

ΕΥΣΕΒΙΟΥ ΤΟΥ ΠΑΜΦΙΛΟΥ

ΧΡΟΝΙΚΑ

EUSEBII PAMPHILI

CHRONICUM BIPARTITUM

GRAECO-ARMENO-LATINUM

1-10-14 4-10-14

THE

ETZEBOT TOT PAMPHILL

XRONIKA

EUSEBII PAMPHILL

CHRONICON BIPARTITUM

GRAECO-ARABICO-LATINUM

ՆԻՍՆԻՐԻ ՊԵՄՓԻԼՆԵՅ

ԿՆՍԵՐՆՑԻՈՅ

ԺԱՄԱՆԵԱԿԱԿԱՆ ՔԵՐԿՄԱՍՆԵՆՑ

Ի հայերէն թարգմանութենէ եղելոյ ի Յոյն բնագրէ
ի ձեռն սրբոց թարգմանչաց մերոց

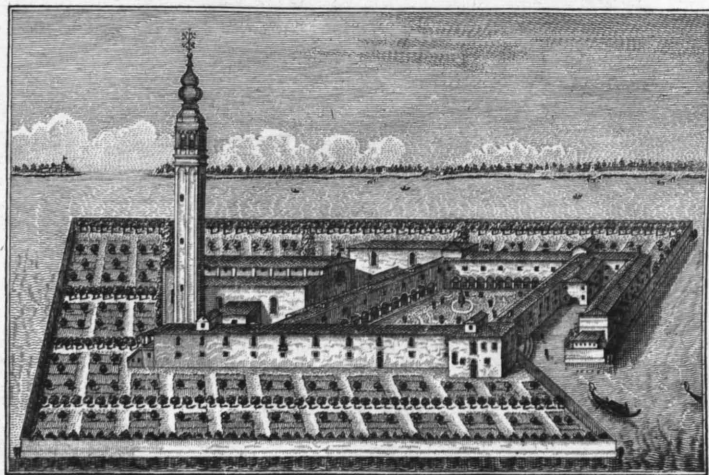
ԹԱՐԳՄԱՆԵԱԼ Ի ԼԱՏԻՆ ԲԱՐԲԱՌ ԱՇԽԱՏԱՍԻՐՈՒԹԵԱՄԲ
Հ. ՄԿՐՏԻՉ ՎԱՐԴԱՊԵՏԻ ՄԻԹԱՐԵԱՆ ԱԻԳԵՐԵԱՆՑ

Հաւաքմամբ հանդերձ յունական հատուածոց գտելոյ առ մատենադիրս, և յաւելուածով կարեւոր
յօանօթութեանց:

ՏՊԱԳՐԵԱԼ ՀՐԱՄԱՆԱԻ ԱՐՀԻԱՊԱՏԻ ՏՆ. ՏՆ. ՍՏԵՓԱՆԵՈՍԻ ՎԱՐԴԱՊԵՏԻ ԱԳՈՆՑ
ԸՆԴՀԱՆՐԱԿԱՆ ԱՐԲԱՅԻ ԵՒ ԱՐԲԵՊԻՍԿՈՊՈՍԻ

ՄԱՍՆԻ

ՔՐՈՆԻԿՈՆ ԿԱՆՈՆ

Ի ՎԷՆԷՏԻԿ

Ի ՎԱՆՍ ՍՐԲՈՅՆ ՂԱԶԱՐՈՒ

ՅԱՄԻ 1818 ՌՄԿԷ

RECEIVED

1880

RECEIVED

RECEIVED

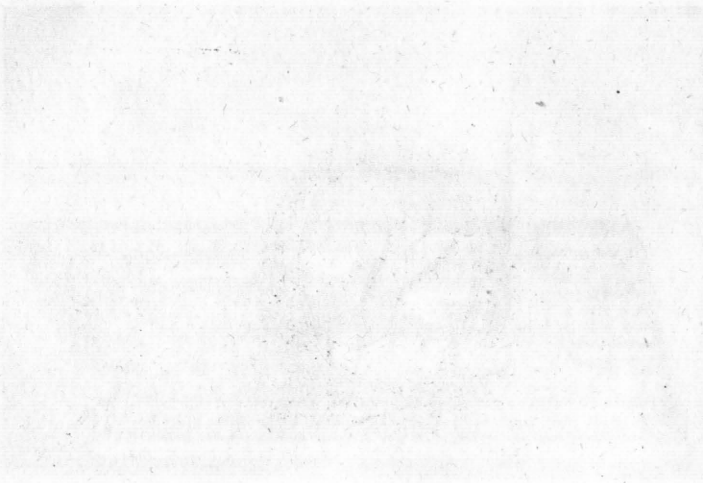
RECEIVED

RECEIVED

RECEIVED

RECEIVED

RECEIVED

RECEIVED

RECEIVED

RECEIVED

EUSEBII PAMPHILI

CAESARIENSIS EPISCOPI

CHRONICON BIPARTITUM

NUNC PRIMUM EX ARMENIACO TEXTU IN LATINUM CONVERSUM

ADNOTATIONIBUS AUCTUM

GRAECIS FRAGMENTIS EXORNATUM

OPERA

P. JO: BAPTISTAE AUCHER ANCYRANI

MONACHI ARMENI ET DOCTORIS MECHITARISTAE

PARS II.

CHRONICUS CANON

VENETIIS

TYPIS COENOBII PP. ARMENORUM IN INSULA S. LAZARI.

MDCCCXVIII

SUPERIORUM PERMISSU

MONITUM EDITORIS

En tibi, Optime Lector, Secundam Eusebiani operis Partem, sive *Chronicum Canonem*; de quo, praeter ea, quae in primae partis Praefatione fusius prosecuti sumus, quaeque in adnotationibus sequentis Εἰσαγωγῆς, *Introductionis* scilicet, atque in calce Canonis dicturi sumus, nonnulla sunt quae impraesentiarum breviter animadvertamus. Ac primum illud te latere nequaquam volumus, codicem nostrum haud omnino in hac parte integrum esse, sed pagellis nonnullis avulsis mancum alicubi esse atque mutilum; quod certe in tantae antiquitatis codice nemo harum rerum paulo peritior admirabitur. Quamvis autem ea quae desiderantur, haud multa sint, haud tamen parvi momenti haberi debent: quorum tamen jacturam quo minus doleamus facit Hieronymiana Chronici interpretatio, unde quaecumque in codice nostro intercisa sunt, facili negotio suppleri possunt. Haec autem sunt quae sequuntur (sicut etiam propriis in locis distincte notentur).

i. Pars exigua Catalogi Canonem praecedentis, puta Opusculi inscripti *Series Regum*; quod quidem non novit Scaliger, at Vallarsius ex optimis Mss. eruit, et ante Canonem collocavit. Et illud quidem etiam in nostro codice habetur, attamen initio et fine caret quodam modo.

ii. *Prologus* vel *Prooemium Eusebii* in Canonem, una cum ipso Canonis initio ad annum Abrahæ 544. desideratur, scilicet quinternione (ut ajunt) avulso.

iii. Desunt praeterea pagellae binae in ipso Canonis medio; quarum prior annorum lxx. spatium, ab anno Abrahæ 1030. ad annum 1100. complectebatur, altera annos lv. ab anno ejusdem 1166. ad annum 1221.

iv. Denique postrema codicis pagella distracta adhuc anni sunt xxvi. siquidem codex desinit in annum Diocletiani 16. cum tamen Eusebius ad vicennalia Constantini opus suum omnino produxerit.

Atque haec lacunae illae sunt, quae temporum injuria habentur in nostro codice, quas tamen ex D. Hieronymo universas supplevimus, consentientibus Eclogariis Eusebii Armenis Samuele, Asolico, etc; ita ut integrum Eusebii Chronicon bipartitum, jamdiu a doctis viris desideratum nunc primum in hac nostra editione omnino habeatur.

Quod vero attinet ad Latinam Canonis versionem, merito eruditorum omnium offensionem incurrere ac invidiam subire videremur, si post Hieronymum Latinorum Patrum longe disertissimum novam ejusdem translationem moliri ausi fuisset. At cum multa S. Doctor, quod in Praefatione monuimus, de suo addiderit, multa libere et ad sensum tantum transtulerit, nonnunquam etiam in codicem inciderit ab eo, quem Armenus Interpres secutus est, discrepantem, profecto in una Hieronymi versione consistere nequaquam nobis licebat, qui ipsum Armeniacum codicem Latine etiam *ad verbum* exhibere constitueramus. Hoc itaque temperamento usi sumus, ut sicubi Latina Hieronymi verba Armenicis omnino responderent, ea integre ac bona fide repraesentaremus; sicubi vero ab Armeniis discrepant, tunc novam ipsi versionem (verbalem semper) adornaremus: quae etsi Hieronymianae impar videri posset, ipsum tamen Eusebium pressius sequeretur.

Ad Graeca vero fragmenta quod attinet, (praeter dicenda in sequentibus pag. 33. in not.) jam diximus in Praefatione nihil nos ex Scaligero, parum vero ex Vallarsio adjumenti accepisse, cum ille omissis locorum indicationibus eadem protulerit, multa ex corrasis undecumque variorum auctorum ramentis congesserit, nonnulla etiam suo Marte confinxerit, hic vero pauca prorsus certa, multa incerta ad paginae calcem injecerit. Porro quantum ab utriusque collectione nostra haec distet, quam sincere atque integre a nobis proferatur (parce tamen, paucis nimirum *ad verbum* selectis, paucioribus *ad sensum* usurpatis), cognoscet quisque per se.

Haec habuimus, quae te, Optime Lector, in praesentia moneremus. Vale et fruiere feliciter labore nostro.

*Nostri autem, qui Chronica scripserunt, prius Eusebius, post Hieronymus, qui utique
praecedentes aliquos historicos in hac opinione secuti sunt, post annos amplius, quam
trecentos, jam secundo Argivorum Phoroneo rege regnante, Ogygii diluvium fuisse com-
memorant.*

S. August. de Civit. Dei, L. xviii. c. 8.

ISAGOGÉ

AD SECUNDAM PARTEM CHRONICI

SIVE

IN CHRONICUM CANONEM

EUSEBII CAESARIENSIS

PRAEFATIO S. HIERONYMI PRO LATINA VERSIONE.

EUSEBIUS HIERONYMUS

VINCENTIO ET GALLIENO SUIS SALUTEM.

Vetus iste disertorum mos fuit, ut exercendi ingenii causa Graecos libros Latino sermone absolverent, et quod plus in se difficultatis habet, poemata illustrium virorum, addita metri necessitate, transferrent. Unde et noster Tullius Platonis integros libros ad verbum interpretatus est: et cum Aratum jam Romanum hexametris versibus edidisset, in Xenophontis Oeconomico lusit. In quo opere ita saepe aureum illud flumen eloquentiae scabris quibusdam¹ et turbulentis obicibus retardatur, ut qui interpretata nesciunt, a Cicerone dicta non credant. Difficile est enim alienas lineas insequentem non alicubi excidere²: arduum, ut quae in aliena lingua bene dicta sunt, eundem decorem in translatione conservent. Significatum³ est aliquid unius verbi proprietate, non habeo meum, quo id efferam: et dum quaero implere sententiam, longo ambitu vix breviora spatia consumo. Accedunt hyperbatorum anfractus, dissimilitudines casuum, varietates figurarum: ipsum postremo suum, et, ut ita dicam, vernaculum linguae genus. Si ad verbum interpreter, absurde resonat: si ob necessitatem aliquid in ordine, vel in sermone mutavero, ab interpretis videbor officio recessisse.

Itaque, mi Vincenti carissime, et tu Galliene, pars animae meae, obsecro, ut quicquid hoc tumultuarii operis est, amicorum, non iudicum animo relegatis: praesertim cum et notario, ut scitis, velocissime dictaverim, et difficultatem rei etiam divinatorum voluminum instrumenta testentur, quae a LXX. Interpretibus edita, non eundem saporem in Graeco sermone custodiunt. Quamobrem Aquila, et Symmachus, et Theodotion incitati, diversum pene opus in eodem opere prodiderunt: alio nitente verbum de verbo exprimere, alio sensum potius sequi, tertio non multum a veteribus discrepante. Quinta autem, et sexta et septima Editio, licet quibus censeantur auctoribus, ignoretur: tamen ita probabilem sui diversitatem tenent, ut auctoritatem sine nominibus meruerint. Inde adeo venit, ut sacrae literae minus comptaе, et dure sonantes videantur, quod diserti homines interpretatas eas de Hebraeo nescientes, dum superficiem, non medullam inspiciunt, ante quasi vestem orationis sordidam perhorrescant, quam pulchrum intrinsecus rerum corpus inveniant. Denique quid Psalterio canorius? quod in morem nostri Flacci, et Graeci Pindari, nunc Jambo currit, nunc Alcaico personat, nunc Sapphico tumet, nunc semipede ingreditur. Quid Deuteronomii et Isaiae cantico pulchrius? quid Salomone gravius? quid perfectius Job? Quae omnia hexametris et pentametris versibus, ut Josephus et Origenes scribunt, apud suos composita decurrunt. Haec cum Graece legimus, aliud quiddam sonant: cum Latine,

¹ Deest apud Scaligerum quibusdam.

² Scal. legit *excedere*, alii ferunt *excidere*.

³ Quaedam Mss. *signatum*, pro *significatum*: sicut etiam *efficiam*, pro *efferam*.

penitus non cohaerent¹. Quod si cui non videtur linguae gratiam interpretatione mutari, Homerum ad verbum exponat Latinum². Plus aliquid dicam, eundem in sua lingua prosae verbis interpretetur, videbit ordinem ridiculum, et poetam eloquentissimum vix loquentem.

Quorsum ista? Videlicet ut non vobis mirum videatur, si alicubi offendimus, si tarda oratio aut consonantibus asperatur, aut vocalibus hiulca (vel divisa) fit, aut rerum ipsarum brevitate constringitur, cum eruditissimi homines in eodem opere sudaverint: et ad communem difficultatem, quam in omni interpretatione caussati sumus, hoc nobis proprium accedat, quod historia multiplex est, habens barbara nomina, res incognitas Latinis³, numeros inexplicabiles, virgulas rebus pariter ac numeris intertextas, ut pene difficilius sit legendi ordinem discere, quam ad lectionis notitiam pervenire⁴.

Ut autem manifesto cognoscatur indicio, ad quem numerum historia quaeque pertineat, has distinctiones positas Lector advertat, ut si ad primum numerum Regni primitus adnotati historia referenda est, primam literam in Explanatione historiae contempletur: et siquidem eam ex minio viderit, illi tempori applicandam, vel anno sciat, quem suggererit numerus similiter eodem minio figuratus. Si vero numerum non puro minio, sed mixto nigro notatum esse perviderit, secundae lineae numero debetur historia. Si autem tertio numerorum ordini applicandum est quod fuerit adscriptum, medium puro minio numerum, et partem reliquam ex solo nigro expressam conspicabitur. Quarta numeri linea nihil habebit ex minio, sed indicio erit, quod sibi historia debeatur cum minio facta litera in principio enodationis historiae, quae etiam superioribus signis subdenda est⁵, nihilominus apparebit, nullo superius memoratorum signorum in numeris respondere⁶. Sin vero non minio, sed mixtim nigro rubroque litera fuerit expressa, refulgens ex rubro numerus in quintam numerorum lineam poterit adverti. Et ita sexta linea numeri ut secunda, septima ut tertia designabitur, octava quoque ut quarta apparenti litera bicolori. Cum vero nec in numeris, nec in Explanatione historiae ullum illorum, quae praediximus, signorum fuerit, nona linea quod annotatum fuerit, vendicabit. Non tamen omnia huiusmodi requirenda⁷ sunt necessario, cum minor est numerus linearum. Unde praemonendum puto, ut prout quaeque scripta sunt, etiam colorum diversitates servantur, ne quis irrationabili aestimet voluptate oculis tantum rem esse quaesitam, et dum scribendi taedium fugit, labyrinthum erroris intexat. Id enim elucubratum est, ut Regnorum tramites, qui per vicinitatem nimiam pene mixti erant, distinctione minii separarentur, et eundem coloris⁸ locum quem prior membrana signaverat, etiam posterior servaret.

Nec ignoro multos fore, qui solita libidine detrahendi omnibus, quod vitare non potest, nisi qui omnino nil scribit, huic volumini genuinum dentem infigant. Calumniabuntur tempora, convertent ordinem, res arguent, syllabas eventilabunt. Et quod accidere plerumque solet, negligentiam librariorum ad auctores refe-

¹ Scal. haerent, nonnulli etiam inhaerent. Verum non abs re videtur hic monere benignos Lectores, quicquid jure disserat S. Doctor de Sacris Scripturis externas in linguas translatis, omnino fere aliter sentiendum esse de Armenicae Versionis integra Scriptura. Namque tam pura, tamque elegans in Sacris Litteris nitet Haicana (sc. Armenica) lingua, ut totius litteraturae Haicanicae facile princeps et habeatur et sit: tanta in eis suavis et tam concinna syntaxis, ut non solum caelestia et divina oracula dixeris, sed etiam certam addiscendae linguae regulam, atque deliciosam voluptatem spiritus sermonisque simul accipias. Sed ne longior in his videar, de nostra lectione ea quodammodo intelligenda sunt, quae Hieronymus dicit: *Quid Deuteronomii et Isaiae (tam) Cantico (quam integro libro) pulchrius? quid Salomone gravius? quid perfectius Job?* Quod si quis incredibilem hanc duxerit comparisonem, (excepta variatione prosae), uno verbo rem nos perfecturos esse speramus, cum profecto testamur, Armenios minime posse taedio ullo affici in legendis Sacris Scripturis, ubi alii cum oraculis ultrò mentem adhibeant, non tanta affici voluptate propter dicendi genus se apertè fateantur. Sed haec aliò potius pertinere videntur, quam ad praesens opus. Qualis verò sit interpretatio Eusebii nostri, jam in praefatione primae partis satis dictum est.

² Nonnulli legunt cum Scal. *exprimat in Latinum*. Illud verò inferius vel *divisa*, Scal. minime novit, et Vallarsius quidem aegrè praefert.

³ Hac de re potiori jure Armenum Interpretem, maxime verò nationis librariorum conqueri posse sciant Lectores. Si enim Hieronymus Latinus cum suis non ita distans a Graecis moribus, maximè vero familiaris antiquitatibus Hellenicis, adeo abhorret ab his rebus tamquam barbaris nominibus, et traditionibus quae Latinis incognitae fuerint, quid de Armeniis dixeris interiore in Orientis parte degentibus? Ne itaque mirum tibi accidat, si uspiam Armenus Interpres in similibus rebus offendat: omnino verò veniam concedas et librariis, quibus incognita vel nomina Graeca, barbara visa sunt. Haec interim universim praenotanda fuerunt, concedente vel ipso Hieronymo, ne in Canone ipso de quovis nomine, a librariis depravato, adnotationis locus sit.

⁴ De his virgulis quid divinandum in una vel altera Canonis inter-

pretatione, haeret aqua, ut ajunt. Primum enim Latini codices dissimiliter inter se ferunt virgulas et lineas annorum rerumque. Armenus verò codex, qui a cunctis posterioribus vocatis Latinae lectionis exemplaribus procul distat, quamvis aliquatenus accedere videtur ad priora nominata exemplaria, non ita tamen cohaeret, ut certe dijudicari possit prisca auctoris dispositio circa virgulas totius Canonis. Verum haec difficultas magis patebit suo loco, ubi virgulae ipsae oculis cernuntur. De coloribus verò diversis, in quorum explicatione fusè prosequitur Hieronymus, omnino nos tacere praestat. Noster enim codex nullo alio utitur colore, praeter nigrum de more, et nonnunquam etiam colore rubro in denotandis rebus praecipuis, veluti si litteris majusculis exarasset. Ita ut jure dubitare quis possit, Eusebiusne iis a S. Doctore memoratis coloribus usus fuerit, an ipse Hieronymus ad difficultatem lectionis elevandam id primum excogitaverit: quandoquidem utroquo modo potest accipi illud dictum, "Ut autem manifesto cognoscatur indicio, ad quem numerum historia quaeque pertineat, has distinctiones positas Lector advertat". Optarem, adderet, *a me, vel ab auctore ipso*. Primo magis nos sensu intelligimus, cui favent et illa Hieronymi inferius dicenda verba: "Id enim elucubratum est, ut Regnorum tramites, qui per vicinitatem nimiam pene mixti erant, distinctione minii separarentur". De secundo alii viderint, cum interim nulla afferri possit hujus rei probatio a quovis codice. Adde quod editores omnes omnino colores neglexerunt, et virgulas singulas singuli ad fidem sui codicis diverso modo digesserunt. Sed de his consule, si lubet, et adnotationes Scaligeri, et Vallarsii, si quid tamen certi haurire poteris. Nobis certam hic demonstrationem praebere videtur D. Hieronymus, se minime applicasse interpretationi primae partis Chronici Eusebiani, sed solius secundae, Canonis scilicet, cujus nempe dumtaxat describit conditionem in tota sua praefatione, ut vides.

⁵ Scal. non novit illa: *quae etiam superioribus signis subdenda est*.

⁶ Aliis, *respondente*, sicut et in sequentibus, quibusdam *mixtum*.

⁷ Scal. *omnes huiusmodi requirendae*; quod minus placet.

⁸ Deest apud Scal. nomen *coloris*. At paulo post redundant ista, *ex adverso positi numeri signarent, vel etiam, etc.*

rent. Quos cum possem meo jure repercutere, ut si displicet, non legant: malo breviter placatos dimittere, ut et Graecorum fidem, suo auctori adsignent, et quae nova inseruimus, de aliis probatissimis viris libata cognoscant¹.

Sciendum etenim est, me et Interpretis et Scriptoris ex parte officio usum; quia et Graeca fidelissime expressi, et nonnulla quae mihi intermissa videbantur, adjeci, in Romana maxime historia, quam Eusebius, hujus conditor libri, non tam ignorasse, ut pote eruditissimus, quam ut Graece scribens, parum suis necessariam perstrinxisse, mihi videtur. Itaque a Nino et Abraam usque ad Trojae captivitatem pura Graeca translatio est. A Troja usque ad vicesimum Constantini annum nunc addita, nunc mixta sunt plurima, quae de Tranquillo, et caeteris illustribus Historicis curiosissime excerpimus. A Constantini autem supradicto anno usque ad consulatum Augustorum Valentis vi, et Valentiniani iterum, totum meum est. Quo fine contentus, reliquum tempus Gratiani et Theodosii latioris historiae stilo reservavi: non quo de viventibus timuerim libere et vere scribere: timor enim Dei hominum timorem expellit; sed quoniam debachantibus adhuc in terra nostra Barbaris, incerta sunt omnia.

(Explicit Praefatio Hieronymi.)

OBTESTATIO (UT DICITUR) EUSEBII².

Ορκίζω σε τὸν μεταγραφόμενον τὸ βιβλίον τοῦτο κατὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ κατὰ τῆς ἐνδόξου παρουσίας αὐτοῦ, ἧς ἔρχεται κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, ἵνα ἀντιβάλης ὁ μετεγράψω, καὶ κατορθώσης αὐτὸ πρὸς ἀντίγραφον τοῦτο, ὅθεν μετεγράψω, ἐπιμελῶς, καὶ τὸν ὅρκον τοῦτον ὁμίως μεταγράψης, καὶ θήσης ἐν τῷ ἀντιγράφῳ.

Adjuro te, quicumque hos descriperis libros, per Dominum nostrum Jesum Christum, et gloriosum ejus adventum, in quo veniet judicare vivos et mortuos, ut conferas quod scriperis, et emendes ad exemplaria ea, de quibus scriperis, diligenter: et hoc adjurationis genus similiter transcribas, et transferas in eum codicem, quem descriperis.

¹ De fide interpretationis Hier. egimus paulo ante in praefatione nostra, sicut et de criticorum supervacaneo examine; sed haec evidentius probentur in cursu Canonis.

² Quamdiu caremus Graeco, vel saltem Armeno aditu, seu prooemio Canonis, non ita facile decernendum putamus, utrum Eusebius ipse, vel Hier. tantum (juxta non omnes, multos tamen codices) hac usus fuerit obtestatione a S. Irenaeo desumpta. Audiendus hic Valarsius ita de hac re proferens. pag. 19. (postquam Graecè et Latinè

eam excudisset). „Hujus (inquit) obtestationis auctor S. Irenaeus est, qui eam, referente Eusebio lib. v. Ecclesiasticae Histor. c. 20. et Nicephoro L. iv. c. 30. suo de Oedpade operi subjunxit, ad falsariorum manus, et Scribarum deprecandam incuriam. Ita vero delectatus est isto ἐπιτομήσεως exemplo Eusebius (adde, aut Hieronymus), ut illam et iisdem plane verbis sibi duxerit describendam. . . . Confer quam Ruffinus suae libri περὶ Ἀρχῶν interpretationi praeposuit, verbis paulo exaggeratis, ejusmodi adjurationem “.

(Appendix incerti auctoris, vel Anonymi Latini, juxta nonnulla Hieronymi exemplaria¹.)

EXORDIUM LIBRI.

Incipiunt tempora totius saeculi, regesque omnium gentium, quibus locis, quibusque temporibus in suis provinciis, et quantum regnaverint, vel si quid memoriae dignum per generationes, nativitates, et regna, et ducatus, per omnem actum Judicum, et omnium regum Juda, et aliorum, qui non ex eadem tribu regnaverunt, et per regnum Assyriorum, caeterarumque gentium, et tempora Dictatorum cum Consulibus ordinariis. Sed et tempora Imperatorum, et Caesarum, et quibus temporibus historiographos fuisse dixerunt: sed et successiones eorundem, quod per ordinem rerum superius declaratum est. Quorum universa tempora, gesta, sive apud Hebraeos, vel apud Graecos, vel apud Romanos, sive apud Barbaros, caeterasque gentesque gesserunt, vel constituerunt, per historias in hoc libro plenissime demonstrantur: quod et in libro hoc (Scal. Higini) historiae singulae conscriptae declarant, deorum generationem, vel singulorum progeniem, sive his temporibus ipsis antelatis, quae gesserunt, et tempora Olympiacorum, ex quo primus agone gymnicus constitutus, quos Graeci Olympias appellant. Et quo tempore adventus fuit Salvatoris nostri Jesu Christi, sive passio ejus; simulque et nomina Episcoporum Ecclesiarum numero quattuor, hoc est, Romanorum, Alexandriae, Jerosolymorum, et Antiochiae, qui per easdem civitates Metropoles provinciarum Episcopi, quantum temporis singuli sederint, vel qui eorum Episcopatus sui tempore martyrio coronatus sit, sive tempora persecutionum, quibus temporibus Ecclesiae dissipatae sint. Sed et tempora regum Macedonum Alexandriae, et quoto agone Olympiacorum, vel quibus temporibus, seu Consulibus finem Alexander fecerit Judaeis, vel Vespasianus insequutionem, sive destructionem templi eorum miserit, et tributa eis constituit.

II. Numeratio temporum non solum ante hominum genus, sed etiam ante lumina ipsa, atque stellas esse, cognoscitur. Nam cum primum fecit Deus caelum et terram, cum ipsis quoque elementis, quae in his elementis condita sunt, id est, aqua et spiritus, abyssosque: et tenebris, necdum luminibus neque sideribus constitutis, dixit Deus: Fiat lux: et facta est lux. Et vidit Deus lucem, quia bona est, et separavit Deus inter lucem et tenebras, et vocavit Deus lucem diem, et tenebras vocavit noctem: et factum est vespere et mane dies unus. Hic primus dies saeculi, non primus dierum omnium. Ideoque non primus, sed unus nominatus est. Secundo autem die factum est firmamentum in medio aquarum, quod et divisit inter aquam et aquam. Tertio autem die congregatae sunt aquae, quae sunt sub caelo, in congregationem unam, et apparuit arida, quam Deus Terram nominavit, atque congregationes aquarum appellavit Maria, herbamque produxit terra, et lignum fructiferum cum semine suo. Quarto igitur die facta sunt luminaria duo in firmamento caeli, ut luceant super terram ad inchoationem diei et noctis, et ut dividant inter diem, et noctem, et sint in signa, et tempora, et dies, et annos, et sint in splendorem firmamenti caeli, et luceant super terram. Quibus ita perfectis, manifestum est luminibus ipsis antecedere lucem tribus diebus. Unde mihi videntur Aegyptii, caeteraeque gentes hoc sequentes decretum, quattuor annis impletis, diem integrum superfluum adjicere, quem etiam Bissexturn nominavere, Nam cum tres dies istos computare qui

sint, atque recogitare voluerimus, unius anni centesimam vigesimamque partem istam esse cognoscimus. Centesima autem et vigesima dies invicem computata, ista tertia pars esse anni dignoscitur. Tertia ergo addita parte annali quadriennio, dies integer completur, atque ad partium partes, menses atque anni superflui computantur, quos Hebraei quidem Embolismos vocare solent, Aegyptii autem exaltationes siderum atque stabilitates appellant: imo Bissexturn ob rememorationem lucis atque dierum et noctium, quae luminibus triduum antecesserunt, celebratur, ideo quod tres dies sine auctore Sole processerunt.

III. Nos igitur tempora conscribimus, non quae sunt saeculi mundi, neque luminum aut siderum, neque fructuum, aut lignorum, aut piscium, sed generationem hominum, cujus primus fuit Adam, factus sexto die. Quinto autem die dixit Dominus: Educant aquae reptilia animarum vivarum, et volatilia caeli. Et factum est sic. Et fecit Deus belluas, et cetos, et omnem animam vivam repentem, quas eduxerunt aquae secundum suum genus, et omnem volatilem secundum genus suum. Et vidit Deus quia bona sunt, et benedixit ea Deus, et dixit: Crescite et multiplicamini, et replete aquas, quae sunt in Mari, et volatilia multiplicentur super terram. Et factum est vespere, et mane dies quintus. Sexto autem die dixit Dominus: Educat terra animam vivam secundum genus suum, quadrupedia et reptilia, bestias terrae secundum suum genus. Et vidit Deus quia bona sunt, et dixit: Faciamus hominem ad imaginem et similitudinem nostram, et habeat potestatem piscium maris, et volatilium caeli, et omnium jumentorum, et totius terrae, et omnium reptilium quae sunt super terram. Et fecit Deus hominem, secundum imaginem Dei fecit eum: masculum et feminam fecit eos, et benedixit eos, dicens: Crescite et multiplicamini, et replete terram, et dominamini ejus, et habete potestatem piscium maris, et volatilium caeli, et omnium reptilium, quae sunt super terram. Quomodo autem Deus eum, et unde fecerit, post alia dicit: Et finxit hominem Deus de limo terrae, et sufflavit in faciem ejus spiritum vitae, et factus est homo in animam viventem. Et iterum post alia: Et dixit Dominus Deus: non est bonum hominem solum esse, faciamus ei adiutorium secundum eum. Et post alia: Adae autem non est inventus adiutor similis illi: Et immisit Deus soporem in Adam, et obdormivit: et apprehendit unam costam de latere ejus, et replevit locum carne ejus. Et aedificavit Dominus costam, quam sumpsit ab Adam, in mulierem, et adduxit eam ad Adam videre quid eam vocaret. Et dixit Adam: Hoc nunc os ex ossibus meis, et caro de carne mea. Haec vocabitur Virago, quia de viro suo sumpta est. Ex his duobus omnis hominum multitudo procreata est. Unde etiam nos dinumerationem temporum facientes incipimus.

IV. Adam. Eva. Adam autem vocavit nomen mulieris suae Eva, quod interpretatur vita, quia ipsa est mater viventium. Adam autem cognovit Evam uxorem suam, et concipiens peperit Cain, et dixit: Acquisivi hominem per Deum, et adjecit fratrem illius parere Abel. Et factus est Abel pastor ovium, Cain vero agricola. Igitur cum uterque de suorum laborum fructibus immolarent, apparerent autem obla-

¹ Sub initio totius sui operis Chronologici propria sententia intrudit Scaliger istud opus, Eusebii nomine in Lat. Cod. Hier. habitum, Exordium libri ab aliis vocitatum, quod Scal. putat introductionem esse prioris Eusebiani Chronici partis, interjecta identidem fictitia illa conjectura, multa desunt. Vallarsius autem collocat medio loco inter prooemium Eusebii, et initium Canonis. Nos hic collocavimus obiter post Hieronymi Praefationem, ante nimirum Seriem regum; cui adjungatur a nobis Prooemium Eusebii sicut introductio ad Canonem.

Poteramus quidem penitus dissimulare hanc appendicem Anonymi, non solum quod illa desit in codice Arm. verum etiam quod nec in omnibus Hier. Codd. habeatur, atque ideo ad trutinam a quibusdam revocatur. Maxime ab Hieronymo de Prato prolixè demonstratur eam abhorrire ab Eusebii ingenio et eruditione, sicut etiam a Latio Hieronymiaco; quod et nobis certissimum videtur: praesertim quod Anonymus iste, ut Latinus, in serie posteriorum Adam usurpat calculum Hebraicum, non verò τῶν LXX. ex adverso in serie posteriorum Noe usurpat quidem calculum Graecum, extra tamen hypothesin Eusebii, inducens nimirum et generationem Cainan secundi. Omitto quod Eusebius prae-

fixerat vix acturum se de statu rerum ante exitum Adam ex paradiso: at anonymus fuse prosequitur antecedentia insulso loquendi modo, calculisque commentitiis. Nihilominus duplici de causa noluimus in nostra editione desiderari hanc appendicem Anonymi. Prima causa est suspicio maxima, quod eo spatio, ubi lacuna patet in nostro codice inter finem libri primi et initium secundi, fortasse aliquid simile huic Exordio libri secundi intercidisce putandum sit: neque obstat, quod desit etiam in quibusdam Hier. codicibus; namque vel Series regum desideratur in multis Hier. libris, reperitur tamen in nonnullis, haud secus ac in nostro eodice. Secunda vero causa fuit fragmentum aliquod ab eclogariis Eusebii repetitum. Eclogarios intelligo, alterum ex Graecis, alterum ex Armeniis, Syncellum sc. et Samuelem; quorum verba de propagatione trium Noe filiorum mox usurpabimus. Unum nos molestia afficit, quod multum variant inter se, qui ediderunt Hier. in lectione hujus Exordii; quo tamen neglecto, recudimus sine varietate lectionum, juxta solam nimirum editionem Roncallii Vallarsianam (exceptis manifestis librarii erroribus), idque minutis characteribus, ut incertae auctoritatis.

tionem. Abel acceptabilis magis coram Domino, tactus Cain invidia, insolens fratrem innocentem interemit, cuius morte genitor consternatus, ac sublatu in tempora, ab amplexu conjugis abstinuit Adam. Cum vero esset annorum CL. genuit Seth, deinde alios mares et feminas. Fuerunt autem anni ejus DCCCCXXX. Seth autem cum esset annorum CXXX. genuit Enos: deinde in tempus alios mares et feminas. Fuerunt autem anni ejus DCCCCXII. Enos vero cum jam esset nonagenarius, genuit Cainam: deinde alios filios et filias. Fuerunt autem anni ejus DCCCCV. Cainam vero cum esset septuagenarius genuit Malaleel: deinde alios filios et filias. Fuerunt omnes anni ejus DCCCCX: Malaleel quadragenarius genuit Jareth: deinde alios filios et filias. Fuerunt anni ejus DCCCCXV. Jareth in CLXII. anno genuit Enoch: deinde in tempora alios filios et filias. Fuerunt anni ejus omnes DCCCCXII. Enoch autem LXV. anno genuit Mathusalem: deinde alios filios et filias. Vir fuit justus, vixit in humanis annis CCCLXV. et assumptus est. Mathusalem vero in CLXXXVII. anno genuit Lamech: deinde alios filios. Omnes anni ejus DCCCCCLXIX. Lamech autem anno CLXXXII. genuit Noe, qui interpretatur consolator ab operibus manuum nostrarum in terra, cui maledixit Dominus: et deinde alios filios et filias. Fuerunt omnes anni vitae ejus DCCCCCLXXXVIII. Superiori tempore Cain fraticida ob divinam indignationem profugit ad orientalem plagam, et consedit apud regionem Eden. Cognovit autem uxorem suam, et genuit Enoch, ad cuius proprium nomen fundavit urbem in vocabulo filii. Porro Enoch genuit Gaidad, qui genuit Maviael, qui genuit Mathusalem, qui genuit Lamech, qui ex argumento vaticinatus divinam ultionem septuagies septies futuram ob necatum a se adolescentem sui vulneris in livore. Iste Lamech duxit sibi binas uxores, Adda scilicet, et Sella. Ex Adda genuit Jobel, qui primum intra tentorium habitaculis moram gessit. Ex eadem genuit Jubal, qui fuit citharoedorum primus. Ex Sella genuit Thobel, qui mirabilis malleator fuit in omni fabrilis arte metallorum.

V. Noe vero cum D. esset annorum, genuit Sem, Cham, et Japhet. Et cum multiplicassent homines super terram valde, ac ducerent uxores speciosas, in quarum formam exardescerent in concubitu, prout cujusque libido fuit, ex quibus Gigantes viri famosi potentes a saeculo geniti in populos flagitiosos crescerent, proclives in omne facinus, spreto divino timore, sine cultu religionis. Cum foret autem Noe solus justus placens Deo in generationibus suis, decrevit Deus servari de quacunque specie, ad reparandum semen cujuslibet animalium: caetera autem universa per Diluvium perdere ac ulcisci, ab homine usque ad pecus, tam volatiliu, quam reptantium super terram. Instituit ergo Noe fabricari Arcam ex lignis elaboratis, et levigatis tabulamentis: altam xxx. cubitis, latam L. longam CCCX. et in cubitu consummatam, bitumine linitam intrinsecus et extrinsecus, divisam in mansiunculas et tristega.

In quam sic dispositam introivit Noe cum filiis, et uxoribus suis, ac introduxerunt nutu Dei ex omnibus animantibus mundis, ex feminis septena, ex immundis vero bina: escam similiter juxta propriam cujuslibet naturam convenientia ad vescendum pabula. Septimo autem die ab ingressu Arcae, quae fuit XVII. mensis secundi, excesserunt a-

quae terminos et confinia naturae, tantaque vis imbrium largissimorum est exorta, tam ingens aquarum abyssus invasit continuo incremento per dies quadraginta, scissis cataractis caeli, donec nedum superficiem totius orbis, sed universa montium cacumina sub undis involverent cubitis xv. altiores. Porro Arca ferebatur super aquam, ex qua consumpta est omnis caro, quae movebatur super terram, volucrum, animalium, bestiarum, omniumque reptilium, quae reptabant super terram, universi homines, et cuncta in quibus erat spiraculum vitae. Obtinueruntque aquae terras CL. diebus; et recordatus est Deus Noe, et omnium animalium, quae erant cum eo in Arca, adduxitque spiritum super terram, et cessavit aqua, et aperti sunt fontes abyssi, et cataractae caeli: et cessavit pluvia de loco, et deficiebat aqua descendens de terra, et diminuebatur aqua post CL. dies, et sedit Arca in septimo mense XVII. die mensis super montes Ararath. Isti montes in Armenia superiore sunt secus Persas. Aqua autem magis diminuebatur, usque ad decem menses; decimo autem mense, primo die mensis visa sunt capita montium. Et factum est post XL. dies, aperuit Noe fenestram arcae quam fecerat, et dimisit corvum videre, si cessasset aqua a facie terrae; et exiens non est reversus ad eum. Et sustinuit donec siccaretur aqua a terra, et dimisit columbam a se, videre si aqua cessasset a facie terrae, et non inveniens columba requiem pedibus suis, reversa est ad eum in arcam: quia aqua erat super omnem faciem terrae. Extendens autem manus suas Noe accepit eam, et induxit eam apud se in arcam. Et sustinuit adhuc septem dies alios, et iterum dimisit columbam de arca, et reversa est ad eum columba ad vespertum, et habuit folium olivae cum surculo in ore suo. Et intellexit Noe, quia cessavit aqua a facie terrae. Et sustinuit Noe adhuc septem dies alios, et dimisit columbam, et non est ausa reverti ad eum. Tenuit ergo diluvium terram, donec siccaretur annum integrum. Postquam introivit autem Noe in arcam, septimo die inclusit Deus de foris fenestram Arcae, et XL. diebus, et XL. noctibus facta est pluvia, stetitque aqua CL. dies. Post istos dies clausi sunt fontes abyssi, et coepit aqua diminui. Septimo autem mense sedit Arca super montem Ararath. Diminuebatur autem aqua usque XI. menses. Prima autem die hujus mensis capita montium reliquorum visa sunt, et caetera ut supra. Postea Noe denudavit arcae tectum post annum integrum, et hoc ipsum Scriptura significat dicens: Et factum est in primo et DC. anno vitae Noe, primo die mensis, cum minuisset aqua a facie terrae, denudavit Noe tectum arcae, quod fecerat; et vidit quod defluxisset aqua a facie terrae. In secundo autem mense VII. et XX. die mensis siccata est terra; et Noe, et uxor ejus, et filii ejus, et uxores filiorum suorum cum eo, omnes bestiae, et omnia pecora, et omnia reptilia, quae moventur super terram, secundum genus suum, et omnia volatilia secundum genus eorum exierunt de Arca.

Ab Adam usque ad Diluvium sunt anni MCCCXLII. Secundum Hebraeorum numerum, anni MDCXVI. Et facti sunt omnes dies Noe anni DCCCCOL. et mortuus est.

Filii Noe 1.

VI. Sem, Cham, et Japhet.

1 Huc ergo spectat locus duorum Eclogiarum, sc. Syncelli Gr. et Samuelis Arm. qui duo ferè unanimiter transcripsisse videntur similia, si non ab Africano, ab hoc textu, qui Eusebii vulgò creditur apud

Latinos: ita tamen ut ambo magis inter se, quam cum Lat. Hier. cod. congruant, quod testantur verba ipsa eclogiarum laudatorum modo sequenti.

Սամուէլ եւ Եւսեբիոս, յառաջին խոսքն գրեթէ նոյնն:

Samuel Presbyter Aniensis in prima parte Chronicorum.

Georgius Syncellus Chronographus.
p. 36 = 39.

Սեմից ծնան որդիք է.

Sem (filio Noe) nati sunt filii v.

Ելամ. և 'ի նմանէ Էլիմացիք:
և Ասուր. և 'ի նմանէ ասորեստանեայք:
և Արփաքսադ. և 'ի նմանէ քաղաքացիք:
և Լուդ. և 'ի նմանէ զաւոյնացիք (Լու. Լիդացիք):
և Արամ. և 'ի նմանէ արամացիք, որ և ասորիք անուանին:

Elam; et ab eo Elimaeci.
Et Asur; et ab eo Assyrii.
Et Arphaxad; et ab eo Chaldaei.
Et Lud; et ab eo Lazonii (marg. Lydi).
Et Aram; et ab eo Aramaei, quique Syri nominantur.

Եւ որդիք արամայ.

Et filii Aram.

Հուս. և 'ի նմանէ զաղացիք:
և Էնուլ. և 'ի նմանէ Էնուլացիք:
և Գաթեր. և 'ի նմանէ գասթենացիք:
և Մոսոք. և 'ի նմանէ մոսենացիք:

Hus; et ab eo Lagii.
Et Enul; et ab eo Enulii.
Et Gather; et ab eo Gasphenii.
Et Mosoch; et ab eo Mosenii.

Եւ որդիք արփաքսադայ սաղա.

Filius autem Arphaxadis Sala.

և որդիք սաղայի Եբեր, և 'ի նմանէ Էբերացիք:
Եւ որդիք Էբերայ՝ Փաղէկ, և 'ի նմանէ Կարգի աղգն արբաշամու. և Յեկամն:

Et filius Salae Eber; ab eoque Hebraei.
Et filii Eber, Phalec, a quo ordinatur generatio Abrahæ; et Jectan.

Εκ τοῦ Σημ τοῦ πρωτοτόκου υἱοῦ Νῶε ἐγέννηκε. οὕτως.

α'. Αρφαξάδ, ἀφ' οὗ Χαλδαῖοι.
β'. Ελάμ, ἀφ' οὗ Ελυμαῖοι.
γ'. Ασούρ, ἀφ' οὗ Ασσύριοι.
δ'. Λουδ, ἀφ' οὗ Λυδοί.
ε'. Αράμ, ἀφ' οὗ Σύριοι.

Υἱοὶ Αράμ.

ε'. Ὡς, ἀφ' οὗ Τράχωνες.
ζ'. Οὐλ, ἀφ' οὗ Μαργαρδοί.
η'. Γαθήρ, ἀφ' οὗ Αρμένιοι.
θ'. Μοσόχ, ἀφ' οὗ Μεσήνιοι.

Υἱοὶ Αρφαξάδ.

ι'. Καϊνάν, ἀφ' οὗ Γασφρηνοί.
ια'. Σαλα, ἀφ' οὗ Κοσαιοί.
ιβ'. Εβέρ, ἀφ' οὗ Εβραῖοι.

Filii Sem.

Elam, unde Elamitae.
Assur, unde Assyrii.
Arphaxad, unde Arabi. (al. Aradii.)
Lud, unde Lydii.
Aram, unde Syri; Aramei autem Syriaci dicuntur. Filii Aram, Us, et
Ul, et Gater, et Mosoch gentes barbarorum sunt secus Persas.

Filii Cham.

Chus, unde Aethiopes.
Mestre, unde Aegyptii.
Furfur (al. Phutphut), unde Aethiopum gens.
Chanaan, (unde) Chananaei.
Filii autem Chus, Saba, unde Sabaei dicti. Ab ista terra regina venit videre sapientiam Salomonis. Evilat, gens Evilei.

Եւ յեկտանայ լինին որդիք զԺ.
Առաջինն եղմովդադ, և ի նմանէ Հնդիկք :
և Սաղէք. և ի նմանէ բակարիւնոսք :
և Ասարմովթ. և ի նմանէ արաբացիք :
և Յարաք. և ի նմանէ յարաբացիք :
և Զոգորամ. և ի նմանէ կամելուացիք :
և Եզել. և ի նմանէ արիւնացիք :
և Դեկլա. և ի նմանէ կեդրուսացիք :
և Գեբալ. և ի նմանէ սկիւթացիք :
և Աբիմիւլ. և ի նմանէ վրկանիկք :
և Սաբէի. և ի նմանէ արաբացիք առաջին :

և Ուփիր. և ի նմանէ արամացիք :
և Զեվիլա. և ի նմանէ գիմնոսփիստայք :
և Զոփար. և ի նմանէ արաբացիք :
Ամենքին սոքա որդիք յեկտանայ եղբոր
փաղեկայ : Եւ եղև բնակութիւն սոցա ի մե
սեաց՝ մինչև դալ ի սփերեայ Էրան արեւ
լից : Եւ այլուր լստի, թէ է բնակութիւն ամե
նայն որդւոցն սեմայ ի բակարոնէ մինչև յ՝ աբ
նոկուրոն, որ մեկնէ ընդ ասորիս և ընդ եգիպ
տոս և ընդ ծովն կարմիր, ի բերանոյ ծովուն
որ է յանդիման ասիւնեայ, այսինքն Հնդկաց
աշխարհին :

Որդիք քամայ Ե.

Առաջինն Քուշ. և ի նմանէ քուշացիք :
և Մեստրաիմ, և ի նմանէ եգիպտացիք :
և Փուդ, և ի նմանէ տրոգլիտացիք :
և Քանաան, և ի նմանէ փիլիսթացիք, և փիլ
իսթացիք :

Եւ որդիք քուշայ :

Սաբա,
Եվիլա,
և Սաբաաթ.
և Ռեգմայ.
և Սաբակաթայ :

Եւ որդիք սեմայ :

Սաբա,
և Յուդադան :
Դարձեալ ասէ Թոմայն գիրն, Քուշ ծնաւ
զ՝ Եբրովթ. նա սկսաւ լինել սկայ
Եւ մետրայիմ հայր եգիպտացոցն ծնանի
զ՝ Լուդիմ. և ի նմանէ ելիւացիք :
և զՍինեիմ. և ի նմանէ պամփիլիացիք :
և զԱլբիմ. և ի նմանէ լիբիացիք :
և զՆեփթալիմ.
և զՊատրոնիւմ. և ի նմանէ կրետացիք :
և զԲասալիմ. և ի նմանէ լիկիացիք . յորմէ
եղին փղուսացիք :
և զԿապթորիմ. և ի նմանէ դակիացիք :

Եւ քանաան ծնաւ

Չիլոն զանդրանիկ իւր. և ի նմանէ սիդո
նացիք :
և Չետաւիւն.
և Եբուսաւիւն.
և զԱմորհեւն.
և զԳերգեսաւիւն.
և զՇեւաւիւն.
և զԱրուսաւիւն. ուստի տրոպոլիտք,
և զԱմինաւիւն :

Jectani autem fiunt filii xiiii.
Primus Elmodad; et ab eo Indii.
Et Salech; ab eoque Bactriani.
Et Asarmoth; ab eoque Arabes.
Et Jarach; ab eoque Jarachii.
Et Zodoram; ab eoque Camellii.
Et Jezel; ab eoque Arianii.
Et Decla; ab eoque Cedrusii.
Et Gebal; ab eoque Scythi.
Et Abimiel; ab eoque Hyrcani.
Et Sabai; ab eoque Arabes primi.

Et Uphir; ab eoque Aramenses.
Et Zevila; ab eoque Gymnosophistae.
Et Joab; ab eoque Aradei.

Omnes isti filii Jectan fratris Phalec. Fuit
autem habitatio istorum a Masis usque veniatur
in Spheram montem Orientis. Alibi vero dici-
tur, quod habitatio omnium Sem filiorum est a
Bactris usque Rhinocorura Syriam, et Aegypt-
um, et mare rubrum disternantia, ab ore
maris, quod est e regione Asinae, Indiae vide-
licet.

Filii Cham γ.

Primus Chus; et ab eo Chusii.
Et Mestram; et ab eo Aegyptii.
Et Phud; et ab eo Troglitae.
Et Chanaan; et ab eo Aphrii, Phoenicesque.

Et filii Chus.

Saba.
Evila.
Et Sabaath.
Et Regma,
Et Sabacatha,

Et filii Regma.

Saba.
Et Judadan.
Iterum dicit Divina Scriptura: Chus genuit
Nebroth; ipse coepit esse gigas
Mestram autem pater Aegyptiorum generat
սոն Լուդիւմ; a quo Elidii.
Et Sineim; a quo Pamphylii.
Et Albim; a quo Libyes.
Et Nephthalim.
Et Patrosoniim; a quo Cretenses.
Et Chasliniim; ab eoque Licaci; unde exierunt
Philistei.
Et Capthorim; et ab eo Dacaci.

Chanaan autem genuit

սոն Sidon primogenitum suum; a quo Sidonii.
Et Chetaeum.
Et Iebusaeum.
Et Amortheum.
Et Gergesaeum.
Et Chevaeum.
Et Arucaeum; unde Tropolitae.
Et Aminaeum.

γ'. Փալէկ, օֆ' ու Բաքտրոյ.
ւծ'. Էլմոճաճ. օֆ' ու Ինճոյ.
ւե'. Էքտան, օֆ' ու Մաճնաւոյ.
ւս'. Արաբաճ (vel Տարմաճ), օֆ' ու Արաբես.
ւզ'. Իճուրամ, օֆ' ու Կամիլոյ.
ւի'. Դերա, օֆ' ու Միճոյ.
ւծ'. Էջիլ, օֆ' ու Արիանոյ.
ւկ'. Դեկլա, օֆ' ու Կեդրուսոյ.
ւկ'. Դեմիլ (vel Դեթիլ), օֆ' ու Տիւճաւ.
ւկ'. Աբիմիլ, օֆ' ու Կրկանոյ.
ւկ'. Տաբա, օֆ' ու Արաբես Ինճոն (infra, ար-
չաւոյ).
ւկ'. Օւփիր, օֆ' ու Օսարնաւոյ.
ւկ'. Էւիլա, օֆ' ու զիմնոսփիստաւ.

Օճոյն յոմնէս Էք տոյ Տիւմ կաթագոնայ, ճոն
ի կաթոկիա Էստի կաթա միկոս կոսմոս, օֆ' ու Բա-
քտրոն կա' Ինճիկ, Էոս Բուկորոնոյն տիւն օր-
չոյսի Տարիւն, կա' Աիւլպտոն, կա' տիւն Էրու-
րան Դալասան, օֆ' ու Տոմատոս տոյ կաթա Ար-
սոնոն տիւն Ինճիկ, (կաթա լաթոս մեն օֆ' ու
Սերսիճոս կա' Բաքտրոն, Էոս Ինճիկ)

Էք տոյ Կիւմ տոյ ճւթերոյն ուօֆ' Նոս Էճոն Լճ.
օֆ' տոյ . . .

Υιοί Χαμ (....)

α'. Χους, Էք ու Աւճիօս.
β'. Μεστράιμ, Էք ու Աիւլպտոյ.
γ'. Φουδ, Էք ու Կրկանոյ.
δ'. Χαναν, Էք ու Կանանաւոյ (.)

Υιοί Χους (....)

ε'. Σαβα, Էք ու Տաբա.
ς'. Էւիլա, Էք ու Դաթնոյ.
ζ'. Σαβαδα, Էք ու Տաբիւնոյ.
η'. Ρεγμα, Էք ու Իլիւսփոյ.
θ'. Σαβαδακα, Էք ու . . .

Υιοί Ρεγμα.

ι'. Σαβα, Էք ու Մարմարիտայ.
ια'. Ιουδααν, Էք ու Փոնիկես.

ιβ'. Νεμβρωδ, Էք ու յիւլանտես.

ιγ'. Λουδιειμ, Էք ու . . .
ιδ'. Νεμεστειμ, Էք ու
ιε'. Λαβειμ, Էք ու (marg. Λιβύες).
ισ'. Νεփθαλμ, Էք ու
ιζ'. Πατροσониμ, Էք ու
ιη'. Χασλονиμ, Էք ու
ιθ'. Φυλιστειμ, Էք ու
κ'. Καφθониμ, Էք ու (. . .)

Υιοί Χαναν, ճոն լաթոս Կիւն,

κα'. Σιδων, Էք ու Տիւնոյն.
κβ'. Χατταίος, Էք ու (marg. Χετταίοι).
κγ'. Ιεβουσαιος, Էք ու Էբուսաւոյ.
κδ'. Αμορράιος, Էք ու Ամորրաւոյ.
κε'. Γεργεσαιος, Էք ու Դերգեսաւոյ.
κς'. Ευαίος, Էք ու Էւաւոյ.
κζ'. Αρουκαίος, Էք ու (marg. Αρουκαίοι).
κη'. Ασενναίος, Էք ու

Filii Iaphet.

Gomer (al. Gamer), et Magog, et Madai, et Jaynan, Elissa, et Thobel, et Mosoth, et Thiras. Filii Gamer (al. Gomer), Aschonez (al. Aschenaz), unde gentes Gothicae.

Nationes Sem.

VII. Arphaxad genuit Salam, Sala autem genuit Heber, unde Hebraei. Filii autem Heber, Phalec, et Jectan. Jectan autem genuit Elmodad, et Saleph, et Asarmoth, et Jareth, et Adoram, et Aizal, et Decla, et Abimael, Saban, et Uphir, et Evilat, et Jobab. Hi omnes sunt filii Jectan. Et facta est habitatio ipsorum a Masse usque dum veniatur in Sephar montem orientis. Hi filii Sem in tribus suas, secundum linguas suas, in regiones suas, et nationes suas.

Nationes Cham.

VIII. Sabatha, et Regma, Sabathaca. Filii autem Regma, Seba, et Dadan. Chus autem genuit Nemroth. Hic coepit esse gigas super terram, venator ante Dominum. Et factum est initium regni ejus Babylon, Arach (al. Oreg.) et Acad, et Jacar, et Chalanne, in terra Senaar, ubi statuit Nabuchodonossor statuam suam. Et Mesaraim (al. Mestrem) genuit Ludim, et Anamiim, et Labiim, et Nephthuiim, et Phetrusiim (al. Patrosioniim), et Celuim (al. Casloniim): unde egressus est inde Philistiim et Caphthurim. Chanaan autem genuit Sidona primogenitum, et Cethaeum, et Jebusaeum, et Amorrhaeum, et Ger-

gesaeum, et Arachaeum (al. Arucheum), et Samaraeum, et Amathaeum. Hi sunt filii Cham in tribus suas, secundum linguam suam, et in terris suis, et gentibus eorum.

Nationes Japhet.

IX. Gomer, et Magog, et Madai, et Jaynan, et Thobal, et Mosoch, et Thiras. Et filii Gomer, Aschonez, et Riphath, et Thogorma. Et filii Jaynan Elissa, et Tharsis, Citi, Rhodii. Ab his divisae sunt insulae gentium in terra eorum, unusquisque secundum linguam suam in tribus suis, et gentibus suis.

X. Sem filius Noe cum esset annorum c. genuit Arphaxad secundo anno post diluvium. Et vixit Sem postquam genuit Arphaxad annis d. et genuit filios et filias, et mortuus est. Arphaxad cum esset annorum cxxxv, genuit Cainam. Et vixit Arphaxad postquam genuit Cainam, annis cccxxx. et genuit filios ei filias. Cainam cum esset annorum cxxx. genuit Sala. Et vixit Cainam postquam genuit Sala, annis cccxxx. et genuit filios et filias, et mortuus est. Sala cum esset annorum cxxx. genuit Heber. Et vixit Sala postquam genuit Heber, annis ccc. et genuit filios et filias, et mortuus est. Heber cum esset annorum cxxxiv. genuit Phalec. Et vixit Heber postquam genuit Phalec, annis cccxxx. (al. cclxxx.) et genuit filios et filias, et mortuus est. Phalec cum esset annorum cxxx. genuit Rhagau. Et vixit Phalec postquam genuit Rhagau, annis cclx. et genuit filios et filias, et mortuus est. Rhagau cum esset annorum cxxxii. genuit Seruch. Et vixit Rhagau postquam genuit Seruch, annis c. (al. ccvii.) et genuit filios et filias, et mortuus est. Seruch cum esset annorum cxxx. genuit Nachor. Et vixit Seruch postquam genuit Nachor, annis

և զԱւրադէսն . և ի նմանէ արաքացիք ,
և զՍամրին , և ի նմանէ որթոսեցիք :
և զԵլմովի , և ի նմանէ ամաթուսիցիք : (. . .)
Ընդ ամենայն լԷ = (.) Եւ պլուրաբ .
Թէ բնակութիւն սոցա յաբնոգորոցայ մինչև
ի գաղիբոն ընդ կողմ հարաւոյ :

Et Auradeum; a quo Aradaei.
Et Samrin; a quo Orthosaei.
Et Amathi; a quo Amathusii. (. . .)
Omnes xxxii. (. . .) Alibi autem dicitur,
quod habitatio istorum a Rhinocoruris usque
ad Gades per meridiem.

κδ'. Αράδιος, ἐξ οὗ Αραδες.
λ'. Σαμοραῖος, ἐξ οὗ Ορδοσιασταί.
λδ'. Αμαθί, ἐξ οὗ Αμαθούσιοι.
Οἱ πάντες σὺν τῷ Χάμ λβ'. Τούτων δὲ ἡ
κατοικία, ἀπὸ Ρινοκορούρων ἕως Γαδείρων, τὰ
πρὸς νότον. (. . .)

Εκ τοῦ Ιάφεθ τοῦ τρίτου υἱοῦ τοῦ Νῶε ἐδὴν ιε'.

Որդիք Յափեթի .

Filii Japheth.

Գամեր, և ի նմանէ գամիրք :
և Մագոգ, և ի նմանէ կեղոր և գաղառացիք :
և Մադա, և ի նմանէ մարք :
և Յանան, և ի նմանէ հելլեն և յոյնք :
և Ելիսա . և թորբէլ, և ի նմանէ թեառալք :
և Մոսոք . և ի նմանէ լիւրիկեցիք :
և Թիրաս . և ի նմանէ թրակացիք .
և Քետեիմ . և ի նմանէ մակեդոնացիք :

Gamer, et ab ipso Gimmeri.
Et Magog, ab ipsoque Celti et Galatae.
Et Mada, ab ipsoque Medi.
Et Javan, ab ipsoque Elleni et Jones (Graeci).
Et Elisa. Et Thobel, ab ipsoque Thessali,
Et Mosoch, ab ipsoque Illyrici.
Et Thiras, ab ipsoque Thraces.
Et Cheteim, ab ipsoque Macedones.

Υἱοὶ Ιάφεθ (. . .)

α'. Γάμερ, ἐξ οὗ Καππάδοκες.
β'. Μαγάγ, ἐξ οὗ Κέλται, οἱ καὶ Γαλάται .
γ'. Μαδάι, ἐξ οὗ Μῆδοι .
δ'. Ἰωάν, ἐξ οὗ Ἕλληνες, οἱ καὶ Ἴωνες .
ε'. Θωβέλ, ἐξ οὗ Θετταλοί .
ς'. Μοσόχ, ἐξ οὗ Ἰλλυριοί .
ζ'. Θείρας, ἐξ οὗ Θράκες .
η'. Χετταλεῖμ, ἐξ οὗ Μακεδόνες .

Եւ որդիք Գամերայ .

Filii autem Gamer.

Ասխանազ . և ի նմանէ սարմառք :
և Րիփատ . և ի նմանէ սարոմառք :
և Թորգոմ . և ի նմանէ հարք :

Aschanaz, et ab ipso Sarmatae.
Et Rhiphat, et ab ipso Sauromatae.
Et Thorgom, et ab ipso Armenii.

Οἱ υἱοὶ Γάμερ τοῦ υἱοῦ Ιάφεθ .

θ'. Ασχανᾶς, ἐξ οὗ Ρηγῖνες .
ι'. Ριφάθ, ἐξ οὗ Σαυρομάται .
ια'. Θοργαμά, ἐξ οὗ Ἀρμένιοι .

Եւ որդիք յաւանայ .

Filii vero Javan.

Ելիսա, և ի նմանէ սիկիլացիք և աթէ-
նացիք :
և Թարսիս . և ի նմանէ վերք և տիրեանացիք :
և Կիտիս, ուստի հռոմէք և զատիկացիք, և ուս-
ղացիք :
Եւ ի սոցանէ մեկնեցան կղզիք աղաւթ յեր-
կիր իւրեանց : Ընդ ամենայն ազգ եմ :
Եւ ունին սոցա ի մարաց մինչև ի սպե-
սիս . որ ձգի մինչև ի յովկիանոս, և հայի ընդ
հիւսիսի : Եւ ապա թուէ ազգս ծն, և ահմանս
նոցա ի մարաց ընդ կողմ հիւսիսայ մինչև ի
գաղիբոն . և ձգին ի սլաւաամինս գետոյ մինչ
չև ի մասսուսիս, որ է Էլիոն :

Elisa, et ab ipso Siculi, et Athenienses.

Et Tharsis, a quo Iberi, et Tyrinaei.
Et Citiis, unde Romani, et Latini, et Rodii.

Et ab his discesserunt insulae gentium in ter-
ram suam. Omnino nationes xv. Habent autem
isti a Media usque ad Esperium quod tendit ad
Oceanum usque, et respicit Boream versus.
Deinde dinumerat nationes xi. et fines ipsis a
Media per partem Boreae usque ad Gades; exten-
duntur autem a Pautamino fluvio (lege, a Ta-
naide potamo, i. e. flumine) usque ad Mastu-
siam, quae est Elion. (aut τῆς κατὰ ἡλίον .
adversus solem) ¹.

Οἱ υἱοὶ Ἰωάν (marg. Ἰαυάν.)

ιβ'. Ελισσα, ἐξ οὗ Σικελοί .
ιγ'. Θαρσεῖς, ἐξ οὗ Ἰβηρες .
ιδ'. Κίτιοι, ἐξ οὗ Λατίνοι, οἱ καὶ Ρωμαῖοι .
ιε'. Ρόδιοι, ἐξ οὗ Ρόδιοι .
Εκ τούτων ἀφορίσθησαν νῆσοι τῶν ἐδὼν ἐν
τῇ γῇ αὐτῶν (. . .) . ὁμοῦ ἐδὴν ἐβδόμηκοντα
δύο (. . .) . Τὰ δὲ τοῦ Ιάφεθ ἐδὴν ἀπὸ Μη-
δίας ἕως τοῦ ἐσπερίου Ὠκεανοῦ κατέσπαρται
βλεποντα πρὸς βορρᾶν, Μῆδοι, Ἀλβανοί (etc.
ferè 50. nomina . . .) ἐστὶ δὲ κατὰ μῆκος τὰ
ὄρια ἀπὸ Μηδίας ἕως δυτικοῦ Ὠκεανοῦ τὰ πρὸς
βορρᾶν . εὖρος δὲ ἀπὸ Ταναΐδος ποταμοῦ, ἕως
Μαστουσίας τῆς κατὰ ἡλίον (vel Ἡλίου) .

¹ Quis non videt magnam esse affinitatem inter hos eclogarios, et inter Latinum Anonymum repertum in nonnullis Hieronymi codicibus? Contra vero quis non videt majorem inter ipsos eclogarios elucere similitudinem in describendis singulis nationibus, quae desiderantur in Lat. lectione Hier. sicut etiam in epilogo, qui pariter apud Hier. desiderantur? Ita ut fatendum omnino sit, aut mutilatam esse interpreta-

tionem vel editionem Hieronymi, aut Samuelem, et Syncellum, qui pleniorē referunt lectionem, non ex Eusebio, sed ex Africano, aut ab altero auctore haec mutuatos fuisse. Si primum concedas, Eusebio adscribendum putabis hoc Exordium libri quoad sensum. Si secundum, incertum ejus auctorem dixeris.

cc. et genuit filios et filias, et mortuus est, Nachor cum esset annorum LXXIX. genuit Thare. Et vixit Nachor postquam genuit Thare, annis CXXV (al. CXXIX.) et genuit filios et filias, et mortuus est, Thare cum esset annorum LXX. genuit Abram, et Nachor, et Aram. Aram autem ante conspectum patris sui mortuus est, reliquitque filium, qui nominabatur Loth, quem socium habuit Abram, Ab anno Diluvii usque ad nativitatem Abrae sunt anni MLXXII. Thare iste post mortem filii sui Aram adduxit omnes suos de sua regione et provincia Assyriorum, ubi nati fuerunt, et Abraam, et Nachor, et Aram mortui filium, et venit in terram Charan (al. Chanaan), et habitavit ibi annis CCV. et mortuus est in Charan, ubi habitavit in regione Chananaeorum. Hujus Thare anno XXVIII. Assyriorum rex primus Belus mortuus est, quem Assyrii Deum nominaverunt, et alii dicunt Saturnum, atque filio suo regnum tradiderunt: vocabatur autem Ninus. Hujus Thare anno XLIX. Sicyoniorum in Graecia regnavit Europs, defuncto Aegialeo, qui primus Sicyoniorum regnavit: ex quo territorium Peloponnesiorum Aegialea vocabatur.

XI. Nachor vir, Melcha conjux. Filii Melchae, Ox, Baux, Camuel, Cazat, Axau, Pheldas, Jeldat, Bathuel. Iste est, qui supra Bathuel, ex quo Rebecca: haec est uxor Isaac. Concubina (Nachor) Regma. Filii Regmae, Chaman, Tabee, Thocos, Maacha. Nascuntur ergo ex Nachore et Melcha uxore filii octo, atque neptis Rebecca, quae fuit uxor Isaac: et ex Regma concubina nascuntur filii quattuor. Omnes ergo filii Nachor duodecim.

Abraam maritus, Sara uxor. Isaac filius. Filii Isaac, Esau, Jacob. Concubina Agar, ancilla Sarae. Ex Agar Ismael. Filii Ismael, Nabeoth, Cedar, Nabdeel, Massa, Masna, Iduma, Masse, Codar, Theman, Jethur, Naphas, Cedma. Cethura uxor Abrahae. Filii Cethurae sex, Zambram, Iectan, Madat, Madiam (al. Maziam), Iesboch, Sobe. Filii Iecdan tres, Saba, Theba, Dadan. Filii Maziam quinque Se-

phar, Gephar, Enoch, Abira, Regali. Filii autem Dadan quinque, Raguel, Nabdeel, Assurum, Latusim, Jomim.

XII. Abraam primam aetatem apud Chaldaeos agebat: postea autem cum patre suo transmigravit in Charam terram Chananaeorum, ubi visus est illi Deus dicens: Exi de terra tua, et de cognatione tua, et de domo patris tui, et veni in terram, quam sibi ostendam, et faciam te in gentem magnam, etc. Qui jussioni obaudiens, accepto filio Aram fratris sui, exivit cum eo, et venit in terram Chanaam, usque ad locum Sichem ad arborem excelsam, ubi visus est illi Deus, atque promissionem seminis, atque haereditatis dedit. Erat autem tunc annorum LXXV. Abraam autem vixit annis CLXXV. cujus tempora dinumerabimus, annis expositis. Sed quia temporibus patris sui Tharae insignia regnorum esse ceperunt, jam quidem quo anno fuerint, exposuimus. Modo autem temporibus Abrahae annum ad annum comparabimus, ut sciamus quid memoriae dignum, et quibus annis gestum sit: sive apud Hebraeos, sive apud Graecos, sive Barbaros, caeterasque gentes, quarum historiographi memoriam fecerunt. (Sequentia ab initio Canonis desumpta, desunt apud Scaligerum.)

XIII. Quando natus est Abraam, jam regnabat rex secundus, qui vocabatur Ninus filius Beli. Nam primus Assyriorum regnavit Belus annis LXV. quem Assyrii deum nominaverunt Saturnum. Quo defuncto, regnum accepit filius suus Ninus, qui regnavit annis LII. Hujus regni anno XLIII. erat primus annus Abraae. Sicyoniorum in Achaja regnabat rex secundus, cui nomen erat Europs. Nam primus eorum regnavit Aegialeus, ex quo Aegialea vocabatur, quae nunc dicitur Peloponnesus, qui regnavit annis LII. Quo defuncto, regnavit Europs annis XLV. cujus annus XXII. primus annus erat Abraae. Nec non apud Aegyptios erat XVI. potentia, sicut ait Manetho, per quam regnabant Thebaei annis CXC. quorum primus annus erat aequè primus Abraae.

(Explicit Exordium Libri, quod nihil refert ad Canonem; sicut multum facit pro Canone, velut introductio ejus propria genuinaque, sequens Series Regum.)

EUSEBII CAESARIENSIS.

SERIES REGUM

SIVE

CATALOGUS, UT EPITOME UTRIVSQUE PARTIS CHRONICORUM¹.

.....

.....

.....

(I լրումն պատմության պեղանայն յառաջին
հատվածում, համեմատելով Սամուելի
և Երեմիայի, և ասորի ընկերացուածոյն
հետքերով։)

(Suppletur lacuna hujus loci ex pri-
ma parte ad normam Samuelis Arm.
et praesentis lectionis Hieronymi.)

ԱՍՍՐԻՆՍԱՆԵԱՅՑ ԹԱԳԱՒՈՐԻՔ

ASSYRIORUM REGES².

(Locus Graeci textus)

ա. Նինոս	ամս ծք։ I.	Ninus	annis LII.
բ. Շամիրամ	ամս խք։ II.	Semiramis	ann. XLII.
գ. Օամէս	ամս լք։ III.	Zames	ann. XXXVIII.
դ. Արիոս	ամս լք։ IV.	Arius	ann. XXX.
ե. Արալիոս	ամս խք։ V.	Aralius	ann. XL.
զ. Վսեքքոս	ամս լք։ VI.	Xerxes	ann. XXX.
է. Արամիթրես	ամս լք։ VII.	Armamithres	ann. XXXVIII.
թ. Բեղոքոս	ամս լք։ VIII.	Belochus	ann. XXXV.
ժ. Բադէոս	ամս ծք։ IX.	Balaeus	ann. LII.
ճ. Ադսադաս	ամս լք։ X.	Altadas	ann. XXXII.
ժա. Սամիթոս	ամս լք։ XI.	Mamithus	ann. XXX.
ժբ. Սաքքադէոս	ամս լք։ XII.	Macchaleus	ann. XXX.
ժգ. Սփերոս	ամս խք։ XIII.	Sphaerus	ann. XX.
ժդ. Սամիդոս	ամս լք։ XIV.	Mamylus	ann. XXX.
ժե. Սպարեթոս	ամս խք։ XV.	Sparethus	ann. XL.
ժզ. Ասկաադէոս	ամս խք։ XVI.	Ascatades	ann. XL.
ժէ. Ամինտաս	ամս խք։ XVII.	Amyntas	ann. XLV.
ժթ. Բեղոքոս	ամս խք։ XVIII.	Belochus	ann. XXV.
ժժ. Բադէպարէս	ամս լք։ XIX.	Ballepares	ann. XXX.
ի. Ղամպրիդէս	ամս լք։ XX.	Lamprides	ann. XXXII.
իա. Սոսարէս	ամս խք։ XXI.	Sosares	ann. XX.
իբ. Ղամպարէս	ամս լք։ XXII.	Lampares	ann. XXX.
իգ. Պաննիաս	ամս խք։ XXIII.	Pannyas	ann. XLV.
իդ. Սոսարմոս	ամս ժք։ XXIV.	Sosarmus	ann. XIX.
իէ. Սիթրէոս	ամս խք։ XXV.	Mithraeus	ann. XXVII.

¹ Relicto in sua incerta auctoritate Exordio libri, ad certum opus Eusebii nostri properemus oportet, scilicet ad Seriem Regum, sive Catalogum tum Armeno Interpreti, tum Hieronymo notum, quamquam desit in nonnullis ejus codicibus; quare et Scaliger eo caret, nisi per incuriam omiserit, vel in ordine primi sui libri disseminaverit. Vallarsius ergo fideliter rem servavit, hoc titulo praemisso: „Regum Series, et quanto quisque tempore regnaverit“. Pro quo (ut monet in adnot.) Parmensis Ms. sic fert. „Reges gentium diversarum, qui fuerunt, et quantum regnaverunt, et prius Reges Assyriorum“. Observa tamen non eandem dispositionem Successionis regni post regnum in Lat. codicibus discerni, quam praesefert lectio nostra, digesta mira profecto concinna-

tionem; ubi summatim ob oculos ponit auctor eunctorum regnorum et principatum rectores fuse antea descriptos ex antiquis monumentis: idque eo ordine, ut posset facili negotio edocere studiosos, quodnam nimirum imperium qua alterius imperii aetate exordium duxerit, finemque habuerit; ita ut antiquiora regna praemittantur, posteriora iis postponentur, singula singulis laterculis comprehensa.

² Seriem Assyriorum cum initio Hebraeorum, facile supplebit nobis superior liber, sicut etiam Chorenensis, Asolicus, Arzerunius et Samuel imitatores Eusebii, cum Lat. Codd. Hier. juxta editionem Vallarsii; ut vides.

ԻՆ. Տէտամիս	ամս լԷ:	XXVI. Tautanes	ann.	XXXII
ԻԷ. Տէտէոս	ամս Դ:	XXVII. Teuteus	ann.	XL.
ԻԸ. Թինէս	ամս Է:	XXVIII. Thinaeus	ann.	XXX.
ԻԹ. Դերկիւղոս	ամս Դ:	XXIX. Dercylus	ann.	XL.
Լ. Եւպալմէս	ամս լԷ:	XXX. Eupalmes	ann.	XXXVIII.
ԼԱ. Ղառութենէս	ամս ԽԷ:	XXXI. Laosthenes	ann.	XLV.
ԼԲ. Պերիտիադէս	ամս Է:	XXXII. Piritiades	ann.	XXX.
ԼԳ. Ուրատէոս	ամս Դ:	XXXIII. Ophrataeus	ann.	XX.
ԼԴ. Ուրատանէս	ամս Ծ:	XXXIV. Ophratanes	ann.	L.
ԼԵ. Լիւրազանէս	ամս ԽԷ:	XXXV. Acrazanes	ann.	XLII.
ԼԶ. Սարդանապաղղոս	ամս Դ:	XXXVI. Sardanapallus	ann.	XX.

Միանգամայն ամբ ռիփս:

Omnes anni MCCXL. ¹

(Anonymus apud Scalig. pag. 51.)

ԵԲՐԱՅԵՅԻՈՅ ՆԱՀԱՊԵՏՔ:

HEBRAEORUM PATRIARCHAE ².

ΙΟΥΔΑΙΩΝ ΑΡΧΑΙΟΓΟΝΙΑ (καὶ τῶν κρατησάντων ἐν αὐτοῖς ἀπαρίθμησις, μέχρι τῆς Ῥωμαϊκῆς δυναστείας, ἀπὸ τῶν Ἀβραὰμ ἀρχομένη, ὡς ἐν ἐπιτόμῳ.)

Աբրահամ	ամս Ծ:	Abraam	annos	c.
Իսահակ	ամս Դ:	Isaac	ann.	LX.
Յակոբ	ամս ՃԴա:	Jacob	ann.	CXXI.
Յովսէփ առաջնորդ յէ- գիպտոս	ամս Ծ:	Joseph dux Aegypti	ann.	LXXX.
Եբրայեցիք ծառայէն յէ- գիպտոս	ամս ՃԴա:	Hebraei serviunt in Ae- gypto	ann.	CXLIV.
Բնդ ամենայն	ամս ԷԷ:	(Simul anni DV.) ³		

Αβραάμ (μετὰ θάνατον τοῦ πατρὸς) ἔτη ρ'.
Ισαάκ ἔτη ξ'.
Ἰακώβ ἔτη ρα'.
Ἰωσήφ, ἐν οἷς ἀρχεὶ Αι-
γύπτου ἔτη π'.
Εβραῖοι δουλεύουσιν Αἰγυπ-
τίοις ἔτη ρμ'.

ԱՌԱՋՆՈՐԴՔ:

HINC DUCES.

Մովսէս (յանապատի).	ամս Դ:	Moses	annis	XL.
Յեսու (յերկիրն աւե- տեաց).	ամս ԻԷ:	Jesus	ann.	XXVII.

Μωϋσῆς ἐν τῇ ἐρήμῳ ἔτη ρ'.
Ἰησοῦς ἔτη κζ'.

ԴԱՏԱԻՈՐՔ:

HINC JUDICES.

Οἱ Κριταί.

Գոտոնիէ	ամս Դ:	I. Gotoniel	annis	XL.
Լուդ	ամս Ծ:	II. Aod	ann.	LXXX.
Բարակ, և Գեբուրա	ամս Դ:	III. Barach, et Deb- bora	ann.	XL.

Οθωνήλ ἔτη ρ'.
Αὐδ ἔτη π'.
Δεβόρρα, καὶ Βαρὰκ ἔτη ρ'.

¹ Tam seriem regum Assyriorum, quam caeterorum dehinc regno-
rum, conferant studiosi Lectores cum Prima Parte Chronoci Eusebii-
ni, sicut etiam cum Secunda, Canone videlicet: ne cogamur nos repe-
tere dicta vel dicenda de varietate lectionum inter varia auctoris nostri
loca, aut replicare differentias occurrentes apud eclogarios. Unum ad-
vertendum bene, quod ubi lacuna est in cod. Arm. illic Latinus textus
est secundum versionem D. Hieronymi; ubi tamen integrè se habet co-
dex Arm. ibidem Latina lectio est interpretatio nostra ex Armeno.

² Secunda post Assyriacam debuit succedere series Hebraica, ut po-
stulat sequens continuatio codicis nostri; quamvis in edit. Hier. multo
post collocetur, scilicet post seriem Atheniensium, hoc modo incipiens.
Hebraeorum. Abraam etc. Verum post Samuelem Armenum aequè nos
juvare hac in parte videntur S. Niceph. Patriarcha, ac Anonymus Grae-
cus Eusebii eclogarius apud Scaligerum; qui tamen ordinem rerum
praepostere disposuit, nunc juxta Hieronymum, nunc ad placitum; ut
patet conferentibus ejus lectionem cum ordine praefixo ab Eusebio nostro.

³ Յառաջէն յառիկ Եւսեբի:

³ Haec summa facile ex 1. parte Chron. Euseb. sic colligitur.

Աբրահամ լեալ ամաց Ծոց, ծնանի իսահակ:
Իսահակ լեալ ամաց Կից, ծնանի յյակոբ:
Յակոբ լեալ ամաց Ճից, ծնանի զլէւի:
Լւի լեալ ամաց Խից, ծնանի զկահաթ:
Կահաթ լեալ ամաց Կից, ծնանի զամրամ:
Ամրամ լեալ ամաց Զից, ծնանի զմովսէս:
Մովսէս լեալ ամաց Ծից, հանէ զԵգիպտոսը յէգիպտոսէ:
Միանգամայն ընդ ամենայն յառաջնմէ ամէն աբրահամու մինչև ցելն
յէգիպտոսէ ամբ շէ:
(Եւսեբ.) Յակոբ լեալ ամաց զԷ, ծնանի զյովսէփ:
Յովսէփ լեալ ամաց ԻԹ, Էլանէ 'ի բանտէ:
Էլ ամենայն յիւրեյեցիք յէգիպտոս' ամս Ծ:
Յետ մահուան յովսէփայ ծառայէն որդիքն իւրացիք Էգիպտոսը ցելն
ամս ՃԴա:
Միանգամայն ամբ շէ. որպէս 'ի վեր անդ:
(Բովանդակութիւն է նոյն հաշուի և եղեալն յառաջիկայ դասակարգ-
ութեան. որպէս է տեսանել և 'ի լատ. Թարգմանութեան հե-
րոնիմոսի, և 'ի յն. հատուածն առ անդիմոսի:)

Abraam annorum Ե. genuit Isaacum.
Isaac annorum LX. genuit Jacobum.
Jacob annorum LXXXVI. genuit Levi.
Levi annorum XLVI. genuit Cahath.
Cahath annorum LXIII. genuit Amram.
Amram annorum LXX. genuit Moysen.
Moysen annorum LXXX. educit populum ex Aegypto.
Simul omnes a primo Abraam anno usque ad Exodum anni DV.

(Item itidem) Jacob annorum XCII. genuit Josephum.
Joseph annorum XXIX. educitur ex carcere.
et annum agens xxx. potitur Aegypto annis LXXX.
Post obitum Josephi serviunt filii Israel Aegyptiis annos CXLIV.

Omnes anni, ut supra, DV.
(Summa ejusdem calculi intelligenda est apud Hieronymum, et in
fragm. Gr.)

ԻՍՐԱՅԷԼԻ ԹԱԳԱՆՈՐԷ:

REGES ISRAEL.

ΙΣΡΑΗΛ ΒΑΣΙΛΕΙΣ

Վառութեան արքայի ասորեստա
նեաց յերեսներորդում թում ամին
նախ թագաւորն եբրայեցւոց իսրայ
էլի

Anno tricesimo secundo Laosthenis Assyriorum regis, primus Hebraeorum super Israel regnavit

աւ. Յերոբոամ	ամս իբ՝	I.	Jeroboam	annis	xxii.	Երօբօամ	Յտի	աւ.
բ. Նաբատ	ամս իբ՝	II.	Nabad	ann.	II.	Նաճաճ	Յտի	աւ.
գ. Բաաս	ամս իգ՝	III.	Baas	ann.	xxiii.	Բաասա	Յտի	աւ.
դ. Էլա	ամս իբ՝	IV.	Ela	ann.	II.	Էլա	Յտի	աւ.
ե. Օամբրի	աւուրս	V.	Zambri	diebus	vii.	Զամբրի	Յտի	աւ.
զ. Ամրի	ամս ժբ՝	VI.	Amri	ann.	xii.	Ամբրի	Յտի	աւ.
է. Աքաաբ	ամս իբ՝	VII.	Achaab	ann.	xxii.	Աքաաճ	Յտի	աւ.
թ. Ոչոզիա	ամս իբ՝	VIII.	Ochozia	ann.	II.	Օչօզիա	Յտի	աւ.
ժ. Յորամ	ամս ժբ՝	IX.	Joram	ann.	xii.	Եօրաճ	Յտի	աւ.
ճ. Յիւ	ամս իբ՝	X.	Jeu	ann.	xxviii.	Հօյ	Յտի	աւ.
ժա. Եօաչազ	ամս ժէ՝	XI.	Joachaz	ann.	xvii.	Եօաչաճ	Յտի	աւ.
ժբ. Եօս	ամս ժգ՝	XII.	Joas	ann.	xvi.	Եօս	Յտի	աւ.
ժգ. Յերօբօամ	ամս իսաւ	XIII.	Jeroboam	ann.	xli.	Երօբօաճ	Յտի	աւ.
ժդ. Օչարիա	ամսս	XIV.	Zacharia	mensib.	vi.	Զաչարիա	միսնա	աւ.
ժե. Սելլոմ	ամսս	XV.	Sellom	mense	i.	Տելլօլոմ	միսնա	աւ.
աւուրս ժէ :			et diebus xv.					
ժգ. Սմանայիմ	ամս ժէ :	XVI.	Manaem	ann.	x.	Մանաիմ	Յտի	աւ.
Ըն որով եւ փոռա ի վերայ իսրայէլ :			Sub quo prodiit Phua super Israel.			Էփ օժ (Էբասիլեւսսէն Ասսորիւն) Փօսա...		
ժէ. Փազէէ	ամս ժէ :	XVII.	Phacee	ann.	x.	Փաքէիա	Յտի	աւ.
ժբ. Փազէէ	ամս իբ :	XVIII.	Phacee	ann.	xx.	Փաքէ	Յտի	աւ.
Ըն որով եւ Թաղաթփաղսար :			Sub quo prodiit Thaglathphalsar.			...		
ժթ. Ոսէ	ամս իթ :	XIX.	Osee	ann.	ix.	Օսիէ	Յտի	աւ.
Ղերի վարեալ ինչի ի սաղմոնա սարայ արքայէն ասորեստանէն) դադարեաց յաւթերորդում ողմփիադին , սկսեալ յամէն (արքաճամիւ) ի որդէ ի երրորդէ առաջնորդէ , կապեալ ամս ժիթ . և աւուրս իբ :			Captivus ductus Israel a Salmanasaro Assyriae rege , desiit (regnum ejus) octava Olympiade: quum coepisset ab anno (Abraham) mxxi. atque floruisset annis ccxlix, et diebus xxviii.			(Էփ օժ) աիչմալաոտոս լիփթէիս օ Իսրաիլոյ յօ Տալմանասար տօյ Ասսորիւն Բասիլէաճ կաթէպասսէն օղմօղ Օլոմփիաժի (...) օմոյ Յտի սմբ. միսնա ճ. իմէրաճ կի .		

ԲԱԲԷՂԱՅԻՈՅ ԹԱԳԱՒՈՐԻ :

BABYLONIORUM REGES.

ա. Փուա, 'ի ռմինե ամէն, ասու րեստանեաց :	i. Phua, ab anno mcccxxv. Assyriae (rex).
բ. Թագղաթփաղսար ասորեստա նեաց :	ii. Thaglatphalsar Assyriae.
գ. Սաղմանասար ասորեստանեաց :	iii. Salmanassar Assyriae.
դ. Սենէքէրիբ ասորեստանեաց :	iv. Senecherib Assyriae.
ե. Սարովգաք բաղդան, քաղ ղէացի :	v. Marodach Baldan Chaldaeus.
զ. Նաբուքոդոնոսոր քաղղէացի :	vi. Nabuchodonosor Chaldaeus.
է. Իլմարուգաք քաղղէացի :	vii. Ilmarodach Chaldaeus.
ը. Բաղտասար քաղղէացի :	viii. Baltassar Chaldaeus.
թ. Դարեհ մար :	ix. Darius Medus.
ժ. Դարեհ արշալիր :	x. Darius Arsavirius,

Յետ որոց 'ի պարթևս փոխեցաւ
Իշխանութիւնն, 'ի Ծորդի Ե որդի
ողոմախադին :

Post quos ad Parthos Imperium
translatum fuit lv. Olympiade.

ՄԻԿՈՆԱՑԻՈՅ ԹԱԴԱՒՈՐԻ :

SICYONIORUM REGES.

Վիեննայ թագաւորի ասորեստա-
նեաց յամլին ի որդի՝ սիկոնացւոց թա-
գաւորեաց երկրորդ՝ Ղաւրոփս, և վա-
րէր զքսաներորդ և զերկրորդ ամս :

Anno xl. Nimi Regis Assyriorum
in Sicyonios regnavit secundus (rex)
Europæ, et annum agebat (in re-
gno) xxii.

ա. Լադիադես	ամս ծի :	I. Egialeus	annis	LII.
բ. Եւրոպոս	ամս խե :	II. Europs	ann.	XLV.
գ. Տելչին	ամս ի :	III. Telchin	ann.	XX.
դ. Լալիս	ամս ին :	IV. Apis	ann.	XXV.
ե. Թելքսիոն	ամս ժի :	V. Thelxion	ann.	XII.
զ. Վադիգրոս	ամս լի :	VI. Egitrus	ann.	XXXIV.
է. Թուրիմախոս	ամս խե :	VII. Thurimachus	ann.	XLV.
թ. Լեւկիպոս	ամս ծի :	VIII. Leucippus	ann.	LIII.
ժ. Սեսսապէս	ամս խի :	IX. Messapus	ann.	XLVII.
ճ. Երատոս	ամս ին :	X. Eratus	ann.	XXVI.
ժա. Պլեմնէոս	ամս խի :	XI. Plemneus	ann.	XLIX.
ժբ. Որթոպոլիս	ամս կի :	XII. Ortopolis	ann.	LXIV.
ժգ. Սարաթիոն	ամս լի :	XIII. Marathenius	ann.	XXX.
ժդ. Սարաթիոն	ամս ի :	XIV. Marathius	ann.	XX.
ժե. Վերէս	ամս ծի :	XV. Chyreus	ann.	LV.
ժզ. Կորաքս	ամս լի :	XVI. Corax	ann.	XXX.
ժէ. Եպոպէս	ամս լի :	XVII. Epopeus	ann.	XXXV.
ժթ. Լաոմեդոն	ամս խի :	XVIII. Laomedon	ann.	XL.
ժժ. Սիկոն	ամս խի :	XIX. Sicyon	ann.	XLIV.
ժի. Պոլիբիոս	ամս խի :	XX. Polybias	ann.	XL.
ժյ. Ինախոս	ամս խի :	XXI. Inachus	ann.	XLII.
ժբ. Փեստոս	ամս լի :	XXII. Festus	ann.	VIII.
ժգ. Լադրաստոս	ամս ին :	XXIII. Adrastus	ann.	IV.
Լ. որով իղին առաւ յամին նոր դի է երորդի :		Sub quo Ilium captum, anno DCCCVII.		
ժդ. Պոլիփիդէս	ամս լի :	XXIV. Poliphides	ann.	XXXI.
ժէ. Պելասգոս	ամս ի :	XXV. Pelasgus	ann.	XX.
ժթ. Օլէքսիպոս	ամս լի :	XXVI. Zenxippus	ann.	XXXI.
Սիկոնացւոց Թագաւորք դադա րեցին յամին նորդի ճորդի լորդի :		Sicyoniorum reges desierunt an- no (Abr.) DCCCLXXXVIII.		

(Locus Graeci textus)

ԵՂԻՊՏԱՅԻՈՅ ԹԱԳԱՆՈՐԴ.

AEGYPTIORUM REGES.

Լ. նինեաւ Թագաւորութեամբ
ասորեստանեաց՝ կշուի եգիպտացւոց
ժի հարստութիւնն. ըստ որում Թա.
գաւորէին

ժի. հարստութիւն Թեբայեցիք
ամս ճի :

ժբ. հարստութիւն հովիւքն ամս ճի :

ժգ. հարստութիւն դիոպոլիտաց.
ւոց. (որոց առաջին)

ա. Լամիսիս

բ. Վեբրոն

գ. Լամենովիս

դ. Սեմիթիս

է. Սիսփարմուլթիս

զ. Տուլթիս

է. Լամենովիս

թ. Ուլթոս

ժ. Լաքերիս

ժա. Լաքերիս

ժբ. Լաքերիս

ժգ. Լաքերիս

ժդ. Լամիսիս՝ որ և դանա

ւոս

ժէ. Սամէսիս՝ որ և եգիպ

տոս

ժթ. Սեմիթիս

ժժ. հարստութիւն սայիտացւոց.

որոց (առաջին)

Tempore Nini in Assyria regnan-
tis pensatur Aegyptiorum xvi. Dyna-
stia, in qua regnabant.

xvi. Dynastia Thebaidarum, an-
nis CLX.

xvii. Dynastia Pastores, annis c.

xviii. Dynastia Diopolitarum. (quo-
rum primus)

I. Amosis annis XXV.

II. Chebron ann. XIII.

III. Amenophis ann. XXI.

IV. Memphres ann. XII.

V. Mispharmuthosis ann. XXVI.

VI. Tuthmosis ann. IX.

VII. Ammenophis ann. XXXI.

VIII. Orus ann. XXXVIII.

IX. Achencheres ann. XXXI.

X. Athoris ann. IX.

XI. Chencheres ann. XVI.

XII. Acherres ann. VIII.

XIII. Cherres ann. XII.

XIV. Armais, qui et Da-
naus ann. v.

XV. Ramesses, qui et
Aegyptus ann. LXVIII.

XVI. Menophis ann. XL.

XIX. Dynastia Saitarum: quorum
(primus)

Թ. Սեթոս
 Թ. Ռամփես
 Թ. Ամենոփիս
 Թ. Ամենեմես
 Թ. Թուորիս

ամս ԾԷ:
 ամս ԿԴ:
 ամս Ը:
 ամս ԻԴ:
 ամս Է:

I. Sethos annis LV.
 II. Rampses ann. LXVI.
 III. Amenophis ann. VIII.
 IV. Ammenemes ann. XXVI.
 V. Thuoris ann. VII.

(Locus Graeci textus)

Ի. Հարստութիւն՝ զիւ
 պողիտացիք, ամբ ԺԶ:

XX. Dynastia, Diopolitae, annis
 CLXXXVIII.

ԻԹ. Հարստութիւն. որոց առաջին

XXI. Dynastia: quorum primus

Թ. Մենդիս
 Թ. Փսոսենես
 Թ. Նեփերքերես
 Թ. Ամենոփիս
 Թ. Օսոքորիս
 Թ. Փսինաքես
 Թ. Փսոսենես

ամս ԻԴ:
 ամս ԽԹ:
 ամս Դ:
 ամս Թ:
 ամս Կ:
 ամս Թ:
 ամս ԼԷ:

I. Mendis annis XXVI.
 II. Psusennes ann. XLI.
 III. Nephhercheres ann. IV.
 IV. Amenophis ann. IX.
 V. Osochoris ann. VI.
 VI. Psinnaches ann. IX.
 VII. Psusennes ann. XXXV.

ԻԲ. Հարստութիւն. որոց առաջին

XXII. Dynastia: quorum primus

Թ. Սենեքոսիս
 Թ. Օսորթոն
 Թ. Տակելլոթիս
 Թ. Պետուբաստիս
 Թ. Օսորթոն
 Թ. Փսամմիս

ամս ԽԹ:
 ամս ԺԷ:
 ամս ԺԴ:
 ամս ԻԷ:
 ամս Թ:
 ամս Ժ:

I. Senechosis annis XXI.
 II. Osorthon ann. XV.
 III. Tacellothis ann. XIII.
 XXIII. Dynastia: quorum primus
 I. Petubastis annis XXV.
 II. Osorthon ann. IX.
 III. Psammus ann. X.

ԻԴ. Հարստութիւն՝ բոլոր
 բացիք, ամս ԽԴ:

XXIV. Dynastia, Bocchoridae, annis
 XLIV.

ԻԵ. Հարստութիւն. որոց առաջին

XXV. Dynastia: quorum primus

Թ. Սաբակոն Եթովպ
 պացի
 Թ. Սեմիքոս
 Թ. Տարակոս Եթովպ
 պացի

ամս Ժ:
 ամս ԺԲ:
 ամս Ի:

I. Sabacon Aethiops annis X.
 II. Semichos ann. XII.
 III. Taracus Aethiops ann. XX.

ԻԶ. Հարստութիւն. որոց առաջին

XXVI. Dynastia: quorum primus

Թ. Ամմերես Եթովպ
 պացի
 Թ. Ստեփինատիս
 Թ. Նեքեփսոս
 Թ. Նեքաո
 Թ. Փսամմետիկոս
 Թ. Նեքաո
 Թ. Փսանէալթիս

ամս ԺԲ:
 ամս Է:
 ամս Կ:
 ամս ԽԴ:
 ամս Կ:
 ամս ԺԷ:

I. Ammeres Aethiops annis XII.
 II. Stephinatis ann. VII.
 III. Nechephsosos ann. VI.
 IV. Nechao ann. VIII.
 V. Psammeticus ann. XLIII.
 VI. Nechao ann. VI.
 VII. Psaneauthes (vel

Թ. Վափրես
 Թ. Ամասիս

ամս ԻԷ:
 ամս ԽԲ:

VIII. Vaphres ann. XXV.
 IX. Amasis ann. XLII.

ԻԸ. Հարստութիւն՝ պարսիկք.
 քանզի ունի զեղիպտոս կամբիւսէս
 յամին Կորդի Թադաւորութեանն
 Իւրոյ, մինչև ցդարեհ քսեբքսի. ԺԴ:

XXVII. Dynastia, Persae. Siquidem
 Cambyses anno regni sui VI. Aegy-
 ptum obtinuit, usque ad Darium Xer-
 xis (filium, annis) CXIV.

ԻԹ. Հարստութիւն սայիտացւոց.

XXVIII. Dynastia Saitarum.

Թ. Ամրիտեոս
 ԻԺ. Հարստութիւն մենդիսաց-
 ւոց, որոց (առաջին)

ամս Կ:
 ամս ԺԷ:

I. Amryteus ann. VI.
 XXIX. Dynastia Mendisiorum: quo-
 rum (primus).

Թ. Նեփիրիտիս
 Թ. Աքորիս
 Թ. Փսամմիս
 Թ. Մութիս
 Թ. Նեփիրիտիս
 Թ. Նեկտինիբոս
 Թ. Տէոս

ամս Կ:
 ամս ԺԲ:
 ամս Թ:
 ամս Թ:
 ամս Կ:
 ամս ԺԷ:
 ամս Է:

I. Nephirites annis VI.
 II. Achoris ann. XII.
 III. Psammuthes anno I.
 IV. Muthes anno I.
 V. Nephirites mensib. III.
 VI. Nectinibus ann. XVIII.
 VII. Teos ann. II.

Լ. Հարստութիւն. Նեքտանես
 բոս ամս ԺԷ:

XXX. Dynastia, Nechtanebus an-
 nis XVIII.

Ազիպտացւոց Հարստութիւնն վախ-
 ճանեցաւ ի Ժորդի Է Երորդի ողով
 պիադին, ի ի որդուս ոխուս ամի

Aegyptiorum Dynastia finem ha-
 buit CVII. Olympiade, anno MDCXLVI.
 Aegyptiorum regni a tempore Vul-

եղիպտացւոց թագաւորութեանն , որ յեփեսոսեայ ժամանակէն մինչև 'ցովքոս է , զորմէ հուսկ յետոյ ասէն լեալ գիցն հարստութեան : քանզի կարի յոյժ յաճախութեան զնախնեացն պատմութենէ ունին , և դժուարին առ հասանել է :

cani usque ad Orum, quem ultimum fuisse ex deorum Dynastia dicunt; etenim nimis prolixam habent majorum historiam, et intellectu difficile est.

(Locus Graeci textus)

ԱՐԳԻՎԱՅԻՆՅ ԹԱԳԱՒՈՐԷ:

ARGIVORUM REGES.

'Ի թագաւորութեանն երկրորդի թագաւորին եղիպտացւոց ամեսսեայ , 'ի ճի առաջներորդում ամին ժի հարստութեանն , արգիացւոց թագաւորէ

Regnante Amessee, secundo rege Aegyptiorum, anno CLXI. Dynastiae XVI. in Argivos regnat.

ա. Ինաքոս	ամս Ծ :	I. Inachus	annis	L.
բ. Փորոնէս	ամս Կ :	II. Phoroneus	ann.	LX.
գ. Լաիս	ամս Լ :	III. Apis	ann.	XXXV.
դ. Լագոս	ամս Զ :	IV. Argus	ann.	LXX.
ե. Արիստոս	ամս ԾԴ :	V. Criasus	ann.	LIV.
զ. Փորբաս	ամս ԼԵ :	VI. Phorbas	ann.	XXXV.
է. Տրիոպաս	ամս ԽԵ :	VII. Triopas	ann.	XLVII.
ը. Արոտոպոս	ամս ԽԱ :	VIII. Crotopus	ann.	XXI.
թ. Սթենէլոս	ամս ԺԱ :	IX. Sthenelus	ann.	XI.
ժ. Դանաւոս	ամս Ծ :	X. Danaus	ann.	L.
ժա. Դինէս	ամս ԽԱ :	XI. Lynceus	ann.	XLI.
ժբ. Լբաս	ամս ԽԴ :	XII. Abas	ann.	XXIII.
ժգ. Պրոտոս	ամս ԺԴ :	XIII. Proitus	ann.	XVII.
ժդ. Լակրիսիոս	ամս ԼԱ :	XIV. Acrisius	ann.	XXXI.

Սկսեալք 'ի ճի առաջումն ամի ժիորդի հարստութեանն եղիպտացւոց յամեսսայ թագաւորէ՝ դադարեցին 'չորդում Եորդում ամին :

Incipientes a CLXI. anno, XVI. Dynastiae Aegyptiorum sub rege Amessee, desierunt anno DCCV.

ԱԹԵՆԱՅԻՆՅ ԹԱԳԱՒՈՐԷ:

ATHENIENSIIUM REGES.

Յերեսներորդում երկրորդում ամի թագաւորութեանն փորբայ արգիացւոց թագաւորի , աթենացւոց թագաւորեաց առաջին

Anno tricesimo secundo Phorbae regis Argivorum in Athenienses primus regnavit.

ա. Կեկրոփս դիփիէս	ամս Ծ :	I. Cecrops Diphyes	annis	L.
բ. Արանաւոս	ամս Թ :	II. Cranaus	ann.	IX.
գ. Լամփիկտիոն	ամս Ժ :	III. Amphiction	ann.	X.
դ. Երիթթոնիոս	ամս Ծ :	IV. Erichthonius	ann.	L.
ե. Պանտիոն	ամս Խ :	V. Pantion	ann.	XL.
զ. Երեթթէս	ամս Ծ :	VI. Erechtheus	ann.	L.
է. Կեկրոփս երկրորդ	ամս Խ :	VII. Cecrops secundus	ann.	XL.
ը. Պանտիոն	ամս ԽԵ :	VIII. Pandion	ann.	XXV.
թ. Եգէս պանտիոնի	ամս ԽԴ :	IX. Egaeus Pandionis (filius)	ann.	XLVIII.
ժ. Թեսէս եգէայ	ամս Ը :	X. Theseus Aegei (filius)	ann.	XXX.
ժա. Մենեսթէս պեթէայ	ամս ԽԴ :	XI. Menestheus Peti (filius)	ann.	XXIII.
ժբ. Դեմոփոն Թեսէայ	ամս ԼԴ :	XII. Demophon Thesei (filius)	ann.	XXXIII.
ժգ. Ոքսինտէս	ամս ժբ :	XIII. Oxintes	ann.	XII.
ժդ. Ափիդաս	ամս ա :	XIV. Aphidas	anno	I.
ժե. Թիմոքթոս	ամս Խ :	XV. Thimoetus	ann.	VIII.
ժզ. Մելանթոս	ամս ԼԵ :	XVI. Melanthus	ann.	XXXVII.
ժէ. Կոդրոս	ամս ԽԱ :	XVII. Codrus	ann.	XXI.

ሆኑኒ ግንኙኑ ትገኙኑ፡

Principes ad (totam) vitam.

(Locus Graeci textus)

ն. Սէդրոն կողբեայ	ամս Դ :	I. Medon Codri (filius)	annis xx.
Զ. Լ. Կաստոս	ամս Լ Գ :	II. Acastus	ann. XXXVI.
Դ. Լ. Բրիսպոս	ամս Ժ Թ :	III. Archippus	ann. XIX.
Դ. Թէրսիպպոս	ամս Խ ն :	IV. Thersippus	ann. XLI.
Է. Փորբաս	ամս Լ ն :	V. Phorbas	ann. XXXI.
Շ. Լ. Մեգակղէս	ամս Ը :	VI. Amegacles	ann. XXX.
Է. Դիոգենիտոս	ամս Ի Դ :	VII. Diognitus	ann. XXVIII.
Շ. Փերէկղոս	ամս Ժ Թ :	VIII. Phereclus	ann. XIX.
Թ. Լ. Բիւփրոն	ամս Դ :	IX. Aryphron	ann. XX.
Ժ. Թէսպիլէս	ամս Ի Է :	X. Thespiesus	ann. XXVII.
Ժ ն. Լ. Գամեստոր	ամս Դ :	XI. Agamestor	ann. XX.
Ժ Զ. Լ. Եսքիլոս	ամս Ի Դ :	XII. Eschilus	ann. XXIII.
Ժ Դ. Լ. Դկանոն	ամս Զ :	XIII. Alcanon	ann. II.

(Samaritanen, 12. Jahrh. :)

(*Principes ad decennium.*)

ԺԴ. Վարդես	ամս Ժ :	xiv. Charops	annis	x.
ԺԵ. Լսիմէդոս	ամս Ժ :	xv. Esimedus	ann.	x.
ԺԶ. Լղելիկոս	ամս Ժ :	xvi. Cliticus	ann.	x.
ԺԷ. Իպպոսէնէս	ամս Ժ :	xvii. Ipposenes	ann.	x.
ԺԸ. Գ Էոկրատէս	ամս Ժ :	xviii. Leocrates	ann.	x.
ԺԹ. Լսիսանդրոս	ամս Ժ :	xix. Apsander	ann.	x.
Ի. Լուքսիսս	ամս Ժ :	xx. Erixias	ann.	x.

Սկսեալք 'ի նկա ամէն՝ դադարե-
ցին 'ի ի որդուամէ ում ողոմալիադին :

Incipientes a cccclxi. anno, desierunt xxiv. Olympiade.

ՀԱՏԻՆԱՅԻՆՈՑ ԹԱԳԱՒՈՐԲ:

LATINORUM REGES.

Հետ զեղին առնելը՝ի չորրորդ
ամի գիմնականայ ակննացուց առ
քայի՝ ղատինացուց Թագաւորեաց
առաջին

Post Ilium captum, Demophoni regis Atheniensium anno quarto in Latinos regnavit primus

աւ.	Ինիաս	ամս չ :	I. Aeneas	annis III.
բ.	Լսկանիոս	ամս լր :	II. Ascanius	ann. XXXVII.
գ.	Սիլուս Էնեայ	ամս իթ :	III. Sylvius Aeneae (filius)	ann. XXIX.
դ.	Ինիաս սիլուսեան	ամս լթ :	IV. Aeneas Sylvius	ann. XXXIX.
ե.	Պատինոս սիլուսեան	ամս ծ :	V. Latinus Sylvius	ann. L.
զ.	Լլբաս սիլուսեան	ամս լթ :	VI. Albas Sylvius	ann. XXXIX.
է.	Լսկաստոս սիլուսեան	ամս իչ :	VII. Epistus Sylvius	ann. XXVI.
ը.	Կապիս սիլուսեան	ամս իը :	VIII. Capys Sylvius	ann. XXVIII.
թ.	Կարպենտոս սիլուսեան	ամս ժգ :	IX. Carpentus Sylvius	ann. XIII.
ժ.	Տիբերիոս սիլուսեան	ամս լ :	X. Tiberius Sylvius	ann. VIII.
ժաւ.	Լքրիպպաս սիլուսեան	ամս խա :	XI. Agrippas Sylvius	ann. XLI.
ժբ.	Լրէմուլոս սիլուսեան	ամս ժթ :	XII. Aremulus Sylvius	ann. XIX.
ժգ.	Լէնտոս սիլուսեան	ամս լէ :	XIII. Aventus Sylvius	ann. XXVII.
ժդ.	Պրոկաս սիլուսեան	ամս խա :	XIV. Procas Sylvius	ann. XXI.
ժե.	Լմուլիոս սիլուսեան	ամս խբ :	XV. Amulius Sylvius	ann. XLII.
աւ.	Ռոմիլոս	ամս լր :	I. ROMULUS	ann. XXXVIII.
	ուստի Հռոմայեցիք :		unde Romani.	
բ.	Նումաս պոմպիլիոս	ամս խա :	II. Numas Pompilius	ann. XLI.
գ.	Տուլլոս հոստիլիոս	ամս լբ :	III. Tullus Hostilius	ann. XXXII.
դ.	Լնկոս մարկոս	ամս իչ :	IV. Ancus Marcius	ann. XXIII.
է.	Տարկինիոս սուպերբոս	ամս լր :	V. Tarquinius Superbus	ann. XXXVIII.
զ.	Սերուլիլիոս	ամս լգ :	VI. Servilius	ann. XXXIV.
է.	Տարկինոս	ամս լէ :	VII. Tarquinius	ann. XXXV.

1) ատինացւոց Թադաւորք դադաւ
ըեցին 'ի կշ ողումպիադին . սկսեալք
'ի այլ Թաւին : ամբ ոկզ :

Latinorum reges desiere LXVI. Olympiade, incipientes anno DCCCXXXIX. (Simul) anni DCLXVI.

ԺԿ. Պոսանիաս	ամ ւն :	xvi.	Pausanias	anno	i.
ԺԶ. Լմինտաս	ամս չ :	xvii.	Amyntas	ann.	vi.
ԺԷ. Լըգէոս	ամս չ :	xviii.	Argeus	ann.	ii.
ԺԸ. Լմինտաս	ամս ԺԸ :	xix.	Amyntas	ann.	xviii.
Ի. Լըգէսանդրոս	ամ ւն :	xx.	Alexander	anno	i.
Իւ. Պտղոմէոս աղովրացի	ամս չ :	xxi.	Ptolemaeus Alo- rites	ann.	iii.
Իբ. Պերդիկաս	ամս չ :	xxii.	Perdiccas	ann.	vi.
Իգ. Փիլիպոս	ամս չ :	xxiii.	Philippus	ann.	vi.
Իդ. Լըգէսանդրոս փիլիպ- պեայ	ամս ԺԸ :	xxiv.	Alexander Phi- lippi (filius)	ann.	xii.
Լ. ամիսս չ :			et mensibus vi.		
Իե. Փիլիպոս եղբայր աղէք- սանդրի	ամս չ :	xxv.	Philippus frater Alexandri	ann.	vii.
Իզ. Կասանդրոս	ամս ԺԸ :	xxvi.	Cassander	ann.	xix.
Իէ. Որդի Կասանդրի	ամս չ :	xxvii.	Cassandri filii	ann.	iv.
Իթ. Գէմէտրիոս	ամս չ :	xxviii.	Demetrius	ann.	vi.
Իծ. Փիրուս	ամիսս չ :	xxix.	Pyrhus (cod. Phyreus)	mensib.	vii.
Լ. Լիսիմաքոս	ամս Է :	xxx.	Lysimachus	ann.	v.
Լւ. Պտղոմէոս կերաւնոս	ամ ւն :	xxxi.	Ptolemaeus Ce- raunus	anno	i.
Լբ. Մեղէագրոս	ամիսս չ :	xxxii.	Meleager	mensib.	ii.
Լգ. Լնտիպատրոս	աւուրս խէ :	xxxiii.	Antipater	diebus	xlvi.
Լդ. Սոսթենէս	ամս չ :	xxxiv.	Sosthenes	ann.	ii.
Լե. Լնտիգոնոս գոնատոս	ամս ԼԿ :	xxxv.	Antigonus Go- natas	ann.	xxxvi.
Լզ. Գէմէտրիոս	ամս Ժ :	xxxvi.	Demetrius	ann.	x.
Լէ. Լնտիգոնոս	ամս ԺԷ :	xxxvii.	Antigonus	ann.	xv.
Լթ. Փիլիպոս	ամս խի :	xxxviii.	Philippus	ann.	xlvi.
Լծ. Պերսէս	ամս Ժ :	xxxix.	Perseus	ann.	x.
Լմբ ո՛րէն ամիսք չ. աւուրք խէ :			Anni dclxvii. menses iii. dies xlv.		
սկսեալք յամին չ որդի մԴ որդի ,			Incipientes anno mccciv. desierunt cl.		
դադարեցին 'ի ճորդի յիսներորդի			Olympiade.		
ողովակադին :					

ԼԻԴՈՐԱՅԻՆ ԹԱԳԱՆՈՐԷ :

LYDORUM REGES.

'ի Թագաւորել մակեդոնացւոց			Imperante Macedonibus Coeno, in		
կոյնիւղոյ՝ զիդացւոց Թագաւորեաց			Lydos primus regnavit		
առաջին					
ւն. Լըդիս աղիատայ	ամս ԼԿ :	i.	Ardissus Aliatae (fi- lius)	annis	xxxvi.
բ. Լըիատէս	ամս ԺԿ :	ii.	Aliates	ann.	xiv.
գ. Մէղէս	ամս ԺԸ :	iii.	Meles	ann.	xii.
դ. Կանդողէս	ամս ԺԷ :	iv.	Candaules	ann.	xvi.
ե. Գիգէս	ամս ԼԿ :	v.	Gyges	ann.	xxxvi.
զ. Լըդոս	ամս խի :	vi.	Ardysus	ann.	xlvi.
է. Սարդիատտէս	ամս ԺԷ :	vii.	Sardiates	ann.	xv.
թ. Լըիատտէս	ամս խէ :	viii.	Aliates	ann.	xlvi.
ժ. Կրոյիսոս	ամս ԺԷ :	ix.	Croesus	ann.	xv.
Սկսեալք 'ի չ որդի մԴ որդի ա-			Ab anno mcccxxxix. incipientes, de-		
մին , դադարեցին 'ի ճ որդի երկրոր-			sierunt lvi. Olympiade.		
դի ողովակադին :					

ՄԵԴՈՐԱՅԻՆ ԹԱԳԱՆՈՐԷ :

MEDORUM REGES.

Սկսեալք 'ի չ որդի ճԿ որդի ա-			Ab anno mxcvi. incipientes, lviii.		
մին՝ Տանգեան 'ի ճ որդի ճ որդի ո-			Olympiade desierunt, quum Cyrus		
ղովակադին , 'ի կիւրոսի պարսկի			Persa Astyagem interfecisset, atque		
սպանանել զաժդահակ , և բառնալ			Medorum imperium abstulisset.		
զիշխանութիւնն մարաց :					
ւն. Սարգակոս	ամս խի :	i.	Arbacus	ann.	xxviii.

Թ. Սոլսարմոս	ամս Է:	II. Sosarmus	ann. XXX.
Գ. Սամիկոս	ամս Զ:	III. Mamicus	ann. XL.
Դ. Կարգիկէս	ամս ԺԳ:	IV. Cartices	ann. XLII.
Ե. Դէիոկէս	ամս ԾԳ:	V. Dejoces	ann. LIV.
Զ. Փրաւորտէս	ամս ԻԳ:	VI. Phraortes	ann. XLIV.
Է. Կլաքսարէս	ամս ԼԹ:	VII. Cyaxares	ann. XXXII.
Ը. Լժգահակ	ամս ԼԷ:	VIII. Astyages	ann. XXXVIII.

Ըժք ՄԾԺ:

Anni CCLIX.

(*Locus Graeci textus*)

ግዚሶህቲ። ቅዱሳን ጳጳሳት፡

PERSARUM REGES.

՚) բառնալ մարաց թագաւորու-
թեանն՝ թագաւորեաց պարսից ա-
ռաջին

Medorum regno sublato, in Per-
sas primus regnavit

ա. Արարու	ամս լ:	I. Cyrus	ann. xxx.
բ. Ամբիւսէս	ամս լ:	II. Cambyses	ann. viii.
գ. Սողքն եղբարք	ամիսս է:	III. Magi fratres	mensib. vii.
դ. Ղարեհ վշտասպեայ	ամս լի:	IV. Darius Hystaspi (filius)	ann. xxxvi.
ե. Վսեբքսէս դարեհի	ամս ին:	v. Xerxes Darii (filius)	ann. xxi.
զ. Արտաւան	ամս է:	VI. Artabanus	ann. vii.
է. Արտաշէս երկայնաբազուկ	ամս խ:	VII. Artaxerxes Longimanus	ann. xl.
ը. Վսեբքսէս երկրորդ ամիսս	բ:	VIII. Xerxes secundus	mensib. ii.
թ. Սողդիանոս	ամիսս է:	IX. Sogdianus	mensib. vi.
Ճ. Ղարեհ հարձորդի	ամս ժ:	X. Darius Nothus	ann. xix.
ժա. Արտաշէս ուշեղ	ամս խ:	XI. Artaxerxes Mnemon	ann. xl.
ժբ. Արտաշէս՝ որ և ղոս	ամս ին:	XII. Artaxerxes, qui et Ochus	ann. xxvi.
ժգ. Արհս ղքայ	ամս ղ:	XIII. Arsaces Ochi (filius)	ann. iv.
ժդ. Ղարեհ արշամայ	ամս ղ:	XIV. Darius Arsames f.	ann. vi.
ժե. Աշտուանդրոս մակեդոնացի		XV. Alexander Macedo anno regni sui VII. Darium interfecit, regnavitque annis v.	

Լձք մէ. և ամիսք ժող, սկսեալք
'ի ժէ ողոմսիադին՝ հանգեան 'ի
Ճորդ գժ երորդն :

Anni ccxxxv, et menses xi. A xv.
Olympiade incipientes, desierunt in
cxiii.

ԵԳԻՊՏՈՍԻ ԵՒ ԱՂԵՔՍԱՆԴՐՈՒ
ԹԱԳԱՒՈՐԲ:

AEGYPTI ET ALEXANDRIAE REGES.

Պտղովեանք 'ի Ճ որդում և 'ի
դժ երորդում ողովպիադին . յես
վախճանելոյ աղէքսանդրի 'ի բաբե-
ղնի , և 'ի բազումն անկանելոյ իշ-
խանութեանն , եգիպտոսի աղէք-
սանդրեայ թագաւորէ

Ptolemaei cxiv. Olympiade (inceperunt regnare). Post obitum Alexandri in Babylone, et ad multos imperio perveniente, Aegypti Alexandriae regnat

ա. Պտղոմէոս զադոսեայ ամս ին :	i. Ptolemaeus Lagi (filius)	annis XL.
բ. Պտղոմէոս փիղատէլ փոս ամս ւլ :	ii. Ptolemaeus Phila- delphus	ann. XXXVIII.
գ. Պտղոմէոս եւերդե- տէս ամս ին :	iii. Ptolemaeus Ever- getes	ann. XXVI.
դ. Պտղոմէոս փիլոպա- տովր ամս Ժ :	iv. Ptolemaeus Philo- pator	ann. XII.
ե. Պտղոմէոս էպիփանէս ամս ին :	v. Ptolemaeus Epipha- nes	ann. XXIV.
զ. Պտղոմէոս փիլոմէտոր ամս լն :	vi. Ptolemaeus Philo- metor	ann. XXXV.
է. Պտղոմէոս եւերդե- տէս ամս ին :	vii. Ptolemaeus Ever- getes	ann. XXIX.
ը. Պտղոմէոս փիլասոն	viii. Ptolemaeus Phys-	

(Locus Graeci textus)

որ և սովորէր ամս ԺԷ.
և ամիսս չէ:
Թ. Պտղոմէոս, որ և աղէք
սանդրոս ամս Ժ:
Ժ. Պտղոմէոս փիղադէղ-
փոս, որ մերժեցան, ամս Ը:
ԺԹ. Պտղոմէոս դիոնիսոսն ամս Ը:
ԺՃ. Կլէոպատրա ամս ԻԶ:
ԻՃ. Եւ ԺԴ. և ամիսք չէ: սկսեալք
'ի ճԺԴ ողոմպիադին, ընդ հռոմովք
նուաձեցան 'ի ճԺԸ ողոմպիադին:

con, qui et Soter. ann. xvii.
et mensibus vi.
ix. Ptolemaeus, qui et
Alexander ann. x.
x. Ptolemaeus Phila-
delphus, qui ex-
pulsus fuit, ann. viii.
xi. Ptolemaeus Diony-
sus ann. xxx.
xii. Cleopatra ann. xxii.
Anni ccxcvi, et menses vi. Inci-
pientes cxiv. Olympiade, sub Ro-
manis redacti sunt clxxxviii. Olym-
piade.

ԱՍՈՐԻՈՅ ԵՒ ԲԱԲԵԼՈՆԻ ԵՒ
ԱՍԻԱՅԻՈՅ ԹԱՅԱՆՈՐԲ:

SYRIAE ET BABYLONIS ET ASIAE
REGES.

Յետ աղէքսանդրի մակեդոնաց-
ւոյ. յԺԺ երորդում ամի Թադաւու-
րու Թեանն պտղոմեայ որդւոյ զադու-
սի՝ ասորւոց և բաբելոնի և ասիաց-
ւոց Թադաւորէ:
Թ. Սելուկոս նիկանոր ամս ԼԶ:
Ժ. Լնտիոքոս սովորէր ամս ԺԷ:
Ժ. Լնտիոքոս Թեոս ամս ԺԷ:
Ժ. Սելուկոս կաղանիկոս ամս Ի:
Է. Սելուկոս կերաւնոս ամս ԺԷ:
Ժ. Լնտիոքոս մեծն ամս ԼԸ:
Է. Սելուկոս փիլոպա-
տովրն ամս ԺԸ:
Ը. Լնտիոքոս եպիփանէս ամս ԺԹ:
Թ. Լնտիոքոս եւպատովր ամ Թ.
և ամիսս չէ:
Ժ. Դեմէտրիոս սովորէր ամս ԺԸ:
ԺԹ. Լնտիոքոս ամս Թ.
և ամիսս Թ:
ԺԸ. Լնտիոքոս սիդէացին ամս Թ:
ԺԹ. Դեմէտրիոս ողաց ամս ԺԸ:
ԺԹ. Լնտիոքոս գրիպոսն ամս ԺԸ:
ԺԷ. Լնտիոքոս կիւզիկէ-
նոս ամս ԺԸ:
ԺԸ. Փիլիպոս ամս ԺԸ:
Սկսեալք 'ի ճԺԷ ողոմպիադին՝
վախճանեցան 'ի ճԺԹ ողոմպիադին:

Post Alexandrum Macedonem, xiii.
anno regni Ptolemaei filii Lagi, in
Syria, et Babylone, et Asia regnat

i. Seleucus Nicanor annis xxxii.
ii. Antiochus Soter ann. xv.
iii. Antiochus Theus ann. xv.
iv. Seleucus Callinicus ann. xx.
v. Seleucus Ceraunus ann. iii.
vi. Antiochus Magnus ann. xxxvi.
vii. Seleucus Philopator ann. xii.
viii. Antiochus Epipha-
nes ann. xi.
ix. Antiochus Eupator anno
et mensibus vi. i.
x. Demetrius Soter ann. xii.
xi. Alexander ann. ix.
et mensibus ix.
xii. Antiochus Sidaeus ann. ix.
xiii. Demetrius (οὐλος) ann. iv.
xiv. Antiochus Grypus ann. xii.
xv. Antiochus Cyzice-
nus ann. lviii.
xvi. Philippus ann. ii.
A cxvii. Olympiade incipientes,
desierunt Olympiade clxxi.

Հրէից խաւանայապետք, որք նորին և
Թագաւորք:

Judaeorum Pontifices, qui ipsi et
Reges.

Յերրորդում ամի Թադաւորու-
Թեանն դեմէտրի սովորէրայ՝ հրէից
քահանայապետու Թեանն իշխան լի-
նէր
Թ. Յուդաս՝ որ և մա-
կաբէ, ամս ԺԸ:
Ժ. Յոնաթան ամս ԺԹ:
Ժ. Սիմոն ամս Ը:
Ժ. Յիւրկանոս՝ որ և յով-
հաննէս ամս ԻԶ:
Է. Արիստաբուլոս ամ Թ.
Ժ. Յաննէս՝ որ և աղէք-
սանդրոս, ամս ԻԷ:
Է. Լէքսանդրա կին
նորա ամս Թ:

Anno tertio regni Demetrii So-
teris, Judaeorum summo Sacerdotio
Princeps fuit
i. Juda, qui et Mac-
chabaeus ann. iii.
ii. Jonathes ann. xix.
iii. Simon ann. viii.
iv. Hyrcanus, qui et
Joannes ann. xxvi.
v. Aristobulus anno
i.
vi. Janneus, qui et A-
lexander ann. xxvii.
vii. Alexandra uxor ejus ann. ix.

Ե. Հիւրկանոս ամս ԼԴ :
 Յետ որոյ այլազգիք Թագաւորեն
 ազգին հրէից .
 Թ. Հերովդէս ամս ԼԵ :
 Բ. Արքեղայոս հերովդի ամս Թ :
 Դ. Հերովդէս չորրորդա
 պետ ամս ԻԴ :
 Զ. Ագրիպպա ամս Է :
 Ը. Ագրիպպա կրտսեր ամս ԻԶ :
 Ամբ միւն, սկսեալք ի ճորդէ ծոր
 դէն որդէ ողոմպիադէն, եղեն ընդ
 հռոմովք առ վեսպիանոսիւ յ միւս
 ողոմպիադին . և զբուն աւերն կրեն
 առ ագրիպանոսիւ յ միւր ողոմպիադին :

viii. Hyrcanus ann. xxxiv.
 Deinde Alienigenae imperant gen-
 ti Judaeorum.
 i. Herodes annis xxxvii.
 ii. Archelaus Herodi f. ann. ix.
 iii. Herodes Tetrarcha ann. xxiv.
 iv. Agrippa ann. vii.
 v. Agrippa junior ann. xxvi.
 Anni ccxxxv. Incipientes a clv. O-
 lympiade, sub Romanis fuerunt in die-
 bus Vespasiani ccxii. Olympiade; fun-
 ditus vero eversionem patiuntur sub
 Adriano ccxxviii. Olympiade.

(Locus Graeci textus)

(Սահ Բնիսալաւոյն հոռմայ :)

(Mors uniuscujusque Imperatorum
 Romanorum)¹.

Գայիոս (Յուլիոս) կայսր սպա
 նաւ ի պաղատան :
 Ագոստոս մեռաւ ի նովա :
 Տիբերիոս մեռաւ ի միսեն :
 (Գայիոս գալիկոս սպանաւ ի պա
 լատիոն) :
 Տիտոս կղաւղիոս մեռաւ ի պա
 լատան :
 Ներոն փախեալ, և զանձն կեն
 դանւոյն Թաղեաց :
 Գալբաս սպանաւ ի հռոմ :
 Ոթոն զանձն սպան :
 Վիտելլիոս սպանաւ ի պաղատան :
 Վեսպիանոս վճարեցաւ ի սա
 ղուաստեան բուրաստանս :
 Տիտոս վճարեցաւ ի պաղատան :
 Դոմէտիանոս սպանաւ :
 Ներուաս վճարեցաւ ի սաղուեան
 բուրաստանս :
 Տրայիանոս վճարեցաւ ի սեղի
 նուտ :
 Ադրիանոս վճարեցաւ ջրգողեալ
 Թանչակալ :
 Անտոնինոս եւսեբէս վճարեցաւ
 ի սիզովլիոս :
 Բերոս վճարեցաւ ի դատինոս :
 Մարկոս անտոնինոս վճարեցաւ ի
 սաննոմիա :
 Կոմոդոս Թաղեցաւ ի վիտելլեայ
 ապարանս :
 Պերտինաքս սպանաւ ի պաղա
 տան :
 Յուլիանոս սպանաւ ի պաղատան :
 Սեւերոս վճարեցաւ յեբուրակոս :
 Անտոնինոս պիսակ ի մէջ խա
 ռանու և ուռհայոյ :
 Սակրինոս սպանաւ յարքեղայիդ :

Cajus Julius Caesar interfectus
 est in Palatio.
 Augustus mortuus est Nolae.
 Tiberius moritur in Mysseno.
 (supple. C. Galicula occisus est in
 palatio.)
 Titus Claudius moritur in Palatio.
 Nero fugivit, et semetipsum vivum
 sepelivit.
 Galba Romae occisus est.
 Otho semetipsum interfecit.
 Vitellius in Palatio occisus est.
 Vespasianus obiit in Sallustianis
 hortis.
 Titus obiit in Palatio.
 Domitianus interfectus est.
 Nerva obiit in hortis Sallustianis.
 Trajanus obiit apud Selenutam.
 Adrianus obiit hydropica dysente-
 ria laborans.
 Antoninus Eusebes (Pius) obiit a-
 pud Silorium.
 Verus obiit apud Latinum.
 Marcus Antoninus obiit in Pan-
 nonia.
 Commodus sepultus est in Vitel-
 lii aedibus.
 Pertinax occisus est in Palatio.
 Julianus occisus est in Palatio.
 Severus obiit Eboraci.
 Antoninus Caracalla inter Charan
 et Edessam (excessit).
 Macrinus interfectus est apud Ar-
 chelaidem (al. arce Laida).

¹ Quando quidem paulo superius, sub finem videlicet primae par-
 tis Chronicorum apposuerat Eusebius Catalogum Imperatorum Roma-
 norum, hic fortasse nolens iterum similia repetere, nec plane praeter-

mittere, consulto medium tenuit, ut obitum singulorum Imperatorum
 assignaret, non sine fructu a Lectoribus colligendo. Auctorem imitari
 videntur ambo anonymi apud Roncallium Tom. II.

Անտոնինոս եղիոգաբաղոս սպա-
նաւ 'ի հռոմ :

Ալեքսանդրոս սպանաւ 'ի մոգէն
տիաքս :

Մաքսիմինոս սպանաւ յակիղէիա :
Գորդիանոս զանձն խեղդեաց յա
փրիկէ :

Պուպինիոս և Բալբինիոս սպա . . .

(Օպատարդն քանի մի յաջորդէ Կայսե-
րաց՝ Դիոգեն Լյցիոս յայլոց հարեւադրաց
այսպէս :)

. . . նաւ 'ի հռոմ :

Միւս գորդիանոս մեռաւ 'ի սահ-
մանս պարթեաց :

Փիլիպպոս մեծն սպանաւ 'ի վե-
րոնա . և փոքրն 'ի հռոմ :

Գեկոս սպանաւ յապարանս աբ-
րիպայ :

Գաղոս և վոդուսիանոս սպանան
'ի հրապարակն փլամինեայ :

Լափղիանոս սպանաւ 'ի կամուրջն
սանդուխիկ (կամ արիւնային) :

Գաղէնոս սպանաւ 'ի միդուլէ :

Սալուստինոս սպանաւ յասորիս .
(այլք ասէն . ըմբռնեալ 'ի գերու-
թեան՝ վատանուն ծերութեամբ ծե-
րացաւ 'ի պարսս :)

Սիլուստիոս մեռաւ 'ի սիրմին .
(կամ վճարեցաւ ախտիւ) :

Սուրենտիոս սպանաւ յակուիդէա :
Լուրէղիանոս սպանաւ 'ի հռենոս
գետ :

Տակիտոս սպանաւ 'ի պոնտոս :

Փլորիանոս սպանաւ 'ի տարսոն :

Պրոբոս սպանաւ 'ի սիրմին : (ըստ
այլոց, մինչդեռ բանակեալ էր յափն
տիգրիս գետոյ, շանթիւ կորեաւ :)

Կարոս վճարեցաւ 'ի սելւկիա բա-
բելոնի :

Կարինոս սպանաւ 'ի մարգեան
կամ յարէսեան դաշտի :

Կոմմերիանոս դաւով ապրոսի ա-
ներոյ իւրոյ 'ի ճանապարհի սպանաւ :

Դիոկղէտիանոս վճարեցաւ 'ի սո-
ղոն . և մաքսիմիանոս 'ի գաղղիա :

Սկեռոս զիւրովի չոքաւ 'ի ճանա-
պարհին զատինայ :

Մաքսենտիոս սպանաւ 'ի մուլ-
վին կամրջի տիբերիս գետոյ :

Մաքսիմիանոս սպանաւ 'ի տարսոն :
Լուկիանոս սպանաւ 'ի Թեսաղո-
նիկէ :

Սակաւն Կարգի Կերուսեան :

Antoninus Eliogabalus Romae oc-
ciscus est.

Alexander interfectus Moguntiae.

Maximinus occiscus est Aquilejae .
Gordianus semetipsum suffocavit
in Africa .

Pupinius et Balbinus occi . . .

(desunt sequentia usque ad Constan-
tinum M. Facile tamen supplebis ex
collectione Roncallii Tom. II. Chron.
XI, et XII. modo sequenti) .

. . . si Romae .

Gordianus alter excessit finibus
Parthiae .

Duo Philippi occisi, senior Ve-
ronae, junior Romae in castris prae-
toriiis .

Decius occiscus praetorio Abrypto .
(al. in Barbaries .)

Gallus et Volusianus occisi in foro
Flamini . (al. Interamnae .)

Aemilianus occiscus ponte Sangui-
nico .

Gallienus occiscus Mediolano .

Valerianus occiscus in Syria . (al.
captus apud Persam ignobili senectu-
te consenuit .)

Claudius excessit Sirmi . (al. obiit
morbo .)

Quintillus occiscus Aquilegiae .

Aurelianus occiscus Reno fluvio .
(al. Cenofrurio .)

Tacitus occiscus Ponto . (al. obiit
morte communi .)

Florianus occiscus Tharso . (al. ob-
iit morte communi .)

Probus occiscus Sirmi . (al. cum
castra supra Tigridem haberet, vi
divini fulminis periit .)

Carus excessit Seleucia Babylonis .

Carinus occiscus campo Margense,
(al. Martio) .

Numerianus Apri soceri sui fraude
in itinere occiscus est .

Diocletianus excessit Solonas, et
Maximianus in Gallia .

Severus ipse se interfecit via La-
tina .

Maxentius occiscus ad pontem Mul-
vinum in Tiberim .

Maximianus occiscus Tarso .

Lucinius occiscus Thessalonica .

Series Regum explicit .

(Locus Graeci textus)

Lacuna in Codice Armeno; ubi desideratur Prologus Eusebii in Canonem, una cum initio Canonis usque ad annum Abrahæ 344. Supplentur itaque hæc ex Hieronymo, atque eclogariis Eusebii Graecis et Armenis, maxime Syncello, et Samuele, primoque auctoris libro, etc. reparata ac disposita ad normam totius Codicis Armeni: ut mox videbis.

Օյաւաջաբան հանդիսն զսառնելու պատճառն ընտրեալ, իրեն ընդգծեալով 'ի
Լատինական Տերմինոսի, և 'ի Յունական հարաւաստոյ Լատիներէ մա Սեմէնդոսի,
նայն: Որպէս և 'ի սկիզբն Լատինի պատաստան խնդիրն Եւրոպայի Գիշի ցամախ Լ'Էրա-
հանոյ յաւր. նորոգութեամբ Լեւալ Լեւի մա 'ի Գիշի ըստ օրինակն Տերմինոսի համե-
մարութեամբ ընդ Սահմանի երկրոյ, և ընդ առաջին մասին Լատիներէս. որպէս
պէտքի 'ի մօտայ:

PROOEMIUM
EUSEBII PAMPHILI
AD CANONEM CHRONICUM

ՅԱՌԱՋԱԲԱՆ ԵՒ ՍԵՆՏ Ի ԿԱՆՈՆԵ

Interprete D. Hieronymo¹.

Իսկ լատինական չեղանակով:

Mosen² gentis Hebraeae, qui primus omnium Prophetarum ante adventum Domini Salvatoris³ divinas Leges sacris literis explicavit, Inachi fuisse temporibus, eruditissimi Viri tradiderunt: ex nostris, Clemens, et Africanus, et Tatianus: ex Judaeis, Josephus, et Justus, veteris historiae monumenta replicantes. Porro Inachus quingentis⁴ annis Trojanum bellum antecedit. Ex Ethnicis vero, impius ille Porphyrius⁵ in quarto sui Operis libro, quod adversum nos casso labore contexuit, post Mosen Semiramim fuisse adfirmat, quae apud Assyrios cl. ante Inachum regnavit annis. Itaque juxta eum dccc. pene et l. annis Trojano bello Moses senior reperitur. Cum haec ita se habeant, necessarium duxi veritatem diligentius persequi. Et ob id in priori libello⁶ quasi quandam materiam futuro operi, omnium mihi Regum tempora praenotavi, Chaldaeorum, Assyriorum, Medorum, Persarum, Lydorum, Hebraeorum, Aegyptiorum, Atheniensium, Argivorum, Sicyoniorum, Lacedaemo-

Օ մովսէս ազգաւ հեբրայեցի, որ առաջին համարէն մարգարէից նախ քան զգալուստ նոյն փրկչի զնոյն. այլն օրէնս գրովք սրբովք յայտնաբանեաց, ՚ի ժամանակս ինաքոսի լինել աւանդեցին քաջուսումն արք. ՚ի մերոցս կղեմէս, և ափրիկանոս, և տատիանոս. ՚ի հրէից յովսէպոս և յուստոս, զհին պատմութեան զլիշա. տակարանս երկրորդելով: Ընդ ինաքոս հինգ հարիւր ամօք յառաջէ քան զտրովական պատերազմ: Իսկ ՚ի հեթանոսաց ամպարիշտն այն պորփիրիոս ՚ի չորրորդ գիրս գործոց իւրոց, զորս հակառակ մեզ մնոտի աշխատութեամբ շարահիւտեաց, յետ մովսէսի զշամիրամ լինել հաստատէ, որ առ ասորեստանեայս ճճ ամօք յառաջ քան զինաքոս թագաւորեաց: Ըստ ուրեմն ըստ նորա գրեալ թէ նի և ճ ամօք քան զտրովական պատերազմ մովսէս երիցագոյն գտանի: Եւ զի այս այսպէս, կարկոր համարեցայ զճշմարտութիւնն զգուշագոյն հետազոտել. և վասն այսորիկ ՚ի նախկին մատենի (կամ ՚ի նախընթաց գրքոյն) իբրու նիւթ իմն հանդերձե-

¹ Pontacus, cui morem gessit Vallarsius, ad fidem, ut creditur, quorundam saltem Lat. Hier. exemplarium, decurtatam hanc fert inscriptionem. *Eusebii Praefatio*: qua sola contentus fuit Vall. nulla deinceps epigraphe habita initio Canonis, ubi Pontacus reponit. *Eusebii Caesariensis Chronicon D. Hieronymo interprete*. Ms. Rav. teste Roncallio hic habet, *Incipit Eusebii interpretata Praefatio*. In principio autem Canonis. *Eusebii Caesariensis Chronicon Liber incipit*. Ms. Venet. S. Marci. num. cccxlviii. hic ita habet. *Incipit Epitomen, quod significat brevium*: post autem praefationem in capite canonis. *Eusebii Caesariensis Episcopi βιβλος Χρονικων, hoc est Liber Temporum, incipit, quem Hieronymus presbyter divino ejus ingenio suis Latinum facere curavit*. Parmensis Liber a Vallarsio citatus, hoc in loco tantum (nescio enim quomodo in principio canonis habuerit) sic fert: *Incipit Eusebii Pamphili Episcopi Caesariensis Epitome, quod Breviarium sonat, a Hieronymo traductum*. His atque simillimis lectionibus vix sibi constantibus valedicens Scaliger, novam de se inscriptionem excogitavit, primo et secundo loco aequè expressam hoc pacto. *Eusebii Pamphili Caesariae Palaestinae Episcopi Chronicorum Canonum Liber posterior, qui Chronicus Canon dicitur*. Hanc inquam inscriptionem tam in praefationis Eusebii, quam in subsequentis Canonis fronte Scaliger repetit, tantum adjiciens primo loco *Prooemium*. Melius fortasse, ut pote paucioribus verbis, in Graeco suo Pseudo-Canone, haec praefert. *Εὐσέβιου τοῦ Παμφίλου Χρονικὸς Κανὼν. Προόμιον*. Quod sane, ut satis clare fatetur, verbis Syncelli infra citandis non impudenter confecit, cui faret et ipse auctor, Eusebius scilicet noster, anteriore in parte, ubi in calce praelocutionis posteriorem hanc partem secundam memoraturus, *ἑρνήλιν θανάνωκαλὸν κωνόν, Chronicos Canones nuncupaverat*; eo nomine non semel utitur et Samuel noster, *θανάνωκαλὸν κωνόν, Chronicum Canonem*, hanc partem appellans: non aliter senserunt et alii Eusebii eclogarii et sectatores apud Latinos. Itaque tam Latine, quam Armenice possumus ita legere. *Eusebii Pamphili Chronicus Ca-*

non. Եւսեբի պամփիլէայ քրոնիկոն (կամ ժամանակահան) կա- նոն: ut videsis post prologum in fronte Canonis.

² Plurimum debemus Georgio Tarasii Patriarchae Constantinopoleos Syncello, qui hoc fragmentum non parvi momenti nobis servavit: etenim postquam dixisset p. 52. B. *ὡσαύτως Εὐσέβιος ἐν τῷ Προομίῳ τοῦ Κανόνος ὁδὲπως γράφων συµμαρτυρεῖ*, subjungit integram paginam, *Μωϋσέα* etc, usque ad *Συντρεχόντων*: sicut et p. 50. C. ex parte citans eadem, dicit de Eusebio, *μαρτυρῶν καὶ αὐτὸς ἐν τῷ τοῦ Κανόνος αὐτοῦ Προλόγῳ*, etc. Unde patet, quod Praefatio Eusebii in Canonem, ad vestigium Gr. aequè potest vocari Prologus, ac *Prooemium*. Verum hoc eximium fragmentum forte fortuna inventum apud Syncellum in causa fuit, cur Scaliger atque nonnulli alii Hieronymum carperent: illi enim videntes non ubique ipsum verbis ipsis adhaesisse, sed plerumque sensum solummodo expressisse, multa de eo indigne judicant. Uno verbo, (evenit enim, quod S. Doctor praedixerat in sua praefatione), *toti volumini genuinum dentem infigunt, et quod accidere plerumque solet, negligentiam librariorum ad auctores referunt*. Verum quod ad nos attinet, quodque certissimo experimento comperimus, palam testamur Hieronymum in Prooemio Eusebii partim verbo, partim sensui inhaesisse, ut patet ex collatione Gr. fragmentorum: in toto vero corpore Canonis (praeter ea, quae se adjecisse ipse ultro fatetur,) magna ex parte verba ipsa fideliter exposuisse, nonnullis tantum locis ad sensum merum deflexis; ut constabit ex comparatione lectionis nostrae cum Hieronymiana. Itaque sicut mendacii insimulandus Scaliger est, qui ubique Hieronymum incusat, ita non omnino laudandus Vallarsius, qui adeo acerrime lectionem Hier. defendit, ut sine electione omnem apicem plerumque tueatur, non solum posthabita Gr. lectione, sed etiam praetermissis praecipuis capitibus defensionis vel ab ipso Hier. prolatis: quorum primum est, quod Hier. non solum Interpretem, verum etiam Auctorem hujus operis se professus est; atque hinc non pauca eundem mutare potuisse nemo dubitabit. Secun-

ΕΥΣΕΒΙΟΥ ΤΟΥ ΠΑΜΦΙΛΟΥ

ΧΡΟΝΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ

ՅԱՌԱՋԱԲԱՆ ԵՒՍԵԲԻ Ի ԿԱՆՈՆԵ

(Apud Syncellum pag. 52. vel 65.)

Ըստ յունական համարաճոյ:

Μωϋσέα γένος Εβραϊον προφητῶν ἀπάντων πρῶτον ἀμφὶ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν, λέγω δὲ τοῦ Χριστοῦ, ἀμφὶ τε τῆς τῶν ἐθνῶν δι' αὐτὸν θεογνωσίας χρησμούς καὶ λόγια θεῖα γραφῇ παραδεδωκότα τοῖς χρόνοις ἀκμᾶσαι κατὰ Ἰναχον εἰρήκασιν ἄνδρες ἐν παιδείῃ γνῶριμοι, Κλήμης, Αἰφρικανὸς, Τατιανὸς τοῦ κατ' ἡμᾶς λόγου, τῶν τε ἐκ περιτομῆς Ἰωσήππος καὶ Ἰουστός, ἰδίως ἕκαστος τὴν ἀποδείξιν ἐκ παλαιᾶς ὑποσχόντες ἱστορίας. Ἰναχον δὲ τῶν Ἰλιακῶν ἔστησαν ἐπτακοσίοις πρεσβεύειν. Ἑλληνικῶν δὲ φιλοσόφων, ὃς τις ποτε ἦν ἐκείνος ἀνὴρ ὁ τὴν κατ' ἡμῶν συσκευὴν προβεβλημένος, ἐν τῇ δ' τῆς εἰς μάτην αὐτῷ πονηθείσης κατ' ἡμῶν ὑποθέσεως, πρὸ τῆς Σεμιράμειος χρόνων τὸν Μωσέα γεγονέναι φησὶν. βασιλεύει δὲ Ἀσσυρίων ἡ Σεμίραμις πρόσθεν ἔτεσι ν'. πρὸς τοῖς ρ'. ὥστε εἶναι κατὰ τοῦτον τῶν Τρωϊκῶν Μωσέα πρεσβύτερον ν'. καὶ ὀκτακοσίοις ἔτεσιν. Ἐγὼ δὲ περὶ πολλοῦ τὸν ἀληθῆ λόγον τιμώμενος, καὶ τὸ ἀκριβὲς ἀνιχνεύσαι διὰ σπουδῆς προυδέμην, ἔνθεν ὀρμηθεὶς ἐν μὲν τῇ πρὸ τᾶν συντάξει ὕλας ἐκπορίζων ἐμαυτῷ, χρόνων ἀναγραφὰς συνελεξάμην παντοίας, βασιλείας (τε) τῶν Καλδαίων, Ἀσσυρίων, Μηδῶν, Περσῶν, Λυδῶν, Εβραίων, Αἰγυπτίων, Ἀθηναίων, Ἀργείων, Σικυονίων, Λακεδαιμονίων, Κοριν-

Ոչ միայն ազգաւ եբրայեցի՝ զհամբոյն մարգարէից զառաջինն, որ վասն փրկչին մերոյ՝ քօի ասեմ, և յաղագս՝ որ նովաւ աղագոյն նծածանօթութեան՝ պատգամս և բանս նծայինս գրով աւանդեաց, ժամա. նակակից լինել ինաքոսի ասային արք ՚ի հրահանգս (դպրութեան) երեւելիք, կղեմէս, փրկիկանոս, տա. տիանոս, որք ըստ մեզ բանի (քրիստոնէայք). և ՚ի թլիպտութենէ յովսէպոս և յուստոս, մի մի իւրա. քանչիւր զցուցակութիւն ՚ի հին պատմութենէն խոս. տանալով: Եւ զինաքոս քան զիղիական անցս եղին հնագոյն լինել եօթնհարիւրովք (ամօք): Իսկ ՚ի հեղեկացւոյ փրկիսոփայից, որ այն որ այր էր երբեք՝ զընդդէմ մեր փոյթ ՚ի մտի եղեալ հայթհայթանս, ՚ի չորրորդումն սնալատտակ հակառակ մեզ ենթա. դրութեան, յառաջ քան զշամիրամայ ժամանակն զմովսէս ասէ լինել. արդ թագաւորէ ասորեստանեայց շամիրամ վաղագոյն ծամօք ընդ Ժոյ. որպէս թէ ըստ նորա (բանին)՝ քան զտրովացւոյն իրս երիցա. գոյն լինել մովսէսի ն, և ծամօք: Եւ ես՝ որ քան զամենայն ինչ զճմարիտն բան պատուեմ, և զսոյզն հետազօտել փութով եղի առաջի, անդստին գուն գոր. ծեալ, ՚ի յառաջագոյնն քան զայս նախադրութեան՝

dum, quod S. Doctor praefatus sit, quod sibi vix conveniebat ubique verba verbis reddere, quae ad Latinas aures minus grata accessura esse sciebat. Haec quidem tota illa praestantissimi viri praefatio non obscure indicare videtur. Tertium, quod multum varietatis esse potuit inter Codicem Graecum, quo Hieronymus, atque inter eum, quo eulogarii usi sunt: quod quidem argumentum vel invitum nonnunquam Vallarsius adhibet. Quartum demum, librarii mendum potuit facile irrepere diversis in locis Lat. lectionis; cuius indicium erit exemplarium varietas. His ergo, atque aliis rationibus, Scaliger Doctorem egregium haud impudenter carpere, Vallarsius autem non omnia probare et amplecti debebat.

3 Quamvis eodem Gr. codice usi sint Scal. et Goar, alter excerptor, alter editor Syncelli, quaedam tamen dissimiliter legerunt, et per typos vulgarunt. Lectio Scaligeri plerumque accuratior invenitur, quae etiamsi interpolationis suspicionem non effugiat, non tamen illum ubique hoc fecisse crediderim; ita ut vel Goar passim ejusdem lectionem anteferebam putarit, saltem in margine collocando. Goari vero lectio quamvis sincera credatur, procul tamen dubio mendosa non semel judicatur. Sicut impraesentiarum simplicior est, ac Hieronymo propior, lectio Scal. ἀμφὶ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν, quam Goari legentis, ἀμφὶ τοῦ πρὸ ἐξ ἡμῶν, atque vertentis: "quoad ea quae nos, id est Christum praecesserunt" etc, minus apte. Ceterum de his consule et Hieronymum de Prato. Nos interim satis duximus Graeca edere juxta Scaligerum, et Latina juxta Vallarsium.

4 Tam Scal. quam Vall. concedunt legendum esse in Lat. juxta Gr. ἐπτακοσίοις, septingentis.

5 Ambo quidem consentiunt, Hier. addidisse nomen Porphyrii, ultro omissum ab Eusebio.

6 "Mirum (ait Vallarsius) quod et Scaliger magis probat libello, quam plerique alii codd. praeferant libro". Sed nobis mirum praesaertim accidit, quid ipse Vallarsius vel libellum retinere potuerit, quominus possit magis laudare librum minime sibi convenientem, immo et adversantem. Hoc enim exordio excitat vir criticus longam dissertationem quasi contra Scal. quod reapse unus tantum liber Chronicorum ab Eusebio elaboratus fuerit, id est Canon, suppresso omnino anteriori libro historico-chronographico, quem putat ab uno Scaligero creditum extra rerum naturam: fallitur, ait, fallitque lectores Scaliger, cum praesenti loco duorum librorum distinctionem existimat designari. Sed valde fallitur ipse Vallarsius, nobis alioquin carissimus, qui cum ardeat desiderio convincendi Scaligerum, evidenter offendit Eusebium Hieronymumque: quorum unus in textu Graeco, alter in interpretatione Latina, luce clarius declarant ambos Chronicorum libros. Verum ne verbosior sim in re manifesta, absurdum est omnino, quod credidit Vallarsius, priori libello intelligendum esse prooemium Canonis, una cum altero opere incerti auctoris, cui nomen *Exordium libri*; quod multis urget Vallarsius, frustra (ne quid gravius dicam) laborans. Siquidem velit nolit, in praesto habetur hodie prior Eusebii libellus, vel, ut ipse concedere videtur, Liber Eusebii nostri, cujus in prooemio generali clarius praedixerat auctor id, quod hic legimus. Sicut etiam impraesentiarum indicat in particulari prooemio Canonis praemissam jam a se fuisse primam operis Chronici partem: ut optime probat etiam acutissimus vir Hieronymus de Prato.

niorum, Corinthiorum, Thessalorum, Macedonum, Latinorum, qui postea Romani nuncupati sunt¹. (...)

In praesenti autem stilo eadem tempora contra se invicem ponens, et singularum gentium annos dinumerans, ut quid cuique coetaneum fuit, ita curioso ordine coaptavi². Neque me fugit, in Hebraeis codicibus dissonos aetatum annos inveniri, plusque vel minus³, prout interpretibus visum est, lectitari: sequendumque illud potius, quod exemplariorum multitudo in fidem traxit. Verum utquumque quis volet computet, et reperiet Inachi temporibus, quem primum Argis regnasse ajunt, Patriarcham Hebraeorum fuisse Israellem, a quo duodecim Judaeorum tribus Israelis vocabulum sortitae sunt: Semiramim autem et Abraam contemporales fuisse, manifestum est. Nam Moses, licet junior supradictis sit, omnibus tamen, quos Graeci antiquissimos putant, senior deprehenditur. Homero scilicet et Hesiodo, Trojanoque bello, ac multo superior Hercule, Musaeo, Lino, Chirone, Orpheo, Castore, Polluce, Aesculapio, Libero, Mercurio, Apolline, et caeteris diis gentium, sacrisque vel vatibus, ipsius quoque Jovis gestis, quem Graecia in arce divinitatis collocavit⁴. Hos, inquam, omnes quos enumeravimus, etiam post Cecropem Diphyem primum Atticae regem fuisse convincimus. Cecropem autem praesens historia Mosi coetaneum ostendit, et antecedere Trojanum bellum annis ccclxxv. Quod, ne cui dubium videatur, sequens ratio sic probabit.

¹ Supplendum ex Gr. vel ipsis, qui Hieronymum ediderunt, non adversantibus, simul fiunt xv (regna). Sed minime ferenda est Scaligeri assertio absoluta, cum statuit; ait enim: » de quibus (quindecim) regnis duo perierunt in Canone, Chaldaicum, et Thessalicum «; non enim perierunt, sed ultro omissa, vel interclusa sunt: haud enim dicit auctor se in canone quindecim regna posita, sed ea priori quidem in libro praemisisse, ex quibus quicquid scitu dignum possit erui, et in Canonis normam reduci, hic peracturum. Atqui Canon initium ducit a Nino et Abraamo; Chaldaicum verò regnum ab Eusebio memoratum diu ante fuit; id enim pertinet ad imperium Chaldaeorum, quos ante diluvium extitisse juxta profana commentaria primo illo libro prodiderat: quomodo ergo vult Scaliger eos post Ninum collocari in Canone? Sin autem alios requirit Chaldaeorum reges in Canone reponendos, facile potuit Chaldaeorum nomine Assyrios in Canone repertos intelligere, atque ita statim reperiret, quod periisse dolet. Idem de Thessaliae regibus dicendum est, etenim Thessalos hic memoratos auctor primo libro jam dixerat non alios habuisse reges, quam eos, qui in Macedonas regnabant. Ignoscendus profecto hic error esset Scaligero, ut pote cui prior liber praesto non erat, nisi ipse se eum habere putavisset, neque tam libere locutus fuisset, tamquam omnia sibi nota essent. Adde quod poterat haec nullo negotio consequi vel ex Gr. fragmentis, quae in usum prioris partis ipse congesserat.

² Haec lectio, quam et Vallarsius tenet σύνταξιν, probat et alteram paulo superiorem, ubi quamvis Goar, προτάξει legat, Scal. tamen σύνταξει legerat. Quod autem dicit Vall. de Scal. » Penes eundem σύνταξει,

լոյ գործոյս զհամբռն ինձ Թագաւորաց զժամանակս նախանշանակեցի, քաղդէացւոց, ասորեստեանց, մաւրաց, պարսից, լիււացւոց, հեբրայեցւոց, եգիպտացւոց, աթենացւոց, արգիւացւոց, սիկիոնացւոց, լաւիւնացւոց, կորնթացւոց, Թեսսաղացւոց, մակեդոնացւոց, լատինացւոց, որք յետոյ հաւովմայեցիք յոր ջորջեցան (...):

Իսկ յառաջիկայդ ոճ (կամ ոճով) զնոյն ժամանակս հանդէպ միմեանց առննթեր եղեալ, և զիւրաքանչիւր ազգաց զամս 'ի Թիւ արկեալ, Թէ ո՞րմ հասակս կից գտաւ, զայսօրինակ հետաքննին (կամ կանոնաւոր) կարգաւ յերկրեցի: Եւ չեմ ինչ անտեղեակ, Թէ առ հեբրայեցի մատեանս անմիաբան գտանին ամբ հասակաց (կամ դարուց), աւելի կամ նուազ, որպէս և զիւրոք տեսեալ եղև վերծանել Թարգմանաց, և հետեւելի գոլ զայն առաւել, զոր արժանահաւատ ընծայեբաղմուծիւն օրինակաց: Իայց արդ որպէս և կամ իցե ումեք, համարեցի, և գտցէ առ ժամանակօք ինաքոսի, զոր առաջին Թագաւորեալ արգիւացւոց ասեն, զնա հապլետն եբրայեցւոց գոլ զիսրայէլ, յորմէ երկոտասան ցեղք հրէից զիսրայէլ անուն ընկալան. և զնա միւրամ և զաբրահամ ժամանակակիցս լինել յայտ է: Վանդի մովսէս Թէպէտե կրտսերագոյն իցէ քան զնա խաճառեալ, բայց քան զամենեսին՝ զորս յոյնք ամենայնիւ հինս համարին, երեցագոյն գտանի. այսինքն քան զհոմերոս, և զհեսիոդոս, և քան զտրովական պատերազմ. և յոյժ վերագոյն քան զհերակլէս, զմուսէոս, զզինոս, զքերոն, զորիէոս, զկաստովը և զպոլլուքս (որ են դիոսկուրք), և զասկղէպիոս, զբաքոս, զերմէս, զապոլոն, և քան զայլ դիս հեթանոսաց, և զսրբազանուծիւնս կամ զիդձս, և քան զարամազդայ գլխովին զգործս, զոր յունաստան յամուրն նծուծեան զեւեղեցոյց: Օրոսս ամենեսին ասեմ, զորս 'ի Թիւ արկսք, յետոյ լինել քաջ ցուցանեմք և քան զկեկրոիս երկրոյս զառաջին Թագաւոր ատտիկեայ. իսկ զկեկրոպ պատմուծիւնս առաջիկայ հասակակից մովսէսի ցուցանէ գոլ, և յառաջել քան զտրովական պատերազմ յհէ ամօք: Եւ զի մի երկբայելի ումեք երեւցի այդ, առաջիկայս քան այսպէս հաւաքարմա ցուսցէ:

quod vereor ne ipse ex praeconcepta opinione rescripserit pro προτάξει «, nihil est; nam quodvis nomen eligat, non inficias ibit librum integrum intelligi, neque ut ipse ait, praesentiam operis ordinationem, qualem putat praefationem cum exordio libri. Librum, inquam, integrum: si enim Canon, Epitome, sive Breviarium anterioris partis a cunctis appellatus, Liber sine controversia dici potest, priorem partem, prolixam quidem, hoc nomine non appellabimus? Verum ut humane Vallarsius erravit, ita inhumaniter Scaliger et Clericus contra D. Hieronymum exarserunt, eo quod latiori sensu integrum sermonis membrum ita reddiderit: ita curioso ordine coaptavi; quasi vir ille doctissimus ignoraret verum sensum Gr. lectionis Χρονικοῦ Κανόνος σύνταξιν ἐποινισάμεν. sc. Chronici Canonis constructionem confeci. Ut enim prudenter putat Vallarsius, p. 15. a. » Qui ea (Eusebii vocabula) nescierit, illum, manifestum est, Graece penitus nescisse. E contrario quam probe calluerit magnus Hieronymus Graecas literas, nihil opus est dicere. Constatque adeo, noluisse illum verbis contentiosius inhaerere, sicque paululum ablusisse, quando nullum erat boni sensus dispendium «. Utinam ubique hac ratione constantissima uteretur Vallarsius, neque, ut passim, gratis concertaret de verbis paulo aliter abs Hieronymo redditus.

³ Non minus Graeca, quam Latina huius loci lectio, animos lectorum utriusque nationis agitavit commovitque contra Eusebium. Quum enim certissimum sit, inquit, septuaginta seniorum traditionem annis progredi abundantioribus, ut contra, Hebraicum textum minutioribus, quomodo ergo polliceri potest Eusebius ἐνδεοῦσαν, seu minorem sequi dinumerationem, cum reapse ubique alteram usurpare soleat πλεονάζ-

նիւթս որոնելով անձին՝ զժամանակաց մատենադրու-
թիւնս ժողովեցի ամենազգիս, և զթագաւորութիւնս
քաղղէացւոյ, ասորեստանեայց, մարաց, պարսից, լիւ-
գացւոյ, եբրայեցւոյ, եգիպտացւոյ, ասիւնացւոյ,
արգիացւոյ, սիկիոնացւոյ, լակեդեմոնացւոյ, կորն-
թացւոյ, թետաղացւոյ, մակեդոնացւոյ, լատինաց-
ւոյ, որոց յետոյ եղև մակակոջ անուն հռովմայեցիք-
միանգամայն լինին ժե՛ :

Իսկ յառաջիկայդ՝ ի միասին զգամանակսն ժողովեալ, և հանդէպ միմեանց աւրն[ծե]ր եղեալ համեմատութեամբ զառիւրաքանչիւր ազգի ամացն ընիւ, զ[Լ]ամանակական Կանոնին արարի զշարակարգութիւն։ Եւ գտեալ առ երայեցիս՝ երկբանս զգամանակացն տըւոն[ծ]իւնս, զոմն առաւելեալ, և զոմն նուազեալ, ընդ այս անցի։ Եւ սակայն և այնպէս առ ինաքոսիւ, զոր առաջին թագաւորեալ արգիացւոց սսեն հեղղենացիք, զեբրայեցւոց զնախահայրն զիսրայէլ լիեալ գտի։ Եւ յորմէ երկոտասանացեղ հրէից ազգն գլխովին իսրայէլ անուանեղև արժանի։ Եւ առ շամիրա մաւ զաբրահամ, թէպէտև քաղղենացի յազգէ, բայց այր անասէր, և առաջին գոլ մարդարէից՝ որ առ եբրայեցիս, հաւատացեալ։ Իսկ զմովսէս, ճշմարտասիրութեամբ ասել, թէպէտև կրտսերագոյն քան զսոսա, բայց երիցազոյն քան զառ հեղղենացիս հնախօսեալսն առ հասարակ, քան զհոմերոս ասեմ, և զեսիդոս, և քան զտրովացիսն անգամ, ևս և քան զգիսկուրս, և զասկղէպիոս, զգիոնիսոս, և զգիւցազունս ամենայն, և զերմէս և զապողոն, և քան զայլ գիս հեղղենացւոց, զիսրհօրդս և զնուէրս, և քան զարամազգայ իսկ զգործոն յիշատակեալս առ հեղղենացիս։ Եւ ասն զի զսոցա ամենեցուն զստատմութիւն կրտսերագոյն քան զկէկրոպայ հասակ աւանդեն մանկունք հեղղենացւոց։ Իսկ զմովսէս առաջիկայս շարագասութիւն խամանակաց առ կեկրոպաւ երկբուսիւ, զոր առաջին ասեն թագաւորել ատոիկեայ, հաստատէ, յառաջ քան զիդականս իբր յԾ, ամօք...

pe quae in plurimis habebatur codicibus, quocirca Hier. explicate apposuit *exemplariorum multitudinem*. (dummodo non ita legerit etiam in autographo suo.) Haec omnia, quae diximus, affirmat et alterum Hier. Codicis additamentum, *plus vel minus, prout Interpretibus visum est*; quo minime potest intelligi textus Judaicus, sed sola Interpretatio Graeca varie habita, vel variatim a commentatoribus accepta. Tota ergo litis causa ex eo orta est, quod minus animadverterunt critici alium esse textum Judaicum, et alium Hebraicum: primus enim Originalem textum solum inducit, secundus interpretationes etiam continet, et magis pro istis aliquando accipitur apud Eusebium, ut in 1. quoque parte monuimus.

4 Plus aequo Scal. reprehendit in Hieronymo periphrasin in arce divinitatis collocavit, cum S. Interpres Graecorum profanam superstitionem ironice extollere volens, per metaphoram rem manifestam exponendam voluerit; aliter poterat quidem verbum verbo reddere. Quare etiam Vallarsius frustra nititur, ut eam in Gr. textu sententiam excogitet, quam apud Hier. legit: nam velit nolit, Gr. vox. *μνημονεύμενος*, nihil aliud latine significat, nisi *commemoratus, memoriae mandatus*. Igitur nescio qui ausus sit Vall. p. 18. a. haec dicere: „Graecus tamen habet ad verbum: *quem, sive, cujus gesta Graecia summo pere celebrat*“. Sed quis non videt nullum in Gr. vestigium esse vocabulorum *summo pere et celebrat*; nisi et ipse fateatur, non verbum, ut pollicetur, sed tantummodo *sensum* expressisse juxta Hier.

Quadragesimo secundo anno imperii Augusti ¹ CHRISTUS natus est: quintodecimo Tiberii anno praedicare orsus est. Si quis igitur retrorsum annorum supputans numerum, alterum Darii regis Persarum quaerat annum, sub quo templum Jerusalemorum, quod a Babylonis destructum fuerat, instauratum est, reperiet a Tiberio usque ad Darium annos DCLVIII. Darii quippe secundus annus sexagesimae quintae Olympiadis anno primo fuit: et Tiberii xv. in ducentessimam primam Olympiadem incurrit. Fiant ergo inter Darium et Tiberium Olympiades CXXXVIII. anni DCLVIII. quadriennio in una Olympiade supputato.

Deinde secundo Darii anno LXX. desolationis templi annus expletur, a quo usque ad primam Olympiadem retrorsum numerantur Olympiades LXIV. anni CCLVI. Qui similiter supputantur a supradicto desolationis templi anno usque ad L. annum Oziae regis Judaeorum, sub quo Isaias et Osee fuerunt. Itaque prima Olympias in Isaias, et reliquorum incurrit aetatem, qui cum eo prophetaverunt. Rursum si a prima Olympiade ad superiora tempora et usque ad captivitatem Trojae proveharis, invenies annos CCCCVI. quos et nos in priore Opusculo digessimus, ut curiosissima Graecorum historia conscribit. Item apud Hebraeos a supradicto Oziae anno et temporibus Isaias Prophetas, usque ad Samson, et tertium annum Labdon Judicis, supputabis annos CCCCVI. Samson autem est, quem in corporis robore Herculi similem ferunt posteri Judaeorum. Et mihi videntur non multum inter se distare tempore, si quidem ambo circa Trojae captivitatem fuerunt.

Post hoc iterum ad priora convertere, et cum ecc. tibi et XXIX. annos pes retroactus impleverit, Graecorum Cecropem Diphyem, et Mosem invenies Hebraeorum. Nam a XLV. Cecropis anno usque ad captivitatem Trojae, et ab LXXX. aetatis Mosi anno, in quo populum Israeliticum de Aegypto eduxit, usque ad Labdon, et Samson Judices, computantur anni CCCXXIX. Itaque sine ulla ambiguitate Moses et Cecrops, qui primus Atheniensium rex fuit, iisdem fuere temporibus.

Porro iste est Cecrops Diphyes indigena, sub quo primum in arce Oliya orta est, et Atheniensium urbs ex Minervae appellatione sortita nomen.

¹ Mirum in modum, ubi primum desinit Gr. fragmentum a Syncello hucusque citatum, statim (post nempe illam lineam desideratam, Quod, ne cui dubium videatur, sequens ratio sic probabit) subsequitur alte-

ի քառասներորդ երկրորդ ամի ինքն... կալու թեան աւգոստեայ՝ ՎՊ ծնաւ. ի հնգետասաներորդ ամի տիբերեայ քարոզել սկսաւ. արդ եթէ ոք ի վեր կոյս անդր հաշուելով զթիւ ամացն, զերկրորդ ամն դարեհի պարսից արքայի խնդրեսցէ, առ որով տաճարն երուսաղէմի կործանեալն ի բաբելոնացոց նորոգեցաւ, գտցէ ի տիբերեայ մինչև ի դարեհ ամն շխր: Ամն զի երկրորդ ամն դարեհի եղև յառաջում ամի կեւրորդի ողոմարիադին. և հնգետասաներորդն տիբերեայ անկանի ի մի ողոմարիադն: Ապա լինին ընդ մէջ դարեհի և տիբերեայ ողոմարիադի ճշր. ամբ շխր. չորեք ամեայ զմի ողոմարիադն հաշուելով:

Ապա յերկրորդ ամի դարեհի՝ եթանասներորդ ամ աւերածոյ տաճարին կատարի. յորմէ մինչև ցառաջին ողոմարիադն յետս կոյս հաշուին ողոմարիադի կիւ. ամբ մծգ: Որ և նոյնպէս հաշուին ի նախասացեալ ամէ աւերածոյ տաճարին մինչև յճ երրորդ ամն ողիայ արքայի յուդայ. առ որով եսայիաս և ովսէէ եղեն: Աւայսպէս առաջին ողոմարիադն անկանի ի հասակ եսայեայ, և այլոց՝ որք ընդ նմա մարգարէացան: Վարձեալ՝ եթէ յառաջին ողոմարիադէ ի վերագոյն ժամանակս, և մինչև ցառումն տրովայ ձգեսցիս, գտցես ամն նշ. զորս և մեք յառաջին դործ մեր կարգեցաք. և զգուշագոյն պատմութիւն յունաց շարագրէ: Որպէս և առ հերբայեցիս ի նախասացեալ ամէն ողիայ և ի ժամանակաց եսայեայ մարգարէի մինչև ի սամիսոն, և ցերրորդ ամն զաբդոնի դատաւորի հաշուեսցես ամն նշ: Իսկ սամիսոն է, զոր յուժի մարմնոյն նման հերակղի պատմեն լինել զաւակք հրէից: Աւ ինձ երեւին ոչ յոյժ բացական լինել յիրերաց ժամանակաւ, վասն զի երկրքեանն իսկ էին զաւուրքք առմանն տրովայ:

Յետ այսորիկ միւսանգամ դարձ յառաջինսն, և յոր ժամքեզ յ, և ի թ ամն լցուցէ յետադարձութիւնդ, գտցես զյունացն կեկրոփս երկրոյս, և զմովսէս հերբայեցոց: Վանզի ի խն ամէն կեկրոպայ մինչև ցառումն տրովայ, և ի ճ ամէ հասակին մովսէսի, յորում եհան յեգիպտոսէ զժողովուրդն իսրայէլեան, մինչև ցղաբդոն և ցսամիսոն դատաւորս հաշուին ամբ յիթ: Ապա ուրեմն առանց իրիք երկբայութեան մովսէս և կեկրոփս, որ եղև առաջին թագաւոր աթեւնացոց, առ նովին ժամանակօք եղեն:

Արդ՝ սա է կեկրոփս երկրոյս երկրածին, առ որով նախ ի բարձրաւանդակի ձիթենին բուսաւ. և աթեւնացոց քաղաքն յաթենասայ կոչմանէն անուն էաւ:

rum, quod sane occurrit non apud eclogarium eundem, sed penes Eusebium in Praep. Evang. Lib. x. cap. 9. p. 483. B. ubi hunc locum citare voluerat: consule locum cum antecedentibus et sequentibus, haud enim

Συντρεχόντων ὁμολογουμένως τῶν χρόνων Αὐγούστου
Ρωμαίων αὐτοκράτορος, καὶ τῆς τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν γε-
σεως, ἀρχὴν τε τῆς εὐαγγελικῆς διδασκαλίας τοῦ Χρισ-
τοῦ ποιησαμένου κατὰ τὸ πεντεκαιδέκατον ἔτος Τιβε-
ρίου Καίσαρος, ἔι τις ἀπὸ τούτου συναγαγεῖν ἐθέλοι
τὸν τῶν ἐτῶν ἀριθμὸν, προϊὼν ἐπὶ τοὺς ἀνωτέρω χρό-
νους, τοὺς μέχρι Δαρείου τοῦ Περσῶν βασιλέως, καὶ τῆς
κατ' αὐτὸν ἀνανεώσεως τοῦ ἐν Ιεροσολύμοις νεῶ, ἡ γέγο-
νε μετὰ τὴν ἀπὸ Βαβυλῶνος ἐπάνοδον τοῦ Ιουδαίων ἐ-
θνους, εὔροι ἂν ἀπὸ Τιβερίου ἐπὶ τὸ δεύτερον ἔτος Δα-
ρείου, ἔτη φμῆ. Δαρείου μὲν γὰρ τὸ δεύτερον κατὰ τὸ
πρῶτον ἔτος τῆς ξέ. Ολυμπιάδος καταντᾷ, Τιβερίου δὲ
τὸ πεντεκαιδέκατον τῆς Ρωμαίων βασιλείας κατὰ τὸ τέ-
ταρτον τῆς σγ'. Ολυμπιάδος συμπίπτει. Γίνονται τοίνυν
αἱ μεταξύ Δαρείου τοῦ Πέρσου, καὶ Τιβερίου τῶν Ρω-
μαίων βασιλέως, Ολυμπιάδες ρλζ'. αἱ συνάγουσι χρόνον
ἐτῶν φμῆ. τετρατεταίς τῇ Ολυμπιάδι λογιζομένης.

Καὶ ἐντεῦθεν ἐπὶ τοὺς ἀνωτέρω βαδίζων ἐν ταυτῷ τε συναγαγὼν ἀριθμὸν ἐτῶν υ'. εὗροις ἂν κατὰ μὲν Εβραίους Μωσέα, κατὰ δὲ Ἕλληνας Κέκροπα τὸν γηγενῆ...

Οὗτος ἐστὶν Κέρκωρ ὁ διφυής. ἐπὶ αὐτοῦ ἢ ἐν τῇ
ἀκροπόλει Ἑλαία πρῶτως ἐφύη. οὗτος ἀπὸ τῆς Αἰθναῖς
τὴν πόλιν Αἰθνας ὠνόμασεν. ὃς πρῶτος

Եւ անտի 'ի վերադոյնս անդր երթեալ, և ընդ նմին գումարեալ զթիւ ամաց ՚ն, գտանել գտանես ըստ երբայեւոց զմովսէս, և ըստ հեղիւնացւոց զկեկրոս երկրածին : . . .

argumentis in Chronicis Canonibus jam a nobis elaboratis, sic stabilita
reperiuntur 46.

Hic primus omnium¹ Jovem appellavit, simulacra reperit, aram statuit, victimas immolavit, nequaquam istiusmodi rebus in Graecia unquam visis. Caetera quoque, quae apud Graecos mira jactantur, posteriora Cecropis annis deprehenduntur. Si autem Cecropis, consequenter et Mosi, qui cum Cecrope fuit.

Post hunc enim scribitur diluvium sub Deucalione, incendium sub Phaethonte, Erichthonius Vulcani et terrae filius, Dardanus qui Dardaniam condidit: de quo Homerus:

» Quem primum genuit caelesti Jupiter arce «.
Liberac quoque raptus, et Europae: sacra Cereris atque Isidis: delubrum in Eleusina: frumenta Triptolemi: regnum Trois:

» Cujus Dii natum Ganimedem ad sidera raptum

Vina Jovis magni voluerunt fundere mensis «.

Quo tempore quoque Tantalus et Tityus fuerunt, et Apollo natus est. Nam Latona Jovis conjux tempore Tityi fuit. Latonae autem et Jovis Apollo filius. Post quos Cadmus Thebas venit:

» Qui Semelem genuit, de qua pulcherrima proles

Liber condignam partu tulit edita frugem «.

Porro Liber, et reliqui, quos mox inferemus, post cc. annum Cecropis fuerunt. Linus scilicet, et Zettus, et Amphion, Musaeus, Orpheus, Minos, Perseus, Aesculapius, gemini Castor et Pollux, Hercules, cum quo Apollo servivit Admeto. Post quos facta est Trojanæ urbis eversio; quam Homerus longo sequitur intervallo. Homerus autem Solone et Thalete Milesio, caeterisque, qui cum iis septem Sapientes appellati sunt, multo prior reperitur. Deinde Pythagoras exstitit, qui se non Sapientem, ut priores, sed Philosophum, idest, amatorem sapientiae, dici voluit. Quem secutus Socrates, Platonem erudit, a quo famosa in partes Philosophia divisa est. Horum singulos juxta ordinem sequentis historiae suis locis inferemus.

Igitur Moses cunctos quos supra memoravimus, antecedit: qui aetate Cecropis fuisse monstratus est. Ab lxxx. autem anno Mosi, et egressu Israel ab Aegypto, rursus ad superiora conversus, usque ad primum annum Abraae, reperies annos dv. Quos similiter a xlv. anno Cecropis usque ad Ninum et Semiramim Assyriorum principes supputabis. Primus quippe omni Asiae, exceptis Indis, Ninus Beli filius regnavit.

Itaque manifestum est, Abraam Nini aetate generatum, juxta eum tamen numerum, quem contractiorem editione vulgata sermo praebebat Hebraeus. Verum in curiositate ne cesses: et cum divinam Scripturam dili-

յա նախ քան զամենեսին զՕլա (կամ զգիտ) կռ չեաց. դրօշեալս եղիտ, սեղան կանգնեաց, զոհս զոհեաց, ուր ոչ երբէք այսպիսի իրք 'ի յունաստան տեսեալ էին: Եւ այլ ևս՝ որ ինչ միանշամ առ յոյնս զարմանալիք 'ի պարծանս առեալ լինին, յետնագոյն քան զամս կեկրոպայ գտանին: Եւ եթէ կեկրոպայ, ապա և մովսէսի՝ որ ժամանակակիցն էր կեկրոպայ:

Վանդի յետ այսր գրի ջրհեղեղն՝ որ առ զԷկալիոնաւ, հրդեհն առ փայլեթոնաւ, երիբթոնիոս հեփեստեայ և երկրի որդին, զարդանոս՝ որ զգարդանիա շինեաց. զորմէ հոմերոս,

— Օ որ նախ ծնաւ յերկնային սամրոցն արամազդ: Եւ պերսեփոնեայ յափշտակութիւն, և եւրոպայ. խորհուրդք դեմեորի և խիդեայ. մեհեանն յեղևսին. ցորեանք (կամ արմտիք) տրիպտոլմեայ. թագաւորութիւն տրոլայ:

— Օ որոյ դիքն զծնունդ զգանիմեդէս յաստեղս յափշտակեցին. զի

գիտիս՝ կամեցան, պաշտեսցէ սեղանոյ՝ մեծին արամազդայ:

Յորում ժամանակի և տանտաղոս և տիտիոս եղեն, և ապողոն ծնաւ. վասն զի զէտով կին արամազդայ առ տիտիոսիւ էր. և զէտովայ և արամազդայ որդի եղև ապողոն: Յետ որոյ կադմոս 'ի Թեբաս եկն.

— Որ զսեմեղէ ծնաւ, և 'ի չքնաղ մօրէ աստի զաւակ

դիմնիսոս 'ի լոյս ընծայեալ՝ զարժանին ծննդեան եբեր արդիւնս:

Եւդ դիմնիսոս, և այլքն՝ զորս 'ի մօտոյ յառաջ բերցուք, մ. ամբ յետոյ եղեն քան զկեկրոփս. այսինքն են զինոս, զեթոս, ամփիոն, մուսէոս, որփէոս, մինովս, պերսէս, ասիդեպիոս, երկուորեալքն կաստովը և պողիկէտիս, հերակղէս, ընդ որում ապողոն ծառայեաց ադմեորի: Յետ սոցա եղև կործանումն քաղաքին տրոլայ. որում հոմերոս զհետ գայ երկար միջոցաւ: Իսկ հոմերոս քան զսողոն և զթաղէս միղեսացի և զորս ընդ նմա զեթին իմաստունս անուանակոչեալս յոյժ վաղադոյն գտանի: Եւ ա եկաց պիւթագորաս, որ զանձն ոչ իմաստուն, որպէս առաջինքն, այլ փիլիսոփոս, այսինքն է իմաստասէր՝ ընտրեաց կոչել: Որում զհետ եկեալ սոկրատ՝ վարժապետ եղև պղատոնի, յորմէ հաշակաւորն իմաստասիրութիւն 'ի մասունս մասունս բաժանեցաւ: Օ սոսա իւրաքանչիւր ըստ կարգի առաջիկայ պատմութեանս յառաջ բերցուք 'ի տեղիս իւրեանց:

Եւ ա ուրեմն մովսէս քան զամենեսին նախայիշաւ տակեալս յառաջէ, այն՝ որ առ կեկրոպաւ լինել ցուցեալ եղև: Իսկ 'ի ճամէ մովսէսի, և յեղին իսրայէլի յեգիպտոսէ, վերստին 'ի վեր կոյս անդր զարձեալ մինչև ցառաջին ամն աբրահամու՝ գտցես ամն չէ: Եւ նոյնչափ ամն 'ի խեամէ կեկրոպայ մինչև 'ի նինոս և 'ի շամիրամ թագաւորս ասորեստանեայց գումարեսցես: Վասն զի զառաջինն ամենայն ասիոյ, բաց 'ի հնդկաց, նինոս որդի բեղայ թագաւորեաց:

Եւ այսպէս յայտ է, թէ աբրահամ առ նինոսիւ ծնաւ, բայց ըստ այնմ հաշուի, զոր համառօտագոյն քան զհասարակ տրւչութիւն ընծայեցուցանէ բանն եւրայական: Եւլ դու մի դադարեր անհոգ (կամ 'ի խոյզս)

¹ Sequentia quoque particularia fragmenta ex eodem Eusebii libro desumpta sunt; sicut etiam non pauca apud Syncellum cernuntur. Ve-

rum tota editio Gr. a nobis non ita juxta Scaligerum facta est, quantum ad propriam lectionem Eusebii. Praep. Evang.

Λέγεται Ζήνα κεκληκέναι τὸν Θεὸν, μὴ πρότερον οὕτω παρ' ἀνθρώποις ὠνομασμένον. ἔπειτα βωμὸν παρ' Ἀθηναίοις ἰδρύσαι πρῶτος, καὶ πάλιν πρῶτος Ἀθηναῖς ἄγαλμα συστήσασθαι, ὥς οὐδὲ τούτων ἐκ παλαιοῦ ὑπαρχόντων. Κατώτερα δὲ τῶν Κέκροπος ἱστορεῖται χρόνων τὰ παρ' Ἕλλησι θαυμάζόμενα (...)

— Τέκεται νεφεληγερέτα Ζεύς

— Οὐ υἱὸν ἀνθρώπου θεοὶ, διὰ οἰνοχεύειν.

— Λητώ γὰρ ἤλκυσε Διὸς κυδρὴν παράκοιτιν.

— Καδμείη δὲ ἄρα Σεμέλη τέκε φαίδιμον υἱὸν
Μιχθεῖσ' ἐν φιλότῃτι Διόνυσον πολυγηθῆ.

• • • • •

Ὡστε εἶναι τὸν Ἀβραάμ κατὰ τοῦτον . . .

οὐκ ἔγωγε τότε Ἀθηναίων οὔτε τὴν πόλιν, οὔτε τὴν προσηγορίαν . . .

ԻՎանդել յեա կեկրուպայ լինի Զրհեղեղն՝ որ առ
դեկալիոնաւ, և հրդեհն՝ որ առ փայեթոնաւ, և
ծնունդ երկըթոնի, և որ 'ի դարդանոսէ դարգանիայ
լինութիւն. զոր նախ՝ ասէ հոմերոս,

— Օրոյ զորդին 'ի վեր յափշտակեցին դիք՝
դինեպաշտ լինել արամագդայ :

— Վանդի զղէտով ձգեաց արամաւղդ զէքնաղն
'ի լծակից :

— Վանդի կաղմեանն սեմեղէ՝ ծնաւ զորդի մե-
ծաւայծաւ, զղիոնիսոս զուարթազուարճ՝ ի
խսողնուրդ սիրելիւթեան :

• • • •

ՌԻԱԿԵՍ ԹԷ ՎԻՆԵԼ աբրահամիւ առ սովալ . . .

չէ ևս յայնժամ աթենացւոց՝ ոչ քաղաք, և ոչ յոր-
ջորջումն

(Residua, quae desunt in Gr. supplenda ex Lat. Hier.)

genter evolveris, a nativitate Abraae, usque ad totius orbis diluvium, invenies retrorsum annos DCCCXLII. Item a Diluvio usque ad Adam MMCCXLII. in quibus nulla penitus nec Graeca, nec Barbara, et ut loquar in commune, gentilis reperitur historia.

Quamobrem praesens Opusculum¹ ab Abraam et Nino, usque ad nostram aetatem inferiora tempora persequetur: et statim in principio sui Hebraeorum Abraam, Assyriorum Ninum et Semiramim proponet. Quia neque Athenarum adhuc urbs, neque Argivorum regnum nomen acceperat, solis Sicyoniis in Graecia florentibus: apud quos temporibus Abraae et Nini Europem secundum regnasse ferunt. Quod cur etiam nos putemus, ex sequentibus demonstrabitur. Si enim diligenter enumeres ab ultima aetate Nini, usque ad Trojae captivitatem, invenies annos DCCCXXXIV. Item in Sicyone a XXII. anno regis Europis usque ad supradictum tempus, eosdem annos invenies DCCCXXXIV. Apud Hebraeos quoque a nativitate Abraam usque ad Labdon et Samson Judices Hebraeorum, qui Trojanis temporibus populo praefuerunt, aequae supputabis annos DCCCXXXIV. Item apud Aegyptios ab aetate Nini et Semiramidis, quo tempore sexta decima jam Dynastia Thebaei Aegyptiis imperabant, usque ad vicesimam Dynastiam, et regem Aegypti Thuorin, qui ab Homero Polybus vocatur, sub quo Troja capta est, colliguntur etiam supradicti anni DCCCXXXIV.

Igitur consequenter in libelli fronte ponimus uno eodemque tempore Abraam, Ninum, Semiramim, Europem, Aegyptiorum Thebaeos. Et haec quidem ita se habere, ut praefati sumus, posterior textus ostendet.

Nunc illud in cura est, ut etiam Hebraeorum annos in quattuor tempora dividamus. Ab Abraam usque ad Mosen: a Mose usque ad primam aedificationem templi: a prima aedificatione templi, usque ad secundam instaurationem ejus: ab instauratione ejus, usque ad adventum Christi Domini. A nativitate quippe Abraae, usque ad Mosen, et egressum Israel ex Aegypto, computantur anni DV. A Mose, usque ad Salomonem, et primam aedificationem templi, anni CCCCLXXIX, secundum minorem tamen numerum, quem tertius Regnorum liber continet. Nam juxta volumen Judicum supputantur anni DC. A Salomone vero, usque ad instaurationem templi, quae sub Dario Persarum rege facta est, colliguntur anni DXII. Porro a Dario, usque ad praedicationem Domini nostri IESU CHRISTI, et usque ad quintum decimum annum Tiberii principis Romanorum, explentur anni DXLVIII. Itaque simul fiunt ab Abraam, usque ad quintum decimum Tiberii annum, anni MMXLIV. Similiter a Nino et Semiramide, usque ad Mosen et Cecropem, anni DV. A Cecrope, usque ad captivitatem Trojae, anni CCCLXXV. A captivitate Trojae, usque ad primam Olympiadem, anni CCCVI. A prima Olympiade, usque ad secundum Darii annum, et instaurationem templi, anni CCLVI. A secundo Darii

և յորժամ զնձեղէն գիրս փութով յուզեցես, 'ի ծննդենէն արեւսամու մինչև 'ի համաշխարհական ջրհեղեղն գտցես յետսկոյս ամս պիտի: Ղարձեալ 'ի ջրհեղեղն ցաղամ (ամս) նմիք. յորս ամենեկին՝ ոչ յունաց, և ոչ բարբարոսաց, և առ հասարակ ասացից՝ ոչինչ հեթանոսական պատմութիւն գտանի:

Սկսան որոյ առաջիկայս գործ յարեւսամէ և 'ի նի նոսէ մինչև ցառուրս մեր ընդ յետագայ ժամանակս ընթանայ. և անդէն 'ի սկզբան իւրում առաջի դնէ զհերայեցւոցն զարեւսամ, և զասորեստանեայցն զնի նոս և զլամիրամ: Սկսան զի դեռ՝ ոչ ամթեացւոցն քաղաք, և ոչ արգիւնացւոց թագաւորութիւնն անուն էր առեալ, բայց միայն սիկիոնացիք ծաղկեալ էին 'ի յունաստան. առ որս 'ի ժամանակսն արեւսամու և նինոսի զեւրոպն՝ երկրորդ թագաւորեալ ասեն: Եւ թէ ընդէր և մեք նոյնպէս համարիցիմք, 'ի յաջորդ բանիցդ քաջայայտ ցուցցի: Օյի եթէ զգուշութեամբ 'ի հաշիւ արկանիցես, 'ի յետին առուրց նինոսի մինչև ցառուրս տրոյկս, գտցես ամս պիտի: Որպէս և 'ի սիկիոն 'ի իբ ամէ եւրոպայ արքայի ցայն ժամանակ՝ զնոյն ամս պիտի գտցես: Եւ առ հերայեցիս 'ի ծննդենէն արեւսամու մինչև ցղաբդոն և ցսամիսոն դատաւորս երայեցւոց, որք առ տրոյկական ժամանակօք վերաւ կացու եղեն ժողովրդեան, նոյնպէս դումարեացես ամս պիտի: Ղարձեալ առ եգիպտացիս յառուրց անտի նի նոսի և լամիրամայ, յորում ժամանակի վեշտասանէրորդ հարստութեամբ թեբացիք տիրէին եգիպտացւոց, մինչև ցքսաներորդ հարստութիւնն, և ցթագաւորն եգիպտոսի թուրիս անուն, որ 'ի հոմերոսէ պուղիբոս կոչի, առ որով տրոյկա առաւ, դումարին նախ ասացեալ ամբն պիտի:

Սմին իրի 'ի ճակատ գրոյս դնեմք 'ի մի և 'ի նոյն ժամանակի զարեւսամ, զնինոս, զլամիրամ, զեւրոպս, և զթեբացիս եգիպտացւոց: Եւ թէ այս այսպէս է, որպէս ասացաքն, առաջիկայս շարագրութիւն ցուցցի:

Յայժմուս այն փոյթ կայ առաջի, զի և զհերայեցւոց ամս 'ի չորս ժամանակս բաժանեսցուք: Յարեւսամէ մինչև 'ի մովսէս. 'ի մովսէսէ մինչև ցառաջին շինութիւն տաճարին. յառաջին շինութենէ՝ անտի տաճարին մինչև ցերկրորդ նորոգութիւնն. և 'ի նորոգութենէ անտի մինչև 'ի գալուստ քթի տեառն մերոյ: Իբր զի 'ի ծննդենէն արեւսամու մինչև ցմովսէս և ցեւս իարայելի յեգիպտոսէ հաշուին ամբ շէ: 'Ի մովսէսէ մինչև ցսողմոն և ցառաջին շինութիւն տաճարի ամբ նէթ. բայց ըստ փոքր թուոյ, որ յերրորդ գիրս թագաւորութեանց. բանգի ըստ գրոց դատաւորաց հաշուին ամբ ու: Իսկ 'ի սողմոնէ մինչև 'ի նորոգութիւն տաճարի, որ եղև առ դարեհիւ պարսից արքայիւ, դումարին ամբ շէթ: Եւ 'ի դարեհիւ մինչև 'ի քարոզութիւն տեառն մերոյ յթի քթի, և մինչև ցհնդետասաներորդ ամն տիրեբեայ ինքնակալի հռովմայեցւոց, կատարին ամբ շիր: Եւ արդ լինին միա համուռ յարեւսամէ մինչև 'ի հնդետասաներորդ ամն տիրեբեայ, ամբ սիւդ: Ըստ նմին օրինակի 'ի նինոսէ և 'ի լամիրամայ մինչև ցմովսէս և ցկեկրոփս ամբ շէ: 'Ի կեկրոփայ մինչև ցառուրս տրոյկայ ամբ յէթ: Յառմանէ տրոյկայ ցառաջին ողոմպիադն՝ ամբ նէթ: Յառաջին ողոմպիադէ ցերկրորդ ամն դարեհիւ և ցնուրոգութիւն տաճարին՝ ամբ մծգ: Յերկրորդ ամն դա

¹ Gaudet Vallarsius opusculi nomine, quasi vero hocce titulo Canonis, integer liber anterior supprimi possit, haec subdens in annot. p. 28. ad a. "Nec porro (ait) alia totius Eusebiani Operis materies est, neque adeo nisi huncce unum Chronicorum librum praesentis Opusculi

nomine denotavit. Cujus argumento non verbo, sed Libro ipso priori satis responsum a nobis esse ducimus; nec enim ulterius nobis, sed Eusebio ipsi par erit jus suum defendere.

anno, et instauratione templi, usque ad quintum decimum annum Tiberii Caesaris, anni dclvii. Fiunt simul a Nino et Semiramide, usque ad quintum decimum Tiberii annum, anni mmliv. quos et ab Abraam, usque ad Tiberium ostendimus supputatos. A Tiberii autem quindecimo, (*addit Hieronymus*, usque ad decimum quartum annum Valentis, quo interiit, numerantur anni cccli. Itaque fiunt anni istius historiae mccccxcv)¹.

Et ne longus ordo numerorum aliquid forteurbationis afferat, omnem annorum congeriem in decadas caecidimus, quas ex singularum gentium historiis congregantes sibi invicem facimus esse contrarias, ut facilis praebeatur inventio, cujus Graeci aetate, vel Barbari, Prophetae, et Reges, et Sacerdotes fuerint Hebraeorum? Item qui diversarum gentium falso crediti Dii: qui Heroes: quae, quando urbs condita; qui de illustribus viris Philosophi, Poetae, Principes, Scriptoresque variorum operum extiterint? et si qua alia digna memoria putavit Antiquitas. Quae universa in suis locis summa cum brevitate ponemus.

(*Explicit prologus Eusebii in Canonem*.)

ընհի, և ի նորոգութենէ տաճարին մինչև ցհնդետասաներորդ ամն տիբերեայ կայսեր՝ ամբ շինէ: Ի ինին միսնդամայն ի նինոսէ և ի շամիրամայ մինչև ցհնդետասաներորդ ամն տիբերեայ՝ ամբ սինդ. որչափ և յաբրահամէ ցտիբեր գումարեալս ցուցաք: Իսկ ի հնդետասաներորդէն տիբերեայ (յաւելու հերոսիմոս, մինչև ցջորրորդ ամն վաղեսի, յորում կորեաւ, հաշուին ամբ յծա. և այսպէս լինին ամբ պատմութեանս այսորիկ տղէ):

Եւ զի մի երկարաձիգ կարգ թուոց շփոթութիւն ինչ արդեօք բերիցէ, զբովանդակ ամացն գումար ի տասնեակս տրոհեցաք, զորս յիւրաքանչիւր ազգացն պատմութեանց հաւաքեալ՝ հանդէս միմեանց կարդեցաք, զի զիւրին ընծայեցի գիւտն, որոյ յունի կամ բարբարոսի յաւուրս մարդարէք և թաղաւորք և քահանայք եբրայեցոց լեալ իցեն. և ևս՝ ոյք զանազանս ազգաց սուտանունս աստուածք, ոյք զիւցաղունք, ոյք քաղաք երբ շինեցաւ. ոյք ի հոյակապ արանց իմաստասէրք, քերթողք, իշխանապետք, և մատենադիրք այլևայլ գործոց եղեալ իցեն. և եթէ այլ ինչ արժանի յիշատակի վարկաւ հնութիւնն: Օայս ամենայն յիւրեանց տեղիս կարճ ի կարճոյ նշանակեսցուք:

(*Աստուծոյ յառաջեան խաչի ի վանին:*)

¹ Hic procul dubio Eusebius scripserat ad suum propositum, "A Tiberii autem quindecimo usque ad Vicennalia Constantini Augusti, anni ccc. Itaque fiunt anni istius Canonis (incipientis a primo anno Abrahæ), mccccxlvii". Quibus si adjungas annos 51. transactos a vicesimo anno Constantini usque ad interitum Valentis, exurgit summa Hieronymi 2395. Et contra si addas ad calculum Eusebii annos transactos ab Adam usque ad Abraam, 3184. amplius comprehensos in prima Chronici parte, exurgit summa perfecta totius Chronologiae Eusebianæ 5528. vel 5518. sive 5519. ut obiter notavimus in calce P. I. pag. 196. Sed de his et alibi redibit sermo.

² De hinc ad Canonem accessuris, Observandum primum, quod jam monuimus paulo ante pag. 24. not. 1. Titulum videlicet Canonis ita commodius a nobis inscriptum esse, quo melius etiam variantes Hieronymi codices inter se conciliari possint.

Observandum secundo: Inter varias Hier. editiones Latinas, Scaligeranam potius a nobis usurpatam sciant velim Lectores, quamvis paulo aliter dispositam; quoniam, ut alibi diximus, illa sola eo propius accedit ad formam codicis Armeni in sequentibus, quo magis ad autographum accedere creditur; atque ab Hieronymo similiter digestum esse non dubitatur. Siquidem procul dubio antiquioribus usus est Scaliger codicibus, quos *Priores* appellat, quosque jure sequendos sibi persuasit. *Posteriores* verò codices, quibus alii editores Hier. usi sunt, et nostra aetate etiam Vallarsius et Roncallius (cujus adeas velim adnotationem pag. 75. et 76. nobis faventem), quatuor vel sex columnis ambas simul implent paginas, ut possint sub unoquoque regno res eo pertinentes collocare. Ejusdem formae est et MS. Venet. S. Marci, quod ipsi vidimus. Verum omnia exemplaria Latina epocham Abrahæ decenni spatio praetercurrunt hoc pacto. x. xx. xxx. etc. Sed quia codex noster assidua continuatione procedit in sequentibus, ita placuit ut et ab initio opus incipiat; neque dubitamus, quin ita omnino et in Gr. autographo ab Eusebio res disposita fuerit, ut sit basis, vel potius Canon Canonis, qui tot numeris diversis descendit. Quo simul demonstratur seriem Abrahamiticam, Hebraeorum nempe, in prima linea a sinistra lectoris esse collocandam, ut fert constanter codex Arm. haud secus ac editio Scaligeri Latina, ubi alii Hier. editores, primo loco reponunt seriem Assyriorum, secundo Sicyoniorum, tertio Hebraeorum, et quarto Aegyptiorum: quod ut a prioribus abhorret exemplaribus, ita et a nostro codice omnino distat. Item Scal. servavit fidem MSS. quae numeros quoslibet Latinis characteribus exponebant i. ii. v. x. l. c. etc. neque

aliter scribere potuit Hier. ubi alii Arabicis, uti vocant, potis excudere voluerunt, 1. 2. 5. 10. etc. annorum continuationes; quam novitatem vel inviti et nos secuti sumus ob angustiam columnarum; alioquin primo consilio nobis placeret non discedere a vestigiis MSS. praesertim quod et codex noster solitis Armeniacis characteribus ubique utitur α. β. γ. δ. etc. ut et Graecis solitum est α. β. γ. δ. etc. Item nobiscum facit editio Scal. eo quod, ut in nostro codice, ita etiam apud eum prolixas historiae collocantur plena in linea, interruptis virgulis. Differt tamen in eo, quod cuncta verba historica ubique a dextra reponit, cum codex noster quaedam a dextra, quaedam a sinistra colloset. Sed ne multum laboremus in explicandis differentiis inter editionem nostram aliorumque, Lectores ipsos moneamus liceat, ut si lubet, adeant editiones Scal. et Vall. et Roncall. etc.

Observandum tertio: De Graecis fragmentis in Canone ipso usurpandis, non aliter potuisse nos satisfacere veritati et fidei cujusvis fragmenti, nisi ipsos textus a singulis auctoribus selectos integre edendo; quamvis enim facile poteramus cum Scal. et Vall. quaedam verba mutare, ut omnino exurgeret ea lectio Eusebiana in textu Graeco, quae in Lat. vel Arm. habetur, minime tamen id tentare voluimus. Itaque quamquam Scal. et Vall. quaecumque fragmenta conati sunt, nonnullis interpolatis, conciliare cum Latina lectione, (idque uterque juxta suam editionem) nos tutius rati sumus sine ulla variatione ab ipsis fontibus citare verba auctorum Graecorum, adjecta tantum aliquando parenthesi de quibusdam vocibus, quae facile intelliguntur, aut suppressimae sunt juxta nostram lectionem: in primis verò distinctionem deposuimus inter fragmenta, quae ad sensum tantummodo, vel quae ad verbum accedunt, quorum primum non adeo valet apud eruditos, ut secundum; quare miror alios (Scal. nempe et Vall.) indistincte utroque usos fuisse modo. Armeniaca vero fragmenta, non tantum Armeniorum gratia repetenda duximus, sed potius ut lectio Eusebiana confirmaretur. Ubi sane supervacaneum nobis visum est Graeca interpretari in Lat. cum nota sit ea lingua omnibus eruditis Occidentis. Armeniaca contra necesse habuimus Latinè quoque exponere; ut mox videbis.

Observandum ultimo loco, quod dehinc adnotationes nostras nolimus sub singulis collocare paginis, ne impedimento sint dispositioni ipsius Canonis cum Fragmentis, sed placuit adicere in calce totius Canonis ordine continuo, citando certum numerum anni Abraham, ad quem respiciat adnotatio quaesita: tempus est ergo ingrediendi in Canonem, ea conditione, quam polliciti sumus paulo superius. pag. 23.

ԵՒՍԵՐԻՒ ՊԸՄՓԻՂԵԱՅ

ԿԵՍԱՐԱՑԻՈՅ

ՔՐՈՆԻԿՈՆ ԿԱՆՈՆ

ՈՐ ԵՒ ԺԱՄԱՆԱԿԱԿԱՆ ԿԱՆՈՆՔ:

Ասորեստանեայց առաջին թագաւոր նինոս (բեղեան) թագաւորեաց ամենայն ասիացոց՝ բաց 'ի հնդկաց, ամս ծն: 'Ի խիւ ամի թագաւորութեան սորա ծնաւ արբաշամ: Իսկ յեւլադա երկրորդ թագաւոր սիկոնացոց տիրեաց եւրոփս ամս խե: 'Ի սորա ինչ ամի թագաւորութեանն ծնաւ արբաշամ: Եւ առ եգիպտացիս ժիւերորդ իշխանութիւն էր, զոր և հարստութիւն կոչեն. և 'ի ժամանակէ աստի թագաւորէին նոցա թեբացիք ամս ճիւ:

Առ նինեայ թագաւորութեամբ ասորեստանեայց՝ 'ի վերջին աւուրս նորա ծնանի արբաշամ:

ԵՐԲԱՅԵՑ ԻՈՅ	ԱՍՈՐԵՍ ՏԱՆԵԱՅ ՆԻՆՈՍ	ՍԻԿՈՆԱՅ ԻՈՅ	ԵԳԻՊ ՏԱՅԻՈՅ ԹԵՐԱՅԻՔ
ա	խգ	իբ	ա

Առ նինեայ թագաւորութեամբ ասորեստանեայց, յեգիպտոս թեբացիք թագաւորէին:

'Ինոս շինեաց զնինոս քաղաք յերկրին ասորեստանեայց, զոր երայեցիք նինուէ կոչեն: Առ նինեայ թագաւորութեամբ ասորեստանեայց՝ առաջին թագաւոր եկաց սիկոնացոց եգիպտէս ամս ծն. յորմէ եգիպտիս կոչեցաւ՝ որ այժմ պեղովանէսոս անուանի: Եւ որոյ երկրորդ՝ եւրոփս, որ և 'ի կանոնիս նախ դասեցաւ:

Արբաշամ յաղգէ քաղաքացի զառաջին հասակն անցուցանէ առ քաղաքացիս: Առ երբայեցիս մինչև 'ի ծնունդն արբաշամու հաջութիւն ամբ հազար իննհարիւր և յիսուն. քանզի յաղամայ մինչև զքահեղեղ գնեն ամս ռոծիւ. և անտի մինչև ցարբաշամ, միւլ: Սմին իրի ի յրբեքեանք հարուին 'ի ծննդէն նէն արբաշամու (ցագամ). քանզի մի յոբեքեանն է յիսուն ամ:

Բ
Գ
Դ
Ե
Ղ
Է
Ը
Թ
Ժ

խգ
խե
խզ
խե
խբ
խթ
ծ
ծա
ծբ

իբ
իգ
իե
իզ
իե
իթ
լ
լա

Բ
Գ
Դ
Ե
Ղ
Է
Ը
Թ
Ժ

Չրադադա մոգ՝ արբայ բակորիացոց՝ ճանաչի. ընդ որում պատերազմ ետ նի. նոս:

Ասորեստանեայց Բ. Ըա. Բրամ, ամս ինչ:

Ժա
Ժբ
Ժգ
Ժդ
Ժե
Ժզ
Ժե
Ժզ
Ժե
Ժթ

ա
բ
գ
դ
ե
զ
է
ը
թ
ի

Լբ
Լգ
Լդ
Լե
Լզ
Լե
Լթ
ի

Ժա
Ժբ
Ժգ
Ժդ
Ժե
Ժզ
Ժե
Ժթ
ի

Ասորեստանեայց թագաւորեաց կին նի. նոսի շամիրամ, զորմէ անբաւ իրք պատմին. որ և զասիս կալաւ. և ընդդէմ յորդու. թեան շուրջ թուլքս կանգնեաց, և զբա. զում քաղաքս աշխարհին բաբելոնացոց շի. նեաց վերստին:

Fragmenta Arm. ad verbum, vel ad sensum.

* 'Ի կանոնի անդ գտցեն զնինոս և զշամիրամ, և զարբաշամ, և զվեցաստաներորդ հարստութիւն եգիպտացոց ||. Թովմ. արծր. Թ. 1: " In ipso Canone (Eusebii) reperies Ninum ac Semiramidem, et Abraham, decimamque sextam Aegyptiorum Dynastiam (sibi invicem concurrentes) " Thoma Arzerunius. Lib. 1. cap. 1.

* Բէլ ամենայն ասիաստանի թագաւորէ՝ բաց 'ի հնդկաց, ամս կիւ: 'Նինոս նոյնպէս յեա բէլայ, ամս ծն: 'Ի խիւ ամի նինոսի ծնանի թա. րայ զարբաշամ... Սիկոնացոց առաջին 'ի եթ ամին բէլայ կացեալ

Թագաւոր եգիպտէս ամս ծն: Եւրոփս ամս խե: 'Ի ինչ ամին եւրոփայ ծնանի արբաշամ... Ժիւ հարստութիւնն թեբայեցոց՝ Է թագաւորաց, ամս ճիւ: Ժիւ ան՝ հարստութիւնն կշուի ամին արբաշամու ||. Սամուէլ անեցի 'ի. բրոն: " Belus omni Asiae regnat, exceptis Indis, annos LXII. Ninus itidem post Belum, annos LII. In XLIII. anno Nini Thara generat Abraham... Sicyoniorum primus anno Beli xv. constitutus rex Aegialeus annis LII. Europis annis XLV. In XXII. anno Europis Abraham nascitur... XVI. Dynastia Thebaeorum. v. regum, annis CXC. Haec XVI. Dynastia aequiparatur 1. anno Abrahae " Samuel Aniensis in Chron.

EUSEBII PAMPHILI

CAESARIENSIS

CHRONICUS CANON

SIVE TEMPORUM CANONES.

Primus Assyriorum rex Ninus (Beli filius) regnavit omni Asiae, exceptis Indis, annos LII: cujus XLII imperii anno natus est Abraham. In Graecia verò secundo imperio Sicyoniis imperavit Europs annis XLV: cujus XXII regni anno natus est Abraham. Porro apud Aegyptios XVI potestas erat, quam vocant Dynastiam: ab hoc tempore regnabant eis Thebaei annos CXC.

Regnante Nino apud Assyrios, novissimo ejus tempore nascitur Abraham.

HEBRAEO- RUM ABRAHAM.	ASSYRIO- RUM NINUS.	SICYONIO- RUM EUROPS.	AEGYP- TIORUM THEBAEI.
1.	43	22	1

Nino regnante apud Assyrios, Aegyptiis Thebaei imperabant.

Ninus condidit civitatem Ninum in regione Assyriorum, quam Hebraei vocant Niniven. Nino regnante apud Assyrios, primus Sicyoniis imperavit Aegialeus annos LII, à quo Aegialea nuncupata est, quae nunc Peloponnesus vocatur. Post quem secundus Europs, qui et praelatus est titulo.

Abraham natione Chaldaeus primam aetatem apud Chaldaeos terit. Apud Hebraeos, usque ad nativitatem Abrahae, computantur anni mille nongenti quinquaginta. Usque ad Diluvium enim, ab Adam, habent annos MDCLVI. et inde usque ad Abraham, CCXCIII. Et ideo XL Jobelei à nativitate Abraham computantur. Unus enim Jobeleus quinquaginta anni sunt.

2	44	23	2
3	45	24	3
4	46	25	4
5	47	26	5
6	48	27	6
7	49	28	7
8	50	29	8
9	51	30	9
10	52	31	10

Assyriorum II. Semiramis, annis XLII.

11	1	32	11
12	2	33	12
13	3	34	13
14	4	35	14
15	5	36	15
16	6	37	16
17	7	38	17
18	8	39	18
19	9	40	19
20	10	41	20
21	11	42	21

Zoroastres magus rex Bactrianorum clarus habetur: adversum quem Ninus dimicavit.

Assyriis imperavit uxor Nini Semiramis, de qua innumerabilia narrantur: quae et Asiam tenuit, et propter inundationem aggeres construxit, plurimas Babyloniae urbes instaurans.

Fragmenta Graeca ad sensum tantum accedentia.

Πρώτος ἦρξε Νίνος ἀπάσης τῆς Ἀσίας, πλην Ἰνδῶν ἔτεσι νβ'. Syno. pag. 51. A.

Νίνου δὲ τοῦ πρώτου βασιλέως τῶν Ἀσσυρίων τεσσαρακοστὸν τρίτον ἀγοντος ἔτος τῆς βασιλείας, γεννᾶται Ἀβραάμ. Cedren. 24. A.

Κατὰ τὸ κ' (lege κβ') ἔτος Εὐρωπαὸς τούτου τοῦ δευτέρου βασιλέως Σικωνίων, ἥτοι Πελοποννησίων, γεννᾶται ὁ παρ' Εβραίοις Ἀβραάμ. Syno. 81. D.

Παρ' Αἰγυπτίοις ἐκκαίδεκάτῃ Δυναστεία, καδ' ἦν ἐβασίλευον Θεβαῖοι. Cedren. 24. A.

Οὗ (sc. Νίνου) Νίνος ἐπώνυμος πόλις, ἡ Νινευί παρ' Εβραίοις ἀνόμασται. Euseb. Praep. Evang. x. 9. p. 484. D.

Fragm. ad verbum pertinens. Anno Abraham. 2.

2. Ἀβραάμ χaldaῖος ὃν τῷ γένει τὴν πρώτην ἡλικίαν παρὰ Χαλδαίοις ἐτράφη. Syno. 78. C. vel juxta Chron. Pasch. 40. D. Ἀβραάμ Χαλδαῖος τὸ γένος τὴν πρώτην ἡλικίαν παρὰ Χαλδαίοις ποιεῖται.

Fragm. Gr. ad sensum.

7. Καδ' ὃν (sc. Νίνον) Ζωροάστρης ὁ Μάγος Βακτρίων ἐβασίλευσε. Euseb. Pr. Evang. x. 9.

11. Τοῦτον διεδέξατο Σεμύραμις ἡ διαβόητος, ἡ πολλαχού τῆς γῆς ἤγειρε χώματα ... διὰ κατακλυσμούς. Syno. 51. A.

Եբրայեց. Աբգարական	Ասորեան. Գարբական	Սինիական. Երբան	Եգիպտական. (Թեբայեցի) ԺԷ հարաբերական
Իբ Իգ Իդ	Ժբ Ժգ Ժդ	Խդ Խգ Խե	Իբ Իգ Իդ
Ք. Տեղիւն. ամս Ի:			
Իե Իզ Իէ Իը Իթ	Ժե Ժզ Ժէ Ժը Ժթ	ա բ գ դ ե	Իե Իզ Իէ Իը Իթ
Լ Լա Լբ Լգ Լդ Լե Լզ Լէ Լը Լթ	Ի Իա Իբ Իգ Իդ Իե Իզ Իէ Իը Իթ	զ է ը թ ժ ժա ժբ ժգ ժդ ժե ժզ ժէ ժը ժթ	Լ Լա Լբ Լգ Լդ Լե Լզ Լէ Լը Լթ
Խ Խա Խբ Խգ Խդ	Լ Լա Լբ Լգ Լդ	ժզ ժէ ժը ժթ Ի	Խ Խա Խբ Խգ Խդ
Ք. Ապիւն. ամս ԻԵ:			
Խե Խզ Խէ Խը Խթ	Լե Լզ Լէ Լը Լթ	ա բ գ դ ե	Խե Խզ Խէ Խը Խթ
Սկիզբն իմ յօդերենի ըստ եբրայեցւոց. իսկ յօդերեան ասի առ եբրայեցիս ամս յիս երեակ: Արդ ըստ հաշուի նոցա յաղամայ մինչև ցառաջիկայդ ամ եղեն ամբ երկու հազար:	Ծ Ծա Ծբ	Խ Խա Խբ	Ծ Ծա Ծբ
Ք. Զամն, որ և Նինուսն որդի Նինայ և Զամի և Զամի, որ և Զամի, ամս ԼԵ:			
Ծգ Ծդ Ծե Ծզ Ծէ Ծը Ծթ	ա բ գ դ ե	Թ Ժ Ժա Ժբ Ժգ Ժդ Ժե	Ծգ Ծդ Ծե Ծզ Ծէ Ծը Ծթ
Կ Կա Կբ Կգ Կդ Կե Կզ Կէ Կը Կթ	ը Թ Ժ Ժա Ժբ Ժգ Ժդ Ժե Ժզ Ժէ	Ժզ Ժէ Ժը Ժթ Ի Իա Իբ Իգ Իդ Իե Իզ Իէ Իը Իթ	Կ Կա Կբ Կգ Կդ Կե Կզ Կէ Կը Կթ

Յորմէ պալիս, որ այժմ քեղոպոնէսոս, երբեմն եգիպտէա, կոչեցաւ:

Ի կրեակ Թագաւորեաց նախ կրես անդրախն յաշխարհէն, յորմէ կրեակ անուանեցաւ. զորմէ ասեն լինել մի ի կուրեալոց, որք զգիտս Թագուցին և մուշին: Սոքա լինեցին զկնոստն քաղաք ի կրեակ, և զտաճարն կիւպեղեայ մօր (արամուզգայ):

Fragmenta Armena.

53. Պայազատեաց Զամն, որ և Նինուսն, որդի Նինայ և Զամի, որ և Զամի, ամս ԼԵ: Սկիզբն իմ յօդերենի ըստ եբրայեցւոց. իսկ յօդերեան ասի առ եբրայեցիս ամս յիս երեակ: Արդ ըստ հաշուի նոցա յաղամայ մինչև ցառաջիկայդ ամ եղեն ամբ երկու հազար:

Successit Zames, qui et Ninys filius Nini et Somiramidis; in LIII

anno vitae Abrahæ Patriarchæ, imperans omni Asiae et Armeniæ; qui que post mortem Zoroastris iterum monarchiam iniiit supra omnes orientales Persas, tributarios habens subditos pacifica conversatione annis xxxviii. Thom. Arzerunius. L. 1. c. 4.

Fragm. ex 1. parte Chron. pag. 357.

44. Չորրորդ՝ Ապիւն, ամս ԻԵ. յորմէ պալիս, որ այժմ քեղոպոնէսոս, կոչեցաւ:

Τέταρτος... ἐτη κέ... ἡ... Πελοπόννησος, ἐκλήθη.

Hebr. Abraham	Assyr. Ninus	Sicyon. Europus	Aegypt. Thebaei xvi. Dyn.	
22	12	43	22	
23	13	44	23	
24	14	45	24	
III. Telchinus ann. xx.				
25	15	1	25	
26	16	2	26	
27	17	3	27	
28	18	4	28	
29	19	5	29	
30	20	6	30	
31	21	7	31	
32	22	8	32	
33	23	9	33	
34	24	10	34	
35	25	11	35	
36	26	12	36	
37	27	13	37	
38	28	14	38	
39	29	15	39	
40	30	16	40	
41	31	17	41	
42	32	18	42	
43	33	19	43	
44	34	20	44	
IV. Apis, ann. xxv.				
45	35	1	45	A quo Apia, quae nunc Peloponnesus, prius Aegialea, nuncupata.
46	36	2	46	
47	37	3	47	
48	38	4	48	
49	39	5	49	
50	40	6	50	
51	41	7	51	
52	42	8	52	
III. Zameis, qui et Ninyas, filius Nini et Semiramidis. annis xxxviii.				
53	1	9	53	
54	2	10	54	
55	3	11	55	
56	4	12	56	
57	5	13	57	
58	6	14	58	
59	7	15	59	
60	8	16	60	Apud Cretam regnavit primus Cres indigena: à quo Creta appellata: quem ajunt unum Curetarum fuisse, à quibus Jupiter absconditus est, et nutritus. Hi Cnosson civitatem in Creta condiderunt, et Cybeles Matris templum.
61	9	17	61	
62	10	18	62	
63	11	19	63	
64	12	20	64	
65	13	21	65	
66	14	22	66	
67	15	23	67	
68	16	24	68	
69	17	25	69	

Principium xli Jobelei secundum Hebraeos. Jobel autem apud Hebraeos quinquagenarius annus vocatur. Itaque juxta supputationem illorum, ab Adam, usque ad annum praesentem, fuerunt anni duo millia.

Fragmenta Graeca, ferè ad verbum.

51. Αρχὴ τοῦ μᾶ. Ἰωβηλαίου παρ' Εβραίοις. Ἰωβὴλ δὲ παρ' αὐτοῖς πεντηκονταετηρίς, ὡς εἶναι ἀπὸ Ἀδὰμ κατ' αὐτοὺς (ἐπὶ νᾶ. ἔτους Ἀβραάμ, ἔτη β'). Syncell. 79. A. B.

56. (Κατὰ τούτους τοὺς χρόνους) ἐβασίλευσε Κρήτης (fortasse Κρής τις, ut fert Scaliger) ἀντόχων, δὲ ἕνα λέγουσι τῶν Κουρήτων, παρ' οἷς... Ζεὺς κρυφθεὶς ἀνετράφη... ἐξ αὐτοῦ τοῦ Κρητὸς ἡ νῆσος ὠνομάσθη Κρήτη. Τοὺς αὐτοὺς φασὶ Κούρητας κτίσαι πόλιν Κνωσσὸν ἐν Κρήτῃ, καὶ ἱερὸν Κυβέλλης μητρός. Sync. 100. C.

Եբրայ. Աբրահամ	Առ. Եփրայիմ	Սեմ. Է. Թեղաթիւն ան ծէ:	Եգիպտ. Թեֆադի-ժէ հարստութիւն
Տ	Ժ	ա	Տ
Տա	Ժա	բ	Տա
Տբ	ի	գ	Տբ
Տգ	իա	դ	Տգ
Տդ	իբ	ե	Տդ
Տե	իգ	զ	Տե

Առաջին ամ առ աբրահամ նոյ աւել տեսն:

Ն. Տե. ամի կենացն իւրոց աբրահամ նոյ յայտնութեանն արժանաւորի, և աւետեացն՝ որ առ նա:

Առաջին ամ աւետեացն նոյ առ աբրահամ. յորմէ մինչև ցմովսէս և ցելս ազգին եբրայեցւոց յեգիպտոսէ հաշուին ամբնէ. զոր յիշատակէ պօղոս, և ասէ այսպէս. Օ կտակն յառաջագոյն հաստատեալ յնոյ ի քօ, օրէնքն՝ որ յետ չորեքհարիւր և երեսուն ամի եգան, ոչ կարեն խախտել առ ի խախտելոյ զաւետիսն: Եւ ինքն իսկ մովսէս յելս անդ միաբան բարբառի, զի ասէ. Եւ բնակութիւն որդւոցն իսրայէլի, զոր բնակեցին յերկրին եգիպտացւոց և յերկրին քանանացւոց, ինքեանք և հարք իւրեանց, ամբ չորեքհարիւր և երեսուն:

Տզ	իդ	է	Տզ
Տէ	իե	ը	Տէ
Տը	իզ	թ	Տը
Տթ	իէ	ժ	Տթ
Տ	իը	ժա	Տ
Տա	իթ	ժբ	Տա
Տբ	լ	ժգ	Տբ
Տգ	լա	ժդ	Տգ
Տդ	լբ	ժե	Տդ
Տե	լգ	ժզ	Տե
Ժ երրորդ ամ առ աբրահամ նոյ աւետեացն:			
Տզ	լդ	ժէ	Տզ
Տէ	լե	ժը	Տէ
Տը	լզ	ժթ	Տը
Տթ	լէ	ի	Տթ
Ղ	լը	իա	Ղ
Է. Աբրահամ ամ. Է:			
Ղա	ա	իբ	Ղա
Ղբ	բ	իգ	Ղբ
Ղգ	գ	իդ	Ղգ
Ղդ	դ	իե	Ղդ
Ղե	ե	իզ	Ղե
Ղզ	զ	իէ	Ղզ
Ղէ	է	իը	Ղէ
Ղը	ը	իթ	Ղը
Ղթ	թ	լ	Ղթ
Ղ	ժ	լա	Ղ
Մտքով և գոմոր այրեցան:			

Աբրահամ լեալ հարիւրամեան՝ ծնանի յազատէն որդի զիսահակ. և եկեաց առ նովաւ այլ ևս ամն հէ:

Նախ ի մարգարէիցն աբրահամու՝ նոյ բանն երեւեալ ի մարդկան կերպարանս՝ զկոչումն հեթանոսացն գուշակէր. զոր ի մեզ եհան ի գլուխ բանն քնի աւետարանական վարդապետութեամբն յամենայն հէթանոսս:

Fragmenta Armena.

75. * Եւ յեթանասուն և հինգ ամի կենացն իւրոց աբրահամ նոյ յայտնութեանն (այլ ձեռ. տեսութեանն) արժանաւորի. յորում (կամ յորմէ) առնու հրաման ելանէլ յերկրէն իւրմէ: Սամուէլ:

» Anno autem septuagesimo quinto vitae suae Abraham Dei revelatione (vel visione) dignus habetur; quo (vel, a quo) mandatum accipit exeundi de terra sua «. Samuel.

86. * Եւ յ 80 և 9 շաբաթներու լինի որդի յագարայ աղայինէն սարայի. և անուանեաց իսմայէլ. ուստի և իսմայէլացւոց ազգն (կամ իսմայէլացիք՝ ազգն). սոքա են ագարեանցիք, որք և սարակինոք, և առաջիկէ կոչին: Սամ:

» Anno vero LXXXVI. vitae ejus factus est ex Agar ancilla Sarrae filius, quem Ismaelem nuncupavit, unde et Ismaelitarum (vel, Ismae-

litae) gens: hi sunt Agareni, qui et Saraceni, Tagicique (sc. Turcae) vocantur «. Sam.

100. * Նախ ի մարգարէիցն աբրահամու՝ նոյ բանն յայտնեալ ի մարդկան կերպարանս (կամ ի կերպարանս մարդոց), զկոչումն հեթանոսաց գուշակէր. զոր ի մեզ եհան ի գլուխ վարդապետական աւետեօքն յամենայն հէթանոսս՝ նոյ բանն նոյ: Արդ լեալ աբրահամ 80 ամեայ՝ ծնանի զիսահակ ի սառուայէ կնոջէ իւրմէ... արդ կեցեալ աբրահամ յետ ծնանէլոյն զիսահակ ամն հէ: Սամ:

» Primo ex Prophetis Abrahamo, Dei Verbum revelatum in hominum (vel hominis) forma, vocationem Gentium praeuntiabat, quam apud nos ad finem deduxit per annuntiationem doctrinae in omnes gentes, Dei Verbum Deus. Abraham itaque factus centenarius, generat Isaac ex Sarra uxore sua ... Vixit ergo Abraham post Isaacum natum annos LXXV «. Sam.

	Hebr. Abraham	Assyr. Ninyas	Sicyon. r. Thelxion ann. LII.	Aegypt. Thebaei XVI. Dyn.
	70	18	1	70
	71	19	2	71
	72	20	3	72
	73	21	4	73
	74	22	5	74
Primus annus Repromissionis Dei ad Abraham.	75	23	6	75

Abraham, quum LXXV. esset annorum, divino dignus habetur alloquio, et ea repromissione, quae ad eum facta est.

Primus annus repromissionis Dei ad Abraham: à quo, usque ad Moysen, et egressum gentis Hebraeorum ex Aegypto, supputantur anni ccccxix: quorum meminit Paulus ita dicens: " Testamentum conpromissionem ". Ipse quoque in Exodo Moyses his congruens loquitur: " Habitatio autem filiorum Israel, qua habitaverunt in Aegypto, et in terra Chanaan, ipsi et patres eorum, anni quadringenti triginta ".

	76	24	7	76
	77	25	8	77
	78	26	9	78
	79	27	10	79
	80	28	11	80
	81	29	12	81
	82	30	13	82
	83	31	14	83
	84	32	15	84
Decimus annus Repromissionis.	85	33	16	85
	86	34	17	86
Abraham ex ancilla Agar genuit Ismaelem: à quo Ismaelitarum gens, qui postea Agareni, deinde Saraceni dicti.	87	35	18	87
	88	36	19	88
	89	37	20	89
	90	38	21	90
	IV. Arius. ann. xxx.			
	91	1	22	91
	92	2	23	92
	93	3	24	93
	94	4	25	94
	95	5	26	95
	96	6	27	96
	97	7	28	97
	98	8	29	98
	99	9	30	99
Sodoma et Gomorrha succensae.	100	10	31	100

Abraham, quum centenarius esset, genuit ex libera filium Isaac: cui supervixit alios annos LXXV.

Primo omnium Prophetarum Abrahae verbum Dei, quum in figura apparuisset humana, vocationem gentium pollicetur, quam in nostrum tempus sermo Christi deduxit ad finem per evangelicam in omnes gentes praedicationem.

Fragm. Gr. ferè ad verbum.

75. Αβραάμ (δέ) ἦν ἐτῶν ἐβδομήκοντα πέντε, ὅτε θείου χρησμοῦ καταξιοῦται, καὶ πρὸς αὐτὸν (adde ex Epitoma Chron. γενομένης) ἐπαγγελίας. Chron. Pasch. 42. B.

Πρῶτον ἔτος τῆς τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν Αβραάμ ἐπαγγελίας. Ἀπὸ οὗ. δὲ ἔτους καὶ αὐτοῦ Αβραάμ, ἐπὶ Μωϋσέα, ἡγοῦν πᾶς ἔτος τῆς ἐκείνου ἡλικίας, καὶ τὴν ἐξ Αἰγύπτου πορείαν τοῦ Εβραίων ἔθνους, ἐτη τυγχάνει υλ'. ὧν μέμνηται Παῦλος Γαλάταις ἐπιστέλλων. Διαθήκην προ κεκηρυγμένην ὑπὸ τοῦ Θεοῦ εἰς Χριστὸν ὁ μετὰ ἐτη υλ'. γεγὼνός νόμος οὐκ ἀκυρεῖ. Καὶ Μωϋσῆς δὲ ἐν Εξόδῳ συνάδει λέγων. Ἡ δὲ κατόικησις τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἦν κατώκησαν ἐν Αἰγύπτῳ. (supple ex Epit. καὶ ἐν γῇ Χαναν), αὐτοὶ καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν, ἐτη υλ'. Chron. Pasch. 42. D.

85. Δέκατον ἔτος τῆς ἀπὸ τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν Αβραάμ ἐπαγγελίας. Chron. Pasch. 42. E.

86. Τούτῳ τῷ ἔτει τοῦ Αβραάμ, ἔτεκεν αὐτῷ Ἀγάρ ἡ παιδίσκη τὸν Ἰσμαὴλ, ἀφ' οὗ τὸ τῶν Ἰσμηλιτῶν γένος. Οἱ δὲ αὐτοὶ εἰσὶν (Epit. εἶεν) Ἀγαρηνοὶ, οἱ καὶ Σαρακηνοὶ καλούμενοι. Ibidem.

95. Τὸ κ'. ἔτος τῆς ἐπαγγελίας. Chron. Pasch. 44. B.

100. Τούτῳ τῷ ἑκατοστῷ ἔτει τοῦ Αβραάμ, γίνεται αὐτῷ παῖς γνήσιος Ἰσαάκ, ὃ ἐπέζησεν ἐτη οὗ. Id. ibid.

Πρῶτον Προφητῶν ὄντι τῷ Αβραάμ, ὁ τοῦ Θεοῦ λόγος φανερὸς ἐν ἀνθρώπου σχήματι, τὴν τῶν ἔθνων κλήσιν δεσπίζει. ἡν καὶ ἡμεῖς ὁ τοῦ Χριστοῦ λόγος εἰς πέρας ἡγάγε διὰ τῆς εἰς πάντα τὰ ἔθνη εὐαγγελικῆς διδασκαλίας. Chron. Pasch. 44. C. et Cedren. 26. D.

	ԱՅ Աբրահամ	Եբրայեց Իսահակ Երարհամ ամս. Ի.	Ասորես Արիս	Սելեւ. Թեւոսիս	Եգիպտ. Թեբայիս Ժ. Կարս
Սկզբն քառասներորդի Երկրորդի յո. բերեկնի առ հրէայս :	Ճա Ճբ Ճգ Ճդ Ճե Ճզ Ճէ Ճը Ճթ	ա բ գ դ ե զ է ը թ	Ժա Ժբ Ժգ Ժդ Ժե Ժզ Ժէ Ժը Ժթ	Լբ Լգ Լդ Լե Լզ Լէ Լը Լթ Լս	Ճա Ճբ Ճգ Ճդ Ճե Ճզ Ճէ Ճը Ճթ
Ը երորդ ամ առ արահամ ան աւե. տեացն :	ՃԺ ՃԺա ՃԺբ ՃԺգ ՃԺդ ՃԺե ՃԺզ ՃԺէ ՃԺը ՃԺթ	Ժ Ժա Ժբ Ժգ Ժդ Ժե Ժզ Ժէ Ժը Ժթ	Ի Իա Իբ Իգ Իդ Իե Իզ Իէ Իը Իթ	Խա Խբ Խգ Խդ Խե Խզ Խէ Խը Խթ Խս	ՃԺ ՃԺա ՃԺբ ՃԺգ ՃԺդ ՃԺե ՃԺզ ՃԺէ ՃԺը ՃԺթ
ՃԺ երորդ ամ արահամն :	ՃԺ ՃԺա ՃԺբ ՃԺգ ՃԺդ ՃԺե ՃԺզ ՃԺէ ՃԺը ՃԺթ	Ժ Ժա Ժբ Ժգ Ժդ Ժե Ժզ Ժէ Ժը Ժթ	Լ Լա Լբ Լգ Լդ Լե Լզ Լէ Լը Լթ	Ժ Ժա Ժբ Ժգ Ժդ Ժե Ժզ Ժէ Ժը Ժթ	ՃԺ ՃԺա ՃԺբ ՃԺգ ՃԺդ ՃԺե ՃԺզ ՃԺէ ՃԺը ՃԺթ
Ը երորդ ամ առ արահամ ան աւե. տեացն :	ՃԺ ՃԺա ՃԺբ ՃԺգ ՃԺդ ՃԺե ՃԺզ ՃԺէ ՃԺը ՃԺթ	Ժ Ժա Ժբ Ժգ Ժդ Ժե Ժզ Ժէ Ժը Ժթ	Լ Լա Լբ Լգ Լդ Լե Լզ Լէ Լը Լթ	Ժ Ժա Ժբ Ժգ Ժդ Ժե Ժզ Ժէ Ժը Ժթ	ՃԺ ՃԺա ՃԺբ ՃԺգ ՃԺդ ՃԺե ՃԺզ ՃԺէ ՃԺը ՃԺթ
ՃԺ երորդ ամն արահամն :	ՃԺ ՃԺա ՃԺբ ՃԺգ ՃԺդ ՃԺե ՃԺզ ՃԺէ ՃԺը ՃԺթ	Ժ Ժա Ժբ Ժգ Ժդ Ժե Ժզ Ժէ Ժը Ժթ	Լ Լա Լբ Լգ Լդ Լե Լզ Լէ Լը Լթ	Ժ Ժա Ժբ Ժգ Ժդ Ժե Ժզ Ժէ Ժը Ժթ	ՃԺ ՃԺա ՃԺբ ՃԺգ ՃԺդ ՃԺե ՃԺզ ՃԺէ ՃԺը ՃԺթ
ՃԺ երորդ ամն արահամն :	ՃԺ ՃԺա ՃԺբ ՃԺգ ՃԺդ ՃԺե ՃԺզ ՃԺէ ՃԺը ՃԺթ	Ժ Ժա Ժբ Ժգ Ժդ Ժե Ժզ Ժէ Ժը Ժթ	Լ Լա Լբ Լգ Լդ Լե Լզ Լէ Լը Լթ	Ժ Ժա Ժբ Ժգ Ժդ Ժե Ժզ Ժէ Ժը Ժթ	ՃԺ ՃԺա ՃԺբ ՃԺգ ՃԺդ ՃԺե ՃԺզ ՃԺէ ՃԺը ՃԺթ
ՃԺ երորդ ամն արահամն :	ՃԺ ՃԺա ՃԺբ ՃԺգ ՃԺդ ՃԺե ՃԺզ ՃԺէ ՃԺը ՃԺթ	Ժ Ժա Ժբ Ժգ Ժդ Ժե Ժզ Ժէ Ժը Ժթ	Լ Լա Լբ Լգ Լդ Լե Լզ Լէ Լը Լթ	Ժ Ժա Ժբ Ժգ Ժդ Ժե Ժզ Ժէ Ժը Ժթ	ՃԺ ՃԺա ՃԺբ ՃԺգ ՃԺդ ՃԺե ՃԺզ ՃԺէ ՃԺը ՃԺթ
ՃԺ երորդ ամն արահամն :	ՃԺ ՃԺա ՃԺբ ՃԺգ ՃԺդ ՃԺե ՃԺզ ՃԺէ ՃԺը ՃԺթ	Ժ Ժա Ժբ Ժգ Ժդ Ժե Ժզ Ժէ Ժը Ժթ	Լ Լա Լբ Լգ Լդ Լե Լզ Լէ Լը Լթ	Ժ Ժա Ժբ Ժգ Ժդ Ժե Ժզ Ժէ Ժը Ժթ	ՃԺ ՃԺա ՃԺբ ՃԺգ ՃԺդ ՃԺե ՃԺզ ՃԺէ ՃԺը ՃԺթ
ՃԺ երորդ ամն արահամն :	ՃԺ ՃԺա ՃԺբ ՃԺգ ՃԺդ ՃԺե ՃԺզ ՃԺէ ՃԺը ՃԺթ	Ժ Ժա Ժբ Ժգ Ժդ Ժե Ժզ Ժէ Ժը Ժթ	Լ Լա Լբ Լգ Լդ Լե Լզ Լէ Լը Լթ	Ժ Ժա Ժբ Ժգ Ժդ Ժե Ժզ Ժէ Ժը Ժթ	ՃԺ ՃԺա ՃԺբ ՃԺգ ՃԺդ ՃԺե ՃԺզ ՃԺէ ՃԺը ՃԺթ
ՃԺ երորդ ամն արահամն :	ՃԺ ՃԺա ՃԺբ ՃԺգ ՃԺդ ՃԺե ՃԺզ ՃԺէ ՃԺը ՃԺթ	Ժ Ժա Ժբ Ժգ Ժդ Ժե Ժզ Ժէ Ժը Ժթ	Լ Լա Լբ Լգ Լդ Լե Լզ Լէ Լը Լթ	Ժ Ժա Ժբ Ժգ Ժդ Ժե Ժզ Ժէ Ժը Ժթ	ՃԺ ՃԺա ՃԺբ ՃԺգ ՃԺդ ՃԺե ՃԺզ ՃԺէ ՃԺը ՃԺթ
ՃԺ երորդ ամն արահամն :	ՃԺ ՃԺա ՃԺբ ՃԺգ ՃԺդ ՃԺե ՃԺզ ՃԺէ ՃԺը ՃԺթ	Ժ Ժա Ժբ Ժգ Ժդ Ժե Ժզ Ժէ Ժը Ժթ	Լ Լա Լբ Լգ Լդ Լե Լզ Լէ Լը Լթ	Ժ Ժա Ժբ Ժգ Ժդ Ժե Ժզ Ժէ Ժը Ժթ	ՃԺ ՃԺա ՃԺբ ՃԺգ ՃԺդ ՃԺե ՃԺզ ՃԺէ ՃԺը ՃԺթ
ՃԺ երորդ ամն արահամն :	ՃԺ ՃԺա ՃԺբ ՃԺգ ՃԺդ ՃԺե ՃԺզ ՃԺէ ՃԺը ՃԺթ	Ժ Ժա Ժբ Ժգ Ժդ Ժե Ժզ Ժէ Ժը Ժթ	Լ Լա Լբ Լգ Լդ Լե Լզ Լէ Լը Լթ	Ժ Ժա Ժբ Ժգ Ժդ Ժե Ժզ Ժէ Ժը Ժթ	ՃԺ ՃԺա ՃԺբ ՃԺգ ՃԺդ ՃԺե Ճ

Ի կրետէ Թագաւորեաց նախ կրէս
անդըստին յաշխարհէն : Իսկ այլք Ի
նախադրեալ ժամանակն (ծղ) առդնեն :

Ad verbum.

105. λ. Ἔτος τῆς Ἐπαγγελίας. Chron. Pasch. 44. C.

115. μ'. Ἔτος τῆς ἐπαγγελίας. Chron. Pasch. in Epit.
125. ν'. Ἔτος τῆς ἐπαγγελίας, Ibidem.

	Anni Abrahae	Hebr. Isaac fil. Abrah. ann. LX.	Assyr. Arius	Sicyon. Thelxion	Aegypt. Thebaei XVI. Dynastia
Initium quadragesimi secundi Jobelei secundum Judaeos.	101	1	11	52	101
	102	2	12	53	102
	103	3	13	54	103
	104	4	14	55	104
Tricesimus annus Repromissionis.	105	5	15	56	105
	106	6	16	57	106
	107	7	17	58	107
	108	8	18	59	108
	109	9	19	60	109
Centesimus decimus annus Abrahae.	110	10	20	61	110
	111	11	21	62	111
	112	12	22	63	112
	113	13	23	64	113
	114	14	24	65	114
Quadragesimus annus Repromissionis.	115	15	25	66	115
	116	16	26	67	116
	117	17	27	68	117
	118	18	28	69	118
	119	19	29	70	119
Centesimus vicesimus annus Abrahae.	120	20	30	71	120
			v. Aralius ann. XL.		
	121	21	1	72	121
			v. Aegydrus an. XXXIV.		
	122	22	2	1	122
	123	23	3	2	123
	124	24	4	3	124
Quinquagesimus annus Repromissionis.	125	25	5	4	125
	126	26	6	5	126
	127	27	7	6	127
	128	28	8	7	128
	129	29	9	8	129
Centesimus tricesimus annus Abrahae.	130	30	10	9	130
	131	31	11	10	131
	132	32	12	11	132
	133	33	13	12	133
	134	34	14	13	134
Sexagesimus annus Repromissionis.	135	35	15	14	135
	136	36	16	15	136
	137	37	17	16	137
	138	38	18	17	138
	139	39	19	18	139
Centesimus quadragesimus annus Abrahae.	140	40	20	19	140
	141	41	21	20	141
	142	42	22	21	142
	143	43	23	22	143
	144	44	24	23	144
Septuagesimus annus Repromissionis.	145	45	25	24	145
	146	46	26	25	146
	147	47	27	26	147
	148	48	28	27	148
	149	49	29	28	149
Centesimus quinquagesimus annus Abrahae.	150	50	30	29	150
Principium Jobelei quadragesimi tertii.	151	51	31	30	151
	152	52	32	31	152
	153	53	33	32	153
	154	54	34	33	154
Octuagesimus annus Repromissionis.	155	55	35	34	155

In Creta regnavit primus Cres indigena. Alii vero suprascriptum tempus (56) vindicant.

135. ξ'. Έτος τῆς ἐπαγγελίας. Chron. Pasch. Ibid.
145. ο'. Έτος τῆς ἐπαγγελίας. Chron. Pasch. 46. D.

155. π'. Έτος τῆς ἐπαγγελίας. Chron. Pasch. 46. E.

Ա՛	Եբրայեցի.	Աւոր.	Սիւնի. Է. թիւն.	Եգիպտ.
Աբրահամ.	Իսահակ.	Աբահնու	Իսահակն ԻԷ :	Թեբայի. ԺԷ Կարսի.
աբ	ծ	լ	ա	աբ
աբ	ծ	լ	բ	աբ
աբ	ծ	լ	գ	աբ
աբ	ծ	լ	դ	աբ
աբ	ծ	լ	ե	աբ

Իսահակայ վաթսնամենի ծնանին որդիք երկուորեակք. առաջինն Էսաւ, որ և Եդոմ. յորմէ ազգն իդումէացւոց. երկրորդն յակոբ, որում անուն կոչեցաւ իսրայէլ. յորմէ իսրայելացիք, որ և հրէայք։ Սկիզբն Թադաւորութեան արգիացւոց զայսու ժամանակաւ։

Եւ հրէայս յակոբ որդի իսահակայ նախանշանակեալ ՚ի կանոնիս, մինչև ՚ի յովսէփ ամս ճիւղ։

Եւ ասորեստանեայս չերորդ, քսերքսէս՝ որ և բաղէոս, ամս չ։

Եւ արգիացիս՝ առաջին Թադաւորեաց ինաբոս, ամս ծ։

Կատարելի ժամանակագրի վասն արգիացւոց թագաւորութեանն : * Կարգաւ առ սոսին դրոշմեցուք զթագաւորս արգիացւոց յինարայ, որք դագարեն առ սթենեղաւ կրօտոպայ • որոց ժամանակ ամաց գըտանի յձ և երկուց :	Աճ Աբբ համա	Եբրայ • Յաբբ ամս ձիւն :	Աբբ • Եբբ ամս • Լ :	Սիւն • Թաբբ ամս	Աբբայ • Ինարայ ամս • Ժ :	Եգիպ • Թեբբայ • Ժ • Կարպ •	Ինարայ դուստր յով, զոր եգիպտացիք փոփոխմամբ անուանն խնկարգան, և պաշտեն : Յինարայ հօրէն ինարայս գետ առ արգիացիս : Ի դասերէն ի յովայ վոսպորոս առ նուն ընկալաւ :
դ • երրորդ ամ առ արաճամ ւայ աւետեացն :	Ճկա Ճկբ Ճկգ Ճկդ Ճկե Ճկզ Ճկէ Ճկը Ճկթ	ա բ գ դ ե զ է ը թ	ա բ գ դ ե զ է ը թ	զ է ը թ ժ ժբ ժգ ժդ	ա բ գ դ ե զ է ը թ	Ճկա Ճկբ Ճկգ Ճկդ Ճկե Ճկզ Ճկէ Ճկը Ճկթ	
Ճճ երրորդ ամ արաճամու • և իսահակայ ճ երրորդ :	Ճճ Ճճա Ճճբ Ճճգ Ճճդ Ճճե Ճճզ Ճճէ Ճճը Ճճթ	ժ ժա ժբ ժգ ժդ ժե ժզ ժէ ժը ժթ	ժ ժա ժբ ժգ ժդ ժե ժզ ժէ ժը ժթ	ժե ժզ ժէ ժը ժթ ի իա իբ իգ իդ իե իզ իէ իը իթ	ժ ժա ժբ ժգ ժդ ժե ժզ ժէ ժը ժթ	Ճճ Ճճա Ճճբ Ճճգ Ճճդ Ճճե Ճճզ Ճճէ Ճճը Ճճթ	
Ճ • երրորդ ամ աւետեայ, յորում մեռանի արաճամ ամաց Ճճէ ից :	ՃՃ ՃՃա ՃՃբ ՃՃգ ՃՃդ ՃՃե ՃՃզ ՃՃէ ՃՃը ՃՃթ	ի իա իբ իգ իդ իե իզ իէ իը իթ	ի իա իբ իգ իդ իե իզ իէ իը իթ	իե իզ իէ իը իթ ի իա իբ իգ իդ իե իզ իէ իը իթ	ի իա իբ իգ իդ իե իզ իէ իը իթ	ՃՃ ՃՃա ՃՃբ ՃՃգ ՃՃդ ՃՃե ՃՃզ ՃՃէ ՃՃը ՃՃթ	Ապիս յեգիպտոս զառաջինն Թժ կարծեցաւ • զոր ստրապիս ոմանք ասացին :
ՃՃ երրորդ ամ առ արաճամ ւայ աւետեացն :	ՃՃ ՃՃա ՃՃբ ՃՃգ ՃՃդ ՃՃե ՃՃզ ՃՃէ ՃՃը ՃՃթ	ի իա իբ իգ իդ իե իզ իէ իը իթ	ի իա իբ իգ իդ իե իզ իէ իը իթ	իե իզ իէ իը իթ ի իա իբ իգ իդ իե իզ իէ իը իթ	ի իա իբ իգ իդ իե իզ իէ իը իթ	ՃՃ ՃՃա ՃՃբ ՃՃգ ՃՃդ ՃՃե ՃՃզ ՃՃէ ՃՃը ՃՃթ	
դ • երրորդ ամ իսահակայ :	Ճ Ճա Ճբ Ճգ Ճդ Ճե Ճզ Ճէ Ճը Ճթ	լ լա լբ լգ լդ լե լզ լէ լը լթ	լ լա լբ լգ լդ լե լզ լէ լը լթ	լ լա լբ լգ լդ լե լզ լէ լը լթ	լ լա լբ լգ լդ լե լզ լէ լը լթ	Ճ Ճա Ճբ Ճգ Ճդ Ճե Ճզ Ճէ Ճը Ճթ	
դ • երրորդ ամ իսահակայ :	Ճ Ճա Ճբ Ճգ Ճդ Ճե Ճզ Ճէ Ճը Ճթ	լ լա լբ լգ լդ լե լզ լէ լը լթ	լ լա լբ լգ լդ լե լզ լէ լը լթ	լ լա լբ լգ լդ լե լզ լէ լը լթ	լ լա լբ լգ լդ լե լզ լէ լը լթ	Ճ Ճա Ճբ Ճգ Ճդ Ճե Ճզ Ճէ Ճը Ճթ	Առ եգիպտացիս ԺԷ երրորդ հաբատութեամբ թագաւորեցին հռվիւք ամս յիջ : Զթագաւորս եգիպտացւոց հովիւս համարիմբ անուա նեալս վասն յովսեփայ և եղբարց նորա, որք ՚ի սկզբան անդ որպէս հովիւք իջին յեգիպտոս :

160. * Ի վերջին ամի սորա (իմա՛ արաղիտսի) եղեն էսաւ և յակոբ,
որ կոչին երկու նահապետք ॥ Թովմ. արծր. Թ. 4 :

» Postremo istius (Aralii) anno nati sunt Esau, et Jacob, qui Patriarchae duo vocantur «. Thom. Arzer. 1. 4.

161. * Ի չ ամի Թուրիմաբայ Թագաւորէ արգիացւոց առաջին՝
ինաբոսս ॥ Սամ. որ և դարձեալ գրէ անդ. * Թագաւորք արգիացւոց
սկսեալք Ի չ երորդ ամի Թուրիմաբայ. որոց առաջին ինաբոս ,
ամսն Ծ ॥ :

„Anno Thurimachi vi. regnat Argivis primus, Inachus“. Sam.
qui iterum dicit ibidem: „Reges Argivorum inchoantes vi. Thurimachi

anno; quorum primus, Inachus annis L. „ Integrum Castoris textum
vide Parte I. p. 124.

182. * Ի ձեռն առնիս սահակայ՝ Էփանեսորդ. հարստութիւն իշխաւ
նաջու յեգիպտոս ապիւս, և ինծ կարծեցաւ. զնա սարապիւս ոմանք աշ
տացին || • Վարդան պատմ:

" In LXXXII. anno Isaaci, XVII. dynastiae principatum tenuit in Aegypto Apis, et Deus est putatus: ipsum Sarapin nonnulli dixerunt ". Vardanes historicus.

190. * 'Ի վերջին ամի սորա (այսինքն քաղաքայ բաղնուի) տիրեն
Եգիպտացուց Հովիւքն||. Թովմ. արժր. նն. 4 :

Anni Abrahae	Hebr. Isaac	Assyr. Aralius	Sicyon. Thuri- machus ann. XLV.	Aegypt. Thebaei XVI. Dynastia
156	56	56	1	156
157	57	57	2	157
158	58	58	3	158
159	59	59	4	159
160	60	40	5	160

Sexagenario Isaac nascuntur filii gemini: primus Esau, qui et Edom: à quo gens Idumaeorum. Secundus Jacob, qui postea Israel, à quo Israelitae, qui nunc Judaei.

Initium etiam regni Argivorum his temporibus.

Apud Hebraeos Jacob filius Isaac, qui praenotatur, usque ad Joseph, ann. cxxi.

Apud Assyrios sextus Xerxes, qui et Baleus, ann. xxx.

Apud Argos primus regnavit Inachus, ann. l.

Anni Abrahae.	Hebr. Jacob annis cxxi.	Assyrior. vi. Xerxes an. xxx.	Sicyon. Thuri- machus.	Argiv. Inachus ann. l.	Aegypt. Thebaei xvi. Dynastia	
Castor Chronographus de Argi- vorum regno ita loquitur: " Con- sequenter persequemur reges Argi ab Inacho, usque in Sthenelum fi- lium Crotopi: quorum invenitur omne tempus anni ccclxxxiiu.	161	1	6	1	161	Inachi filia Jo, quam Aegyptii mutato nomine Isidem colunt. A patre Inacho Inachus fluvius apud Argos. A filia Jone Bosporus nun- cupatur.
	162	2	7	2	162	
	163	3	8	3	163	
	164	4	9	4	164	
	165	5	10	5	165	
	166	6	11	6	166	
	167	7	12	7	167	
	168	8	13	8	168	
	169	9	14	9	169	
Nonagesimus annus Repromis- sionis.	170	10	15	10	170	
	171	11	16	11	171	
	172	12	17	12	172	
	173	13	18	13	173	
	174	14	19	14	174	
	175	15	20	15	175	
	176	16	21	16	176	
	177	17	22	17	177	
	178	18	23	18	178	
Centessimus septuagesimus annus Abrahae, et Isaac Septuagesimus.	179	19	24	19	179	
	180	20	25	20	180	
	181	21	26	21	181	
	182	22	27	22	182	
	183	23	28	23	183	
	184	24	29	24	184	
	185	25	30	25	185	
	186	26	31	26	186	
	187	27	32	27	187	
Centessimus annus Repromissio- nis, in quo moritur Abraham an- norum clxxv.	188	28	33	28	188	Apis in Aegypto primus Deus putatur, quem quidam Serapim vocant.
	189	29	34	29	189	
	190	30	35	30	190	
Octogesimus annus Isaac.	191	31	36	31	1	Apud Aegyptios per septimam de- cimam Dynastiam regnaverunt Pa- stores annis centum tribus. Reges Aegyptiorum Pastores conjicimus nuncupatos propter Joseph et fra- tres ejus, qui in principio pasto- res descendisse in Aegyptum com- probantur.
	192	32	37	32	2	
	193	33	38	33	3	
	194	34	39	34	4	
Centessimus decimus annus Re- promissionis.						
Nonagesimus annus Isaac.						

» Ultimo hujus (Xerxis Balei) anno dominantur in Aegyptios Pa-
stores α. Arzer. 1. 4.

(ad verb.) 160. ξ'. Τούτῳ τῷ ἔτει γίνονται τῷ Ἰσαὰκ δύο παῖδες
δίδυμοι ἐκ τῆς Ρεβέκκας, πρῶτος Ησαῦ, ὁ καὶ Εδὼμ, ἀφ' οὗ τὸ
Ἰδουμαίων ἔθνος. δεύτερος Ἰακώβ, ὁ μετονομασθεὶς Ἰσραὴλ, ἀφ' οὗ
Ἰσραηλῖται, οἱ καὶ Ἰουδαῖοι. Chron. Pasch. 46. E.

161. Ἀρχὴ βασιλείας Ἀργείων. Sync. 100. a. H' θυγάτηρ Ἰνάχου
ἰσ εἰς Αἴγυπτον ἐλθοῦσα Ἰσὺς ὠνομάσθη, ἣν Αἰγύπτιοι σέβουσιν Ἰσιν

Φαρίαν καλοῦντες. Sync. 101. C. Item. 51. B. τούτου θυγάτηρ Ἰσὺς,
ἣν Ἰσιν μετονομάσαντες σέβουσιν.

Ἀπὸ Ἰνάχου ποταμὸς ἐν Ἀργὶ ὠνομάσθη, καὶ ὁ Βόσπορος ἐπ' αὐτῷ
τῆς Ἰσὺς. Sync. 100. D.

165. υ'. Ἔτος τῆς ἐπαγγελίας. Chron. Pasch. in Epit.

175. ρ'. Ἔτος τῆς ἐπαγγελίας. Chron. Pasch. 47. D.

185. ρί'. Ἔτος τῆς ἐπαγγελίας. Ibid.

	Ա Աբգա.	Ե Երան.	Ա Աբգա.	Ս Սիմոն.	Ա Աբգա.	Ե Երան.
Ճի երորդ ամ առ արբանյամ ան առեանցն :	Ճ Ճա Ճբ Ճգ Ճդ	Ե Եա Եբ Եգ Եդ	Ա Աա Աբ Ագ Ադ	Ս Սա Սբ Սգ Սդ	Ա Աա Աբ Ագ Ադ	Ե Եա Եբ Եգ Եդ
Ճ. որդ ամ խաչակայ :	Ճ	Ե	Ա	Ս	Ա	Ե
Սկզբն խի յորդենի ըստ հրեիցն առանգութեան :	Ճա Ճբ Ճգ Ճդ Ճե Ճզ Ճէ Ճթ	Եա Եբ Եգ Եդ Եե Եզ Եէ Եթ	Աա Աբ Ագ Ադ Աե Ազ Աէ Աթ	Սա Սբ Սգ Սդ Սե Սզ Սէ Սթ	Աա Աբ Ագ Ադ Աե Ազ Աէ Աթ	Եա Եբ Եգ Եդ Եե Եզ Եէ Եթ
Ճի երորդ ամ առ արբանյամ ան առեանցն :	Ճա Ճբ Ճգ Ճդ Ճե Ճզ Ճէ Ճթ	Եա Եբ Եգ Եդ Եե Եզ Եէ Եթ	Աա Աբ Ագ Ադ Աե Ազ Աէ Աթ	Սա Սբ Սգ Սդ Սե Սզ Սէ Սթ	Աա Աբ Ագ Ադ Աե Ազ Աէ Աթ	Եա Եբ Եգ Եդ Եե Եզ Եէ Եթ
Չգամանակ զայսոսիկ որպէս կարի հնարոյնս յիշատակէ պղա տոնի՝ Ի Խիմէն օրինակ զայս . * Սին գումարելն կամէր զնոսա յառաջ նոցն պատմութիւնս՝ զանցից իւ րաբանցիւր քաղաքի նախնեացն ա սել սկիզբն առ զփորոնեայ առաջ նոյ ճառելոյն և զնիւրայ, և զորոց յետ ջրհեղեղին էին :	Ճա Ճբ Ճգ Ճդ Ճե Ճզ Ճէ Ճթ	Եա Եբ Եգ Եդ Եե Եզ Եէ Եթ	Աա Աբ Ագ Ադ Աե Ազ Աէ Աթ	Սա Սբ Սգ Սդ Սե Սզ Սէ Սթ	Աա Աբ Ագ Ադ Աե Ազ Աէ Աթ	Եա Եբ Եգ Եդ Եե Եզ Եէ Եթ
Ճի որդ ամ առ արբանյամ ան առեանցն :	Ճա Ճբ Ճգ Ճդ Ճե Ճզ Ճէ Ճթ	Եա Եբ Եգ Եդ Եե Եզ Եէ Եթ	Աա Աբ Ագ Ադ Աե Ազ Աէ Աթ	Սա Սբ Սգ Սդ Սե Սզ Սէ Սթ	Աա Աբ Ագ Ադ Աե Ազ Աէ Աթ	Եա Եբ Եգ Եդ Եե Եզ Եէ Եթ
Ճի երորդ ամ խաչակայ :	Ճա Ճբ Ճգ Ճդ Ճե Ճզ Ճէ Ճթ	Եա Եբ Եգ Եդ Եե Եզ Եէ Եթ	Աա Աբ Ագ Ադ Աե Ազ Աէ Աթ	Սա Սբ Սգ Սդ Սե Սզ Սէ Սթ	Աա Աբ Ագ Ադ Աե Ազ Աէ Աթ	Եա Եբ Եգ Եդ Եե Եզ Եէ Եթ
Ճ. երորդ ամ առ արբանյամ ան առեանցն :	Ճա Ճբ Ճգ Ճդ Ճե Ճզ Ճէ Ճթ	Եա Եբ Եգ Եդ Եե Եզ Եէ Եթ	Աա Աբ Ագ Ադ Աե Ազ Աէ Աթ	Սա Սբ Սգ Սդ Սե Սզ Սէ Սթ	Աա Աբ Ագ Ադ Աե Ազ Աէ Աթ	Եա Եբ Եգ Եդ Եե Եզ Եէ Եթ
Ճի երորդ ամ խաչակայ :	Ճա Ճբ Ճգ Ճդ Ճե Ճզ Ճէ Ճթ	Եա Եբ Եգ Եդ Եե Եզ Եէ Եթ	Աա Աբ Ագ Ադ Աե Ազ Աէ Աթ	Սա Սբ Սգ Սդ Սե Սզ Սէ Սթ	Աա Աբ Ագ Ադ Աե Ազ Աէ Աթ	Եա Եբ Եգ Եդ Եե Եզ Եէ Եթ
Ճ. երորդ ամ առ արբանյամ ան առեանցն :	Ճա Ճբ Ճգ Ճդ Ճե Ճզ Ճէ Ճթ	Եա Եբ Եգ Եդ Եե Եզ Եէ Եթ	Աա Աբ Ագ Ադ Աե Ազ Աէ Աթ	Սա Սբ Սգ Սդ Սե Սզ Սէ Սթ	Աա Աբ Ագ Ադ Աե Ազ Աէ Աթ	Եա Եբ Եգ Եդ Եե Եզ Եէ Եթ
Ճի երորդ ամ առ արբանյամ ան առեանցն :	Ճա Ճբ Ճգ Ճդ Ճե Ճզ Ճէ Ճթ	Եա Եբ Եգ Եդ Եե Եզ Եէ Եթ	Աա Աբ Ագ Ադ Աե Ազ Աէ Աթ	Սա Սբ Սգ Սդ Սե Սզ Սէ Սթ	Աա Աբ Ագ Ադ Աե Ազ Աէ Աթ	Եա Եբ Եգ Եդ Եե Եզ Եէ Եթ
Ճի երորդ ամ առ արբանյամ ան առեանցն :	Ճա Ճբ Ճգ Ճդ Ճե Ճզ Ճէ Ճթ	Եա Եբ Եգ Եդ Եե Եզ Եէ Եթ	Աա Աբ Ագ Ադ Աե Ազ Աէ Աթ	Սա Սբ Սգ Սդ Սե Սզ Սէ Սթ	Աա Աբ Ագ Ադ Աե Ազ Աէ Աթ	Եա Եբ Եգ Եդ Եե Եզ Եէ Եթ
Ճի երորդ ամ առ արբանյամ ան առեանցն :	Ճա Ճբ Ճգ Ճդ Ճե Ճզ Ճէ Ճթ	Եա Եբ Եգ Եդ Եե Եզ Եէ Եթ	Աա Աբ Ագ Ադ Աե Ազ Աէ Աթ	Սա Սբ Սգ Սդ Սե Սզ Սէ Սթ	Աա Աբ Ագ Ադ Աե Ազ Աէ Աթ	Եա Եբ Եգ Եդ Եե Եզ Եէ Եթ
Ճի երորդ ամ առ արբանյամ ան առեանցն :	Ճա Ճբ Ճգ Ճդ Ճե Ճզ Ճէ Ճթ	Եա Եբ Եգ Եդ Եե Եզ Եէ Եթ	Աա Աբ Ագ Ադ Աե Ազ Աէ Աթ	Սա Սբ Սգ Սդ Սե Սզ Սէ Սթ	Աա Աբ Ագ Ադ Աե Ազ Աէ Աթ	Եա Եբ Եգ Եդ Եե Եզ Եէ Եթ
Ճի երորդ ամ առ արբանյամ ան առեանցն :	Ճա Ճբ Ճգ Ճդ Ճե Ճզ Ճէ Ճթ	Եա Եբ Եգ Եդ Եե Եզ Եէ Եթ	Աա Աբ Ագ Ադ Աե Ազ Աէ Աթ	Սա Սբ Սգ Սդ Սե Սզ Սէ Սթ	Աա Աբ Ագ Ադ Աե Ազ Աէ Աթ	Եա Եբ Եգ Եդ Եե Եզ Եէ Եթ
Ճի երորդ ամ առ արբանյամ ան առեանցն :	Ճա Ճբ Ճգ Ճդ Ճե Ճզ Ճէ Ճթ	Եա Եբ Եգ Եդ Եե Եզ Եէ Եթ	Աա Աբ Ագ Ադ Աե Ազ Աէ Աթ	Սա Սբ Սգ Սդ Սե Սզ Սէ Սթ	Աա Աբ Ագ Ադ Աե Ազ Աէ Աթ	Եա Եբ Եգ Եդ Եե Եզ Եէ Եթ
Ճի երորդ ամ առ արբանյամ ան առեանցն :	Ճա Ճբ Ճգ Ճդ Ճե Ճզ Ճէ Ճթ	Եա Եբ Եգ Եդ Եե Եզ Եէ Եթ	Աա Աբ Ագ Ադ Աե Ազ Աէ Աթ	Սա Սբ Սգ Սդ Սե Սզ Սէ Սթ	Աա Աբ Ագ Ադ Աե Ազ Աէ Աթ	Եա Եբ Եգ Եդ Եե Եզ Եէ Եթ
Ճի երորդ ամ առ արբանյամ ան առեանցն :	Ճա Ճբ Ճգ Ճդ Ճե Ճզ Ճէ Ճթ	Եա Եբ Եգ Եդ Եե Եզ Եէ Եթ	Աա Աբ Ագ Ադ Աե Ազ Աէ Աթ	Սա Սբ Սգ Սդ Սե Սզ Սէ Սթ	Աա Աբ Ագ Ադ Աե Ազ Աէ Աթ	Եա Եբ Եգ Եդ Եե Եզ Եէ Եթ
Ճի երորդ ամ առ արբանյամ ան առեանցն :	Ճա Ճբ Ճգ Ճդ Ճե Ճզ Ճէ Ճթ	Եա Եբ Եգ Եդ Եե Եզ Եէ Եթ	Աա Աբ Ագ Ադ Աե Ազ Աէ Աթ	Սա Սբ Սգ Սդ Սե Սզ Սէ Սթ	Աա Աբ Ագ Ադ Աե Ազ Աէ Աթ	Եա Եբ Եգ Եդ Եե Եզ Եէ Եթ
Ճի երորդ ամ առ արբանյամ ան առեանցն :	Ճա Ճբ Ճգ Ճդ Ճե Ճզ Ճէ Ճթ	Եա Եբ Եգ Եդ Եե Եզ Եէ Եթ	Աա Աբ Ագ Ադ Աե Ազ Աէ Աթ	Սա Սբ Սգ Սդ Սե Սզ Սէ Սթ	Աա Աբ Ագ Ադ Աե Ազ Աէ Աթ	Եա Եբ Եգ Եդ Եե Եզ Եէ Եթ
Ճի երորդ ամ առ արբանյամ ան առեանցն :	Ճա Ճբ Ճգ Ճդ Ճե Ճզ Ճէ Ճթ	Եա Եբ Եգ Եդ Եե Եզ Եէ Եթ	Աա Աբ Ագ Ադ Աե Ազ Աէ Աթ	Սա Սբ Սգ Սդ Սե Սզ Սէ Սթ	Աա Աբ Ագ Ադ Աե Ազ Աէ Աթ	Եա Եբ Եգ Եդ Եե Եզ Եէ Եթ
Ճի երորդ ամ առ արբանյամ ան առեանցն :	Ճա Ճբ Ճգ Ճդ Ճե Ճզ Ճէ Ճթ	Եա Եբ Եգ Եդ Եե Եզ Եէ Եթ	Աա Աբ Ագ Ադ Աե Ազ Աէ Աթ	Սա Սբ Սգ Սդ Սե Սզ Սէ Սթ	Աա Աբ Ագ Ադ Աե Ազ Աէ Աթ	Եա Եբ Եգ Եդ Եե Եզ Եէ Եթ
Ճի երորդ ամ առ արբանյամ ան առեանցն :	Ճա Ճբ Ճգ Ճդ Ճե Ճզ Ճէ Ճթ	Եա Եբ Եգ Եդ Եե Եզ Եէ Եթ	Աա Աբ Ագ Ադ Աե Ազ Աէ Աթ	Սա Սբ Սգ Սդ Սե Սզ Սէ Սթ	Աա Աբ Ագ Ադ Աե Ազ Աէ Աթ	Եա Եբ Եգ Եդ Եե Եզ Եէ Եթ
Ճի երորդ ամ առ արբանյամ ան առեանցն :	Ճա Ճբ Ճգ Ճդ Ճե Ճզ Ճէ Ճթ	Եա Եբ Եգ Եդ Եե Եզ Եէ Եթ	Աա Աբ Ագ Ադ Աե Ազ Աէ Աթ	Սա Սբ Սգ Սդ Սե Սզ Սէ Սթ	Աա Աբ Ագ Ադ Աե Ազ Աէ Աթ	Եա Եբ Եգ Եդ Եե Եզ Եէ Եթ
Ճի երորդ ամ առ արբանյամ ան առեանցն :	Ճա Ճբ Ճգ Ճդ Ճե Ճզ Ճէ Ճթ	Եա Եբ Եգ Եդ Եե Եզ Եէ Եթ	Աա Աբ Ագ Ադ Աե Ազ Աէ Աթ	Սա Սբ Սգ Սդ Սե Սզ Սէ Սթ	Աա Աբ Ագ Ադ Աե Ազ Աէ Աթ	Եա Եբ Եգ Եդ Եե Եզ Եէ Եթ
Ճի երորդ ամ առ արբանյամ ան առեանցն :	Ճա Ճբ Ճգ Ճդ Ճե Ճզ Ճէ Ճթ	Եա Եբ Եգ Եդ Եե Եզ Եէ Եթ	Աա Աբ Ագ Ադ Աե Ազ Աէ Աթ	Սա Սբ Սգ Սդ Սե Սզ Սէ Սթ	Աա Աբ Ագ Ադ Աե Ազ Աէ Աթ	Եա Եբ Եգ Եդ Եե Եզ Եէ Եթ
Ճի երորդ ամ առ արբանյամ ան առեանցն :	Ճա Ճբ Ճգ Ճդ Ճե Ճզ Ճէ Ճթ	Եա Եբ Եգ Եդ Եե Եզ Եէ Եթ	Աա Աբ Ագ Ադ Աե Ազ Աէ Աթ	Սա Սբ Սգ Սդ Սե Սզ Սէ Սթ	Աա Աբ Ագ Ադ Աե Ազ Աէ Աթ	Եա Եբ Եգ Եդ Եե Եզ Եէ Եթ
Ճի երորդ ամ առ արբանյամ ան առեանցն :	Ճա Ճբ Ճգ Ճդ Ճե Ճզ Ճէ Ճթ	Եա Եբ Եգ Եդ Եե Եզ Եէ Եթ	Աա Աբ Ագ Ադ Աե Ազ Աէ Աթ	Սա Սբ Սգ Սդ Սե Սզ Սէ Սթ	Աա Աբ Ագ Ադ Աե Ազ Աէ Աթ	Եա Եբ Եգ Եդ Եե Եզ Եէ Եթ
Ճի երորդ ամ առ արբանյամ ան առեանցն :	Ճա Ճբ Ճգ Ճդ Ճե Ճզ Ճէ Ճթ	Եա Եբ Եգ Եդ Եե Եզ Եէ Եթ	Աա Աբ Ագ Ադ Աե Ազ Աէ Աթ	Սա Սբ Սգ Սդ Սե Սզ Սէ Սթ	Աա Աբ Ագ Ադ Աե Ազ Աէ Աթ	Եա Եբ Եգ Եդ Եե Եզ Եէ Եթ
Ճի երորդ ամ առ արբանյամ ան առեանցն :	Ճա Ճբ Ճգ Ճդ Ճե Ճզ Ճէ Ճթ	Եա Եբ Եգ Եդ Եե Եզ Եէ Եթ	Աա Աբ Ագ Ադ Աե Ազ Աէ Աթ	Սա Սբ Սգ Սդ Սե Սզ Սէ Սթ	Աա Աբ Ագ Ադ Աե Ազ Աէ Աթ	Եա Եբ Եգ Եդ Եե Եզ Եէ Եթ
Ճի երորդ ամ առ արբանյամ ան առեանցն :	Ճա Ճբ Ճգ Ճդ Ճե Ճզ Ճէ Ճթ	Եա Եբ Եգ Եդ Եե Եզ Եէ Եթ	Աա Աբ Ագ Ադ Աե Ազ Աէ Աթ	Սա Սբ Սգ Սդ Սե Սզ Սէ Սթ	Աա Աբ Ագ Ադ Աե Ազ Աէ Աթ	Եա Եբ Եգ Եդ Եե Եզ Եէ Եթ
Ճի երորդ ամ առ արբանյամ ան առեանցն :	Ճա Ճբ Ճգ Ճդ Ճե Ճզ Ճէ Ճթ	Եա Եբ Եգ Եդ Եե Եզ Եէ Եթ	Աա Աբ Ագ Ադ Աե Ազ Աէ Աթ	Սա Սբ Սգ Սդ Սե Սզ Սէ Սթ	Աա Աբ Ագ Ադ Աե Ազ Աէ Աթ	Եա Եբ Եգ Եդ Եե Եզ Եէ Եթ
Ճի երորդ ամ առ արբանյամ ան առեանցն :	Ճա Ճբ Ճգ Ճդ Ճե Ճզ Ճէ Ճթ	Եա Եբ Եգ Եդ Եե Եզ Եէ Եթ	Աա Աբ Ագ Ադ Աե Ազ Աէ Աթ	Սա Սբ Սգ Սդ Սե Սզ Սէ Սթ	Աա Աբ Ագ Ադ Աե Ազ Աէ Աթ	Եա Եբ Եգ Եդ Եե Եզ Եէ Եթ
Ճի երորդ ամ առ արբանյամ ան առեանցն :	Ճա Ճբ Ճգ Ճդ Ճե Ճզ Ճէ Ճթ	Եա Եբ Եգ Եդ Եե Եզ Եէ Եթ	Աա Աբ Ագ Ադ Աե Ազ Աէ Աթ	Սա Սբ Սգ Սդ Սե Սզ Սէ Սթ	Աա Աբ Ագ Ադ Աե Ազ Աէ Աթ	Եա Եբ Եգ Եդ Եե Եզ Եէ Եթ
Ճի երորդ ամ առ արբանյամ ան առեանցն :	Ճա Ճբ Ճգ Ճդ Ճե Ճզ Ճէ Ճթ	Եա Եբ Եգ Եդ Եե Եզ Եէ Եթ	Աա Աբ Ագ Ադ Աե Ազ Աէ Աթ	Սա Սբ Սգ Սդ Սե Սզ Սէ Սթ	Աա Աբ Ագ Ադ Աե Ազ Աէ Աթ	Եա Եբ Եգ Եդ Եե Եզ Եէ Եթ
Ճի երորդ ամ առ արբանյամ ան առեանցն :	Ճա Ճբ Ճգ Ճդ Ճե Ճզ Ճէ Ճթ	Եա Եբ Եգ Եդ Եե Եզ Եէ Եթ	Աա Աբ Ագ Ադ Աե Ազ Աէ Աթ	Սա Սբ Սգ Սդ Սե Սզ Սէ Սթ	Աա Աբ Ագ Ադ Աե Ազ Աէ Աթ	Եա Եբ Եգ Եդ Եե Եզ Եէ Եթ
Ճի երորդ ամ առ արբանյամ ան առեանցն :	Ճա Ճբ Ճգ Ճդ Ճե Ճզ Ճէ Ճթ	Եա Եբ Եգ Եդ Եե Եզ Եէ Եթ	Աա Աբ Ագ Ադ Աե Ազ Աէ Աթ	Սա Սբ Սգ Սդ Սե Սզ Սէ Սթ	Աա Աբ Ագ Ադ Աե Ազ Աէ Աթ	Եա Եբ Եգ Եդ Եե Եզ Եէ Եթ
Ճի երորդ ամ առ արբանյամ ան առեանցն :	Ճա Ճբ Ճգ Ճդ Ճե Ճզ Ճէ Ճթ	Եա Եբ Եգ Եդ Եե Եզ Եէ Եթ	Աա Աբ Ագ Ադ Աե Ազ Աէ Աթ	Սա Սբ Սգ Սդ Սե Սզ Սէ Սթ	Աա Աբ Ագ Ադ Աե Ազ Աէ Աթ	Եա Եբ Եգ Եդ Եե Եզ Եէ Եթ
Ճի երորդ ամ առ արբանյամ ան առեանցն :	Ճա Ճբ Ճգ Ճդ Ճե Ճզ Ճէ Ճթ	Եա Եբ Եգ Եդ Եե Եզ Եէ Եթ	Աա Աբ Ագ Ադ Աե Ազ Աէ Աթ	Սա Սբ Սգ Սդ Սե Սզ Սէ Սթ	Աա Աբ Ագ Ադ Աե Ազ Աէ Աթ	Եա Եբ Եգ Եդ Եե Եզ Եէ Եթ
Ճի երորդ ամ առ արբանյամ ան առեանցն :	Ճա Ճբ Ճգ Ճդ Ճե Ճզ Ճէ Ճթ	Եա Եբ Եգ Եդ Եե Եզ Եէ Եթ	Աա Աբ Ագ Ադ Աե Ազ Աէ Աթ	Սա Սբ Սգ Սդ Սե Սզ Սէ Սթ	Աա Աբ Ագ Ադ Աե Ազ Աէ Աթ	Եա Եբ Եգ Եդ Եե Եզ Եէ Եթ
Ճի երորդ ամ առ արբանյամ ան առեանցն :	Ճա Ճբ Ճգ Ճդ Ճե Ճզ Ճէ Ճթ	Եա Եբ Եգ Եդ Եե Եզ Եէ Եթ	Աա Աբ Ագ Ադ Աե Ազ Աէ Աթ	Սա Սբ Սգ Սդ Սե Սզ Սէ Սթ	Աա Աբ Ագ Ադ Աե Ազ Աէ Աթ	Եա Եբ Եգ Եդ Եե Եզ Եէ Եթ
Ճի երորդ ամ առ արբանյամ ան առեանցն :	Ճա Ճբ Ճգ Ճդ Ճե Ճզ Ճէ Ճթ	Եա Եբ Եգ Եդ Եե Եզ Եէ Եթ	Աա Աբ Ագ Ադ Աե Ազ Աէ Աթ	Սա Սբ Սգ Սդ Սե Սզ Սէ Սթ	Աա Աբ Ագ Ադ Աե Ազ Աէ Աթ	Եա Եբ Եգ Եդ Եե Եզ Եէ Եթ
Ճի երորդ ամ առ արբանյամ ան առեանցն :	Ճա Ճբ Ճգ Ճդ Ճե Ճզ Ճէ Ճթ	Եա Եբ Եգ Եդ Եե Եզ Եէ Եթ	Աա Աբ Ագ Ադ Աե Ազ Աէ Աթ	Սա Սբ Սգ Սդ Սե Սզ Սէ Սթ	Աա Աբ Ագ Ադ Աե Ազ Աէ Աթ	Եա Եբ Եգ Եդ Եե Եզ Եէ Եթ
Ճի երորդ ամ առ արբանյամ ան առեանցն :	Ճա Ճբ Ճգ Ճդ Ճե Ճզ Ճէ Ճթ	Եա Եբ Եգ Եդ Եե Եզ Եէ Եթ	Աա Աբ Ագ Ադ Աե Ազ Աէ Աթ	Սա Սբ Սգ Սդ Սե Սզ Սէ Սթ	Աա Աբ Ագ Ադ Աե Ազ Աէ Աթ	Եա Եբ Եգ Եդ Եե Եզ Եէ Եթ
Ճի երորդ ամ առ արբանյամ ան առեանցն :	Ճա Ճբ Ճգ Ճդ Ճե Ճզ Ճէ Ճթ	Եա Եբ Եգ Եդ Եե Եզ Եէ Եթ	Աա Աբ Ագ Ադ Աե Ազ Աէ Աթ	Սա Սբ Սգ Սդ Սե Սզ Սէ Սթ		

211. * Յաւուրս յակոբայ փորոն Թափաւոր՝ օրէնս և դատաւորս
Էդ. ||. Վարդան:

„ In diebus Jacob, Phoroneus rex legem et iudices constituit “. Vardan.

215. * յ, սորա (արմամի թրեայ) ին ամին թե սաղաղացուոյ առաջին թա
ղաւորեաց (թե սաղաղոս) ॥ . թոյլմ. արծր. ն. 4 :

„Hujus (Armamithris) anno xxv. Thessalorum primus (rex, Thes-
salus) regnavit“. Thom. Arzer. 1. 4.

236. * Ուկրիդէս շինեաց զԷլէսինիա յատտիկէ || . Վարդան:

„ Ogyges condidit Eleusiniam Atticae “. Vardanes .
Fragmenta Gr. ad verb.

195. ρκ'. Ἔτος τῆς ἐπαγγελίας. Chron. Pasch. 47. E.

200. ρ'. Ἔτος τοῦ Ἰσαάκ. Ibidem.

205. ρλ'. Ἐτος τῆς ἐπαγγελίας. Chron. Pasch. 48. A. sic etiam ρμ'.
et ρν'. 48. A. B.

211. Αργείων β'. ἐβασίλευσε Φωρωνεύς, παῖς Ἰνάχου καὶ Νιόβης.
 πρῶτος λέγεται νόμους καὶ κριτήρια παρ' Ἑλλήσι θέσσαι. φασὶ δὲ
 τινες Νιόβην Φωρωνέως εἶναι θυγατέρα. Synce. 100. B.

	Anni Abrahae	Hebr. Jacob	Assyr. Armamitres	Sicyon. Leucippus	Argiv. Inachus	Aegypt. Pastores Dyn. XVII.	
Centesimus vicesimus annus Repromissionis.	195	35	5	40	35	5	
	196	36	6	41	36	6	
	197	37	7	42	37	7	
	198	38	8	43	38	8	
	199	39	9	44	39	9	
Centesimus annus Isaac.	200	40	10	45	40	10	
				VIII. Leucippus ann. LIII.			
Principium Jobelei quadragesimi quarti juxta Judaeorum traditionem.	201	41	11	1	41	11	
	202	42	12	2	42	12	
	203	43	13	3	43	13	
	204	44	14	4	44	14	
Centesimus trigesimus annus Repromissionis.	205	45	15	5	45	15	
	206	46	16	6	46	16	
	207	47	17	7	47	17	
	208	48	18	8	48	18	
	209	49	19	9	49	19	
Horum temporum quasi valde antiquorum Plato in Timaeo ita meminit:	210	50	20	10	50	20	
„ Aliquando volens eos provocare in sermones de temporibus antiquis, quae cuique civitati apud veteres accidissent: de Phoroneo, qui primus hoc nomine appellatus, de Niobe, et his, qui post diluvium fuerunt „	211	51	21	11	1	21	Phoroneus Inachi filius et Niobae primus leges judiciae constituit. Quidam hujus filiam Nioben arbitrantur.
	212	52	22	12	2	22	Niobae omnium primae mulierum, ut Graeci perhibent, mixtus est Jupiter: de qua nascitur Apis, quem Serapim vocant.
	213	53	23	13	3	23	
	214	54	24	14	4	24	
Centesimus quadragesimus annus Repromissionis.	215	55	25	15	5	25	
	216	56	26	16	6	26	
	217	57	27	17	7	27	
	218	58	28	18	8	28	
	219	59	29	19	9	29	
Centesimus vicesimus annus Isaac.	220	60	30	20	10	30	
	221	61	31	21	11	31	
	222	62	32	22	12	32	
	223	63	33	23	13	33	
	224	64	34	24	14	34	
Centesimus quinquagesimus annus Repromissionis.	225	65	35	25	15	35	
	226	66	36	26	16	36	
	227	67	37	27	17	37	
	228	68	38	28	18	38	
			VIII. Belochus ann. XXXV.				
	229	69	1	29	19	39	
Centesimus tricesimus annus Isaac.	230	70	2	30	20	40	
Jacob Mesopotamiam venit, et servit apud Laban ann. VII.	231	71	3	31	21	41	
	232	72	4	32	22	42	
	233	73	5	33	23	43	
	234	74	6	34	24	44	
Centesimus sexagesimus annus Repromissionis.	235	75	7	35	25	45	
	236	76	8	36	26	46	
	237	77	9	37	27	47	
Jacob Liam et Rachel in Mesopotamia duxit uxores.	238	78	10	38	28	48	
	239	79	11	39	29	49	
Centesimus quadragesimus annus Isaac.	240	80	12	40	30	50	
	241	81	13	41	31	51	
							Thessalus Graeci filius regnavit in Thessalia.
							Telchines et Caryatae adversum Phoroneum et Parrhasios instituunt bellum.
							Ogyg* in Attica Eleusinam condidit, quae antiquitus vocabatur Acta, et alias plurimas civitates: ejus temporibus apud lacum Trionidem virgo apparuit, quam Graeci Minervam nuncuparunt.

(ad verb.) 211. Πλάτων ἐν Τιμαίῳ τῷ διαλόγῳ τῶν Φωρωνέως ἐπιμένεται χρόνων, ὡς πάνυ παλαιῶν. Sync. 100. D.

Καί ποτε προαγγεῖν βουληθεῖς αὐτοὺς περὶ τῶν ἀρχαίων εἰς λόγους τῶν τῆδε (Scal. τῆδε τῇ πόλει), τὰ ἀρχαιοτάτα λέγειν ἐπιχειρεῖν περὶ Φωρωνέως τε τοῦ πρώτου λεχθέντος καὶ Νιόβης, καὶ (τὰ) μετὰ τὸν κατακλυσμὸν. Plato in Timaeo. sub initio.

212. Νιόβη γαμητῇ Ἰνάχου, μητρὶ δὲ Φωρωνέως πρώτη γυναικῶν ἐμίγη Ζεὺς, ἐξ ἧς ἔσχεν Ἀπιν υἱὸν τὸν (καὶ) Σάραπιν. Sync. 100. D.

220. ρκ'. Ἔτος τοῦ Ἰσαάκ. Chron. Pasch. 48. A.

229. Τελχῖνες καὶ Καρυάται πρὸς Φωρωνέα καὶ Παρρῆσιους ἐπολέμησαν. Sync. 101. A.

235. ρξ'. Ἔτος τῆς ἐπαγγελίας. Chron. Pasch. 48. B. sic etiam ρό. ρπ'. ργ'. 49. A. B. C.

236. Ωγυγος ἐν Ἀκτῇ... Τριτωνίδι λιμνῇ Ἀθηνᾶ παρ' Ἑλλήσιν ὠνόμασθη. Sync. 101. A.

(Ad sens.) 225. vel potius juxta Arzerunium 215.

Ἐβασίλευσε Θεσσαλῶν ὁ Γραικοῦ παῖς Θεσσαλός, ἀφ' οὗ καὶ (τῇ) χώρα ἕως νῦν ὠνόμασται. Sync. 100. E.

	Ա Աբգա	Ե Երայ Են	Ա Աբգա	Ս Սեդ Սեդ	Ա Աբգա	Ե Երայ Են
	Միւր	Ճբ	Ժդ	Խբ	Լբ	Ծբ
	Միւր	Ճգ	Ժե	Խգ	Լգ	Ծգ
	Միւր	Ճդ	Ժզ	Խդ	Լդ	Ծդ
ՃԶ. երորդ. ամ առ. արբաճամ նյ աւետեացն:	Միւր	Ճե	Ժէ	Խե	Լե	Ծե
Յակոբ ծնանի զղեի:	Միւր	Ճզ	Ժզ	Խզ	Լզ	Ծզ
Յուդա ծնաւ. յորմէ յուդայեանք (որ և հրէայք) կոչեցան:	Միւր	Ճը	Ժը	Խը	Լը	Ծը
ՃԶ. երորդ. ամ իսահակայ:	ՄԾ	Ղ	Իբ	Ծ	Խ	Կ
Սկիզբն ին երորդ. յորեւելնի:	ՄԾա	Ղա	Իգ	Ծա	Խա	Կա
	ՄԾբ	Ղբ	Իդ	Ծբ	Խբ	Կբ
	ՄԾգ	Ղգ	Իե	Ծգ	Խգ	Կգ
ՃԶ. երորդ. ամ առ. արբաճամ նյ աւետեացն:	ՄԾդ	Ղդ	Իզ	Ծա	Խգ	Կդ
	ՄԾե	Ղե	Իէ	Ծբ	Խե	Կե
	ՄԾզ	Ղզ	Իը	Ծգ	Խէ	Կզ
	ՄԾէ	Ղէ	Իթ	Ծդ	Խե	Կէ
	ՄԾը	Ղը	Լ	Ծե	Խը	Կը
	ՄԾթ	Ղթ	Լա	Ծզ	Խթ	Կթ
ՃԶ. երորդ. ամն իսահակայ. յա. կորայ Ճ. որդ:	ՄԶ	Ճ	Լբ	Ե	Ծ	Տ
	ՄԶա	Ճա	Լգ	Ե	Ծա	Տա
	ՄԶբ	Ճբ	Լդ	Ե	Ծբ	Տբ
	ՄԶգ	Ճգ	Լե	Ե	Ծգ	Տգ
ՃԶ. երորդ. ամ առ. արբաճամ նյ աւետեացն:	ՄԶդ	Ճդ	Լ	Ե	Ծդ	Տդ
	ՄԶե	Ճե	Լբ	Ե	Ծե	Տե
	ՄԶզ	Ճզ	Լգ	Ե	Ծզ	Տզ
	ՄԶէ	Ճէ	Լդ	Ե	Ծէ	Տէ
	ՄԶը	Ճը	Լե	Ե	Ծը	Տը
	ՄԶթ	Ճթ	Լզ	Ե	Ծթ	Տթ
Մ. ամ առ. արբաճամ նյ աւետեացն:	ՄՏ	ՄԹ	Ե	Ե	Լ	Ճ
	ՄՏա	ՄԹա	Ե	Ե	Լա	Ճա
	ՄՏբ	ՄԹբ	Ե	Ե	Լբ	Ճբ
	ՄՏգ	ՄԹգ	Ե	Ե	Լգ	Ճգ
	ՄՏդ	ՄԹդ	Ե	Ե	Լդ	Ճդ
	ՄՏե	ՄԹե	Ե	Ե	Լե	Ճե
	ՄՏզ	ՄԹզ	Ե	Ե	Լզ	Ճզ
	ՄՏէ	ՄԹէ	Ե	Ե	Լէ	Ճէ
	ՄՏը	ՄԹը	Ե	Ե	Լը	Ճը
	ՄՏթ	ՄԹթ	Ե	Ե	Լթ	Ճթ
ՃԶ. ամաց մեռանի իսահակ, Թռ. զեալ զյակոբ որդի ամաց Ճի ից:	ՄՃ	Ճի	Ե	Ե	Լ	Ճ
	ՄՃա	Ճիա	Ե	Ե	Լա	Ճա
Յովսէփ յերայեցեաց՝ առաջնորդ եգիպտոսի ամն Ճ. յամի հա. սակի իւրոյ շերորդի:	ՄՃբ	Ճիբ	Ե	Ե	Լբ	Ճբ
	ՄՃգ	Ճիգ	Ե	Ե	Լգ	Ճգ
	ՄՃդ	Ճիդ	Ե	Ե	Լդ	Ճդ
	ՄՃե	Ճիէ	Ե	Ե	Լե	Ճէ
ՄԹ երորդ. ամ առ. արբաճամ նյ աւետեացն:	ՄՃզ	Ճիզ	Ե	Ե	Լզ	Ճզ
	ՄՃէ	Ճիէ	Ե	Ե	Լէ	Ճէ
	ՄՃը	Ճիը	Ե	Ե	Լը	Ճը
	ՄՃթ	Ճիթ	Ե	Ե	Լթ	Ճթ

247.* Իւ Թեպէտեաւ առաջին որդի ռուբէն էր, զոր ծնաւ յ'ձէ ամի կեանաց իւրոց, և զԴմաւոն յ'ձգ ամին, սակայն զղեւի աւելուն 'ի կարգ, զոր ծնաւ յ'ձէ ամին, յորմէ ազգէ մեծն մուսէս. զոր համարին այս պէտ. Թահոր ամաց ձէ անց ծնանի զղեւի... Զաւոր ամաց ձք, ծնանի զյուզա. . . Դարձեալ և ըստ Էսպրեայ ժամանակական կանոնացն, յի ամիս յակորայ լինի նմա որդի յուսէի. ի հարբէլայ կնոջէ իւրմէ. և յ' էփ ամին իւրոյ յուսէի վաճառի յեղբարցն յեգիպտոս, և լեալ 'ի տան բանդին դժ ամ||. և այլն. Սամ. անեցի:

„Etsi primus filius Ruben erat, quem generavit anno LXXXV. vitae suae, sicut et Simeon anno LXXXVI. Levi tamen potius in ordinem ad-

mittitur, quem genuit LXXXVII. anno; ex qua generatione Moyses fuit: quodque sic dinumerant. Jacob annorum LXXXVI. generat Levi... Jacob annorum LXXXVIII. generat Judam... Adhaec secundum Eusebii Chronicos Canones, XCII. anno Jacob fit ei filius Joseph ex Rachel uxore sua, Anno vero suo XVII. Joseph venditur a fratribus in Aegyptum; agit autem in domo carceris annos XIII &c. etc. Sam. Aniensis.

262. * Բեզլըբոս ամն ԼԷ : Ի սորա ԼԳ ամին համբանեալ ջրհեղեղն
ովգեգայ || • (Թովմ. արծր. ւն, 4 :

„Bellochus annis xxxv. Hujus anno xxxiii. celebratissimum illud Ogygi diluvium“. Thom. Arzer. 1. 4.

[illegible]

289. etc. * Յառաջին ամի լիութեանն՝ եգիպտոսի տիրէ յուսէփ. և
 ք երորդ ամի սկիզբն սովոյն նոցա. և յերկրորդում ամի սովոյն լջեալ
 յակոբայ յեգիպտոս՝ ճշ ամաց. և յետեալ ոչ և անդ փէ յամ ॥ Սամ։
 „ Primo anno abundantiae, Aegypti potitur. Joseph: annus vero su-
 us viii. initium famis eorum; et secundo anno famis descendens Jacob
 in Aegyptum, annorum cxxx. agit ibi annos alios xvii “. Sam.
 307. * Բաղէոս ամն ծք։ Դ սորա խք (կամ խք) ամին վախճանեալ
 աղիք՝ մարգարենայ վասն Հեթանոսաց Էսմանն ॥ Թուլի։ արծր. Թ. 4։

» Balaeus annos LII. Hujus anno XLIII. obiturus Jacob praedicat propheticæ Gentium vocatione «. Thom. Arzer. 1. 4.
 * Յակոբ . . . լիակշանի ճխէ ամաց 'ի իջ ամի ԹագաւորուԹեանն յուսկիս . որ ալ ևս եկաց յուսէի ամս ծի ॥ . Սամ:
 » Jacob ... obiit cXLVII. annorum, anno xxvi. regni Josephi; cui supervixit Joseph annis LIV «. Sam.
 Fragm. Gr. ad verb.
 290. Τούτῳ τῷ ἔτει . . . δευτέρῳ τοῦ λιμοῦ, καὶ ἐγγάτῳ τῆς ἕγ-

	Anni Abrahæ	Hebr. Jacob	Assyr. Baleus	Sicyon. Mesapus	Argiv. Apis	Aegypt. Pastor. xvii. Dyn.
	286	5	23	33	16	96
	287	6	24	34	17	97
	288	7	25	35	18	98
	289	8	26	36	19	99
Centesimus tricesimus annus Jacob.	290	9	27	37	20	100
<p>Hoc anno, qui secundus famis fuit, introivit Aegyptum cum filiis suis Jacob: qui cum interrogaretur à Pharaone, quotum annum ageret, respondit se esse annorum centum triginta.</p>						
	291	10	28	38	21	101
	292	11	29	39	22	102
	293	12	30	40	23	103
<p>Aegyptiorum xviii. Dynast. Diopolitano- rum (ann. cccxlviii.) quorum primus Amosis ann. xxv.</p>						
Ducentesimus vigesimus annus Repromissionis.	294	13	31	41	24	1
	295	14	32	42	25	2
	296	15	33	43	26	3
	297	16	34	44	27	4
	298	17	35	45	28	5
	299	18	36	46	29	6
Centesimus quadragesimus annus Jacob.	300	19	37	47	30	7
x. Eratus ann. xlvi.						
Quinquagesimus annus Joseph. Initium Quadragesimi sexti Jobelei.	301	20	38	1	31	8
	302	21	39	2	32	9
	303	22	40	3	33	10
	304	23	41	4	34	11
Ducentesimus tricesimus annus Repromissionis.	305	24	42	5	35	12
	iv. Argus ann. lxx.					
Jacob centesimo quadragesimo septimo ætatis suæ anno diem obiit prophetans de Christo, et de vocatione gentium.	306	25	43	6	1	13
	307	26	44	7	2	14
	308	27	45	8	3	15
	309	28	46	9	4	16
Sexagesimus annus Joseph.	310	29	47	10	5	17
	311	30	48	11	6	18
	312	31	49	12	7	19
	313	32	50	13	8	20
	314	33	51	14	9	21
	315	34	52	15	10	22
Ducentesimus quadragesimus annus Repromissionis.	x. Altadas ann. xxxii.					
	316	35	1	16	11	23
	317	36	2	17	12	24
	318	37	3	18	13	25
Septuagesimus annus Joseph.	ii. Chebron ann. xiii.					
	319	38	4	19	14	1
	320	39	5	20	15	2
	321	40	6	21	16	3
	322	41	7	22	17	4
	323	42	8	23	18	5
	324	43	9	24	19	6
Ducentesimus quinquagesimus annus Repromissionis.	325	44	10	25	20	7

μονίας Ιωσήφ, κάτεισιν Ιακώβ εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἔστι ἐναντίον Φαραώ. Εἶπε δὲ Φαραώ τῷ Ιακώβ. πόσα ἔτι (τῶν) ἡμερῶν τῆς ζωῆς σου; Καὶ εἶπεν Ιακώβ τῷ Φαραώ. ἡμέραι τῶν ἔτων τῆς ζωῆς μου, ὥς παροικῶ, ῥα' ἔτι. Chron. Pasch. 50. C.

294. Οκτωκαιδεκάτη δυναστεία Διοσπολιτῶν βασιλέων 15' (15'). ὃν πρῶτος Ἀμωσις ἔτι. Euseb. I. Parte apud Sync. 55. B. ut etiam in Arm. vide pag. 104.

295. σκ'. Ἔτος τῆς ἐπαγγελίας. Chron. Pasch. 50. C. sicut et

σλ'. σμ'. ibid. D. E.

300. Σπάρτα ἐκτίσθη ὑπὸ Σπάρτου παιδὸς Φωρωνίας. Sync.

118. E.

307. Ἐκατοστὸν τισσαρακοστὸν ἑβδομον ἔτος ἄγων Ιακώβ προφητεύει περὶ τοῦ Κυρίου, καὶ περὶ τῆς τῶν ἱδνῶν κλήσεως διὰ Χριστοῦ. Chron. Pasch. 50. D.

325. σν'. Ἔτος τῆς ἐπαγγελίας. Chron. Pasch. 50. E. sicut et σζ'. ibidem.

	Anni Abrahae	Hebr. Joseph	Assyr. Altadas	Sicyon. Eratus	Argiv. Argus	Aegypt. xviii. Dyn. Chebron	
	326	45	11	26	21	8	
	327	46	12	27	22	9	
	328	47	13	28	23	10	
	329	48	14	29	24	11	
Octogesimus annus Joseph.	330	49	15	30	25	12	
	331	50	16	31	26	13	
						III. Ame- nophes an. XXI.	
	332	51	17	32	27	1	His temporibus secundum quorundam opinionem Prometheus fuit, à quo homines factos commemorant: et revera, quum sapiens esset, feritatem eorum et nimiam imperitiam ad humanitatem et scientiam transfigurabat.
	333	52	18	33	28	2	
	334	53	19	34	29	3	
Ducentesimus sexagesimus annus Repromissionis.	335	54	20	35	30	4	
	336	55	21	36	31	5	
	337	56	22	37	32	6	
	338	57	23	38	33	7	
	339	58	24	(39)	34	8	
Nonagesimus annus Joseph.	340	59	25	(40)	35	9	
	341	60	26	(41)	36	10	
	342	61	27	(42)	37	11	
	343	62	(28)	(43)	(38)	(12)	
(Deinceps succedit codex Armenus; cujus Latinam interpretationem sequentes paginae indicabunt).							
cclxx. annus ad Abraham Dei repromissionis.	344	63	28	39	38	12	
	345	64	29	40	39	13	
	346	65	30	41	40	14	
	347	66	31	42	41	15	
	348	67	32	43	42	16	
			xi. Mamythusan. xxx				
	349	68	1	44	43	17	
c. annus Joseph.	350	69	2	45	44	18	
	351	70	3	46	45	19	
				xi. Plemnaeus an. XLV.			
	352	71	4	1	46	20	
	353	72	5	2	47	21	
						iv. Mem- phres an- nis XII.	
cc lxxx. annus ad Abraham Dei repromissionis.	354	73	6	3	48	1	
	355	74	7	4	49	2	
	356	75	8	5	50	3	
	357	76	9	6	51	4	
	358	77	10	7	52	5	
	359	78	11	8	53	6	
cx. annus Joseph, quo obiit. Post cuius mortem serviunt Aegyptiis Hebraei annos cXLIV. Simul autem in Aegypto demorandi Hebraeorum tempora cxxv. computata a descensione Jacob et filiorum ejus.	360	79	12	9	54	7	
	361	80	13	10	55	8	
			In Aegypto servitutis anni cXLIV.				
	362	1	14	11	56	9	
	363	2	15	12	57	10	
	364	3	16	13	58	11	
	365	4	17	14	59	12	

πλάττων ἀνθρώπους, ἐξ ἀπαιδευσίας καὶ ἀλογίας εἰς παιδευσιν μετέ-
γειν. Sync. 119. A. vel potius (...) πλάσσειν ἀνθρώπους, σοφὸς γὰρ
αὐτὸν, εἰς παιδείαν αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ἀγῶν ἰδιωτείας μετέπλαττε. Africa-
nus apud Euseb. Praep. Evang. x. 10. 491. B. (consule et Chron. Pasch. 63. C.)

(ad verb. et sens.) 345. σό. ἔτος τῆς ἐπαγγελίας. Chron. Pasch. pag. 51. A.

355. σπ'. ἔτος τῆς ἐπαγγελίας. Chron. Pasch. 51. A.

361. Τούτῳ τῷ ἔτει, πά. ἔτος ἀγῶν τῆς ἡγεμονίας Ἰωσήφ, καὶ ριά.
τῆς αὐτοῦ ἡλικίας τελεσθῆ τὸν βίον. Μετὰ θάνατον Ἰωσήφ, δουλεύου-
σιν Ἑβραῖοι τοῖς Αἰγυπτίοις ἑτέρα ἔτη ρμδ'. Τὰ δὲ πάντα τῆς ἐν Αἰ-
γύπτῳ διατριβῆς τῶν Ἰουδαίων (Scal. Ἑβραίων) ἔπει τυγχάνει σιέ. ἀριθ-
μούμενα ἀπὸ τῆς καθόδου Ἰακώβ, καὶ τῶν τούτου παίδων εἰς Αἴγυ-
πτον. Chron. Pasch. 51. A.

	Anni Abrahamae	Hebr. In Ae- gypto ser- vitus	Assyr. Mamythus	Sicyon. Plemnaeus	Argiv. Argus	Aegypt. xviii. Dyn. Misphe- muthosis ann. xxvi.	
	366	5	18	15	60	1	
	367	6	19	16	61	2	
	368	7	20	17	62	3	
	369	8	21	18	63	4	
	370	9	22	19	64	5	
	371	10	23	20	65	6	
	372	11	24	21	66	7	
	373	12	25	22	67	8	
	374	13	26	23	68	9	
	375	14	27	24	69	10	
	376	15	28	25	70	11	
					Criasus annos LIV.		
	377	16	29	26	1	12	
	378	17	30	27	2	13	
			Manchaleus ann. xxx.				
	379	18	1	28	3	14	
	380	19	2	29	4	15	
	381	20	3	30	5	16	
	382	21	4	31	6	17	
	383	22	5	32	7	18	
	384	23	6	33	8	19	
	385	24	7	34	9	20	
	386	25	8	35	10	21	
	387	26	9	36	11	22	
	388	27	10	37	12	23	
	389	28	11	38	13	24	
	390	29	12	39	14	25	
	391	30	13	40	15	26	
						vi. Tu- thmosis ann. ix.	
	392	31	14	41	16	1	
	393	32	15	42	17	2	
	394	33	16	43	18	3	
	395	34	17	44	19	4	
	396	35	18	45	20	5	
					Orthopolis an. LXIII.		
	397	36	19	1	21	6	
	398	37	20	2	22	7	
	399	38	21	3	23	8	
	400	39	22	4	24	9	
						Amenophth. an. xxxi.	
	401	40	23	5	25	1	
	402	41	24	6	26	2	
	403	42	25	7	27	3	
	404	43	26	8	28	4	
	405	44	27	9	29	5	
	406	45	28	10	30	6	
	407	46	29	11	31	7	
	408	47	30	12	32	8	
			Spherus annis xx.				
	409	48	1	13	33	9	
Atlas Promethei frater astrologus optimus apparebat, et propter sapien- tiam caelum sustinere fama divulga- batur. Verum Euripides montem su- pra nubes esse dicebat Atlantem.							
ccc. et xx. annus ad Abraham Dei repromissionis.							
Sub his Syrus fuisse traditur ter- rigena; ad cuius nomen apte et Syria denominata est, qui sunt Syri (Ar- menii Asurii).							Hic ille Amenophthis est, qui Memnon ipse creditus fuit, lapis loquax.
Aethiopes ab Indo flumine migran- tes, venerunt, atque juxta Aegyptum habitaverunt.							

καὶ τῆς ἐπιστήμης ἐνεκεν τὸν οὐρανὸν αὐτὸν φέρειν πεφύμισται. Εὐ-
ριπίδης δὲ τὸν Ἀτλαντα ὄρος εἶναι φησὶν ὑπερνεφές. Sync. ex Afric.
119. B.

401. Οὗτος Ἀμενώφθις ἐστὶν ὁ Μέμνων εἶναι νομιζόμενος, καὶ
φθγγόμενος λίθος. Sync. 120. D.

405. Αἰθίοπες ἀπὸ Ἰνδοῦ ποταμοῦ ἀναστάντες πρὸς τῇ Αἰγύπτῳ
ῥῆκσαν. Sync. 120. D.

(ad sensum) 395. τκ'. ἔτος τῆς ἐπαγγελίας. Chron. Pasch. 51. C.
400. Τούτοις ποῖς χρόνοις Σύρος ἱστορεῖται γεγονέναι γηγενής, οὗ
ἐπώνυμος ἡ Συρία. ἄλλοι δὲ πρότερον ἔτεσι ρ'. Sync. ex Afric. 119. C.

	Anni Abrahæ	Hebr. In Aegypto servitus	Assyr. Sphærus	Sicyon. Orthopolis	Argiv. Criasus	Aegypt. xviii. Dyn. Amenoph- tes	
	410	49	2	14	34	10	
	411	50	3	15	35	11	
	412	51	4	16	36	12	
	413	52	5	17	37	13	
	414	53	6	18	38	14	
	415	54	7	19	39	15	
	416	55	8	20	40	16	
	417	56	9	21	41	17	
	418	57	10	22	42	18	
	419	58	11	23	43	19	
	420	59	12	24	44	20	
	421	60	13	25	45	21	
	422	61	14	26	46	22	
	423	62	15	27	47	23	
	424	63	16	28	48	24	
	425	64	17	29	49	25	
	426	65	18	30	50	26	
	427	66	19	31	51	27	
	428	67	20	32	52	28	
			Mamylus alter an- nis xxx.				
	429	68	1	33	53	29	
					Phorbas annis xxx.		
	430	69	2	34	1	30	
	431	70	3	35	2	31	
					Orus annis xxxvii.		
	432	71	4	36	3	1	
	433	72	5	37	4	2	
	434	73	6	38	5	3	
	435	74	7	39	6	4	
	436	75	8	40	7	5	
	437	76	9	41	8	6	
	438	77	10	42	9	7	
	439	78	11	43	10	8	
	440	79	12	44	11	9	
	441	80	13	45	12	10	
	442	81	14	46	13	11	
	443	82	15	47	14	12	
	444	83	16	48	15	13	
	445	84	17	49	16	14	
	446	85	18	50	17	15	
	447	86	19	51	18	16	
	448	87	20	52	19	17	
	449	88	21	53	20	18	
	450	89	22	54	21	19	
	451	90	23	55	22	20	
	452	91	24	56	23	21	
	453	92	25	57	24	22	
	454	93	26	58	25	23	
	455	94	27	59	26	24	
	456	95	28	60	27	25	
	457	96	29	61	28	26	
	458	97	30	62	29	27	
			Sparethus annos xl.				
	459	98	1	63	30	28	

ccc. et l. annus ad Abraham Dei repromissionis. Eo anno Amram generat Moysen, cum esset annorum lxx. Erat autem in Aegypto servitutis lxiy. annus.

x. annus Moysis, et ad Abraham repromissionis ccclx.

ccc. et lxxx. annus ad Abraham Dei repromissionis.

Aegyptus (al. Epidaurus) condita est.
Sub his alii narrant fuisse Prometheum, et Atlantem ejus fratrem, et Argum cuncta cernentem, et Jo filiam Promethei: nonnulli sub Cecrope dicunt, alii vero ante Cecropem annis lx. et alii annis xc.

Primus in Thessalia regnavit Dimo.

Phorbas Rhodum obtinuit.

» Sphærus annos xx. Hujus anno xviii. nascitur Moyses propheta «. Thom. Arzer. 1. 4.
436. * Գաթիկոս միւս ամս Է: Աւ սովաւ այլ Թագաւոր էկաց 'ի Թեաւադա || Կոյնն անդ: »
» Mamylus alter annos xxx. Sub isto alius rex exstitit Thessaliae «. Idem ibid.
(ad verb.) 439. Φορβᾶς (...) Πέδου ἐκράτησε. Sync. 121. B.
(ad sens.) 425. τν'. ἔτος τῆς ἐπαγγελίας. Chron. Pasch. 51. D.
455. τπ'. ἔτος τῆς ἐπαγγελίας. Chron. Pasch. 52. A.

Anni Abrahae	Hebr. In Aegypto servitus	Assyr. Mamilus	Sicyon. Orthopolis	Argiv. Phorbas	Aegypt. xviii. Dyn. Orus
460	99	2	64	51	29

Sub his primus, Cecrops Diphyes in Acta, quae nunc Attica nuncupatur, regnavit. Sub Cecrope oliva in summitate urbis primum orta est, et ex Athena (sc. Minerva) Athenae nuncupatae sunt. Vocatur (autem) Cecrops vir duplicis germinis (Graecis Diphyes), sive ob staturae longitudinem, sive eo quod Aegyptius erat, et utramque linguam callebat. Et a Cecrope usque ad primam Olympiadem numerantur Reges xvi. et Principes ad (totam) vitam xi. Sub quibus apud Graecos mirabilia referuntur juxta fabellas. Primus autem Cecrops bovem immolavit, et Jupiter (Gr. Ζεύς) ab eo in primis nominatus est, unde et regio Cecropia.

Anni Abrahae	Hebr. In Aegypto servitus	Assyr. Spare- thus	Sicyon. Maratho- nius an. xxviii.	Argiv. Phorbas	Athen. Cecrops Diphyes an. L.	Aegypt. xviii. Dynast. Orus
461	100	3	1	52	1	50
462	101	4	2	53	2	51
463	102	5	3	54	3	52
Triopas an. xlviii.						
464	103	6	4	1	4	53
465	104	7	5	2	5	54
466	105	8	6	3	6	55
467	106	9	7	4	7	56
468	107	10	8	5	8	57
Achen- cheres an. xii.						
469	108	11	9	6	9	1
470	109	12	10	7	10	2
471	110	13	11	8	11	3
472	111	14	12	9	12	4
473	112	15	13	10	13	5
474	113	16	14	11	14	6
475	114	17	15	12	15	7
476	115	18	16	13	16	8
477	116	19	17	14	17	9
478	117	20	18	15	18	10
479	118	21	19	16	19	11
480	119	22	20	17	20	12
Athoris an. ix.						
481	120	23	21	18	21	1
482	121	24	22	19	22	2
483	122	25	23	20	23	3
484	123	26	24	21	24	4
485	124	27	25	22	25	5
486	125	28	26	23	26	6
487	126	29	27	24	27	7
488	127	30	28	25	28	8
Marathius an. xx.						
489	128	31	1	26	29	9

ccc. xc. annus repromissionis
Dei ad Abraham.

Moyses relictis Aegyptiorum stu-
diis, in eremo sobrietatis virtute
studium eruditionis prae se fere-
bat.

cccc. annus repromissionis,
ac Moysis L.

Illud sub Deucalione diluvium
in Thessalia, atque sub Phaethon-
te in Aethiopia incendium, multae
que corruptiones factae sunt in
diversis locis, ut Plato narrat.

Curetes, et Corybantes Cnosson
incoluerunt: qui in armis pulchrè
editas saltationes reperere.

Musicus Euctei et Nimphae (fi-
lius) vivebat.

Deucalion Parnasseorum in par-
tibus regnare orsus est.

Cum Jo filia Inachi mixtus est
Jupiter, quam et bovem utique ef-
fecit; unde et Bosporus appellatus
est, quod est bovis transitus.

Cecrops (in) Euboea Athenas et
Diadas condidit. Chaldaei in Phoe-
nices expeditionem fecerunt. Ab El-
leno filio Deucalionis et Pyrrhae
Elleni nuncupati sunt (Graeci),
qui sunt Hellenes; ab eo et Acta,
Attica vocata.

(ad verbum) 470. Κουρήτες καὶ Κορύβαντες Κνωσσὸν ἔκτισαν, οἱ ἐν
ἔπλοις εὐρυθμον κίνησιν εὐρόντες. Sync. ex Afric. 119. C.

475. υ'. Ἔτος τῆς ἐπαγγελίας. Chron. Pasch. 52. D.

475. Μουσικὸς ὁ Εὐκταίου καὶ Νύμφης ἡκμαζεν. Sync. 122. C.

477. Δευκαλίων βασιλεύειν τῶν κατὰ Παρνασσὸν ἤρξατο. Sync.
122. C.

477. Ο' ἐπὶ Δευκαλίωνος κατακλυσμὸς ἐν Θεσσαλίᾳ, καὶ ὁ ἐπὶ
Φαέδοντος ἐμπρησμὸς ἐν Αἰθιοπίᾳ. πολλὰ δὲ καὶ ἄλλαι γεγόνασιν
(Ἑλληνι) τοπικαὶ φθοραὶ, ὥς Πλάτων (ἐν Τιμαίῳ). Sync. 125. C. D.

482. Χaldaioi κατὰ Φοινίκων ἐστράτευσαν. Sync. 122. B.

(ad sensum) 465. τ'. ἔτος τῆς ἐπαγγελίας. Chron. Pasch. 52. D.

468. Τούτῳ τῷ ἔτει Μωϋσῆς τὰς ἐν Αἰγύπτῳ καταλιπὼν διατρι-
βὰς, κατὰ τὴν ἔρημον ἐφιλοσόφει. Chron. Pasch. 52. D. et Cedren. 41. C.

479. Κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους μυθεύονται Ἕλληνες μιγῆναι τὸν
αἰσχρότατον Δία τῇ θυγατρὶ Ἰνᾶχου, ἣν ὅν καὶ βοῦν ἐποίησεν, ἀφ' ἧς
ὁ βόσπορος ἐκλήθη. Sync. 100. D.

482. Κέκροϛ Αθήνας, τὰς καὶ Διάδας, ἐν Εὐβοίᾳ ἐκτίσεν. Sync.
122. C.

485. Ἀπὸ δὲ Ἑλλήνος τοῦ Δευκαλίωνος Ἕλληνες οἱ Γραικοὶ κα-
λοῦνται. Sync. 125. D. et 122. C.

	Ա Բրահ	Ե Բրահ	Ա Բրահ	Ս Բրահ	Ա Բրահ	Ա Բրահ	Ե Բրահ
	նղ նղա նղբ նղգ նղդ նղե նղզ նղէ	ճիթ ճլ ճլա ճլբ ճլգ ճլդ ճլե ճլզ	լբ լգ լդ լե լզ լէ լթ	բ գ դ ե զ է թ	իկ իբ իթ լ լա լբ լգ լդ	լ լա լբ լգ լդ լէ լթ	ա բ գ դ ե է թ
Ն և Նամ առ արքայամ նյ ա ւետեացն :			Ա Բրահ				
	նղ նղթ	ճլ ճլթ	ա բ	թ ժա	լ լգ	լ լթ	թ ժ
Ապոլոնի 'ի գէղփոս մէհ ան կանգնեցաւ յերկրս թիոնեայ :	շ շա շբ շգ շդ շէ	ճլթ ճլս ճլա ճլբ ճլգ ճլդ	գ դ ե զ է թ	ժբ ժգ ժդ ժե ժզ ժէ	լ լբ լգ լդ լէ լթ	լ լա լբ լգ լդ լէ	ժա ժբ ժգ ժդ ժե ժզ
Ն որդ և Նորդ ամ առ արքայամ նյ աւետեացն : Սինգ զճ որդ ամն վարէր մովսէս՝ նծայայտնու թեանն 'ի լերինն արժանի լինէր . և նոյն զօրավար յեգիպտոսէ ելից ազգին եբրայեցւոց . և բնդ նոսա յանապատին ամն իս . և անտի ցսողմունի շինուած տաճարին երուսաղէմի ամբ նճ :							
		Ս Բրահ				Ա Բրահ	
զէ ամիս գործեցին զխորանն :	շգ շէ շը	ա բ գ	թ ժ ժա	ժբ ժգ ի	իգ իդ իե	իզ իէ իթ	ա բ գ
Արթւոյ գլուտ 'ի գիւնիսեայ ծա նեաւ . որ 'ի սէմէղեայ :				Բ Բրահ			
	շթ շժ	դ ե	ժբ ժգ	ա բ	իզ իէ	իթ ժ	դ ե
Նախ եբրայեցւոց քահանայա պետեաց ահարոն եղբայր մովսէսի :	շժա	զ	ժդ	գ	իթ	ա	զ
	շժբ շժգ	է ը	ժե ժզ	դ ե	ա բ	բ գ	է ը
	շժդ շժե շժզ շժէ շժթ	թ ժ ժա ժբ ժգ	ժէ ժբ ժթ ի իա	զ է ը թ ժ	դ ի իգ իդ իէ	դ ե զ է թ	ա բ գ դ ե
Սովսէս յանապատին՝ հրէից ազգին առաջնորդէր :	շժթ	ժդ	իբ	ժա	ը	թ	զ
	շի շիա շիբ շիգ շիդ շիէ	ժե ժդ ժէ ժզ ժթ ի	իգ իդ իե իզ իէ իթ	ժբ ժգ ժդ ժե ժզ ժէ	թ ժ ժա ժբ ժգ ժդ	ա բ գ դ ե թ	է ը թ ժ ժա ժբ
Ղանայեցւոց իրեն :						Ա Բրահ	
						ա բ	է ը
						գ դ	թ ժ
						ե է	ժա ժբ
						զ է	
						թ ժ	
						ա բ	
						գ դ	
						է ը	
						թ ժ	
						ա բ	
						գ դ	
						է ը	
						թ ժ	
						ա բ	
						գ դ	
						է ը	
						թ ժ	
						ա բ	
						գ դ	
						է ը	
						թ ժ	
						ա բ	
						գ դ	
						է ը	
						թ ժ	
						ա բ	
						գ դ	
						է ը	
						թ ժ	
						ա բ	
						գ դ	
						է ը	
						թ ժ	
						ա բ	
						գ դ	
						է ը	
						թ ժ	
						ա բ	
						գ դ	
						է ը	
						թ ժ	
						ա բ	
						գ դ	
						է ը	
						թ ժ	
						ա բ	
						գ դ	
						է ը	
						թ ժ	
						ա բ	
						գ դ	
						է ը	
						թ ժ	
						ա բ	
						գ դ	
						է ը	
						թ ժ	
						ա բ	
						գ դ	
						է ը	
						թ ժ	
						ա բ	
						գ դ	
						է ը	
						թ ժ	
						ա բ	
						գ դ	
						է ը	
						թ ժ	
						ա բ	
						գ դ	
						է ը	
						թ ժ	
						ա բ	
						գ դ	
						է ը	
						թ ժ	
						ա բ	
						գ դ	
						է ը	
						թ ժ	
						ա բ	
						գ դ	
						է ը	
						թ ժ	
						ա բ	
						գ դ	
						է ը	
						թ ժ	
						ա բ	
						գ դ	
						է ը	
						թ ժ	
						ա բ	
						գ դ	
						է ը	
						թ ժ	
						ա բ	
						գ դ	
						է ը	
						թ ժ	
						ա բ	
						գ դ	
						է ը	
						թ ժ	
						ա բ	
						գ դ	
						է ը	
						թ ժ	
						ա բ	
						գ դ	
						է ը	
						թ ժ	
						ա բ	
						գ դ	
						է ը	
						թ ժ	
						ա բ	
						գ դ	
						է ը	
						թ ժ	
						ա բ	
						գ դ	
						է ը	
						թ ժ	
						ա բ	
						գ դ	
						է ը	
						թ ժ	
						ա բ	
						գ դ	
						է ը	
						թ ժ	
						ա բ	
						գ դ	
						է ը	
						թ ժ	
						ա բ	
						գ դ	
						է ը	
						թ ժ	
						ա բ	
						գ դ	
						է ը	
						թ ժ	
						ա բ	
						գ դ	
						է ը	
						թ ժ	
						ա բ	
						գ դ	
						է ը	
						թ ժ	
						ա բ	
						գ դ	
						է ը	
						թ ժ	
						ա բ	
						գ դ	
						է ը	
						թ ժ	
						ա բ	
						գ դ	
						է ը	
						թ ժ	
						ա բ	
						գ դ	
						է ը	
						թ ժ	
						ա բ	
						գ դ	
						է ը	
						թ ժ	
						ա բ	
						գ դ	
						է ը	
						թ ժ	
						ա բ	
						գ դ	
						է ը	
						թ ժ	
						ա բ	
						գ դ	
						է ը	
						թ ժ	
						ա բ	
						գ դ	
						է ը	
						թ ժ	
						ա բ	
						գ դ	
						է ը	
						թ ժ	
						ա բ	
						գ դ	
						է ը	
						թ ժ	
						ա բ	
						գ դ	
						է ը	
						թ ժ	
						ա բ	
						գ դ	
						է ը	
						թ ժ	
						ա բ	
						գ դ	
						է ը	
						թ ժ	
						ա բ	
						գ դ	
						է ը	
						թ ժ	
						ա բ	
						գ դ	
						է ը	
						թ ժ	
						ա բ	
						գ դ	
						է ը	
						թ ժ	
						ա բ	
						գ դ	
						է ը	
						թ ժ	
						ա բ	
						գ դ	
						է ը	
						թ ժ	
						ա բ	
						գ դ	
						է ը	
						թ ժ	
						ա բ	
						գ դ	
						է ը	
						թ ժ	
						ա բ	
						գ դ	
						է ը	
						թ ժ	
						ա բ	
						գ դ	
						է ը	
						թ ժ	
						ա բ	

Anni Abrahae	Hebr. in Aegypto servitus	Assyr. Spare- thus	Sicy. Marathi- us	Argiv. Triopas	Athen. Cecrops Diphyes	Aegy. XVIII. Dynast. Chenche- res an. XVI
490	129	32	2	27	30	1
491	130	33	3	28	31	2
492	131	34	4	29	32	3
493	132	35	5	30	33	4
494	133	36	6	31	34	5
495	134	37	7	32	35	6
496	135	38	8	33	36	7
497	136	39	9	34	37	8
Ascatades ann. XL.						
498	137	1	10	35	38	9
499	138	2	11	36	39	10
500	139	3	12	37	40	11
501	140	4	13	38	41	12
502	141	5	14	39	42	13
503	142	6	15	40	43	14
504	143	7	16	41	44	15
505	144	8	17	42	45	16

cccc et xx annus repromissionis Dei ad Abraham.

Corinthus condita est, quae olim Phyra (al. Ephyra) vocabatur.

Jo in Aegyptum profecta est, ut nonnulli referunt: quaeque Isis nuncupata.

Apollinis in Delphis (al. Delo) templum ab Erychsithione erectum fuit.

cccc et xxx. annus repromissionis Dei ad Abraham. Cum lxxx. ageret annum Moyses, Divina revelatione in monte dignus efficitur. Idemque Dux egressus ex Aegypto Hebraeorum gentis, atque cum eis in eremo annos xl. Inde vero (usque) ad Salomonis templi aedificationem in Hierusalem anni cccclxxx.

		Moyses dux an- nis XL.					Acheres an. VIII.	
Septem mensibus tabernaculum confecerunt.	506	1	9	18	43	46	1	Areos pagus (sive Areopagus) vo- catus fuit.
	507	2	10	19	44	47	2	
	508	3	11	20	45	48	3	
Vitis inventio a Dionysio agnita fuit, qui erat ex Semela (natus).				Chereus ann. LV.				Hercules in Phoenice agnoscebatur Desandas appellatus; quique hacte- nus quidem a Cappadocibus et He- liensibus (ita) nuncupatur.
	509	4	12	1	46	49	4	
	510	5	13	2	47	50	5	
Primus Hebraeorum Pontifex con- stitutus est Aaron frater Moysis.	511	6	14	3	48	Caranus an. IX.		Caranus (al. Cranaus) Athenaeo- rum indigena. Cujus filia Actis (al. Atthis); unde et Attica nomen re- gionis est vocatum.
						1	6	
					Crotopas ann. XXI.			
	512	7	15	4	1	2	7	Apud Cretenses regnavit Apteras.
	513	8	16	5	2	3	8	
							Cheres an. XV.	
	514	9	17	6	3	4	1	
	515	10	18	7	4	5	2	
	516	11	19	8	5	6	3	
Moyses in deserto Judaeorum gen- tem ducebat.	517	12	20	9	6	7	4	
	518	13	21	10	7	8	5	
	519	14	22	11	8	9	6	
					Amphictyus ann. X.			Hic ille Amphictyon Dencalionis filius est.
	520	15	23	12	9	1	7	
	521	16	24	13	10	2	8	
	522	17	25	14	11	3	9	Quod in Delphis templum est, ab Erychsithone filio Cecropis constru- tum fuit.
	523	18	26	15	12	4	10	
	524	19	27	16	13	5	11	
Danaidarum res.	525	20	28	17	14	6	12	

508. Αὐταδουρὶα ὑπὸ Δαναοῦ

508. Αμπελουργία ὑπὸ Διονύσου ἐγνωρίσθη, (οὐχί) τοῦ ἐκ Σεμέλης. Sync. 122. C.

513. Κρήτης ἐβασίλευσεν Απτήρας. Sync. 125. C.

(ad sensum) 495. υκ'. ἔτος ἐπαγγελίας. Chron. Pasch. 52. E.

500. Τὸ ἐν Δήλῳ ἱερὸν Ἀπόλλωνος Δηλίου ὑπὸ Ερυχθόνης (lege Ερυσίχθονος) υἱοῦ Κέκροπος ἰδρύθη. Sync. 112. B. et Cedren. 67. C.

505. Μοῦσῃς θεοφανείας ἐπὶ τοῦ Σιναίου ὄρους ἠξίουτο. υλ'. ἔτος τῆς ἐπαγγελίας. Chron. Pasch. 53. A.

506. Ἀρειὸς πάγος ἐκλήθη, καὶ δικαστήριον κατέστη. Sync. 122. C.

508. Ηρακλέα τινὲς φασὶν ἐν Φοινίκῃ γνωρίζεσθαι, Διδῶν (Scal. Διδῶν) ἐπιλεγόμενον. ὃς καὶ μέχρι νῦν ὑπὸ Καππαδόκων, καὶ Ἰλίων (marg. Ηλιαίων) οὕτω καλεῖσθαι. Sync. 122. D.

511. Κρανῶν τοῦτου δευτέρου βασιλείας τῆς Ἀττικῆς θυγάτηρ ἦν Ἀττίς, καὶ ἦν Ἀττικὴ ἡ χώρα ὀνομάσθη, πρότερον Ἀκτὴ λεγομένη. Sync. 125. C. ubi praemisera: Ἀθηναίων δεύτερος ἐβασίλευσε Κρανῶς αὐτόχθων.

518. Καθηγεῖται τοῦ λαοῦ Μοῦσῃς ἐπὶ τῆς ἐρήμου. S. Niceph. 516. D.

[illegible]

545. * Ամենաւն տմս ին: Ի սորա չ առին մովսէս մարգարէ վախ
 Դանի: Ի ինի յաղամայ մինչև յամս յայս, վճ. ըստ եօթանասնից
 Թարգմանութեանն || Թոթով. արժ. ք. 4:

“ Amittes annos XLV. Hujus anno VIII. Moyses propheta diem obiit. Fiunt autem ab Adam usque ad istum annum, (anni) MCMDCXXX. secundum versionem 787 LXX “. Thom. Arzer. 1. 4.

„ Habent autem Pentateuchi Moysis verba historica trium m. et
nec xxx. annorum, secundum Eusebium „ Vardanes .

„ Habent autem Pentateuchi Moysis verba historica trium m. et
nec xxx. annorum, secundum Eusebium „ Vardanes .

5510. * Ի Զ. ամին յեսուայ՝ գանաւոս եղբայր եգիպտոսի Թաբա, ւորի եգիպտացւոց, ծ դստերբ զԾ որդիս եղբոր իւրոյ կոտորեաց, և լինիսս զերծեալ Թագաւորեաց, զոր անէն ամենայն ուսաբք աչա, զեայ, զի իմաստուն էր ॥ Վարդան :

„ Anno Josue vi. Danaus frater Aegypti regis Aegyptiorum l. filiabus, l. filios fratris sui caecidit; Lynceus tamen exemptus regnavit, quem dicunt undique oculatum, quia sapiens fuit “. Vardan.

563. * Ի ԺԸ. ամին յետուայ փիննիս և կաղմոս 'ի Թեբացուց
յաորին եկեալ Թադաւորեցին. և աշխարհն կոչեցաւ փիննիկէ և
սղան կաղմեայ. և սոքա բերին անդ զմաստաւթիւն || Վարդան :

	Anni Abrahae	Hebr. Moyses	Assyr. Ascatades	Sicyon. Chereus	Argivor. Crotopas	Athen. Amphic- tius	Aegypt. xviii. Dynast. Cheres	
	526	21	29	18	15	7	13	
	527	22	30	19	16	8	14	
	528	23	31	20	17	9	15	
	529	24	32	21	18	10	1	Armais, qui et Da- naus, ann. 7.
Is Erichthonius est filius Vulcani, quem Homerus Erechtheum vocat. Dicitur autem, quod Minervae filius fuerit.	530	25	33	22	19	1	2	Epaphus (filius) Jo et Jovis Mem- phim condidit: in secunda Aegypto regnavit.
Castor, xi. anno principatus Ar- givorum, Sthenelo expulso, Da- naus, Argos, inquit, tenuit: ejus- que posteri usque ad Euristheum (filium) Stheneli filii Persei. Post quem Pelopidae regnum excepe- runt.	531	26	34	23	20	2	3	
	532	27	35	24	21	3	4	
	533	28	36	25	Sthenelus an. xi.		5	
	534	29	37	26	2	5	1	Aegyptus, quae prius Aeria voca- batur ab Aegypto rege nomen ha- buit.
	535	30	38	27	3	6	2	
	536	31	39	28	4	7	3	
	537	32	40	29	5	8	4	
	538	33	Amyntas an. xlv.		6	9	5	
	539	34	1	30	7	10	6	Dardanus condidit Dardaniam.
	540	35	3	32	8	11	7	
	541	36	4	33	9	12	8	
	542	37	5	34	10	13	9	
	543	38	6	35	11	14	10	
	544	39	7	36	Danaus ann. l.		11	
	545	40	8	37	1	15	12	
Moyses moritur. Post quem He- braeorum dux efficitur Jesu annis xxvii. Huc usque Quinque libri Moyse; quibus continentur histo- riae et gesta mmm et dcc et xxx annorum secundum versionem των lxx.	546	1	9	38	2	16	13	
	547	2	10	39	3	17	14	
	548	3	11	40	4	18	15	
	549	4	12	41	5	19	16	
	550	5	13	42	6	20	17	
Principium quinquagesimi primi Jubilaei secundum Hebraeorum supputationem.	551	6	14	43	7	21	18	
	552	7	15	44	8	22	19	
	553	8	16	45	9	23	20	Danaus per l. filias, Aegypti fra- tris sui l. filios interfecit, dempto Lynceo, qui post eum regnavit. Verisimile est multos esse filios apud Barbaros, cum multae fuerint mulieres.
	554	9	17	46	10	24	21	
	555	10	18	47	11	25	22	
	556	11	19	48	12	26	23	
Apud Cretenses regnavit Elamites (al. Lapis).	557	12	20	49	13	27	24	
	558	13	21	50	14	28	25	
	559	14	22	51	15	29	26	
Phoenix et Cadmus de Thebis Ae- gyptiorum in Syriam venientes, a- pud Tyrum et Sidonem regnave- runt.	560	15	23	52	16	30	27	
	561	16	24	53	17	31	28	
	562	17	25	54	18	32	29	Busirus in partibus Nili fluvii ty- rannidem exercebat, transeuntes- que peregrinos spoliabat.
	563	18	26	55	19	33	30	
					20	34		

” xviii. anno Josue Phoenix et Cadmus ex Thaebis Syriam adve-
nientes regnaverunt: regio autem appellata fuit Phoenice, et domus
Cadmi; isti vero attulerunt illuc sapientiam α. Vardan.

(ad verbum.) 532. Αρχάς ο Καλλιστοῦς καὶ Διὸς (υἱὸς) Πελασ-
γῶν κρατήσας, Αρκαδίαν τὴν χώραν μετωνόμασεν. Sync. 126. A. B.

538. Δάρδανος ἔκτισε Δαρδανίαν. Sync. 126. B.

551. Οὐκ ἀπιστον (δέ) ἐν βαρβάροις ἡ πολυτεχνία διὰ τὸ πλῆθος
τῶν παλλακῶν. Sync. 121. C.

557. Κρήτης ἐβασίλευσε Λάπις. Sync. 125. C.

561. Βούσιρις ... τῶν κατὰ τὸν Νεῖλον τόπων ἐτυράννει, καὶ τοὺς

παροδεύοντας κατέδυε ξένους. Sync. 121. D.

562. Φοῖνιξ καὶ Κάδμος ἀπὸ Θηβῶν τῶν κατ' Αἴγυπτον (Scal.
τῶν Αἰγυπτίων) ἐξελθόντες εἰς τὴν Συρίαν, Τύρου καὶ Σιδῶνος ἐβα-
σίλευσαν. Sync. 121. D.

Fragn. Gr. ad sensum.

529. Επαφος Ἰοῦς τῆς δευτέρας καὶ Διὸς υἱὸς Μέμφιν ἔκτισεν ἐν
Αἰγύπτῳ. Sync. 126. A. item. Επαφος Ἰοῦς τῆς δευτέρας ἐβασί-
λευσεν Αἰγύπτου, καὶ Μέμφιν ἔκτισε. Sync. 121. D.

529. Οὗτος Εριχθόνιος Ἡφίστου, ὁ παρ' Ομήρῳ Ερεχθεὺς ἐστίν.
Sync. 125. E.

[illegible]

573: * Դառասար Էղև գոթոնիէլ ամա խ. ամբրիկանոս Շամ գնէ 'ի մէջ յսուայ և գոթոնիէլի. և յոյնք ճ ամաանէ գոթոնիէլի. զի ը ամ ծառայեցին քուսայ. զոր ամա հաշուին ||. Վարդան :

» Judex fuit Gothoniell annos xl. Africanus xxx. annos ponit inter Josue et Gothoniell; Graeci vero l. annos dicunt pro Gothoniell; nam viii. annos servierunt Chusio, quos huic adscribunt «, Vardanes .

600. 602. etc. * Բեղդրոս ամա ին : Առ սովաւ այլ բազում թա-
 փաւոր կոչին 'ի տեղիս տեղիս ||. Թովմ. արժր. Թ. 4 :

» Belochus annos xxv. Hujus aetate plures alii reges exstitere di-
 versis in locis «. Thom. Arzer. 1. 4,

608-619. * Βασιλευσεν αὐτὸς ὁ βασιλεὺς ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ ἑξήκοντα καὶ ὀκτώ ἔτη καὶ ὀκτὼ μῆνες καὶ ὀκτὼ ἡμέρας. (2 Chron. 36: 1-6).
 » Balepares annos xxx. Hujus diebus et Argivorum rex sedit (Psalms 138: 1). Idem ibid.
 Fragm. Gr. ad verbum.
 572. Μετὰ τὴν τελευταίαν Ἰησοῦ . . . κρατοῦσιν Εβραίων ἀλλόφυλοι ἐπὶ τῇ ἡ. α' καὶ συνάπτεται τοῖς τοῦ Γοδονιᾶ κατὰ τὰς Ἰουδαίων παραδόσεις. Chron. Pasch. 63. B. C.
 578. Εβραίων τὴν ἀρχιερωσύνην (τρίτος) διεδέξατο Φινεές. Chron. Pasch. 63. C.

Anni Abrahae	Hebr. Josue	Assyr. Amyntas	Sicy. Corax an. xxx.	Argiv. Danaus	Athen. Erichteus	Aegypt. xviii. Dynast. Aegyptus	
564	19	27	1	21	35	31	
565	20	28	2	22	36	32	
566	21	29	3	23	37	33	
567	22	30	4	24	38	34	
568	23	31	5	25	39	35	
569	24	32	6	26	40	36	
570	25	33	7	27	41	37	
571	26	34	8	28	42	38	
572	27	35	9	29	43	39	
Judex Gatoniel an. xl.							
573	1	36	10	30	44	40	
574	2	37	11	31	45	41	
575	3	38	12	32	46	42	
576	4	39	13	33	47	43	
577	5	40	14	34	48	44	
578	6	41	15	35	49	45	
579	7	42	16	36	50	46	
Hebraeorum Pontificatum accepit Phinees.							
580	8	43	17	37	1	47	
581	9	44	18	38	2	48	
582	10	45	19	39	3	49	
Belochi filia Batossa, quae Semi- ramis nominata est, regnavit cum illo annis vii.							
Belochus ann. xxv.							
583	11	1	20	40	4	50	
584	12	2	21	41	5	51	
585	13	3	22	42	6	52	
586	14	4	23	43	7	53	
587	15	5	24	44	8	54	
588	16	6	25	45	9	55	
589	17	7	26	46	10	56	
590	18	8	27	47	11	57	
591	19	9	28	48	12	58	
592	20	10	29	49	13	59	
593	21	11	30	50	14	60	
Eropeus ann. xxxv. Lynceus ann. xli.							
594	22	12	1	1	15	61	
595	23	13	2	2	16	62	
596	24	14	3	3	17	63	
597	25	15	4	4	18	64	
598	26	16	5	5	19	65	
599	27	17	6	6	20	66	
600	28	18	7	7	21	67	
601	29	19	8	8	22	68	
Amphion et Zethus Thebis re- gnabant.							
Dardaniae regnabat Erichthonius filius Dardani.							
602	30	20	9	9	23	1	
603	31	21	10	10	24	2	
604	32	22	11	11	25	3	
Pandion Erichthonii (filius), cu- jus filiae Procne et Philomela.							
Pandion ann. xl.							
Apud Argos sacerdotio funesta est Danai filia.							
Rhadamantheus et Sarpedon in Leucios dominabantur.							
Europae raptus.							
Idaei Δακτύλοι (sc. Digni) sub his erant.							
Demetrae (Lat. Cereris) cujusdam mulieris res, de qua ajunt, quod Isis ipsa sit; atque Danae alterius mulieris, ex qua Perseus fuit.							
Menophis an. xl.							

582. Ἐν Ἀργεὶ ἱεράτευσεν (ὑπερμνήστρα) Δαναοῦ, Sync. 125. B.

586. Ραδάμανθεος, καὶ Σαρπηδὼν Λυκίων ἄρχον. Sync. 126. B.

Εὐρώπης ἀρπαγή. Sync. 126. C.

588. Κάδμος Θηβαίων ἐβασίλευσεν, οὗ τῆς θυγατρὸς Σεμέλης υἱὸς ὁ Διονύσιος. Sync. 126. B.

597. Οἱ Ἰδαῖοι Δακτύλοι ... κατὰ τοὺτους ἦσαν. Sync. 126. C.

600. Ἀμφίων καὶ Ζῆθος Θηβαίων (ἐπταπύλων) ἐβασίλευον. Sync. 126. C.

601. Τὰ κατὰ Δῆμητραν, ἣν τινες Ἰσιν φασί. Καὶ τὰ περὶ Δανάην, ἣς ὁ Περσεύς —. Sync. 129. C.

602. Δαρδανίας Εριχθόνιος Δαρδάνου ἐβασίλευσεν. Sync. 126. C.

Fragmenta Gr. ad sensum.

569. Εὐρώπη τῇ Φοίνικος μυθεύεται Ζεὺς μιγῆναι ... αὕτη δ' ἦν Ἀσπερίου τοῦ Κρητῶν βασιλέως γαμετή, ἣς ἦς ἔσχε τρεῖς υἱοὺς Μίνωα, καὶ Ραδάμανθον, καὶ Σαρπηδόνα. Sync. 121. E.

580. Πανδίων ... τοῦτου θυγατέρες Πρόκνη καὶ Φιλομήλα. Sync. 126. A.

588. Κατὰ τοὺτους Λίνος καὶ Ἀμφίων καὶ Ζῆθος λυρικοὶ Θηβαῖοι, καὶ μουσουργοὶ ἐγνωρίζοντο, ὥς τινες. ἄλλοι δὲ μετὰ ταῦτα. Sync. 126. B.

[illegible]

Fragmenta Gr. ad verbum .

605. Μίνως Κρήτης ἐβασίλευσεν, ὁ Ευρώπης. Sync. 126. B.

61γ. Ελευσίνας (πόλεις) Κελεός ἐπαύλεισε. καὶ ὃν Τριπτόλεμος
ἦν, ὃν φησιν ὁ Φιλόχορος μακρῇ πλοίῳ προσβαλόντα (τοῖς πόλεσι)
φόν σίτον δίδουσι (Scal. διαδοῦναι), ὑπαγοῖσθαι δὲ πταρωτὸν ὄφιν εἶ-
ναι τὴν καλὴν, ἔχειν δὲ τι καὶ τοῦ σχήματος. Sync. 126. D.

618. Κόρης ἀρπαγή (Περσεφόνης) ὑπὸ Αἰδωνέως τοῦ Μολοσσῶν βασιλέως, δι' ἣν κῦνα παμμεγέθη τὴν λεγόμενον Κέρβερον, ᾧ τὸν Πειρίδου ὕπαστερον διεκρήσατο παραγενόμενον ἐφ' ἀρπαγῇ τῆς γυναικὸς Ὀπσεῖ. Ὡσεὶα δὲ παρατυχῶν Ἡρακλῆς ἐρρύσατο μέλλοντα διαφθεῖρεσθαι. ... διὰ δὲ τὸ τοῦ κινδύνου προὔπτον ἐξ Ἀδου νομίζεται Ὁπσεὺς ἀνελευθερία, ὡς Φιλόχορος ἰστορεῖ ἐν Αττίδος δευτέρῳ. Synes. 126.D.

	Anni Abrahæ	Hebr. Gotoniel	Assyr. Belochus	Sicy. Epopæus	Argiv. Lynceus	Athen. Pandion	Aegy. XVIII. Dynast. Menophis	
Minos Europæ (filius) apud Cre- tentes regnabat.	605	53	23	12	12	26	4	
	606	54	24	13	13	27	5	
	607	55	25	14	14	28	6	
			Palebares an. XXX.					
	608	56	1	15	15	29	7	
	609	57	2	16	16	30	8	
	610	58	3	17	17	31	9	
	611	59	4	18	18	32	10	
	612	60	5	19	19	33	11	
		Aod. an. LXXX.						
	613	1	6	20	20	34	12	
	614	2	7	21	21	35	13	
Post Gothoniem obtinent He- braeos alienigenæ annis XVIII. qui simul cum Aod annis computantur secundum Judæorum traditionem.	615	3	8	22	22	36	14	
	616	4	9	23	23	37	15	
	617	5	10	24	24	38	16	
	618	6	11	25	25	39	17	
	619	7	12	26	26	40	18	
						Erechtheus ann. L.		
	620	8	13	27	27	1	19	
	621	9	14	28	28	2	20	
	622	10	15	29	29	3	21	
	623	11	16	30	30	4	22	
	624	12	17	31	31	5	23	
Res de Puellæ raptu ab Aedone Molossorum rege, cujus erat Canis ingentis magnitudinis, Cerberus (dictus), qui Perinthum postea in- terfecit venientem ad uxoris raptum cum Theseo. Theseum vero jam exitio proximum liberavit Hercules superveniens, at propter evidens pe- riculum ab inferis egressus putaba- tur. Narrat autem Philochorus in secundo Attidis (libro).	625	13	18	32	32	6	24	
	626	14	19	33	33	7	25	
	627	15	20	34	34	8	26	
	628	16	21	35	35	9	27	
						Laomedon ann. XL.		
	629	17	22	1	36	10	28	
	630	18	23	2	37	11	29	
	631	19	24	3	38	12	30	
	632	20	25	4	39	13	31	
	633	21	26	5	40	14	32	
	634	22	27	6	41	15	33	
						XII. Abas ann. XXIII.		
Phrixus sub his juxta quosdam, visus est ascendere arietem velleris aurei, et obambulare per aerem cum Helle sorore sua matrem fu- giens, quæ interitum ejus machi- nabatur: casu autem invenit navi- gium, cujus insigne Aries erat. Ve- rum Palephatus dicit, quod nutri- tor, qui eum servavit, Aries voca- batur.	635	23	28	7	1	16	34	
	636	24	29	8	2	17	35	
	637	25	30	9	3	18	36	
						Lamprides ann. XXXII.		
	638	26	1	10	4	19	37	
	639	27	2	11	5	20	38	
	640	28	3	12	6	21	39	
	641	29	4	13	7	22	40	
						XIX. Dynastia, quorum primus Sethosis ann. LV.		
	642	30	5	14	8	23	1	
	643	31	6	15	9	24	2	
	644	32	7	16	10	25	3	
Bellum, quod sub Eumolpo: un- de Eumolpidae Athenis.	645	33	8	17	11	26	4	
	646	34	9	18	12	27	5	
	647	35	10	19	13	28	6	

624. Διονύσου γένεσις ἐκ Σεμέλης. Sync. E. 621.

627. Ερεχθέως (τούτου) θυγατέρα Βορέας υἱὸς Ασπράϊου Ὁραξ
ἤρπασεν Ὀριθυίαν. ὃ δὲ μῦθος τὸν ἀνεμὸν... Ἐπὶ τούτου (δὲ) καὶ
τὰ λεγόμενα μυστήρια ἤρξαντο. Sync. 128. D.

635. Κατὰ τούτου Φρίξος ἐδόξε τισὶν ὀχεῖσθαι ἐπὶ χρυσομάλλῳ

κριῶ, ἅμα τῇ ἀδελφῇ Ἑλλῇ φεύγων μητρίαν ἐπιβουλεύσασαν, εὐτύχησε
(Seal. καὶ εὐτύχησε) πλοίου, ᾧ τὸ παράσημον κριὸς ἦν. Παλαίφατος
δὲ Κρίον φησὶ καλεῖσθαι τὸν σώσαντα αὐτοὺς τροφέα. Sync. 129. A.

642. Ὁ κατὰ Εὐμολπον πόλεμος, ἀφ' οὗ οἱ Εὐμολπίδαι Ἀθήνησι.
Sync. 129. A.

[illegible]

Ճ52, * Դարդանեայ Թագաւորեայ տրուլս. ուսողի և տրուլայի
կոչեցան ||, Սամ:

⁂ Dardaniae regnavit Trouus; unde et Troes (vel Trojani) vocati fuerunt ꝑ. Sam.

669. * Սեկիոն ամն խի: Սեկիոն, յորմէ արկանացիք կոչեցան, որք յառաջ էգիաղացիք կոչէին || • Սամ:

in Sicyon annos xlv. Sicyon, ex quo Sicyonii sunt vocati, qui ante Aegialei vocabantur & Sam.

669. Դամիրուէն ամն լէ: Ան առաւ արդաստանն երեւցաւ,
որո համբաւեն՝ թէ ձի թիկաւոր է ||, Թովմբ, արծր, Թ. 4:

9. Lamrides annos xxxii. Hujus aetate Pegasus apparuit, quem fama celebrat equum esse alatum. Thom. Arzer. 1. 4.

689. * Զովարէս ամս Ի: Առ սովա. գիտնեսեայ զօրաժողովի
 ի վերայ հնդկաց: Ռոմի. արծր. Թ. 4:

"Zosares annos xx. Sub hoc Dionysi expeditio in Indos". Thoms.
Arzer. 1. 4.

(ad verbum) 649. Μελάμπους μάντις ἔγνωρίζετο. Sync. 129. A.
652. Τῆς Δαρδανίας ἐβασίλευσε Τρῶες ... ἀφ' οὗ οἱ Τρῶες (...).

669. Τίτῳς συναγόμισα Ταντάλῳ. Κατὰ δὲ Τίτῳν Λητῶ, ἀφ'

[Faint handwritten notes at the bottom of the page]

	Anni Abrahae	Hebr. Judea Aod	Assyr. Lampri- des	Sicy. Laome- don	Argiv. Abas	Athen. Erech- theus	Aegy. XIX. Dyn. Sethosis	
	648	36	11	20	14	29	7	
	649	37	12	21	15	30	8	Melampus divinator agnoscebat- tur.
	650	38	13	22	16	31	9	
Dardaniae regnavit Trous; unde et incolae Trojani nuncupati sunt.	651	39	14	23	17	32	10	
	652	40	15	24	18	33	11	
	653	41	16	25	19	34	12	
	654	42	17	26	20	35	13	
	655	43	18	27	21	36	14	
In Phrygas regnavit Tantalus, qui etiam Maeones vocabantur.	656	44	19	28	22	37	15	
	657	45	20	29	23	38	16	
					XIII. Proetus ann. XVII.			
	658	46	21	30	1	39	17	
	659	47	22	31	2	40	18	
Titio aequalis fuit Tantalus.	660	48	23	32	3	41	19	
	661	49	24	33	4	42	20	
Sub Titio Latona mulier; ex qua et Apollo, quique cum Hercule ser- vivit Admeto.	662	50	25	34	5	43	21	
	663	51	26	35	6	44	22	
	664	52	27	36	7	45	23	
	665	53	28	37	8	46	24	
	666	54	29	38	9	47	25	
Phrixonis et Melicertae res, sub quo Isthmia.	667	55	30	39	10	48	26	
	668	56	31	40	11	49	27	
				Sicyon ann. XLIV.				
Pegasus ille forsitan equus fuit ve- locissimus, quem mulier quaedam possidebat. Verum Palephatus di- cit, quod navis Bellerophontis erat Pegasus.	669	57	32	1	12	50	28	
			Zosares ann. XX.		Cecrops ann. XLIV.			
	670	58	1	2	13	1	29	
	671	59	2	3	14	2	30	
	672	60	3	4	15	3	31	
	673	61	4	5	16	4	32	
	674	62	5	6	17	5	33	
					Acrisus ann. XXXI.			
	675	63	6	7	1	6	34	
	676	64	7	8	2	7	35	
	677	65	8	9	3	8	36	
	678	66	9	10	4	9	37	
	679	67	10	11	5	10	38	
	680	68	11	12	6	11	39	
	681	69	12	13	7	12	40	
	682	70	13	14	8	13	41	
	683	71	14	15	9	14	42	
	684	72	15	16	10	15	43	
	685	73	16	17	11	16	44	
	686	74	17	18	12	17	45	
	687	75	18	19	13	18	46	
	688	76	19	20	14	19	47	
	689	77	20	21	15	20	48	
			Lampereus ann. XXX.					
	690	78	1	22	16	21	49	
								Ob Ganymedis raptum, inter Troem patrem Ganymedis et Tan- talam bellum fuit, ut refert Pha- nocles. Frustra igitur fabula poe- tae, qui tanquam de aquila quadam commentitia adstruit verba.
								Pelops Hippodamiam duxit uxo- rem.
								Sicyon, a quo Sicyonii nuncupati sunt, qui primo Aegialaei erant.
								Perseus in Persas expeditionem fe- cit; Gorgonam decollavit: et ipse aliam duxit uxorem pulcherrimam, quae venustate ingentem admira- tionem movebat spectatoribus, ita ut in lapides verti putarentur. De qua agit Didymus in nova (vel in ejus) Syngraphi, et apponit scri- ptorem ejus.
								Cyrene civitas condita est in Li- bya.
								Jon magister militiae apud Athe- nienses constitutus, suo nomine Athenienses Jones denominabat.
								Dionysus contra Indos expeditio- nem fecit, et Nysam urbem juxta Indum flumen condidit.

ὡς Ἀπόλλων, ὃς καὶ σὺν Ἡρακλεῖ τῷ Ἀδμήτῃ ἐδούλευσεν. Sync. 129. B.
667. Τὰ κατὰ Φρίξον καὶ Μελεκέρτην, ἐφ' οὗ τὰ Ἰσθμια. Sync. 129. C.
668. Πέλοψ ... Ἰπποδάμειαν ἐγμήν. Sync. 128. B.
669. Ο' Πήγασος, τάχα τις ἵππος ὄξυς, κτήμα τῆς γυναικός.
ὡς δὲ Παλαίφατος, Βελλερεφόντου πλοῖον ἦν ὁ Πήγασος. Sync. 124. B.
670. Περσεὺς ... ἐπὶ Πέρσας ἐστράτευσε, τὴν δὲ Γοργόνα ἐκαπα-
τόμησεν ἐταῖραν εὐμορφον διὰ κάλλος ἐξιστάσας τοὺς θεατάς, ὡς ἀπο-
λιδοῦσθαι δοκεῖν. Δίδυμός φησὶν ἐν ἱστορίᾳ ξένη, καὶ παρατίθεται τὸν
συγγραφεὴ ταύτης. Sync. 129. C.
683. Κυρήνη ἐκτίσθη ἐν Λιβύῃ. Sync. 129. C.

685. Ἴων πολέμαρχος γεγωνὺς (...) Ἴωνας τοὺς Ἀθηναίους ἀφ' ἑαυτοῦ
ἀνόμασεν. Sync. 129. D.
689. Διόνυσος ἐπὶ Ἰνδοὺς ἐστράτευσε, καὶ τὴν Νύτταν πόλιν
ἐκτίσας πρὸς τῷ Ἰνδῷ ποταμῷ. Sync. 129. D.
(ad sens.) 657. Τάνταλος ἐβασίλευσε τῆς Φρυγίας, ἥτοι Μαιονί-
ας, ἀφ' ἧς καὶ Μαίονες. Sync. 129. B.
657. Γανυμήδην Τάνταλος ἀρπάσας υἱὸν τοῦ Τρωὸς ὑπ' αὐτοῦ
κατεπολεμήτω Τρωὸς, ὡς ἱστορεῖ Δίδυμος ἐν ἱστορίᾳ ξένη, καὶ Φανο-
κλῆς. μάτην ἄρα τοῦ Διὸς ὡς αὐτοῦ τοῦτον ἀρπάσσοντος ὁ μῦθος κα-
ταλείπεται. Sync. 129. B.

	Ա. Աբգար.	Եբրայ. Աբգար.	Ասոր. Աբգար.	Սին. Սին.	Ար. Ար.	Ար. Ար.	Եգիպ. Սին.
	ողա ողբ	ճ ճ	բ բ	իդ իդ	ժ ժ	ի ի	ճ ճ
Յետ ահալգայ վախճանելոյ երբ բայեցւոց տիրեն այլազգիք ամս ի որք ընդ գերովրդայի և ընդ բա րակայ ժամանակն համարին ըստ հրէիցն աւանդութեանց :	ողդ ողդ ողդ ողդ	ա բ գ դ	դ ե զ է	իե իզ իէ իը	ժ ի իա իբ	իդ իե իզ իէ	ճբ ճգ ճդ ճե
	ողէ ողը ողթ	ե զ է	ը թ ժ	իթ լ լա	իդ իդ իե	իը իթ լ	ա բ գ
(Յագամայ) ամբ) զպճի :	չ չա չբ չգ չդ չե չզ չէ	ը թ ժ ժ ժ ժ ժ ժ	ժա ժբ ժգ ժդ ժե ժզ ժէ ժ	լ լգ լդ լէ լզ լէ լ լա	իզ իե իբ իթ լ լ լ լ	լա լբ լգ լդ լէ լզ լէ լ	գ ե զ է բ ժ ժ ժ ժ
Մինդաս փոխադրեցւոց թագա ւորեաց :	չ չա չբ չգ չդ չե չզ չէ	ը թ ժ ժ ժ ժ ժ ժ	ժա ժբ ժգ ժդ ժե ժզ ժէ ժ	լ լգ լդ լէ լզ լէ լ լա	իզ իե իբ իթ լ լ լ լ	լա լբ լգ լդ լէ լզ լէ լ	գ ե զ է բ ժ ժ ժ ժ
Իղիոն յիղիոսէ շինեցաւ :	չ չա չբ չգ չդ չե չզ չէ	ը թ ժ ժ ժ ժ ժ ժ	ժա ժբ ժգ ժդ ժե ժզ ժէ ժ	լ լգ լդ լէ լզ լէ լ լա	իզ իե իբ իթ լ լ լ լ	լա լբ լգ լդ լէ լզ լէ լ	գ ե զ է բ ժ ժ ժ ժ

	Ա. Աբգար.	Եբրայ. Աբգար.	Ասոր. Աբգար.	Սին. Սին.	Ար. Ար.	Ար. Ար.	Եգիպ. Սին.
Եւրոպէ 'ի կրէտացւոց հափա փեցաւ . և նախն նշան ցուլ էր :	չ չա չբ	ժ ժ ի	իա իբ իգ	իբ իգ իգ	ա բ գ	ժ ժ ժ	ժ ժ ժ
Ըստ ոմանց՝ գրոնիսիոսի դործքն, և 'ի հնդիկս նորին իրքն . և զի կուրգայ, և ախտայ, և պէնթայ . և թէ զիարդ յորոյ կացեալ 'ի կուրին մեռանի : և ասէ գրնարքոս պւէտէս, ոչ հռետորն :	չ չա չբ չգ չդ չե չզ չէ	իա իբ իգ իդ իե իզ իէ ի	իդ իե իզ իէ իը իթ լ	ա բ գ դ է լ լ	դ ե զ է բ թ ժ	ժ ժ ժ ի իա իբ իգ	ժ ժ ժ ի իա իբ իգ
Եւ որ կամիցի 'ի մտոյ տեսանել զգրնիսիոսի գերեզմանն 'ի գէղ փիս առ իսկինա առ ոսկին ապու ղոնի : Քանզի հանեալ է յիգի կեր պարանս զգրնիսիոս՝ որ էր զօրա վար, վասն իդախառնութեան զօ րացն՝ որ ընդ նովաւ էին . քանզի ընդ արուս և զէգս վարէր 'ի պա տերազմ . որպէս փիղորոսս յերկ րորդումն պատմէ :	չ չա չբ չգ չդ չե չզ չէ	իա իբ իգ իդ իե իզ իէ ի	իդ իե իզ իէ իը իթ լ	ա բ գ դ է լ լ	դ ե զ է բ թ ժ	ժ ժ ժ ի իա իբ իգ	ժ ժ ժ ի իա իբ իգ
Մեղէտոս շինեցաւ :	չ չա չբ չգ չդ չե չզ չէ	իա իբ իգ իդ իե իզ իէ ի	իդ իե իզ իէ իը իթ լ	ա բ գ դ է լ լ	դ ե զ է բ թ ժ	ժ ժ ժ ի իա իբ իգ	ժ ժ ժ ի իա իբ իգ
Եւրոպէ ագնիոկայ առևանգե ցաւ, որպէս ըստ այլոց պատմելոյ, որ միաբան է մինեայ ճառիցն :	չ չա չբ չգ չդ չե չզ չէ	իա իբ իգ իդ իե իզ իէ ի	իդ իե իզ իէ իը իթ լ	ա բ գ դ է լ լ	դ ե զ է բ թ ժ	ժ ժ ժ ի իա իբ իգ	ժ ժ ժ ի իա իբ իգ
Փիղամոն գէղիացի 'ի չափ հա	չ չա չբ չգ չդ չե չզ չէ	իա իբ իգ իդ իե իզ իէ ի	իդ իե իզ իէ իը իթ լ	ա բ գ դ է լ լ	դ ե զ է բ թ ժ	ժ ժ ժ ի իա իբ իգ	ժ ժ ժ ի իա իբ իգ

693. etc. * Ղամկարէս ամս լ: Աւ սովաւ թագաւորք բաղուէք
կացին 'ի տեղիս տեղիս՝ թովմ. արծր. Թ. 4 :

» Lampares annos xxx. sub hoc reges multi extiterunt variis in lo
cis «. Thom. Arzer. 1. 4.

693. * Եւ դատեաց զիսրայէլ բարակ գերովրդայիւ ամս լ. յարե
լով զճառալուծիւն այլազգեաց : Յաւուրս սորա յոյն կացեալ սպա
րապետ Թէնացոցն՝ յոյնք (կամ յոյնք) անուանեցան և նորա՝
Վարդան :

» Et iudicavit Israel Barac cum Debbora annis xl. conjuncta ser
vitutine alienigenarum. Huius diebus Jon extitit imperator exercitus
Atheniensium, a quo et ipsi Jones nominati fuerunt». Vardanes.

Fragm. Gr. ad verbum.

706. Μετὰ Αχρίσιον... τῆς ἀρχῆς τῶν Ἀργείων εἰς Μυκῆνας με
ταπεδείσας, διεγένοντο βασιλεῖς οἵδε, Περσεύς... Σθένης, (Εὐρύσ
θεύς, Πέλοψ, Ἀτρεύς) Θυέστης, Ἀγαμέμνων, Αἰγισθος, Ορέστης,
Τισσαμένης, Πενθεύς, καὶ Κορίνθης. μετ' οὗς Ἡρακλείδων κάδοδος.
Sync. 124. B. C.

707. Μίδας Φρυγῶν ἐβασίλευσεν. Syn. 129. D.

709. Ἰλιον ὑπὸ Ἰλίου ἐκτίσθη. Sync. 129. B. et Chron. Pasch. 64. D.

710. Εὐρώπη... ὑπὸ Κρητῶν ἡρπάγη... τοῦ δὲ πλοίου περᾶσθαι
ἦν Τάυρος. Sync. 129. D.

(...) Διονύσου πρᾶξεις, καὶ τὰ περὶ Ἰνδοῦς, Δουκοῦργόντε καὶ Α-

	Anni Abrahae	Hebr. Judea Aod	Assyr. Lampe- reus	Sicyo. Sicyon	Argiv. Acrisus	Athen. Cecrops	Aegypt. xix. Dyn. Sethosis	
	691	79	2	23	17	22	50	
	692	80	3	24	18	23	51	
Post Aod defunctum in Hebraeos dominantur alienigenae annis xx. qui cum Debborae et Barach tem- poribus computantur secundum Judaeorum traditiones.		Debbora et Barac an. XL.						
	693	1	4	25	19	24	52	
	694	2	5	26	20	25	53	
	695	3	6	27	21	26	54	
	696	4	7	28	22	27	55	Amphion Thebis regnavit; de quo fertur citharam pulsare solere, et saxa ad sonum commovere, eo quod stupidi quidam erant auditores.
						Rampses ann. LXVI.		
	697	5	8	29	23	28	1	
	698	6	9	30	24	29	2	
	699	7	10	31	25	30	3	Secundum quosdam Thebis re- gnavit Cadmus.
(Ab Adamo anni) MMMDCCCLXXXIV.	700	8	11	32	26	31	4	
In Peloponneso regnat Pelops; qui et Olympiorum curam gessit: atque expeditione facta contra Ilium, su- peratur a Dardano.	701	9	12	33	27	32	5	
	702	10	13	34	28	33	6	
	703	11	14	35	29	34	7	
	704	12	15	36	30	35	8	
	705	13	16	37	31	36	9	
Midas in Phrygas regnavit.	706	14	17	38	32	37	10	Argivorum reges desierunt, cum perdurassent annos DXLIII. usque ad Pelopem, qui regnavit annos LIX.
	707	15	18	39	33	38	11	Post Acrisium, in Mycenae Argi- vorum regno translato, hi fuerunt reges: Perseus, Sthenelus, Thy- estes, Agamemnon, Aegysthus, Ore- stes, Tisamenus, Pantheus, et Co- metes, usque ad Heraclidarum irru- ptionem.
Ilium ab Ilio conditum.	708	16	19	40		39	12	
	709	17	20	41		40	13	

	Anni Abrahae	Hebr. Debbora et Barac	Assyr. Lampereus	Sicyo. Sicyon	Athen. Pandion ann. XXX.	Aegypt. xix. Dyn. Rampses	
Europa à Cretensibus rapta est, navis autem insigne Taurus erat.	710	18	21	42	1	14	
	711	19	22	43	2	15	
	712	20	23	44	3	16	Spartorum res, de quibus Palepha- tus dicit, quod accolae erant finiti- mi, qui Cadmum adorti sunt, eos- que ob repentinam, et ex omni par- te coactionem Spartos esse nomina- tos; quasi dixeris Sparsos collectivos.
Secundum quosdam Dionysi gesta, et ejusdem apud Indos res; atque Lycurgi, et Actaei et Penthei, nec- non quomodo persistens in praelio occiditur. Dicit autem (de his) Di- narchus Poeta, non fihetor.	713	21	24	1	4	17	
	714	22	25	2	5	18	
	715	23	26	3	6	19	
	716	24	27	4	7	20	
	717	25	28	5	8	21	
Qui autem voluerit cominus inspi- cere Dionysi sepulcrum in Delphis, adest juxta Aureum Apollinem. Nam- que pictus est foeminea forma Dio- nysus, qui dux fuit militiae, eo quod mixtae fuerint foeminae in exercitu sub eo militante: nam cum homini- bus foeminas quoque ducebat in prae- lium: ut Philophorus in secundo (li- bro) narrat.	718	26	29	6	9	22	
	719	27	30	7	10	23	
			Pannias annis XLV.				Meletus condita.
	720	28	1	8	11	24	
	721	29	2	9	12	25	
	722	30	3	10	13	26	
	723	31	4	11	14	27	
	724	32	5	12	15	28	Europa Agenoris (filia) rapta est, ut alii quidem ferunt, quod congruit de Minoe dictis.
							Philammon Delphius jamjam acta-

κταίωνα, καὶ Πενδέα. ὅπως τε Περσεὶ συστάς εἰς μάχην ἀναιρεῖται, ὡς φησὶ Διήγητος (Scal. Δείναρχος) ὁ ποιητής, οὐχ ὁ ῥήτωρ. Τῷ δὲ βουλευμένῳ παρέσθιν ἰδεῖν αὐτοῦ τὴν ταφὴν ἐν Δελφοῖς περὶ (Scal. παρὰ) τὸν Απόλλωνα τὸν χρυσοῦν ... στρατηγὸς δὲ δοκεῖ γενέσθαι, καὶ οὕτω γράφεται Δηλύμωρος ... διὰ τὸ μισοδυλίστρατον ὀπλίζειν. ὠπλίζει γὰρ σὺν τοῖς ἄρρεσι καὶ τὰς θηλείας, ὡς φησὶν ὁ Φιλόχορος ἐν δευτέρῳ. Sync. 129. 130.

724. Φιλάμμων ὁ Δέλφιος ἠκμαζεν, ὁ πρῶτος στήσας Πυδοῖ χόρον. Sync. 130. B.

(ad sensum) 693. Ἀμφίων Θηβῶν ἐβασίλευσεν ... οὗτος ἐμυθεύετο κινδερὶζων θέλγειν τοὺς λίθους, οὓς εὐλόγως ὑποληπτέον ἡλιδίους τι-

νὰς ἀνδράπους. Sync. 125. A.

701. Τὸν Πέλοπα τινὲς οὐ μόνον Ἀργείων καὶ Μυκηνῶν ἱστοροῦσι βασιλεῦσαι, ἀλλὰ καὶ πάσης τῆς Πελοποννήσου. Οὗτος Οὐλυπῖον παρέσθιν, καὶ στρατεύσας κατὰ Ἴλιον ἡγήθη ὑπὸ Δαρδάνου. Sync. 128. B.

712. Κάδμος ., κτίζει τὴν Καδμείαν, καὶ Θηβῶν ἐβασίλευσε. τοὺς δὲ πλησιοχώρους αἰφνιδίως ἐπανελθόντας αὐτῷ, διὰ τὸ πανταχόθεν ὡς ἀπὸ γῆς συρρεῖν κατ' αὐτοῦ, Σπάρτους ὠνόμασεν, ὡς Παλαίφατος ἐν πρώτῳ φησὶν. Sync. 129. D. E.

719. Μίλητος ἐκτίσθη πόλις. Sync. 129. D.

[illegible]

735. * Եւ դատեաց զկարայէլ գեղէնն ամն ին, յարեւոյ զալլազ,
դեանն: Դեգաղոս ճիւղն և նկարիչ աստ երեւցաւ. որ ասէն՝ Թէ
չարժէր պատկերն՝ զոր գործէր՝ Թուեցուցեայ ॥ Վարդան:

„ Et judicavit Israel Gedeo annis xl. conjuncto tempore alienigenarum, Daedalus faber (lignorum) et pictor hoc spatio apparuit; de quo ajunt, facere apparere, quasi moveretur imago ab ipso laborata “. Var-
danes .

„Pannias annos XLV. Sub quo Tyrus urbs condita “. Thom.
Arzer, 1. 4.

„Pannias annos XLV. Sub quo Tyrus urbs condita “. Thom.
Arzer, 1. 4.

Fragm. Gr. ad verbum.

735. Τὰ κατὰ Δαίδαλον, ὃς ἐδοξεν ἀγάλματα κινούμενα ποιεῖν. πρῶ-
τος γὰρ διέσθησε τοὺς τῶν ἀγαλμάτων πόδας, ὡς ὁ Παλαίφατος ἱσ-
τορεῖ, τὸν πρὸ αὐτοῦ πάντων συμπεφυκότας αὐτοῦς πλαττόντων.
Synec. 130. B.

749. Ορφεύς Θράξ ἐγνωρίζετο, τούτου μαθητὴς Μοῦσαιος Εὐμόλ-
που υἱός. Sync. 125. A.

	Anni Abrahae	Hebr. Debbora et Barac	Assyr. Pannias	Sicyon. Polybus	Athen. Pandion	Aegypt. xix. Dyn. Rampses	
	725	55	6	15	16	29	tem attigerat. Is autem erat, qui pri- mus apud Pythios constituit che- ros (Delphicos). Pandion fugit, insidias passus a Me- tionensibus.
	726	54	7	14	17	30	
	727	55	8	15	18	31	
	728	56	9	16	19	32	
	729	57	10	17	20	33	
	730	58	11	18	21	34	
	731	59	12	19	22	35	
	732	40	13	20	23	36	
Post Debboram regunt Hebraeos alienigenae annis vii. qui una cum Gedeonis annis computantur secun- dum Judaeorum traditiones.		Gedeo iudex ex tribu Manasse ann. XL.					
	733	1	14	21	24	37	
	734	2	15	22	25	38	
					Aegeus ann. XLVIII.		Aegeus Pandionis filius.
	735	3	16	23	1	39	Daedali res; qui ostentabat simula- cra facere mobilia, primus enim (is) pedes statuarum à se invicem separa- vit, quum alii conjunctim fabrican- tes comperiebantur. Narrat autem (haec) Palaephatus, sicut etiam, quod quomodo cum filio suo Icaro navim conscendens fugerit Minoem, atque eo quod minime repertus fue- rit fugae locus, (eum) avolasse cre- ditum est.
	736	4	17	24	2	40	
	737	5	18	25	3	41	
	738	6	19	26	4	42	
	739	7	20	27	5	43	
Cyzicus civitas condita.	740	8	21	28	6	44	
	741	9	22	29	7	45	
Argonautarum navigatio (seu Ar- gonum classis.)	742	10	23	30	8	46	Tyrus civitas condita ante Tem- plum Jerosolymitanum annis CCXLI. narrat autem Josephus in secundo (libro). Orpheus Thrax agnoscebatur, cujus discipulus Musaeus Eumolpi (filius) erat.
	743	11	24	31	9	47	
	744	12	25	32	10	48	
Atrous et Thyestes post Pelopem diviserunt imperium Peloponnesi.	745	13	26	33	11	49	
	746	14	27	34	12	50	
	747	15	28	35	13	51	
	748	16	29	36	14	52	
	749	17	30	37	15	53	Hypsipyliis res.
	750	18	31	38	16	54	
Linus magister Herculis agnosce- batur.	751	19	32	39	17	55	
	752	20	33	40	18	56	
				Inachus annis XLII.			
	753	21	34	1	19	57	
	754	22	35	2	20	58	
Mycenis regnavit Euristheus.	755	23	36	3	21	59	Sphingam ait Palaephatus, Cadmi uxorem fuisse, atque propter zelum Harmoniae (a viro) rebellantem con- tra Cadmios iniisse bellum. (Minos) mare obtinebat, et leges judicii statuebat tamquam ab Jove, quod Plato confutat.
	756	24	37	4	22	60	
	757	25	38	5	23	61	
	758	26	39	6	24	62	
	759	27	40	7	25	63	
Sphingae et Oedipodis res: necnon Argonis, et Argonautarum, in qui- bus erant Hercules, et Dioscoridae (sc. Castor et Pollux).	760	28	41	8	26	64	
	761	29	42	9	27	65	
	762	30	43	10	28	66	Amenophis an. XL.
	763	31	44	11	29	1	
	764	32	45	12	30	2	
At quomodo potest dici Dioscori- darum sororem fuisse Helenam, quae post multos annos virgo rapitur Theseo?							Sosarmus annis XIX.
	765	33	1	13	31	3	
	766	34	2	14	32	4	
	767	35	3	15	33	5	
	768	36	4	16	34	6	
	769	37	5	17	35	7	

751. Λίνος διδάσκαλος Ηρακλέως ἐγνωρίζετο. Sync. 130. A.

752. Τὰ κατὰ Ὑψίπυλιν. Sync. 125. A.

(ad verbum) 760. (Τὰ κατὰ Σφίγγα) τάτε περὶ Οἰδίπου ... καὶ κατὰ τὴν Ἀργώ, καὶ τοὺς Ἀργοναύτας, ἐν οἷς ἦσαν Ηρακλῆς, καὶ οἱ Διόσκοροι. Sync. 125. B.

Πῶς δύναται τούτων ἀδελφὴ Ελένη, εἰ μὴ πού (lege ἦ) μετὰ πολ-
λὰ ἐτι παρδένος ἀρπάζεσθαι ὑπὸ Θησέως. Sync. 125. B.

762. Καὶ Σφίγγα Παλαίφατος Κάδμου γυναῖκα φησι γενομένην,
διὰ ζῆλον Ἀρμονίας ἀποστῆσαν Καδμείους πολεμεῖν. Sync. 125. B.

764. Μίνως ἐθαλασσοκράτει, καὶ κρίσιν (Scal. Κρησίν) (ὡς) παρα-
Διὸς ἐνομοθέτει ... ὅπερ ὁ Πλάτων ... ἐλέγχει. Sync. 130. B.

(ad sensum) 735. Οὗτος ἀποστήναι (Scal. ἀποπηγῆναι) μυθεύεται
σὺν Ἰκάρῳ τῷ υἱῷ αὐτοῦ, πλοίου λαβόμενος, καὶ διαφυγὼν τὸν Μίνωα
διὰ τὸ ἀνεύρετον γενέσθαι τῷ διώκοντι. Sync. 130. B.

745. Μετὰ δὲ Πέλοπος τελευτὴν ἐμερίσαντο τὴν ἀρχὴν Ἀτρεὺς
καὶ Θυέστης. Sync. 128. C.

Τύρος ἐκτίσθη πρὸ τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις νεῶ, ἔτεσι τριακοσίοις πεν-
τήκοντα καὶ ἐνί. Chron. Pasch. 65. A. et Cedren. 48. E.

	Anni Abrahae	Hebr. Gedeo	Assyr. Sosarmus	Sicyon. Inachus	Athen. Aegeus	Aegypt. XIX. Dyn. Amenophis	
Thamyris Philammonis (filius) his temporibus fuit.	770	38	6	18	56	8	Hercules certamina conficit, atque Antaeum interficit, et Ilium vastat. Dicitur autem Antaeus terrigena (seu terrae filius) esse, quia solus inter nominatos luctantes in terra, luctandi peritissimus erat, ita ut visus sit à Terra matre sua subsidium assequi.
	771	39	7	19	57	9	
	772	40	8	20	58	10	
	Abimelech an. II.						
De Hydra quadam muliere narrat Plato, quod sophistria fuerit acutissima.	773	1	9	21	59	11	
	774	2	10	22	40	12	
	775	3	11	23	41	13	
	Thola an. XXII.						
Priamus regnat post Laomedontem in Iliq.	776	1	12	24	42	14	
	777	2	13	25	43	15	
	778	3	14	26	44	16	
	779	4	15	27	45	17	
Septeni adversus Thebas expeditionem fecerunt.	780	5	16	28	46	18	Centaurorum et Lapitharum congressus. Centauri, Thessalorum equites fuere, ut narrat Palaephatus in primo de Incredilibus (libro).
	781	6	17	29	47	19	
	782	7	18	30	48	20	
	Theseus Aegei annis XXX.						
Minotauri res, de quo Philochorus narrat in secundo Atthidis (libro), quod Minoi Taurus quis nomine magister militiae constituitur inhumanus ac crudelis more. Quia Minos in certamen agonis ferebatur in Androgeum, quem Athenienses interfecere, et pro certaminis victoria praemii loco dabat pueros Atticos. Fortissimus erat (Mino) Taurus, et omnes superabat, usque dum Theseus in certamen provocatus, et, victo Tauro, pollicitus est eximere pueros a debitis tributis: et harum rerum testes esse (ait) Cnossios ipsos.	783	8	19	31	1	21	Medea Colchica ab Aegeo discessit. Androgeus dolo interfectus est Athenis.
	Mithreus annis XXVII.						
	784	9	1	52	2	22	
	785	10	2	53	3	23	
	786	11	3	54	4	24	Theseus Helenam rapuit, quam rursus fratres abduxerunt, atque matrem Thesei captivam duxerunt, cum ille longinquum iter faceret.
	787	12	4	55	5	25	
	788	13	5	56	6	26	
	789	14	6	57	7	27	
	790	15	7	58	8	28	Theseus primus Athenienses per regionem dispersos in unam civitatem congregavit, atque Ostracismo multatus est, cum ipse primus eam statuerit legem.
	791	16	8	59	9	29	
	792	17	9	40	10	30	
	793	18	10	41	11	31	
Amazonum expeditio contra Athenas.	794	19	11	42	12	32	Theseus fugit ab Athenis.
	Festus an. VIII.						
	795	20	12	1	13	33	
	796	21	13	2	14	34	
	797	22	14	3	15	35	Theseus primus Athenienses per regionem dispersos in unam civitatem congregavit, atque Ostracismo multatus est, cum ipse primus eam statuerit legem.
	Jair ann. XXII.						
	798	1	15	4	16	36	
	799	2	16	5	17	37	
	800	3	17	6	18	38	Theseus primus Athenienses per regionem dispersos in unam civitatem congregavit, atque Ostracismo multatus est, cum ipse primus eam statuerit legem.
	801	4	18	7	19	39	
	802	5	19	8	20	40	
	Adrastus ann. IV.						
Amazonum expeditio contra Athenas.	803	6	20	1	21	1	Theseus fugit ab Athenis.
	804	7	21	2	22	2	
	805	8	22	3	23	3	
	806	9	23	4	24	4	
	Polyphales an. XXXI.						Theseus primus Athenienses per regionem dispersos in unam civitatem congregavit, atque Ostracismo multatus est, cum ipse primus eam statuerit legem.
	807	10	24	1	25	5	
							Theseus primus Athenienses per regionem dispersos in unam civitatem congregavit, atque Ostracismo multatus est, cum ipse primus eam statuerit legem.

ἐπαδλον ἐδίδου. ἰσχυρός ὢν ὁ Ταῦρος πάντων κατεκράτει, ὥς καὶ δὲ τῷ Θησεῖ τοῦ ἀγῶνος μετεδόθη, καὶ τὸν Ταῦρον κατεπάλαυσε, συνίβη δὲ τοὺς παῖδας διασωθῆναι, καὶ τὴν πόλιν ἀσφαλεῖναι τοῦ δασμοῦ. (αὐτοὶ δὲ Κνωσίοι λέγουσιν). Sync. 130. D. E. praepostero ordine.

795. Θησεὺς Ἑλένην ἥρπασεν, ἣν αὐτὸς ἀπέλαβον οἱ ἀδελφοὶ αὐτῆς... τὴν μητέρα Θησεῶς αἰχμαλωτίσαντες, ἀποδημούντος τοῦ Θησεῶς. Sync. 137. D.

800. Θησεὺς Ἀθηναίους κατὰ χώραν διεσπαρμένους εἰς ἓν συναγαγὼν, ἥτοι εἰς μίαν πόλιν, πρῶτος ἐξωστρακίσθη αὐτός, πρῶτος δεῖς τὸν νόμον. Sync. 137. E.

803. Θησεὺς ἐφυγεν ἀπὸ Ἀθηνῶν. Id. ibid.

(ad sensum) 771. Ἡρακλῆς τοὺς ἀδελφοὺς ἐκτελεῖ, καὶ Ἀνταῖον ἐν Λιβύῃ καταπαλάσας ἀναιρεῖ, τὸν λεγόμενον γηγενῆ, διὰ τὸ ἐπιστήμονα εἶναι τὸν λεγόμενον παρὰ τοῖς παλαισταῖς τρόπον χαμαί, ὥς ἀπὸ τῆς μητρὸς γῆς βοηδεῖσθαι δοκεῖν... Αὐτὸς Ἡρακλῆς τὸ Ἴλιον ἐπόρθησεν. Sync. 130. C.

775. Τὴν δὲ Ὑδραν τὸ μυθευόμενον ζῶον ὁ Πλάτων Σοφίστρια λέγει. Sync. 130. C.

779. Πρίαμος υἱὸς Λαομέδοντος τῆς Τρωῖας καὶ Ἰλίου ἐβασίλευσε. Sync. 136. A.

[illegible]

811. * Տաւանէս ամի ըն: Դ սորա իհ ամիս առաւ ելիոն չաղար Դ յաթենացւոց անտի. և սամիտոնի եղէն իրքն առ սովաւ ॥ թիով. սրճր. ան. 4:

» Tautanes annos xxxl. Huius anno xxv. capta fuit urbs Ilium ab Atheniensibus, et Sampsonis res huius aetate fuerunt «. Thom. Arzer. 3. 4.

826. 835. * Աղէքսանդրոս զէլէնէ առեւանկեաց. և Գ ամ պատե

բաղման վաղն այնքոր, և առնուէն զիւրն • և հերակէս խոցեալ ընկեաց զինքն 'ի հուր ॥ Վարդան :

» Alexander Helenam rapuit; et decennium praelium hac de causa, et Ilii captura. Hercules autem sauciatus projectus se in ignem«. Vardanes .

833, * Յետ Եսեքանի յերայայեցւոյ օրինակի գրի դառաւոր, Ժ . Էլուն, ամն տասն : որ չկայ յԵթովպոսեանցն : 'Ի սորա բերրորդ ամին իւրն (կամ էլիւրն) առաւ ॥ Սմտ : * Տաւառանէս ամն ըն : 'Ի լէ ամին

	Anni Abrahae	Hebr. Jair	Assyr. Mithreus	Sicyon. Polyphales	Athen. Theseus Aegei	Aegypt. xix. Dyn. Amenemes	
	808	11	25	2	26	6	
	809	12	26	3	27	7	
	810	13	27	4	28	8	
			Tautames annis xxxi.				(Tautames) Sub quo Ilium ca- ptum.
	811	14	1	5	29	9	
	812	15	2	6	30	10	
					Meletheus an. xxiii.		
	813	16	3	7	1	11	
Atrous Argis regnavit, et Mycenis Thyestes.	814	17	4	8	2	12	Minos in Sicilia expeditionem con- stituens adversus Daedalum, a filia- bus Cocali occiditur.
	815	18	5	9	3	13	
	816	19	6	10	4	14	
Phaedra Hippolitum concupiscit.	817	20	7	11	5	15	Mycenis regnavit Agamemnon an- nis xxxv. cujus anno xvii. Ilium captum fuit.
	818	21	8	12	6	16	
Post Jair regunt Hebraeos Ammo- nitae annis iii. qui simul cum tem- poribus posteriorum Judicum con- numerantur juxta Hebraeorum tra- ditiones.	819	22	9	13	7	17	
			Jephthai an. vi.				
	820	1	10	14	8	18	
	821	2	11	15	9	19	Hercules in Libya Antaeum oc- cidit.
	822	3	12	16	10	20	
	823	4	13	17	11	21	
Aegyptii (Iege, Epigoni) expedi- tionem fecerunt adversus Thebas.	824	5	14	18	12	22	Lacedemone Menelaus regnavit.
	825	6	15	19	13	23	
			Esebon an. vii.				
Alexander Helenam rapuit, et Ili- cum bellum annis decem coactum propter malum pulchritudinis... quibus dijudicandis praerat Paris Pastor.	826	1	16	20	14	24	Hercules in pestilentiae morbum incidens, in ignem se iniecit, et sic ab hominibus decessit, annos vivens LII. Quidam tamen ante annos xxx. eum decessisse ferunt.
	827	2	17	21	15	25	
	828	3	18	22	16	26	
					Thuoris an. vii.		
	829	4	19	23	17	1	
Mompsus Cilicibus imperavit.	830	5	20	24	18	2	Memnon et Amazones cum Priamo consociati sunt in bello.
	831	6	21	25	19	3	
	832	7	22	26	20	4	
Post Hesebon juxta Hebraeorum exemplar habetur Judex, Aelon an- nis x. qui non invenitur apud Se- ptuaginta.			Labdon an. viii.				Thuoris Aegyptiorum rex ab Ho- mero Polybus vocatur, maritus Al- candrae. De eo meminit in Odyssea. Sub eo ait factum excidium (Trojae).
	833	1	23	27	21	5	
	834	2	24	28	22	6	
A Moysis nativitate anni ccccxl.	835	3	25	29	23	7	A captivitate Ilii usque ad primam Olympiadem anni ccccv.
ILIUM CAPTUM.							
Colligitur omne tempus, secundum Assyrios a xl. tertio regni Nini, in annos dcccxxxv. Et secundum He- braeos a nativitate Abraam in annos dcccxxxv. Et secundum Sicyonios a xxii. Europis in annos dcccxxxv. A primo vero Cecropis anno, primi Atticorum regis, usque ad excidium Trojanorum, et (usque) ad xx. tertium annum Menesthei, de quo Homerus meminit, colliguntur anni ccclxxvi. Totidem et a tricesimo quinto Moysis usque ad annum praesentem, anni ccclxxvi.							
					Demo- phon annis xxxiii.	Aegyptiorum ex tertio to- mo Manethi xx. Dyna- stia Diopolitarum, annis clxxxviii.	
	836	4	26	30	1	1	
	837	5	27	31	2	2	
				Pelagus an. xx.			
	838	6	28	1	3	3	

ἡμετέρας ἐκ τῶν παλαιῶν ἱστοριῶν.

» Post Eesebonem in Hebraeorum exemplari scribitur x. Judex Aelo annis decem, qui non datur apud Septuaginta. Hujus anno tertio Ilium captum «. Sam. » Tautanes annos xxxi. Anno Tautanis xxv. Ilium cap-
tum «. Idem. Similiter et Arzerunius, ut paulo supra.

(ad verb.) 813. Μένως ἐπὶ (marg. εἰς) Σικελίαν στρατεύσας διὰ

Δαίδαλον, ἀναιρεῖται ὑπὸ τῶν Κοκάλου θυγατέρων. Sync. 131. A.

818. Φαῖδρα Ἰππολύτου ἡρώς ἐστιν. Sync. 131. A.

825. Οἱ Ἐπίγονοι (τῶν ἐπὶ τῇ) ἐπὶ Θήβας ἐστράτευσαν. Sync. 131. A.

831. (...) Ἀμαζόνες Πριάμῳ συνέμαχισαν. Sync. 137. C.

835. Τὸ Ἴλιον ἦλθεν. Chron. Pasch. 661. C. et Sync. 137. 138.

	Anni Abrahae	Hebr.	Assyr.	Sicy.	Athen.	Latinorum qui postea		Romani, Aeneas rex fuit tribus post annis ab Ilio capto, ann. III. sed non- nulli dicunt VIII.
		Labdon	Tautames	Pelasgus	Demo- phon	Aegypt. xx. Dyn. Diopolit.		
	839	7	29	2	4	1	4	
	840	8	30	3	5	2	5	
		Sampson ann. xx.						
	841	1	31	4	6	3	6	
		Teuteus an. xl.				Ascanius ann. xxxviii.		
	842	2	1	5	7	1	7	
	843	3	2	6	8	2	8	
	844	4	3	7	9	3	9	
	845	5	4	8	10	4	10	
	846	6	5	9	11	5	11	
	847	7	6	10	12	6	12	
	848	8	7	11	13	7	13	
	849	9	8	12	14	8	14	
	850	10	9	13	15	9	15	
	851	11	10	14	16	10	16	
	852	12	11	15	17	11	17	
	853	13	12	16	18	12	18	
	854	14	13	17	19	13	19	
	855	15	14	18	20	14	20	
	856	16	15	19	21	15	21	
	857	17	16	20	22	16	22	
		Zeuxippus ann. xxxi.						
	858	18	17	1	23	17	23	
	859	19	18	2	24	18	24	
	860	20	19	3	25	19	25	
		Heli Sacerdos an. xl.						
	861	1	20	4	26	20	26	
	862	2	21	5	27	21	27	
	863	3	22	6	28	22	28	
	864	4	23	7	29	23	29	
	865	5	24	8	30	24	30	
	866	6	25	9	31	25	31	
	867	7	26	10	32	26	32	
	868	8	27	11	33	27	33	
		Oxyntes ann. xii.						
	869	9	28	12	1	28	34	
	870	10	29	13	2	29	35	
	871	11	30	14	3	30	36	
	872	12	31	15	4	31	37	
	873	13	32	16	5	32	38	
	874	14	33	17	6	33	39	
	875	15	34	18	7	34	40	
	876	16	35	19	8	35	41	
	877	17	36	20	9	36	42	
	878	18	37	21	10	37	43	
	879	19	38	22	11	38	44	
		Sylvius Aeneae ann. xxix.						
	880	20	39	23	12	1	45	
		Aphidas an. i.						
	881	21	40	24	1	2	46	

Fragm. Gr. ad verbum.

860. Ηλεί' Ιερεὺς ἡγήσατο τοῦ Ἰσραὴλ ἐτη κ', κατὰ τοὺς 6. κατὰ
δὲ τὸ Εβραϊκόν, 6 καὶ Ευσέβιος ἡκολούθησεν, ἐτη μ'. καὶ οὐχ οὕτως
ἐπαγγελλόμενος. Sync. 141. A.

864. Οἱ Ἐκτορος παῖδες τὸ Ἴλιον ἀνεκτίσαντο, τοὺς Ἀθηναί-
δας ἐκβαλόντες Ἑλένου γνάμη. Sync. 136. D. (Obliti sumus edere
Arm. textum Euseb. qui iisdem verbis sic habet in cod. nostro.

αὐτῶν. Ἰσραηλῆς ἡγετὴς ἡγήσατο τὸν Ἰσραὴλ, κατὰ τοὺς 6. κατὰ
τὸ Εβραϊκόν, 6 καὶ Ευσέβιος ἡκολούθησεν, ἐτη μ'. καὶ οὐχ οὕτως
ἐπαγγελλόμενος. Sync. 142. C.

873. Ἀμαζόνες... τὸ ἐν Εφέσῳ ἱερὸν προεπέπρησαν. Sync. 142. C.
Fragm. Gr. ad sensum.

841. Τὸν Σαμῶνα... ἰσχυρὴν διάσκιον γεγονέναι φασί... Καὶ πα-
ρὰ τισι τὰς πράξεις αὐτοῦ παραβάλλεσθαι ταῖς τοῦ Ἡρακλέους φασί.
Chron. Pasch. 66. E.

Ա. Աբգար.	Եբրայ. Հեռի հանա.	Ասոր. Ուրի. հանա.	Սին. Չհի. հանա.	Ալե. Թի. հանա.	Ղարբ. Սի. հանա.	Եգիպ. Գի. հանա.
աձբ	իբ	ա	իե	ա	գ	իւե
աձգ	իգ	բ	իզ	բ	դ	իւը
աձդ	իդ	գ	իէ	գ	ե	իւթ
աձե	իե	դ	իը	դ	զ	ծ
աձզ	իզ	ե	իթ	ե	է	ծա
աձէ	իէ	զ	Լ	զ	ը	ծբ
աձը	իը	է	Լա	է	թ	ծգ

Սինի թագաւորք պահանջին
տեւալք յամս ջճը: Յետ որոյ
թագաւորք ոչ ևս կացին, բայց
քուրմքն կառնեայ:

Ասորիւն թագաւորքի վասն սինիացոց իշխանութեանն:

Արագեցոք միւստ միոջն զսինիացոց թագաւորսն, սինիցն արարեալ յեգիպոսայ առաջին թագաւորէն՝ հանգուցաք ի զեքսիպոս: Թագաւորքն կալան ամս ջէէ: Եւ յետ թագաւորացն քուրմքն կառնեայ կացին չ, որք կալան զքրմաւթիւնն ամս լի: յետ որոց եկաց քուրմ քարիդէմոս, որ առ չժուժալ ծախուցն՝ փախտական եղև:

Ա. Աբգար.	Եբրայ. Հեռի հանա.	Ասոր. Ուրի. հանա.	Ալե. Թի. հանա.	Ղարբ. Սի. հանա.	Եգիպ. Գի. հանա.
աձթ	իթ	ը	ը	ժ	ծգ

Երեքթիդեանց թագաւորութիւնն վախճանեցաւ: Եւ ատտիկեցոց թագաւորացն իշխանութիւնն յայլ աղգ փոխեցաւ. զթիմոյիտ յառաջ կոչեալ քսանթիոսի բիւլտեայ, և չունել յանձին թիմոյիտի, մեղանթոս անդրոսիմուկեայ պիղացի միայն ընդ միայն կուռեցաւ, յաղթեաց և թագաւորեաց. անտի և խաբեբէից տօն լինի յաթէնս, վասն խաբեութեամբ լինելոյ յաղթութեանն:

Ասորիւն թագաւորքի վասն սինիացոց իշխանութեանն:

Արագեցոցը առնթեր և զաթէնացոց թագաւորսն, սինիցն արարեալ ի կեկրոպայ՝ որ կոչէր զիփիւէս, հանգուցուք ի թիմոյիտէս: Իսկ ամէն թագաւորացն ժամանակ՝ որ կոչէին երեքթիդեանք, գտանի ամաց նթ: Յետ որոց առ զթագաւորութիւնն մեղանթոս անդրոսիմուկեայ պիղացի. և նորին որդի կողոս, որք թագաւորեցին ամս ծը:

			Սինիացոց ամս լի:		
			ա	ժա	
աղ	Լ	թ	ա	ժա	ծե
աղա	Լա	ժ	բ	ժբ	ծգ
աղբ	Լբ	ժա	գ	ժգ	ծե
աղգ	Լգ	ժբ	դ	ժդ	ծը
աղդ	Լդ	ժգ	ե	ժե	ծթ
աղե	Լե	ժդ	զ	ժզ	կ
աղզ	Լզ	ժե	է	ժէ	կա
աղէ	Լէ	ժզ	ը	ժը	կբ
աղը	Լը	ժէ	թ	ժթ	կգ
աղթ	Լթ	ժը	ժ	ի	կդ
Ի վախճանել հեղեայ քահանայի տալ պանակն ընդ այլաղգեօք լինի. և յետ այնորիկ դայ ի տուն արմնագաւբայ:	Չ	իւ	ժա	իա	կե
	Սանաւա ամս ի:				
	ջա	ա	ժբ	իբ	կզ
	ջբ	բ	ժգ	իգ	կէ
	ջգ	գ	ժդ	իդ	կը
	ջդ	դ	ժե	իե	կթ

Fragm. Gr. ad verbum.

888. Κάστωρος (...) περί τῆς βασιλείας τῶν Σικυωνίων. Παρατίθε-
μεν δὲ καὶ τοὺς Σικυῶνας βασιλεύσαντας, ἀρχομένους μὲν ἀπὸ Αἰ-
γιαλέως τοῦ πρώτου βασιλεύσαντος, λήγοντας δὲ ἐπὶ Ζεύξιππον. οἱ
μὲν οὖν βασιλεῖς κατέσχον ἑτῶν χρόνον υἱῷ. μετὰ δὲ τοὺς βασιλεῖς

κατεστάθησαν ἱερεῖς τοῦ Καρνίου ἔξ, οὗτοι δ' ἱεράτευσαν ἔτη λγ'.
μεθ' οὗς κατεστάθη ἱερεὺς Χαρίδημος, ὃς καὶ οὐχ ὑπομείνας τὴν δα-
πάνην ἐφυγεν. Sync. 78. A. (Confer cum 1. Parte Chron. Eusebii. p. 121.)

889. Ἡ τῶν Ερεχθιδῶν βασιλεία κατελύθη παρὰ Ἀθηναίους Ἀτ-
τικῶν λεγομένη, καὶ μετήλθεν εἰς ἑταρον γένος. Οὐμοίτην γὰρ προσ-

Anni Abrahae	Hebr. Heli sacerdos	Assyr. Thineus an. xxx.	Sicy. Zeuxip- pus	Athen. Thymoe- tes an. VIII.	Latin. Sylvius Aeneae	Aegypt. xx. Dyn. Diopolit.
882	22	1	25	1	5	47
883	23	2	26	2	4	48
884	24	3	27	3	5	49
885	25	4	28	4	6	50
886	26	5	29	5	7	51
887	27	6	30	6	8	52
888	28	7	31 * *	7	9	53

Sicyonis Reges defecerunt, cum perdurassent an. DCCCCLVIII. Post quod reges non amplius fuerunt, sed Sacerdotes Carnii.

Castoris Chronographi de Sicyoniorum imperio.

Exposuimus singillatim Sicyoniorum reges, incipientes ab Aegyaleo primo rege, et finem fecimus in Zeuxippo. Reges tenuerunt annis DCCCCLXVII. Postque reges, Sacerdotes constituti sunt VI, qui tenuerunt sacerdotium annis XXXIII. Post quos sacerdos constitutus est Charidemus, qui sumptibus non subsistens fugam capessivit.

Anni Abrahae	Hebr. Heli Sacer.	Assyr. Thineus	Athen. Thymoe- tes	Latin. Sylvius Aeneae	Aegy. xx. Dyn. Diopol.
889	29	8	8	10	54

Erechthidarum regnum finitum, et Atticorum regum imperium ad aliud genus translatum est. Thimoeten quum provocasset Xanthius Boeotius, Thimoetes autem recusasset, Melanthus Andropompi (filius) Pyliensis solus cum solo congressus est, superavit regnavitque. Inde et Fallaciarum solemnitas agitur Athenis, eo quod per fallaciam peracta fuerit victoria.

Castoris Chronographi de Atheniensium imperio.

Apponemus et Atheniensium reges, incipientes a Cecrope qui vocabatur Diphyes, et finem facientes iu Thimoete. Universum autem tempus regum qui vocabantur Erechthidae, invenitur annorum CCCCXLIX. Post quos suscepit regnum Melanthus Andropompi (filius) Pyliensis, et ejusdem filius Codrus, qui regnaverunt annis LVIII.

<i>Melanthus ann.</i>						
<i>XXXVII.</i>						
890	50	9	1	11	55	
891	51	10	2	12	56	
892	52	11	3	13	57	
893	53	12	4	14	58	
894	54	13	5	15	59	
895	55	14	6	16	60	
896	56	15	7	17	61	
897	57	16	8	18	62	
898	58	17	9	19	63	
899	59	18	10	20	64	
Defuncto Heli Sacerdote, Arca sub alienigenis fuit, ac deinde venit in domum Aminadab.	900	40	19	11	21	65
	<i>Samuel annis XL.</i>					
	901	1	20	12	22	66
	902	2	21	13	23	67
	903	3	22	14	24	68
904	4	23	15	25	69	

καλεσμένου Ξάνθου τοῦ Βοιωτίου, καὶ μὴ ὑπακούσαντος τοῦ Θυμοίου, Μέλανθος Ἀνδρόπομπου Πύλιος ἀναδεξάμενος ἐμονομάχησε, καὶ νικήσας ἐβασίλευσεν. ἐν δὲ τῇ Ἀθήνῃσιν ἡ τῶν Ἀπατουρίων ἑορτὴ ἀγέται, διὰ τὸ σὺν ἀπάτῃ γενέσθαι τὴν νίκην. Sync. 142. C. D. (Sequentem

Castoris textum confer cum I. P. Euseb. p. 127.) 900. Τελευτήσαντος Ηλεί τοῦ ἱερέως ἡ κιβωτός ὑπὸ ἀλλοφύλων γίνεται, καὶ μετὰ ταῦτα ἀγέται εἰς οἶκον Ἀμιναδάβ (ἐτη κ.) Sync. 141. A.

Ա. Ա. Բրաւ.	Ե. Բրաւ.	Ա. Ա. Բրաւ.	Ա. Ա. Բրաւ.	Ա. Ա. Բրաւ.	Ա. Ա. Բրաւ.
ՋԵ	Ե	ԻԴ	ԺԳ	ԻԳ	Տ
ՋԶ	Զ	ԻԵ	ԺԵ	ԻԵ	ՏԱ
ՋԷ	Է	ԻԶ	ԺԶ	ԻԶ	ՏԲ
ՋԸ	Ը	ԻԷ	ԺԷ	ԻԷ	ՏԴ
Ա. Բրաւ. Ե. Բրաւ.					
ՋԹ	Թ	ԻԸ	Ի	Ե	ՏԴ
ՋԺ	Ժ	ԻԹ	ԻԱ	Բ	ՏԵ
ՋԺԱ	ԺԱ	Լ	ԻԲ	Դ	ՏԶ
Ա. Բրաւ. Ե. Բրաւ.					
ՋԺԲ	ԺԲ	Ա	ԻԴ	Դ	ՏԵ
ՋԺԳ	ԺԳ	Բ	ԻԴ	Ե	ՏԸ
ՋԺԶ	ԺԶ	Դ	ԻԵ	Զ	ՏԹ
ՋԺԷ	ԺԷ	Դ	ԻԶ	Է	Տ

Համեմատական աղյուսակ ըստ ոմանց :

Եթե որպէս զհամեմատական աղյուսակ եղև երկրանուններն, յայտ անտի իսկ է, զի ոմանք առ կրէ. տատեալ կարգէն զնա՝ նախ քան զհերակղեանցն ասպատակ. և այլք առ երատոսթենեսալ յետ ճ՝ ամի իղինի աւերածին. և ոմանք առ արիստարքոսիւ, քան զոր է յունական դաղթականութիւնն ճ՝ ամալ յետոյ. և ոմանք առ փիլոքորոսեալ առ յունական դաղթականութեամբն, առ միով մինչև ցկեանս իշխա. նացն արքիպալ աթենացւոյ իշխանաւն. որպէս լինել յետոյ քան զիղիական իրան ճ՝ ամալ. և ոմանք առ ապոլոնիոսեալ յետոյ քան զիղիական իրան մինչ ամալ. և ոմանք սակալ ինչ յառաջ քան զոլոմպիապիադան՝ յետ իղինի աւերածին ճ՝ ամալ. և այլք առ արքիպոլեալ՝ զքսաներորդիւ և զերրորդիւ ողոմպիա. դաւն՝ յետոյ քան զիղիականն ճ՝ ամալ :

Ա. Ա. Բրաւ.	Ե. Բրաւ.	Ա. Ա. Բրաւ.	Ա. Ա. Բրաւ.	Ա. Ա. Բրաւ.	Ա. Ա. Բրաւ.	Ա. Ա. Բրաւ.
ՋԺԶ	ԺԶ	Ե	Ա	ԻԵ	Ը	ՏԱ
Ա. Բրաւ. Ե. Բրաւ.						
ՋԺԷ	ԺԷ	Զ	Ա	ԻԸ	Թ	ՏԲ
ՋԺԸ	ԺԸ	Է	Բ	ԻԹ	Ժ	ՏԴ
ՋԺԹ	ԺԹ	Ը	Դ	Լ	ԺԱ	ՏԶ
ՋԻ	Ի	Թ	Դ	ԼԱ	ԺԲ	ՏԷ
ՋԻԱ	ԻԱ	Ժ	Ե	ԼԲ	ԺԳ	ՏԸ
ՋԻԲ	ԻԲ	ԺԱ	Զ	ԼԴ	ԺԶ	ՏԹ
ՋԻԳ	ԻԳ	ԺԲ	Է	ԼԶ	ԺԷ	Տ
ՋԻԴ	ԻԴ	ԺԳ	Ը	ԼԸ	ԺԸ	ՏԱ
ՋԻԵ	ԻԵ	ԺԴ	Թ	ԼԹ	ԺԹ	ՏԲ
ՋԻԶ	ԻԶ	ԺԵ	Ժ	ԼԺ	ԺԺ	ՏԴ
Ա. Բրաւ. Ե. Բրաւ.						
ՋԻԷ	ԻԷ	ԺԶ	ԺԱ	ԺԲ	ԺԳ	ՏԸ
ՋԻԸ	ԻԸ	ԺԷ	ԺԲ	ԺԴ	ԺԵ	ՏԹ
ՋԻԹ	ԻԹ	ԺԸ	ԺԳ	ԺԶ	ԺԷ	Տ
ՋԼ	Լ	ԺԹ	ԺԴ	ԺԸ	ԺԹ	ՏԱ
ՋԼԱ	ԼԱ	Ի	ԺԵ	ԺԺ	ԺԻ	ՏԲ
ՋԼԲ	ԼԲ	ԻԱ	ԺԶ	ԺԳ	ԺԲ	ՏԴ
ՋԼԳ	ԼԳ	ԻԲ	ԺԷ	ԺԴ	ԺԷ	ՏԸ
ՋԼԴ	ԼԴ	ԻԳ	ԺԸ	ԺԶ	ԺԸ	ՏԹ
ՋԼԵ	ԼԵ	ԻԴ	ԺԹ	ԺԸ	ԺԹ	Տ
ՋԼԶ	ԼԶ	ԻԵ	Ի	ԺԺ	ԺԻ	ՏԱ
ՋԼԷ	ԼԷ	ԻԶ	ԻԱ	ԺԳ	ԺԲ	ՏԲ
ՋԼԸ	ԼԸ	ԻԷ	ԻԲ	ԺԴ	ԺԷ	ՏԴ
ՋԼԹ	ԼԹ	ԻԸ	ԻԳ	ԺԸ	ԺԹ	ՏԸ

Երկրորդ՝ պէղծածացիք ծն. վաղակցին ամս ձե :

Պէղծածացիք ի վերայ աթենացւոյ զործողով եղին :

Աթենաց յաւիտ ասպատակ գիմերացւոյն հանդերձ :

Fragm. Gr. ad verbum.

915. Ομηρος (...) κατά τινες ἐγνωρίζετο. Chron. Pasch. 68. C.
915. (...) Ομηρον ... οἱ μὲν πρὸ τῆς Ηρακλειδῶν καδόδου φασί

γεγονέαι, (ὡς οἱ) περὶ Κράτητα, οἱ δὲ περὶ Ερατοσθένην μετὰ ἔτη ρ'. τῶν Τρωϊκῶν, οἱ δὲ περὶ Ἀρίσταρχον κατὰ τὴν Ἰωνικὴν ἀποικίαν μετὰ ἔτη ρ'. οἱ δὲ περὶ Φιλόχορον ἐπὶ τῆς Ἰωνικῆς ἀποικίας, καδ' ἔγα τῶν διὰ βίου Ἀρχόντων Ἀθήνησιν Ἀρχίππον μετὰ τὰ Τρωϊκὰ ἔτασιν

Anni Abrahae	Hebr. Samuel	Assyr. Thineus	Athen. Melan- thus	Latin. Sylvius Aeneae	Aegypt. xx. Dyn. Diopol.
905	5	24	16	26	70
906	6	25	17	27	71
907	7	26	18	28	72
908	8	27	19	29	73
				Latinus Sylvius an. xxxi.	
909	9	28	20	1	74
910	10	29	21	2	75
911	11	30	22	3	76
				Dercylus an. xl.	
912	12	1	23	4	77
913	13	2	24	5	78
914	14	3	25	6	79
915	15	4	26	7	80

Homerus Poeta agnoscebatur, secundum quosdam.

Quomodo de Homero apud multos discrepantia fuerit, vel inde manifestum est, quod quidam, ut Crates, collocant eum ante Heraclidarum irruptionem; alii vero, ut Eratosthenes, post c. annos eversionis Ilii: nonnulli, ut Aristarchus, c. annis post Jonicam emigrationem, et nonnulli ut Philochorus, tempore Jonicae emigrationis, sub uno Principum usque ad vitam (totam degentium), sub Archippo (nimirum) Atheniensium principe, quasi vero annis cxxx post Iliaca gesta. Quidam vero, ut Apollodorus, post Iliaca gesta annis ccxl. et aliqui paulo ante Olympiadas, post Ilium captum annis cccc. alii demum ut Archilochus, circa vicesimam tertiam Olympiadem, post Iliaca (gesta) annis n.

Anni Abrahae	Hebr. Samuel	Assyr. Dercylus	Corin- thiorum	Laced. Euri- stheus an. xliv.	Athen. Melan- thus	Latin. Latinus Sylvius	Aegypt. xx. Dyn. Diopolit.
916	16	5		1	27	8	81
				Aletes ann. xxxv.			
917	17	6	1	2	28	9	82
918	18	7	2	3	29	10	83
919	19	8	3	4	30	11	84
920	20	9	4	5	31	12	85
921	21	10	5	6	32	13	86
922	22	11	6	7	33	14	87
923	23	12	7	8	34	15	88
924	24	13	8	9	35	16	89
925	25	14	9	10	36	17	90
926	26	15	10	11	37	18	91
				Codrus ann. xxi.			
927	27	16	11	12	1	19	92
928	28	17	12	13	2	20	93
929	29	18	13	14	3	21	94
930	30	19	14	15	4	22	95
931	31	20	15	16	5	23	96
932	32	21	16	17	6	24	97
933	33	22	17	18	7	25	98
934	34	23	18	19	8	26	99
935	35	24	19	20	9	27	100
936	36	25	20	21	10	28	101
937	37	26	21	22	11	29	102
938	38	27	22	23	12	30	103
939	39	28	23	24	13	31	104

Secundo Pelasgi mare obtinuerunt annis lxxxv.

Peloponnesii in Athenienses expeditionem moverunt.

Amazonum in Asiam incur-
sio cum Gimmeriis.

ρπ'. οἱ δὲ περὶ Ἀπολλόδωρον τὸν Ἀθηναῖον, ὕστερον τῶν Ἰλιακῶν σμ'. ἄλλοι μικρὸν πρό τῶν Ὀλυμπιάδων, ἔτεσι υ'. ἐγγύς μετὰ Ἰλίου ἀλω-
σιν. καὶ ἕτεροι κατὰ Ἀρχίλοχον περὶ τὴν κγ'. Ὀλυμπιάδα, μετὰ ἐτη
φ'. που τῆς ἀλώσεως Τρώας. Sync. 144. D.

928. Πελασγοὶ β'. ἐδαλασσοκράτησαν ἐτη πέ. Sync. 144. C.
936. Πελοποννήσιοι ἐστράτευσαν ἐπ' Ἀθήνας. Sync. 142. E.
939. Ἀμαζόνες τῇ Ἀσίᾳ ἐπύλθον ἅμα τοῖς Κιμμερίοις. Sync.
142. C.

Ա	Ե	Ա	Կ	Ղ	Ա	Ղ	Ե
Աբգար	Մանուկ	Ին	Անգի	Են	Կար	Են	Են
Ձ	Ե	Ի	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձա	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձբ	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձգ	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձդ	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձե	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձզ	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձը	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձի	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձյ	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձկ	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձլ	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձն	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձո	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձպ	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձգ	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձդ	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձե	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձզ	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձը	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձի	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձյ	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձկ	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձլ	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձն	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձո	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձպ	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձգ	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձդ	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձե	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձզ	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձը	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձի	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձյ	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձկ	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձլ	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձն	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձո	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձպ	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձգ	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձդ	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձե	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձզ	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձը	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձի	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձյ	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձկ	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձլ	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձն	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձո	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձպ	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձգ	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձդ	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձե	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձզ	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձը	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձի	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձյ	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձկ	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձլ	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձն	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձո	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձպ	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձգ	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձդ	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձե	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձզ	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձը	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձի	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձյ	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձկ	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձլ	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձն	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձո	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձպ	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձգ	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձդ	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձե	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձզ	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձը	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձի	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձյ	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձկ	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձլ	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձն	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձո	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձպ	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձգ	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձդ	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձե	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձզ	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձը	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձի	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձյ	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձկ	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձլ	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձն	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձո	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձպ	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձգ	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձդ	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձե	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձզ	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձը	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձի	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձյ	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձկ	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձլ	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձն	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձո	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձպ	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձգ	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձդ	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձե	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձզ	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձը	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձի	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձյ	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձկ	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձլ	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձն	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձո	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձպ	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձգ	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձդ	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձե	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձզ	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձը	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձի	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձյ	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձկ	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձլ	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձն	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձո	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձպ	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձգ	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձդ	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձե	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձզ	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձը	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձի	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձյ	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձկ	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձլ	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձն	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձո	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձպ	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձգ	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձդ	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձե	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձզ	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձը	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձի	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձյ	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձկ	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձլ	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձն	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձո	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձպ	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձգ	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձդ	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձե	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձզ	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձը	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձի	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձյ	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձկ	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձլ	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձն	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձո	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձպ	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձգ	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձդ	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձե	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձզ	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձը	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձի	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձյ	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձկ	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձլ	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձն	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձո	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձպ	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձգ	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձդ	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձե	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձզ	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձը	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձի	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձյ	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձկ	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձլ	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձն	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձո	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձպ	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձգ	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձդ	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձե	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձզ	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձը	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	Ե
Ձի	Ե	Լ	Ե	Ե	Ե	Ե	

941. * Գերկելեզոս ամն (Դ) : Առ այսու ժամանակա դաւիթ Թա
 դաւորեաց յերուսաղէմ և Թադաւորութիւնն ասորեսպանեայց նը
 ւաղէր, բռնակալք ոմանք կային 'ի նոցանէ 'ի կողմանս դամասկոսի||
 Թադմ. արժր. ան. 4 :
 " Dercyllus annos (xl). Circa hoc tempus David regnavit in Jeru-

949. * Գարգարէանային յաւուրս դաւթի՝ գաղ. նախան, (h) ա
ապի || • Ստոր.

Anni Abrahae	Hebr. Samuel	Assyr. Dercylus	Corin- thior. Aletes	Lace- daem. Euristheus	Athen. Codrus	Latin. Aeneas Sylvius an. L.	Aegypt. xx.Dyn. Diopolit.
940	40	29	24	25	14	1	105
	Ex gente Juda, David ann. XL.						
941	1	50	25	26	15	2	106
942	2	51	26	27	16	3	107
943	3	52	27	28	17	4	108
944	4	53	28	29	18	5	109
945	5	54	29	30	19	6	110
946	6	55	30	31	20	7	111
947	7	56	31	32	21	8	112
				Medo Codri an. xx.			
948	8	57	32	33	1	9	113
949	9	58	33	34	2	10	114
950	10	59	34	35	3	11	115
951	11	40	35	36	4	12	116
		Eupales ann. 38.	Ixion an. xxxv.				
952	12	1	1	37	5	13	117
953	13	2	2	38	6	14	118
954	14	3	3	39	7	15	119
955	15	4	4	40	8	16	120
956	16	5	5	41	9	17	121
957	17	6	6	42	10	18	122
				Agys. an. I.			
958	18	7	7	1	11	19	123
				Aegystratus ann. xxxv.			
959	19	8	8	1	12	20	124
960	20	9	9	2	13	21	125
961	21	10	10	3	14	22	126
962	22	11	11	4	15	23	127
963	23	12	12	5	16	24	128
964	24	13	13	6	17	25	129
965	25	14	14	7	18	26	130
966	26	15	15	8	19	27	131
967	27	16	16	9	20	28	132
				Acastus an. xxxvi.			
968	28	17	17	10	1	29	133
969	29	18	18	11	2	30	134
970	30	19	19	12	3	31	135
971	31	20	20	13	4	32	136
972	32	21	21	14	5	33	137
973	33	22	22	15	6	34	138
974	34	23	23	16	7	35	139
975	35	24	24	17	8	36	140
976	36	25	25	18	9	37	141
977	37	26	26	19	10	38	142
978	38	27	27	20	11	39	143
979	39	28	28	21	12	40	144
980	40	29	29	22	13	41	145
	Salomon filius David, ann. XL.						
981	1	30	30	23	14	42	146
982	2	31	31	24	15	43	147

Codrus obiit, morti se tradens ob revelationem, Peloponnesiis contra Athenienses expeditionem moventibus. Sub quibus finem habuit Erechthidarum imperium, cum perdurasset annos DLVIII. Post Codrum Athenis (constitutisunt) Principes toto suae vitae tempore; quorum primus Medo Codri (filius) annis xx.

Magnesia in Asia condita.

Jonum migratio, in quibus et Homerum quidam ferunt.

» Prophetabant in diebus David, Gad, Nathan, Asaph «. Sam.

Fragm. Gr. ad verbum.

949. Εβραίων Αρχιερεὺς Αβιαθάρ ἐγνωρίζετο. Chron. Pasch. 68. E.

949. Προφήτευσον Γαδ, Ναθαν, καὶ Ασάφ. Chron. Pasch. 68. E. et Sync. 141. B.

978. Καρχηδὼν ἐπεκτίσθη ὑπὸ Καρχηδόνος τοῦ Τυρίου. ὡς δὲ ἄλλοι, ὑπὸ Διδόους τῆς ἐκείνου θυγατρὸς μετὰ τὰ Τροϊκὰ ἔτεσι ρλγ'. Sync. 144. 145.

(ad sensum) 980. Ἰώνων ἀποικία, καὶ Ὀμηρος ἱστορεῖται γεγονῶς παρ' Ἑλλήσιν ... Sync. 143. A.

[illegible]

984. * Եւպաղէս՝ ամս ըն: Սորա ըջ ամն՝ չորրորդ ամն սողումննի,
և շինուած տաճարին || • Սաու:

⁊ Eupalles an. xxxviii, Hujus an. xxxiii, quartus fuit Salomonis,
quo aedificatio templi c. Sam.

996. * Մարգարէանային . . . յաւուրս սողոմենի սագովլի, արեւ
սէլոնացի, սամէա || Սամ:

» Prophetabant ... in diebus Salomonis Sadoc, Achia Selonensis,
et Samea «. Sam.

1020. * Ղաւոսթեհէս ամն ին: Հրէից ազգն յերկուս բաժանի||
Սամ:

» Laosthenes annos XLV. Judaeorum natio in duas dividitur «. Sam.

Anni Abrahae	Hebr. Salomon	Assyr. Eupales	Corin- thior. Ixion	Lace- daem. Aegestratus	Athen. Acastus	Latin. Aenius Sylvius	Aegypt. xx. Dyn. Diopolit.	
983	3	52	52	25	16	44	148	Salomon templum Hierosolymitarum incipiebat aedificare: perficit autem annis VIII.
984	4	53	53	26	17	45	149	
985	5	54	54	27	18	46	150	
986	6	55	55	28	19	47	151	
987	7	56	56	29	20	48	152	
988	8	57	57	30	21	49	153	
Agelaus an. XXXVII.								
989	9	58	1	31	22	50	154	
Laosthenes an. XLV.								Albas an. XXXIX.
990	10	1	2	52	23	1	155	Prophetabant apud Hebraeos Sadoc, Achias Silonites, et Sameas.
991	11	2	3	53	24	2	156	
992	12	3	4	54	25	3	157	
993	13	4	5	55	26	4	158	
Labotes an. XXXV.								
994	14	5	6	1	27	5	159	
995	15	6	7	2	28	6	160	
996	16	7	8	3	29	7	161	Quidam Homerum, et Hesiodum sub his referunt: alii autem multo ante, sicut et hic quidem habetur.
997	17	8	9	4	30	8	162	
998	18	9	10	5	31	9	163	
999	19	10	11	6	32	10	164	
1000	20	11	12	7	33	11	165	
1001	21	12	13	8	34	12	166	
1002	22	13	14	9	35	13	167	
1003	23	14	15	10	36	14	168	Secundum quosdam, Carchedonis (sc. Carthaginis) constructio a Didone. Secundum vero alios multo ante, sicut et dictum quidem est.
Archippus an. XIX.								
1004	24	15	16	11	1	15	169	
1005	25	16	17	12	2	16	170	
1006	26	17	18	13	3	17	171	
1007	27	18	19	14	4	18	172	
1008	28	19	20	15	5	19	173	
1009	29	20	21	16	6	20	174	Amendis an. XXVI.
1010	30	21	22	17	7	21	175	
1011	31	22	23	18	8	22	176	
1012	32	23	24	19	9	23	177	
1013	33	24	25	20	10	24	178	
1014	34	25	26	21	11	25	1	
1015	35	26	27	22	12	26	2	
1016	36	27	28	23	13	27	3	
1017	37	28	29	24	14	28	4	
1018	38	29	30	25	15	29	5	
1019	39	30	31	26	16	30	6	
1020	40	31	32	27	17	31	7	

Colligitur omne tempus à Moyse et egressu ex Aegypto (usque) ad octavum Salomonis annum praesentem, ut tertio Regnorum capite habetur, in annos CCCCLXXX.

Hebraeorum Pontifex Sadoc VIII. ab Aaron, agnoscebatur.

Post Salomonem defunctum, gente Judaeorum contra se invicem altercante, regnoque eorum bifariam diviso, in Samaria decem tribubus imperabat Jeroboam annis xxii. Rhoboam autem filius Salomonis regnavit in Jerusalem duobus tribubus; quorum nomen appellativum Juda erat ob reges nationis, qui a Judae tribu descendebant; unde et universa utique gens Judaei: regnat vero (is) annis xvii.

Fragn. Gr. ad verb.

984. Σολομών τόν ἐν Ἱεροσολύμοις νεῶν οἰκοδομεῖν ἤρξατο ... ὃ καί συνετέλεσεν ἔτεσιν (vel ἔτη) ὀκτώ. Chron. Pasch. 73. D.
 997. Εβραίων Ἀρχιερεὺς ἡ ἀπὸ Ἀαρὼν Σαδὰκ ἐγνωρίζετο (κατὰ τὸν Εὐσέβιον ait) Sync. 145. C. D. vide et Chr. Pasch. 74. A.

1020. Μετὰ τὴν τελευτὴν Σολομῶντος, σπασιάσαντος τοῦ Ἰουδαίου ἔθνους, καὶ τῆς βασιλείας αὐτῶν διαιρεθείσης, ἐν Σαμαρείᾳ δέκα φυλῶν ἡγεῖται (τοῦ Ἰσραὴλ) Ἱεροβοάμ ... (Ἰούδα δὲ καὶ Βενιαμὴν) ἐν Ἱερουσαλὴμ βασιλεύει Ροβοάμ υἱὸς Σολομῶντος, οἷς ἐπ' αὐτῶν Ἰουδαῖοι, διὰ τὸ ἐκ φυλῆς Ἰούδα κρατεῖν τοὺς βασιλεῖς, ἔθεν καὶ τὸ πᾶν ἔθνος τὴν τῶν Ἰουδαίων εἰληφέν ἐπ' αὐτοῖς. Chron. Pasch. 74.

	Anni Abrahae	Hebr. Juda. Rhoam	Hebr. Israel. Jeroboam	Assyr. Laosthen.	Corin- thior. Agelaus	Lace- daem. Labotas	Athen. Archippus	Latin. Albas Sylvius	Aegypt. xxi. Dyn. Smendis	
Sosakim rex Aegypti contra Judaeos expedi- tionem fecit, templum- que spoliavit quinto an- no regni Rhoam.	1021	1	1	32	33	28	18	52	8	
	1022	2	2	33	34	29	19	53	9	
							Tersippus ann. xli.			
	1023	3	3	34	35	30	1	34	10	
	1024	4	4	35	36	31	2	35	11	
	1025	5	5	36	37	32	3	36	12	
					Prymnes an. xxxv.					
	1026	6	6	37	1	33	4	37	13	
	1027	7	7	38	2	34	5	38	14	
	1028	8	8	39	3	35	6	39	15	
							Epistus Sylvius an. xxxvi.			
	1029	9	9	40	4	36	7	1	16	
	1030	10	10	41	5	37	8	2	17	
(. . .) (Lacuna unius Chartae in Cod. Arm. supplenda ex Hieron. et Sam. juxta I. P. Eusebii, hoc pacto.)										
						Doristhus an. xxxix.				
	1031	11	11	42	6	1	9	3	18	
	1032	12	12	43	7	2	10	4	19	
	1033	13	13	44	8	3	11	5	20	
	1034	14	14	45	9	4	12	6	21	
				Peritiatas an. xxx.						
	1035	15	15	1	10	5	13	7	22	
	1036	16	16	2	11	6	14	8	23	
	1037	17	17	3	12	7	15	9	24	
		Abia an. iii.								
	1038	1	18	4	15	8	16	10	25	
	1039	2	19	5	14	9	17	11	26	
								Pseusenes an. 41		
	1040	3	20	6	15	10	18	12	1	
		Asa an. xli.								
	1041	1	21	7	16	11	19	13	2	
	1042	2	22	8	17	12	20	14	3	
		Nadab an. ii.								
	1043	3	1	9	18	13	21	15	4	
	1044	4	2	10	19	14	22	16	5	
		Baasa ann. xxiv.								
	1045	5	1	11	20	15	23	17	6	
	1046	6	2	12	21	16	24	18	7	
	1047	7	3	13	22	17	25	19	8	
	1048	8	4	14	23	18	26	20	9	
	1049	9	5	15	24	19	27	21	10	
	1050	10	6	16	25	20	28	22	11	
	1051	11	7	17	26	21	29	23	12	
	1052	12	8	18	27	22	30	24	13	
	1053	13	9	19	28	23	31	25	14	
	1054	14	10	20	29	24	32	26	15	
							Capis Sylvius ann. xxviii.			
	1055	15	11	21	30	25	33	1	16	
Hebraeorum Pontifex maximus Abimelech il- lustris habetur.										Samus condita, et Smyr- na in urbis modum am- pliata.
Prophetabant Achia, Sa- maeas, et is qui fuerat apud altare Samariae, Hieu, Joede, Azarias, qui et Addo, Anania.										Thraces Babryciam, quae nunc Bithynia nun- cupatur, transeuntes a Strymone, occupave- runt.
										(Thraces mare obti- nuerunt).
Principium sexagesimi primi Jubilei secundum Hebraeos.										Thraces mare obtinue- runt.
								Capis superioris regis fi- lius.		

» In diebus ... Nabat (prophetabant) Achia, Samaea, et qui Samariae super altare, Joa, Joel, Azaria, qui et Addo, et Anania «. Sam.

	Anni Abrahae	Hebr. Judae. Asa	Hebr. Israel. Baasa	Assyr. Peritia- tes	Corin- thior. Prym- nes	Lace- daem. Doristhus	Athen. Tersip- pus	Latin. Capis Sylvius	Aegypt. xxi. Dyn. Pseusenn.	
	1056	16	12	22	51	26	34	2	17	
	1057	17	13	23	52	27	35	3	18	
	1058	18	14	24	53	28	36	4	19	
	1059	19	15	25	54	29	37	5	20	
	1060	20	16	26	55	Agesilaus an. XLIV. 1		6	21	
	1061	21	17	27	1	2	39	7	22	(Bacchis.) A quo reges Bacchidae cognominati.
	1062	22	18	28	2	3	40	8	23	
	1063	23	19	29	3	4	41	9	24	
	1064	24	20	30	4	5	Phorbas ann. XXI. 1 10		25	
	1065	25	21	1	5	6	2	11	26	
	1066	26	22	2	6	7	3	12	27	
	1067	27	23	3	7	8	4	13	28	
	1068	28	24	4	8	9	5	14	29	
	1069	29	Hela an. II. 1 5		9	10	6	15	30	
	1070	30	2	6	10	11	7	16	31	
	1071	31	Ambri ann. XII. 1 7		11	12	8	17	32	
	1072	32	2	8	12	13	9	18	33	
	1073	33	3	9	13	14	10	19	34	
	1074	34	4	10	14	15	11	20	35	
	1075	35	5	11	15	16	12	21	36	
	1076	36	6	12	16	17	13	22	37	
	1077	37	7	13	17	18	14	23	38	
	1078	38	8	14	18	19	15	24	39	
	1079	39	9	15	19	20	16	25	40	
	1080	40	10	16	20	21	17	26	41	
	1081	41	11	17	21	22	18	27	Nepher- cheres IV. 1	
	1082	Josaphat an. XXV. vel XXVI. 1. 2 12		18	22	23	19	28	2	
	1083	5	1	19	23	24	20	1	5	Hic fuit filius regis su- perioris Capis.
	1084	4	2	20	24	25	21	2	4	
	1085	5	3	1	25	26	22	3	1	
	1086	6	4	2	26	27	23	4	2	
Apud Hebraeos prophe- tabant Abdias, Hieu, O- zias, et Michaeas.	1087	7	5	3	27	28	24	5	3	
	1088	8	6	4	28	29	25	6	4	
	1089	9	7	5	29	30	26	7	5	
	1090	10	8	6	30	31	27	8	6	
Pseudoprophetae erant Sedechias, Eliezer.	1091	11	9	7	31	32	28	9	7	
	1092	12	10	8	32	33	29	10	8	
	1093	13	11	9	33	34	30	11	9	

" Achaab annos xxii. Sub isto prophetae Abdiu, Elia, Hieu, Oziel, Michael: Pseudoprophetae autem Sedecia, Eliezer «. Sam.

	Anni Abrahae	Hebr. Judae. Josaphat	Hebr. Israel Achab	Assyr. Ophra- tanes	Corin- thior. Bacchis	Lace- daem. Agesilaus	Athen. Phorbas	Latin. Carpentus	Aegypt. XXI. Dyn. Osochor ann. VI.	
	1094	14	12	10	34	35	31	12	1	
	1095	15	13	11	35	36	Megacles an. XXX.			
	1096	16	14	12	Agelas ann. XXX.		Tiberinus Sylvius ann. VIII.			
	1097	17	15	13	1	37	2	1	3	Tiberinus Carpentii fi- lius, a quo et fluvius ap- pellatus est Tiberis, qui prius Albula dicebatur.
	1098	18	16	14	2	38	3	2	4	
	1099	19	17	15	3	39	4	3	5	
					4	40	5	4	6	Quarto mare obtinue- runt Rhodii annis XXIII.
Prophetabant Elias, et Elisaeus.	1100	20	18	16	5	41	6	5		
	1101	21	19	17	6	42	7	6	1	
	1102	22	20	18	7	43	8	7	2	
	1103	23	21	19	8	44	9	8	3	(Deinceps conti- nuat rursus Cod. Arm.)
	1104	24	22	20	Archelaus an. LX.		Agrippas Sylvius an. XLI.			
					9	1	10	1	5	
	1105	25	1	21	10	2	11	2	6	
	1106	26	2	22	11	3	12	3	7	
		Joram an. VIII.	Joram ann. XII.							
	1107	1	1	23	12	4	13	4	8	
	1108	2	2	24	13	5	14	5	9	
	1109	3	3	25	14	6	15	6		
	1110	4	4	26	15	7	16	7	1	
	1111	5	5	27	16	8	17	8	2	
	1112	6	6	28	17	9	18	9	3	
	1113	7	7	29	18	10	19	10	4	
	1114	8	8	30	19	11	20	11	5	
		Ochozia an. I.								
	1115	1	9	31	20	12	21	12	6	
		Gothia mater an. VII.								
	1116	1	10	32	21	13	22	13	7	
	1117	2	11	33	22	14	23	14	8	
	1118	3	12	34	23	15	24	15	9	
		Jeu ann. XXVIII.								
	1119	4	1	35	24	16	25	16	10	
	1120	5	2	36	25	17	26	17	11	
	1121	6	3	37	26	18	27	18	12	
	1122	7	4	38	27	19	28	19	13	
		Joas an. XL.								
	1123	1	5	39	28	20	29	20	14	
	1124	2	6	40	29	21	30	21	15	
							Diognetus an. XXV.			
	1125	3	7	41	30	22	1	22	16	
					Eudomus an. XXV.					
	1126	4	8	42	1	23	2	23	17	
Joedae apud Hebraeos pontifex agnoscebatur, solus post Moysen in vivis agens annos cxxx.										

1125. * Եւ եկեաց յովիդայ միայն զկէն մովսիսի ամս ճշ. որդի որդին
աղարիւս մարգարէանայր. և եղև քահանայապետ զկէն հօրն. և սպան
զնա յովսա 3 Է. ամի Թադաւորութեան իւրոյ 11. Վարդան:

» Et vixit Joida solus post Moysen annos cxxx. cujus filius Azaria
prophetabat, atque factus est Pontifex post patrem; et interfecit illum

Joas anno xxx. regni sui «. Vardan.

(ad verbum) 1113. Ηλίας (ὁ Θεοβίτης) ἀνελήφθη. Sync. 149. E.

1116. Ιωνάδab υἱὸς Πηχάβ ἐγγωρίζετο. Chron. Pasch. 80. A.

1125. Ιωδαὲ παρ' Εβραίοις Ἀρχιερεὺς ἐγγωρίζετο, μόνος μετὰ Μωϋ-
σέα βιώσας ἔτη ρλ'. Chron. Pasch. 81. B.

[illegible]

	Anni Abrahae	Hebr. Judae. Joas	Hebr. Israel. Jeu	Assyr. Ophrata- nes	Corin- thior. Eudomus	Lace- daem. Archelaus	Athen. Diognetus	Latin. Agrippas	Aegypt. xxi. Dyn. Psusen- nes
	1127	5	9	43	2	24	5	24	19
	1128	6	10	44	3	25	4	25	20
	1129	7	11	45	4	26	5	26	21
Apud Hebraeos prophe- ta Azarias agnoscebatur.	1130	8	12	46	5	27	6	27	22
	1131	9	13	47	6	28	7	28	23
	1132	10	14	48	7	29	8	29	24
	1133	11	15	49	8	30	9	30	25
	1134	12	16	50	9	31	10	31	26
	Acrazapes an. XLII.								
	1135	13	17	1	10	32	11	32	27
	1136	14	18	2	11	33	12	33	28
	1137	15	19	3	12	34	13	34	29
	1138	16	20	4	13	35	14	35	30
	1139	17	21	5	14	36	15	36	31
	1140	18	22	6	15	37	16	37	32
	1141	19	23	7	16	38	17	38	33
	1142	20	24	8	17	39	18	39	34
	1143	21	25	9	18	40	19	40	35
	1144	22	26	10	19	41	20	41	1
Apud Hebraeos Azarias propheta occisus a Joas.	1145	23	27	11	20	42	21	1	2
	1146	24	28	12	21	43	22	2	3
	Joachaz ann. XVII.								
	1147	25	1	13	22	44	23	3	4
	1148	26	2	14	23	45	24	4	5
	1149	27	3	15	24	46	25	5	6
	1150	28	4	16	25	47	26	6	7
	Aristomedes ann. XXXV.								
	1151	29	5	17	1	48	27	7	8
	1152	30	6	18	2	49	28	8	9
	Phereclus ann. XIX.								
	1153	31	7	19	3	50	1	9	10
	1154	32	8	20	4	51	2	10	11
	1155	33	9	21	5	52	3	11	12
	1156	34	10	22	6	53	4	12	13
	1157	35	11	23	7	54	5	13	14
	1158	36	12	24	8	55	6	14	15
	1159	37	13	25	9	56	7	15	16
	1160	38	14	26	10	57	8	16	17
	1161	39	15	27	11	58	9	17	18
	1162	40	16	28	12	59	10	18	19
	Amasia ann. XXIX.								
	1163	1	17	29	13	60	11	19	20
	Joas ann. XVI.								
	1164	2	1	30	14	1	12	1	21
	Teleclus an. XL.								
	1165	3	2	31	15	2	13	2	1
	1166	4	3	32	16	3	14	3	2
									Carthaginem hoc tem-

(ad sensum) 1156. Παρ' Εβραίοις Ζαχαρίας ὁ προφήτης ἀναιρείται ὑπὸ Ἰωᾶς τοῦ βασιλέως, ἐν ἄλλῳ δὲ Ἀζαρίας. Sync. 150. B.

(. . .) (<i>Lacuna alterius chartae itidem supplenda nullo negotio ex Hier. et Sam. cum 1. parte Eusebii.</i>)									
Anni Abrahae	Hebr. Judae. Amasia	Hebr. Israel. Joas	Assyr. Acraza- pes	Corin- thior. Aristome- des	Lace- daem. Teleclus	Athen. Phere- clus	Latin. Avent. Sylv.	Aegypt. xxii. Dyn Osorthon	
1167	5	4	53	17	4	15	4	3	pore quidam conditam re- ferunt; alli verò multo ante, ut quidem indica- tum est.
1168	6	5	54	18	5	16	5	4	
1169	7	6	55	19	6	17	6	5	
1170	8	7	56	20	7	18	7	6	
1171	9	8	57	21	8	19	8	7	
						Ariphron ann. xx.			Sub Ariphrone Assyrio- rum regnum destructum, ut nonnulli scriptitant.
1172	10	9	58	22	9	1	9	8	
1173	11	10	59	23	10	2	10	9	
1174	12	11	40	24	11	3	11	10	
1175	13	12	41	25	12	4	12	11	
1176	14	13	42	26	13	5	13	12	
			Thonus Concolerus, qui vocatur Graece Sardanapal. an. xx.						
1177	15	14	1	27	14	6	14	13	
1178	16	15	2	28	15	7	15	14	
1179	17	16	3	29	16	8	16	15	
		Jeroboam ann. xli.					Tachelo- tis an. xliii		
1180	18	1	4	30	17	9	17	1	
1181	19	2	5	31	18	10	18	2	
1182	20	3	6	32	19	11	19	3	
1183	21	4	7	33	20	12	20	4	
1184	22	5	8	34	21	13	21	5	
1185	23	6	9	35	22	14	22	6	
					Agemon ann. xvi.				
1186	24	7	10	1	23	15	23	7	
1187	25	8	11	2	24	16	24	8	
1188	26	9	12	3	25	17	25	9	
1189	27	10	13	4	26	18	26	10	
1190	28	11	14	5	27	19	27	11	
1191	29	12	15	6	28	20	28	12	
		Azarias, qui et Oziás ann. liii.				Thespieus annis xxvii.			
1192	1	13	16	7	29	1	29	13	Thespio, Ariphronis fi- lio, Athenis regnante, Assyriorum regnum de- letum est.
						Aegyptiorum xxiii. Dynastia, Petuba- stis an. xxv.			
1193	2	14	17	8	30	2	30	1	
1194	3	15	18	9	31	3	31	2	Septimò Phoenices ma- re obtinuerunt an. xlv. Lycurgus Lacedaemo- niis jura imponit.
1195	4	16	19	10	32	4	32	3	
1196	5	17	20	11	33	5	33	4	
Sardanapalus in praelio victus ab Arbace Medo, semet incendio cremavit.									
Usque ad id tempus fuisse reges Assyriorum historia refert, et fiunt simul anni (Abr.) mxcvii. Omnes au- tem anni regni Assyriorum a primo anno Nini supputantur mccxi,									
Arbaces primus regna- vit Medis ann. xxviii. Ar- baces Medus Assyriorum imperio destructo, re- gnum in Medos transtu- lit, et interim sine prin- cipibus res agebatur ... (subdit et alia Hieron. cum successione Medo-	1197	6	18	12	34	6	34	5	
	1198	7	19	13	35	7	35	6	
	1199	8	20	14	36	8	36	7	
	1200	9	21	15	37	9	37	8	
							Procas Sylvius an. xxi.		
	1201	10	22	16	38	10	1	9	Phidon Argivus men-

[illegible]

	Anni Abrahae	Hebr. Judae. Azarias	Hebr. Israel. Jeroboam	Macedo- num primus rex	Corin- thior. Alexander an. XXV.	Lacedae- moniorum Teleclus	Athen. Thes- pieus	Latin. Procas Sylvius	Aegypt. XXIII. Dyn. Pe- tubastis		
rum; quae tamen in Cod. Arm. initium ducit a Dejoce, ut post videbis An. Abr. 1309.)	1202	11	23		1	39	11	2	10	suras et pondera primus invenit (aut instituit).	
	1203	12	24		2	40	12	3	11		
				Caranus an. XXVIII.		Alcamenes ann. XXXVII.					
	1204	13	25	1	3	1	13	4	12		
	1205	14	26	2	4	2	14	5	13		
	1206	15	27	3	5	3	15	6	14		
	1207	16	28	4	6	4	16	7	15		
	1208	17	29	5	7	5	17	8	16		
	1209	18	30	6	8	6	18	9	17		
	Prophetabant apud He- braeos Osee, Amos, Esa- jas, et Jonas prophetae.	1210	19	31	7	9	7	19	10		18
1211		20	32	8	10	8	20	11	19		
1212		21	33	9	11	9	21	12	20		
1213		22	34	10	12	10	22	13	21		
1214		23	35	11	13	11	23	14	22		
1215		24	36	12	14	12	24	15	23		
1216		25	37	13	15	13	25	16	24		
1217		26	38	14	16	14	26	17	25		
1218		27	39	15	17	15	27	18	26		
							Agamestor ann. XX.		Osorthon ann. IX.		
	1219	28	40	16	18	16	1	19	1		
	1220	29	41	17	19	17	2	20	2		
(Deinceps continuat iterum Codex Arm.)											
Post Jeroboam regnavit in Israel Zacharia men- ses VI. Post quem Sellum per aliquot menses.	1221	30	(1)	18	20	18	3	21	3	Osorthonem Aegyptii Herculem appellarunt.	
			Manajem ann. X.					Amulius Sylvius an. XLIII.			
	1222	31	1	19	21	19	4	1	4		
	1223	32	2	20	22	20	5	2	5		
	1224	33	3	21	23	21	6	3	6		
	1225	34	4	22	24	22	7	4	7		
	1226	35	5	23	25	23	8	5	8		
					Telestes ann. XII.						
	1227	36	6	24	1	24	9	6	9		
									Psammus an. X.		
	1228	37	7	25	2	25	10	7	1		
	1229	38	8	26	3	26	11	8	2		
Phua rex Assyriae ascen- dit in Samariam, acce- ptisque a Manaem rege Israel M. talentis, absces- sit.	1230	39	9	27	4	27	12	9	3		
	1231	40	10	28	5	28	13	10	4		
			Phacee ann. X.		Coentus an. XII.						
	1232	41	1	1	6	29	14	11	5		
	1233	42	2	2	7	30	15	12	6		
	1234	43	3	3	8	31	16	13	7		
	1235	44	4	4	9	32	17	14	8		
	1236	45	5	5	10	33	18	15	9		
	1237	46	6	6	11	34	19	16	10		
									Bocchoris an. XLIV.		
* In Lydos primus regnavit Ardysus Alyatae (filius) annis XXXVI.	1238	47	7	7	12	35	20	17	1		
					Automenes ann. I.		Aeschylus ann. XXIII.				
	1239	48	8	8	* * *	36	1	18	2		
					* Ardysus ann. XXXVI.						
	1240	49	9	9	1	37	2	19	3		

Olym-
pias

1

Bocchoris Aegyptiis le-
gem ferebat. Sub quo
ajunt, agnum locutum
esse.

Hucusque Lacedaemoniorum leges praevalnere per annos CCCL. Hucusque Corinthi reges (fuere), post quos constituti sunt annui Prytanes. Sub Principe Atheniensium Aeschilo, secundo ejus anno, prima Olympias acta (est), qua vincebat in Stadio Coroeus Heliensis. Usurpant Helienses quinquennio Agone, quattuor annis in medio expletis, tunc autem Principes annui constituuntur. Hanc Olympiadem constituit Iphitus (filius) Prachionis (filii) Dimonis. Et ab hoc tempore, Graecorum chronographia creditur authentica, nam ante haec (tempora) ut cuique videbatur, sententiam praeferebant. Primam Olympiadem Africanus sub Joatham Judaeorum rege refert. Noster quoque canon iisdem temporibus rem profecto exhibet. Scribit itaque Africanus his verbis: Aeschylus Agamestoris quamdiu vixit, imperavit Atheniensibus annis XXIII. sub quo Joatham regnavit in Jerusalem. Et noster quoque canon sub prima Olympiade Joatham inclusit.

	Olympias	Anni Abrahae	Hebr. Judae. Azarias	Hebr. Israel. Phaceas	Lydor. Ardysus	Maced. Coentus	Athen. Aeschylus	Latin. Amulius Sylvius	Aegypt. XXIV. Dyn. Bocchoris	
Aretius Milesius versificator florebat.		1241	50	10	2. 3	10	3	20	4	
				Phacee ann. XX.						
In Italia Pandosia et Metapontius conditae.		1242	51	1	4	11	4	21	5	
		1243	52	2	5	12	5	22	6	
			Joatham ann. XVI.		Tirimmas ann. XXXII.					
2		1244	1	5	6	1	6	23	7	
		1245	2	4	7	2	7	24	8	
Prophetabat Micheas Morstensis.		1246	3	5	8	3	8	25	9	
		1247	4	6	9	4	9	26	10	
	5	1248	5	7	10	5	10	27	11	
		1249	6	8	11	6	11	28	12	Romus et Romulus nati sunt Marti et Iliae.
		1250	7	9	12	7	12	29	13	
		1251	8	10	13	8	13	30	14	
	4	1252	9	11	14	9	14	31	15	Cynaethon Lacedaemonius Poeta, qui Telegoniam composuit, agnoscebatur.
		1253	10	12	15	10	15	32	16	
Aradus insula condita.		1254	11	13	16	11	16	33	17	
		1255	12	14	17	12	17	34	18	
	5	1256	13	15	18	13	18	35	19	Eumelus Poeta, qui Bugoniam composuit, et Europiam; et Artinus, qui Aethiopicam, et Ilii captivitatem, agnoscebantur.
Thebaei Cyrenen habitationi aptam condiderunt, juxta revelationem. Erat autem conditor Battus, cujus proprium nomen fuit Aristoteles.		1257	14	16	19	14	19	36	20	
		1258	15	17	20	15	20	37	21	
Primus in Lacedaemone Ephorus constitutus.		1259	16	18	21	16	21	38	22	
			Acaz an. XVI.							
In Ponto Treapezus condita.	6	1260	1	19	22	17	22	39	23	
		1261	2	20	23	18	23	40	24	
Athenis tenebant principatum toto vitae tempore; quo finito, mutatur in decennale, regnavitque primus Charops Aeschyli (filius).		1262	3	1	24	19	1	41	25	
		1263	4	2	25	20	2	42	26	
			Osee an. IX.			Alcmaeon ann. II.				
						Charops an. X.				
U. C. 1.	7	1264	5	3	26	21	1	43	27	
						Romulus ann. XXXVIII.				
		1265	6	4	27	22	2	1	28	

(ad verbum) 1259. Βόχχωρις Αἰγυπτίους ἐνομοθέτει, ἐφ' οὗ (...) τῆς πρώτης Ολυμπιάδος τὸν Ἰωαδάμ βασιλέα Ἰουδα συνείληφεν. Chron. Pasch. 84. A. B.

1240. Τὴν πρώτην Ολυμπιάδα ὁ Ἀφρικανὸς κατὰ Ἰωαδάμ Εβραίων τοῦ Ἰουδα βασιλέα συνέγει. Καὶ ὁ ἡμέτερος δὲ κανὼν κατὰ τὸν αὐτὸν παρίστανται. Γράφει δὲ ὁ Ἀφρικανὸς ὡς πρὸς λέξιν. Αἰσχύλος ὁ Ἀγαμέμνωνος ἦρξε (Scal. supplet. διὰ βίου) τῶν Ἀθηναίων ἔτη κγ'. ἐφ' οὗ Ἰωαδάμ ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ. Καὶ ὁ ἡμέτερος κανὼν, λέγει, ἐπὶ

1248. Ρώμος καὶ Ρωμύλος ἐγεννίσθησαν Ἀρεὶ καὶ Ηλίᾳ (marg. Ἰλίᾳ). Sync. 153. D.

1258. Θηβαῖοι (Scal. Θηραῖοι) Κυρήνην ᾤκησαν κατὰ χρησμόν, οἰκιστὴς δὲ αὐτῆς Βάττος (...) ὁ καὶ Ἀριστοτέλης. Sync. 170. A.

1259. Ἐν Λακεδαιμονίᾳ πρῶτος Εφορος κατεστάθη. Sync. 148. D.

Հին Համայն	Ուղեգրիս	Աժ Աբրահ.	Եբրայ. հրեայ. Ասաղ	Եբրայ. հրեայ. Ունի	Ղերար. Արարիս	Մակեդ. Տերիմաս	Ալեք. Քարբո	Ղարին. Րոմիլոս	Եգիպտ. Բուսիլիս Եթ. հարս.
		ամկզ	է	է	իլ	իզ	զ	բ	իթ
		ամկէ	ը	զ	իթ	իզ	զ	զ	լ
		ամկը	թ	է	լ	իէ	է	զ	լա
		ամկթ	ժ	ը	լա	իզ	զ	է	լբ
		ամհ	ժա	թ	լբ	իէ	է	զ	լգ
				* * *					
K Դ		թ	ամհա	ժբ	լգ	իլ	ը	է	լգ
			ամհբ	ժգ	լգ	իթ	թ	բ	լե
			ամհգ	ժդ	լէ	լ	ժ	թ	լզ
			ամհդ	ժե	լզ	լա	ա	ժ	լէ
			ամհե	ժզ	ա	լբ	բ	ժա	լը
			ամհզ	ա	բ	լգ	զ	ժբ	լթ
			ամհէ	բ	զ	լգ	զ	ժգ	լս
			ամհը	զ	է	լզ	զ	ժե	լա
			ամհթ	է	զ	լէ	է	ժզ	լսգ
			ամհա	զ	է	լը	ը	ժէ	լսդ
K Ե	Մարգարեանային ե. սայի, և ունեւ, նա ւում:								
	Սերահուսէ և կառա նէ 'ի սիկիդիա շինեցան:		ամհբ	է	ը	ա	թ	ժբ	ա
			ամհգ	ը	թ	բ	ժ	ժթ	բ
			ամհդ	թ	գ	գ	ա	ի	գ
			ամհե	ժ	ժա	գ	բ	իա	գ
			ամհզ	ժա	ժբ	զ	գ	իբ	է
			ամհէ	ժբ	ժգ	զ	է	իզ	զ
			ամհը	ժգ	ժդ	է	է	իդ	է
			ամհթ	ժդ	ա	ը	զ	իէ	ը
Սինեքրիմ արքայ ասորեստանի եւ 'ի վերայ երուսաղէմի, և զքաղաքն յուղայ պաշարէր. իսկ հրեշ- տակ նն 'ի գիշերի կոտորեաց 'ի բանակէն ասորեստանեաց, ճճեռ այր. բայց և լուր ևս եղև թէ թարակ արքայ հնդկաց ելեալ գայ տալ ընդ նմա պատերազմ, գնաց 'ի նինուէ:									

1270. * 'ի նմ. ամի քաղաքս գերեցաւ իսրայէլ 'ի սաղմանասարայ|| .
Սամ:
» XI. anno Achaz captivus ductus est Israel a Salmanassar . Sam.
1283. * Յիննեբորդ ամի Էգեկիայ՝ ռոմէլոս զհռոմ շինեաց: Յաբրա-
համի ռմձգ. ամբ|| . Սամ:
» Anno nono Ezeciae Romulus Romam condidit. Anni Abraam
MCCCLXXXIII . Sam. et Vardan .
1283. * Ռոմէլոս ամի լը: Սամ 'ի ժթ ամի իւրոյ, որ էր Գ. ամ,
նմ ռոմնայիւղին, առաքս և պարխսպս 'ի հռոմ շինեաց|| . Սամ:
» Romulus annos xxxviii. Hic anno suo xix. qui erat iv. annus Olym-
piadis xi. templa moeniaque Romae construxit . Sam.

<i>Urbis Condita</i>	<i>Olympias</i>	<i>Anni Abrahae</i>	<i>Hebr. Judae. Acas</i>	<i>Hebr. Israel. Osee</i>	<i>Lydor. Ardysus</i>	<i>Maced. Tirimmas</i>	<i>Athen. Charops</i>	<i>Latin. Romulus</i>	<i>Aegypt. xxiv. Dy. Bocchoris</i>
	8	1266	7	5	28	23	3	2	29
		1267	8	6	29	24	4	3	30
		1268	9	7	30	25	5	4	31
		1269	10	8	31	26	6	5	32
		1270	11	9 * *	32	27	7	6	33

Prima Israelis captivitas. Decem tribus gentis Judaeorum, qui Israel vocabantur, et quorum regnum in Samaria erat, captivi ducti sunt in montes Medorum, perveniente cum exercitu in Samariam, obsidenteque eam Salmanasaro Chaldaeorum rege. Duravit autem regnum in Samaria annis ccl. Salmanasar rex Chaldaeorum ad custodiam regionis Judaeorum misit Assyrios peregrinos, quique aemulatores legis Judaeorum efficiebantur, et Samaritae nuncupati sunt, etenim nomen ipsum Custodes declarat.

	<i>Olympias</i>	<i>Anni Abrahae</i>	<i>Hebr. Judae. Achaz</i>	<i>Lydor. Ardysus</i>	<i>Maced. Tirimmas</i>	<i>Athen. Charops</i>	<i>Latin. Romulus</i>	<i>Aegypt. xxiv. Dyn. Boc- choris</i>							
<i>U. C.</i> 10	9	1271	12	53	28	8	7	34	Eumeles Corinthius versificator florebat.						
		1272	13	54	29	9	8	35							
		1273	14	55	30	10	9	36							
	10	1274	15	36	51	<i>Aesimides ann. x.</i>		37	Lacedaemonii contra Messenios aciem compa- rabant.						
						1	10								
		1275	16	1	52	2	11	38	Sibylla Erythraea agno- scebatur.						
										<i>Ezekia ann. xxix.</i>					
	11	1276	1	2	53	3	12	39	Phrygibus imperavit Mydas.						
		1277	2	3	54	4	13	40							
1278		3	4	55	5	14	41								
1279		4	5	56	6	15	42								
<i>U. C.</i> 20	12	1280	5	6	57	7	16	43	In Sicilia Anaxus con- dita. (al. Naxus)						
		1281	6	7	58	8	17	44							
	13	1282	7	8	<i>Perdiccas ann. li.</i>		18	1	Sabacon Bocchorim captivum duxit, et vi- vum combussit.						
					<i>xxv. Dyn. Saba- con Aethiops an. xii.</i>										
					1	9									
					2	10									
	13	1283	8	9	<i>Cliticus annis x.</i>		19	2	Romulus primus ex plebe militiae adscrip- sit viros, et senes nobi- lissimos c. Senatores con- stituit; quique eosdem imitabantur, Patricios appellavit. Tempia et muros Romae extruxit.						
13	1284	9	10	3	1	20	3								
									1285	10	11	4	2	21	4
1287	12	13	6	4	23	6									
13	1288	13	14	7	5	24	7								
									<i>Meles ann. xii.</i>						
	1289	14	1	8	6	25	8								

Sinnecherim rex Assyriae ascendit contra Jerusalem, et civitates Judae obsidebat. Porro Angelus Domini nocte internecione delevit ex castris Assyriorum **CLXXXV. m.** viros. Verum cum adhuc nuntiatum quoque esset, quod Tharacus rex Indorum irruens advenit committere cum eo bellum, Ninyam profectus est.

Fragm. Gr. ad verbum.

Sync. 147. D.

1275. Σιβύλλα ἡ Ερυθραία . . . ἐγνώριζετο. Chron. Pasch. 87. C.

1280. Ἐν Σικελίᾳ Νάξος ἐκτίσθη. Sync. 170. A.

1282. Σαβάκων ... τὸν Βόρχωριν αἰχμάλωτον λαβὼν ζῶντα ἔκαυσεν.

1283. Ρωμύλος πρῶτος ἐκ τοῦ δήμου ἐστράτευσεν ἄνδρας, συγκλητῆ-
κούς δέ (Scal. τε), ρ'. γέροντας ἐποίησα, καὶ Πατρικίους (supple,
τούς) ἐξ αὐτῶν ἐκάλεσε. ναούς τε καὶ τείχη ἐν Ρώμῃ ὠκαδόμησεν.
Sync. 156. B.

Հին. Համալսյ	Ուշագիտան	Աս Աբրահ.	Եբրայ. հրեայ. Եւթիմ.	Ղերտա հայ Մեղի.	Մանդ. Պերդիմ.	Անի. Ղերտիմ.	Ղարին. Ռոմիդ.	Եգիպտ. Սահման ԻՖ հարսպ.	
K Z	ԺԴ	Ամիլ	ԺԵ	Բ	Թ	Է	ԻԳ	Թ	
		Ամիլա	ԺԶ	Գ	Ժ	Ը	ԻԷ	Ժ	
		Ամիլբ	ԺԷ	Դ	Ժա	Թ	ԻԸ	Ժա	
		Ամիլգ	ԺԸ	Ե	Ժբ	Ժ	ԻԹ	Ժբ	
	ԺԵ	Ամիլդ	ԺԹ	Զ	Ժգ	ա	Լ	ա	
		Ամիլե	Ի	Է	Ժդ	Բ	Լա	Բ	
		Ամիլզ	Իա	Ը	Ժե	Գ	Լբ	Գ	
		Ամիլէ	Իբ	Թ	Ժզ	Դ	ԼԳ	Դ	
	ԺԶ	Ամիլը	Իգ	Ժ	Ժէ	Ե	ԼԴ	Ե	
		Ամիլթ	Իդ	Ժա	Ժը	Զ	ԼԵ	Զ	
				Իսպանիայի մաս ծ:		Սեբաստ մ. ծ:			
		Ամիլլ	Իե	Ժբ	Ժթ	Է	ԼԶ	Է	
K Դ	ԺԷ	Ամիլլ	Իե	Ժբ	Ժթ	Է	ԼԶ	Է	
		Ամիլլ	Իե	Ժբ	Ժթ	Է	ԼԶ	Է	
		Ամիլլ	Իե	Ժբ	Ժթ	Է	ԼԶ	Է	
		Ամիլլ	Իե	Ժբ	Ժթ	Է	ԼԶ	Է	
	ԺԸ	Ամիլլ	Իե	Ժբ	Ժթ	Է	ԼԶ	Է	
		Ամիլլ	Իե	Ժբ	Ժթ	Է	ԼԶ	Է	
		Ամիլլ	Իե	Ժբ	Ժթ	Է	ԼԶ	Է	
		Ամիլլ	Իե	Ժբ	Ժթ	Է	ԼԶ	Է	
	ԺԹ	Ամիլլ	Իե	Ժբ	Ժթ	Է	ԼԶ	Է	
		Ամիլլ	Իե	Ժբ	Ժթ	Է	ԼԶ	Է	
		Ամիլլ	Իե	Ժբ	Ժթ	Է	ԼԶ	Է	
		Ամիլլ	Իե	Ժբ	Ժթ	Է	ԼԶ	Է	
K Ծ	ԺԺ	Ամիլլ	Իե	Ժբ	Ժթ	Է	ԼԶ	Է	
		Ամիլլ	Իե	Ժբ	Ժթ	Է	ԼԶ	Է	
		Ամիլլ	Իե	Ժբ	Ժթ	Է	ԼԶ	Է	
		Ամիլլ	Իե	Ժբ	Ժթ	Է	ԼԶ	Է	
	ԺԳ	Ամիլլ	Իե	Ժբ	Ժթ	Է	ԼԶ	Է	
		Ամիլլ	Իե	Ժբ	Ժթ	Է	ԼԶ	Է	
		Ամիլլ	Իե	Ժբ	Ժթ	Է	ԼԶ	Է	
		Ամիլլ	Իե	Ժբ	Ժթ	Է	ԼԶ	Է	
	ԺԸ	Ամիլլ	Իե	Ժբ	Ժթ	Է	ԼԶ	Է	
		Ամիլլ	Իե	Ժբ	Ժթ	Է	ԼԶ	Է	
		Ամիլլ	Իե	Ժբ	Ժթ	Է	ԼԶ	Է	
		Ամիլլ	Իե	Ժբ	Ժթ	Է	ԼԶ	Է	
ԺԹ	Ամիլլ	Իե	Ժբ	Ժթ	Է	ԼԶ	Է		
	Ամիլլ	Իե	Ժբ	Ժթ	Է	ԼԶ	Է		
	Ամիլլ	Իե	Ժբ	Ժթ	Է	ԼԶ	Է		
	Ամիլլ	Իե	Ժբ	Ժթ	Է	ԼԶ	Է		

Ներկայումս չկան
զուտ, որ նախ աս
տակուն կոչեր:

Ուշագիտան	Աս Աբրահ.	Եբրայ. հրեայ. Մանսե	Ղերտա հայ Կանաան Հե.	Մանդ. Պերդիմ.	Անի. Ղերտիմ.	Ղարին. Ռոմիդ.	Եգիպտ. Սահման ԻՖ հարսպ.	
ԺԴ	Ամիլ	ԺԵ	Բ	Թ	Է	ԻԳ	Թ	
	Ամիլա	ԺԶ	Գ	Ժ	Ը	ԻԷ	Ժ	
	Ամիլբ	ԺԷ	Դ	Ժա	Թ	ԻԸ	Ժա	
	Ամիլգ	ԺԸ	Ե	Ժբ	Ժ	ԻԹ	Ժբ	
ԺԵ	Ամիլդ	ԺԹ	Զ	Ժգ	ա	Լ	ա	
	Ամիլե	Ի	Է	Ժդ	Բ	Լա	Բ	
	Ամիլզ	Իա	Ը	Ժե	Գ	Լբ	Գ	
	Ամիլէ	Իբ	Թ	Ժզ	Դ	ԼԳ	Դ	
ԺԶ	Ամիլը	Իգ	Ժ	Ժէ	Ե	ԼԴ	Ե	
	Ամիլթ	Իդ	Ժա	Ժը	Զ	ԼԵ	Զ	
			Իսպանիայի մաս ծ:		Սեբաստ մ. ծ:			
	Ամիլլ	Իե	Ժբ	Ժթ	Է	ԼԶ	Է	
ԺԷ	Ամիլլ	Իե	Ժբ	Ժթ	Է	ԼԶ	Է	
	Ամիլլ	Իե	Ժբ	Ժթ	Է	ԼԶ	Է	
	Ամիլլ	Իե	Ժբ	Ժթ	Է	ԼԶ	Է	
	Ամիլլ	Իե	Ժբ	Ժթ	Է	ԼԶ	Է	
ԺԸ	Ամիլլ	Իե	Ժբ	Ժթ	Է	ԼԶ	Է	
	Ամիլլ	Իե	Ժբ	Ժթ	Է	ԼԶ	Է	
	Ամիլլ	Իե	Ժբ	Ժթ	Է	ԼԶ	Է	
	Ամիլլ	Իե	Ժբ	Ժթ	Է	ԼԶ	Է	
ԺԹ	Ամիլլ	Իե	Ժբ	Ժթ	Է	ԼԶ	Է	
	Ամիլլ	Իե	Ժբ	Ժթ	Է	ԼԶ	Է	
	Ամիլլ	Իե	Ժբ	Ժթ	Է	ԼԶ	Է	
	Ամիլլ	Իե	Ժբ	Ժթ	Է	ԼԶ	Է	
ԺԺ	Ամիլլ	Իե	Ժբ	Ժթ	Է	ԼԶ	Է	
	Ամիլլ	Իե	Ժբ	Ժթ	Է	ԼԶ	Է	
	Ամիլլ	Իե	Ժբ	Ժթ	Է	ԼԶ	Է	
	Ամիլլ	Իե	Ժբ	Ժթ	Է	ԼԶ	Է	
ԺԳ	Ամիլլ	Իե	Ժբ	Ժթ	Է	ԼԶ	Է	
	Ամիլլ	Իե	Ժբ	Ժթ	Է	ԼԶ	Է	
	Ամիլլ	Իե	Ժբ	Ժթ	Է	ԼԶ	Է	
	Ամիլլ	Իե	Ժբ	Ժթ	Է	ԼԶ	Է	
ԺԸ	Ամիլլ	Իե	Ժբ	Ժթ	Է	ԼԶ	Է	
	Ամիլլ	Իե	Ժբ	Ժթ	Է	ԼԶ	Է	
	Ամիլլ	Իե	Ժբ	Ժթ	Է	ԼԶ	Է	
	Ամիլլ	Իե	Ժբ	Ժթ	Է	ԼԶ	Է	
ԺԹ	Ամիլլ	Իե	Ժբ	Ժթ	Է	ԼԶ	Է	
	Ամիլլ	Իե	Ժբ	Ժթ	Է	ԼԶ	Է	
	Ամիլլ	Իե	Ժբ	Ժթ	Է	ԼԶ	Է	
	Ամիլլ	Իե	Ժբ	Ժթ	Է	ԼԶ	Է	

Մենք աս փոխադր
ւոյ թագաւոր ա
րիւն ցլու արք, և
մեռաւ:

Urbis Conditae	Olympias	Anni Abrahae	Hebr. Judaee. Ezekia	Lydor. Meles	Maced. Perdiccas	Athen. Cliticus	Latin. Romulus	Aegypt. xxv Dyn. Sabacon	
U. C. 30	14	1290	15	2	9	7	26	9	
		1291	16	3	10	8	27	10	
		1292	17	4	11	9	28	11	
		1293	18	5	12	10	29	12	
	15					Ippomenes ann. x.		Sebichus ann. xii.	
		1294	19	6	13	1	30	1	
		1295	20	7	14	2	31	2	
		1296	21	8	15	3	32	3	
		1297	22	9	16	4	33	4	
		1298	23	10	17	5	34	5	
		1299	24	11	18	6	35	6	In Thyrea, Argivorum Lacedaemoniorumque congressus.
	16	1300	25	12	19	7	36	7	In Sicilia Cherrenus (seu Cherronesus) condita.
				Candaules an. xvii.					
		1301	26	1	20	8	37	8	
		1302	27	2	21	9	38	9	
U. C. 40	17					Numa Pompilius ann. xli.			Numa Pompilius duos menses anno addidit, Januarium et Februarium, quoniam prius x. mensibus (annus) appellabatur. Idem et Capitolium a fundamentis aedificavit. Idem et congiarium dedit assarium, asses (nimirum) ligneos et scorteos.
		1303	28	3	22	10	1	10	
						Locrates ann. x.			
		1304	29	4	23	1	2	11	
			Manasse ann. lvi.						
		1305	1	5	24	2	3	12	
	18							Tarachus ann. xx.	
		1306	2	6	25	3	4	1	
		1307	3	7	26	4	5	2	
		1308	4	8	27	5	6	3	
		Croton condita, et Pathron, et Sybaris.							

	Olympias	Anni Abrahae	Hebr. Judaee. Manasse	Lydor. Candaules	Macedo- num Perdiccas	Athen. Locrates	Medis primus regnavit	Roman. Numa Pompilius	Aegypt. Dyn. xxv. Tarachus	
U. C. 50	19						Dejoces ann. lvi.			
		1309	5	9	28	6	1	7	4	
		1310	6	10	29	7	2	8	5	
		1311	7	11	30	8	3	9	6	
		1312	8	12	31	9	4	10	7	
	20	1313	9	13	32	10	5	11	8	
						Apsanius ann. x.				
		1314	10	14	33	1	6	12	9	
		1315	11	15	34	2	7	13	10	
		1316	12	16	35	3	8	14	11	
		1317	13	17	36	4	8	15	12	
	21					Gyges ann. xxxvi.				
		1318	14	1	37	5	10	16	13	
		1319	15	2	38	6	11	17	14	
		1320	16	3	39	7	12	18	15	
		1321	17	4	40	8	13	19	16	
		1322	18	5	41	9	14	20	17	
		1323	19	6	42	10	15	21	18	
										Mydas rex Phrygum sanguine tauri poto interit.

Nicomedia condita, quae prius Astacus vocabatur.

τόντε Ιανουάριον καὶ Φεβρουάριον, δεκαμηνιαίου τοῦ ἐνιαυτοῦ πρό τοῦ-
του χρηματίζοντος. Sync. 168. E.
Ο' αὐτός τὸ Καπιτώλιον ἐκ θεμελίων ὤκοδόμησεν. Id. ibid. Ο' αὐ-
τός γογγυῖον ἔδωκεν, ἀσσάρια ξύλινα, καὶ σκύτινα, καὶ ὀστράκινα
(vel ὀστράκινα). Id. ibid.

Շին.	Հոռվայ	Ուշագիտ	Ահ Ահրահ	Երեսայ հրէաս. Մանասէ	Ղեդաղ աղ Գիգէն	Մահեր Պերդիւս	Ահէն Երէտիւս ամս ծ:	Մարաց Դիւսէն	Հոռն Դոռմաս Պոյսի դիւս	Եգիպոս Տարալոս Էն հարսոս	
K 4	Գլուհիկոս քեացի, որ զեղեակծոյ զօգն խնայաւ, ճանաչէր:	Է	Պիդ Պիե	Է Էա	Է Ը	Էդ Էդ	ա բ	Ժզ Ժէ	Էբ Էդ	ԺԹ Է	
		Էդ	Պիդ Պիե Պիբ ՊիԹ	Էբ Էդ Էդ Էե	Թ Ժ Ժա Ժբ	Էե Էդ Էե Էբ	դ դ ե զ	Ժբ ԺԹ Է Էա	Էդ Էե Էզ Էե	ա բ դ դ	
			Էդ	ՊԼ ՊԼա ՊԼբ	Էզ Էե Էբ	Ժդ Ժդ Ժե	ԷԹ Ժ Ժա	Է Ը Թ	Էբ Էդ Էդ	Էբ ԷԹ Լ	Է զ Է
				ՊԼդ	ԷԹ	Ժզ	Ահգէն ամս ԼԷ:		ա * * *	Էե	Լա

Լձէնացւոց Թադաւորք դադարեցին . և իշխանք տարւելոք կացին յԼսկատրիդեանցն : Թ իշխանաց եկաց իշխանութիւնն :

K 4

K 5

K 7

Ուղեգրի մաս	Անուն Անուն	Երկրանուն Մասնակց	Դաս Գիտելու	Մաս Անուն	Մաս Գիտելու	Համար Համար	Երկրանուն Անուն
ԻԵ	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Թ	
	Այլ	Լա	Ժ	Բ	Լ	Ժ	
	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Ժա	
	Այլ	Լ	Ի	Բ	Լ	Ժբ	
ԻԶ	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Թ	
	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Ժ	
	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Ժա	
	Այլ	Լ	Ի	Բ	Լ	Ժբ	
ԻԸ	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Թ	
	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Ժ	
	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Ժա	
	Այլ	Լ	Ի	Բ	Լ	Ժբ	
ԻԹ	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Թ	
	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Ժ	
	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Ժա	
	Այլ	Լ	Ի	Բ	Լ	Ժբ	
ԻԿ	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Թ	
	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Ժ	
	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Ժա	
	Այլ	Լ	Ի	Բ	Լ	Ժբ	
ԻԼ	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Թ	
	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Ժ	
	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Ժա	
	Այլ	Լ	Ի	Բ	Լ	Ժբ	
ԻԼ	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Թ	
	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Ժ	
	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Ժա	
	Այլ	Լ	Ի	Բ	Լ	Ժբ	
ԻԼ	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Թ	
	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Ժ	
	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Ժա	
	Այլ	Լ	Ի	Բ	Լ	Ժբ	
ԻԼ	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Թ	
	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Ժ	
	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Ժա	
	Այլ	Լ	Ի	Բ	Լ	Ժբ	
ԻԼ	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Թ	
	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Ժ	
	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Ժա	
	Այլ	Լ	Ի	Բ	Լ	Ժբ	
ԻԼ	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Թ	
	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Ժ	
	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Ժա	
	Այլ	Լ	Ի	Բ	Լ	Ժբ	
ԻԼ	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Թ	
	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Ժ	
	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Ժա	
	Այլ	Լ	Ի	Բ	Լ	Ժբ	
ԻԼ	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Թ	
	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Ժ	
	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Ժա	
	Այլ	Լ	Ի	Բ	Լ	Ժբ	
ԻԼ	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Թ	
	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Ժ	
	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Ժա	
	Այլ	Լ	Ի	Բ	Լ	Ժբ	
ԻԼ	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Թ	
	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Ժ	
	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Ժա	
	Այլ	Լ	Ի	Բ	Լ	Ժբ	
ԻԼ	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Թ	
	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Ժ	
	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Ժա	
	Այլ	Լ	Ի	Բ	Լ	Ժբ	
ԻԼ	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Թ	
	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Ժ	
	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Ժա	
	Այլ	Լ	Ի	Բ	Լ	Ժբ	
ԻԼ	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Թ	
	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Ժ	
	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Ժա	
	Այլ	Լ	Ի	Բ	Լ	Ժբ	
ԻԼ	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Թ	
	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Ժ	
	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Ժա	
	Այլ	Լ	Ի	Բ	Լ	Ժբ	
ԻԼ	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Թ	
	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Ժ	
	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Ժա	
	Այլ	Լ	Ի	Բ	Լ	Ժբ	
ԻԼ	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Թ	
	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Ժ	
	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Ժա	
	Այլ	Լ	Ի	Բ	Լ	Ժբ	
ԻԼ	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Թ	
	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Ժ	
	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Ժա	
	Այլ	Լ	Ի	Բ	Լ	Ժբ	
ԻԼ	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Թ	
	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Ժ	
	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Ժա	
	Այլ	Լ	Ի	Բ	Լ	Ժբ	
ԻԼ	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Թ	
	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Ժ	
	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Ժա	
	Այլ	Լ	Ի	Բ	Լ	Ժբ	
ԻԼ	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Թ	
	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Ժ	
	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Ժա	
	Այլ	Լ	Ի	Բ	Լ	Ժբ	
ԻԼ	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Թ	
	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Ժ	
	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Ժա	
	Այլ	Լ	Ի	Բ	Լ	Ժբ	
ԻԼ	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Թ	
	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Ժ	
	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Ժա	
	Այլ	Լ	Ի	Բ	Լ	Ժբ	
ԻԼ	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Թ	
	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Ժ	
	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Ժա	
	Այլ	Լ	Ի	Բ	Լ	Ժբ	
ԻԼ	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Թ	
	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Ժ	
	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Ժա	
	Այլ	Լ	Ի	Բ	Լ	Ժբ	
ԻԼ	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Թ	
	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Ժ	
	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Ժա	
	Այլ	Լ	Ի	Բ	Լ	Ժբ	
ԻԼ	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Թ	
	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Ժ	
	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Ժա	
	Այլ	Լ	Ի	Բ	Լ	Ժբ	
ԻԼ	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Թ	
	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Ժ	
	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Ժա	
	Այլ	Լ	Ի	Բ	Լ	Ժբ	
ԻԼ	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Թ	
	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Ժ	
	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Ժա	
	Այլ	Լ	Ի	Բ	Լ	Ժբ	
ԻԼ	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Թ	
	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Ժ	
	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Ժա	
	Այլ	Լ	Ի	Բ	Լ	Ժբ	
ԻԼ	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Թ	
	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Ժ	
	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Ժա	
	Այլ	Լ	Ի	Բ	Լ	Ժբ	
ԻԼ	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Թ	
	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Ժ	
	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Ժա	
	Այլ	Լ	Ի	Բ	Լ	Ժբ	
ԻԼ	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Թ	
	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Ժ	
	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Ժա	
	Այլ	Լ	Ի	Բ	Լ	Ժբ	
ԻԼ	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Թ	
	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Ժ	
	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Ժա	
	Այլ	Լ	Ի	Բ	Լ	Ժբ	
ԻԼ	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Թ	
	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Ժ	
	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Ժա	
	Այլ	Լ	Ի	Բ	Լ	Ժբ	
ԻԼ	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Թ	
	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Ժ	
	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Ժա	
	Այլ	Լ	Ի	Բ	Լ	Ժբ	
ԻԼ	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Թ	
	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Ժ	
	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Ժա	
	Այլ	Լ	Ի	Բ	Լ	Ժբ	
ԻԼ	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Թ	
	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Ժ	
	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Ժա	
	Այլ	Լ	Ի	Բ	Լ	Ժբ	
ԻԼ	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Թ	
	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Ժ	
	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Ժա	
	Այլ	Լ	Ի	Բ	Լ	Ժբ	
ԻԼ	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Թ	
	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Ժ	
	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Ժա	
	Այլ	Լ	Ի	Բ	Լ	Ժբ	
ԻԼ	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Թ	
	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Ժ	
	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Ժա	
	Այլ	Լ	Ի	Բ	Լ	Ժբ	
ԻԼ	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Թ	
	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Ժ	
	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Ժա	
	Այլ	Լ	Ի	Բ	Լ	Ժբ	
ԻԼ	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Թ	
	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Ժ	
	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Ժա	
	Այլ	Լ	Ի	Բ	Լ	Ժբ	
ԻԼ	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Թ	
	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Ժ	
	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Ժա	
	Այլ	Լ	Ի	Բ	Լ	Ժբ	
ԻԼ	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Թ	
	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Ժ	
	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Ժա	
	Այլ	Լ	Ի	Բ	Լ	Ժբ	
ԻԼ	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Թ	
	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Ժ	
	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Ժա	
	Այլ	Լ	Ի	Բ	Լ	Ժբ	
ԻԼ	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Թ	
	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Ժ	
	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Ժա	
	Այլ	Լ	Ի	Բ	Լ	Ժբ	
ԻԼ	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Թ	
	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Ժ	
	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Ժա	
	Այլ	Լ	Ի	Բ	Լ	Ժբ	
ԻԼ	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Թ	
	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Ժ	
	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Ժա	
	Այլ	Լ	Ի	Բ	Լ	Ժբ	
ԻԼ	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Թ	
	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ	Ժ	
	Այլ	Լ	Ժ	Բ	Լ</		

(ad verb.) 1353. Αθηναίων βασιλεῖς ... ἐπαύσαντο. (μετὰ τοῦ-
τους)* Ἀρχοντες ἐνιαύσιοι εὐρέθησαν ἐξ εὐπατριδῶν, ἐννέα τε ἀρχόντων
Ἀθήνησιν ἀρχὴ κατεστάθη. Sync. 169, C. D.

1351. Αρχίλοχος, καὶ Σιμωνίδης . . . ἐγναρίζοντο. Syno. 170.
B. C.

Urbis Conditae		Olympias	Anni Abrahae	Hebr. Judae. Manasse	Lydor. Gyges	Maced. Perdiccas	Athen. Ereixias ann. x.	Medor. Dejoces	Roman. Numa Pompilius	Aegypt. Dyn. xxv. Terachus	
U. C. 60	Glaucus Chius, qui ferri conglu- tinationem excogi- tavit, agnosceba- tur.	22	1524	20	7	43	1	16	22	19	In Sicilia Agela condita, et Pha- selis in Pamphilia.
			1525	21	8	44	2	17	23	20	
		23	1526	22	9	45	3	18	24	1	
			1527	23	10	46	4	19	25	2	
			1528	24	11	47	5	20	26	3	
			1529	25	12	48	6	21	27	4	
		24	1530	26	13	49	7	22	28	5	
			1531	27	14	50	8	23	29	6	
			1532	28	15	51	9	24	30	7	
			Argaeus ann. xxxviii.								
			1533	29	16	1	10 * *	25	31	8	

Atheniensium reges cessarunt, et Principes annui constituti ex Eupatridis: novem principum extitit prin-
cipatus.

	Olympias	Anni Abrahae	Hebr. Judae. Manasse	Lydor. Gyges	Maced. Argaeus	Medorum Dejoces	Roman. Numa Pompilius	Aegypt. xxxvi. Dyn. Am- meres Aethiops	
U. C. 70	25	1334	30	17	2	26	32	9	Cyzicus condita. In Italia Locri conditi. Tullus Sylvius ann. xxxii. Nechepsus ann. vi. Post Cares mare obti- nuerunt Libyes. Puerorum nudum cer- tamen primum actum in Lacedaemone. Sibylla, quae et Hero- phila, in Samo agnosce- batur. Byzantium conditum.
		1335	31	18	3	27	33	10	
		1336	32	19	4	28	34	11	
		1337	33	20	5	29	35	12	
	26	1338	34	21	6	30	36	1	
		1339	35	22	7	31	37	2	
		1340	36	23	8	32	38	3	
		1341	37	24	9	33	39	4	
	27	1342	38	25	10	34	40	5	
		1343	39	26	11	35	41	6	
		1344	40	27	12	36	1	7	
		1345	41	28	13	37	2	8	
28	1346	42	29	14	38	3	9		
	1347	43	30	15	39	4	10		
	1348	44	31	16	40	5	11		
	1349	45	32	17	41	6	12		
29	1350	46	33	18	42	7	13		
	1351	47	34	19	43	8	14		
	1352	48	35	20	44	9	15		
	1353	49	36	21	45	10	16		
U. C. 80	30	Ardysus an. xxxvi.							
		1354	50	1	22	46	11	17	
		1355	51	2	23	47	12	18	
		1356	52	3	24	48	13	19	
		1357	53	4	25	49	14	20	

1551. Γυμνή παιδεία πρῶτον ἐν Λακεδαιμονίᾳ ἤχθη. Sync. 170. C. ρίζετο. Syn. 170. C.
(ad sens.) 1553. Σίβυλλα Σαμία χρησμοδός, ἡ καὶ Ἡροφίλα, ἐγνώ- 1554. Ζάλευκος ὁ νομοθέτης Λοκρῶν ἤκμαζεν. Sync. 170. C.

Հին Համայն	Ուղղակի	Ա. Աբրահ.	Եբրայ. Հրեայ. Մանաս	Ղերար. Աբրահ.	Մանաս. Աբրահ.	Մանաս. Աբրահ.	Մանաս. Աբրահ.	Մանաս. Աբրահ.	Մանաս. Աբրահ.	Մանաս. Աբրահ.
K x	Կրիստոսի կորնթաց ւոյ բռնացաւ ամս ինն:	սյծը	ծդ	է	իզ	ծ	ժէ	ը	Պատմութիւն ամս ինն:	
	Ըստ եբրայականին ա. մովս ամս թ:	սյծթ	ծէ	զ	իէ	ծա	ժզ	ա	Պատմութիւն ամս թ:	
	Փաղարիս սկիզբն սինացւոյ բռնացաւ:	սյկ	ա	է	իը	ծբ	ժէ	բ	Պատմութիւն ամս թ:	
		սյկա	բ	ը	իթ	ծգ	ժբ	գ	Պատմութիւն ամս թ:	
		սյկբ	գ	թ	լ	ծդ	ժգ	դ	Պատմութիւն ամս թ:	
		սյկզ	դ	ժ	լա	ա	ի	է	Պատմութիւն ամս թ:	
		սյկդ	է	ժա	լբ	բ	իա	զ	Պատմութիւն ամս թ:	
		սյկե	զ	ժբ	լգ	գ	իբ	է	Պատմութիւն ամս թ:	
		սյկզ	է	ժգ	լդ	դ	իգ	ը	Պատմութիւն ամս թ:	
		սյկե	ը	ժդ	լէ	է	իդ	ժ	Պատմութիւն ամս թ:	
		սյկթ	թ	ժէ	լզ	զ	իէ	ժա	Պատմութիւն ամս թ:	
		սյկ	ժա	ժէ	լը	ը	իէ	ժբ	Պատմութիւն ամս թ:	
K x3	Փաղարիս սկիզբն սինացւոյ բռնացաւ:	սյհ	ժա	ժէ	լը	ը	իէ	ժբ	Պատմութիւն ամս թ:	
	Յերոսոմի քեղիկ բաժանալու ճանաչ էր:	սյհա	ժբ	ժբ	ա	թ	իթ	ժգ	Պատմութիւն ամս թ:	
		սյհբ	ա	ժթ	բ	ժ	իթ	ժդ	Պատմութիւն ամս թ:	
		սյհգ	բ	ի	գ	ժա	լ	ժէ	Պատմութիւն ամս թ:	
		սյհդ	գ	իա	դ	ժբ	լա	ժզ	Պատմութիւն ամս թ:	
		սյհե	դ	իբ	է	ժգ	լբ	ժէ	Պատմութիւն ամս թ:	
		սյհզ	է	իգ	զ	ժդ	ա	ժը	Պատմութիւն ամս թ:	
		սյհե	զ	իդ	է	ժէ	բ	ժթ	Պատմութիւն ամս թ:	
		սյհթ	թ	իէ	թ	ժզ	գ	ի	Պատմութիւն ամս թ:	
		սյհ	լ	իզ	թ	ժէ	դ	իա	Պատմութիւն ամս թ:	
		սյհա	լ	իթ	ժ	ժթ	է	իբ	Պատմութիւն ամս թ:	
K x6	Սկիզբն սինացւոյ գաւառի կալան:	սյհ	ժա	ժէ	լը	ը	իէ	ժբ	Պատմութիւն ամս թ:	
	Երեմիա սկիզբն մարգարէութեան:	սյհա	ժբ	ժբ	ա	թ	իթ	ժգ	Պատմութիւն ամս թ:	
		սյհբ	ա	ժթ	բ	ժ	իթ	ժդ	Պատմութիւն ամս թ:	
		սյհգ	բ	ի	գ	ժա	լ	ժէ	Պատմութիւն ամս թ:	
		սյհդ	գ	իա	դ	ժբ	լա	ժզ	Պատմութիւն ամս թ:	
		սյհե	դ	իբ	է	ժգ	լբ	ժէ	Պատմութիւն ամս թ:	
		սյհզ	է	իգ	զ	ժդ	ա	ժը	Պատմութիւն ամս թ:	
		սյհե	զ	իդ	է	ժէ	բ	ժթ	Պատմութիւն ամս թ:	
		սյհթ	թ	իէ	թ	ժզ	գ	ի	Պատմութիւն ամս թ:	
		սյհ	լ	իզ	թ	ժէ	դ	իա	Պատմութիւն ամս թ:	
		սյհա	լ	իթ	ժ	ժթ	է	իբ	Պատմութիւն ամս թ:	
K x7	Սկիզբն սինացւոյ գաւառի կալան:	սյհ	ժա	ժէ	լը	ը	իէ	ժբ	Պատմութիւն ամս թ:	
	Երեմիա սկիզբն մարգարէութեան:	սյհա	ժբ	ժբ	ա	թ	իթ	ժգ	Պատմութիւն ամս թ:	
		սյհբ	ա	ժթ	բ	ժ	իթ	ժդ	Պատմութիւն ամս թ:	
		սյհգ	բ	ի	գ	ժա	լ	ժէ	Պատմութիւն ամս թ:	
		սյհդ	գ	իա	դ	ժբ	լա	ժզ	Պատմութիւն ամս թ:	
		սյհե	դ	իբ	է	ժգ	լբ	ժէ	Պատմութիւն ամս թ:	
		սյհզ	է	իգ	զ	ժդ	ա	ժը	Պատմութիւն ամս թ:	
		սյհե	զ	իդ	է	ժէ	բ	ժթ	Պատմութիւն ամս թ:	
		սյհթ	թ	իէ	թ	ժզ	գ	ի	Պատմութիւն ամս թ:	
		սյհ	լ	իզ	թ	ժէ	դ	իա	Պատմութիւն ամս թ:	
		սյհա	լ	իթ	ժ	ժթ	է	իբ	Պատմութիւն ամս թ:	

1386. * յ զԺ ան ամի յովսիայ արքայի յուրայ սկիզբն արար մարգարէութեանն երեմիա || Սամ:

» XIII. anno Josiae regis Juda initium prophetiae fecit Jeremias «. Sam.

1393. * ի ինն ամի նորուն (յովսիայ) սոփոնիա և երեմիա մարգարէանային || Սամ:

» Anno ejusdem (Josiae) xxii. Sophonias et Jeremias prophetabant «. Samuel.

(ad verb.) 1358. Κύλλελλος Κορίνθου (Seal. Κορινθίων) ἐπαράννησεν ἐπὶ τῇ κτῆ. Sync. 170. C.

1358. Δέσχις (Δέσχιος), ὁ τὴν μικρὰν Ἰλιὰδα ποιήσας, καὶ Ἀλλεμαίων ἡγεμὼν. Sync. 170. C.

1360. Ἐν Πόντῳ πόλις Ἰστρος ἐκτίσθη. Sync. 170. C.

Ἀκανθος καὶ Στάγειρα ... ἐκτίσθησαν. Sync. 170. C.

1360. Ἀμὰς ... ἐπὶ β' ... 137. ἐπὶ Εὐσέβιος λέγει βασιλεύσαι κατὰ τοὺς 6. Φεβδωται δέ. Sync. 171. C.

Urbis Conditae		Olympias	Anni Abrahae	Hebr. Judae. Manasse	Lydor. Ardysus	Maced. Argaeus	Medor. Dejoces	Roman. Tullus Sylvius	Aegypt. xxvi. Dynast. Nechao	
	Cypsellus in Corinthios tyrannidem exercuit, annis xxviii.		1358	54	5	26	50	15	8	Delches, qui parvam Iliada fecit, et Alcmaeon, agnoscebantur.
			1359	55	6	27	51	16	1	
	Secundum Hebraicum (exemplar) Amos annis ii.	31	1360	1	7	28	52	17	2	In Ponto Histrus civitas condita.
			1361	2	8	29	53	18	3	
			1362	3	9	30	54	19	4	Acanthus, et Strandia (al. Stagira) conditae.
							Phraortes an. xxiv.			
U. C. 100		52	1363	4	10	31	1	20	5	
			1364	5	11	32	2	21	6	
			1365	6	12	33	3	22	7	
	Phalaris apud Agragantinos tyrannidem capessivit.		1366	7	13	34	4	23	8	Lampsacus, et Abdera conditae.
			1367	8	14	35	5	24	9	
		53	1368	9	15	36	6	25	10	
			1369	10	16	37	7	26	11	
			1370	11	17	38	8	27	12	
						Philippus annis xxxviii.				
			1371	12	18	1	9	28	13	
				Josia ann. xxxi.						
U. C. 110		34	1372	1	19	2	10	29	14	
			1373	2	20	3	11	30	15	
			1374	3	21	4	12	31	16	
	Apud Hebraeos Chelcias pontifex agnoscebatur.		1375	4	22	5	13	32	17	Tullus Sylvius Romanorum rex usurpat purpuram et virgas aureas. In domum ejus fulmina collapsa sunt, et ipse conflagrans interiit.
							Ancus Marcius an. xxiii.			
		55	1376	5	23	6	14	1	18	
			1377	6	24	7	15	2	19	
			1378	7	25	8	16	3	20	
	Thales ex Amila Milesius, primus Physicus agnoscebatur: dicitur autem vitam protraxisse suam usque ad XLVIII. Olympiadem.		1379	8	26	9	17	4	21	
		56	1380	9	27	10	18	5	22	Dedona divinatrice Graeci utebantur.
			1381	10	28	11	19	6	23	
			1382	11	29	12	20	7	24	Messena a Lacedaemoniis descivit.
			1383	12	30	13	21	8	25	
U. C. 120		57	1384	13	31	14	22	9	26	Tymaeus (vel Myrtaeus poeta) Atheniensis agnoscebatur.
	Seythae usque ad Palaestinam dominati sunt.									
			1385	14	32	15	23	10	27	Battus condidit Cyrenem.
	Jeremias initium agit prophetiae.		1386	15	33	16	24	11	28	
						Cyxares an. xxxii.				
	Sidon (vel Sinope) condita.		1387	16	34	17	1	12	29	Apud Corinthios tyrannidem exercuit Perianther Cypseli (filius.)
	Olda mulier apud Hebraeos prophetabat.	58	1388	17	35	18	2	13	30	
			1389	18	36	19	3	14	31	Lipara condita.
			1390	19	37	20	4	15	32	Prussia condita.
	Epidaurus, quae vocata est Dyrcahilum, condita.		1391	20	38	21	5	16	33	
					Satiates ann. xv.					
		59	1392	21	1	22	6	17	34	
	Sophonias, et Jeremias prophetabant.		1393	22	2	23	7	18	35	Phalaris a tyrannis de-

1365. Λάμψακος καὶ Ἀβδηρα ἐκτίσθησαν. Sync. 170. C. Φάλαρις Ἀκραγαντινῶν ἐτυράννησεν. Sync. 170. C.

1380. Δωδώνης τῷ μαντείῳ (κατὰ τοῦτους) Ἕλληνες (τοὺς χρόνους) ἐχρήσαντο. Sync. 170. D.

1384. Μυρταῖος Ἀθηναῖος ποιητὴς ἐγνωρίζετο. Sync. 170. D. Σι-
νόπη ἐκτίσθη. Sync. 170. D.

1384. Σκύδαί ... τὴν Παλαιστίνην κατέδραμον. Sync. 171. D.

1385. Βάττος Κυρήνην ἐπέκτισεν. Sync. 170. D.

1387. Κορινθίων Περίανδρος ὁ Κυφέλλου ἐτυράννησεν. Sync. 170.

1388. Ολδά γυνὴ παρ' Εβραίοις προσηύτασεν. Sync. 171. B.

1389. Λίπαρρα ἐκτίσθη. Sync. 170. E.

1390. Προύσια ἐκτίσθη. Sync. 170. E.

1391. Επιδάμνος, ἡ (νῦν) καλουμένη Δυρράχιον, ἐκτίσθη. Sync.

170. E.

1393. Φάλαρις τυραννῶν κατελύθη. Sync. 170. E.

(ad sensum) 1378. Θαλῆς Εξαμίον (Arm. ἐξ Ἀμίκου) Μιλήσιος (φιλόσοφος, εἰς τῶν ζ'. σοφῶν) ἐγνωρίζετο. λέγεται ζῆσας ὑπὲρ τὰ
ἑκατὸν ἔτη. Sync. 170. D.

[illegible]

1412 * Եղիակիմ, որ և յովակիմ, ամն ժբ: ՚ի սրբա Յերուրդ ամին
նաբուքողոնոսոր զՏէնաստան հնազանդեաց, և հարկ Բաեալ յեղիա
կիմայ՝ գնաց || • Սամ:

» Eliakim, qui et Joachim annis XII. Hujus anno x. Nabuchodonosor Judaeam subjugavit, et tributo accepto ab Joakim, discessit «. Sam.

1419. * Դ չորրորդ ամին սեդեցիայ՝ բարուք և երեմիա ॥ Սամ:
" Quarto anno Sedeciae Baruch et Jeremias " . Sam.

1426. * 'յ բժան ամի սեղեկիայ նաբութոյնոսոր քողլէայի առ
դերուսաղեմ, և զտաճարն հրձիգ արար: Տեւեազ տաճարն դամս

$\hat{u}_{\mu p} || \cdot$ $\hat{u}_{\mu p} || \cdot$ $\hat{u}_{\mu p} || \cdot$

” XII. anno Sedeciae Nabuchodonosor Chaldaeus cepit Jerusalem, et templum succendit. Duravit templum annis ccccxlvi. “ Sam.

(ad verb.) 1402. Ἰωσίας βασιλεὺς Ἰούδα συμβαλὼν Νεχαῶ, (τῷ καὶ Νε-
κεῖφ) ἀναιρεῖται ὑπ' αὐτοῦ ... Καὶ μοι θαυμάζειν ἐπεὶσι, πῶς συνέ-
δραμον οἱ χράνοι κατὰ τὸν προκείμενον Κανόνα, ὡς ἀντιπρόσωπον τοῦ
Ἰωσίου (Scal. supplet εἶναι) τὸν τῶν Αἰγυπτίων βασιλέα Νεχαῶ,
(τὸν καὶ Φαυμίτιον*), ὃν καὶ ἡ δεῖα γραφή (τοῦ Ἱερεμίου) Φαραῶ
(Νεχαῶ) ὀνομάζει. Chron. Pasch. 97. C.

Urbis Conditae	Olympias	Anni Abrahae	Hebr. Judae. Josia	Lydor. Satiates	Maced. Philippus	Medor. Cyaxares	Roman. Ancus Marcius	Aegypt. xxvi. Dyn. Psam- meticus	
U. C. 130	40	1394 1395 1396	23 24 25	3 4 5	24 25 26	8 9 10	19 20 21	36 37 38	structus. (vel Phalaridis tyrannis destructa).
		1397 1398	26 27	6 7	27 28	11 12	22 23	39 40	Draconem ajunt leges tulisse.
									Cyaxares contra Assy- rios expeditionem fecit, et Ninyam obsessam cepit.
	41	1399 1400 1401 1402	28 29 30 31	8 9 10 11	29 30 31 32	13 14 15 16	1 2 3 4	41 42 43 44	Tarquinius Romano- rum rex Capitolium ex- truxit.
Josias rex Judaeorum congressus cum Nechao- ne rege Aegyptiorum, oc- census ab illo est. Ego au- tem valde miror, quo- modo exacte concurrunt tempora in praesenti Ca- none, ita ut accurate è regione Josiae contigerit Aegyptiorum rex Nechao, quem divina scriptura Pharaonem appellat.									
U. C. 140	42	1403 1404 1405 1406	1 2 3 4	12 13 14 15	33 34 35 36	17 18 19 20	5 6 7 8	1 2 3 4	Nechao captivum ad- duxit Joachaz in Aegyp- tum, et regem Judaeae constituit Eliacim, at- que tributis ei impositis, abiit.
									Arion Methymnaeus a- gnoscebatur, qui per delphinum in Staenaron se contulit.
Panaetius, primus in Sicilia arripuit tyranni- dem.	43	1407 1408	5 6	1 2	37 38	21 22	9 10	5 6	Cyaxares Medus disper- didit Ninum.
Stesichorus Poeta agno- scebatnr.									
		1409	7	3	1	23	11	1	
	44	1410 1411 1412 1413 1414	8 9 10 11 12	4 5 6 7 8	2 3 4 5 6	24 25 26 27 28	12 13 14 15 16	2 3 4 5 6	Pittacus Mitylenaeus, unus septem Sapientium, cum Phryone Atheniense Olympiacam monoma- chiam congressus, eum interfecit.
Anno x. Eliacim Na- buchodonosor rex Baby- loniae Judaeam subegit, et complures Judaeorum, magnamque partem sa- crorum vasorum abdu- xit, atque tributa indi- cens Eliacim sibi solven- da, discessit.									
	45	1415 1416	1 2	9 10	7 8	29 30	17 18	7 8	Mense III. regni Jecho- niae ascendens Nabucho- donosor rex Babyloniae, captivum eum duxit, cum magna populi par- te.
		1417 1418	3 4	11 12	9 10	31 32	19 20	9 10	
Babylone Daniel, Ana- nias, Azarias et Misael agnoscebantur.									
	46	1419 1420	5 6	13 14	11 12	1 2	21 22	11 12	Jeremias et Baruch pro- phetae in Judaea.
		1421 1422 1423 1424 1425	7 8 9 10 11	15 16 17 18 19	13 14 15 16 17	3 4 5 6 7	23 24 25 26 27	13 14 15 16 17	Sappho et Alcaeus Poe- tae agnoscebantur.
	47								Massalia condita. Epi- menides destruxit Athe- nas.
									Solon leges tulit, et a Dracone latas abrogavit, praeter Phynicas, (lege phonicas, πλήν τῶν φ- νικῶν, sc. praeter eas le- ges, quae ad necem perti- nebant).
U. C. 160		1426	1	20	18	8	28	1	

1406. Αρίων ἐγνωρίζετο Μηδυμναῖος. οὗτος ἐπὶ δελφίνοις εἰς Ταί-
ναρον διεσφάθη. Sync. 170. E.

1418. Καμαρίνα πόλις ἐκτίσθη. Sync. 190. D.

1426. Πρῶτον ἔτος αἰχμαλωσίας τοῦ Ἰουδαίων ἔθνους, καὶ ἣν ὁ
τῶν χαλδαίων βασιλεὺς (Ναβουχοδονόσορ) πολιορκήσας τὰ Ἱεροσόλυ-
μα, τὸν νεὼν πυρπολεῖ. διήρκεσε τε ὁ νεὼς (ἀπὸ πρώτης κατασκευῆς)
ἔτεσιν υμβ'. συναῖται δὲ ἡμῖν καὶ ὁ Κλήμης ἐν τῷ πρώτῳ στραμῶντι
φάσκων, Ἐπὶ τῆς ὁγδόης καὶ τεσσαρακοστῆς Ὀλυμπιάδος τὴν εἰς

Βαβυλῶνα αἰχμαλωσίαν τοῦ Ἰουδαίων λαοῦ γεγονέναι, βασιλεύσαντος
μὲν Αἰγυπτίων Οὐαφρί, ἀρχόντος δὲ Ἀθήνησι Φιλίππου, συνάγεσθαι
τὰ ὁ. ἔτη τῆς ἐρημίας τοῦ τόπου, εἰς τὸ β'. ἔτος Δαρείου (Εβραίων
αἰχμαλωσίας καὶ ἀφανισμοῦ τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις νεοῦ). Οὐαφρί τῷ
Αἰγυπτίων βασιλεῖ προσέφυγον, ἀλούσης ὑπὸ Ἀσσυρίαν τῆς Ἱεροσα-
λήμ, οἱ τῶν Ἰουδαίων ὑπόλοιποι. μέμνηται δὲ καὶ τοῦ Οὐαφρί καὶ
Ἱερემίας ὁ προφήτης. Euseb. apud Sync. 181. C. (ταῦτα Εὐσέβιος, etc.)
(ad sensum) 1396. Δράκων κατὰ τινὰς ἐνομοδέτει. Sync. 170. E.

Primus annus captivitatis gentis Judaeae, quo rex Chaldaeorum Hierosolyma obsessa, templum igne vastavit. Permansit templum annis ccccxlii. Consentit nobiscum hac in re et Clemens, quoniam et ipse in primo libro dicit: Sub xlviii. Olympiade captivitatem populi Judaeorum in Babylonem fuisse, regnante apud Aegyptios Vaphre, et principatum gerente Philippo apud Athenienses. Colligit (autem) lxx. annos desolationis ejusdem loci (usque) in secundum annum Darii. Ad Vaphrem regem Aegyptiorum, capta Hierosolyma ab Assyriorum rege, se se fuga contulerunt reliqui Judaeorum. Porro meminit de Vaphre et Jeremias propheta. Sedeciae oculos eripuit Nabuchodonosor, et captivum duxit. Nabuzardan vero igne vastabat templum post quinque menses.

Urbis Conditae		Olympias	Anni Abrahae	Hebr. Judae. Captivi- tatis	Lydor. Aliates	Maced. Aeropas	Medor. Astyages	Roman. Tarquin.	Aegypt. xxvi. Dynast. Vaphres	
U. C. 170	Corinthiorum impe- rium extinctum .	48	1427	2	21	19	9	29	2	His temporibus , cer- tantibus in Agone daba- tur Tragus, id est hyr- eus; unde ajunt Tragoe- dos nuncupari .
			1428	3	22	20	10	30	3	
			1429	4	23	21	11	31	4	
	Babylone prophetabant Daniel, et Ezechiel .	49	1430	5	24	22	12	32	5	Sol defecit, Thalete philosopho antea praedi- cente . Alyattes et Astiages prae- lium movebant .
			1431	6	25	23	13	33	6	
			1432	7	26	24	14	34	7	
			1433	8	27	25	15	35	8	
			1434	9	28	26	16	36	9	
			Alcetas an. xx.							
	xii. mare obtinuerunt Phocei annis xlii.	50	1435	10	29	1	17	37	10	Isthmia post Melicer- tem, et Phythia prius constituta .
			Servius Tullus ann. xxxiv.							
			1436	11	30	2	18	1	11	
1437			12	31	3	19	2	12		
1438			13	32	4	20	3	13		
1439			14	33	5	21	4	14		
Nemeaeus primum A- gon ab Argivis actus, post alterum sub Archemoro.	51	1440	15	34	6	22	5	15	Septem sapientes nomi- nati .	
		1441	16	35	7	23	6	16		
		1442	17	36	8	24	7	17		
		1443	18	37	9	25	8	18		
		1444	19	38	10	26	9	19		
		1445	20	39	11	27	10	20		
Mortuo Nabuchodono- sor Babyloniorum rege, excepit Chaldaeorum im- perium Ilmarodach. Post quem frater ejus Balta- sar; sub quo Daniel, eam quae in pariete apparue- rat, scripturam interpre- tatus est; quae declara- bat imperium Chaldaeo- rum ad Medos et Persas transferendum.	52	1446	21	40	12	28	11	21	Astyages cum Lydis acer- rimum bellum commi- sit .	
		1447	22	41	13	29	12	22		
		1448	23	42	14	30	13	23		
		1449	24	43	15	31	14	24		
		1450	25	44	16	32	15	25		
		Amosis ann. xlii.								
U. C. 180	53	1451	26	45	17	33	16	1	Anaximander Milesius Physicus agnoscebatur .	
		1452	27	46	18	34	17	2		
		1453	28	47	19	35	18	3		
		1454	29	48	20	36	19	4		
		1455	30	49	21	37	20	5		
		Croesus an. xvi.								
U. C. 190	54	1456	31	1	32	38	21	6	Atheniensium agon gym- nicus (sc. nudi certa- minis) actus .	
		Aesopus fabellarum aucto- r a Delphis interem- ptus .								
		Pisistratus apud Athe- nienses tyrannidem exer- cuit, et in Italiam mi- gravit .								

1443. Αναξίμανδρος Μιλήσιος φυσικός (φιλόσοφος) ἐγνωρίζετο. Sync. 190. E.

1448. Αβαρεῖς ἤλθεν (Scal. Αβαρις ἤλθεν) ἐκ τῆς Σκυθίας εἰς Ελλάδα. Sync. 190. E.

1450. Εὐγάμων Κυρηναῖος, ὁ τὴν Τηλεγονίαν ποιήσας, ἐγνωρίζε-το. Sync. 191. A.

1451. Ο' πᾶν Παναθηναίων (Scal. supplet, γυμνικός) ἀγὼν ἤχθη. Sync. 191. A.

1453. Αἰσωπὸς μυθοποιὸς (ἐγνωρίζετο, δς) ὑπὸ Δελφῶν ἀπώλετο. Sync. 191. A.

1455. Πεισίστρατος Αθηναίων ἐτυράννησε, καὶ εἰς Ἰταλίαν παρῆλ-θεν. Sync. 191. B.

Urbis Conditae	Olympias	Anni Abrahae	Hebr. Judae. Captivi- tatis	Lydor. Croesus	Maced. Alcetas	Persarum Cyrus	Roman. Servius	Aegypt. xxvi. Dyn. Amosis
		1457	32	2	23	Cyrus in Persas regnavit, et deposito Astyage, extinxit im- perium Medorum. ann. xxx.		
						1	22	7

Cyrus solvit captivitatem gentis Judaeae, sub quo revererunt ex Babylone quinque ferè myriades Judaeorum, altare erexere, fundamentaque Templi jecerunt. Et quia circumcolentes populi impedimento fuerunt, permansit opus imperfectum usque ad Darium regem, praeter altare tantum erectum. Colligitur autem omne tempus captivitatis Judaeorum in annos lxx. computatum secundum quosdam a tertio anno regni Eliacim usque ad undevicesimum annum Artaxerxis Persarum regis. Secundum verò alios, a principio prophetiae Jeremiae, quod factum est decimotertio anno Josiae regis Judaeorum (seu Judae): siquidem a quinto anno Jeremiae Prophetiae usque ad primum Cyri annum conficiuntur anni lxx. et ab eversione Templi lxx. annus perficitur in secundo anno Darii Persarum regis.

U. C. 200		56	1458	53	3	24	2	23	8	Stesichorus obiit.
			1459	34	4	25	3	24	9	Simonides agnosceba- tur.
			1460	55	5	26	4	25	10	Xenophanes Colophonius agnoscebatur.
			1461	56	6	27	5	26	11	
			1462	57	7	28	6	27	12	
		57	1463	58	8	29	7	28	13	Chilo (unus) ex vii. sa- pientibus Ephorus Lace- daemoniorum constitu- tus.
			Amintas ann. l.							
			1464	59	9	1	8	29	14	
			1465	40	10	2	9	30	15	Prophetabant Aggaeus et Zacharias. Quo spatio Jesus Josedech (filius) pontifex agnoscebatur, et Zorobabel Salathielis (filius) regio genere; qui et Duces utique fuerunt egressus ex Babylone.
			1466	41	11	3	10	31	16	
		58	1467	42	12	4	11	32	17	
			1468	43	13	5	12	33	18	Tarquinius Super- bus an. xxxv.
			1469	44	14	6	13	34	19	
			1470	45	15	7	14	1	20	
					* *					

Croesus à Cyro captus est, et Lydorum regnum extinctum, cum perduras-
set ann. ccxxxii.

U. C.
210

<i>Olympias</i>	<i>Anni Abrahae</i>	<i>Hebr. Judae. Captivi- tatis</i>	<i>Maced. Amintas</i>	<i>Persar. Cyrus</i>	<i>Roman. Tarquin.</i>	<i>Aegypt. xxvi. Dynast. Amosis</i>	
59	1471	46	8	15	2	21	Theognis poeta agnoscebatur.
	1472	47	9	16	3	22	Pisistratus apud Athenienses iterum regnavit.
	1473	48	10	17	4	23	
	1474	49	11	18	5	24	
60	1475	50	12	19	6	25	Pherecides historicus, magi- ster Pythagorae agnoscebatur.
	1476	51	13	20	7	26	
	1477	52	14	21	8	27	
	1478	53	15	22	9	28	

τῆς ἀρχῆς τῆς προφητείας Ἰερεμίου, ἡ ἐγγράφει κατὰ τὸ γ'. ἔτος Ἰωσίου βασιλέως Ἰουδαίων. ἀπὸ δὲ τοῦ (supple. ε.) ἔτους τῆς προφητείας Ἰερεμίου, ἕως τὸ α'. ἔτος Κύρου. ἐπὶ δὲ γίνεται. τῆς δὲ ἐρημίας τοῦ ἱεροῦ ἡ ἐβδόμηκονταετὴς ἀποπεραιούται κατὰ τὸ β'. ἔτος Δαρείου τοῦ Περσῶν βασιλέως. Euseb. apud Sync. 181. D. E.

1458. Σπησίχορος τέθνηκεν. Sync. 191. B.

1459. Σιμωνίδης ἐγνωρίζετο. Chron. Pasch. 114. E.

1461. Ξενοφάνης ὁ Κολοφώνιος ἐγνωρίζετο. Chron. Pasch. 115. A.

1463. Χίλων ὁ τῶν ἑπτὰ σοφῶν ἑφορος ἐν Λακεδαιμονίᾳ ἐγένετο. Sync. 190. B.

Chron. Pasch. 115. A.

1467. Κροῖσος ἐπὶ Κύρον ἐστράτευσεν. Chron. Pasch. 115. B.

1469. Θαλῆς δυνάσκει. Sync. 190. A.

1470. Ταρκύνιος Σούπερβος ... ἐξεῖρε δεσμὰ, μάστιγας, ξύλα, εἰρ-
κτὰς, φυλακὰς, κλοιούς, πέδας, αλύσεις, ἐξορίας, μέταλλα. Cedren. 119. D.

1471. Θεόγνις ποιητὴς ἐγνωρίζετο. Sync. 190. B.

1473. Πεισίστρατος Ἀθηναίων τὸ δεύτερον ἐβασίλευσεν. Sync. 190. B.

1476. Φερεκύδης ἱστορικὸς ἐγνωρίζετο, Πυθαγόρου διδάσκαλος.

Sync. 190. B.

Հին Համայն	Ուղեգր	Ա Աբրահ	Եբրայ Գերար Եւան	Մ Մարտ	Պարս Կարս	Հ Հարս	Եգիպ Ալեքս	
K ՄԴ	Անհրեան նուագայար դար ճանաչել :	ԿԻ	Անհ Անհ Անհ Անհ Անհ	Ժ Ժ Ժ Ժ Ժ	Ի Ի Ի Ի Ի	Ժ Ժ Ժ Ժ Ժ	Ի Ի Ի Ի Ի	Սիննիդէս նուագայարդար ճանաչել . և փոխկրօնէս , և քսէնոփանէս յախտարա կաց երգահան ճանաչել :
	Պիթագորաս յախտարա կաց փոխկրօնս ճանաչել :	ԿԵ	Անհ Անհ Անհ	Ժ Ժ Ժ	Ի Ի Ի	Ժ Ժ Ժ	Ի Ի Ի	Սամայ բռնաւորք՝ կրտսէս և սկոտս , որոյ և պանդոկն ու տոս եղբարք եղեն :
	Քիթ ծովակալեցին սամա յիք :	ԿԶ	Անհ Անհ Անհ	Ժ Ժ Ժ	Ի Ի Ի	Ժ Ժ Ժ	Ի Ի Ի	Տըմիրիս բամբիշն մասա գեցւոց սպան զկիւրոս :
	Իսպարթոս և իսիաս աթէ նացւոց բռնաւորք ճանա չելն :	ԿԴ	Անհ Անհ Անհ	Ժ Ժ Ժ	Ի Ի Ի	Ժ Ժ Ժ	Ի Ի Ի	Չկամբիւս (լաւարաւիս է) , ասեն առ ի յեբրայեցւոց երկրորդ նաբուքոդոնոսոր կոչել . առ որով հրէիցն (յոսա րայ) պատմութեանց լինել :
K ՄԵ	Յեբրայեցիս քահանայա պետ յովսեփէի ճանաչել . և տիրէր ազգին զորաբա բէր . և մարգարէանային հուսկ յետոյ անգէսս , զա բարիս , մաղաքիս :	ԿԴ	Անհ Անհ Անհ Անհ Անհ	Ժ Ժ Ժ Ժ Ժ	Ի Ի Ի Ի Ի	Ժ Ժ Ժ Ժ Ժ	Ի Ի Ի Ի Ի	Եգիպտոսի ի Կարսաւիս Պար սիս . ասեն ասի զԵգիպտոս ի մէ ջերորդ ասի Բաբելոնիւսն իւրոյ կամբիւսն . և լինին Բեթլէ սեմիս ասի Ժիւր :
		ԿԵ	Անհ Անհ Անհ	Ժ Ժ Ժ	Ի Ի Ի	Ժ Ժ Ժ	Ի Ի Ի	
		ԿԶ	Անհ Անհ Անհ	Ժ Ժ Ժ	Ի Ի Ի	Ժ Ժ Ժ	Ի Ի Ի	
		ԿԴ	Անհ Անհ Անհ	Ժ Ժ Ժ	Ի Ի Ի	Ժ Ժ Ժ	Ի Ի Ի	

Առ կիւրոսիւ արձակելոյն հրէից ազատութիւն լինի , և Թողութիւն տաճարին շինութեան . ի գործ
անկանի , և կատարի տաճարն առ դարեհիւ , ի շուրջքնակելոցն զմիջին ժամանակսն խափանելոյ զշին
ուածն : առ որով պարսից Թադաւորին դարեհի ուստեր վշտասպեայ էր ամ երկրորդ :

Ուղեգր	Ա Աբրահ	Մ Մարտ	Պարս Կարս	Հ Հարս
	Անհ	Ժ	Ի	Ժ

Յամին երկրորդի դարեհի տաճարն երուսաղէմի շինի ի զորաբաբէղայ , և կատարի ի չորս ամս : Սիւս
բանէ սոցին և կղէմէս՝ յառաջնում մատենին գրեալ զայս ձև օրինակի . Եւ ձգեցաւ գերութիւնն
մինչև յամս Զ երորդ . յաճուցեալ յերկրորդ ամին դարեհի ուստեր վշտասպեայ՝ պարսից և ասորեստա
նեաց և եգիպտացւոց իշխանութեանն եղելոյ Թադաւորի : առ որով անգէ և զաբարիս , և յԺ մար
գարէիցն հրէշտակն՝ որ և մաղաքիս՝ մարգարէանային . և էր քահանայապետ յեսու ուստ յովսեփէիկայ :
Օայս՝ յիշատակեալ ի մէջ այլս կղէմս : Բայց մինչև յերկրորդ ամն դարեհի ձգելոյ Զ երորդ ամի
տաճարին աւերածի՝ վկայ ի մտոյ երաշխաւոր զաբարիս մարգարէ է : Տէր ասէ ամենակալ՝ մինչև
ցերեք ոչ ողորմեցիս երուսաղէմի և քաղաքայն հրէաստանի , զորս անտես արարեր , այս Զ որդ ամ :

Անհ Անհ Անհ	Ժ Ժ Ժ	Ի Ի Ի	Ժ Ժ Ժ
ԿԴ	ԿԵ	ԿԶ	ԿԴ

Արմոգիոս և արիստոգիտոն զիպար
բոս բռնաշեալ պանին . առ որովք
զէնա աղծնոցն բռնազատեալ զե
րոց դաշնաւորացն գուշակել՝ խորով
զիւր լեզուն կարեաց :

1486. * Տիւրիս բամբիշն մասագեցւոց սպան զկիւրոս || . Սամ :
» Tmyris regina Massagaeorum occidit Cyrum . Sam.
1487. * Յեա կիւրոսի՝ կամբիւսոյ օրդի նորա ամս Ե . հրէայք նա
բուքոդոնոսոր զա կոչեն || . Վարդան :
» Post Cyrum Cambyses filius ejus annis viii. Judaei Nabuchodo
nosor istum vocant . Vardan.
1493. * ի վերջոյ՝ ի կիւ ամին (գերութեան) նոյնք՝ անգէ և զաբա
րիս , և մաղաքիս || . Սամ :
» Postremum, anno (captiv.) lxxvi. iidem Aggaeus et Zacharia, atque
Malachias . Sam.
1497. * Դարեհի ուստ վշտասպեայ ամս ԼԶ : ի սորա երկրորդ ամին
շինէ զորաբաբէլ զտաճարն . և կատարի ի ամս : կիւրոսիկային || . Սամ :

» Darius Hystaspis filius annos xxxvi. Hujus anno secundo construit
Zorababel templum; et perficitur iv. annis, Olympiade lxxv. . Sam.
Fragm. Gr. ad verbum.
1479. Σιμωνίδης μελοποιός ἐγνωνρίζετο. Φωκυλίδης καὶ Ξενοφάνης
φυσικός τραγωδοποιός ἐγνωνρίζετο. Sync. 190. B.
1484. Πυθαγόρας φυσικός φιλόσοφος ἐγνωνρίζετο. Chron. Pasch.
115. A.
1484. Σάμου τύραννοι Πολυκράτης, καὶ Συλοσάν, καὶ Παντόγνω
στος ἀδελφοὶ γεγόνασι. Sync. 190. A. (juxta lectionem Scal.)
1486. Τόμυρις γυνή, Μασσαγετῶν βασίλισσα, Κύρον ἀνείλε.
Chron. Pasch. 115. E.
1487. Καμβύστην φασὶν παρ' Εβραίοις δεύτερον Ναβουχοδονόσορ κα

Urbis Conditae		Olympias	Anni Abrahae	Hebr. Judaee. Captivita- tis	Maced. Amintas	Persar. Cyrus	Roman. Tarquin.	Aegypt. xxvi. Dynast. Amosis	
U. C. 220	Anacreon Lyricus agnosce- batur.	61	1479	54	16	23	10	29	Simonides Lyricus agnosce- batur, et Phocylides, necnon Xenophanes Physicus, Tra- goediarum scriptor agnosce- batur.
			1480	55	17	24	11	30	
			1481	56	18	25	12	31	
			1482	57	19	26	13	32	
	Pythagoras Physicus philo- sophus agnoscebatur.	62	1483	58	20	27	14	33	Sami tyranni, Crates, et Syloson, et Pandognostus fra- tres fuere. (<i>ἡρῶς</i> redundat post nomen <i>ἡρῶν</i> : lectum enim est <i>Συλός ὧν</i> pro <i>Συ- λοσών</i> .)
			1484	59	21	28	15	34	
			1485	60	22	29	16	35	
	xiii. mare obtinuerunt Sa- mii.		1486	61	23	30	17	36	Tomyris regina Massageta- rum Cyrum interfecit.
	Hypparchus et Hippias Athe- niensium tyranni agnosce- bantur.	63	1487	62	24	1	18	37	Cambsen (in marg. qui est Artaxerxes) ajunt ab He- braeis secundum Nabuchodo- nosor vocari. Sub quo Ju- daeorum (legendum teste Hier. Judith) historia facta .
			1488	63	25	2	19	38	
			1489	64	26	3	20	39	
U. C. 230	Apud Hebraeos Pontifex (Jesus) Josedech (filius) agnoscebatur, et praeerat genti Zorobabel. Propheta- bant autem novissime Ag- gaeus, Zacharias, Malachias.	64	1490	65	27	4	21	40	Aegyptiorum xxvii. Dyn. Persae: obtinere quippe Aegyptum sexto regni sui anno Cambses; efficiuntur autem usque ad Darium Xerxis (filium) ann. cxxxiv.
			1491	66	28	5	22	41	
			1492	67	29	6	23	42	
			1493	68	30	7	24		
			1494	69	31	8	25		Magi n. fratres menses vii.
			1495	70	32		26		Darius an. xxxvi.
		65	1496	71	33	1	27		

Sub Cyro remissionis Judaeorum libertas datur, et licentia Templi aedificandi; exsequitur, et consumma-
tur autem templum sub Dario, mediis temporibus a circumcolentibus impedita aedificatione: qua absoluta,
annus erat secundus Darii Persarum regis, filii Hystaspis.

Olympias	Anni Abrahae	Maced. Amintas	Persar. Darius	Roman. Tarquin.
	1497	34	2	28

Anno secundo Darii templum Hierosolymitanum extruitur à Zorobabel, consummaturque spatio quatuor
annorum. Congruit cum his Clemens quoque, in primo libro ita scribens: Et protracta est captivitas usque in
annos lxx. conquiescens anno secundo Darii filii Hystaspis, facti regis Persarum, et Assyriorum, Aegyptiorum-
que imperii: sub quo Aggaeus, et Zacharias, et ex duodecim Angelus ipse, qui et Malachias, propheta-
bant. Pontifex autem erat Jesus filius Josedech. Haec supra dictus a nobis vir, Clemens. Verum quod usque
ad secundum Darii annum protractus fuerit lxx. annus desolationis Templi, testis proximus tamquam sponsor
est Zacharias Propheta: Domine, inquit, omnipotens, quousque non misereberis Jerusalem, et civitatibus
Judeae, quas despexisti? Iste lxx. annus (est).

66	1498	35	3	29	Armodius et Aristogiton Hipparchum tyrannum interfecerunt. Interea Leaena meretrix eorum coacta ut suos socios pro- deret, per se linguam suam amputavit.
	1499	36	4	30	
	1500	37	5	31	
	1501	38	6	32	
	1502	39	7	33	

λείσθαι, ἐφ' οὗ τὴν κατὰ Ἰουδίαν ἱστορίαν λέγουσιν γεγενῆσθαι, Chron. Pasch. 116. A.

1496. Κατὰ μὲν Κύρον, ἡ τῆς αἰχμαλωσίας (τοῦ) Ἰουδαίων (ἐθνους) ἐλευθερία γίνεται, καὶ ἡ συγχώρησις τῆς τοῦ ἱεροῦ οἰκοδομῆς. εἰς ἔργον δὲ χωρεῖ καὶ τελειοῦται ὁ ναὸς κατὰ τὸ (ἡ) ἔτος Δαρείου (Ὑστάσπου) ... τῶν περιοίκων ἐν τῷ μεταξύ χρόνῳ τὴν οἰκοδομὴν ἐπισχόντων. Chron. Pasch. 116. C. et E.

1497. Ἐτος (τρίτου) Δαρείου (τοῦ Ὑστάσπου), ὁ ἐν Ἱερουσαλὺμοις νεὸς οἰκοδομεῖται ὑπὸ Ζοροβάβελ, τελειοῦται δὲ ἐν (σ'. lege δ'.) ἔτε-
σιν. Chron. Pasch. 117. A.

Συνάδει δὲ τούτοις καὶ ὁ Κλήμης, ὁ ἐν τῷ πρώτῳ Σπρώματι γρά-

φων οὕτω. Καὶ ἔμεινεν ἡ αἰχμαλωσία ἔτη ὁ, καταλήξασα εἰς τὸ β'. ἔτος Δαρείου τοῦ Ὑστάσπου. Περσῶν, καὶ Ἀσσυρίων, καὶ Αἰγυπτίων γενομένου βασιλέως, ἐφ' οὗ Ἀγγαῖος καὶ Ζαχαρίας, καὶ ὁ ἐκ τῶν ιβ'. Ἀγγελοι προφητεύουσι (...). Καὶ ταῦτα μὲν ὁ δηλωθεὶς ἀνὴρ. Περὶ δὲ μέχρι δευτέρου ἔτους Δαρείου, τὸ ὁ. τῆς ἐρημίας τοῦ ἱεροῦ ἔτος παρατεῖναι μάρτυς ἐχέγγυος ὁ προφήτης Ζαχαρίας ... εἰπὼν. Κύριε παντοκράτωρ, ἕως τίνος οὐ μὴ ἐλεήσεις τὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ τὰς πόλεις Ἰούδα, ἃς ὑπερίδες, τοῦτο ὁ. ἔτος. Chron. Pasch. 116. C. D. E.

1498. Ἀρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων ἀνείλον Ἰππάρχον τύραννον, καὶ οὗς Λέαινα ἡ ἑταῖρα (ὑπ') αὐτῶν ἐταζομένη κατεῖπεν τοὺς συνομότας τὴν αὐτῆς ἀπέτρησεν γλῶσσαν, Sync. 190. C.

[illegible]

1504. * Ատտաօր դադարէն ստեա . և ապա Հիպատը յետ Թագաւորացն կաշնն զՀաւոմ բրուտեանք . ապա Ռամիպպետը . և յետ այլ նորիկ գիկաաորը, որ էն Ճարտարախօսք, և դարձեալ Հիպատը, որք կաշնն յեա տարիկնայ վինչև ցլուլտոս դայտոս ամն չիկ . Սամ :

» Heic cessant isti. Deinceps consules post reges tenuerunt Romam Brutii; postea Tribuni plebis; deinde Dictatores, qui sunt Oratores: et rursus Consules, qui exstiterunt post Tarquiniam usque ad Julium Cajum annis cccclx ». Sam .

Fragm. Gr. ad verbum.

1514. Ἑλλάνικος ἱστοριογράφος, καὶ Δημόκριτος φιλόσοφος, καὶ
 Ἡράκλειτος ὁ Σκοπεῖος, καὶ Ἀναξαγόρας φυσικός (φιλόσοφος) ἐγνω-
 ρίζοντο. Chron. Pasch. 117. D.
 1517. Πυθαγόρας ὁ φιλόσοφος τέθνηκεν. Sync. 197. E.
 1518. Λατῖνοι Ρωμαίων ἀπέστησαν. Idem. C.

[illegible]

1553* Զեսեիբի ոմանք առ սովաւ ասէն • բայց եւ չառնում յանձն
առաց Էսթերի, զի եղբի գիրքն՝ որ առ սովաւ էին, չյիշէ անդ ॥ Սմա։
» Esther nonnulli sub isto dicunt; ego tamen vix concedo, inquit
Eusebius: quia Esdrae liber, qui sub ipso erat, non commemorat il-
lic «. Sam.

ժամանակ իրացն եսթերայ և մուրգբէի, զոր պատմեն գերբս
այս, ռմանց առ երկայնաձեռն արտաշինւ. թուեցաւ լինել. այլ էս ո՛չ
աւնորմ. յանձն՝ առ Եւսեբի, զի ո՛չ լուին ստէ զայսպիւնի փորձս գերբ
եղբի, որ առ. այսու արտաշինւ. պատմեն զգործս եղաց և նեմեայ
արձակելոց 'ի բաբելոնէ յերուսաղէմ' | Հախադր. Եսթերայ |

” Tempus rerum Esther et Mardochoei, quas narrat is liber, quibusdam sub Longimano Artaxerxe fuisse visum est. Sed ego vix concedo, inquit Eusebius; non enim siluisset ait, hujusmodi facta liber Esdrae, qui sub isto Artaxerxe refert, acta Esdrae et Neemiae dimissorum ex Babilone in Jerusalem. Praef. Esther in Bib. Arm.

1557. * Եղարոս, որ և եղեասիբ որդի յակիմայ (կամ յովսպիմայ)

եր)՝ Եւ էր եզր քանանայ և դպիւր օրինացն նբց, և վարդապետ եբ,
և ելլի նոցայ, որ 'ի բաբելոնէ 'ի հրէաստան ելանէր||, Սամ:
(Samuel, fere iisdem verbis Eusebii.)

Fragm. Gr. ad verbum

1545. Θεμιστοκλῆς εἰς Πέρσας φεύγει, Sync. 203. A.

1545. Σοφοκλῆς τραγωδοποιός πρῶτον ἐπεδείξατο, Sync. 203. A, et Chron. Pasch. 130. A.

1546. Ἐν τῇ Ρώμῃ Σουνία παρθένος φθαρεῖσα κατωρύγη ζῶσα, Syna,
202. D. E.

1549. Ηρόδοτος Ιστοριογράφος ἐγκωμιάζεται, Chron. Pasch., 130, B,

1550. Βακχυλίδης ἠκμαζεν, Chron. Pasch, 130. B.

1550. Θεμιστοκλῆς αἶμα ταύρου πιὼν τελευτᾷ. Chron. Paseh.
150. C.

1552. Σωκράτης ἐγεννήθη. Chron. Pasch. 130, B. et Sync. 202. E.

1553. Τὰ κατὰ τὴν Εσθήρ καὶ Μαρδοχαίων φασί τινες (Sync, 198. D.) (ἐν τοῖς χρόνοις τούτοις γεγεννησθαι, Chron, Pasch, 130, D.)

<i>Urbis Conditae</i>		<i>Olympias</i>	<i>Anni Abrahae</i>	<i>Maced. Alexan- der</i>	<i>Persar. Xerxes</i>	
			1538	25	7	Quae in Plateis pugna, quaeque in My- cale.
			1539	26	8	
		76	1540	27	9	
			1541	28	10	
			1542	29	11	
			1543	30	12	
		77	1544	31	13	Pindarus iis temporibus floruit.
			1545	32	14	Themistocles in Persas fugit.
			1546	33	15	Romae virgo Sunia deprehensa in stupro, viva defossa est.
			1547	34	16	Sophocles et Euripides agnoscebantur.
		78	1548	35	17	Herodotus historiographus agnoscebatur.
			1549	36	18	
			1550	37	19	Bacchylides florebat, et Diagoras Atheus.
			1551	38	20	
		79	1552	39	21	In Aegyptum lapis flumineus de coelo lap- sus. (lege. In Aegon fluvium lapis de coe- lo lapsus).
			<i>Artaban menses vii. Post quem Artaxerxes Longimanus ann. xl.</i>			
			1555	40	1	In Sicilia Democratiam coluerunt.
			1554	41	2	Sol defecit. Anaxagoras obiit.
			1555	42	3	Cimon juxta fluvium Eurimedontem et Per- sas navali certamine superat: et Medicum bellum conquiescit.
		80	1556	43	4	Evenus metricus poeseos constructor agno- scebatur.
			<i>Perdiccas ann. xxviii.</i>			
			1557	1	5	Heraclitus agnoscebatur.
			1558	2	6	
			1559	3	7	
		81	1560	4	8	Empedocles et Parmenides Physici Philoso- phi agnoscebantur.
			1561	5	9	Zeno et Heraclitus Critinius (lege Scoti- nus) apparuerunt.
			1562	6	10	Pythagoras cum suis fuit iis temporibus.
			1563	7	11	Cratinus et Plato Comici iis temporibus surgebant.
		82	1564	8	12	Romae Clariorum Agon C. annorum pri- mus actus.
			1565	9	13	
			1566	10	14	Crates comicus, et Telesilla agnosceban- tur.
			1567	11	15	
		83	1568	12	16	Junonis templum Argis incensum.
			1569	13	17	Athenienses et Lacedaemonii xxx. anno- rum reconciliationem constituerunt.

ἐγὼ δὲ οὐ πείδομαι, οὐκ ἂν γὰρ (Sync. οὐ γὰρ ἂν. Pasch.) ἐσιώπησα
τάς κατ' αὐτὴν πράξεις ἢ τοῦ Εὐδρα γραφῇ (Sync. et Pasch.) ἢ τις κα-
τὰ τὸν Ἀρταξέρξην ἱστορεῖ (καὶ) Εὐδράν καὶ Νεεμίαν ἐκ Βαβυλωνος
ἀνελιλυθέναι, καὶ τὰς ἐμφορομένας πράξεις αὐτῶν γεγονέναι. Chron.
Pasch. 130. D.

1552. Λίδος ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐπεσεν ἐν ποταμοῖς Αἰγός. Sync. 202. E.
1553. Σικελίης δημοκρατία. Sync. 203. A.
1554. Ὁ ἥλιος ἐξέλιπεν. Chron. Pasch. 130. D.
1555. Κίμων ἐπ' Εὐρυμέδοντι (supplet Scal. ποταμῶ) Πέρσας ἐνί-
καυμαχία (καὶ πεζύμαχία), καὶ ὁ Μηδικὸς πόλεμος ἐπαύσατο.
Sync. 197. D.

1557. Εὐδρας ἱερεὺς παρὰ Ἰουδαίους ἐγνωρίζετο, καδ' ὃν Ἀρχιερεὺς
ἦν Ἐλιασίβ υἱὸς Ἰωακείμ τοῦ υἱοῦ Ἰησοῦ τοῦ Ἰωσεδέκ. Ἦν δὲ ὁ Εὐδρας
γραμματεὺς νόμων ἱερῶν διδάσκαλος ἐπιφανής, τῶν ἀπὸ Βαβυλωνίας εἰς
Ἰουδαίαν ἐπανελθόντων. Sync. 198. D.

1560. Εὐρυμέδων καὶ Παρμενίδης φυσικοὶ φιλόσοφοι ἐγνωρίζοντο.

Sync. 203. A. et Chron. Pasch. 131. A.

1561. Ζήνων καὶ Ἡράκλειτος ὁ Σκοτεινὸς ἠκμαζον. Sync. 203. B.

1562. Φερηνίδης ὁ δευτέρως ἱστοριογράφος ἐγνωρίζετο. Chron. Pasch.

131. A.

1564. Δήμενχοι ἐν Ρώμῃ καὶ ἀγορανόμοι (Scal. supplet ἡρέθησαν)

μηκέτι ὄντων ὑπάρχον. Sync. 203. B.

1565. Ἐν Ρώμῃ Κλαρίων ἀγῶν ἐκατονταετής ἤχθη πρῶτος. Sync.

197. D.

1567. Κράτης ὁ Κωμικὸς καὶ Τελεσίλλα ... ἐγνωρίζοντο. Sync.

197. D.

1568. Ὁ τῆς Ηρας ναὸς (...) ἐνεπλήσθη. Sync. 197. D.

1569. Ἀθηναῖοι καὶ Λακεδαιμόνιοι σπονδὰς ἐποίησαντο πρὸς ἀλλή-
λους τριακοχτούταις. Sync. 197. D. E.

(ad sens.) 1554. Οἱ περὶ Διαγόραν φυσικοὶ φιλόσοφοι ἠκμαζον. Sync.

202. E.

1554. Ἀναξαγόρας διήσκει. Sync. 203. A.

[illegible]

1572. * Յովդա որդի ասիայ : Առ սովաւ նեկմի տակառապետ
արապէսի, որ և էր երբայեցի, ելանէ 'ի բաբելոնէ յերուսաղէմ, և
կանգնէ զպարիսպն || • Սամ :
» Joeda filius Asibi. Sub isto Neemias pincerna Artaxerxis Hebraeus
ascendit de Babylone in Jerusalem, exstruitque moenia «. Sam.
(Gr. ad verbum.) 1576. * Են Քόμη πάλιν Υπατοι. Syno. 197. E.
1580. Καμπανών ἐθνος ἐν Ἰταλίᾳ συνίστη. Chron. Pasch. 134. D.

1586. Βαρχιλίδης μελοποιεῖς ἐγνωρίζετο. Sync. 205. C.
 159a. Σεισμῶν γεγονότων ἢ πρὸς Λοκροῖς Απαλάντη σχισθεῖσα νῆ-
 σος ἐγένετο. Sync. 205. D.
 1592. Πλάτων ἐγεννήθη. Chron. Pasch. 132. E.
 (Εὐσέβιος δὲ ὁ Καισαρεύς φησιν, ὅτι) εἰ τις ἐντεῦθεν ἀριθμῇσι
 τὰς παρὰ τῷ Δανιὴλ δ. ἐβδομάδας, γίνονται ἐτη λγ'. εὐροῖ ἂν αὐτάς
 ἐπὶ Νέρωνα (Ρωμαίων) αὐτοκράτορα περαιουμένας, καθ' ὃν πολιορκεῖ-

Urbis Condita	Olympias	Anni Abrahae	Maced. Perdiccas	Persar. Artaxerxes	
	84	1570 1571 1572	14 15 16	18 19 20	Herodotus Athenis libros (suos) legens, honoratus est.
U. C. 310	85	1573 1574 1575 1576	17 18 19 20	21 22 23 24	Euripides Tragoediarum scriptor, et Protagoras Sophista, cujus libri ut comburentur, decreverunt Athenienses.
Phidias eburneam Minervae statuam fecit.		1577 1578	21 22	25 26	Romae rursum Consules.
Sophocles tragoediarum scriptor agnoscebatur.		1579	23	27	Ethetius (vel Theaitetus) Mathematicus agnoscebatur.
		1580	24	28	Campanorum gens in Italia coacta.
		1581 1582 1583	25 26 27	29 30 31	Democritus Abderites, et Empedocles, et Hippocrates medicus, Gorgias, Hippiasque, Prodicus, et Zeno, et Parmenides philosophi agnoscebantur.
U. C. 320	87	1584	28	32	Peloponnesiacum bellum initium habet, perdurans annis XXI.
Neemias Hebraeus construens muros Jerusalem, consummat opus xxx. et secundo anno Artaxerxis regis Persarum; ut narrat Esdrae libri.			Archelaus ann. XXIV.		
	88	1585 1586	1 2	33 34	Bacchylides carminum auctor agnoscebatur.
Siquis autem inde numeret Lxx. hebdomadas apud Danielelem occurrentes, quibus efficiuntur anni cccxc. reperiet sub Nerone Imperatore completas hebdomadas, sub quo obsidionis urbis initium fuit: post Nerone secundo anno Vespasiani ab eodem postremam eversionem patitur.		1587	3	35	Olomius Athenienses in suam perduxit sententiam. (juxta Gr. et Lat. ολοιμός, sc. pestilentia Athenienses obtinuit.)
		1588 1589	4 5	36 37	Thucydides agnoscebatur.
		1590 1591 1592	6 7 8	38 39 40	Eupolis et Aristophanes scriptores Comœdiarum agnoscebantur.
					Terrae motu apud Locro facto, scissa Atlante, insula facta est.
	89				Plato natus est.
					Xerxes secundus menses II. Post quem Sogdianus menses VII. Post quem Darius Nothus ann. XIX.
U. C. 330	90	1593 1594 1595 1596 1597 1598 1599	9 10 11 12 13 14 15	1 2 3 4 5 6 7	Lacedaemonii et Athenienses oblationes libaminum confecerunt.
					Eudoxius Cnidius agnoscebatur.
					Lacedaemonii Herculeam ex habitatione amoverunt.
					Atheniensium in Sicilia calamitates.
	91	1600 1601 1602 1603 1604	16 17 18 19 20	8 9 10 11 12	Alcibiades profugus se contulit ad Tisaphernem.
U. C. 340	92				

σθαι ἀρξαμένη ἡ πόλις, μετὰ β'. ἔτος (Scal. μετὰ Νέρωνα ἔτει β').
 Οὐασπασιανὸς τὴν ἐσχάτην ἄλωσιν ὑπομένει. Euseb. apud Sync. 199. B.
 1594. Εὐδόξος ὁ Κνίδιος ἐγνωρίζετο. Sync. 205. D.
 1595. Λακεδαιμόνιοι ἀπέκνησαν Ἡράκλειαν. Sync. 205. D.
 1597. Ἀθηναίων συμφορὰ ἐν Σικελίᾳ. Sync. 205. D.
 (ad sensum) 1570. Ἡρόδοτος ἱστορικὸς ἐτιμῆθη παρὰ τῆς Ἀθηναίων
 βουλῆς, ἐπαινεγνούς αὐτοῖς τὰς βίβλους. Sync. 197. E.

1573. Εὐριπίδης ὁ τραγωδοποιὸς ἐγνωρίζετο. Sync. 197. E. Πρωταγό-
 ρας ὁ σοφιστὴς ἤκμαζε. τοῦτον Ἀθηναῖοι τὰς βίβλους ἐψηφίσαντο καὶ
 σαι. Sync. 197. E.
 1577. Θεαιτήτος μαθηματικὸς ἦνδε. Sync. 198. A.
 Φειδίας ... τὴν ἐλεφαντίνην Ἀθηνᾶν ἐποίησεν. Sync. 198. A.
 1587. Ἀθηναίους ἐπίεσεν ὁ λιμός (fames). Sync. 205. C.
 1593. Λακεδαιμόνιοι πρὸς Ἀθηναίους ἐσπείσαντο. Sync. 205. D.

Հին Համայն	Ուղղություն	Աստ Մատեն	Մատեն Մատեն	Պատեն Պատեն	Երկրորդ Համայն	Երկրորդ Համայն
K 38	ՂԷ	Առե	Խա	Ժգ	ա	Երկրորդ Համայն
		Առզ	Խբ	Ժգ	բ	Երկրորդ Համայն
		Առհ	Խգ	Ժե	գ	Երկրորդ Համայն
		Առը	Խդ	Ժզ	դ	Երկրորդ Համայն
		Ուղղություն		ա	Ե	Երկրորդ Համայն
		Առթ	բ	Ժբ	զ	Երկրորդ Համայն
		Առժ	գ	Ժգ	ա	Երկրորդ Համայն
		Առժա	դ	Ժդ	ա	Երկրորդ Համայն
		Առժբ	ա	ա	բ	Երկրորդ Համայն
		Առժգ	բ	բ	գ	Երկրորդ Համայն
K 34	ՂԷ	Առժդ	գ	գ	դ	Երկրորդ Համայն
		Առժե	դ	դ	ե	Երկրորդ Համայն
		Ուղղություն		ա	Ե	Երկրորդ Համայն
		Առժզ	ա	ա	բ	Երկրորդ Համայն
		Առժհ	բ	բ	գ	Երկրորդ Համայն
		Առժի	գ	գ	դ	Երկրորդ Համայն
		Առժլ	դ	դ	ե	Երկրորդ Համայն
		Առժր	ե	ե	զ	Երկրորդ Համայն
		Առժս	զ	զ	ա	Երկրորդ Համայն
		Առժտ	ա	ա	բ	Երկրորդ Համայն
K 34	ՂԷ	Առժթ	բ	բ	գ	Երկրորդ Համայն
		Առժժ	գ	գ	դ	Երկրորդ Համայն
		Առժի	դ	դ	ե	Երկրորդ Համայն
		Առժլ	ե	ե	զ	Երկրորդ Համայն
		Առժր	զ	զ	ա	Երկրորդ Համայն
		Առժս	ա	ա	բ	Երկրորդ Համայն
		Առժտ	բ	բ	գ	Երկրորդ Համայն
		Առժթ	գ	գ	դ	Երկրորդ Համայն
		Առժժ	դ	դ	ե	Երկրորդ Համայն
		Առժի	ե	ե	զ	Երկրորդ Համայն
K 34	ՂԷ	Առժլ	զ	զ	ա	Երկրորդ Համայն
		Առժր	ա	ա	բ	Երկրորդ Համայն
		Առժս	բ	բ	գ	Երկրորդ Համայն
		Առժտ	գ	գ	դ	Երկրորդ Համայն
		Առժթ	դ	դ	ե	Երկրորդ Համայն
		Առժժ	ե	ե	զ	Երկրորդ Համայն
		Առժի	զ	զ	ա	Երկրորդ Համայն
		Առժլ	ա	ա	բ	Երկրորդ Համայն
		Առժր	բ	բ	գ	Երկրորդ Համայն
		Առժս	գ	գ	դ	Երկրորդ Համայն

1612. * Առ ուղղություն կոչեցեալ արտաշեսի հանդիպի ժամանակ
իրացս եսթերայ || Կարիադր. եսթերայ :
» Sub Artaxerxe Mnemone nuncupato occurrit tempus istarum re-
rum Esther «. Praefat. Esther in Babilis Armenis.
* Առ ուղղություն կոչեցեալ || Սամ :
» Sub isto Esther «. Sam.
(Gr. ad verbum.) 1606. Ευριπίδης τελευτᾷ (...), καὶ Σοφοκλῆς
ἐν Αθήναις. Chron. Pasch. 133. D.

1612. Κατὰ τοῦτον μοι δοκεῖ ἢ κατὰ τὴν Εσθηρ ἱστορίαν (...), εἰ
δὴ αὐτὸς ἐστὶν ὁ παρὰ μὲν Εβραίοις Ασσουήρος, παρὰ δὲ τοῖς ἑβδό-
μήκοντα ἐρμηνεύεται Ἀρταξέρξης. Euseb. apud Sync. 203. D. E.
1614. Αλκιβιάδην ἀνῆλεν Φαρνάβαζος. Sync. 205. D.
1615. Κύρου Πέρσου ἀνάβασις, ἣν ἱστορεῖ Ξενοφῶν. Sync. 205. D.
1616. Ἀθηναῖοι ἐτυραννίδισαν. Sync. 250. D.
1617. Ἰσοκράτης ὁ Πήτωρ ἐγνωρίζετο. Chron. Pasch. 133. 134. 135.
ter script.

Urbis Conditae	Olympias	Anni Abrahae	Maced. Archelaus	Persar. Darius nothus	Aegy. xxviii. Dyn. Amyr- taeus Saites ann. vi.	
U. C. 350	93	1605	21	13	1	Eubua (...) recessit.
		1606	22	14	2	Euripides apud Archelaum moritur, et Sophocles Athenis.
		1607	23	15	3	
		1608	24	16	4	
		Orestes ann. iii.				
	94	1609	1	17	5	In Sicilia Dionysius tyrannidem exer- cuit.
		1610	2	18	6	
		Ephirites ann. vi.				
		1611	3	19	1	
		Arche- laus ann. iv.		Artaxer- xes ann. xl.		
	95	1612	1	1	2	Democritus obiit.
		1613	2	2	3	
		1614	3	3	4	
		1615	4	4	5	
		Amintas an. i.				
U. C. 360	96	1616	1	5	6	Alcibiadem Pharnabazus interfecit.
		Pausa- nias an. i.			Achoris ann. xii.	
		1617	1	6	1	
		Amintas ann. vi.				
		1618	1	7	2	
	97	1619	2	8	3	Extincti tyranni Atheniensium.
		1620	3	9	4	
		1621	4	10	5	
		1622	5	11	6	
		1623	6	12	7	
	98	Argeus ann. ii.				Xenophon Grylli et Diodorae filius agnoscebatur.
		1624	1	13	8	
		1625	2	14	9	
		Amintas iterum ann. xviii.				
		1626	1	15	10	
U. C. 370	99	1627	2	16	11	Socrates Conion, id est cicutam hau- sit, et mortuus est.
		1628	3	17	12	
		Psammu- thes an. i.				
		1629	4	18	1	
		Nepherites mens. iv. Necta- nebus annis xviii.				
	100	1630	5	19	1	Ephesiorum delubrum rursus concre- matum fuit.
		1631	6	20	2	
		1632	7	21	3	
		1633	8	22	4	
		1634	9	23	5	
U. C. 370	100	1635	10	24	6	Diogenes Cynicus philosophus agnosce- batur.
		1636	11	25	7	
		Galatae (sc. Galli) et Celti Romam oc- cuparunt, excepto Capitolio.				
		Plato philosophus florens apparebat.				
		Carchedonensium, (sc. Carthaginen- sium) bellum sacrum.				
		Speusippus agnoscebatur.				
U. C. 350	94	1612	1	1	2	Democritus obiit.
		1613	2	2	3	
		1614	3	3	4	
		1615	4	4	5	
		Amintas an. i.				
	95	1616	1	5	6	Alcibiadem Pharnabazus interfecit.
		Pausa- nias an. i.			Achoris ann. xii.	
		1617	1	6	1	
		Amintas ann. vi.				
		1618	1	7	2	
U. C. 360	96	1619	2	8	3	Extincti tyranni Atheniensium.
		1620	3	9	4	
		1621	4	10	5	
		1622	5	11	6	
		1623	6	12	7	
	97	Argeus ann. ii.				Xenophon Grylli et Diodorae filius agnoscebatur.
		1624	1	13	8	
		1625	2	14	9	
		Amintas iterum ann. xviii.				
		1626	1	15	10	
	98	1627	2	16	11	Socrates Conion, id est cicutam hau- sit, et mortuus est.
		1628	3	17	12	
		Psammu- thes an. i.				
		1629	4	18	1	
		Nepherites mens. iv. Necta- nebus annis xviii.				
U. C. 370	99	1630	5	19	1	Ephesiorum delubrum rursus concre- matum fuit.
		1631	6	20	2	
		1632	7	21	3	
		1633	8	22	4	
		1634	9	23	5	
	100	1635	10	24	6	Diogenes Cynicus philosophus agnosce- batur.
		1636	11	25	7	
		Galatae (sc. Galli) et Celti Romam oc- cuparunt, excepto Capitolio.				
		Plato philosophus florens apparebat.				
		Carchedonensium, (sc. Carthaginen- sium) bellum sacrum.				

1618. Αθηναῖοι ἤρξαντο στοιχείοις καὶ χρῆσθαι, πρότερον ἰσ'. χρό-
μενοι. Chr. Pasch. 134. A.

1621. Σωκράτης ... πρὶν τὸ κῶνειον ἀπέθανε. Chron. Pasch. 135. A.

1622. Ο' ἐν Εφέσῳ ναὸς αὐτοῦ ἐνεπλήσθη. Sync. 206. B.

1623. Διογένης Κυνικός φιλόσοφος ἐγνωρίζετο. Sync. 206. B.

1624. Καρχηδονίαν ὁ ἱερός πόλεμος. Sync. 206. A.

1626. Γαλάται, καὶ Κέλται Ρώμης ἐκράτησαν, πλὴν τοῦ Καπιτω-
λίου. Sync. 206. B. et Chron. Pasch. 134. B.

1629. Πλάτων ὁ φιλόσοφος ἤκμαζεν. Chron. Pasch. 134. C.
Fragm. Gr. ad sensum.

1605. Καὶ Αἴγυπτος ἀπέστη Περσῶν. Sync. 203. D. et 204. E.
(quod si constet, lege in Arm. et Lat. Եգիպտոս Եկու Եկաց 't պար-
սից. Et Aegyptus recessit a Persis.)

1615. Διονύσιος Σικελίας ἐτυράννει. Sync. 206. B.

1618. Οἱ ἐν Αθήναις τύραννοι κατελύθησαν. Sync. 205. E.

1630. Εὐαγόρας βασιλεὺς τῆς Κύπρου ἐξέστη. Sync. 206. B.

<i>Urbis Conditae</i>		<i>Olympias</i>	<i>Anni Abrahae</i>	<i>Maced. Amintas</i>	<i>Persar. Artaxerxes</i>	<i>Aegypt. xxviii. Dyn. Nectanebus</i>		
<i>U. C. 380</i>	Magno terraemotu facto, Helice et Bura Peloponnesi urbes corruerunt.	101	1637	12	26	8	Praenestini a Romanis superati.	
			1638	13	27	9		
			1639	14	28	10		
	Athenienses principatum Graecorum assumpserunt.		1640	15	29	11		Isocrates sophista vigebat.
			1641	16	30	12		
	Plato et Xenophon, aliiue Socratici vigentes apparebant.	1642	17	31	13			
		1643	14	32	14			
	<i>U. C. 390</i>		102	1644	<i>Alexander an. I.</i>		15	
					1	33		
					<i>Ptolemaeus ann. IV.</i>			
1					34	16		
2					35			
1645		1	34	16				
1646		2	35	17				
1647		3	36	18				
		103	1648	4	37	1	Dionysius moritur, cum regnasset in Siculos annos xviii. post quem Dionysius Junior.	
				<i>Perdiccas ann. vi.</i>				
	1649			1	38	2		
	1650			2	39	1		
				1651	3	40		2
<i>U. C. 390</i>	Aristoteles vii. et x. annorum erat, Platonisque verba audiebat.	104	1652	4	1	3	Camillus Celtos bellum Romanis inferentes subegit.	
				1653	5	2		4
				1654	6	3		5
				<i>Philippus an. xxvi.</i>				
				1655	1	4		6
		105	1656	2	5	7	Ochus partem aliquam de Romanis Judaeisque cepit, et habitare fecit in Hyrcania juxta mare Caspium.	
			1657	3	6	8		
			1658	4	7	9		
			1659	5	8	10		
				106	1660	6		9
1661	7	10			12	Dionysius Syracusis interemptus.		
1662	8	11			13			
1663	9	12			14			
1664	10	13			15			
<i>U. C. 400</i>	Hipparinus Dionysii (filius) Syracusis tyrannidem exercuit.	107	1665	11	14	16	Rinna poetria agnoscebatur.	
			1666	12	15	17		
			1667	13	16	18		
			1668	14	17	19		Demosthenes Rhetor apparebat.
			1669	15	18	* * *		
	Romani Galatas (sc. Gallos) vicerunt.	108					Ochus Aegyptum tenuit, Nectanebo in Aethiopiam pulso, sub quo desierunt reges Aegyptiorum.	

<i>Olympias</i>	<i>Anni Abrahae</i>	<i>Maced. Philippus</i>	<i>Persar. Artaxerx.</i>	
109	1670	16	19	Romani Samnites duobus praeliis supera-
	1671	17	20	
	1672	18	21	
	1673	19	22	

<i>Olympias</i>	<i>Anni Abrahae</i>	<i>Maced. Philippus</i>	<i>Persar. Artaxerx.</i>
109	1670	16	19
	1671	17	20
	1672	18	21
	1673	19	22

Romani Samnites duobus praeliis supera-

Chron. Pasch. 134. E.

1645. Διονύσιος Σικελίας τύραννος απέθανε κρατήσας ἔτη ιβ' μεθ' αὐτοῦ. Sync. 206. C.

ὃν ὁ δεύτερος υἱὸς αὐτοῦ Διονύσιος ὁ νεώτερος. Sync. 206. C.

1652. Ἀριστοτέλης Πλάτωνι ἐμαθήτευσεν ἀπὸ 17. ἔτους τῆς ζωῆς αὐτοῦ. Sync. 206. C.

1660. Διονύσιος... ἐξέπεσε Σικελίας. Sync. 207. C.

Հին Համայն	Ուղղակի	Աճ Աճում	Մանր Փոփոխ	Պարբ Արար	
K նժ	Հանդիսի 'ի հոռ' եղելը՝ դասն բերք ժի. և հազարք է:	ճժ	աոհ աոհ աոհ աոհ	ի ի ի ի	աիւս յաղթեցին. և զամենայն սահմանա կիցս սպարապետ հնազանդեցին:
			աոհ աոհ	ի ի	Արար ամս Գ:
K նԺ	Աղէքսանդրոս 'ի վերայ զերիկացւոյ և թրակացւոյ զօրաժողով եղև. և զթե բացին վանեաց: 'ի վերայ պարսից զօրս դուստրեաց. և զսարգիացին առ յաղթեալ զօրավարաց թագաւորին առ գրանիկ գե տով:	ճժ	աոհ աոհ	ի ի	Սպարապետ վախճանէր. զոր փոխանա կեաց քսէնոկրատէս:
			աոհ աոհ	ի ի	Աղէքսանդրոս զտիւրոս պաշարեաց. և զհրէաստան առ 'ի հրէից. մեծարեալ մա տոյց պատարագս ար, և պատուեաց զքա հանայապետ: Զանդրոմոքոս կողմանցն տեսուչ կացոյց. զոր սպանին շամրացւոյ քաղաքին բնակիչք. զորս պատժեաց աղէք սանդրոս՝ դարձեալ յեգիպտոսէ. առեալ զքաղաքն՝ բնակեցոյց անդ մակեդոնացին:
K նԺ	Աղէքսանդրոս զառնին զամուր քարն առ, և ընդ հնդկաց գետն անց: Աղէքսանդրիւս յեգիպտոս շնեցաւ յա մին էրորդի թագաւորութեանն աղէք սանդրի: Յորում և ամիսացոց թագաւո րեացնոյն աղէքսանդրոս:	ճժ	աոհ աոհ աոհ աոհ	ի ի ի ի	Հռոմայեցւոց հիպատոսն զորդի իւր տա լեաց տապարաւ, թէ ընդէր առանց նո րա կամաց ճակատա ետ, և յաղթեաց:

Աղէքսանդրոս զվրկանիկս և զմարս հնազանդեաց. և ելեալ 'ի սամոնոս՝ շնեաց զպոնիոն:
Աղէքսանդրոս զբաբելոն կալաւ. զգարեհ սպան. առ որով դադարեաց իսկ պարսից իշխանութիւնն,
կալեալ ամս մԷ:

Ուղղակի	Աճ Աճում	Մանր Փոփոխ	
ճժ	աոհ աոհ աոհ	ի ի ի	Անաբասմէնէս և եպիկուրոս ճանաչէին: Ատտաղոս յասիւս փախեալ:
	աոհ աոհ	ի ի	Կրիւն աղէքսանդրի 'ի հրէիկս ընդ պօրոսի և տաքսիլայ:
ճժ	աոհ աոհ	ի ի	Լիդացւոց և թրակայ կողմանց և եղէսպոն տեայ թագաւորեաց լիւսիմաքոս:

Աղէքսանդրոս լք ամաց եղեալ վախճանեցաւ 'ի բաբելոն: Յետ որոյ 'ի բաղուամն անկանելոյ իշխանու
թեանն՝ թագաւորեաց նախ եգիպտացւոց պտղոմէոս զադոսեայ ամս Դ: Մակեդոնացւոց փիլիպոս՝ որ
և արիդէս՝ եղբայր աղէքսանդրի ամս Է:

Ուղղակի	Աճ	Առնչումն	Մանրան	
	Աճում	և Եգիպտոս Պարտիստ ամս Խ :	Փիլիսոփա որ և Արև Դէս ամս Է :	
K նԷ	ճժ	աոհ	ա	Մակեդոնացւոց իշխանը ընդ միմեանս անկան :
		աոհ	բ	Պարգա (պերդիս) յեգիպտոս չուեաց :
		աոհ	գ	Մենդրոս նախ առաքինութիւն եցոյց, զի ցամառն յաղթէր :
		աոհ	դ	Թէոփրաստոս փիլիսոփոս ճանաչէր :
		աոհ	զ	Հռոմայեցիք տալիսացոցն արաբացւոցն համօրէն տիրեցին :
Հրէից ոնիս քահանայապետ ճանաչէր որ գի յագագայ :				

Frasm. Gr. ad verbum.
1686. Υπατος (...) τὸν ἴδιον υἱὸν ἐπελέκισε, παρὰ γνώμην αὐτοῦ συμβαλόντα πόλεμον, καὶ νικήσαντα. Chron. Pasch. 137. C.
1687. Αναξιμένης καὶ Επίκουρος ἐγνωρίζετο. Sync. 219. C.
1693. Πτολεμαῖος ὁ Λάγου δόλῳ παραλαβὼν τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἀπάτη, πολλοὺς ἐκ τῆς Ἰουδαίας μετῴκησεν εἰς Αἴγυπτον. Sync. 216. C.
1695. Μέανδρος (ὁ κωμικὸς ποιητής) πρῶτον δρᾶμα διδᾶξας Ὀργὴν

<i>Urbis</i> <i>Conditae</i>	<i>Olympias</i>	<i>Anni</i> <i>Abrahae</i>	<i>Maced.</i> <i>Philippus</i>	<i>Persar.</i> <i>Artaxerx.</i>	
<i>U. C.</i> 410		1674	20	23	runt, universosque finitimos rebellantes subegerunt.
Descriptione Romae facta, invenerunt myriadas xvi. et v. mille.	110	1675	21	24	
		1676	22	25	
		1677	23	26	
<i>U. C.</i> 420	111	1678	24	1	Speusippus obiit, cui successit Xenocrates.
		1679	25	2	
		1680	26	3	
		<i>Alexander Philip- pi ann. xii.</i>		<i>Darius ann. vi.</i>	
	112	1681	1	1	Alexander Tyrum obsedit, et Judaeam cepit; honorifice exceptus, Deo victimas immolavit, Pontificemque honoravit. Andromachum partium illarum procuratorem constituit, quem incolae urbis Samaritarum interfecerunt: quos Alexander ab Aegypto reversus punivit: capta urbe, Macedonas ut ibi habitarent collocavit.
		1682	2	2	
		1683	3	3	
		1684	4	4	
	112	1685	5	5	Romanorum consul filium suum securi percussit, quoniam nempe praeter ejus voluntatem congressus superaverit.
		1686	6	6	

Alexander Hyrcanos et Medos in obedientiam duxit, ascendensque in Sammonum, Ponion condidit.

Alexander Babylonem obtinuit, Darium interfecit, sub quo extinctum utique est Persarum imperium, postquam perdurasset annos ccxxx.

<i>Olympias</i>	<i>Anni</i> <i>Abrahae</i>	<i>Maced.</i> <i>Alexander</i>	
113	1687	7	Anaximenes, et Epicurus agnoscebantur.
	1688	8	Attalus fugit in Asiam.
	1689	9	
	1690	10	Bellum Alexandri in India cum Poro et Taxile.
114	1691	11	Lydis, et Thraciae partibus, et Hellesponto Lysimachus imperavit.
	1692	12	

Alexander annos agens xxxii. obiit Babylone. Post quem translato in multos imperio, Aegyptiis primus imperavit Ptolemaeus Lagi (filius) annis xl. Macedonibus (vero) Philippus, qui et Aridaeus frater Alexandri, annis vii.

<i>Olympias</i>	<i>Anni</i> <i>Abrahae</i>	<i>Alexand. et Aegypti. Ptolemaeus ann. xl.</i>	<i>Macedon. Philippus qui et Aridaeus. ann. vii.</i>	
<i>U. C.</i> 430	115	1693	1	Macedonum Principes inter se altercantur.
		1694	2	Parda (lege Perdicca) in Aegyptum irruit.
		1695	3	Meander (al. Menander) primus virtutem ostentavit, superabat enim <i>ἀργὴν</i> (Iracundiam nempe nominatam fabulam).
		1696	4	
		1697	5	Theophrastus philosophus agnoscebatur.
		1698	6	Romani Savnites Arabas penitus in potestatem redegerunt.

ἐνίκα. Sync. 219. C.

1697. Θεόφραστος φιλόσοφος ἐγνωρίζετο. Sync. 219. C.

1698. Ἰουδαίων Ονείας Ἀρχιερεὺς ἐγνωρίζετο υἱὸς Ἰαδδοῦς. Sync. 219. B.

214. E.

1698. Ρωμαῖοι Σαυνιτῶν Ἀράβων τελείως κράτησαν. Sync. 219. C.
(ad sensum) 1693. Οἱ Μακεδόνων ἡγεμόνες ἐστασίασαν. Sync.

1694. Περδίκκας εἰς Αἴγυπτον ἐστράτευσεν. Sync. 219. B.

[illegible]

1705. * Զեա բժ ամի մահուանն արեքսանդրի, ասորուոյ և բաբելոնի և վերնոյ կողմանն Թագաւորեաց սէլէկոս նիկանորը || . Սամ: » Annis XII. post obitum Alexandri, Syriae et Babyloni superioribusque regionibus regnavit Seleucus Nicanor «. Sam.
(ad verbum) 1701. Μενέδημος, και Σπυρίσιππος φιλόσοφοι ἐγνωρί-
ζοντο, Sync. 219. B.

1708. Ρωμαῖοι Μαρσούς καὶ Ομβρούς καὶ Παλληνοὺς παρυστήσαν-
το, Idem.
1709. Λυσιμαχία ἐν Θράκῃ ἐκτίσθη. Idem.
1710. Ρωμαῖοι ἀποικίας ἔπεισαν. Idem.
1712. Κύπρου Πτολεμαῖος ἐκράτισεν. Idem.
1716. Σίμων (...) Ἀρχιερεὺς... ἐγνωρίζετο. ὃς δι' εὐσέβειαν πρὸς

Θεόν, Δίκαιος ἐκλήθη, καὶ τὴν πρὸς τοὺς ὁμοφύλους εὐνοίαν, Sync. 214. E.

1724. Μένανδρος ὁ κωμικός τελευτᾷ, Chron. Pasch. 138. A.

1726. Ῥωμαῖοι Κελταὺς καὶ (τυράννους, Scal. Τυρρηνούς) ἐνέκησαν, καὶ τὴν Σαβίνων γῆν ἐκληρώσαντο. Sync. 219. B.

1732. Ῥωμαῖοι Κρότωνα ἐλάβον. Sync. 219. D.

(ad sens.) 1699. Ἀντίγονος Ἀντιγονίαν τὴν πρὸς τῷ Ορόντῃ ποταμῷ ἐκτίσεν, ἣν Σέλευκος ἐπέκτισας Ἀντιόχειαν ὀνόμασεν, Sync. 218. C.

1715. Σέλευκος Νικάνωρ... Ἀντιγονίαν ἐπέκτισεν ἰβ'. ἔπει τῆς βασιλείας αὐτοῦ. ὁ αὐτὸς Λαοδίκειαν, Σελεύκειαν, Ἀπάμειαν, Ἐδεσσαν, Βέρβεριαν, Πέλλαν, Sync. 218. B.

[illegible]

1766. * Անտիդոս Թէոս ամս ԺԷ: 'Ի սորա նժ ամի պարթևք 'ի մայ
կէ գոնացոց ապստամբեցին և 'ի նոցանէ Թադաւորէ արձակ, ուս-
տի արշակունիք || • Սամ: (զնոյն ճոխագոյն էրկրորդէ պլուր ըստ
խորենագոյն):

„ Antiochus Theos annis xv. Hujus anno xi. Parthi a Macedonibus
defecerunt, et regnat ex ipsis Arsaces, unde Arsacidae “. Sam. (qui et
eadem fusius prosequitur alibi juxta Chorenensem .)

Fragm. Gr. ad verbum.

1736. Πτολεμαῖος ὁ Φιλάδελφος τοὺς κατ' Αἴγυπτον αἰχμαλώτους
 Ἰουδαίους ... ἐλευθέρους ἀνῆκεν, ἀναδήματά τε βασιλικά ἐν Ἱερουσολύ-

μοις (Ελεάζαφ τῷ ἀρχιερεῖ, ex Sync. 217.) διαπεμψόμενος ταῖς Ἰουδαίον γραφαῖς ἐκ τῆς Εβραίων φωνῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα μεταβληθῆναι ἐσπούδασε . . . (supple ας) καὶ ἐν ταῖς κατὰ τὴν Ἀλεξάνδρην κατασκευασθεῖσαι αὐτῷ βιβλιοθήκαι ἀπέδετο. Chron. Pasch. 158. D. E.

1737. Μίλων παρέδωκε Ρωμαίοις Τάραντον (Scal. Τάραντα). Sync.
216. Α.

1742. Μία τῶν ἐν Ρώμῃ παρδένων ἀνιρέθῃ φθαρεῖσα. Sync. 219.
C. D.

1750. Ρωμαῖοι ἀποικίας ἐστείλαντο. Sync. 129. D. E.

1752. Ἐν Ρώμῃ παρθένος καταγνώσδεισα (τοῦ ἱεροῦ) τῆς Εστίας

Urbis Conditae		Olympias	Anni Abrahae	Aegypt. Ptol. Philad.	Maced. Ptole- maeus Ceraunus ann. II.	Syr. Seleucus Nicanor	
U. C. 470	Sostratus Dexiphonis (filius) Cnidius erexit in Alexandriae specula turrim mi- rae altitudinis (sc. Pharum).	125	1734	2	1	30	
			1735	3	2	31	
			Meleager men- ses II. Antipater dies XLV. Sosthenes ann. II.				
			1736	4	1	32	
			1737	5	2	Antiochus Soter ann. XIX.	
						1	
			Antiochus Gona- tas ann. XXXVI.				
			1738	6	1	2	
			1739	7	2	3	
			U. C. 480	Ptolemaeus Philadelphus Judaeos, qui in Aegypto captivi erant, liberos dimisit, munera regia in Jerusalem Eleazaro Pontifici transmisit, et Judaeorum scri- pturas ex Hebraea in Graecam linguam transferri curavit, quas et in sua biblio- theca Alexandriae comparata reposuit.	126	1740	
1741	9	4				5	
1742	10	5				6	
1743	11	6				7	
1744	12	7				8	
1745	13	8				9	
1746	14	9				10	
1747	15	10				11	
1748	16	11				12	
1749	17	12				13	
U. C. 490	Romani Calabriam subegerunt, Mes- sanamque tenuerunt.	127	1750	18	13	14	Sarapis Alexandriam venit, qui et So- rapis, vel etiam Sirapis secundum quos- dam, et illic habitavit.
			1751	19	14	15	
			1752	20	15	16	
			1753	21	16	17	
			1754	22	17	18	
			1755	23	18	19	
			Syr. Antiochus, qui vocatus est Theos, ann. XV.				
			1756	24	19	1	
			1757	25	20	2	
			1758	26	21	3	
U. C. 500	Romae virgo una vestalis deprehensa, seipsam interfecit.	128	1759	27	22	4	Una virginum Romae corrupta occidi- tur.
			1760	28	23	5	
			1761	29	24	6	
			1762	30	25	7	
			1763	31	26	8	
			1764	32	27	9	
			1765	33	28	10	
			1766	34	29	11	
			1767	35	30	12	
			1768	36	31	13	
U. C. 510	Romani Carthagenenses navali certami- ne superarunt, et Libyae C. urbes cepe- runt.	129	1769	37	32	14	Polemon philosophus moritur. Post quem Arcelaus, qui et Coton, agnosce- batur.
			1770	38	33	15	
			Syr. Antiochus, qui vocatus est Theos, ann. XVI.				
			1771	39	34	1	
			1772	40	35	2	
			1773	41	36	3	
			1774	42	37	4	
			1775	43	38	5	
			1776	44	39	6	
			1777	45	40	7	
U. C. 520	Judaeorum Pontificatum post Eleaza- rum, ejusdem patruus Manasses accep- pit.	130	1778	46	41	8	In Sicilia multae urbes Romanis dedi- tae.
			1779	47	42	9	
			1780	48	43	10	
			1781	49	44	11	
			1782	50	45	12	
			1783	51	46	13	
			1784	52	47	14	
			1785	53	48	15	
			1786	54	49	16	
			1787	55	50	17	
U. C. 530	Romani Carthagenenses navali certami- ne superarunt, et Libyae C. urbes cepe- runt.	131	1788	56	51	18	Zeno Stoicus moritur. Post quem Cleantes agnoscebatur.
			1789	57	52	19	
			1790	58	53	20	
			1791	59	54	21	
			1792	60	55	22	
			1793	61	56	23	
			1794	62	57	24	
			1795	63	58	25	
			1796	64	59	26	
			1797	65	60	27	
U. C. 540	Carthagenenses Romanorum in Sicilia nonaginta naves ceperunt, Metellumque Consulem in fugam impulerunt.	132	1798	66	61	28	Romani Colonias deduxerunt.
			1799	67	62	29	
			1800	68	63	30	
			1801	69	64	31	
			1802	70	65	32	
			1803	71	66	33	
			1804	72	67	34	
			1805	73	68	35	
			1806	74	69	36	
			1807	75	70	37	
U. C. 550	Judaeorum Onias Pontifex agnosceba- tur filius Simonis qui Justus dictus est. Iste consueta tributa non dedit Ptole- maeo regi, qui propterea ira incensus est. Josephus quidam vir insignis a dy- nastis Judaeorum ad Ptolemaeum mis-	133	1808	76	71	38	Nicomedes rex Pithyniae, urbem re- stauravit, et Nicomediam appellavit.
			1809	77	72	39	
			1810	78	73	40	
			1811	79	74	41	
			1812	80	75	42	
			1813	81	76	43	
			1814	82	77	44	
			1815	83	78	45	
			1816	84	79	46	
			1817	85	80	47	
U. C. 560	Judaeorum Onias Pontifex agnosceba- tur filius Simonis qui Justus dictus est. Iste consueta tributa non dedit Ptole- maeo regi, qui propterea ira incensus est. Josephus quidam vir insignis a dy- nastis Judaeorum ad Ptolemaeum mis-	134	1818	86	81	48	Erasistratus medicus celeberrimus a- gnoscebatur.
			1819	87	82	49	
			1820	88	83	50	
			1821	89	84	51	
			1822	90	85	52	
			1823	91	86	53	
			1824	92	87	54	
			1825	93	88	55	
			1826	94	89	56	
			1827	95	90	57	
U. C. 570	Judaeorum Onias Pontifex agnosceba- tur filius Simonis qui Justus dictus est. Iste consueta tributa non dedit Ptole- maeo regi, qui propterea ira incensus est. Josephus quidam vir insignis a dy- nastis Judaeorum ad Ptolemaeum mis-	135	1828	96	91	58	Antigonus Atheniensibus rursus con- cedit libertatem.
			1829	97	92	59	
			1830	98	93	60	
			1831	99	94	61	
			1832	100	95	62	
			1833	101	96	63	
			1834	102	97	64	
			1835	103	98	65	
			1836	104	99	66	
			1837	105	100	67	
U. C. 580	Judaeorum Onias Pontifex agnosceba- tur filius Simonis qui Justus dictus est. Iste consueta tributa non dedit Ptole- maeo regi, qui propterea ira incensus est. Josephus quidam vir insignis a dy- nastis Judaeorum ad Ptolemaeum mis-	136	1838	106	101	68	Parthi a Macedonibus recesserunt, et ex iis regnavit Arsaces; unde et Arsaci- dae.
			1839	107	102	69	
			1840	108	103	70	
			1841	109	104	71	
			1842	110	105	72	
			1843	111	106	73	
			1844	112	107	74	
			1845	113	108	75	
			1846	114	109	76	
			1847	115	110	77	
U. C. 590	Judaeorum Onias Pontifex agnosceba- tur filius Simonis qui Justus dictus est. Iste consueta tributa non dedit Ptole- maeo regi, qui propterea ira incensus est. Josephus quidam vir insignis a dy- nastis Judaeorum ad Ptolemaeum mis-	137	1848	116	111	78	Erasistratus medicus celeberrimus a- gnoscebatur.
			1849	117	112	79	
			1850	118	113	80	
			1851	119	114	81	
			1852	120	115	82	
			1853	121	116	83	
			1854	122	117	84	
			1855	123	118	85	
			1856	124	119	86	
			1857	125	120	87	
U. C. 600	Judaeorum Onias Pontifex agnosceba- tur filius Simonis qui Justus dictus est. Iste consueta tributa non dedit Ptole- maeo regi, qui propterea ira incensus est. Josephus quidam vir insignis a dy- nastis Judaeorum ad Ptolemaeum mis-	138	1858	126	121	88	Antigonus Atheniensibus rursus con- cedit libertatem.
			1859	127	122	89	
			1860	128	123	90	
			1861	129	124	91	
			1862	130	125	92	
			1863	131	126	93	
			1864	132	127	94	
			1865	133	128	95	
			1866	134	129	96	
			1867	135	130	97	
U. C. 610	Judaeorum Onias Pontifex agnosceba- tur filius Simonis qui Justus dictus est. Iste consueta tributa non dedit Ptole- maeo regi, qui propterea ira incensus est. Josephus quidam vir insignis a dy- nastis Judaeorum ad Ptolemaeum mis-	139	1868	136	131	98	Parthi a Macedonibus recesserunt, et ex iis regnavit Arsaces; unde et Arsaci- dae.
			1869	137	132	99	
			1870	138	133	100	
			1871	139	134	101	
			1872	140	135	102	
			1873	141	136	103	
			1874	142	137	104	
			1875	143	138	105	
			1876	144	139	106	
			1877	145	140	107	

Հ.Խ. Համար	Ուղղություն	Ա. Աբգարյան	Եփեսոս Պատմություն	Մանիքեոս Ստեփանոս	Առաքելական Ստեփանոս
K 27	ՃԼԴ	ԱԶԵ ԱԶԴ	Բ Գ	ԼԵ ԼԶ	Բ Գ
		Դեպքերում ահա Բ :			
		ԱԶԴ ԱԶԵ ԱԶԶ ԱԶԴ ԱԶԵ ԱԶԶ	Գ Ե Զ Ե Ե Ե	Ե Բ Գ Ե Ե Ե	Գ Ե Զ Ե Ե Ե
		ԱԶԴ ԱԶԵ ԱԶԶ ԱԶԴ ԱԶԵ ԱԶԶ	Ե Ե Ե Ե Ե Ե	Ե Ե Ե Ե Ե Ե	Ե Ե Ե Ե Ե Ե
K 28	ՃԼԵ	ԱԶԴ ԱԶԵ ԱԶԶ ԱԶԴ ԱԶԵ ԱԶԶ	Ե Ե Ե Ե Ե Ե	Ե Ե Ե Ե Ե Ե	Ե Ե Ե Ե Ե Ե
		Առաքելական ահա Բ :			
		ԱԶԴ ԱԶԵ ԱԶԶ ԱԶԴ ԱԶԵ ԱԶԶ	Ե Ե Ե Ե Ե Ե	Ե Ե Ե Ե Ե Ե	Ե Ե Ե Ե Ե Ե
		ԱԶԴ ԱԶԵ ԱԶԶ ԱԶԴ ԱԶԵ ԱԶԶ	Ե Ե Ե Ե Ե Ե	Ե Ե Ե Ե Ե Ե	Ե Ե Ե Ե Ե Ե
K 29	ՃԼԶ	ԱԶԴ ԱԶԵ ԱԶԶ ԱԶԴ ԱԶԵ ԱԶԶ	Ե Ե Ե Ե Ե Ե	Ե Ե Ե Ե Ե Ե	Ե Ե Ե Ե Ե Ե
		Առաքելական ահա Բ :			
		ԱԶԴ ԱԶԵ ԱԶԶ ԱԶԴ ԱԶԵ ԱԶԶ	Ե Ե Ե Ե Ե Ե	Ե Ե Ե Ե Ե Ե	Ե Ե Ե Ե Ե Ե
		ԱԶԴ ԱԶԵ ԱԶԶ ԱԶԴ ԱԶԵ ԱԶԶ	Ե Ե Ե Ե Ե Ե	Ե Ե Ե Ե Ե Ե	Ե Ե Ե Ե Ե Ե
K 30	ՃԼԷ	ԱԶԴ ԱԶԵ ԱԶԶ ԱԶԴ ԱԶԵ ԱԶԶ	Ե Ե Ե Ե Ե Ե	Ե Ե Ե Ե Ե Ե	Ե Ե Ե Ե Ե Ե
		Առաքելական ահա Բ :			
		ԱԶԴ ԱԶԵ ԱԶԶ ԱԶԴ ԱԶԵ ԱԶԶ	Ե Ե Ե Ե Ե Ե	Ե Ե Ե Ե Ե Ե	Ե Ե Ե Ե Ե Ե
		ԱԶԴ ԱԶԵ ԱԶԶ ԱԶԴ ԱԶԵ ԱԶԶ	Ե Ե Ե Ե Ե Ե	Ե Ե Ե Ե Ե Ե	Ե Ե Ե Ե Ե Ե
K 31	ՃԼԸ	ԱԶԴ ԱԶԵ ԱԶԶ ԱԶԴ ԱԶԵ ԱԶԶ	Ե Ե Ե Ե Ե Ե	Ե Ե Ե Ե Ե Ե	Ե Ե Ե Ե Ե Ե
		Առաքելական ահա Բ :			
		ԱԶԴ ԱԶԵ ԱԶԶ ԱԶԴ ԱԶԵ ԱԶԶ	Ե Ե Ե Ե Ե Ե	Ե Ե Ե Ե Ե Ե	Ե Ե Ե Ե Ե Ե
		ԱԶԴ ԱԶԵ ԱԶԶ ԱԶԴ ԱԶԵ ԱԶԶ	Ե Ե Ե Ե Ե Ե	Ե Ե Ե Ե Ե Ե	Ե Ե Ե Ե Ե Ե
K 32	ՃԼԹ	ԱԶԴ ԱԶԵ ԱԶԶ ԱԶԴ ԱԶԵ ԱԶԶ	Ե Ե Ե Ե Ե Ե	Ե Ե Ե Ե Ե Ե	Ե Ե Ե Ե Ե Ե
		Առաքելական ահա Բ :			
		ԱԶԴ ԱԶԵ ԱԶԶ ԱԶԴ ԱԶԵ ԱԶԶ	Ե Ե Ե Ե Ե Ե	Ե Ե Ե Ե Ե Ե	Ե Ե Ե Ե Ե Ե
		ԱԶԴ ԱԶԵ ԱԶԶ ԱԶԴ ԱԶԵ ԱԶԶ	Ե Ե Ե Ե Ե Ե	Ե Ե Ե Ե Ե Ե	Ե Ե Ե Ե Ե Ե
K 33	ՃԼԺ	ԱԶԴ ԱԶԵ ԱԶԶ ԱԶԴ ԱԶԵ ԱԶԶ	Ե Ե Ե Ե Ե Ե	Ե Ե Ե Ե Ե Ե	Ե Ե Ե Ե Ե Ե
		Առաքելական ահա Բ :			
		ԱԶԴ ԱԶԵ ԱԶԶ ԱԶԴ ԱԶԵ ԱԶԶ	Ե Ե Ե Ե Ե Ե	Ե Ե Ե Ե Ե Ե	Ե Ե Ե Ե Ե Ե
		ԱԶԴ ԱԶԵ ԱԶԶ ԱԶԴ ԱԶԵ ԱԶԶ	Ե Ե Ե Ե Ե Ե	Ե Ե Ե Ե Ե Ե	Ե Ե Ե Ե Ե Ե

1796. 'Ի լուսանցս գրեալ էր. * Երբորդ մահաբայեցին երեկ
աստ կատարելը. In marg. codicis Arm. » Tertius Maccabeorum liber hic perfici videtur «.

Fragm. Gr. ad verbum.
1774. Τιμίσας ἐν Ρώμῃ γενομένης εὐρέθισαν μυριάδας κα'. Syno.
320. C.
1780. 'Εν Ρώμῃ ὑπὸ δούλου διακορευθεῖσα παρθένος εὐαγγέλιον διέχευε
σατο. Syno. 320. B.

<i>Urbis Conditae</i>		<i>Olympias</i>	<i>Anni Abrahae</i>	<i>Aegypt. Ptol. Everg.</i>	<i>Maced. Antiochus Gonat.</i>	<i>Syr. Seleucus Callin.</i>	
	sus, in amicitiam ejus receptus est, et iracundiam sedavit, (ita ut) Dux universae Judaeae et civitatum circumse- dentium ab eo constitueretur.	134	1772 1773	2 3	35 36	2 3	
<i>U. C. 510</i>					<i>Demetrius ann. x.</i>		
			1774 1775 1776 1777 1778 1779	4 5 6 7 8 9	1 2 3 4 5 6	4 5 6 7 8 9	Censu Romae agitato, inveniebantur myriades xxv.
		135					
			1780 1781 1782 1783	10 11 12 13	7 8 9 10	10 11 12 13	Virgo Romae à servo corrupta, seipsam interfecit.
<i>U. C. 520</i>					<i>Antigonius ann. xix.</i>		
	Judaeorum Pontifex Simon filius Oniae agnoscebatur. Sub quo Jesus (filius) Si- rach fuit.	137	1784 1785 1786 1787	14 15 16 17	1 2 3 4	14 15 16 17	
	Jesus Sirach (filius), qui eam, quae Omnis artis dicitur, Sapientiam compo- suit, de Simone mentionem facit.	138	1788 1789 1790	18 19 20	5 6 7	18 19 20	Romani ex Galatarum (sc. Gallorum) partibus iv myriadas caeciderunt.
					<i>Seleucus Ceraunus ann. iii.</i>		
	Caria et Rhodus terraemotu agitatae, ita ut Colossus magnus rueret.	139	1791 1792 1793	21 22 23	8 9 10	1 2 3	
<i>U. C. 530</i>					<i>Antiochus magnus an. xxxvi.</i>		
			1794 1795 1796	24 25 26	11 12 13	1 2 3	Prima Maccabaeorum historia; Judaeo- rum res sub isto peraguntur.
		140			<i>Ptolemaeus Philo- pator ann. xxi.</i>		
			1797 1798	1 2	14 15	4 5	
					<i>Philippus an. xlii.</i>		
			1799	3	1	6	
		141	1800 1801 1802 1803	4 5 6 7	2 3 4 5	7 8 9 10	
<i>U. C. 540</i>	Virgines Romae in stupro comprehen- sae, vivae defossae sunt.						Eratosthenes agnoscebatur.
	Romani Syracusas obsederunt, duce Marcello.	142	1804 1805 1806 1807	8 9 10 11	6 7 8 9	11 12 13 14	
	Antiochus rex Syriae, cognomento Magnus, victo Philopatore Ptolemaeo, introducitur etiam in Judaeam.	143	1808 1809 1810 1811	12 13 14 15	10 11 12 13	15 16 17 18	Romani Capuam snbegerunt, et Sici- lia eis sese dedit.
							Judaeorum Pontifex Onias filius Simo- nis agnoscebatur. Ad quem Laedaemoniorum rex Arius, legatis missis, loquebatur.
		144	1812 1813	16 17	14 15	19 20	
<i>U. C. 550</i>	Ptolemaeus Epiphanes, misso Scopa militiae duce, Judaeam subegit et alias plurimas civitates.				<i>Ptolemaeus Epi- phanes ann. xxiv.</i>		
			1814	1	16	21	

(ad verb.) 1788. Ιησοῦς ὁ τοῦ Σεираχ τὴν καλουμένην Πανάρετον
σοφίαν συντάξας, αὐτοῦ τοῦ Σίμωνος ἐμνημόνευσεν. Chr. Pasch. 140. D.
1792. Καρία καὶ Ρόδος ἐσεισθήσαν, ὡς καὶ τὸν μέγαν Κολοσσόν
καταπεσεῖν. Sync. 220. C.
1802. Ἐν Ρώμῃ παρθένοι ἀλοῦσαι φθορᾷ, ζῶσαι κατηρύγησαν. Sync.

220. B.

1802. Ερατοσθένης ἐγνωρίζετο. Chron. Pasch. 140. E. et Sync.

225. B.

(ad sens.) 1790. Ρωμαῖοι Γάλλων μυριάδας δ' πρὸς τοῖς τρια-

κασίαις ἀνείλον, Sync. 220. B.

Հին Համայն	Ուղեգր	Ա Աբրահ	Եսայ Պարթև Եպիսկոպոս	Մարտիրոս Փիլիպոս	Ասոր Աբգար	
	Ճիւն	ուպե ուպզ ուպե ուպը ուպթ	բ դ դ ե զ	ժ ժ ժ ի իւ	իբ իգ իդ իե իզ	Առ թերեալ երեւցաւ կողմն որ կռ ջի յերա :
	Ճիւն	ուպի ուպիւ ուպիբ ուպիգ ուպիդ ուպիե ուպիզ ուպիթ	ե ը թ ժ ժա ժբ ժգ ժե ժզ	իբ իգ իդ իե իզ իթ իւ իւ	իե իբ իթ Լ լա լբ լգ լե լզ	Անտիոքայ յաղթեալ սկսողնայ պա տերազմաւ առնորդ զբաղաբն . ձեռն տային և հրէայք անձանց յօժարուծի :
K 24						Հռոմայեցիք զազաւան արձակեցին . և իբերիա ամենայն հնազանդեցաւ նո ցա :
						Անտիոքոս բարեկամաւ ընդ պաղո մէն՝ գաղնա հաշտութեան կռէր . և զկղզեպարա զգուսար իւր տայր նմա կնուծեան . և շնորհէր նմա ի թա խանձն յանուանէ զստորիս , և զփիւ նիկէ , զսամարիա , և զհրէաստան :
	Առ սովաւ երկրորդ պատմութիւնն մակարայեցւոյ՝ հրէից իբք կատարէին :	ուպլ ուպլա ուպլբ ուպլգ ուպլդ	ժ ժ ժ ի իւ	լ լ լ լ լ	ա բ գ դ ե	Սինն վերակացու երուսաղէմացւոց տաճարին փախստական առ ապողոն փախկեցւոց զորավար անկանէր . և խոստանայր ինչս վասն զբաժանայու ծիւնն իւր սեպհական խորեղի : Իբրե կընն ի սեղեկոս հասանէին , առաքէր զհեղիոգորոս անդր , և զգործս անօ րէնութեան գործէր . որ և կապեալ կծկեալ ամենայն խրատէր : Բայց ո նիա քահանայապետ զբաղեաց զսինն լինէլ փախստական . որպէս ի մակա բայեցւոց գիրն պատմի :
K 25			Յիւլիանոս ասորացի աւագոս :			
	Հիւրկանոս ուսար յովսէպեայ հրէից զորավարին երթեալ առ պաղոմէնոս՝ մե ծարանօք պատուէր . ընդ որում ի կը սիւ գրգռեալ եղբայրն՝ մեծի խոփու թեան պատճառք ազգին լինէին :	ուպլե ուպլզ ուպլե	իբ իգ իդ	լ լ լ	զ է լ	
			Պարթևոս Ժիւլիանոս ամս ԼԷ :			
		ուպլը ուպլթ	ա բ	ի իւ	թ ժ	
		ուպիւ	դ	իւբ	ժա	
				Պիլիպոս ամս Ժ :		
	Արիստաբուղոս հրէայ՝ պերիպատե տիկեան փիղիսոփոս ճանաչէր . որ և (էք) փիղիսոփոսին պաղոմէնի զպատմու թիւն մոփսիսի գրոցն :	ուպիւ ուպիգ ուպիդ ուպիե ուպիզ ուպիթ	դ զ է ը ժ ժա ժբ	ա դ ե զ լ լ լ	Լ բ գ դ է է լ	Անտիոքոս եպիսկոպոս պաղոմէնե թա գաւորութեանն ակն եղեալ վատէր , արգելեալ ի հռոմայեցւոց . գառնայր ի հրէաստան , զհրէից քահանայապե տութիւնն յետփայ՝ որ և յառնն կռ էր՝ եղբոր սնեայ տայր : և ապա ի նմանէ հանեալ , ոնեայ՝ որ և մէնե ղայոսն կոչէր՝ ի ձեռն գնէր : որք և ընդ միմանս իսկ անկեալ՝ մեծաց չա րեաց պատճառք հրէից լինէին :
K 26			ուպիւ ուպիգ ուպիդ ուպիե ուպիզ ուպիթ	դ զ է ը ժ ժա ժբ	ա դ ե զ լ լ լ	Լ բ գ դ է է լ
		ուպծ	ժգ	ժ *	թ	Ձմակեղոնացիս հռոմայեցիք՝ յեա սպանանելոյ զպերսեա՝ ազատութեան . և զլիւրիկացիս և զպարսկացիս :

1842. * Անտիոքոս եպիսկոպոսն երթեալ ի հրէաստան՝ զբաժա
նայապետութիւնն հրէից՝ յետփայ , որ և յառնն կռէր , տայր՝ եղբոր
ոնիայ . և ապա ի նմանէ հանեալ տայր ոնիայ , որ և մենեղաւոսն
կոչէր . Սամուէլ երէց անեցի : (Սա է՝ որ ի հրամանէ գրիգորի իսկու
ղիստի , ոյր ինչ ասքեն փեսանի , յօրինեաց զիւր գրութիւնն . և իբրեւս
զայն օրինակէն ի յետին անէր , զբնէն է բան մեր) :

» Antiochus Epiphanes profectus Judaeam, pontificatum Judaeorum
Josuae, qui et Jason vocabatur, dabat, fratri Oniae. Postmodum ab
eo detractum dabat Joniae, qui et Menelaus vocabatur . Samuel presb.

Aniensis. (Is est, qui ex mandato Gregorii Catholici, sc. generalis Pa
triarchae Armenorum, cujus hic sigillum cernimus, conscripsit suum
Chronicum, prae manibus fortasse habens ipsum Eusebii codicem Ar
menum, quo nos uti sumus. Vide adnot. ad hunc annum in calce ope
ris).

1850. * Անտիոքոս եպիսկոպոսն . . . Սա զհրէայս նախ բռնադատէր
կռապաշտել անհնարին վնասք : Եւ ևս՝ Զեա Եամաց երթեալ յերու
սաղէմ կողոպտէր զտաճարն , և զարամազգայ ողորմական զպատկերն
կանգնէր , և ի շամբին զօտարապետութիւնն արամազգայ : Առ պիւռ

quae in eo Deo sacra (vasa) erant, spoliabat, et in templo Jovis Olympici simulacrum erigebat. In Samaria vero in monte Garizin Jovis Peregrinorum amantis delubrum aedificabat; idque ex multis precibus Samaritanorum. Eo tempore Matathias quidam ex Sacerdotibus, filius Assamonei e vico Modiim, irruit in duces Antiochi una cum filiis, curam gerens patriae legis, Olympiade CLIII.

Urbis Conditae	Olympias	Anni	Aegypt.	Syr.	Judaeorum dux Judas Maccabaeus, filius Matathiae, Antiochi ducem e Judaea expelle- bat, et Templum mundabat tribus interim annis depopulatum, Olympiade CLIV.
		Abrahae	Ptol. Phi- lometor	Antiochus Epiph.	
U. C. 590	154	1851	14	10	
		1852	15	11	
	1853	Antiochus Eupa- tor annis II.		1	
		1054	16		
	1855		Demetrius Soter ann. XII.		
		1856	17	2	
155	18		1		
	19	2			

Post Menelaum Pontificem Judaeorum a juniore Antiocho interemptum, qui gentem Antiocho Epiphani prodiderat, Alcimus, qui non erat ex genere pontificali, circumquisito subsidio Pontificatum excipit. Quapropter Oniae Pontificis filius Aegyptum profectus, in Heliopoli Omapolin condidit, quae quidem Oniae vocata, in qua et templum ad similitudinem Hierosolymitani aedificavit. Alcimus verò adversus Judam Maccabaeum incitatus, post non multum temporis, Deo puniente, percussus interiit. Omnis autem populus Judaeorum Judae Maccabaeo Pontificatum decernit. Quique suscepta dignitate, legatione ad Romanos missa loquitur, atque decretum ex Senatu prodit, amicos et auxiliores Romanorum habendos Judaeos.

U. C. 600	Olympias	Anni Abrahae	Aegypt.		Syr. Demetrius Soter	Judaeor. dux Juda Maccab. ann. III.	
			Ptol. Phi- lometor	Demetrius Soter			
Samaritani et Judaei disceptant Alexandriae coram Ptolemaeo de singulis dignitatibus ac meritis, et superant Judaei.	156	1857	20	3	1	Jonathan ann. XIX.	Aristarchus Grammaticus apparebat.
		1858	21	4	2		
		1859	22	5	3		
	157	1860	23	6	1	Jonathan ann. XIX.	Judaeorum dux erat Jonathas, qui et Pontificatum suscepit. Is frater fuit Judae Maccabaei, quique Bacchiden Demetrii ducem a Judaea expulit.
		1861	24	7	2		
		1862	25	8	3		
		1863	26	9	4		
		1864	27	10	5		
		1865	28	11	6		
	158	1866	29	12	7		
		1867	30	1	8	Alexander ann. X.	Alexander Antiochi Epiphanis filius Jonathen coronis donisque multis honoravit.
		1868	31	2	9		
		1869	32	3	10		
	159	1870	33	4	11	Ptolemaeus Evergetes ann. XXIX.	Apud Macedonas regnavit Pseudophilippus anno uno; una cum Democratia annis XIX.
		1871	34	5	12		
		1872	35	6	13		
		1873	1	7	14		
Oppius Celtos subegit: et Carthago a Scipione capta; cujus a prima conditione anni erant ... secundum alios verò anni...	159	1870	33	4	11	Ptolemaeus Evergetes ann. XXIX.	Apud Macedonas regnavit Pseudophilippus anno uno; una cum Democratia annis XIX.
		1871	34	5	12		
		1872	35	6	13		
		1873	1	7	14		
Censu Romae peracto, inventae sunt myriades XXXVI, et millia II.	159	1870	33	4	11	Ptolemaeus Evergetes ann. XXIX.	Apud Macedonas regnavit Pseudophilippus anno uno; una cum Democratia annis XIX.
		1871	34	5	12		
		1872	35	6	13		
		1873	1	7	14		
Jonathas Judaeorum Pontifex pariter et dux cum Romanis et Spartanis amicitiae pacta confecit.	159	1870	33	4	11	Ptolemaeus Evergetes ann. XXIX.	Apud Macedonas regnavit Pseudophilippus anno uno; una cum Democratia annis XIX.
		1871	34	5	12		
		1872	35	6	13		
		1873	1	7	14		

ἐν ἧ καὶ ἱερὸν οἰκοδομεῖ ὁμοιον (τοῦ ναοῦ) τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις. Αἰκλι-
μος δὲ (ὁ Ἀρχιερεὺς) πρὸς Ἰουδαίον τὸν Μακκαβαῖον στασιάζας, μετ-
οὐ πολὺν χρόνον Θεοῦ πληγὴ περιπεσὼν τελευτᾷ, ὁ δὲ πᾶς τῶν Ἰου-
δαίων λαὸς Ἰουδᾶ τῷ Μακκαβαίῳ τὴν Ἀρχιερωσύνην δίδωσιν. ὁ δὲ
ταύτην ὑποδεξάμενος πρεσβεύεται πρὸς τοὺς Ῥωμαίους, καὶ ἡφίζεται
ἡ Σύγκλητος φίλους καὶ συμμάχους Ῥωμαίων τοὺς Ἰουδαίους ἀπογρά-
ψασθαι. Chron. Pasch. 143. 144.

1859. Σαμαρείται καὶ Ἰουδαῖοι ἐν Ἀλεξανδρείᾳ παρὰ Πτολεμαίῳ

(τῷ Φιλομήτορι) διακρίνονται περὶ τῶν παρ' ἑκατέρῳ μέρει τιμωμένων
ἱερῶν, καὶ νικῶσιν οἱ Ἰουδαῖοι. Chron. Pasch. 144. D.

1860. Ἀρίσταρχος Γραμματικὸς ἤκμαζεν. Chron. Pasch. 144. C.
(ad sensum) 1867. Οππίος Κελτὸς ἐχειρώσατο. Κατὰ τοὺτους
τοὺς χρόνους ἐάλω Καρχηδὼν τὸ ἐσχατὸν ὑπὸ τοῦ Σκηπίωνος Ἀφρι-
κανοῦ τοῦ νέου, ἐχούσα ἔτη χμ'. ἀπὸ κτίσεως, κατὰ δὲ ἄλλους ἱμῆ.
Synec. 233. D.

Շին. Համայն	Ուշագրություն	Ա. Աբրահ.	Եփեսոս Պատմություն Երեմիայի	Ասորի Առաքիլ Առաքիլ	Հրեի Առաքիլ Առաքիլ	
K աԺ	Աղեքսանդրի արքայի ասորեաց պատժ մեծու առաջ զգուստր իւր կնութեան:	ՃԻ	Ապհ Ապհ Ապհ	Բ Գ Դ	Ը Թ Ժ	ՃԵ ՃԶ ՃԷ
	Դեմետրի պատժմեծու զգուստր իւր առաջ, հանդերձ նովաւ և զթագաւո րութիւնն՝ հանեալ յաղեքսանդրէ:		Ապհ Ապհ	Ե Զ	Ա Բ	ՃԶ ՃԷ
	Յետ դեմետրի թագաւորէ ասորեաց՝ նորին եղբայր անտիոքոս, որ կոչեցաւ սիրէացի:		ԱպհԹ	Ե	Դ	Ա
	Ըմաւոն հրեից քահանայապետ եկաց: Հռոմայեցիք և սպարապետք պատգա մաւորեալ զաշինս բարեկամութեան առաքեցին միմեանց:		Ապհ Ապհա Ապհբ Ապհգ	Ը Թ Ժ Ժա	Ա Բ Գ Դ	Բ Գ Դ Ե
K սԺ	Անտիոքոս սիրէացի ի վերայ երու սաղեմացւոց եկեալ՝ ճակատեալ պաշա րեալ, վասն գաշանցն՝ որ ընդ շմաւոնի արար, հանգարաւ ի ճիւղ ողորմակա գին:	ՃԻԲ	Ապհ Ապհ	ԺԲ ԺԳ	Ե Զ	Զ Է
	Արշակ պարթև զանտիոքոս սպա նանէ:		Ապհ Ապհ	ԺԵ ԺԶ	Ը Թ	Ա Բ
	Պտղոմէոս մեծացաւ (Երթեյա) յե. գիպտոսէ:		ԱպհԹ	ԺԷ	Ա	Դ
	Ի սիկիլիա ծառայք պաշարեալք զմիմեանս ուսեւ սկսան:		Ապհ Ապհա Ապհբ	ԺԸ ԺԹ Ի	Բ Գ Դ	Դ Ե Զ
K սԷ	Յովհաննէս հրեից զորավար և քահա նայապետ ի վերայ իւրիանայ չոգաւ զորք. և ի հերկանայ (Կիւրիանայ) յորջորջեցաւ. որ և հրեշտակաբանաց առ հռոմայեցիս լեալ՝ հրամանաւ սիկիլի տիկոսացն բարեկամութեան գաշինս ընդ նոսա հաստատէր:	ՃԻԳ	Ապհ Ապհ Ապհ Ապհ Ապհ Ապհ	Իա Իբ Իգ Իդ Իե Իզ	Ա Բ Գ Դ Ե Զ	Է Ը Թ Ժ Ժա Ժբ
			Ապհ Ապհ	ԻԷ ԻԸ	Ը Թ	ԺԳ ԺԵ
			Ապհ Ապհ Ապհ	Ա Բ Գ	Ժ Ժա Ժբ	ԺԶ ԺԷ ԺԸ
			Ապհ Ապհ Ապհ	Դ Ե Զ	Ա Բ Գ	ԺԹ Ի Իա
K սԸ	Յուդաւորթաւ ընդ հռոմայեցիս պա տերազմեալ՝ ի պարտութիւն մատ նեցաւ:	ՃԻԴ	Ապհ Ապհ	Է Ը	Դ Ե	Իբ Իգ
			Ապհ Ապհ Ապհ	Դ Ե Զ	Դ Ե Զ	Դ Ե Զ
			Ապհ Ապհ Ապհ	Դ Ե Զ	Դ Ե Զ	Դ Ե Զ
			Ապհ Ապհ Ապհ	Դ Ե Զ	Դ Ե Զ	Դ Ե Զ

Fragment. Gr. ad verbum.
1874. Αλεξάνδρου Συρίας ... βασιλεῖ, Πτολεμαῖος ... τὴν αὐτοῦ
συγατέρα πρὸς γάμον ἐκδίδωσι. Chron. Pasch. 144. E.
1891 Οἱ ἐν Σικελίᾳ δούλοι πολιορκούμενοι εἰς ἀλληλοσφαγίαν ἐτρέ-
πισαν. Sync. 233. A.
1896. (...) Ἰουδαίων ἀρχιερεὺς τὴν Σαμαρείαν, τὴν κατ' ἡμᾶς Σε-
βαστήν καλουμένην, Σαμαριῶν οὖσαν, πολιορκήσας εἰς ἑδάφος καθεῖλεν.
ἢ ὑστερον Ἡρώδης ... ἀναστήσας Σεβαστήν ὠνόμασεν. Chron. Pasch.

<i>Urbis</i> <i>Conditae</i>		<i>Olympias</i>	<i>Anni</i> <i>Abrahae</i>	<i>Aegypt.</i> <i>Ptol.</i> <i>Everg.</i>	<i>Syr.</i> <i>et</i> <i>Asian.</i> <i>Alexand.</i>	<i>Judae.</i> <i>dux</i> <i>Jonathes</i>	
<i>U. C.</i> 610	Alexandro regi Syriae Ptolemaeus filiam suam tradidit uxorem.	160	1874	2	8	15	Pompejus (<i>lege</i> , Publius Scipio) Numantinos dissipavit.
			1875	3	9	16	
			1876	4	10	17	Brutus Hiberiam usque ad Oceanum sub Romanos redegit.
	Demetrio Ptolemaeus filiam suam tradit; una cum illa regnum quoque Alexandro ablatum.		1877	5	1	18	
			1878	6	2	19	Tryphon Jonathen Judaeorum Pontificem dolo interficit.
					<i>Simon annis VII.</i>		
	Post Demetrium regnat in Syria frater ejus Antiochus, qui cognominatus est Sidetes.		1879	7	3	1	Tryphon Syriae imperium assecutus, Alexandri filium Antiochum occidit, tandem et ipse post eum interit.
					<i>Antiochus Sidetes ann. IX.</i>		
	Simeon Judaeorum Pontifex constitutus. Romani et Spartani legatione (ejus) excepta, pactiones amicitiae sibi invicem remiserunt.	161	1880	8	1	2	
			1881	9	2	3	
			1882	10	3	4	Bellum servile, quod in Sicilia exortum.
			1883	11	4	5	
<i>U. C.</i> 620	Antiochus Sidetes contra Jerosolymam veniens acie comparata obsidioneque adjecta, ob foedus quod cum Simeone iniit, sedatur Olympiade CLXII.	162	1884	12	5	6	Secunda Maccabaeorum historia in his concluditur.
			1885	13	6	7	Simeon Judaeorum Pontifex occiditur, cui succedit Joannes ejusdem filius.
			1886	14	7	8	
					<i>Hircanus qui et Joannes ann. XXVI.</i>		
	Arsaces Parthus Antiochum interficit.	163	1887	15	8	1	Attalus moritur, et Romanis regnum relinquit.
			1888	16	9	2	
					<i>Demetrius rursus ann. IV.</i>		
	Ptolemaeus pulsus ab Aegypto.		1889	17	1	3	
	In Sicilia Servi obsessi se invicem devorare coeperunt.	164	1890	18	2	4	In Aeolorum insulas igne expirante, apparuit, quae nunc Hiera vocatur, insula.
			1891	19	3	5	
			1892	20	4	6	
					<i>Antiochus Grypus ann. XII.</i>		
<i>U. C.</i> 630	Joannes Judaeorum dux et Pontifex contra Hircanos exercitum movit, et ab Hircania nomen sortitus est (sc. Hircanus cognominatus); quique legatione ad Romanos missa, jussu Senatorum pacta amicitiae cum iis iniit.	165	1893	21	1	7	
			1894	22	2	8	
			1895	23	3	9	
			1896	24	4	10	Hircanus Judaeorum Pontifex Samariam, quae nostro tempore Sebaste vocatur, Samaritanorum urbem obsedit, et a fundamentis evertit, quam postea Herodes restituit, Sebastenque appellavit.
			1897	25	5	11	
			1898	26	6	12	
			1899	27	7	13	
		166	1900	28	8	14	
			1901	29	9	15	
					<i>Ptolemaeus Physcon, qui et Soter an. XVII. et mens. VI.</i>		
			1902	1	10	16	
			1903	2	11	17	
<i>U. C.</i> 640		167	1904	3	12	18	
					<i>Antiochus Cyzicenus ann. XVIII.</i>		
			1905	4	1	19	Antiochus Cyzicenus Grypum ejicit, Syriamque obtinet: et quia filius a parte ex ordine successionem habebat, inter se invicem dimicabant.
			1906	5	2	20	
			1907	6	3	21	
		168	1908	7	4	22	Rhodo terraemotu concussa, Colossus ruit.
	Jugurtha contra Romanos dimicans devictus est.		1909	8	5	23	

145. D.

(ad sensum) 1882. Κατὰ Σικελίαν ὁ δουλικὸς πόλεμος, Sync.

233. A.

1889. Αντίοχον τὸν Σιδιρίτην (Scal. Σιδιήτην) Ἀρσάκης Πάρδος

ἀνέλεν. Sync. 233. D.

1893. Ἰωάννης ἱερεὺς ὁμοῦ καὶ στρατηγὸς κατὰ Ὑρκανῶν στρατηγῆσας, Ὑρκανὸς μετὰνομάσθη. δὲ καὶ πρεσβεύσας πρὸς Ῥωμαίους, δόγματι Συγκλήτου φιλίαι πρὸς αὐτοὺς σπένδεται. Chron. Pasch. 146. D.

Հին Համայն	Ուղղություն	Ա. Աբրահ.	Եփեսոս Պաղմ. Հին, որ և հռոմեացի	Ասիայ և սուրբ Ասիայի հիմն	Հրեի Հիմն
K ոճ	Միջին	աջ աջ աջ	Թ Ժ Ժ	զ Է Ը	Ի Ի Ի
		աջ	Ժ	Ժ	ա
		աջ աջ աջ աջ աջ	Ժ Ժ Ժ Ժ Ժ	Ժ Ժ Ժ Ժ Ժ	ա Բ Գ Դ Ե
		աջ աջ աջ աջ աջ	ա Բ Գ Դ Ե	Ժ Ժ Ժ Ժ Ժ	Զ Է Ը Թ Ժ
K ոկ	Միջին	աջ աջ աջ աջ աջ	ա Բ Գ Դ Ե	Ժ Ժ Ժ Ժ Ժ	Զ Է Ը Թ Ժ
		աջ աջ աջ աջ աջ	ա Բ Գ Դ Ե	Ժ Ժ Ժ Ժ Ժ	Զ Է Ը Թ Ժ
		աջ աջ աջ աջ աջ	ա Բ Գ Դ Ե	Ժ Ժ Ժ Ժ Ժ	Զ Է Ը Թ Ժ
		աջ աջ աջ աջ աջ	ա Բ Գ Դ Ե	Ժ Ժ Ժ Ժ Ժ	Զ Է Ը Թ Ժ

Սինգլ ցուցա հասեալ ասորեց իշխանութեանն վախճանեցաւ :

Հին Համայն	Ուղղություն	Ա. Աբրահ.	Եփեսոս Պաղմ. Հին, որ և հռոմեացի	Ասիայ և սուրբ Ասիայի հիմն	Հրեի Հիմն
K ոճ	Միջին	աջ աջ աջ աջ աջ	Թ Ժ Ժ Ժ Ժ	զ Է Ը	Ի Ի Ի
		աջ աջ աջ աջ աջ	Ժ Ժ Ժ Ժ Ժ	Ժ Ժ Ժ Ժ Ժ	ա Բ Գ Դ Ե
		աջ աջ աջ աջ աջ	ա Բ Գ Դ Ե	Ժ Ժ Ժ Ժ Ժ	Զ Է Ը Թ Ժ
		աջ աջ աջ աջ աջ	ա Բ Գ Դ Ե	Ժ Ժ Ժ Ժ Ժ	Զ Է Ը Թ Ժ
K ոկ	Միջին	աջ աջ աջ աջ աջ	ա Բ Գ Դ Ե	Ժ Ժ Ժ Ժ Ժ	Զ Է Ը Թ Ժ
		աջ աջ աջ աջ աջ	ա Բ Գ Դ Ե	Ժ Ժ Ժ Ժ Ժ	Զ Է Ը Թ Ժ
		աջ աջ աջ աջ աջ	ա Բ Գ Դ Ե	Ժ Ժ Ժ Ժ Ժ	Զ Է Ը Թ Ժ
		աջ աջ աջ աջ աջ	ա Բ Գ Դ Ե	Ժ Ժ Ժ Ժ Ժ	Զ Է Ը Թ Ժ

1913. * Արիստոբուլոս 'ի վերայ քահանայութեանն թագ. եղ. ||
Սամ:

» Aristobulus supra pontificatum diadema sibi imposuit «. Sam.

Urbis Conditae		Olympias	Anni Abrahae	Aegypt. Ptolom. Physcon	Syr. Antiochus Cyzic.	Jud. Hyrcanus	
U. C. 650	Apud Judaeos Aristobolus filius Jonathae praeter Sacerdotium diadema quoque primus sumpsit, post cccc. lxxx. annum Babylonicae captivitatis. Post quem regnat Jannaeus, qui et Alexander, cum ipse quoque Pontifex esset, quique immanem crudelitatem in principatu exercebat.	169	1910	9	6	24	
			1911	10	7	25	
			1912	11	8	26	
						Aristobulus an. 1.	Jannaeus, qui et Alexander, ann. xxvii.
		170	1913	12	9	1	
			1914	13	10	1	Cajus Marius quinquies Consul creatus, qui Cimbros superavit juxta Eridanum fluvium.
			1915	14	11	2	
			1916	15	12	3	
			1917	16	13	4	
			1918	17	14	5	
U. C. 660	* Post Ptolemaeum regno pulsum per matrem suam Cleopatram. Seleucus ab Antiocho Cyziceni (filio) combustus est.	171		* Ptolemaeus, qui et Alexander, annis x.			Thracae à Romanis subacti.
			1919	1	15	6	
			1920	2	16	7	
			1921	3	17	8	
		172	1922	4	18	9	Servilis rursus rebellio in Sicilia facta.
				Philippus ann. ii.			
			1923	5	1	10	
			1924	6	2	11	
					* * *		Aquilus in Sicilia bellum Servilis rebellionis compescuit.
					* 1		
	Antiochus in Parthos fugit, et deinde Pompejo se tradidit. Post quem Philippus captus est a Gabinio.						

Hucusque perveniens Syriae imperium, extinctum.

		Olympias	Anni Abrahae	Aegypt. Ptol. Alex.	Jud. Jannaeus		
U. C. 670	* Postquam reversus est (Ptolemaeus) de fuga ad matrem; qui ante eum fuerat Alexander, regno pulsus.	173	1925	7	12		
			1926	8	13		
			1927	9	14		
			1928	10	15		
						*Ptolemaeus, qui expulsus fuit, an. VIII.	
		174	1929	1	16		
			1930	2	17		
			1931	3	18		
			1932	4	19		
		175	1933	5	20		
1934	6		21				
1935	7		22				
1936	8		23				
				Ptolemaeus, qui et Dionysus, an. xxx.			
U. C. 680	Pompejus triumphavit.	176	1937	1	24	Lipius (lege Lepidus) Romanorum publicus hostis judicatus.	
			1938	2	25		
			1939	3	26		
			1940	4	27		
						Alexandra an. ix.	
		177	1941	5	1	Alexandra, quae et Salina, uxor Alexandri, in Judaeos regnavit, et deinceps Judaeorum res depravatae.	
			1942	6	2		
			1943	7	3		
			1944	8	4		
			1945	9	5		
1946	10		6				
1947	11		7				
				Antiochia, quae est in Syria, à Romanis capta.			
				Creticum bellum exortum.			

1941. * Ալեքսանդրոս Կին աղեքսանդրու՝ ամս 13 • այս աղեքսանդրու՝ սաղենա կոչեցաւ ॥ Սամ:

„Alexandra uxor Alexandri annis ix. quae Salena est appellata „ Sam.

Հին Համայն	Ուղեգր	Ա. Աբրահ.	Եփեսոս Գրգիս	Հրեյն Առաքել				
K ող	Կայսր զիսիտանիա և զոմանս յովկէիանի կղզիսն վանեաց :	ՃՆԸ	ԱՅԽԸ ԱՅԽԹ	ԺԲ ԺԳ	Ը Թ			
		ՃՆԹ	ԱՅԺ ԱՅԺԱ ԱՅԺԲ ԱՅԺԳ ԱՅԺԴ ԱՅԺԵ ԱՅԺԶ	ԺԴ ԺԵ ԺԶ ԺԷ ԺԸ ԺԹ ԺԺ	Ա Բ Գ Դ Ե Զ Է	Արիստաբուլոս և Հիւրկանոս աղէքսան դրայ որդիք՝ ընդ միմեանս անկեալ վասն իշխանութեանն կռուէին . եկեալ հասեալ պոմպէի հռոմայեցոց զօրավարին յերուսաղէմ՝ պաշարէր, և ի սրբութիւնն մտանել ժողեր : Չարիստաբուլոս կապեալ առեալ ընդ իւր տանէր . և Հիւրկանայ զքահանայութիւնն հաստատէր : Եւ զանտիպատրոս հերովդի մանկանն ասկաղոնացոյ՝ ի պաղիւտինացոց աշխարհին ոստիկան կացուցանէր :		
			ԱՅԺԷ	ԺԻ	Ը			
			ԱՅԺԸ	ԺԻԱ	Թ			
			ԱՅԺԹ	ԺԻԲ	Ժ			
			ԱՅԺԺ	ԺԻԳ	Ժ			
			ԱՅԺԻ	ԺԻԴ	Ժ			
			ԱՅԺԲ	ԺԻԵ	Ժ			
		ԱՅԺԳ	ԺԻԶ	Ժ				
		ԱՅԺԴ	ԺԻԷ	Ժ				
ԱՅԺԵ	ԺԻԸ	Ժ						
K չ	Կայսր ընդ ռենոն անց, և զգերմանիկս վանեաց : Կայսր զգերմանիկս և զգաղատացիս հնազանդեաց :	ՃՃԻԱ	ԱՅԿ ԱՅԿԱ ԱՅԿԲ ԱՅԿԳ ԱՅԿԴ ԱՅԿԵ ԱՅԿԶ	ԻԴ ԻԵ ԻԶ ԻԷ ԻԸ ԻԹ ԻԺ ԻԻ	ԺԱ ԺԲ ԺԳ ԺԴ ԺԵ ԺԶ ԺԷ ԺԸ	Որ յաղիպիա (յուդիս) պատկերն էր՝ փայլատակմամբ պրեցաւ :		
		ԱՅԿԶ	Լ	ԺԹ				
		ԱՅԿԸ	Լ	ԺԺ				
		ԱՅԿԹ	Լ	ԺԻ				
		ԱՅԿԺ	Լ	ԺԲ				
		ԱՅԿԻ	Լ	ԺԳ				
		ԱՅԿԴ	Լ	ԺԴ				
		ԱՅԿԵ	Լ	ԺԵ				
		ԱՅԿԶ	Լ	ԺԶ				
		ԱՅԿԸ	Լ	ԺԷ				
K չԺ	Անտոնինոս հաշուեցաւ յուղիոս կոչել զկիւիստիղոս ամիս՝ վԴ յայնմ ամսեան Յուդի ծնանելոյ : Կասիոս ընդ հրէայս պատերազմեալ՝ զտաճարն կողոպտեաց : Գայիոս յուղիոս կայսր սպանաւ : Անտիոքացիք զիւրեանց ժամանակս թուէն :	ԱՅԿԹ	ԱՅԿԺ	ԱՅԿԻ	ԱՅԿԴ	ԱՅԿԵ	ԱՅԿԶ	
		ԱՅԿԸ	ԱՅԿԹ	ԱՅԿԺ	ԱՅԿԻ	ԱՅԿԴ	ԱՅԿԵ	ԱՅԿԶ
		ԱՅԿԹ	ԱՅԿԺ	ԱՅԿԻ	ԱՅԿԴ	ԱՅԿԵ	ԱՅԿԶ	
		ԱՅԿԸ	ԱՅԿԹ	ԱՅԿԺ	ԱՅԿԻ	ԱՅԿԴ	ԱՅԿԵ	ԱՅԿԶ
		ԱՅԿԹ	ԱՅԿԺ	ԱՅԿԻ	ԱՅԿԴ	ԱՅԿԵ	ԱՅԿԶ	
		ԱՅԿԸ	ԱՅԿԹ	ԱՅԿԺ	ԱՅԿԻ	ԱՅԿԴ	ԱՅԿԵ	ԱՅԿԶ
		ԱՅԿԹ	ԱՅԿԺ	ԱՅԿԻ	ԱՅԿԴ	ԱՅԿԵ	ԱՅԿԶ	
		ԱՅԿԸ	ԱՅԿԹ	ԱՅԿԺ	ԱՅԿԻ	ԱՅԿԴ	ԱՅԿԵ	ԱՅԿԶ
		ԱՅԿԹ	ԱՅԿԺ	ԱՅԿԻ	ԱՅԿԴ	ԱՅԿԵ	ԱՅԿԶ	
		ԱՅԿԸ	ԱՅԿԹ	ԱՅԿԺ	ԱՅԿԻ	ԱՅԿԴ	ԱՅԿԵ	ԱՅԿԶ

* Ընտիրոնոս հրէից Թագաւորութեանն ի վերայ յարուցեալ, և բազում պատերազմունս հասուցեալ սպանանի : Ըստ վախճանի և Թագաւորութիւնն հրէից : Ըստ և օծեալն առաջնորդ, զորմէ դանիէզ մարգարէանայ, առնու վախճան : Սինչի ցհերովդէս՝ օծեալք առաջնորդք քահանայապետքն էին . որք

1950. * Արիստաբուլոս և Հիւրկանոս որդիք աղէքսանդրոս ընդ միմեանս կռուէին . պոմպէի հռոմայեցի եկեալ, զարիստաբուլոս կա-
պեալ ընդ իւր տարաւ, և զհիւրկանոս քահանայապետ հաստատէր ||
Սամ :

(Est epitome verborum Eusebii apud Samuelem).

1969. * Յուդիոս կայսր Թագաւորեալ ամս Դ . և ամիս Է . . . ի
սմանէ կոչեցան կայսերք՝ հռոմայ Թագաւորքն || Վարդան :

» Julius Caesar regnat annos 14. et menses VII . . . Ab hoc Caesares
sunt vocati Reges Romae «. Vardanes .

1974. * ի սորա (հոկտաւիոսի) առաջին ամէն անտիոքացիք զամս
իւրեանց թուէն || Սամ :

» Ab istius (Octavii) anno primo Antiocheni annos suos dinume-
rant «. Sam,

1983. * ի սորա Դ . ամին բարձան հրէից առաջնորդք . և Թագաւորէ
հերովդէս պլազդի || Նոյն . (որ և քաղէ զհետեւորդ բանս եւսերի :)

» Huius anno x. sublati sunt Iudaeorum rectores; et regnat Herodes
alienigena «. Idem: (qui et sequentia in summam redigit .)

(ad verb.) 1962. Τό ἐν Ολυμπίᾳ ἀγαλμα ἐκπαυσώδη. Sync. 340. A.

Urbis Conditae	Olympias	Anni Abrahae	Aegypt. Ptol. Dionys.	Judaeor. Alexan- dra	
	178	1948 1949	12 13	8 9	
					<i>Judaei vectigales fuerunt Romanorum, et Pontificio fungebatur Hyrcanus ann. xxxiv.</i>
	179	1950 1951 1952 1953 1954	14 15 16 17 18	1 2 3 4 5	Aristobulus et Hyrcanus filii Alexandriae, quum inter se dissidentes de imperio dimicabant, superveniens Pompejus Romanorum dux in Jerosolymam, obsedit, et ad Sancta ipsa ingredi non dubitavit. Aristobulum vinctum secum adducit, et Pontificatum confirmat Hyrcano. Antipatrum vero Herodis pueri Ascalonitae (filium) Palaestinae Procuratorem constituit.
	180	1955 1956 1957 1958 1959	19 20 21 22 23	6 7 8 9 10	
U. C. 690		Caesar Lusitaniam, et quasdam in Oceano insulas subegit.			
	181	1960 1961 1962	24 25 26	11 12 13	
		Caesar Rhenum transiit, Germanosque profligavit.			
	182	1963 1964 1965 1966	27 28 29 30	14 15 16 17	Quod Alypie (lege, in Olympia) simulacrum erat, fulmine succensum.
U. C. 700		Caesar Germanos Galatasque subegit.			
		Cleopatra ann. xxii.			
	183	1967 1968	1 2	18 19	

	Olimpias	Anni Abrahae	Aegypt. Cleopatra	Cajus Julius Caesar Imper. Romae ann. v. *	Jud. Hyrcanus	
		1969	3	1	20	
		1970	4	2	21	
		1971	5	3	22	
	184	1972	6	4	23	
		1973	7	5	24	
		Caesar Octavius Sebastus, sive Augustus, ann. lvi. et mens. vi.				
		1974	8	1	25	Antiocheni sua tempora computant.
		1975	9	2	26	
	185	1976	10	3	27	
		1977	11	4	28	
		1978	12	5	29	
		1979	13	6	30	
	186	1980	14	7	31	
	*	1981	15	8	32	
		1982	16	9	33	
		1983	17	10	34	

* * *

* Antigonus Judaeorum regnum invadens, multaque bella movens occiditur. Hic finem facit etiam et regnum Judaeorum. Hic etiam Unctus dux, de quo Daniel prophetat, finem accipit. Usque ad Herodem Uncti duces Sacerdotes erant, qui praefuerunt genti Judaeorum, incipientes juxta instaurationem Templi sub

1969. Αντώνιος (ὁ Ὑπατος) ἐληφίσατο τὸν μῆνα Κυντήλλιον,
 Ιούλιον λέγεσθαι διὰ τὸ (αὐτὸν) ἐν αὐτῷ γεγενῆσθαι. Chron. Pasch.
 150. C.

1969. Γαῖος Ιούλιος Καῖσαρ πρῶτος Ρωμαίων ἡρέθη Μονάρχης βασιλεὺς, ἀφ' οὗ τὰ Ρωμαίων ἤρχετο, καὶ οἱ μετ' αὐτὸν Καίσαρες προσηγορεύθησαν. Chron. Pasch. 150. A.

1974. Αντιστοίχως τὸν ἐαυτῶν χρόνον ἀριθμοῦσι. Chron. Pasch.
150. B.

1981. *Fragm. Gr. apud ipsum Euseb. Demonstr. Evang. L. VIII*

transcriptum etiam apud Sync. p. 246. vel 309. hoc tenore. Εὐσεβίου τοῦ Παμφίλου . . . Αντίγονος τῇ Ἰουδαίων βασιλείᾳ ἐπαναστάς, καὶ πολλὰ διαμαχησάμενος, ἀναίρεται· καὶ ἐνταῦθα καταλήγει τὸ τῶν Ἰουδαίων βασίλειον. (Ηρώδης δὲ etc. . . paulo inferius collocandum).

Ἐνταῦθα δὲ ὁ προφητεύμενος παρὰ τῷ Δανιὴλ Χριστὸς ὁ γούμενος
τέλος λαμβάνει, μέχρι γὰρ Ἡρώδου Χριστοῦ ἡ γούμενος, οὗτοι δὲ ἦσαν
οἱ Ἀρχιερεῖς, οἱ τινες προεστήκεισαν τοῦ Ἰουδαίων ἔθους· ἀρχάμενοι
μὲν ἀπὸ τῆς κατὰ Δαρεῖον ἀναγεώσεως τοῦ ἱεροῦ, κατὰ τὴν ἐξηκοστήν
καὶ πεμπτὴν Ὀλυμπιάδα, λήξαντες τε ἐπὶ Ὑρκανόν, ἐπὶ τῆς ραψ'.

կացին վերահացուք ազգին հրէից, սկսեալք առ դարեհիւ նորոգութեան տաճարին՝ ըստ է որդի Ե որդի որդի միմեկին, և դադարեալք առ հիւրկանոսիւ ՚ի ճորդի ճորդի ճորդի ողոմայիւղին: և որ ՚ի միջի ամբն լինին սոցա՝ են ամբ նձգ: որպէս գանիէզ ՚ի մարգարէութեանն կանխաւ կարապետեալ ասէ. և ծանկցեն և ՚ի միտ առցեն յեւից բանին տալ պատասխանի. և շինեալ զերուսաղէմ՝ մինչև ցօծեալն առաջնորդ՝ Եօթներորդք Եօթն, և Եօթներորդք կը: այս կը Եօթներորդք կատարեն զժամանակս ամաց նձգից, որչափ ինչ են ամբ իշխանութեան օծելոցն առաջնորդաց. որոց հուսկ յետոյ էր հիւրկանոս, որ ՚ի պարթեւացն գերի առաւ: Հերովդէս անտիպատրեայ՝ որում չէր անկ, զթագաւորութիւնն հրէից՝ յաւգոստեայ և ՚ի սինկղիտոսէն հռոմայեցոց առնու. և յետ սորա՝ սորին որդիք մինչև ցհուսկ յետին երուսաղէմացոց պաշարումն: Եւ այնուհետեւ ոչ ևս պայազատ ՚ի պայազատէ ՚ի քահանայական ազգէն կային քահանայք նոյ, և ոչ մինչև ցկեանս՝ ըստ մովսիսեան օրինացն, այլ՝ աննշանաւորք ոմանք, այլք երբեք երբեք, ոմանք տարեւորք, ոմանք և՛ սակաւք, ՚ի հռո մայեցոց զօրավարացն գնէին զքահա. նայապետութիւնն: Հերովդէս անթիպատրեայ ասկաղոնացոյ որդի՝ և մօր կիպրեայ արաբացոյ, որում չէր անկ թագաւորութիւնն հրէից, ՚ի հռոմայեցոց առնոյր զիշխանութիւնն: Եւ որով ՚ի հասանելքօր գալտեանն, որ ըստ հայրենի յաջորդութեան քահանայապետութիւնն և իշխանութիւնն ՚ի մէջ հրէից կարգէր՝ վախճանեցաւ, ՚ի կատարել մովսիսական մարգարէութեանն՝ որ ասէ, թէ մի պակասեցէ իշխան յուգայ, և մի պետ յերանաց նորա, մինչև եկեսցէ որում կայն մնայ. և նա է անկալութիւն հէ. թանոսաց: Եւ ևս գանիէզ յաջորդօքս զսոյն մարգարէացեալ ասէ, թէ յետ (Եօթնից և) կը ուց Եօթներ. որդաց բարձցի օծումն, և իրաւունք մի լիցին ՚ի նմա. և զտաճարն և զսրբութիւնն ապականեցէ ժո. ղովորդն ՚ի սկզբան առաջնորդին, և գերփեցին ջրհեղեղաւ պատերազմին: և ևս յառաջ մատուցեալ ասէ. և ՚ի տաճարն պղծութիւն աւերածոյ. և մինչև ցկատարումն ժամանակաց վախճան տացի աւե. ըածոյն:

Շին.	Պաշտօն	Ա. Բ. Գ.	Ե. Զ. Է.	Ը. Թ. Ժ.	Յ. Կ. Լ.	Հրէից Հերովդէս այլապի թագաւորէ՝ ՚ի պալատէ ՚ի նոցանէ քահանայապետիցն ասն է:
K ՃԺ	Անտոնի և աւգոստեայ հաշտութիւն:	ՃԺ	ԱԶԴ	ԺԸ	ԺԱ	ա
	Հռոմայեցիք վարատականք ՚ի բնա. կութիւն առաքեցին:		ԱԶԵ	ԺԹ	ԺԲ	բ
	Աւգոստոս ձաղեաց զհետեակ ձա. ղումն:		ԱԶԶ	Ի	ԺԳ	գ
	Անտոնինոս զաւաթիա կղէպատրեայ եւ՝ զերկրորդ աւգոստի և անտոնեայ կալուածոցն իշխանութիւն:	ՃԺԸ	ԱԶԵ	Իա	ԺԳ	դ
			ԱԶԸ	Իբ	ԺԵ	ե
				*	*	

Վղէպատրա և անտոնինոս անձանց արարին. և եգիպտոս ընդ հռոմայեցոցովք եղեն: Սինչև ցկղէ. պատրա զագիգեանք թագաւորեցին յեգիպտոս ամս միէ:

	Պաշտօն	Ա. Բ. Գ.	Ե. Զ. Է.	Ը. Թ. Ժ.	Յ. Կ. Լ.	Հրէից Հերովդէս այլապի
Աւգոստոս սերաստոս անուանեցաւ. և զսերաստոս ամիս՝ աւգոստոս անուանեցաւ: և այլ և նիկոպոլիս առ ակտեաւ շինեցաւ:		ԱԶԹ	ԺԶ	ԺԴ	Ժ	Աստի ոմանք թուեն զառաջին աւգոստի միահեծան տեղութիւնն. իսկ ոմանք յաղէք ասնդրեայ ՚ի չորեքտասներորդէն:
Աւգոստոս օրէն եգ. հռոմայեցոց: Վարանդիքն արձակեցան:		ԱԶԴ	ԺԵ	ԺԵ	Ժ	Չաղումն յաղթութեան կարգեաց աւգոս. տոս. ՚ի կղէպատրայ ձաղութեանն՝ արե. գակն և լուսին որդիք նորա երեւցան:
Թերայեցիք արուարձանեայք եգիպտոսիւ յատաւաց բրեցան:	ՃԺԹ	ԱԶԴԵ	ԺԹ	ԺԶ	Ժ	Հանդիսի ՚ի հռոմ լինելոյ՝ գրեցան հռոմա. յեցոց բեւքը ն և վեշտասան, և Ե:
Մարկոս ղողիոս՝ զգաղատացիս հռոմայեցիս արար:		ԱԶԴԶ	Ի	ԺԶ	Ժ	Տրաղացիք շարժմամբ կործանեցան:
						Աւգոստոս զկաղաքի և զգաղատացիս ընդ հարկօք արար:

Ολυμπιάδος, τὰ δὲ μετὰξὺ τούτων γενέσθαι ἔτι υπγ'. ὁπόσα δὲ ἡ τοῦ Δανιὴλ προφητεία θεσπίζει λέγουσα, καὶ γνώση καὶ συνήσεις ἀπὸ ἐξόδου λόγου τοῦ ἀποκριθῆναι, καὶ τοῦ οἰκοδομῆσαι Ἱερουσαλήμ, ἕως Χριστοῦ ἡγουμένου ἐβδομάδες ἑπτὰ, καὶ ἐβδομάδες ἑξβ'. αὐταὶ αἱ ἐν- νέα καὶ ἐξήκοντα ἐβδομάδες συμπληροῦσαι χρόνον ἑτῶν υπγ'. ὁπόσα ἔτι τυγχάνει τὰ τῆς ἀρχῆς τῶν Χριστῶν ἡγουμένων, ὧν τελευταίου Ἰσρα- νοῦ ἀπὸ Πάρθων αἰχμαλώτου ληφθέντος, ὁ Ἡρώδης τοῦ Αντιπάτρου μηδὲν προσήκουσαν αὐτῷ τὴν τῶν Ἰουδαίων βασιλείαν ὑπὸ Αὐγούστου καὶ συγκλήτου Ῥωμαίων παραλαμβάνει. κατ' ἐπειτα οἱ τούτου παῖδες μέχρι τῆς ὑστάτης Ἱεροσολύμων πολιορκίας, οὐκ ἔτι οἱ ἐκ διαδοχῆς τοῦ ἱερατικοῦ γένους ἱερῶντο τῷ Θεῷ, οὐδὲ διὰ βίου κατὰ τὸν Μωϋσέως νόμον, ἄσμηοι δὲ τινες ἄλλοτε ἄλλοι, καὶ οἱ μὲν ἐνικύσιοι, οἱ δὲ ἔτι ὀλίγοι (πλέον) παρὰ τῶν Ῥωμαϊκῶν ἡγουμένων τὴν Ἀρχιερωσύνην ἐξω- νοῦντο. Ἡρώδης Αντιπάτρου τοῦ Ασκαλωνίτου, καὶ μητρός Κῦπριδος Ἀραβίσσης οὐδὲν αὐτῷ προσήκουσαν τὴν Ἰουδαίων βασιλείαν ὑπὸ Ῥω- μαίων ἐγχειρίζεται. καδ' ὃν τῆς τοῦ Χριστοῦ γενήσεως πλησιαζούσης, ἡ ἐκ προγόνων διαδοχὴ, ἀρχιερωσύνη τε, καὶ ἀρχὴ τῶν Ἰουδαίων κα- τελύθη, συμπληρουμένης τῆς παρὰ Μωϋσῆ λεγούσης προφητείας· οὐκ ἐκλείπει Ἀρχὼν ἐξ Ἰούδα, οὐδὲ Ἡγούμενος ἐκ τῶν μηρῶν αὐτοῦ, ἕως ἂν ἔλθῃ ὃ ἀπόκειται, καὶ αὐτὸς προσδοκία ἐδνῶν. ἐξῆς δὲ ὁ Δανιὴλ προ- φητεῦει λέγων, καὶ μετὰ τὰς ζ'. καὶ ἑβ'. ἐβδομάδας ἐξολοθρευθήσεται χρίσμα, καὶ κρίμα οὐκ ἔσται ἐν αὐτῷ, καὶ τὸ ἱερόν καὶ ἅγιον διαφθερεῖ

Dario circa LXV. Olympiadem, cessantesque sub Hyrcano CLXXXVI. Olympiade, qui verò in medio aguntur anni istorum, sunt anni CCCCLXXXIII. quemadmodum Daniel in prophetia jam factus praecursor, ait: Et agnosces et intelliges ab egressu sermonis responsum dare, et ab aedificata Jerusalem usque ad Unctum ducem hebdomades septem, et hebdomades LXII. Haec LIX. hebdomades peragunt tempora annorum CCCCLXXXIII. quotquot sunt anni principatus Unctorum ducum, quorum ultimus fuit Hyrcanus à Parthis captus. Herodes Antipatri (filius) quod minime ad se pertinebat, regnum Judaeorum ab Augusto et Senatu Romanorum accipit: postque eum filij ejus usque ad novissimam Hierosolymae obsidionem. Atque deinceps nequaquam ex successione Sacerdotalis generis constituebantur Sacerdotes Dei, neque toto ipsorum vitae tempore secundum legem Mosaicam; sed ignobiles quidam, alii identidem, alii annui, nonnullique etiam minus, a Romanis militiae ducibus Pontificatum emebant. Herodes Antipatri Ascalonitae filius, et matris Cypridis ex Arabia, ad quem minime spectabat regnum Judaeorum, a Romanis accepit principatum. Sub quo cum pervenisset Christi adventus, illud, quod juxta paternam successionem summum Sacerdotium et imperium apud Judaeos erat, extinctum fuit, completa Mosaica prophetia quae dicit: Non deficiet Princeps ex Juda, neque dux de femoribus ejus, donec veniat, cui restat; et ipse est expectatio Gentium. Daniel quoque sequentibus verbis eadem vaticinatur dicens: Post LXVII. hebdomadas auferetur Unctio, et jura non erunt in eo, et Templum et Sanctum corrumperet populus in principio ducis, et caedentur per diluvium belli. Atque adhuc prosequitur dicens: Et in templo abominatio desolationis; et usque ad consummationem temporum, finis detur desolationi.

Urbis Conditae		Olympias	Anni Abrahae	Aegypt. Cleopatra	Rom. Augustus	Judaeorum Herodes alienigena regnat, deficientibus ab ipsis Pontificibus ann. XXXVII.
U. C. 720	Antonii et Augusti foedus pacis.	187	1984	18	11	1
	Romani colonias deduxerunt.		1985	19	12	2
	Augustus triumphavit pedestri triumpho.		1986	20	13	3
	Antonius Cleopatrae concedit Arabiam, secundam scilicet Augusti Antonii possessionem principatus.	188	1987 1988	21 22 * *	14 15	4 5

Herodes quendam Ananelum vocatum, per se Pontificem Judaeorum constituit; eoque deposito, Aristobulum fratrem uxoris suae, qui erat filius Hyrcani, extulit in hunc honorem. Anno verò transacto, denuo rursum in Ananelum manus illud contulit, Aristobulum autem occidit.

Cleopatra et Antonius sibimetipsis manus intulerunt: et Aegyptus sub Romanos redacta. Usque ad Cleopatram Lagidae in Aegypto regnaverunt annis CCXCV.

	Olympias	Anni Abrahae	Rom. Augustus	Judae. Herodes alien.
Augustus Sebastus appellatus est, et Sextum mensem Augustum nuncupavit. Atque Nicopolis juxta Actium condita.		1989	16	6
		1990	17	7
Augustus Romanis legem tulit. Coloniae deductae.		1991	18	8
Thebaei in suburbanis Aegypti e solo eruti sunt.	189	1992	19	9
Marcus Lollius Galatas Romanos effecit.		1993	20	10

Hinc quidam computant primam Augusti monarchiam, nonnulli vero Alexandriae à quarto decimo.

Triumphum victoriae constituit Augustus; in Cleopatrae triumphatu, Sol et Luna ejus liberi apparuerunt.

Censu Romae habito descriptae fuerunt Romanorum myriades cccc et sexdecim, et mmm.

Trallii terraemotu conciderunt.

Augustus Calabriam et Galatas vectigales fecit.

λαός ἡγουμένου ἐρχομένου (Cod. Arm. ἀρχομένου), καὶ κοπήσονται ἐν κατακλυσμῷ πολέμου· καὶ ἐξῆς φησί· καὶ ἐπὶ τὸ ἱερὸν βδέλυγμα τῶν ἐρημώσεων, καὶ ἕως συντελείας καιροῦ συντέλεια δοθήσεται ἐπὶ τὴν ἐρήμωσιν. (Vide et I. P. Chron. Euseb. p. 92. 94.)

1986. Αὐγούστος πεζὸν ἐδριάμβευσε δριάμβον. Sync. 243. D.

1987. Αντώνιος Αραβίαν Κλεοπάτρα προύδωκεν (...) Sync. 241. C.

1989. Εντεῦθεν τινες ἀριθμοῦσι τὸ πρῶτον ἔτος Αὐγούστου Μοναρχίας. Chron. Pasch. 154. B.

1991. Αὐγούστος Ρωμαίοις ἐνομοθέτησεν. Sync. 249. D.

1993. Ἀόλιος Μάρκος Ρωμαίοις Γαλατίαν ἐπεντήσατο. Sync. 249. D.

1991. Τιμῆσεως γενομένης ἐν Ρώμῃ, ἀπεγράψαν Ρωμαίων μυριάδες υς· καὶ χιλιάδες τέσσαρες. Sync. 249. D. E.

1993. Αὐγούστος (Καῖσαρ) Καλαβρίαν καὶ Γαλάτας ὑποφόρους ἐποίησε. Chron. Pasch. 154. D.

Fragm. Gr. ad sensum.

1984. Ηρώδης δὲ Ανάνηλόν τινα μεταπεμψάμενος ἀπὸ Βαβυλῶνος, Ἰουδαίων Ἀρχιερέα καθίστησι. μετ' οὐ πολὺ δὲ τοῦτον παύσας, Ἀριστόβουλον τὸν ἀδελφὸν τῆς ἑαυτοῦ γυναικὸς, υἱὸν δὲ Τρκανοῦ, ἐπὶ τὴν τιμὴν προάγει. Ἐνιαυτοῦ δὲ διαγενομένου, πάλιν τῷ Αναγήλῳ ἀποδίδωσι τὴν λειτουργίαν, τὸν Ἀριστόβουλον ἀνελών. Chron. Pasch. 152. C.

Շի. Համայն	Ողորդական	Ա. Աբրահամ	Հ. Հովհանն	Հ. Հովհանն
K 27	Ազգոստոս զհամարեալ նմա միահեծան տէրութիւնն կալաւ յանձին :	աջդ	իա	ժա
	Տիբերիոս առաքեալ 'ի նմանէ՝ զհրէայս (հայս) յիւր առ :	աջդ	իբ	ժբ
	Ազգոստոս սամարացւոց (կամ սամիացւոց) ազատութիւն ետ :	աջդ	իգ	ժգ
	Կիւրոս կղզւոյ մեծ մասն կործանմամբ աղակաւեցաւ :	աջդ	իե	ժե
	Տիբերիոս կայսր յորջորջեցաւ :	աջդ	իզ	ժզ
	Ազգոստոս զգալիոս որդի՝ իւր արար :	ս	իէ	ժէ
	Կայսր տիբերիոս զվնդիկեացիս և զամն նետին որ շուրջ զթրակաւ էին՝ հնազանդեաց :	սա	իը	ժը
	Ազգոստոս զգալիոս որդի՝ իւր արար :	սբ	իթ	ժթ
	Հերոդէս զհեաբրիս յանուն կայսր չի նեաց, որ յառաջ սարսափեալ աշտարակ կոչէր և զբազում ինչ յիւրաքանչիւր քաղաքացն ասորւոց և պաղեստինացւոց նորոգեաց :	սգ	լ	ի
	Տիբերիոս կայսր հնազանդեալ զպանոնիացիս՝ նշաւեաց :	սդ	լա	իա
K 28	Տիբերիոս ձաղեաց յաւեաց և 'ի հայոց, և 'ի վնդիկեացւոց և 'ի պանոնիացւոց :	սե	լբ	իբ
	Կողացւոց քաղաքին բազում մասն ապակաւեցաւ :	սզ	լգ	իգ
	Ազգոստոս զգոստոր իւր զյուդիս ըստ քաւեալ 'ի շնութեան՝ հալածեաց :	սէ	լդ	իդ
	Ազգոստոս զմեծամարտ և զնաւամարտ կռիւն կարգեաց :	սը	լէ	իէ
	ՅԻՍՈՒՍ ԲԻՍՏՈՍ որդի նոյ՝ ի բեթղաճէմ հրէաստանի ծնանի : 'ի միասին ժողովին յարաճամբ մինչև 'ի քսի ծնունդն՝ ամբ սԺԵ :	սթ	լզ	իզ
	Գալիոս կայսր ընդ պարթևս բարեկամութիւն արար :	սժ	լը	իը
	Սեկստոս պիթագորեան փիլիսոփոս ճանաչէր :	սժա	լթ	իթ
	Հերոդէս զոն մեծոյ իմացեալ զծնունդն 'ի բեթղաճէմ՝ կոտորէր զմանկունն :	սժբ	լա	իա
	Չորրորդապետս կացուցանէ ազգոստոս՝ զհերոդէս, և զանապատոս, և զիւսապատ, և զփիլիպոս, զհրէարս արքեպիսկոպի :	սժգ	լբ	իբ
	Տիբերիոս կայսր ընդ պարթևս բարեկամութիւն արար :	սժդ	լգ	իգ
K 29	'ի հռոմ սաստիկ սով եղև, մինչև զաշառել յոռոգեացն գրիւ մի՝ քսան և եօթն գնալի և կիսոյ :	սժե	լդ	իդ
		սժէ	լէ	իէ
		սժզ	լզ	իզ
		սժը	լէ	իէ
		սժթ	լթ	իթ
		սժա	լա	իա
		սժբ	լբ	իբ
		սժգ	լգ	իգ
		սժդ	լդ	իդ
		սժե	լէ	իէ

2015. * 'ի խիւ ամի ազգոստոսի, և լի ամի հերոդէի անժամանակ որդին նոյ ժամանակաւ ծնեալ լինի 'ի սրբոյ կուսէն || Սամ :

" XLII. anno Augusti, et xxxii. Herodis, Filius Dei tempore carens, sub tempore nascitur ex Sancta Virgine «. Sam.

* Թագաւնայ 'ի ծնունդն քսի ամբ ընդ ըստ եօթանասնիցն || Սամ :

" Ab Adam ad nativitatem Christi, anni 5198. secundum Septuaginta «. Sam.

2015. (Սամուէլ օրինակէ 'ի կանոնի իւրում զբազում ինչ յայտն հեռէ և անդր 'ի քսի սիւեալ :

(Samuel multa deinceps transcribit in suo Canone supra Annos a Christo nato.)

Fragm. Gr. ad verbum.

1994. Αὐγουστος μοναρχίαν ἐγχειρίζομένην ἀπώσατο. Sync. 249. D.

1995. Αὐγουστος Κυζικηνὸν ἐλευθερίαν ἀφείλατο. Sync. 249. D.

1996. Ηρώδης ἐν Ἱεροσολύμοις πλείστα καὶ μεγάλα ἐκτίσεν. ὁ αὐτὸς δὲ καὶ τὴν πάλαι Σαμαρείαν κατεστειρομένην ἐκ δεμελίων ἐγείρας, εἰς τιμὴν τοῦ Σεβαστοῦ (Αὐγούστου) Σεβαστὴν ὠνόμασεν. Ἐν Πανιάδι δὲ τὸ Πάνιον κατεσκεύασεν. Chron. Pasch. 154. E.

1997. Αὐγουστος Σαμίους ἐλευθερίαν παρέσχεν. Sync. 249. D.

1998. Γερμανοὺς κατεστρέψατο Λώλλιος Μάρκος νεωτερίσαντας. Sync. 250. A.

2002. Αγρίππας Βόσπορον ἐχειρώσατο. Sync. 250. A.

<i>Urbis Conditae</i>		<i>Olympias</i>	<i>Anni- Abrahae</i>	<i>Rom. Augustus</i>	<i>Judae. Herodes</i>	
U. C. 730	Augustus delatam sibi monarchicam potestatem accepit.		1994	21	11	
	Tiberius ab eo missus in Judaeam (lege Armeniam), eam subegit.		1995	22	12	Augustus Cyzicenis libertatem ademit.
		190	1996	23	13	Herodes in Hierusalem multa et magnifica construxit. Idem et Samariam olim jam desolatam, a fundamentis erexit, atque in honorem Sebastii (sc. Augusti) Sebasten appellavit, et in Paniade Panionem extruxit.
	Augustus Samaritanis (lege Samiis) libertatem dedit.		1997	24	14	Germanos autem insolentes Marcus Lollius solo acquavit.
	Cypri insulae magna pars ruina corrupta.		1998	25	15	
	Tiberius Caesar appellatus.		1999	26	16	
		191	2000	27	17	
	Augustus Cajum sibi in filium adoptavit.		2001	28	18	Colonia est deducta in Berytum et Patras.
	Caesar Tiberius Vindelicos, et omnes qui circa Thraciam erant, subegit.		2002	29	19	Bosporum Agrippa subegit.
			2003	30	20	Augustus Pontifex Maximus creatus.
U. C. 740	Herodes Caesaream ex nomine Caesaris condidit, quae prius Stratonis turris vocabatur, multaque in singulis Syrorum et Palaestinarum urbibus restauravit.	192	2004	31	21	Herodes Anthedonam restauravit, et Antipatridam, quam in honorem Antipatri patris sui denominavit; et alteram civitatem, quam suo nomine Herodionem nuncupavit.
			2005	32	22	
			2006	33	23	
			2007	34	24	Tiberius Germanicus, Imperator appellatus.
	Tiberius Caesar, subactis Pannoniis, triumphavit.	193	2008	35	25	Herodes Hyrcanum Judaeorum olim Pontificem occidit, qui suorum ope reversus fuerat e captivitate Parthorum. Interimit et ejusdem filium, qui pontificatum patris susceperat; occidit et ejusdem sororem, uxorem suam. Quum duo filii ex illa procreati ei essent, eosdem jam aetate virili vigentes necavit, necnon et matrem interfectae uxoris socrum suam. Atque addens ad suam pristinam internecionem foedissimam, Salomae sororis suae virum interfecit, eamque alteri tradens uxorem, etiam hunc necare procedit. Adhaec et interpretes sacrae legis, aemulatoresque paternae religionis interemit.
			2009	36	26	
			2010	37	27	
	Tiberius de Ariis (sc. fortibus, sive Persis), Armeniis, Vindeliciis, ac Pannoniis triumphavit.		2011	38	28	
	Coensium urbis pars magna corrupta.	194	2012	39	29	
	Augustus Juliam filiam suam in adulterio deprehensam eiecit.		2013	40	30	
U. C. 750	Augustus monomachiam naumachiamque constituit. (sc. gladiatorium ludum, et navale certamen).		2014	41	31	
	JESUS CHRISTUS filius Dei in Bethlehem Judae nascitur. Simul colliguntur ab Abraam usque ad nativitatem Christi, annis MXXV. Cajus Caesar amicitiam cum Parthis fecit.	195	2015	42	32	Quirinus ex Senatus consulto in Judaeam missus descriptionem possessionum et singulorum domiciliorum fecit.
			2016	43	33	
	Sextus (Hier. Xistus) Pythagoricus Philosophus agnoscebatur.		2017	44	34	Augustus Tiberium et Agrippam in filios adoptavit.
	Herodes cognita Domini nostri nativitate in Bethlehem, infantes occidit.		2018	45	35	Judas Galilaeus ad rebellionem Judaeos incitavit.
			2019	46	36	
		196	2020	47	37	Herodes ingenti hydropi affectus, scatentibus toto corpore vermibus, vita sublatus est.
	Tetrarchas constituit Augustus Herodem, Antipatrum, Lysaniam, et Philippum, fratres Archelai.				Archelaus ann. IX-	
			2021	48	1	Judaeis Ethnarcham Archelaum filium Herodis Augustus substituit.
			2022	49	2	Tiberius Caesar Dalmatas, Sarmatasque subegit.
U. C. 760			2023	50	3	Athenodorus Tarsensis Philosophus Physicus agnoscebatur.
		197	2024	51	4	
	Fames Romae ita ingens facta, ut venderetur ex cibariis modius unus denariis septem et viginti semis.		2025	52	5	

2003. Αὐγουστος μέγας Αρχιερεύς ἐψηφίσθη. Sync. 250. B.

2005. Ηρώδης Καισάρειαν εἰς ὄνομα Καίσαρος (Αὐγούστου) ἔκτισε, Στράτωνος πύργον τὸ πρὶν καλουμένην (...). Chron. Pasch. 155. B.

2011. Τιβέριος ... ἐπὶ νίκη Ραιτῶν, καὶ Ἀρμενίων, καὶ Οὐινδικίων, καὶ Παννονίων ἐδριάμβευσεν. Sync. 250. A.

2011. (ex parte). (Ηρώδης) πρὸς ταῖς ἐτέραις αὐτοῦ μαιφονίαις, Σαλώμης τῆς ἰδίας ἀδελφῆς ἀναιρᾷ τὸν ἄνδρα. Γαμήσαντος δὲ αὐτὴν ἐτέρου, καὶ τοῦτον ἐπιπροστήδισιν. Καὶ ἐτι πρὸς τούτοις τοὺς ὑψηλότητας τῶν ἱερῶν νόμων, καὶ τοὺς τῶν πατρίων ζηλωτάς κτίνουσι. Chron. Pasch. 162. E.

2014. Αὐγουστος παρέσχευ ναυμαχίαν καὶ μονομαχίαν. Sync. 250. A.

2015. Κυρήνιος ὑπὸ τῆς συγχλήτου βουλῆς ἀπεσταλμένος εἰς τὴν Ἰουδαίαν, ἀπογραφὰς ἐποιήσατο τῶν οὐσιῶν καὶ τῶν οἰκητόρων. Cedren. 150. E. et S. Niceph. 318. E.

2015. Ἰησοῦς Χριστὸς (ὁ Θεὸς ἡμῶν, Eus. dixerat ὁ υἱὸς Θεοῦ), ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας γεννᾶται. Cedren. p. 150. E. Ομοῦ συνάγεται ἀπὸ Ἀβραάμ ἐπὶ τὴν Χριστοῦ γέννησιν, ἐτι (βρέ. lege βιέ.) Cedr. 150. E.

2020. Ηρώδης ὑδέρῳ δεινῷ πιεσθεὶς, σκωληκας δὲ ἐκβράσας ἀπὸ σώματος, καὶ σαπεὶς ὅλος καταστρέφει τὸν βίον. Chron. Pasch. 165. B. (ad sensum) 2007. Τιβέριος Καίσαρ καταπολεμήσας Γερμανοὺς ἀντοκράτωρ ἀνηγορεύθη. Sync. 250. A.

2009. Τιβέριος ἐπὶ νίκη Παννονίων ἐδριάμβευσεν. Sync. 250. A.

Հին Համայն	Ուղղակի	Ա Աբրահ	Հ Հանգ	Հ Հանգ	Հ Հանգ
		սիզ սիե սիբ սիթ	ծգ ծգ ծե ծզ	չ ե բ թ*	
Աթենացիք ձեռնեղէց 'ի կռիւ լինելոյ դա- դարեցին' 'ի պատժել կռուարարացն:	Ճիշ		Միանէ ծան էւ ւրբորտ ւա Տէբե րիս ամս ի ք:	Հերոդէս Կերթ ամս ի ք:	* Արքեպապոս հրէիցն արքայ զթ ամ կա- լաւ զազգապետութիւնն. և 'ի բիւննա քա- ղաք գաղատացոց 'ի վտարանդիկս հա- նեալ սաշմանէր:
Գերմանիկոս կայսր ձաղեաց զպարթեւս:	Ճիթ	սլ սլա սլբ սլգ սլդ սլե սլզ սլն սլբ	ա բ գ դ ե զ է թ	ա բ գ դ ե զ է թ	Սիւրիոն արքայադրացի փղիսոփոս ձա- նաչէր: Սեբաստոս արար հանգէս տիբերեաւ հան- դերծ. և եգիտ զբաղմութիւնն 'ի հռոմ բեւրս ն և ժթ. հարիւր և էթ գլուխ: Նուազրութիւն արեգական եղև. և աւգոստոս վախճանեցաւ:
Պոմպէի թէաորոնն հրձիգ եղև:	ԻԲ	սլզ սլն սլբ	ա բ թ	ա բ թ	Շարժամբ գծ քաղաք կործանեցան. Եփեսոս. մադնէսիս. սարգիս. մոստէնէ. Էգէ. յերոկեսարիա. փիղադէզիփա. տմով դոս. տէմոս. միրիփիս. ապոլոնիս. դիւս. հիւրականիս:
Դրեւոսոս կայսր կախարդութեամբ սպա- նաւ:	ԻԿ	սլթ սիս սիա սիբ սիգ սիդ սիե սիզ սին	ժ ա ա բ գ դ ե զ է	ժ ա ա բ գ դ ե զ է	Տիբերիոս զգրուսոս բարձակից իշխանու- թեանն արար: Փիլիպպոս չորրորդապետ զպեննադա շի- նէ. և զկեսարիա՝ զոր փիլիպեան ան- ուանեաց. և այլ քաղաք զյուդիս:
	ԻԶ	սիա սիբ սիգ սիդ սիե սիզ սին	ժբ ժգ ժդ ժե ժզ ժէ	ժբ ժգ ժդ ժե ժզ ժէ	Պիղատոս ոստիկան հրէաստանի 'ի տիբե- րեայ առաքի: Հերոդէս շինեաց զտիբերիդա և զդի- բիդա:

Յովհաննէս զաքարեայ որդի քարոզէր յանապատին յորդանան գետոյ. և տայ աւետիս ամենեցուն, թէ 'ի միջի նոցա է օծեալն նոյ: Եւ ինքն Յո օծեալն նոյ անտի առնէ սկիզբն կենարար և աւետաւոր վարդապետութեանն. արդեամբք և բանիւք զնձեղէն զօրութեանն առաքինութիւն տեսողաց ցուցա-
նէր: Եւ ժողովին մինչև յամս հինգետասաներորդ տիբերի՝ որ առաջիս կայ, 'ի կրկին նորոգութե-
նէն երուսաղէմացոց տաճարին, որ եղև յերկրորդում ամին դարեհի պարսից թագաւորի, 'ի Կորդի և
Ե որդի ողոմպիադին, ամբ շնք: Իսկ 'ի սողոմոնէ և յառաջին կաղմածոյ տաճարին, ամբ ուկէ: Եւ 'ի
մովսիսէ և յեղիցն Եգիպտոսէ՝ իշխ: Իսկ յաբրաամէ և 'ի նինեայ և 'ի շամիրամայ թագաւորութեանն՝ ամբ
սիւդ: Եւ 'ի Զոհեղեղէն՝ ամբ սջձէ: Եւ յադամայ՝ ամբ րմիլը:

Յո օծեալն նոյ տր մեր՝ զկենարար ամենե- ցուն վարդապետութիւնն քարոզէր. և զմի- լոսամիջէ գրեալ զնշանագործութիւնն կա- տարէր:	ԻԴ	սիս սիա սիբ սիգ սիդ սիե սիզ սին	ժգ ժե ժդ ժե ժզ ժէ	ժգ ժե ժդ ժե ժզ ժէ	Յո օծեալն նոյ տր մեր՝ իւրոց աշակեր- տացն զխորհուրդս արքայութեանն երկնից յայտնէր, և զգարձն յամենեցունցն նձ, և զիւրոյ արքայութեանն հանգամանս ամե- նայն հեթանոսաց քարոզէլ հրամայէր:
---	----	--	----------------------------------	----------------------------------	--

Յո օծեալն նոյ տր մեր, ըստ մարգարէութեանցն՝ որ զնմանէ էին, գայ 'ի չարչարանս՝ յիննուտանե-
րորդի ամի տիբերի թագաւորութեանն: Ըստ որում ժամանակի և յայլ յունական յիշատակս գտաք՝
ըստ նմին օրինակի բանից պատմեալ, թէ արեգակն նուազեաց, բիւթանիա շարժեցաւ, նիկեայ մեծ մասն
կործանեցաւ. որ և միաբանք իսկ պատմին իրացն՝ որ 'ի չարչարանս կենարարին մերոյ պատահեցան:
Ղրէ և փղէգէոն՝ որ զողոմպիադացն անդստին 'ի նոցանէն, յերեքտասաներորդումն պատմէ, զայս ձև
օրինակի բանից, թէ 'ի չորրորդում ամին երկերիւրորդի և երրորդի ողոմպիադին՝ եղև մեծ նուա-
զութիւն արեգական, քան զոր յառաջագոյն ոչ որ գիտէր. և գիշեր 'ի վեցերորդ տուրնջեանն եղև, մինչև

Fragm. Gr. ad verbum.

2029. Αθηναῖοι στασιάζειν ἀρξάμενοι, κολασθέντες ἐπαύσαντο. Sync. 253. C. D.

2033. Σεισμὸν γὰρ πόλεις κατεπτόθησαν. Εφεσος, Μαγνησία, Σάρδεες, Μοσσηνή, Αἶγαι, Ἱεροκαيسάρεια, Φιλαδέλφεια, Τμήλος, Τύμος, Μυρίνα, (Κύμη), Απολλωνία, Δία, Ὑρκανία. Sync. 254. A.

2037. Πομπηίου θέατρον ἐπήρσθη. Idem. E.

2038. Τιβέριος Δρούσον τῆς ἀρχῆς κοινωνὸν προσλαβόμενος ... Sync. 254. E.

2039. Φίλιππος τετράρχης Παναϊάδα ἀνακτήσας Καيسάρειαν Φιλίππου προσωνόμασεν ... Sync. 255. A.

2041. Πιλάτος ἐπίτροπος τῆς Ἰουδαίας ὑπὸ Τιβερίου ἐκπέμπεται.

Chron. Pasch. 166. B.

2043. Ἡρώδης ἐκτίσσει Τιβεριάδα ... Sync. 255. A.

2045. (Totum locum utriusque spatii historici transcribit et Sam. Arm. in suo Canone, anno Christi 31. Tiberii 16. sicut et antecedentia sub anno Abr. 2044. habita apud Euseb.)

2048. (Syncell. p. 258. vel 324.)

Εὐσεβίου τοῦ Παμφίλου.

Ἰησοῦς ὁ Χριστός (ὁ υἱός) τοῦ Θεοῦ ὁ Κύριος ἡμῶν κατὰ τὰς περὶ αὐτοῦ προφητείας ἐπὶ τὸ πάθος προήει ἔτους ιθ'. (Arm. 13.) τῆς Τιβερίου βασιλείας, καὶ ὃν καιρὸν καὶ ἐν ἄλλοις μὲν Ἑλληνικοῖς ὑπομνήμα-

Urbis Conditae	Olympias	Anni Abrahae	Rom. Augustus	Judaeor. Archelaus	
		2026	53	6	* Archelaus Judaeorum rex ix. annis Ethnar- chiam obtinuit, ac deinde exul factus, in Viennam Galatarum urbem relegatus est.
	198	2027	54	7	
		2028	55	8	
Athenienses ab arrogantia res novas moliendi cessarunt, auctoribus seditionis supplicio af- fectis.		2029	56	9 *	Sotio Alexandrinus Philosophus agnosceba- tur. Sebastus (sc. Augustus) censum habuit cum Tiberio, et invenit multitudinem Romae, myriadas cccc et xix. centum et xvii. homi- num capita. Defectio Solis facta, et Augustus mortuus est.
			Monar- cha Im- perator Tiberius annis xxiii.	Herodes Tetrar- cha ann. xxiv.	
		2030	1	1	
		2031	2	2	
Germanicus Caesar de Parthis triumphavit.	199	2032	3	3	
		2033	4	4	
		2034	5	5	Terraemotu xiii. urbes corruerunt, Ephe- sus, Magnesia, Sardis, Mostene, Aegae, Hiero- caesarea, Philadelphia, Tmolus, Temus, Myrhina, Apollonia, Dia, Hyrcania.
		2035	6	6	
Pompeji theatrum incensum.	200	2036	7	7	
		2037	8	8	
		2038	9	9	Tiberius Drusum consortem imperii fecit.
Drusus Caesar veneficio interemptus.		2039	10	10	
	201	2040	11	11	Philippus Tetrarcha Pennadam (Hier. Pa- neadem) construit, et Caesaream, quam Phi- lippi nuncupavit, et Juliadem aliam civitatem.
		2041	12	12	
		2042	13	13	Pilatus Procurator Judaeae à Tiberio mit- titur.
		2043	14	14	Herodes Tiberiadem condidit, et Libiadem.
U. C. 780	202	2044	15	15	

Joannes Zachariae filius praedicabat in deserto Jordanis fluvii, atque omnibus annuntiat, quod in medio eorum est Unctus Dei. Ipse quoque Jesus Unctus Dei hinc initium facit salutaris et evangelicae doctrinae, meritis et verbis probans videntibus divinae virtutis vires. Colliguntur autem usque ad hunc Tiberii annum decimum quintum, a secunda instauratione Templi Hierosolymitani, quae facta est secundo anno Darii Persarum regis, lx. et v. Olympiade, anni dclxii. A Salomon autem et prima aedificatione Templi, anni mxciv. Et a Moyse, et egressu ex Aegypto, mxcv. Ab Abraam verò, et a Nini ac Semiramidis regno, anni mxcv. Et a Diluvio anni mxcv. Et ab Adamo anni mxcv.

Jesus Unctus Dei, Dominus noster, salu-
tarem cunctis doctrinam praedicabat, et sin-
gula miracula scriptis mandata perpetrabat.

	2045	16	16
	2046	17	17
	2047	18	18
203	2048	19	19

Jesus Unctus Dei, Dominus noster, disci-
pulis suis mysteria regni caelorum revelabat,
atque ut conversionem ad universorum
Deum, suique regni condiciones cunctis Gen-
tibus praedicarent, imperabat.

Jesus Unctus Dei, Dominus noster, secundum prophetias, quae de eo factae erant, ad passionem venit undevicesimo anno regni Tiberii. Juxta quod tempus etiam in aliis Hellenicis commentariis reperimus his verbis enarratum, quod Sol defecit, Bithynia terraemotu concussa, Nicaeae magna pars corruit. Et congruenter utique his narrantur, quae in passione Salvatoris nostri acciderunt. Scribit et Phlegon, qui de Olympiadibus verba fecit jamine ex primordio, tertio decimo (libro) haec narrans his verbis. » Quarto (ait) anno biscentesimae et tertiae Olympiadis, magna solis defectio est facta, qua superiorem nullam nemo cognoverat, atque ita nox (hora) sexta facta est, ut stellae in coelo visae sint. Terraemotus in Bithynia

σιν εὐρομεν ἱστορούμενα κατὰ λέξιν ταῦτα. ὁ ἥλιος ἐξέλιπε. Βιθυνία
σεισάθη. Νικαίας τὰ πολλά ἐπέσεν. ἃ καὶ συνάδει τοῖς περὶ τὸ πά-
δος τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν συμβεβηκόσι. Γράφει δὲ καὶ Φλέγων ὁ τὰς
Ολυμπιάδας συναγαγὼν περὶ τῶν αὐτῶν ἐν τῇ γ'. ρήμασιν αὐτοῖς τά-
δε. τῇ δ'. ἔτει τῆς σβ'. Ολυμπιάδος ἐγένετο ἐκλείψις ἡλίου μαγίστη
τῶν ἐγνωσμένων πρότερον· καὶ νύξ ὥρα ἕκτη τῆς ἡμέρας ἐγένετο, ὥστε
καὶ ἀστέρας ἐν οὐρανῷ φανῆναι, σεισμός τε μέγας κατὰ Βιθυρίαν τὰ
πολλὰ Νικαίας κατεστρέψατο. καὶ ταῦτα μὲν ὁ δηλωθεὶς ἀνὴρ. τε-
κμήριον δ' ἂν γένοιτο τοῦ κατὰ τὸδε τὸ ἔτος πεπονθέναι τὸν Σωτῆρα ἢ
τοῦ κυρίου κατὰ Ἰωάννην εὐαγγελίου μαρτυρία, ἣτις μετὰ τὸ ἰε'. ἔτος
Τιβερίου τριετὴ χρόνον τῆς διδασκαλίας αὐτοῦ διαγενέσθαι μαρτυρεῖ.
Κατὰ τοὺς αὐτοὺς δὲ χρόνους καὶ Ἰωσήπος ἱστορεῖ ἐν ἡμέρᾳ Πεντη-
κοστῆς κινήσεως καὶ κτύπου οἱ ἱερεῖς ἀντιλαμβάνεσθαι πρῶτον, ἐπειτα

φωνῆς ἀδρός ἐνδοθεν ἀκοῦσαι, ἀπὸ τοῦ ἐσωτάτου ἱεροῦ, αὐτοῖς ρήμασιν
εἰπούσης. μεταβαίνωμεν ἐντεῦθεν. Καὶ ἄλλο δὲ τι ὁ αὐτὸς ἀναγράφει
Ἰωσήπος, ὡς Πιλάτου τοῦ ἡγεμόνος κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον Καίσαρος
τὰς εἰκόνας νύκτωρ εἰς τὸ ἱερόν, ἃς περ οὐκ ἦν δέμις, ἀναθέντος, μα-
γίστου δορύβου καὶ στάσεως ἀρχὴν ἐμβεβληκότος Ἰουδαίοις· ἐνθεν ἐπι-
στήσεις πόσαι τὸ Ἰουδαίων ἔθνος διεδέξαντο συμφοραί. Φλάκκος Ἀσύ-
λαιος (marg. Ἀβίλιος) τῆς Ἀλεξανδρείας καὶ Αἰγύπτου ἐπίτροπος
ὑπὸ Τιβερίου ἐκπέμπεται, πολλὰ δὲ τοῦ Ἰουδαίων ἔθνους ἐπεβούλευ-
σεν. (Eadem ex Armeno codice totidem verbis transcribit etiam Samuel
Arm. in suo Canone, anno Domini 34. Tiberii 19. Abagari Armenorum
regis 35. Artaxerxis Persarum 8.)

Σέξτος φιλόσοφος Πυθαγορικός ἠκμαζεν. Sync. 252. A.

աստեղաց յերկինս երևել . շարժումն մեծ 'ի բիւթանիա . և մեծ մասն նիկիայ կործանեցաւ : Օպայս՝ այժմու յիշատակեալ այրս : Եւ այս մեծ իսկ նշանակ է ամին՝ յորում կենարարն մեր չարչարէր՝ ըստ վիւթեանն յովհաննու աւետարանին , որ յետ հինգետասներորդի ամին տիբերի՝ երեքամեայ ժամանակ վարդապետութեանն քոր լիեալ վկայէ : Ըստ սոցին ժամանակաց և յովսէպոս պատմէ , թէ յառուրս պենտակոստից դղրդիւն և սոսափիւն նախ զքահանայիւքն պատէր . և ապա բարբառ յանկարծակի անտուստ 'ի ներքուստ 'ի տաճարէն լսելի լինէր զայս ձև օրինակի , թէ գնամք աստի գնամք : Եւ այլ իմն նոյն յովսէպոս գրէ . որպէս թէ պիղատոս դատաւոր առ այնու ժամանակաւ զկայսերական պատկերն գիշերի ուր չէր օրէն 'ի տաճարին եմոյժ կանգնեաց , և մեծի խռովութեան և կռուոյ սկիզբն արկ 'ի մէջ հրէից . և անտի բազում վիշտք 'ի վշտաց հասանէին ազգին հրէից : Փղակոս առուղիոս՝ ազգքսան . դրեայ և եգիպտոսի ոստիկան առաքի 'ի տիբերեայ , և բազում նենգութիւն ազգին հրէից գործէր :

Շին . Համայն :	Ուշագիտ . Արեւ . Սեբեթիոս Հերոդէս	Հոմոս . Տիբերիոս Հերոդէս	Հրէից Հերոդէս
Երուսաղէմացւոյ իմ եպիսկոպոս յառաքելոցն առնու ձեռնադրութիւն յակովբոս եղբայր իմ մերոյ յսի քոր :	սխմ	ի	ի
Փիղոն աղէքսանդրացի այր բանիբուն ճանաչէր :	սծ	իւ	իւ

Սիւնիոս տիբերի հազարապետ՝ որ յոյժ բանկայ էր արքայի , միանգամայն զազգն հրէից կորուսանել խնդրէր : և յիշատակէ զայս փիղոն յերկրորդում պատմագրութեանն :

K շ	Տիբերիոս մահ ուսումնացու՝ որք զբրիւտոնէից չարախօսեցեն . և պատմէ արդէ զիսնոս հոռմայեցի :	սծա	իբ	իբ	Պիղատոս զբրիստոնէից կրօնից զգացոյց տիբերի . և նա սինկլետոսացն , և մերն իւրում յեմենեայ :
	Գայիոս զանձն աստուածացոյց : Գայիոս մեմեայ ընդուղայ որդւոյ կին ած . և բռնադատեաց զմեմիոս հայր կնոջն գրէր :	սծբ	իգ	իգ	Ագրիպաս որդի հերոդի արքայի ամբաստան գհերովքէ չորրորդապէս հասեալ 'ի հռոմ՝ կապի 'ի տիբերեայ :
	Պոնտոս պիղատոս 'ի պէսպէս վիշտոս մատնեալ՝ անձամբ յանձն ձեռնամուխ լինէր . և պատմեն՝ որ զհռոմայեցւոց իրն գրեցին :	սծդ	ա	իգ	Բազումք 'ի սինկլետոսաց և 'ի հեծեալաւորաց կոտորեցան :
	Բազումք 'ի նշանաւորաց կոտորեցան 'ի գայիոսէ . որ և զքորսն իւր հարձականս արկ 'ի կղզիս :	սծդ	բ	ա	Գայիոս զագրիպաս արձակեաց 'ի կապանաց , և թաղաւորեցոյց հրէից :
	Պետրոսի առաքելոյ նախ զանտիրացւոց եկեղեցին հաստատեալ 'ի հռոմայեցւոց քաղաքն երթայ . և անդ զաւետարանն քարոզէ . և կայ անդ առաջնորդ եկեղեցւոյն ամն քսան (և հիւգ) :	սծե	դ	բ	Փղակոս առուղիոս հազարապետ եգիպտոսի՝ հրէից պէսպէս վիշտոս հասուցանէր : Գայիոս զփաստականն կոտորեաց : Գայիոս պետրոնի ստորւոց իսպառիսն զարամագայ պատկերն՝ որ կոչէր երևելք , հրաման ետ յերուսաղէմ կանգնել :
	Գայիոս սպանաւ յիւրոց սպասաւորաց :	սծզ	դ	դ	'Ի փղակայ հրէից նենգ գործեալ ընդ նմին միաբանեալ աղէքսանդրացւոց առ միկն , պէսպէս չարաբանս 'ի վերայ նոցա յարուցանէին . և զանուանեալ ժողովրդաւ նոցն նոցա պատկերք և անգրիպատք , բազնօք և զոհիւք պղծէին : Փիղոն 'ի մատնին՝ զոր ինքն առ փղակոս գրեաց՝ պատմէ . քանզի ինքն իսկ անդ էր , մինչդեռ այն իրք կատարէին . և հրեշտակութեան պատգամ՝ առ յանձն տանել առ գայիոս :
	Սով սաստիկ ունէր զտիբերես . և որ 'ի գործս առաքելոց՝ ագաթայ մարգարէութիւնն կայ՝ 'ի գլուխ ելանէր . որով նշանակեաց , թէ սով սաստիկ լինելոց է ընդ ամենայն տիեզերս :	սծէ	ա	դ	Եւ ընդ ամենայն տիեզերաց ժողովրդաւ նոցն հրէից՝ անգրիպատք և պատկերք գալիսի և բազմիւք կանգնէին . և պատմէ փիղոն և յովսէպոս :
	Վրացիոս ձաղեաց զբրէտանացիս :	սծլ	բ	ե	Մարիոս աւետարանիչ թարգման պետրոսի՝ յեգիպտոս և յաղէքսանդրիա չոգաւ , և աւետարանէր զօծելոյն իմ զբան :
		սծլ	գ	զ	Զառաքիլն յանտիրք եպիսկոպոս կայ եւոդիոս :
		սկ	դ	է	Ագրիպաս վախճանեցաւ . յետ որոյ ագրիպաս նորին որդի թագաւոր ազգին կայր 'ի կղազեայ :

2053. et 2056. * Գայիոս ամն դ . Ինչ էտ սա անուանել զինքն , և սպան զսա Ինչ . Վարդան :

» Cajus annis xv. hic deum se nominare fecit; et Deus ipsum interfecit . Vardan .

2055. (Թարգմանիչն կամ մեկնիչն փիլոնի , 'ի նախերգանս՝ որ 'ի սկիզբն ճառի նախախնամութեան .)

* Մեծ խնաման փիլոն իսրայէլացի գլուխ . . . քաղաքապետ էր զայնու ժամանակաւ յաղէքսանդրիա . և հրեշտակութեամբ չոգաւ սա 'ի

հռոմ առ գայիոս կայար . և դարձաւ անգրէն անարգանք . և այս 'ի ժամանակի քարոզութեանն պետրոսի 'ի հռոմ զորմէ պատմէ եւսեբիոս պատմիչեայ :

(Interpres, vel Glossarius Philonis in argumento sub principio Sermonis de Providentia).

» Magnae sapientiae vir Philo Israelita . . . praefectus tunc temporis Alexandriae, legatione functus est Romae apud Cajum Caesarem, rediit autem cum ignominia; et hoc factum fuit tempore praedicationis Petri

(factus), et magna pars Nicaeae corruit «. Haec supradictus vir. Hoc autem sanè magnum est argumentum ejus anni, quo Salvator noster passus est, secundum testimonium Evangelii Joannis, quod post decimum quintum annum Tiberii triennium doctrinae Christi fuisse testatur. Juxta haec tempora Josephus quoque refert, in diebus Pentecostes commotionem strepitumque primùm sacerdotes occupasse, ac deinde vocem repentinam ex adyto templi auditam fuisse haec ita dicentem, Migremus hinc, migremus. Atque aliud quidpiam idem Josephus scribit, quippe quod Pilatus Praeses eo tempore Caesaris imaginem nocte in templum, ubi minime fas erat, introductam statuit, et magnae perturbationis, et seditionis exordium iniecit inter Judaeos, atque inde multae calamitates supra calamitates genti Judaeorum accesserunt. Flaccus Avilius, Alexandriae et Aegypti Praefectus a Tiberio missus, plurimas fraudes in gentem Judaeorum subte-
xerat.

Urbis Conditae	Olympias	Anni Abrahae	Rom. Tiberius	Judaeor. Herodes	
Jerosolymitarum r. Episcopus ab Apostolis ordinationem suscipit, Jacobus Frater Domini nostri Jesu Christi.		2049	20	20	Pilatus post insolentiam de Caesaris imagine relata Gazophilacium, quod a Judaeis Corban vocabatur, in aquaeductum expendens, duplicis seditionis eis causa extitit.
Philo Alexandrinus vir eruditissimus agnoscebatur.		2050	21	21	

Sejanus Tiberii Procurator, qui plurimum poterat apud regem, universim gentem Judaeorum deperendam exproscit. Meminit autem hujus Philo in secunda relatione.

U. C. 790	Tiberius mortem comminatus est accusatoribus Chistianorum. Refert autem Tertullianus Romanus (scriptor).	204	2051	22	22	Pilatus de Christianorum religione Tiberium certiore fecit, ille vero Senatum et Matrem suam Hemenam.
	Cajus semetipsum inter Deos refert. Cajus Memmii Reguli filii uxorem duxit, impellens Memmiam, ut uxoris suae patrem esse se scriberet.		2052	23	23	Agrippa filius (sc. nepos) Herodis regis accusator Herodis Tetrarchae Romam profectus, a Tiberio in vincula conjicitur. Multi Senatorum et Equitum caesi.
	Pontius Pilatus in multas incidens calamitates, sibi ipsi manus infert. Narrant autem, qui Romanorum res scriptis mandaverunt.		2053	1	24	Cajus Agrippam vinculis liberatum, regem Judaeorum fecit. Flaccus Avilius Procurator Aegypti, multis Judaeos calamitatibus opprimit. Cajus transfugas internecione delevit. Cajus Petronio Syriae Procuratori, ut simulacrum Jovis qui celebris dicebatur, Jerosolymis statueret, mandavit.
	Plurimi nobilium à Cajo caesi; quique sorores suas exilio multatas in insulas conjecit.	205	2054	2	1	Flacco in Judaeos fraudes facienti consentientes turbae Alexandrinorum, varios cruciatus in eos excitabant; Synagogamque eorum appellatam imaginibus, statu, aris et victimis polluebant. Philo in eo libro, quem ipse ad Flaccum scripsit, (haec) refert, siquidem ipse quoque adfuit, dum haec fierent, atque Legationis responsum ad Cajum deportandum suscepit.
	Petrus Apostolus cum primùm Antiochenam ecclesiam fundasset, Romanorum urbem proficiscitur, ibique Evangelium praedicat, et commoratur illic Antistes Ecclesiae annis viginti (quinque).		2055	3	2	Et per totius orbis Synagogas Judaeorum statucae et imagines Caji, necnon arae erectae. Narrat autem Philo, et Josephus.
	Cajus a suis ministris occisus.		2056	4	5	Marcus Evangelista interpres Petri, Aegyptum et Alexandriam profectus, Uncti Domini verbum annuntiabat.
	Ingens fames orbem terrarum obtinet, et ea, quae in Actibus Apostolorum prophetia Agabi habetur, completur, qua nimirum famem in toto orbe futuram praesignaverat.	206	2057	1	4	Primus Antiochiae Episcopus constituitur Evodius.
			2058	2	5	
			2059	3	6	
	Claudius de Britannis triumphavit.	2060	4	7		Agrippa mortuus est. Post quem Agrippa ejusdem filius, rex gentis à Claudio substituitur.

Romae, de quo refert Eusebius Pamphili «.

Fragn. Gr. ad verbum.

2049. Πιλάτος μετὰ τὴν στάσιν Ἰουδαίων διὰ τὰς Καίσαρος εἰκόνας, τὸν λεγόμενον Κορβανᾶν, ἥτοι θεῖον θησαυρὸν, εἰς ὑδάτων καταγωγὴν ἐδαπάνησε, καὶ αὐτὸς στασιάζειν ἠνάγκαζεν. Sync. 261. D.
2052. Ἀγρίππας υἱὸς Ἡρώδου τοῦ βασιλέως, κατήγορος Ἡρώδου τοῦ

Τετράρχου, ἀφικόμενος ἐν Ρώμῃ, δεσμεῖται ὑπὸ Τιβερίου. Chron. Pasch. 184. A.

2053. Γάιος ἑαυτὸν ἀποθεῖ. Sync. 261. E.

2054. Γάιος ... Ἀγρίππαν λύσας τῶν δεσμῶν βασιλέα τῶν Ἰουδαίων κατέστησεν. Chron. Pasch. 184. C.

2054. Φλάκκος Ἀβίλιος Αἰγύπτου ἐπαρχος παντοίαις συμφοραῖς τὸ Ἰουδαίων ἔθνος καδυπέλαβεν. Sync. 263. D.

2060. Κλάυδιος κατὰ Βρεττανίων ἐδριάμβησεν. Sync. 264. D.

Հին Համայն	Ողորդական	Ա Աբրահամ	Հ Հաբակի	Հին Աբրահամ	Հին Աբրահամ
K ա	Մ	սկա	Ե	ա	'Ի մէջ Թերայ և Թերապայ ուսեալ կողմն իբրև վտառան Է:
K ա	Մ	սկա	Ե	ա	'Ի Թերայ մինչև զայսմայր Թաբառորու Թեանն կացեալ 'ի նահանգի համարի լին նէր այնուհետև:
K ա	Մ	սկա	Ե	ա	Սով սատակ եղև յեղադա, մինչև գրուի միտ վաճառել զգիրաբանայի: Սով ուստի եղև 'ի հոռոմ:
K ա	Մ	սկա	Ե	ա	Վաղարշի զփոխարին հրեաւորանի ոստիկան առաքել. առ որով պարտաւորեալ չարախո սեալ 'ի հրեայն առնէր ընդ անձին պատաս խանի:
K ա	Մ	սկա	Ե	ա	'Ի դատաւորութեանն փոխարին կռիւ լի նէր հրեայն 'ի կեսարիա ստրատոնեայ. և բազում գունդք անկանէին 'ի նոցանէ:
K ա	Մ	սկա	Ե	ա	Փետտոս փոխարին առաքել փոխարին. առ որով եկաց 'ի մէջ պարտաւորեալ. և պատասխանի ապր. վասն որոյ և պաղա տէրն. և անդ յատենին գիրաբան լսել ագ րիպաս Թաբառոր. և կապեալ 'ի հոռոմ առաքել:
K ա	Մ	սկա	Ե	ա	Ներոն զադրիպիա սպան զիւր մայր. և զհորաբոր:
K ա	Մ	սկա	Ե	ա	Չփետտոս դատաւոր հրեաւորանի աղբիւնոս յաջորդեաց:
K ա	Մ	սկա	Ե	ա	Չյակոբոս եղբայր ան՝ զոր ամենեքեան արգար կռիւն. քարամբք սպանին հրեայք. և յաջորդէ զաթոռ եպիսկոպոսութեան նորա սիմէոն, որ և սիմոն:
K ա	Մ	սկա	Ե	ա	Ներոն 'ի հոռոմ քնարահարաց յաղթեաց. Հրայրեացք բազում եղին 'ի հոռոմ: Հարժմամբք զքաղաք կործանեցան. զաւորիկիւս, և յերապոլիս, և կողուսսէ:
K ա	Մ	սկա	Ե	ա	Բազում նշանաւորք 'ի հոռոմ կոտորե ցան: Ներոն ընդ այլ արս փառաւորս և զհորա բիւ զիւն իւր սպան. նոյն և զկորնուտոս փիղիստոս հալածեաց:
K ա	Մ	սկա	Ե	ա	Մուսոնիոս և պոլուսարքոս փիղիստոս ճանաչեցին:
K ա	Մ	սկա	Ե	ա	Չհոռոմեացեաց եկեղեցւոյն յետ պետրոսի զեպիսկոպոսութեան յաջորդեաց զինոս ամս ժո:
K ա	Մ	սկա	Ե	ա	Ներոն 'ի վերայ ամենայն յանցանացն նախ հալածանս քրիստոնէից յարոյց. առ որով Պետրոս և Պաղղոս առաքեալքն 'ի հոռոմ վկայեցին:
K ա	Մ	սկա	Ե	ա	Հրեայք 'ի հոռոմեացեաց ապստամբեցին. քանզի կեսարայ որդւոյ փորի ագահու թեանն չկարացին հանգարակել. առ որով ներոն առաքեաց զվկայիստոս սպարապետ. որ զբազում ինչ զհրեայն նորոգեաց:

Սկսածիս յերկուս պատերազմունս յաղթեաց հրեայն, և պաշարեաց: Վաղարշս՝ Եօթն ամիս Թա
բառորեաց, և 'ի մէջ հրապարակին 'ի հոռոմ քաղաքի գլխատեցաւ: Նիտաղիոս Թաբառորեաց ամիսս Գ.
և անձին արար: Ներոն առ չժուժալ չարաչար գուժիցն՝ որ յամենայն կողմանց պատմէին նմա, 'ի
բուրաստանի ուրեմն անձին արար: Յետ ներոնի գաղաւթի յիւրեբրիա, և բիտիղիոս 'ի գերմանիա, և ոթոն
'ի հոռոմ, առանձինն իւրաքանչիւրք աճապարէին յիշխանութիւնն:

(ad verbum) 2064. Λιμού κατὰ τὴν Ἑλλάδα γεγονότος μεγάλου, Pasch. 192. E.
 2071. Νέρων ἀνείλε τὴν αὐτοῦ μητέρα Ἀγριππίναν, καὶ τὴν τοῦ πατρὸς ἀδελφὴν. Sync. 267. E.
 2078. Νέρων ἐπὶ Ρώμῃς κιθάρίζων ἐνίκησεν. Sync. 267. E.
 2079. Κατὰ τῆς Νέρωνος πρεπέζης κεραυνὸς ἔπεσεν. Sync. 267. E.
 2081. Μουσώνιος καὶ Πλούταρχος φιλόσοφοι γνωρίζοντο. Chron. 2084. Φλάβιος Ἰώσηπος συγγραφεὺς, στρατηγὶσάς ὑπὲρ Ἰουδαίων, καὶ μέλλων ... ἀναιρεῖσθαι, θεσπίζει Οὐεσπασιανὸν περὶ τῆς Νέρωνος τελευτῆς, καὶ τῆς αὐτοῦ ... βασιλείας. Chron. Pasch. 192. D.
 2084. Ἰουδαῖοι Ρωμαίων ἀπέστησαν ἐπὶ Κεστίου Φλώρου διὰ πλεονεξίαν αὐτοῦ ἀμετρον. ἐφ' οὗς ὁ Νέρων Οὐεσπασιανὸν στρατοπεδάρχην ἐξέπεμψε, πολλὰ τῆς Ἰουδαίας ἀγανακτῶμενον (lege cum Scal. ἀνα-

<i>Urbis Conditae</i>		<i>Olympias</i>	<i>Anni Abrahae</i>	<i>Rom. Claudius</i>	<i>Judae. Agrippas an. XXVI.</i>	
<i>U. C. 800</i>	Censu Romae a Claudio agitato, inventae sunt civium descriptae myriades DCXCIV. et x. unum.		2061	5	1	Inter Theram et Therasiam exorta est insula, ferè stadiis xxx.
	Sub Procuratore Judaeae Cumano in diebus azymorum tanta est Jerosolymis orta seditio, ut se invicem conculcantibus, et in portarum exitu ex turba corrueunte deperditis, trium amplius myriadam numerus Judaeorum reperiretur.	207	2062	6	2	Thracia hucusque regnata, in Provinciae deinceps statum redacta.
			2063	7	3	
			2064	8	4	Fames ita praevaluit in Graecia, ut modius unus sex didrachmis venundatus fuerit. Magna fames Romae facta.
			2065	9	5	
			2066	10	6	
	Sub Felice Procuratore Judaeae multi seductores surgentes decipiebant populum, in quibus et Aegyptius quidam (pseudo) propheta, ferè tribus myriadibus ex suis seductis coactis, magnas res moliebatur, qui tamen Felice duce militiae dissipatus. Narrat autem Josephus consentaneum Apostolorum Actibus, id quod Paulo dictum à Tribuno: Tunc ille Aegyptius es, qui ante hos dies, discernens eduxisti in desertum quatuor millia virorum?	208	2067	11	7	Claudius Felicem Procuratorem Judaeae mittit; apud quem Paulus Apostolus a Judaeis accusatus pro seipso respondebat.
			2068	12	8	
			2069	13	9	Sub Felice Praeside seditio Judaeorum in Caesarea Stratonis orta, et multa eorum agmina deperdita.
			2070	14	10	Festus in Felicia locum mittitur, apud quem in medio (tribunali) stetit Paulus Apostolus, respondens pro iis, de quibus exposcebatur, et ibi in tribunali accedit ut audiret Agrippa rex; vinctus autem Romam mittitur.
			<i>Nero annis XIII. mens. VII.</i>			
<i>U. C. 810</i>	Nero Romae Citharoedos vicit.	209	2071	1	11	Nero Agrippinam occidit suam matrem, sororemque patris sui.
			2072	2	12	
			2073	3	13	
			2074	4	14	
			2075	5	15	
	Post Marcum Evangelistam, Alexandrinae Ecclesiae Episcopus constituitur Ananias (Hier. Annianus), qui que obtinuit dignitatem annis xxvi.	210	2076	6	16	Festo Judaeae praesidi Albinus succedit.
			2077	7	17	Jacobum Fratrem Domini quem omnes Iustum appellabant, lapidibus oppresserunt Judaei. Succedit autem in throno episcopatus ejus Simeo, qui et Simon.
			2078	8	18	
			2079	9	19	Nero Romae Citharistas superavit. Incendia multa Romae facta. Terraemotu III. urbes conciderunt, Laodicia, Hierapolis, et Collossae.
			2080	10	20	Multi nobilium Romae caesi. Nero cum caeteris viris insignibus et Octaviam uxorem suam interfecit. Idem et Cornutum Philosophum expulit.
<i>U. C. 820</i>	Olympias ista non est acta, Nerone suam praesentiam differente, atque adeo (anno) insequenti facta.	211	2080	10	20	Musonius et Plutarchus Philosophi agnoscebantur.
	Nero in Olympiade coronatus fuit. Siquidem Cerycas, Tragoedos, Citharistasque, necnon Aurigas pullicos, Teletosque, et Decem pullicos superavit.		2081	11	21	
	Rursus Nero in Isthmiis, Pythiis, Actiis, inter Cerycas, Tragoedos, et Citharistas coronas adeptus est.		2082	12	22	Romanae Ecclesiae post Petrum episcopatum excepit Linus annis xiv.
	Neroni Senatus expensarum nomine myriadem et mille pecuniarum annuatim tribui ratum habuit.		2083	13	23	Nero super omnia delicta, primus persecutionem in Christianos excitavit, in qua Petrus et Paulus Apostoli Romae martyrium passi sunt.
	Flavius Josephus historiographus, dux belli Judaeorum creatus est; cum autem jam jam à Romanis interficiendus esset, Vespasiano praedicat de morte Neronis, et ejus regno.	212	2084	14	24	Judaei a Romanis defecerunt, quum non possent sustinere avaritiam Cestii filii Flori. Interea Nero transmisit Vespasianum magistrum militiae, qui plurima Judaeorum (negotia) restauravit.

Vespasianus duobus praeliis Judaeos superavit obseditque. Galba septem menses regnavit, et in medio Romanae urbis foro decollatus fuit. Vitellius regnavit menses III. et se ipsum interfecit. Nero cum non posset ferre pessimos rumores undique ad se relatos, in horto quopiam semet interfecit. Post Neronem Galba in Hyberia, Vitellius in Germania, Otho Romae, singuli privatim festinabant ad imperium.

κτησόμενος). Sync. 268. A.

(ad sens.) 2061. Νῆσος μεταξύ Θήρας καὶ Θηρασίας σταδίων λ'. ἐφάνη. Sync. 265. B.

2062. Οράκη ἀπὸ τοῦ δε τοῦ χρόνου ἐπαρχία ἐξημεράτησε, βασιλεύουσα πρὶν. Sync. 265. B.

2070. Φῆστος διάδοχος Φήλικος ὑπὸ Νέρωνος ἐπέμψθη, ἐφ' οὗ οὐδεὶς Παῦλος, παρόντος καὶ Αἰγρίππα τοῦ βασιλέως Ἰουδαίων, ἀπολογησάμε-

νος, δέσμιος εἰς Ρώμην ἐκπέμπεται. Sync. 268. A.

2084. Μετὰ Νέρωνα Γάλβας ἐβασίλευσεν ἐν Ἰβηρίᾳ, Οὐτέλλιος (ἐν) Γερμανίᾳ, Οὐδων ἐπὶ Ρώμης. Ἐκαστος αὐτῶν ἰδίᾳ ἐπέβη τῇ ἀρχῇ. Γάλβας ἐβασίλευσε μῆνας ζ'. καὶ ἐν μέσῃ τῇ Ρωμαίων ἀγορᾷ τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη. Οὐδων βασιλεύσας μῆνας ε', διεχειρίσατο ἑαυτὸν. Οὐτέλλιος βασιλεύσας μῆνας ι', ἐσφάγη ἐν τῇ Παλατίᾳ Ρώμης. Chron. Pasch. 196. E.

Հին. Համայն	Ուղղակի Անվանում	Ան. Անվանում	Հին. Անվանում	Հին. Անվանում
				Վաստիանոս ամս Թ. և ամս Թ. և ամս Թ.
	Վաստիանոս Բնիկանի ի հրեառանի յիւ- րոց զօրացն անուանեցաւ :	սձե	ա	Իե
	Սկիզբն պատերազմի ընդ հրեայս արար՝ տիտոսիւ որդւով իւրով . յաղէքսանդրաց- ւոց քաղաքէն և Բնիկն ի հռոմայեցւոց քա- ղաքն չուեաց :	սձզ	բ	Իզ
				Յանտիոք երկրորդ եպիսկոպոս եկաց իզ- նաորոս :
				Մեհեան կապիտով ի հռոմ հրձիգ եղև :
				Հռոմ յեպիս ամեր քաղաքին եկի :

Տիտոս զհրեայս պաշարեաց . զերուսաղէմ ի հիմանց բրեաց . և ի բերդ արանց կոտորեաց . պատմէ յով-
սէպոս՝ սովով և սրով և ի բերդուց կոտորեալ . և այլ ևս իս : և թ բերդուց զերեաց վաճառակուր լի-
նել : Եւ պատճառս այնչափ բազմութեան ի քաղաքին գտանել զղատիկ պատեքատոնին ասէ լինել . յո-
րում ամենայն ազգն ի մի վայր գումարեալ էին . և միանգամայն իբրև ի բանտի արգելան : Պարտ իսկ
և պատշաճ էր նոցա՝ որ զհենարարն մեր յայնմ տօնի նենգեցին , ոչ այլ ուրեք երբեք՝ այլ յայնմ
ժամանակի զհատուցումն յանդգնութեանն կրել : Եւ ժողովի ամենայն ժամանակն մինչև ցերեկորդ
ամն վաստիանոսի՝ յորում եղև հուսկ յետին աւերն , ի հնգեթասաներորդէն տիբերի կայսեր , և ի սկզբ-
բանէ կենարար քարոզութեանն քնի՝ ամբ խթ : Իսկ յանտիոքայ պաշարմանէն՝ ամբ մէջ : Եւ յերկրորդ
ամէն դարեհի՝ յորում կրկին շինուած տաճարին եղև , ամբ շի : Եւ յառաջին կազմածոյ նորին առ սո-
ղոմոնիւ , ամբ ուձգ :

	Ուղղակի Անվանում	Ան. Անվանում	Հին. Անվանում	Հին. Անվանում
		սձե սձբ սձթ	գ գ ե	Վաստիանոս սկսաւ շինել զկապիտոլիոն :
	Յաղէքսանդրիա կոիւ եղև :	սղ սղա սղբ սղգ սղդ	զ է բ թ ժ	Կոդրոսն կանգնեցաւ յերկայնութիւն ձիւ կանգուն :
Կպլ	Վաստիանոս զվարանդիա արձակեաց . որ և վախճանեցաւ իսկ :			Սով (հա) ստտիկ եղև ի հռոմ . մինչև ի բա- ղում աւուրս՝ զմիոյ աւուր մեռեալս հանել ա- ւելի քան զերես :
	Հռոմայեցւոց եկեղեցւոյն զեպիսկոպոսութիւնն երկրորդ յաջորդեաց զնոս (կէրոս) ամս Թ :	սղե	ա	Սեբասիոս (Վեբաս , որ է Վեբաս) լեառն ի գլխոյ պատառեալ , և այնչափ հուր շնեաց , մին- չև շուրջ զգեղսն և զքաղաքսն այրեաց :
	Մեծ հրայրեաց շինուածոց եղևն ի հռոմ : Տիտոս խօթացաւ և վախճանեցաւ :	սղզ	բ	Դոմէտիանոսի կինն սեբաստէ անուանեցաւ :
	Սկիզբն իսկոսն զձիւ պատգամաւորութեան տալով տիտոս աստուած անուանեցաւ :	սղե	ա	Դոմէտիանոս ներքին առնել զարս արգել :
	Յետեայ թ նուիրական կոյր ի խարդաւա- նութեան ըմբռնեալ պատժեցան :	սղբ	գ	Դոմէտիանոս յեւպատրիգեանցն զբազումս հալածեաց և կոտորեաց , որ են ազնուականք :
	Վաղէքսանդրացւոց եկեղեցւոյն առնու զեպիս կոպոսութիւնն արկիոս ամ Թ :	սձ սձա	գ ե	Դոմէտիանոս զանիպապիւրս մեհեանն կազ- մեաց :
	Կասամոնք և դակք ետուն պատերազմ ընդ հռոմայեցիս , և սատակեցան :	սձբ սձգ	զ է	Երկուց ամսոց անուանք փոխեցան . սեբաստէ բերի՝ գերմանիոս . և հաբեմբերի՝ պարթե- նիկոս :
Կպլ	Հռոմայեցւոց եկեղեցւոյն զեպիսկոպոսութիւնն թ յաջորդեաց կղէմս ամ Թ :	սձդ սձե	բ թ	Դոմէտիանոս զբազումս հալածեաց և կոտո- րեաց :
	Դոմէտիանոս զբազումս և զփրկոսիայս հռո- մայեցւոց մերժեաց :	սձզ	ժ	Դոմէտիանոս զգալս և զգերմանիկս ձաղեաց :
	Գլխաւոր յետեայ կուսանացն կոռնէկիս յա- պականութեան շարխոսեալ՝ կենդանւոյն թա- ղեցաւ ըստ օրինաց :			

(ad verbum) 2090. 'Εν Αλεξανδρείᾳ στάσις. Sync. 272. B.
 2091. 'Εν Κύπρῳ τρεῖς πόλεις σεισµῷ κατεπτάθησαν. Sync. 272. B.
 2095. Τὸ Βέσβιον ὄρος ... κατὰ κορυφῆς ῥαγὲν, ἐξέφύσησε πῦρ τοσ-
 οῦτον, ὡς κατὰ φλέξαι τὴν παρακειμένην χώραν καὶ τὰς πόλεις. Ce-
 dren. 191. D. vjde et Sync. 273. B.
 2097. Τῆς συγκλήτου ψηφισμένης Τίτος θεὸς ἀνηγορεύθη. Cedren.
 175. A.
 2098. Δομετιανὸς εὐνουχίῳ εὐδρας ἐκώλυσεν. Chron. Pasch.
 199. C.
 Τῆς ἐστίας τρεῖς παρθένοι ἱέρειαι κατεδικάσθησαν ἀλοῦσαι φθορᾷ
 (Scal. phorās). Sync. 273. C.
 2101. Δομετιανὸς τὸν ἄξυλον γὰρ κατεσκέυασεν. Chron. Pasch. 199. C.

Urbis Conditae	Olympias	Anni Abrahae	Rom. Agrippas	Judae.
				Vespasianus ann. ix. mens. xi. dies xxii.
Vespasianus apud Judaeam Imperator a suo exercitu appellatus est.		2085	1	25
Initium belli cum Judaeis fecit per Titum filium suum; et ab urbe Alexandrinorum ipse Romanorum urbem perrexit.		2086	2	26
				Antiochia secundus Episcopus constitutus est Ignatius.
				Templum Capitolii Romae incensum.
				Novissima eversio Templi Hierosolymitani.

Titus, Judaeis obsidione pressis, et Jerosolymis funditus eversis, vi. myriadas virorum interfecit. Josephus refert fame et gladio cxx. myriadas perisse, et alias quoque xl. atque x. myriadas captivorum publice venundatas. Caussam verò tantae multitudinis in urbe repertae, Paschatis solemnitate fuisse asserit, qua gens universa in unum locum collecta fuerat, atque uno quasi carcere inclusa. Et quidem jure meritoque oportuit eos, qui in Salvatorem nostrum ea solemnitate conspirarunt, non aliàs unquam, sed eodem tempore poenas luere temeritatis. Colligitur autem omne tempus usque ad secundum annum Vespasiani, quo est facta novissima eversio, à quinto decimo Tiberii Caesaris (anno), et ab exordio salutaris praedicationis Christi, anni xlii. Ab obsidione vero Antiochi, anni ccxxxviii. Et a secundo anno Darii, quo secunda aedificatio templi est facta, anni dxc. A prima autem exstruktionem ejus sub Salomone, anni mchl.

	Olympias	Anni Abrahae	Rom. Vespasianus	
	213	2087 2088 2089 2090	3 4 5 6	Vespasianus Capitolium aedificare caepit.
Alexandriae facta seditio.				
Cypri insulae iii. civitates terraemotu corruerunt.	214	2091 2092	7 8	Colossus erectus in longitudinem cxxviii. cubitorum.
Vespasianus Colonias deduxit, qui et mortuus utique est.		2093 2094	9 10	Fames (lege, pestis, λοιμός, non λιμός) ingens Romae facta, ita ut plurimum dierum spatio singulis diebus mortuos educerent plus quam myriadas.
			Titus ann. ii. mens. ii.	
Romanae ecclesiae Episcopatum secundus excepit Linus (Cletus, vel Anacletus) annis viii.		2095	1	Vesuvius mons à vertice ruptus tantum expiravit ignis, ut circumjacentes villas et urbes exureret.
Magnum incendium aedium, Romae factum. Titus morbo laborans decessit.	215	2096	2	
			Domitianus ann. xvi.	
Senatu decretum publicum dante Titus Deus est appellatus.		2097	1	Domitiani uxor Sebaste (sc. Augusta) appellata.
Vestae iii. virgines consecratae, quum in strupro deprehensae fuerint, poenas dedere.		2098	2	Domitianus viros Eunuchos fieri prohibuit.
Alexandrinae ecclesiae episcopatum suscipit Abilius annis xii.		2099	3	Domitianus plurimos Eupatridarum expulit caeditque, qui sunt Nobiles (Patricii).
Nasamones et Daci bellum cum Romanis committentes, interempti.	216	2100 2101	4 5	Domitianus templum ligni expers construxit.
		2102 2103	6 7	Duorum mensium nomina mutata, Septembris in Germanicum, et Octobris in Parthenicum.
Romanae Ecclesiae episcopatum iii. excepit Clemens annis ix.	217	2104 2105	8 9	Domitianus plurimos proseripsit, et occidit.
Domitianus Mathematicos et Philosophos Romanorum expulit.		2106	10	Domitianus de Dacis et Germanis triumphavit.
Principalis inter virgines vestales Cornelia stupri accusata, juxta legem viva defossa est.				

2102. Δύω μῆνες μετωνομάσθησαν Σεπτέμβριος Γερμανικός, καὶ Οκτώβριος Δομετιανός. Chron. Pasch. 199. D.

2106. Ἡ πρώτη τῶν τῆς Εστίας παρθένων Κορνηλία ἐπὶ φθορᾷ κατηγορήθη καὶ ζῶσα κατωρύγη... κατὰ τὸν νόμον. Chron. Pasch. 199. E.

2106. Δομετιανός ἐδριάμβευσε κατὰ τὸ Δακῶν καὶ Γερμανῶν. Sync. 273. D.

(ad sensum) 2091. (ὁ) Κολοσσός ἀνεστάθη μῆκος πόδων ρκζ'. ἐκ χαλκοῦ. Sync. 272. B.

2093. Λοιμός κατὰ τὴν Ρώμην μέγας, ὥς κατ' ἡμέραν ὑπὲρ μύριους θνήσκειν ἐπὶ πολλάς ἡμέρας. Sync. 272. B.

2099. Δομετιανός εὐπατρίδας πολλοὺς μετέστησε Ρώμης. Sync. 273. C.

Հին Հոռոմայ	Ուղղություն	Այս Աբրահամ	Հոռոմ. Պատմություն	
Փղառնոս յովսէպոս յայսմ բովանդակէ զերկ- րորդ նախնեացն պատմութիւն :	մթ ը	սճէ սճը	Ժա Ժբ	Հրաման ետ կայսր 'ի քաղաքս որթ մի տնկել :
Պոմէտիանոս դարձեալ զուսողս և զփիղիսո- փայս հռոմայեցւոց հարածեաց :		սճթ	Ժդ	Պոմէտիանոս զբազումս կոտորեաց յեւպատրի- զացւոց, և հալածեաց :
Երկրորդ յետ ներոնի դոմէտիանոս հալածեաց զքրիստոնէայս . առ որով առաքեալն յովհան նէս 'ի պատմին կղզի տուաւ . ուր զյայտնու- թիւնն ասեն լինէր նմա տեսանել . և պատմէ ի լինէոս :		սճԺ	Ժզ	Ապողոնիոս տիւանացի, և եփրատէս փիլիսո- փայք ճանաչէին :

Պոմէտիանոս զազգն դաւթի հրաման ետ կոտորել, զի մի ոք սլայազատ Թագաւորութեանն հրէից
մնացէ : և պատմէ բրէտտիոս, բազում քրիստոնէից առ դոմէտիանոսիւ վկայեալ : և փղաւեա դոմէ-
տիլա (և) փղաւոսի կղէմեայ հիպատի քեւորդի փախեալ 'ի կղզին պնտիա . քանզի քրիստոնէայ զանճն
խոստացաւ :

	մթ թ	սճԺա սճԺբ	Ժե Ժզ	Սճանդանք բազում 'ի հռոմ և ընդ տիեզերս լինէին :
			Եւրոպայ ասիա և ալ փյունի :	Պոմէտիանոս սպանաւ 'ի պաղատան :
Սղէքսանդրացւոց եկեղեցւոյն ք եպիսկոպոս կաց (եկայ, կամ կայ) կերդոն 'ամս Ժա :		սճԺգ	ա	Յոստոս տիբերացի հրէից մատենագիր ճա- նաչէր :

Օ դոմէտիանոսի պատիւ համարեցաւ սինկղիտոսն լուծանել, և զհալածականսն ածել զորս միան-
գամ 'ի զուր համարեցան փախստական լինել . և զիւրաքանչիւր տունս և զարարս առնուլ միւսան-
գամ : Լսեն յայնմ Ժամանակի և զյովհաննէս առաքեալ արձակեալ 'ի կղզւոյն յեփեսոս, և յիւր
կայանսն դառնալ :

Կերուաս յախտէ ապականեցաւ 'ի սաղուէս տեան բուրպատանն :	սճԺգ	ա	Սինկղէտոսն զներուաս Ժա համարեցաւ :
--	------	---	------------------------------------

Օ յովհաննէս առաքելոյ մինչև ցտրայիանոսի Ժամանակսն պատմէ յերկարել իրինէոս : Յետ որոյ լսողք
նորին ճանաչէին 'պապիաս յերապոլիտացի, և պողիկարպոս զմիւռնացւոց նահանգին եպիսկոպոս :

Տրայիանոս զգահս և զսիւլթացիս ճաղեաց :	մի	սճԺե սճԺզ սճԺէ սճԺը սճԺԹ	բ դ դ ե զ	Տրայիանոս զգահի ընդ նահանգաւ արար :
Հռոմայեցւոց եկեղեցւոյն զեպիսկոպոսութիւնն յաջորդեաց ք աղէքսանդրոս ամս Ժ :	միա	սճի սճիա սճիբ սճիգ	է ը Թ Ժ	'ի հռոմ ոսկեղէն տունն 'ի հրգեհէ ապակա- նեցաւ :
				Շարժումն մեծ լեալ կործանեաց զմէնէսիայ աշխարհի ք քաղաքս, զեղիս, զփրինա, զպիւ- տանէ, և զկիսէ : Եւ զեղլէգացւոյն, զպոլոնաց- ւոյն, և զովքիացւոց :

'Ի տրայիանոսի' հալածումն 'ի վերայ քրիստոնէից յարուցանել, սիմոն կղէոպայ' երուսաղէմի եկեղեցւոյն
եպիսկոպոս' վկայեցաւ : զոր յաջորդեաց յոստոս : Եւ յայնպէս անտիոքացւոց եպիսկոպոս մարտիրոսացաւ .
յետ որոյ ք անտիոքացւոց եպիսկոպոս եկաց երոն :

Պղինիոս սեկունդոս դատաւոր նահանգի ուրումն 'մահապարտս բազումս 'ի քրիստոնէից արար . և
արժանի ըստ իւրոցն նոյնպէս և առնոյր փոխարէնս . յամբոն ելեալ բազմութեանն չգիտէր զինչ
պարտիցէ նմա գործել . զգացուցեալ տրայիանոսի արքայի' ցուցանէր, Թէ բայց միայն զկուռս չաշտելոյ
ոչինչ անըմբռնութիւն գտանել 'ի նոսա . և այնմ ևս հմուտ առնէր, ընդ առաւօտս յառնել քրիստոնէից,
և զքս ԺԺ փառաւորել, և արգելուլ 'ի չնութեան, և 'ի սպանութեան, և յայլոց ևս նոյնպիսի իրաց :
և առ այս պատասխանի գրէր, խնդիր առնել աղգիս քրիստոնէից : և պատմէ տէրտիղիանոս :

Fragm. Gr. ad verbum,

2109. Δομετιανός ... τοὺς μαθηματικούς δεύτερον ἀπήλασε καὶ
φιλοσόφους τῆς Ρώμης. Sync. 273. C.

2109. Δεύτερος μετὰ τὸν Νέρωνα Δομετιανός Χριστιανούς ἐδίω-
ξεν. ἐπ' αὐτοῦ (δὲ, καὶ) ὁ Ἀπόστολος Ἰωάννης εἰς Πάτμον ἐξορίζεται
τὴν νῆσον, ἐνθα τὴν Ἀποκάλυψιν ἐώραχέναι λέγεται, ὡς δημοὶ Εἰρη-
ναῖος. Chron. Pasch. 200. B. C.

2110. Δομετιανός τοὺς ἀπὸ γένους Δαβὶδ ἀναιρεῖσθαι προσέταξεν,
ἵνα μὴ τις διαμείνῃ διάδοχος τῆς τῶν Ἰουδαίων βασιλικῆς φυλῆς. Chron.
Pasch. 200. C. et Sync. 273. D. Ἰσπορεὶ ὁ Βρέπτιος πολλοὺς χριστι-
ανούς κατὰ Δομετιανὸν μαρτυρηκέαι. Ibidem. (ἐν οἷς!) καὶ
Φλαυία Δομετίλλα ἐξαδέλφη Κλήμεντος Φλαυίου Ὑπατικοῦ, ὡς χρι-
στιανὴ εἰς νῆσον Ποντίαν φυγαδεύεται. Sync. 273. E.

2111. Ἐν Ρώμῃ θεοσημεῖται πολλοί καὶ καδόλης (Scal. καδ' ὄλης)

Urbis Conditae	Olympias	Anni Abrahae	Rom. Domitia- nus	
Flavius Josephus hac (Olympiade) concludit Secundam Antiquorum historiam.	218	2107 2108	11 12	Mandavit Caesar, ne vites in urbibus plantare quis posset.
Domitianus rursum Mathematicos et Philosophos Romanorum ejecit.		2109	13	Domitianus multos Eupatridarum caecidit, expulitque.
Secundus post Neronem Domitianus Christianos persecutus est, sub quo Apostolus Joannes in Patmum insulam relegatus fuit, ubi Apocalypsin vidisse eum ajunt. Refert autem Irenaeus.				
Quartus Ecclesiae Romanae episcopus constituitur Euarestus annis XIII.		2110	14	Apollonius Tyaneus, et Euphrates Philosophi agnoscebantur.

Domitianus stirpem David interfici praecepit, ut nullus successor regni Judaeorum superstes foret. Refert autem Brettius, plurimos Christianorum sub Domitiano subiisse martyrium: Flavia vero Domitilla, Flavii Clementis Consulis ex sorore neptis, in insulam Pontiam fugit, quia se Christianam esse professa est.

	219	2111 2112	15 16	Divina signa plurima Romae et toto orbe eveniebant.
		Nerva an. I. mens. III.		Domitianus occisus in Palatio.
Alexandrinae ecclesiae III. episcopus constituitur Cerdo annis XI.		2113	1	Justus à Tiberiade Judaeorum Scriptor agnoscebatur.

Domitiani honorem Senatus tollendum censuit, exulesque reducidos quoscumque frustra ejectos putaverunt, atque singulos domos possessionesque recipere. Ajunt et Joannem Apostolum eo tempore remissum ex insula in Ephesum, atque in propriam domum reversum.

Nerva morbo extinctus in hortis Sallustianis.		Trajanus ann. XIX. mens. VI.		
U. C. 850	2114	1		Senatus Nervam Deum reputavit.

Joannem Apostolum usque ad Trajani tempora permansisse Irenaeus tradit. Post quem ejusdem auditores agnoscebantur Papias Jeropolitanus, et Polycarpus Smyrnaeorum regionis episcopus.

Trajanus de Dacis et Scythis triumphavit.	220	2115 2116 2117 2118 2119	2 3 4 5 6	Trajanus Daciam sub provinciae jus redegit.
Romanae ecclesiae episcopatum excepit v. Alexander annis x.	221	2120 2121 2122 2123	7 8 9 10	Romae aurea domus incendio consumpta. Terraemotus magnus factus Menesiae regionis IV. urbes concussit, Elaeam, Myrrhinam, Pyitanas, et Cymas. Et Graeciae Opuntiorum, et Oritarum (urbes).

Traiano adversus Christianos persecutionem movente, Simon Cleopae (filius) Hierosolymitanae Ecclesiae episcopus martyrio coronatus, cui successit Justus. Itidem Antiochenae ecclesiae Episcopus martyrium passus, post quem III. Antiochenorum Episcopus constitutus Eron.

Plinius Secundus, cujusdam provinciae Praeses, plurimos Christianorum capitis damnavit, et condignam suis factis similiter retributionem recipit, turba nimirum in multitudine exorta, anxius haerebat, quid facto opus esset. Rem ad Trajanum regem deferendam putavit, declarans ei, praeter cultum Idolis non adhibitum, nihil dedecoris apud eos reperiri. De hoc etiam eum certiore faciebat, diluculo surgere Christianos solere, et Christum ut Deum glorificare, atque prohibere (suos) ab adulterio, homicidio, aliisque simillimis rebus. Ad haec vero rescribit (Trajanus), inquirendas (non esse) gentes Christianorum. Refert autem (haec) Tertullianus.

της οἰκουμένης γεγονάσι. Sync. 274. C.

2113. Ιούστος Τιβερεύς Ιουδαίος συγγραφεὺς ἐγνωρίζετο. Sync. 276. A.

2114. Νέρουας... νόσφ τελευτᾷ ἐν κήποις Σαλοστιανοῖς. Sync. 275. A.

2120. Ἐν Ρώμῃ ἐνεπρήσθη ἡ χρυσὴ οἰκία. Sync. 276.

2123. Τραϊανὸς κατὰ χριστιανῶν διωγμὸν κινήσαντος, Σίμων ὁ τοῦ

Κλεόπα τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις ἐκκλησίας ἐπίσκοπος (γενόμενος), ἐμαρτύρησε. Chron. Pasch. 201. 202.

(ad sensum) 2108. Δομετιανὸς διατάξατο ἐν ταῖς πόλεσιν ἄμπελον μὴ φυτεύεσθαι. Chron. Pasch. 200. A.

2110. Απολλώνιος ὁ Τυανεύς καὶ Εὐφράτης φιλόσοφοι ἤχμαζον. Sync. 275. A.

Հին. Հոռոմայ	Ուղղագր.	Ա. Աբբա.	Հոռոմ. Տրայանոս	
K պի	Աղեքսանդրացւոց եկեղեցւոյն չէ եպիսկոպոս կայ պիտոս ամս ժբ:	միբ	սճիդ	Ժա
	Յետ յոստոսի՝ երուսաղէմի եկեղեցւոյն զաթու չէ յաջորդեաց զակբէոս: յետ որոյ է տովբիտոս: յետ որոյ չէ բենիամին: յետ որոյ է յովհաննէս: յետ որոյ է մատաթիոս: յետ որոյ է փիլիպոս:	միբ	սճիե սճիզ սճիե սճիը սճիթ	Ժբ Ժդ Ժդ Ժե Ժզ
	Հռոմայեցւոց եկեղեցւոյն զեպիսկոպոսութիւնն չէ յաջորդեաց քսէստոս ամս ժա:		սճլ սճլա	Ժէ Ժը

Որ ի լիբէաստանի հրէայքն էին, առ յոյնսն՝ որ ընդ նոսա բնակեալ էին՝ ի մարտ և ի կռիւ սկսան գրգռել. և յեգիպտոս և յաղէքսանդրիա, և ի կիւրենէ, և ի Թեբայիդ. և յաղթեցին որք յաղէքսանդրիա յոյնքն էին: Եւ իբրեւ ի միջագետս ևս գրգռէին, հրաման ետ ինքնակալն լուսիայ կիտեայ՝ հանել ի նահանգէն: Կազմեցաւ ճակատս կիտոս. և բազում բեւրս ի հրէից սատակեաց. որոց յարդաւրել սրբել իրացն՝ դատաւոր հրէաստանի յինքնակալէն ցուցաւ:

K պի	Տրայանոս հիւանդութեամբ վախճանեցաւ:	միբ	սճլ	Ժթ	՝ի սաղամին քաղաք կիպրոս կղզւոյ դիմեցին հրէայք, և զյոյնսն՝ զոր անդ գտին, կոտորեցին, և զքաղաքն ի հիմանց յատակեցին:
	Ագրիանոս զաղէքսանդրիա խախտեալ ի հրէից նորոգեաց:		սճլգ	ա	Ագրիանոս հնազանդեաց զհրէայս՝ երկս աղաւտանքեալ ի հռոմայեցւոց:
	Սինկլիտոսն համարեցաւ զագրիանոս աստուած:		սճլգ	բ	
	Պղոտարբոս քերոնացի, և սեքստոս, և ագաթիբուզոս, և ղյինոմաւոս փիղիսոփայք ճաւաչէին:		սճլե	գ	
	Աղեքսանդրացւոց եկեղեցւոյն է եպիսկոպոս անկի յոստոս ամս ժա:	միե	սճլգ	դ	Սաւրամատք պատերազմ կրեցին: Եւ փրատէս սոյրիկեան փիղիսոփոս ճանաչէր: Ագրիանոս ի զբէաստան ի հրէից պանդուխտս առաքեաց:
	՝ի լինել շարժման՝ նիկիոմիդա կործանեցաւ, և ի նիկիա բազում տեղիք. որոց ի նորոգութիւն ինչս ետ ագրիանոս:		սճլե	ե	Ագրիանոս աթենացւոց՝ որ աղաչեցին զնա, օրէնս ի գրականայ և ի սոգնայ և յայլոցն կարգեաց:
	Կեփիսոս գետ զեղևսինս հնազանդեաց (հեղեբէոյ)՝ որում և կամուրջ գործեաց ագրիանոս. և յաթէնս իսկ ձմերեաց:		սճլը սճլթ	զ է	

Օ երուսաղէմի եկեղեցւոյն առաջնորդութիւնն յետ փիղիսոփայ Ժ յաջորդեաց եհէկաս (սէնէկա): յետ որոյ ժա յոստոս: յետ որոյ ժբ զէի: յետ որոյ ժգ եփրեմ: յետ որոյ ժդ յովսէփ: յետ որոյ ժե յուդա: սոքա ամենեքեան ի Թլիփատութենէն եպիսկոպոսք բաւեցին մինչ ի յագրիանոսի պաշարումն:

Ագրիանոս հմուտ եղև իրաց եղևսինացւոց. և բազում ինչ աթենացւոց քաղաքին պարգևեաց:	միբ	սճլա	ը	Հռոմայեցւոց եկեղեցւոյն զեպիսկոպոսութիւնն յաջորդեաց է երորդ տեղեւոյն ամս ժա:
---	-----	------	---	---

Կողրատոս առաքելոցն ունէնդիր, և արիստիդէս մեր իրի փիղիսոփոս աթենացի, ագրիանոսի պաղաւտանս վասն հրամանին պատասխանեայ ետուն: Բայց առեալ էր և ի սերէնեայ լուսաւոր դատաւորէն գիր վասն քրիստոնէից, Թէ սպանանել զնոսա չեն իրաւունք համբաւաւ միայն առանց քննութեան՝ մի և յիմք ամբաստանութեան: Վրէ առ մոնիկիոս փունդեան՝ առ հիպատին ասիացւոց փոխանակ, առանց փաստու ինչ և ամբաստանութեան մի դատել: և պապճիկ հրովարտակին մինչև ցայժմ շրջի:

K պի	Ինքնակալն հայր աշխարհի անուանեցաւ, և նորին կինն սեբաստէ:	միբ	սճլա սճլբ սճլգ սճլդ սճլե սճլզ սճլթ	Թ Ժ Ժա Ժբ Ժգ Ժդ Ժե Ժզ	Նիկոպոլիս և կեսարիա ի շարժմանէ կործանեցան:
	Ստոնինոս ոմն արքունական վախճանեցաւ յեգիպտոս. և վասն յայտնութեանն իբրև զած պատուեցաւ:	միե			Յանաիոք չէ եպիսկոպոս եկաց կուռնդիոս:
	Աղեքսանդրացւոց եկեղեցւոյն չէ եպիսկոպոս եւմէնէս ամս ժգ:	միթ			Ագրիանոս յաթէնս ձմերեաց, և ետես զիրս եղևսինացւոց. որոց և բազում ինչ կազմեաց. և զագոնն եդ. և մատենադարանս գործեաց:
					Փաբորինոս և պողէմոն հետորք ճանաչէին:

2124. Τὸ Πάνθειον ὑπὸ κεραυνῷ διεφθάρη. Sync. 276. B.
2125. Γαλατίας γ'. πόλεις σεισμῷ κατεπτάθησαν. Sync. 276. B.
2132. Τοὺς ἐν Σαλαμῖνι τῆς Κύπρου Ἑλλήνας Ἰουδαῖοι ἀνελόντες

τὴν πόλιν κατέκαψαν. Sync. 277. A.
2136. Σαυρομάται κατεπολεμήθησαν. Sync. 278. A.
2134. (Τραϊανόν. et infra Ἀδριανόν) ἡ σύγλητος θεὸν ἐβηφίσαστο. Sync. 277. A. et E.

Urbis Conditae		Olympias	Anni Abrahae	Rom. Trajanus	
U. C. 860	Alexandrinae ecclesiae iv. Episcopus constituitur Poetus (Hier. Primus) annis xii.	222	2124	11	Pantheon, id est Omnium Deorum templum, fulmine deperditum.
	Post Justum, in Ecclesiae Hierosolymitanae throno iv. successit Zacchaeus. Post quem v. Tobias. Post quem vi. Benjamin. Post quem vii. Joannes. Post quem viii. Matthias. Post quem ix. Philippus.	223	2125 2126 2127 2128 2129	12 13 14 15 16	Galatarum iii. civitates terraemotu conciderunt.
	Romanae ecclesiae episcopatum vi. suscepit Xistus annis xi.		2130 2131	17 18	Terraemotus Antiochiae factus, et fere iii. urbis subruit (partes).

Judaei, qui in Libya erant, adversum Graecos cohabitatores suos in certamen et seditionem concitari coepti sunt, necnon in Aegypto, et Alexandriae, Cyrenis et Thebaide, verum superaverunt, qui Alexandriae Graeci erant. Quum autem in Mesopotamia quoque moverentur, praecepit Imperator Lysiae Quietum, ut eos provincia ejectos exterminaret. Quietus acie instructa, plurimas myriadas Judaeorum intereptione delevit, quibus rebus compositis, Praeses Judaeae ab Imperatore declaratus est.

U. C. 870	Trajanus morbo decessit.	224	2132	19	Salaminam Cypri insulae urbem Judaei adorti, Graecos, quos ibi nacti sunt, occiderunt, urbemque a fundamentis subvertentes solo aequarunt.
	Hadrianus Alexandriam a Judaeis (Hier. a Romanis) subversam restauravit.		2133	1	Hadrianus Judaeos subegit tertio contra Romanos rebellantes.
	Senatus Hadrianum Deum adscripsit.		2134	2	
	Plutarchus Chaeroneus, et Sextus, et Agathobulus, et Oenomaus Philosophi agnoscebantur.		2135	3	
	Alexandrinae ecclesiae v. Episcopus constituitur Justus annis xi.	225	2136	4	Sauromatae bellum sustinuerunt. Euphrates Stoicus Philosophus agnoscebatur. Hadrianus in Libyam ex Judaeis colonias deduxit.
	Terraemotu Nicomedia concidit, et Nicaeae plurima loca: ad quarum instauracionem pecunias Hadrianus largitus est.		2137	5	Hadrianus Atheniensibus eum precantibus, leges ex Draconis, et Solonis, reliquorumque (scriptis) composuit.
	Cephisus fluvius Eleusinam oppressit (inundavit), cuique pontem Hadrianus conjuxit, et Athenis quidem hibernavit.		2138 2139	6 7	

Hierosolymitanae ecclesiae dignitatem post Philippum, x. excepit Enecas (Seneca). Post quem xi. Justus. Post quem xii. Levi. Post quem xiii. Ephraem. Post quem xiv. Josephus. Post quem xv. Juda. Hi omnes ex circumcissione Episcopi perseverarunt usque ad obsidionem Hadriani.

Hadrianus Eleusinas res calluit, multaue (dona) Atheniensium urbi largitus est.	226	2140	8	Romanae ecclesiae episcopatum excepit vi. Telesphorus annis xi.
---	-----	------	---	---

Quadratus Apostolorum auditor, et Aristides nostri dogmatis Philosophus Atheniensis, Hadriano supplicationes dedere apologeticas ob mandatum. Acceperat tamen et a Sereno Lucido (Gratio) praeside literas de Christianis, quod nempe iniquum sit occidi eos solo rumore sine inquisitione, neque ullo accusationis loco. Scribit (itaque Hadrianus) ad Minucium Fundanum Proconsulem Asiae, sine ullo damno et accusatione minime eos judicari. Pagina vero diplomatis illius hucusque circumfertur.

U. C. 880	Imperator pater patriae appellatus, et uxor ejus Sebaste (sc. Augusta, appellata).		2141 2142	9 10	
	Antoninus quidam (Hier. Antinous puer) regius in Aegypto mortuus, et propter revelationem ut Deus honoratus fuit.	227	2143 2144 2145 2146 2147 2148	11 12 13 14 15 16	Nicopolis et Caesarea terraemotu conciderunt. Antiochia iv. episcopus constitutus Cornelius. Hadrianus Athenis hiemavit, et Eleusinas res invisit, quibus etiam multa (loca) construxit, et agorem edidit, bibliothecasque fecit.
	Alexandrinae ecclesiae vi. episcopus Eumenes annis xiii.	228	2148	16	Phavorinus et Polemon Rhetores agnoscebantur.

2141. (Αδριανός) ὁ αὐτοκράτωρ πατὴρ πατρίδος ἀνηγορεύθη, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ Σεβαστή. Chron. Pasch. 203. D.

2143. Νικόπολις καὶ Καισάρεια σεισμῷ κατεστώθησαν. Syno. 278. B.

2145. Αδριανός παραχειμάζων ἐν Αθήναις μνηταὶ τὰ Ελευσίνια, ἐνθα καὶ ἦξεν ἀγῶνα, ἐπισκευάσας πολλὰ τῷ τόπῳ, καὶ βιβλιοθήκας συστησάμενος. Syno. 278. C.

Հրէայք ապստամբեցին , և 'ի պաղեստինացւոց աշխարհն դիմեցին 'ի դատաւորութեան նահանդին տկինեայ որդւոյ ռովփայ . որում և զօր առաքեաց ինքնակալն :

Հին . Հռոմայ	Ուրախա . Աբրահ . Աբրահ	Աբ . Աբրահ . Աբրահ	Հռոմ . Աբրահ . Աբրահ	Բասիղիդէս հերձուածապետ ընդ այն ժամն նակս երեւցաւ :

Որ հրէից ապստամբութեանն առաջնորդ էր՝ քովբեբաս , զբազումն 'ի քրիստոնէից պէսպէս տանջաւոր պատժեաց . քանզի չկամէին երթալ ընդ նմա 'ի ճակատս 'ի վերայ հռոմայեցւոց :

Հռոմայեցւոց եկեղեցւոյն զեպիսկոպոսութիւնն յաջորդեաց Ե հիւքինոս ամս Դ :	ԱԾԾ ԱԾԾա	ԺԲ ԺԲ

Որ 'ի պաղեստինացւոց աշխարհին հրէական պատերազմն էր՝ վախճանեցաւ , չարալլուկ մնազապուր ապրելով հրէից . յայնմ ժամանակէ հետէ և ելանել յերուսաղէմ ամենեւին արդեւան՝ նախ նոյ կամօք , և ասպա հռոմայեցւոց հրամանաւ :

Սղրիանոս մահկանացու ջրդողութեամբ ան կեալ վախճանեցաւ 'ի բախն :	միթ ԱԾԾԲ ԱԾԾԳ	ի իա	Երուսաղէմացւոց եկեղեցւոյն առաջին 'ի հեթանոսաց եկաց եպիսկոպոս մարկոս ամս ԺԴ 'ի նուազել 'ի թրխատութենէն եպիսկոպոսաց :

'Ի հիւքենեայ հռոմայեցւոց եպիսկոպոսութեանն՝ վաղէնտինոս հերձուածապետ , և կերդոն մարկիոնացւոց հերձուածոյն առաջնորդ՝ 'ի հռոմ հասին :

K պղ	Անտոնինոս հայր աշխարհի անուանեցաւ :	միԷ ԱԾԾԳ ԱԾԾԷ ԱԾԾԸ ԱԾԾԹ	Տէրոս անպոնինոս՝ որ իշխեցաւ Բաբելոնի , հանդերձ որդւովն արեւելաւ և զուգաւ ամս ԻԲ և ամս Դ :
K զ	Յուստինոս փրկեստիոս 'ի մեր համարի՝ գիր պաղատանաց անձին վասն հրամանին մատուց :	միԷ ԱԾԾԳ ԱԾԾԷ ԱԾԾԸ ԱԾԾԹ	Հռոմայեցւոց եկեղեցւոյն զեպիսկոպոսութիւնն թ' յաջորդեաց պիոս ամս ԺԷ :
K զ	Վաղէնտինոս ընդ այն ժամանակս էր . և տեւեաց եհաս մինչև յանիկոս :	միԷ ԱԾԾԳ ԱԾԾԷ ԱԾԾԸ ԱԾԾԹ	Յանտիոք եպիսկոպոս եկաց երոմլու :
K զ	Վաղէնտինոս (մարտիրոս) կրեապի՝ քնարահալացն օրինաց ճարտարապետ ճանաչէր :	միԷ ԱԾԾԳ ԱԾԾԷ ԱԾԾԸ ԱԾԾԹ	Մէսոպոտամիոս (մարտիրոս) կրեապի՝ քնարահալացն օրինաց ճարտարապետ ճանաչէր :

Մարտիրոս փրկեստիոս նիւֆոնացի , և մաքսիմոս աւերացի , և ապոլոնիոս ստոյիկեան կարգեղոնացի , և բասիղիդէս սկիւթուպոլիտացի՝ փրկեստիայք ճանաչէին . որ և վարդապետք իսկ բերէսիմայ կայսեր եղէն :

K զԴ	Հռոմայեցւոց եկեղեցւոյն զեպիսկոպոսութիւնն Ժ անիկոսոս յաջորդեաց ամս ԺԾ . առ որով պողկարպոս երթալ 'ի հռոմ զբազումն 'ի հերետիկոսացն դարձոյց :	միԷ ԱԾԾԳ ԱԾԾԷ ԱԾԾԸ ԱԾԾԹ	Կրէսկէս փրկեստիոս կիւնիկոս ճանաչէր . նա յուստինեայ փրկեստիայի՝ որ 'ի մերմէ ոչոյս էր՝ խորհարկեաց զմարտիրոսութեան մահն . քանզի առ նովաւ կուղն և չփրկեստիոս երեւէր :
K զԵ	Սղրեանդրացւոց եկեղեցւոյն զեպիսկոպոսութիւնն Ե յաջորդեաց կեղադիոն ամս ԺԸ :	միԷ ԱԾԾԳ ԱԾԾԷ ԱԾԾԸ ԱԾԾԹ	Մարտիրոս արեւելաւ , որ և բերոս : Ղափիոս արեւելոս իմոդոս ամս ԺԹ :
K զԶ	Երուսաղէմացւոց եկեղեցւոյն զեպիսկոպոսութիւնն յաջորդեաց ԺԷ կասիանոս : յետ որոյ ԺԸ պապղիոս : յետ որոյ ԺԹ մաքսիմինոս : յետ որոյ Ի յուղիանոս : յետ որոյ Ին գալիանոս : յետ որոյ Իք սիմմաքոս : յետ որոյ Իք գալիոս : յետ որոյ Իք յուղիանոս : յետ որոյ Իե ապիոն :	միԷ ԱԾԾԳ ԱԾԾԷ ԱԾԾԸ ԱԾԾԹ	Մինչեւ զուկիոս կայսր յաթէնս զմէհեան շինէր , հուր յերկնից յարեմոնից յարեւելս ցուցեալ երեւցաւ :
K զԷ	Վոդոգէսոս արքայ պարթեաց 'ի հռոմայեցւոց վայրս արշաւեաց :	միԷ ԱԾԾԳ ԱԾԾԷ ԱԾԾԸ ԱԾԾԹ	Մինչեւ զուկիոս կայսր յաթէնս զմէհեան շինէր , հուր յերկնից յարեմոնից յարեւելս ցուցեալ երեւցաւ :

2148. Φαβουρίνος καὶ Πολέμων ὁ ῥήτωρ ἐγνωρίζοντο . Sync. 278. E. 2154. Αντωνίνος πατὴρ πατρίδος προσηγορεύθη . Sync. 279. B. 2160. Μεσομίδης Κρής ποιητὴς νόμων χιθαρῳδικῶν ἐγνωρίζετο . Sync. 279. C.

Judaei rebellarunt, et Palaestinam invaserunt, sub Praeside provinciae Tycinio filio Rufi, cui et exercitum Imperator misit.

Urbis Conditae	Olympias	Anni Abrahae	Rom. Adrianus	
		2149	17	Basilides haeresiarcha iis temporibus apparuit.

Qui dux factionis Judaeorum fuerat Cochebas, plurimos Christianorum diversis suppliciis affecit, eo quod nolissent proficisci cum illo pugnatum contra Romanos.

Romanae ecclesiae episcopatum excepit VIII. Hyginus annis IV.	2150	18
	2151	19

Quod in Palaestina bellum Judaicum gerebatur finem habuit, vix demum ignominiose et infelicitate servatis Judaeis. Ex eo tempore etiam ascendere in Hierosolymam omnino prohibiti, primum Dei nutu, deinde Romanorum interdictione.

Hadrianus lethali hydropisi jacens decessit apud Bajas.	229	2152	20	Hierosolymitanae ecclesiae primus ex Ethnicis episcopus constitutus est Marcus annis XVI. deficientibus ex circumcissione episcopis.
		2153	21	

Sub Hyginio Romanorum episcopo Valentinus haeresiarcha, et Cerdon Marcionistarum haeresis auctor, Romam pervenerunt.

U. C. 890	Antoninus Pater Patriae appellatus.	230	2154	1	Titus Antonius, qui vocatus est Pius, cum filiis Aurelio et Lucio an. XXII. et mens. VI. Romanae ecclesiae episcopatum ix. excepit Pius annis xv. Antiochiae episcopus constitutus Eron.
	Justinus nostri dogmatis Philosophus librum supplicationis propriae ob mandatum adhibuit.		2155	2	
			2156	3	
			2157	4	
			2158	5	
	Valentinus iis temporibus fuit, et permansit usque ad Anicetum.	231	2159	6	
U. C. 900			2160	7	Mesodemes (Mesomides) Cretensis Citharoedorum legis artifex agnoscebatur.
			2161	8	
			2162	9	
			2163	10	
		2164	11		

Arrianus Philosophus Nicomediensis, et Maximus Tyrius, et Apollonius Stoicus Carchedonius, et Basyldes Scythopolitanus Philosophi agnoscebantur, quique Verissimi Caesaris praeceptores utique fuerunt.

			2165	12	
			2166	13	
			2167	14	
		233	2168	15	Crescens Cynicus Philosophus agnoscebatur. Is Justino nostri dogmatis Philosopho mortem martyrii insidiatus est, quia apud ipsum Ielluo et Philisophiae experts apparebat.
			2169	16	
	Romanae ecclesiae episcopatum X. excepit Anicetus annis XI. Sub quo Polycarpus Romam veniens, multos ex haereticis convertit (vel multos ab haeretico errore, juxta Hier.)		2170	17	
	Alexandrinae ecclesiae episcopatum VIII. excepit Celadion annis XIV.	234	2171	18	
			2172	19	
			2173	20	
			2174	21	
			2175	22	
U. C. 910	Hierosolymitanae ecclesiae episcopatum suscepit XVII. Cassianus. Post quem XVIII. Publius: post quem XIX. Maximianus. Post quem XX. Julianus, post quem XXI. Cajanus, post quem XXII. Symmachus, post quem XXIII. Cajus, post quem XXIV. Julianus, post quem XXV. Apion.	235	2176	23	Marcus Aurelianus, qui et Verus. Lucius Aurelius Commodus. ann. XIX.
			2177	1	Lucio Caesare Athenis templum aedificante, ignis de caelo ab Occidente in Orientem ferri visus.
			2178	2	
	Vologesus rex Parthorum, Romanorum fines invasit.		2179	3	

2179. Οὐολόγεσος Πάρθων βασιλεὺς τὴν Ῥωμαίων χώραν κατέδραμεν. Sync. 280. C.

Fragn. Gr. ad sensum.

2156. Ιουστίνος φιλόσοφος προσηγορεύθη, ὅς ὑπὲρ τοῦ κατ' ἡμᾶς ἁρ-
σοῦ λόγου βίβλον ἀπολογίας Ἀντωνίνῳ ἐπέδωκεν. Sync. 279. B.

Հ.Ի. Համայն	Ուղղագրություն	Ա. Աբգար	Համայն Մարտիկոս անհրաժեշտ սեփականություն
Հռոմայեցւոց եկեղեցւոյն ժամ եպիսկոպոս եկաց սովորեալ ամս թ:	մլխ	սձձ սձձա սձձբ սձձգ	դ ե զ է
Ղուկիոս կայսր զպարթևս հնազանդեաց, և ել ի ձեռն ի հանդերձ եղբարքն:			

Ի հասանել հալածանաց եկեղեցւոյն վկայեաց պողիկարսոս. որոյ և վկայութիւնն գրով յիշատակի. բազումք և ի գաղղիա քաջութեամբ վկայեցան. որոյ ճշունք և ցայժմ իսկ կարգաւ գրեալ կան:

K ըԺ	Սրածութեան ակա կալաւ, և մինչև ի հռոմ եհաս:	մլխ	սձձգ	Ը	Հռոմայեցւոց պատերազմ յարեաւ ընդ գերմանացիս և ընդ գալիս և ընդ սարմատս և ընդ կուսացս:
	Հռոմայեցւոց (Ալեքսանդրացւոց) եկեղեցւոյն ժե եպիսկոպոս եկաց ագրիպինոս ամս թ:		սձձե	Թ	Մտորացւոց եկեղեցւոյն զեպիսկոպոս եկաց Թէոփիլոս. որոյ բազումք գիրք ցայժմ չըլին:
	Պիպիանոս կիղիկեցի պէտէս՝ որ զծովական մրմունջն ստեղծ, ճանաչէր:		սձձզ	Ժ	Ղուկիոս ինքնակալ վախճանեցաւ, Թագաւորեալ ամս թ:
		մլխ	սձձբ	Ժա	Ապողինարոս ասիացի յերապողիտացւոց նա հանգին եպիսկոպոս ճանաչէր:
				Ժբ	Փալեգացւոց սուտ մարգարէութիւնն յարեաւ:

Ի նոսրինոս ինքնակալ ստեպ գրգռէր ի պատերազմունս, ինքնին երթայր, և զսպարապետն առաքէր. յորժամ պերտինսքս և որ ընդ նմայն՝ էին ի հուադս, ի ծարաւոյ նեղէին, և վանն քրիստոնէից զինուորաց աղօթից անձրեւ եկն յոյ. և ի վերայ Թշնամեացն՝ գերմանից և սարմատաց՝ կայծակունք տեղացին, և զբազումս ի նոցանէ սատակեցին: Իսի Թէ և Թուղթը ևս կան մարկոսի արքայի, յորս վկայէ թէ սատակելոց էին զօրք նորա, և քրիստոնէից աղօթիւք ապրեցան:

K ըԺ	Մտորինոս զկոմոգոս զորդի եւր բարձակից Թագաւորութեանն արար:	մլխ	սձձթ սձձլ սձձա սձձբ սձձգ սձձզ	Ժգ Ժդ Ժե Ժզ Ժէ Ժը	Հռոմայեցւոց եկեղեցւոյն զեպիսկոպոսութիւնն Ժգ յաջորդեաց եղև Թերիոս ամս ԺԵ:
					Մտորիկոս պղատոնիկեան ճանաչէր:
					Մտորացւոց է եպիսկոպոս եկաց մաքսիմոս:
					Մտորինոս հանգերձ որդւովքն հակառակ պաւտերազմունցն կատարեաց զԹրիագեան ձեռնէին:

Ի նքնակալքն պարգև առաքեցին, և ազգի ազգի տեսիլս Թատերց ցուցին. և որ ինչ որ արծաթ յարքունիս պարտէր՝ Թողին, և զմուրհակսն յերմանէսիայ (ի հռոմայ) հրապարակի այրեցին. և զոր ինչ օրէնս և հրամանս ազնուադոյնս գիտէին՝ նորոգեցին:

Սաւոնա (սիւրնա) ասիացւոց ի շարժմանէ կործանեցաւ. և նախ քան զլինելն՝ տասն ամի հարկ Թողան:	մլխ	սձձե սձձզ սձձբ սձձգ սձձզ	Ժ Ժա Ժբ Ժգ Ժդ Ժե	Մտորինոս ջերեալ վախճանեցաւ ի սանտիա:
Սարապինոս յաղէքսանդրիա այրեցաւ:				Կոմոգոս ամս ԺԶ:
Ալեքսանդրացւոց եկեղեցւոյն Ժ եպիսկոպոս եկաց յուղիանոս ամս Ժ:	մլխ	սձձզ սձձլ սձձբ սձձգ սձձզ	ա բ գ դ է	Կոմոգոս՝ սերաստոս ի սինկլիտոսէն ամուսնեցաւ:
	մլխ	սմ	է	

Ի յրուսաղէմացւոց եկեղեցւոյն ի՞նչ եպիսկոպոս եկաց մաքսիմոս: Յետ որոյ ի՞նչ անտոնինոս: Յետ որոյ ի՞նչ վաղէս: Յետ որոյ ի՞նչ դուղթիանոս: Յետ որոյ շ նարկէսոս: Յետ որոյ լւմ դիոս: Յետ որոյ լք գերմանիոն: Յետ որոյ լք գորգիանոս: Յետ որոյ լք՝ դարձեալ նոյն նարկէսոս, որ յառաջագոյն ասացաւ: Օպյսչափ եպիսկոպոսս յերուսաղէմ կացելոց՝ չեղև մեղ ի դէպ զիւրաքանչիւր ժաւմանակս յօրինել՝ վանն չգտանելոյ ամբողջ զամս վերակացութեանն:

Հռոմայեցւոց եկեղեցւոյն զեպիսկոպոսութիւնն յաջորդեաց բեկտոր ամս ԺԶ:	սմա սմբ	զ է	Ի կապիտոլին կայծակունք տեղացին, և սաւտիկ հրայրեացք զմտեկնադարանն և զայլ ևս բազում կողմանս այրեցին:
---	------------	--------	--

Fragn. Gr. ad verbum.
2184. Λοιμώδης νόσος ἐπικρατήσασα μέχρι Ρώμης ἐόθασεν. Sync. 280. D.
2188. Αντωνίνος αυτοκράτωρ πυκνῶς τοῖς πολέμοις ἐπέκειτο, αὐτός τε παρῶν, καὶ τοὺς πολεμάρχας ἀποστέλλων. Καὶ Περίνακι καὶ τοῖς ἄλλοις σὺν αὐτῷ (supplet Scal. ἐν Κουάδοις) δίψει πιεζομένοις, ὁμβρος ἐκ τοῦ οὐρανοῦ (Scal. θεοῦ) ἐγένετο, καὶ τοῖς ἀντίτασσομένοις Γερμανικοῖς, καὶ Σαρμάταις σκηπτός ἐπέσει (Scal. ἐπέπεσεν),

πολλοὺς τε αὐτῶν διέφθειρε. Λέγεται δὲ, ὡς καὶ ἐπιστολαὶ φέρονται Μάρκου τοῦ βασιλέως, ἐν αἷς μαρτυρεῖ μέλλοντα τὸν στρατὸν αὐτοῦ διαφθεῖρεσθαι, ταῖς τῶν χριστιανῶν εὐχαῖς διασσεῶσθαι. Chron. Pasch. 208. D.
2192. Αντωνίνος κοινωνὸν τῆς βασιλείας Κόμοδον ἰδίον παῖδα ἀνέδειξεν. Sync. 281. C.
2194. Οἱ αὐτοκράτορες διανομὰς καὶ θάπαιντοιας παρέσχον, τὰ τε δημόσια (Scal. supplet. τέλη) ἀνῆκαν, καὶ τοὺς τῶν χρεῶν χάρτας ἐπὶ

Urbis Conditae		Olympias	Anni Abrahae	Roman. Marcus Au- relius Anton. Severus	
	Romanae ecclesiae xi. episcopus constitutus So- ter annis viii.	236	2180	4	
	Lucius Caesar Parthos subegit, triumphavitque cum fratre.		2181	5	
			2182	6	
			2183	7	

Persecutione Ecclesiam occupante, Polycarpus martyrium subiit, cujusque Martyrium scriptis traditum memoratur. Plurimi etiam in Gallia generosè martyrium passi; quorum certamina hucusque sanè ex ordine scripta perseverant.

U. C. 920	Pestilentiae morbus saevit, et usque Romam pervenit.	237	2184	8	Romanorum bellum exortum contra Germanos, Dacos, Sarmatas, et Quados.
	Romanae (Alexandrinae) ecclesiae xii. episcopus constitutus Agrippinus annis ix.		2185	9	Antiochenae ecclesiae vi. episcopus constitutus Theophilus, cujus plurimi libri hucusque circum- feruntur.
	Pipianus (lege Oppianus) Cilix poeta, qui mari- nas susurrations creavit, agnoscebatur.		2186	10	Lucius Imperator decessit, cum regnasset annos ix.
			2187	11	Apollinaris Asianus Hierapolitinae provinciae e- piscopus agnoscebatur.
		238	2188	12	Phrygum pseudopropheta orta.

Antoninus Imperator saepe excitatus in bella, nunc per se pergebat, nunc Duces militares destinabat. Quum vero Pertinax, et qui cum eo erant, apud Quados siti laborarent, propter militum Christianorum preces pluvia divinitus missa est, atque super hostes Germanos et Sarmatas, fulmina e coelo jactata plurimos eorum deperdiderunt. Dicitur, quod et literae quoque extant Marci Regis, quibus testatur exercitum suum peritum fuisse, at Christianorum precibus servatum esse.

U. C. 930			2189	13	Romanae ecclesiae episcopatum xiii. excepit E- leutherius annis xv.
			2190	14	
			2191	15	
	Antoninus Commodum filium suum consortem regni fecit.	239	2192	16	Atticus Platonius agnoscebatur.
			2193	17	Antiochensium vii. episcopus constitutus Maximus.
			2194	18	Antoninus cum filiis contra praedantes trium- phum peregit.

Imperatores dona distribuerunt, et diversi generis spectacula theatralia exhibuerunt, et pecuniam, quam Fisco quisque debebat, indulerunt, tabulasque in medio foro Romano incenderunt, atque quascumque leges et constitutiones optimas cognoscebant, repararunt.

Savona (lege, Smyrna) Asianorum terraemotu corrui, ante reparationem vero decennale tributum permissum.	2195	19	Antoninus febri laborans decessit in Pannonia.
		Commodus annis XIII.	Commodus à Senatu Sebastus (Augustus) appellatus.
Sarabion Alexandriae incensum.	240	2196	1
Alexandrinae ecclesiae x. episcopus constitutus Julianus annis x.		2197	2
		1198	3
		2199	4
	241	2200	5

Hierosolymitanae ecclesiae xxvi. episcopus constitutus Maximus. Post quem xxvii. Antoninus. Post quem xxviii. Valens. Post quem xxix. Dulichianus. Post quem xxx. Narcissus. Post quem xxxi. Dius. Post quem xxxii. Germanio. Post quem xxxiii. Gordianus. Post quem xxxiv. rursum idem Narcissus praedictus. Tot in Hierusalem Episcopis constitutis, vix convenit nobis singulorum tempora discernere, eo quod non invenimus integros annos dignitatis.

	Romanae ecclesiae episcopatum accepit Victor annis xii.	2201	6	
		2202	7	In Capitolium fulmina ruere, et magna incendia bibliothecam et alias quoque partes plurimas con- cremarunt.

τῆς Ῥωμανίας ἀγορᾶς κατέφλεξαν. νόμους καὶ διατάξεις εὖ συνειδó-
τες ἀνενώσαντο. Sync. 281. D.

2195. Σμύρνα πόλις Ἀσίας σεισμῷ κατεπτώθη, καὶ πρὸς οἰκοδομίην
ἀνέστη τῶν φόρων ἔτη ι'. Sync. 281. E.

Κόμοδος ὑπὸ τῆς συγκλήτου Σεβαστός ἀνεγέρθη. Sync. 282. A.

2196. Τὸ Σεραπεῖον ἐν Ἀλεξανδρίᾳ κατεφλέχθη. Sync. 282. A.

2202. Ἐν τῷ Καπετωλίῳ (Ῥώμῃ) σκηπτὸς ἐπέσε, καὶ σφοδρὸς
ἐμπρησμός γεγόνε, καὶ τὸς βιβλιοθήκας, καὶ ὅλα (lege ἄλλα) τὰ μέρη

(Ῥώμῃς αὐτῆς) διέφλεξεν. Chron. Pasch. 210. E.

(ad sens.) 2182. Λούκιος Καῖσαρ Πάρδους ὑποτάξας, κατ' αὐτῶν
ἐθρίαμβευσεν. Sync. 280. B.

2184. Ῥωμαῖοι Γερμανούς, καὶ Σαυρομάτας, καὶ Δάκας, καὶ Κουά-
δας κατεπαλάτισαν. Sync. 280. C. D.

2187. Ἀπολλινάριος ἐπίσκοπος Ἱεραπόλεως τῆς ἐν Ἀσίᾳ (Ἱερὸς ἀνήρ)
ἤκμαζε. Sync. 280. D.

[illegible]

(ad verbum) 2204. Τοῦ Κολοσσού (Ρόδου) τὴν κεφαλὴν ἀφελὼν
 Κόμοδος, ἰδίαν ἐπέθηκεν εἰκόνα. Chron. Pasch. 210. E.
 2207. Εμπρησμός μέγας τὸ παλάτιον Ρώμης, καὶ τὴν οἰκίαν τῶν
 παρδίων, καὶ ἄλλα πλείστα ἐνέπρησεν. Sync. 282. B.
 2208. Κόμοδος αἰφνίδιον ἐτελεύτησεν, ἀποπνιγείς ἐν οἰκίᾳ Βεστιά-

2209. Περτινάξ, ἀξίωση τῇ Συγκλήτῳ (Ρωμαίων) τὴν γυναῖκα αὐτοῦ Σεβαστὴν ὀνομάσαι, καὶ τὸν υἱὸν Καίσαρα ὀποδεῖξαι, ἀντίπε, φάσκον, ἰκαγόν, ὅτι βεβιασμένοι παρέσι ἐπὶ τὴν ἀρχὴν. Chron. Pasch. 211. B.

<i>Urbis Conditae</i>		<i>Olympias</i>	<i>Anni Abrahae</i>	<i>Rom. Commo- dus</i>	
<i>U. C. 940</i>		242	2203	8	
	Colossi caput sustulit Commodus, suamque imaginem reposuit.		2204	9	
			2205	10	
	Alexandrinae ecclesiae episcopatum xi. accepit Demetrius annis XLIII.		2206	11	Antiochenae ecclesiae viii. episcopus constitutus Sarapion.
	Maxima incendia aedificiorum facta sunt, et palatium, et aedes Virginum, plurimaeque Romae (loca) devastarunt.	245	2207	12	Commodus multos nobilium interimit, multaque spectacula venusta exhibet.
			2208	13	Commodus ex improvise obiit strangulatus in aedibus Vestiliani.
			<i>Elinus Pertinax ann. I.</i>		
	Clemens Alexandriae presbyter, et Pantaenus Philosophus Stoicus, ex nostro dogmate, clari habentur.		2209	1	Pertinax in Palatio occisus.
			<i>Severus annis XVIII.</i>		Obsecranti Senatui ut uxorem suam Sebasten (Augustam) appellaret, et filium suum Caesarem crearet, contradicit Pertinax; (quum vel ipse) per vim ad imperium adductus fuerit.
			2210	1	
<i>U. C. 950</i>	Hierosolymitanae ecclesiae xxxv. episcopus constitutus Narcissus, Caesariensis vero ecclesiae Polycrates, et Bacchylus episcopus, Asiae provinciae pastores agnoscebantur.	244	2211	2	
			2212	3	
			2213	4	
			2214	5	
			2215	6	
	Romanae ecclesiae episcopatum accepit xiv. Zephyrinus annis XII.	245	2216	7	Persecutione Alexandrinam ecclesiam pervadente, Leonides Origenis scriptoris pater martyrium passus est.
			2217	8	
			2218	9	
	Alexander in Confessione clauit.		2219	10	
	Clemens iis temporibus libris conscribendis operam dabat.	246	2220	11	Musianus noster Scriptor agnoscebatur.
<i>U. C. 960</i>	Origenes mirabilis Alexandriae puerili aetate agnoscebatur.		2221	12	
			2222	13	
			2223	14	
		247	2224	15	
			2225	16	
			2226	17	
			2227	18	Severus a Barbaris morte multatus.
			<i>Antoninus filius Severi, Caracallus dictus, annis VII.</i>		
		248	2228	1	Antiochensium ix. episcopus constitutus Asclepiades.
			2229	2	
<i>U. C. 970</i>	Romanae ecclesiae episcopatum excepit Callistus annis IX.		2230	3	
	Hierosolymitanae ecclesiae xxxvi. episcopus qui eligeretur dignus est effectus Alexander, adhuc vivente Narcisso.	249	2231	4	
			2232	5	
			2233	6	Antiochensium episcopus x. constitutus Philippus.
			2234	7	
			<i>Macrinus an. I.</i>		
	Circensium Romae loca Ampitheatralia succensa. Macrinus occisus Archelaide.		2235	1	Edessae regnavit Abgarius vir probus, ut Africanus refert.
			<i>Antoninus alter an. IV.</i>		
	Romanae ecclesiae episcopatum accepit xvi. Urbanus.	250	2236	1	
			2237	2	In Palaestina, antiqua Emmaus restaurata, Nicopolisque vocata, praefectura et interpellatione ad regem, Iulii Africani chronographi.
			2238	3	
	Antoninus Romae occisus.		2239	4	
			<i>Alexander Mam- mae filius ann. XIII.</i>		
		251	2240	1	
			2241	2	
			2242	3	

2235. Κιρκισίους (Ηφαιστίους) ἐκάν τὸ ἀμφιδέατρον ἐν Ρώμῃ. Sync. 284. D.

Μακρίνος ἐσφάγη ἐν Ἀρχελαΐδῃ. Chron. Pasch. 213. E.

2237. Παλαιστίνης Νικόπολις, ἡ πρότερον Ἐμμαοῦς, ἐκτίσθη πόλις, πρεσβεύοντος ὑπὲρ αὐτῆς καὶ προϊσταμένου Ἰουλίου Ἀφρικανοῦ

τοῦ τὰ χρονικά συγγραφεύου (Scal. συγγραφέαντος). Chron. Pasch. 214. A.

(ad sensum) 2216. Λεονίδης Ὁριγένους πατὴρ ἐμαρτύρησε, διωγμοῦ γεγονότος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. Sync. 283. A.

2220. Μουσινανός ἐκκλησιαστικός συγγραφεὺς ἐγνωρίζετο. Sync. 328. A.

Հին Համայն	Ուշագիտ	Ա. Աբգար	Հին Աբգար	
K ըձ	մծբ	սմխդ սմխդ սմխե սմխզ սմխե սմխը սմխթ	դ ե զ է ը թ ժ	Յանտիւր ժն եպիսկոպոս եկաց զերեննոս :
	մծգ	սմծ սմծա սմծբ	ժա ժբ ժգ	Որոգենէս յաղէքսանդրիա Կ գարոցի եր ընդ այն ժամանակս :
	մծդ	սմծդ սմծդ	ա բ	Սաղէքսանդրոս սպանաւ 'ի մոգոնտիակոս :
K ըլ	մծե	սմծզ սմծէ սմծը սմծթ	ա բ գ դ	Սաղէքսանդրոս սպանաւ 'ի մոգոնտիակոս : Որոգենէս գնաց յաղէքսանդրիայ , և 'ի կեսա րիա պաղեստինացւոց կայր 'ի հրահանգս :
	մծզ	սմզ սմզա	ա բ	Սաղէքսանդրոս սպանաւ յակիղէիա :
	մծէ	սմզդ սմզէ սմզը սմզթ	ա բ գ դ	Սաղէքսանդրոս սպանաւ յակիղէիա :
K ըն	մծթ	սմկ սմկա	ե զ	Փորդիանոս սպանաւ 'ի պարթիա :
	մծժ	սմկբ սմկգ սմկդ սմկե սմկզ սմկթ	ա բ գ դ է զ	Հռոմայեցւոց եկեղեցւոյն զեպիսկոպոսութիւնն յաղէքսանդրիայ 'ի կոռնէղիոս ամս ք :
	մծլ	սմկը	է	Փիղիպոս հանդերձ որդւոյն սպանաւ :

Ղեկոս զփիղիպոս հանդերձ որդւոյն սպանանէ . և վասն նորա քինին , և մերումն ևս կարգի հալա
ծանս յարոյց : Ղեկոս հանդերձ որդւոյն յաբրիտոս
տիեզերաց տարածեցաւ , և աւելի յաղէքսանդրիա և
յերուսաղէմ յաղէքսանդրիայ լի եպիսկոպոս մաղանոս :

K ըԺ

Սանտիւր ժն եպիսկոպոս եկաց զերեննոս :
Հռոմայեցւոց եկեղեցւոյն ինք եպիսկոպոս եկաց քսէստոս ամս ժն :
Յանտիւր թ (ԺԴ) եպիսկոպոս եկաց զէմէորիոս :
Վաղերիանոս յարոյց հալածանս լրիստոնէից . և առ ժամայն ծառայութիւն կրեաց 'ի բարբարոսաց :
Յանտիւր ԺԷ եպիսկոպոս եկաց պօղոս սամիոսացի . որ և հերետիկոս գտեալ մերժեցաւ :
Սաղէքսանդրոս յաղէքսանդրիայ զերեննոս սպանաւ : և առ ժամայն ծառայութիւն կրեաց 'ի բարբարոսաց :

մԾԹ

մԿ

մԿԹ

սմՅ
սմՅա

սմՅբ

սմՅգ
սմՅդ
սմՅե
սմՅզ
սմՅէ
սմՅը
սմՅթ

սմՅ

սմՅա

սմՅբ

Գաղղոս և Վոլոսիա
նոս ամս Բ . և ամս Դ :

ա
բ

Վաղերիանոս
և Գալ
գիւնոս
ամս ԺԷ :

ա

բ

գ

դ

է

զ

է

բ

Ժ

Ժ

Նաւաստիոս յեկեղեցւոյ ճեղքեցաւ , և նաւատիանոս հերձուած յարոյց . զորմէ բազում ինչ գրեալ գիտնիսիոսի՝ յանդիմանէ :

Գաղղոս և Վոլոսիանոս սպանան 'ի հրապարակին փղամիսայ :

'Ի վաղերիանոսի գերի 'ի պարս երթալոյ՝ դա զնանոս մերում՝ ոճոյս արար գիւրումիւն :

Հռոմայեցւոց եկեղեցւոյն ինք եպիսկոպոս եկաց գիտնէսիոս ամս ԺԷ :

Երուսաղէմի եկեղեցւոյն ԸԷ եպիսկոպոս եկաց հիւմենոս :

<i>Urbis Conditae</i>		<i>Olympias</i>	<i>Anni Abrahae</i>	<i>Rom. Alexan- der</i>	
<i>U. C. 980</i>		252	2243	4	
			2244	5	
			2245	6	Antiochiai xi. episcopus constitutus Zebennus.
	Romanae ecclesiae episcopatum xvii. accepit Pontianus annis ix.		2246	7	
			2247	8	Origenes Alexandriae in Scholis erat iis temporibus.
		253	2248	9	
			2249	10	
	Alexandrinae ecclesiae xii. episcopus constitutus Heracles annis xvi.		2250	11	
			2251	12	
			2252	13	Alexander Moguntiacy occisus.
<i>U. C. 990</i>		254	<i>Maximi- nus an. III.</i>		Origenes Alexandria discedit, et in Caesarea Palaestinarum exercitabatur.
			2253	1	
			2254	2	Maximinus adversum ecclesiae antistites persecutionem movit.
			2255	3	Maximinus Aquilejae occisus.
				<i>Gordia- nus an. VI.</i>	
	Romanae ecclesiae episcopatum xviii. accepit Anterus mense i. Post quem xix. Fabianus annis xiii.	255	2256	1	
			2257	2	
			2258	3	
			2259	4	
			2260	5	
<i>U. C. 1000</i>	In principio regni Philippi cum filio, millesimus annus Romae completus est, et bestiae in Circo magno interfectae, ludique theatrales in Campo Martio per noctem tribus diebus celebrati, peragebant autem tribus diebus noctes integras. Theatrum Pompeji vocatum (lege, incensum), et Hecatostylon, Stadia pro dedicatione Urbis currebant.	256	2261	6	Gordianus in Parthia occisus.
			<i>Philippus ann. vii.</i>		
			2262	1	
			2263	2	
			2264	3	Romanae ecclesiae episcopatum accepit xx. Cornelius annis iii.
	Alexandrinae ecclesiae xiii. episcopus constitutus Dionysius. Dionysius iste vir disertissimus suis temporibus magis clarebat.	257	2265	4	
			2266	5	
			2267	6	
			2268	7	Philippus cum filio occisus.
	Romanae ecclesiae xxi. episcopus constitutus Lucius mensibus ii. post quem Stephanus annis ii.			<i>Decius an. i. mens. iii.</i>	
<i>U. C. 1010</i>		258	2269	1	Romae Amphitheatrum incensum.
		259	2270	1	
			2271	2	
			<i>Valeria- nus et Ga- llienus an. xv.</i>		
			2272	1	Gallus et Volusianus in foro Flaminii occisi.
			2273	2	
<i>U. C. 1010</i>	Antiochenae ecclesiae xii. episcopus constitutus Babylas. Post quem xiii. Fabianus.	260	2274	3	Novatus ab Ecclesia abscissus est, et Novatianus haeresim suscitavit, quem plurimis scriptis convincit Dionysius.
	Romanae ecclesiae xxiii. episcopus constitutus Xistus annis xi.		2275	4	
			2276	5	
			2277	6	
			2278	7	
	Antiochiai ix. (xiv) episcopus constitutus Demetrius.	261	2279	8	
	Valerianus persecutionem in Christianos movit, et illico servitutem barbarorum passus est.		2280	9	
			2281	10	
			2282	11	
<i>U. C. 1010</i>	Antiochiai xv. episcopus constitutus Paulus Samosatenus; quique haereticus repertus, eiectionis fuit.	261			Romanae Ecclesiae xxiv. episcopus constitutus Dionysius annis xii.
	Alexandrinae ecclesiae xiv. episcopus constitutus Maximus annis xviii.	261			Hierosolymitanae eccl. xxv. episc. constitutus Hymenaeus.

Decius Philippum cum filio interficit, atque propter odium in eum, adversum nostram quoque religionem persecutionem movit. Decius cum filio in Abritto occisus. Pestilens morbus multas totius orbis partes occupavit, maximeque Alexandriam et Aegyptum. Refert autem Dionysius. Alexandro Jerosolymis successit xxxvi. episcopus Mazbanus.

<i>U. C. 1010</i>	Antiochenae ecclesiae xii. episcopus constitutus Babylas. Post quem xiii. Fabianus.	259	<i>Gallus, et Volusianus ann. ii. mens. vi.</i>		
	Romanae ecclesiae xxiii. episcopus constitutus Xistus annis xi.		2270	1	Novatus ab Ecclesia abscissus est, et Novatianus haeresim suscitavit, quem plurimis scriptis convincit Dionysius.
			2271	2	
			<i>Valeria- nus et Ga- llienus an. xv.</i>		
			2272	1	Gallus et Volusianus in foro Flaminii occisi.
	Antiochiai ix. (xiv) episcopus constitutus Demetrius.	260	2273	2	
	Valerianus persecutionem in Christianos movit, et illico servitutem barbarorum passus est.		2274	3	Valeriano captivo in Persas ducto, Gallienus nostrae institutioni commoditatem reddidit.
			2275	4	
			2276	5	
			2277	6	
<i>U. C. 1010</i>	Antiochiai xv. episcopus constitutus Paulus Samosatenus; quique haereticus repertus, eiectionis fuit.	261	2278	7	
			2279	8	
			2280	9	Romanae Ecclesiae xxiv. episcopus constitutus Dionysius annis xii.
			2281	10	
			2282	11	
	Alexandrinae ecclesiae xiv. episcopus constitutus Maximus annis xviii.	261			Hierosolymitanae eccl. xxv. episc. constitutus Hymenaeus.

[illegible]

<i>Urbis Conditae</i>		<i>Olympias</i>	<i>Anni Abrahae</i>	<i>Rom. Valer. et Gallienus</i>	
<i>U. C. 1020</i>		262	2283 2284 2285 2286	12 13 14 15	Paulus Samosatenus, sanis regulis sepositis, Artemonis haeresim renovavit, in cuius ejecti locum sufficitur xvi. episc. Domnus. Gallienus Mediolani occisus.
	Alexandria, externis agris diu obsessis, novissimam corruptionem experta est.	263	2287 2288	<i>Claudius ann. I. mens. IX.</i> 1 2	
	Romanae ecclesiae xxv. episcopus constitutus Felix annis xix.		2289	1	Aurelianus Palmirenos subegit, Galliamque domuit.
<i>U. C. 1030</i>	Aurelianus cum adversum nostrates persecutionem movendam excogitasset, divina iracundia ejusdem stratagema impeditum fuit, et ipse in Novo Carcere (Caenophrurio) dolo occisus est.	264	2290 2291 2292 2293 2294	2 3 4 5 6	Laodicensium episcopus Eusebius (Pius) agnoscebatur.
					<i>Tacitus menses VI. Quo occiso in Ponto, regnavit Florianus dies LXXXII. Eoque interfecto Tarsi, XXXI (rex) regnavit Probus an. VI. mens. IV.</i>
	Romanae ecclesiae xxvi. episcopus constitutus... (<i>supple</i> , Eutychianus) mensibus II. Post quem xxvii. Cajus annis xv.	265	2295 2296 2297 2298 2299	1 2 5 4 5	
	Insana Manichaeorum ruina universis mortifera in hominum mores surrepsit.	266	2300 2301	6 7	
					<i>Carus cum filiis Carino et Numeriano ann. II.</i>
<i>U. C. 1040</i>	Alexandrinae ecclesiae xvii. episcopus Theonas annis xix.		2302 2303	1 2	Caro in Mesopotamia extincto, Numeriano quoque interea contigit occidi in Thracia, pariter et Carino in Cornacis praelio.
		267	2304 2305 2306 2307 2308 2309	<i>Diocletianus ann. XX.</i> 1 2 3 4 5 6	
	Busiris et Coptus civitates Thebaeorum in Aegypto contra Romanos rebellantes, a fundamentis ad solum usque subversae sunt.	268	2310 2311 2312 2313 2314 2315 2316 2317 2318 2319	7 8 9 10 11 12 13 14 15 16	Constantinus et Maximianus Caesares, socii imperii adscripti.
<i>U. C. 1050</i>		269			Cum Alexandria una cum Aegypto in rebellionem venisset, Alexandria nequivit resistere Romanorum exercitui.
	Veturius magister militiae eos qui in exercitu Christiani erant, clanculum opprimebat, atque ex illo jam tempore ubique locorum persecutio se extendit.	270			(<i>suppl.</i> Romae episcopus xxviii. Marcellinus annis ix.)
					Hierosolymitarum ecclesiae xxxviii. episc. Zabdas.
					Hierosolymitanae ecclesiae xxxix. episcop. constitutus Hermon.
... (<i>Ultima pag. quae desideratur in Cod. Arm. suppletur a Sam. Arm. Eusebii eclogario, sequenti tenore.</i>)					
	Antiochia xix. Episcopus Tyanus (vel Tyriannus).	271	2320 2321	17 18	
	Alexandriae xvi. Episcopus Petrus annis x.		2322 2323	19 20	
<i>U. C. 1060</i>		272	2324	<i>Constantinus ann. . .</i> 1	Romae Episcopus xxix. Eusebius, et xxx. Mildiatas.

Շին. Համայն	Ուղղություն	Ա.Բ.Բ.Բ.	Համայն Կոստանդինոս	
K և չ	ՄՅԴ	սյիե	Բ	Ի համայն Կոստանդինոս ընդ Սեղբերացու :
		սյիզ	Գ	
		սյիե	Դ	
		սյիը	Ե	
		սյիթ	Զ	
	ՄՅԴ	սյլ	Է	(ըստ այլ օրինակի առաջին Սեղբերացու :)
		սյլա	Ը	
		սյլբ	Թ	
		սյլգ	Ժ	
		սյլդ	Ժա	
ՄՅԵ	սյլե	Ժբ	(ըստ հերոնի . Ժողով նիկիայ :)	
	սյլզ	Ժգ		
	սյլը	Ժդ		
	սյլե	Ժե		
	սյլթ	Ժզ		
ՄՅԶ	սյլա	Ժե	Յերուսաղեմ Կոստանդինոս մարկիոս (կամ մուկարիոս) :	
	սյլաա	Ժը		
	սյլաբ	Ժթ		
	սյլազ	Ժ		
(ըստ Թեոփանիայ . Ժող . նիկի .) :				Քսանեմեան Կոստանդինոս :

Սամ . * Աստուծոյ աւարտումն Բրոնիկոն գրոցն Եւսեբեայ || : (և յետ իւր երկն ամաց) * Սուրբ Ժողովն որ 'ի նիկիայ յԺը իցն || :
Իսկ հերոնիմոս թէպէտ և վեց կամ եօթն ամեք յառաջ յիշէ զԺող . նիկի . այսինքն 'ի ԺԵ . ամի կոստ . և սակայն ինքն ևս 'ի քսաներորդ ամի կոստանդինոսի ' հանգէպ զյիշէ կամ սյիբ . ամի Արքահամուհնէ զվախան Բրոնիկոնին Եւսեբեայ :

Theophanes in Chron. anno xx. Constantini Magni. Τούτω τῷ ἔτει ἡ εἰκοσαετηρίς τῆς Κωνσταντίνου Αὐγούστου βασιλείας ἐτελειώθη . καὶ ἐγένετο ἡ ἁγία οἰκουμένη πρώτη σύνοδος τῶν τιμ. πατέρων . » Hoc anno Vicennalia Constantini Augusti celebrata , et facta est sancta oecumenica Synodus prima cccxviii. Patrum « . (sicut et annos a Christo nato supponit tunc esse cccxviii. juxta traditionem Graecorum : quam-

ՎԱԽՃԱՆ ՔՐՈՆՈԳՐԱԿ ԿԱՆՈՆՆԵՆ
ԵՒ ՍԵՐԻ ԿԵՍԵՐԵՅԻՈՅ՝

Urbis Conditae		Olympias	Anni Abrahae	Rom. Constantinus	
U. C. 1070		273	2325	2	Romae Episcopus xxxi, Syl vester (al. anno Const. 10.)
			2326	3	
			2327	4	
			2328	5	
			2329	6	
	Alexandriae Petrus martyrio confectus est. Excepit autem Episcopatum Achylas menses vii.	274	2330	7	
			2331	8	
	Alexandriae Episcopus xviii. Alexander annis xvii.		2332	9	
			2333	10	
			2334	11	
		275	2335	12	
			2336	13	
			2337	14	
			2338	15	
			2339	16	
	Arrii et Alexandri discordia.	276	2340	17	
			2341	18	
			2342	19	
			2343	20	
					Jerosolymarum Episcopus Macarius (vel Marcus).
					Vicennalia Constantini.

vis vulgo creditur fuisse Anno Aerae Vulg. cccxxv. vel juxta Hier. anno xv. Constantini. Secundum vero aliquot exemplaria Samuelis Arm. anno Const. xxi. vel xxii. vel xxiii.)
Idem Samuel Arm. Olymp. cclxxvi. 3. vel 4. Domini 328. vel 329. Const. 20. » Hic finis Chronici libri Eusebii «.

Hier. in Chron. (apud Scal.) anno Abr. 2342. Olymp. cclxxvi. 2. Domini 327. Const. 20. » Vicennalia Constantini Nicomediae facta, et sequenti anno Romae edita. Hucusque historiam scribit Eusebius Pamphili Martyris contubernalis: cui nos ista subjecimus «. etc.

FINIS CHRONICI CANONIS

EUSEBII CAESARIENSIS

» Post mirandum opus, quod à mundi fabrica usque in Constantinum Principem
Eusebius Caesariensis, hujus saeculi originem, tempora, annos, regna, virtutesque mortalium,
et variarum artium repertores, omniumque penè provinciarum monumenta commemorans,
Graeco edidit stylo, noster Hieronymus cuncta transtulit in Latinum, et usque in Valentem
Caesarem Romano adjecit eloquio «.

Marcellinus Comes in Praefat. Chron. l. i. pag. 7.

ADNOTATIONES

IN CANONEM EUSEBII

Reducendae ad annos Abrahæ adsignatos.

Anno Abr. 1. »Ninus Beli filius«. Ita ferunt non pauca S. Hieronymi exemplaria; optime tamen notavit Henricus Leonardus Schurzfeleischus Not. Biblioth. Vinariensis. pag. 100. In Eusebii Lat. Chron. ad pag. xi. dicens: »Pro vulgata linea ii. lectione in omnibus Pat. latinis codd. scribitur: *Primus omni Asiae regnavit Ninus, exceptis Indis*. At verba, *Beli filius*, veteres omnes PP. non agnoscunt. Addendum, ad sensum Eusebii nihil refert, si Ninus vocitetur Beli filius strictè, aut latè: ipse enim, ut vidimus in I. P. non decidit hanc quaestionem, sed more suo adducit auctores, qui sic illum nominarunt, vix tamen negligit citare Abydenum majoris momenti testem, qui Ninum ponit inter posteros Beli septimum. Consule dicta a nobis P. I. pag. 37 — 39.

Item An. Abr. 1. In posteriora Hier. exemplaria quibus usus est Vallarsius, nescio quo vitio amanuensium qui res interpolare gaudent, irrepsit illud dictum absurdissimum de Ninive civitate, »quae ad praesens Nisibis nuncupatur«. Sed quis Geographorum id ferat? at si ferre etiam possent qui procul sunt, ipsi Nisibis incolae, quae olim fuit sedes Armenorum regum ex stirpe Arsacidarum, auctores inquam tam Armeni quam Syri, minime concederent; sicut etiam neque ipse Vallarsius, cum dicit in adnot. »Vix adduci possum, ut credam (hanc pericopen) ab ipso vel Auctore operis vel Interprete adsutam.«

Verum ubi optime legit Vall. e regione primi anni Abrahæ, »nascitur Abraam«, nescio qua confusione Scaliger id notavit septimo anno ejusdem Abrahæ; quod ridiculum est: quare se ipsum emendasse quodam modo videtur in principio canonis sui Graeci.

An. Abr. 51. Inter variantes Hier. lectiones certissima est ea MM, sive duo millia, ut jure contendit Scaliger cum aliis; atque in fragmento apud Syncellum occurrente legendum decernit ἐπὶ ἑξήκοντα ἔτους Ἀβραάμ, ἔτη β'. quam lectionem interpolatam ut omnino perpolitam accepit vel ipse Goar Syncelli interpres, eumque Vallarsius imitatus est. Verum cum viderit Vallarsius ab auctore usurpatum numerum Judaicum, sententiam alienam amplexus est; imo mendosum suum sensum Eusebio facile adscribendum putavit, atque laetus disserit ad pag. 100. not. b.

»Nihil evidentius hoc loco ad probandum, »quod contra receptam vulgo sententiam diximus ad hujusce libri Praefationem, Eusebium adeo non sequi calculos τῶν LXX, ut cum caetera Chronologiam suam post ea tempora exordiat, quae illi exaggerarunt, etiam »ubi superioris ejus intervalli ab Adam meminisse oportuit, ab eoque rationes inire, minorem numerum, sive Hebraei codicis, non Graecorum supputationem praetulerit. Vide, »si id potuit probari manifestius, quam ducto

»Jubilaeorum initio ab Adamo, et quadagesimo primo Jubilaeo in Abraami quinquagesimum primum annum conjecto. Hoc tamen ipsum minime videtur Scaliger assequutus, qui cum aliis modis heic erratum esse ab Eusebio contendit; tum isto, quod suismet ipse rationibus contradicat, quas ex dinumeratione Septuaginta Seniorum inierat. Nos hac de re, ut pote manifesta, et de qua plura alias nec uno in loco diximus, nihil heic ad eam refellendam objectionem addemus. Adeo egregius laborat Vallarsius mendo, quod ferri non potest, ut molestum nobis sit eum confutare; satis est scire, quod Vallarsii verba in ipsum reflecti facile possunt. Sit itaque fas nobis dicere: »Nihil evidentius hoc loco ad probandum, quod contra non tantum receptam vulgo sententiam, verum etiam, quod potissimum est, contra Eusebii evidentissimam sententiam, dixit Vallarsius ad praedicti libri praefationem, Eusebium adeo non sequi calculos τῶν LXX, etc.« usque ad postrema illa. »Nos hac de re, ut pote manifesta, et de qua plura alias nec uno in loco diximus contra Vallarsium aliosque, nihil heic ad eam refellendam objectionem addemus.« Sed tota causa erroris Vallarsii atque aliorum fuit falsa conjectura, sive praepostera intelligentia minoris numeri; de quo actum superius pag. 26. adnot. 3. ut nihil dicam de Hier. de Prato, qui ante nos de hac re certavit: non enim quaeritur hic alius concertator, cum Eusebius se se feliciter defendere satis valeat, non minus in prima, quam in secunda Chronicorum parte.

An. Abr. 226. Thessalus, qui in edit. Vallarsii collocatur anno Armamitris 32. Abr. 222. apud Scal. 36. et 226. juxta Arzerunium nostrum reducendus fuit in annum 25. et 215.

262. Diluvium Ogygicum, quod juxta Scal. adaptavimus anno Belochi 34. Arzerunius refert anno 33. nihil obstat tamen, si in Arm. pro 3. legatur 4. aut in Scaligero corrigatur unius anni lapsus: ubi valde distat Vallarsius, cum transfert rem ad annum Belochi 26.

267. Tam Gr. 17. apud excerptores Eusebii, quam Arm. 47. demonstrant legendum etiam in Lat. juxta edit. Vallarsii xvii. annos Joseph venditi a fratribus; ubi Scal. habet xvi. quod librariorum de industria inseruisse dixeris ex Vulgata interp. Script. Sacrae, quum tamen tam Hebr. quam Septuaginta praeferant xvii. ex quibus desumpsisse Vallarsium suam lectionem gratis autumat Roncallius, cum potuisset dicere fideliter codices suos expressisse, quamvis citet et locum scripturae.

291. Cum ad sensum magis, quam ad verbum pertineat Samuelis locus, etsi quodam modo favere videatur Vallarsio, non dirimit tamen litem Vallarsii contra Scaligerum legendem, Hoc anno, qui secundus famis fuit, etc;

cum ipse vellet ut legeretur, Secundo anno famis ingressus etc. Ubi pro Scaligero stat Roncallius, dicens. »qui (Scal.) licet expressius, »non tamen de suo exaggerans dixit, ut vult Vallarsius, sic enim legitur in Ms. Rav. ». Adde quod non parum favet Scaligero et Fragma. Gr. nisi eo ipso impulsus Vallarsius, putarit locum ab Scal. interpolatum esse. Verum nos semper experti sumus Scaligerum Graeca ad normam Lat. lectionis interpolasse, non autem vice versa; sed potius ubique fidem Latt. Codd. secutum fuisse, quod et ex sequenti adnot. clarius patebit.

294. Scaliger cum vidisset omnes Hier. codices pariter ferre nomen *Diopolitanorum*, non est ausus vel unam litteram addere, sed satis duxit monere lectores in animadv. 23. cccxciv. correctionem esse lectionem *Diospolitanorum*. Et sane tam praecautio quam admonitio ejus nobis expedire videntur, cum Eusebius noster, et Samuel (juxta exemplaria intacta) uti soleant magis lectione *ἡ διοπολιτανῶν*, *Diopolitarum*, quam *ἡ διοσπολιτανῶν*, *Diospolitarum*. Verum hic audiendus Roncallius jure haec disserens, p. 123. a. »Scal. retinuit *Diopolitanorum*, licet cet animadvertat mendum Exemplarium esse, legendumque *Diospolitanorum*. Quod si in hisce levioribus rebus, quaeque aperte mendum redolebant, nihil in textu (Latino) immutavit Scaliger, quis sibi suadebit plura ausum esse ex ingenio immutare, ut saepe conqueritur Vallarsius? ». Omnino probandum putamus Roncallii argumentum, et ubique admonendum, quod Scaliger quò arrogantiùs se gessit in Graecis fragmentis interpolandis, eò cautius procedit in servandis Latt. Codd. lectionibus vetustissimis, quamquam a Vallarsii lectione multum distantibus; et contra Vallarsium quamvis fidem servare creditur tam Gr. fragmentorum, quam Latt. codicum, non semel tamen unum ex altero libere interpolat: sicut etiam hic fecit, ut ipse testatur, 145. D. dicens. »Reposuimus denique *Diospolitanorum*, pro mendose *Diopolitanorum*«. Verum etsi concedamus Vallarsio mendum irrepsisse in hoc nomen, (quod facile potuit irrepere ob nimiam affinitatem inter litteras Gr. *ω*, et *ο*), non debuit tamen sola Syncelli hodierna lectione adduci, ut putaret in omnibus omnino Hier. codicibus antiquis mendum inesse. Et revera sicut Hier. ipse procul dubio *ω* legit, non *ο*. ita quoque Interp. noster, ut patet ex Samuele quoque nostro, qui ut alibi, ita hic etiam habet, * *ὁ δὲ Σαρρῶν ἐπὶ τῆς διοπολιτανῶν*, *ἡ διοπολιτανῶν*. »xviii. Dynastia Diopolitanorum«. etc. nec aliter habetur etiam in i. parte Eusebii nostri, pag. 103 — 105.

316. Ita etiam Eusebius noster in sequentibus, *αὐτοκρατορ*, *Altadas*, haud dissimiliter et in i. parte, sicut et Arzerunius. At Samuel Chorenensem imitatus praefert, *Ἀλταδῶν*, *Altadas*, quod

minus differt. Ubi obiter nota in posterioribus Chorenensis exemplaribus diverso modo haberi, *αρχαῖον*, *αρχαῖον*, vel etiam *αρχαῖον*. quorum postremum omnino depravatum attigerunt Latini ejus interpretes, atque ideo vel inviti mendum in Lat. refuderunt *Aztagus*.

344. Hactenus Hieronymi fere lectione usi sumus cum auxilio Eclogiarum Armenorum ad resarciendam codicis nostri lacunam. De hinc ergo, ubi resumit continuationem Eusebius noster Armeniacus, codex noster erit regulae instar ad dijudicandum inter variantes Hier. lectiones, vel ad expellendas amanuensium interpolationes erroresque. Interim verò animadvertas velim in ipso fronte modicam inter se dissonantiam lectionis Eusebio-Armeniacae et Hieronymiaco-Eusebianae: juxta enim Eusebium nostrum Anno Abrahæ 344. concurrebant anni Joseph. 63. Altadae 28. Erasti vel Erati 39. Argi 38. Aegypt. in Dynast. xviii. Amenophis, 12. Secundum vero Hier. lectionem eidem anno Abrahamitico 344. (qui si non expresse, ex serie tamen annorum colligitur) respondent anni Joseph 63. Altadae 29. Erati 48. Argi 39. et Amenophis 13. ubi vides Josephi annos accurate haberi in utraque lectione, trium aliorum uno tantum anno discrepare; quod minus nocet: restat ergo differentia quinque annorum in Erasto seu Erato. Quae tamen difficultas quodammodo tollitur in incipiti spatio successoris ejus, sc. Plemnaei; cui Canon noster adscribit annos 46. Hier. vero 48. De epocha autem Abrahæ, quae assidua continuatione apud nos habetur, apud Hieronymum verò decennii spatio metiri solita, jam monuimus lectores, pag. 33. not. 2.

345. Eusebius noster docet legendum tam hic, quam alibi, *ἔτος τῆς πρὸς τὸν Ἀβραάμ τοῦ Θεοῦ ἐπαγγελίας*. Sed quia Hier. breviter solitus est exprimere, cohaeret ejusdem lectioni stylus Chron. Pasch. habentis nunc *ἔτος τῆς ἐπαγγελίας*, nunc *ἔτος μετὰ τῆς ἐπαγγελίας*. Verum et ipse eclogarius Eusebii, auctor sc. Chron. Pasch. in principio habuerat, *δέκατον ἔτος τῆς ἀπὸ τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν Ἀβραάμ ἐπαγγελίας*. In vulgatis exemplaribus Hier. omni decennio assignantur anni repositionis, quos codex noster passim omittit.

347. Ea tibi locus celebris, ubi de aliqua pericope in quibusdam Hier. codicibus reperta controversatur incipiti marte inter criticos, Eusebii ne sit, an Hieronymi? Nunc itaque primum illam pericopem ad Eusebium nullo modo pertinere per Armenium codicem detectum est. Tamen utrum D. Hieronymo adscribenda sit, viderint qui ejus opera ediderunt. Haec pericope talis est in edit. Vall. anno 15. praesentis Aegyptiorum regis. "Aegyptiorum reges omnes tunc Pharaones dicebantur, non hoc proprium habentes nomen, sed pro dignitate reges tunc utebantur hoc nomine, sicut et apud nos Imperatores Augusti appellantur. Habebat ergo unusquisque Pharaon proprium nomen. Hoc nos ex libris Manethonis Sacerdotis Aegyptiorum lectum posuimus."

Haec sane (ni fallor) non solum Eusebiana non sunt, verum utrum Hieronymi sint necne, dubitabis, cum in multis ejus exemplaribus, iisque vetustissimis non appareant; ideoque ommissa a Scal. Verum Vall. demonstrare nititur non solum Hier. sed etiam Eusebii esse: fragmenta enim similia a Gr. haec adducit. *Αἱ γυπτίων οἱ βασιλεῖς κατὰ τὸ πλεῖστον Φαραῶ λέγονται, ὥστε ἢν τοῖς πᾶσι κοινόν τε καὶ προσηγορικὸν ὄνομα*. Sync. p. 50. *Φαραῶ κοινὸν ὄνομα πάντων τῶν Αἰγύπτου βασιλέων ἐστὶν ἀπὸ τοῦ πρώτου Φαραῶ, ὥστε καὶ ... Αὐγούστου ἐκαλοῦντο*. *Ἰδίῳ δὲ ὀνόματι ἕκαστος ἐχρήτο*. Cedren. p. 35.

Subjungitque Vall. adnotationem hoc pacto. "Scaliger hanc pericopem, ut pote suppositi-

tiam repudiat, aitque, planum illum, qui haec commentus est, quod parum fidei sibi habitum iri vereretur, Manethonis auctoritatem inepte mentitum: denique nullum scriptum codicem ea habere. Omnino autem factum cit ipse temere, nam etsi plerique Mss. iis carent, quos inter et Parmensis noster, ut nihil dissimulemus, sunt tamen alii, iique vetustiores, quos laudavit pridem Pontacus, qui ea pari consensu retinent. Evincent vero germana esse, quae superant laudata nostra ex Syncello et Cedreno Graeca, quae si alias, hic certe bene Latinis ita respondent, ut propria Eusebii verba jure merito videantur. Ad haec eadem vetustiorum sententia Josephus antiquit. lib. vii. cap. 6. *ὅτι πάντες οἱ τῶν Αἰγυπτίων βασιλεῖς ... Φαραῶνες ἐκλήθησαν, ἀπὸ τοῦ μετὰ τοῦ ἐν τῷ μεταξὺ χρόνου ἄρξαντος βασιλέως Φαραῶνες τὴν προσηγορίαν λαβόντες ... Ὁ Φαραῶν κατ' Αἰγυπτίους βασιλεῖα σημαίνει. οἶμαι δὲ αὐτοὺς ἐκ παίδων ἄλλοις χρωμένους ὀνόμασιν. ἐπεδὲν δὲ βασιλεῖς γέγονται, τὸ σημαῖνον αὐτῶν τὴν ἐξουσίαν κατὰ τὸν πάτριον γλῶτταν μετονομάζεσθαι, καὶ γὰρ κ. τ. λ.* Quod omnes Aegyptiorum Reges Pharaoni dicti fuerint ab eo qui interjectis post temporibus imperavit, Pharaonis appellatione desumpta... Pharaon Aegyptiis regem sonat. Opinor autem ipsos a pueritia aliis nominibus usos: postquam vero reges facti fuerint, ab eo denominari, quod patria lingua potestatem eorum indicat. etc.

Valide quidem argumentatur Vall. et per ea quae affert, rem pene conficere videtur. Sed quid ad nos? Velit nolit, Eusebius haec nec dixit, nec cognovit. Nondum porro in aperto est an Hier. ea scripserit, cum vel ipse Vall. testetur, quod plerique Mss. iis carent: quid ergo? Sive Hier. sive alius quidam Hieronymi interpolator haec adjunxit, non ab Eusebio, sed ex aliis Graecorum auctoribus; quorum primus fuit Josephus aliqua ex parte, dein Syncellus, ac demum Cedrenus, quem solum citat Scaliger post repudiatam praemissam in Hier. infarctam pericopem, his verbis: "Planus ille (ait Scal. p. 23. ad cccxlvj), qui haec commentus est (in edit. Hier.), parum fidei sibi habitum iri veritus est, nisi etiam Manethonis auctoritatem tam inepte mentiretur. Et merito nullus scriptus codex haec habet. Haec sunt veterum Scripturae interpretum conjecturae. Cedrenus 16, 50. *Ἀνέστη δὲ μέτ' αὐτὸν βασιλεὺς ἐπ' Αἴγυπτον Φαραῶ, ὁ καὶ Ναρεχῶ καλούμενος κρατήσας ἐτη, ὥς φασι, πενήτην. ἐκ τούτου οἱ ἀπὸ τοῦ γένους αὐτοῦ καταγόμενοι βασιλεῖς Φαραῶ προσηγορεύον*. Quae procul dubio sunt à quodam vetere Ecclesiastico Chronico, Panodori puta, aut Aniani, aut Joannis Antiocheni. Hactenus satis expedite Scaliger: periclitatur tamen in eo, quod statim subdit, incerta conjectura ut firmissima usus. In priore (ait) parte Graecorum Eusebianorum legimus, *Αἱ γυπτίων βασιλεῖς Ραμμεσαμειῶς ἐτὶ ἰδ'. οὗτος πρῶτος Φαραῶ ἐν τῇ ἱερᾷ γραφῇ μνημονεύεται*. Haec enim non Eusebius dixerat, sed is, quem Eusebii nomine excerptit Scal. in sua promiscua collectione prioris partis.

349. *Μαμύθου*, Mamythus, constans videtur lectio, ut habebatur etiam in r. parte: ita fert etiam Sync. in Gr. *Μαμύθος*, sicut et in Lat. Vall. non adeo deviat et Scal. habens *Mamitus*, ubi apud alios editores vel librariorum Latt. teste Vall. varie occurrit, *Amythus*, *Namitus*, *Marintus*, *Maimtus*, vel demum *Maminthum*. Constans inquam videtur lectio *Mamythus*, nec tamen omnino certa: siquidem infra habet canon noster, *Μαμύθου ἡ Μύλῳ*, *Mamylus alter*, quo supponitur quod is quoque eodem nomine appellaretur, sicut et reapse ita legebat Samuel, cum scribit pro isto Mamytho, *Μαμύθου*, *Ma-*

mylus, et pro secundo *Μαμύθου ἡ Μύλῳ*, *Mamylus alter*. Nec aliter videtur legisse Arzerunius, cum pro Mamytho isto reponit *Μαμύθου*, quod legendum, *Μαμύθου*, nisi dixeris *θ*. et *ζ*. *θ*, et *ζ*, vel *σ*, aliquando pro se invicem valere, ita ut idem sit Mamyzus et Mamythus, ut Ottomanus, et Osmanus.

361. Huc pertinet locus S. Augustini Lib. xviii. de Civit. Dei. cap. 7. "Regnantibus Assyriorum duodecimo Mamito, et undecimo Sicyoniorum Plemnaeo, et Argis adhuc manente Argo, mortuus est Joseph in Aegypto annorum centum et decem."

377. Anno Criassi primo haec amplius habentur in Canone Hier. "In Argis prima Sacerdotia functa est Callithya Piranthi filia (vel filia Peirantis)". Cui suffragatur et Africanus apud Sync. 119. B. dicens: *Καλλιθυσία Σπειραντος ἐν Αργεὶ πρῶτος ἱερατεύσαι τῆς Ηρας*. Verum Eusebius noster nec in priori parte, neque impraesentiarum id novit.

378. Gr. textus omnino fere ad verbum cohaerens cum Arm. probare videtur magis lectionem Scaligeri, quam Vallarsii in Hier. quamvis Goar Syncelli interpres quodammodo Vallarsianam lectionem imitatus fuerit in auctore suo exprimendo. Verum res Atlantis uno alterove anno esse differendas, docet non tantum codex Lat. Hier. sed etiam Arzerunius noster, qui Atlantem memorat sub Manchaleo. Et revera si in codice Arm. extremitas paginae non occurreret hoc spatio, fortassis aliquot annis post scriberetur a librario. Hoc semel notasse sufficiat pro simillimis differentiis pendentibus ex causis externis.

379. Ita quoque Samuel noster, *Μαμύθου*, et Scal. in Hier. *Manchaleus*, sicut et alii *Mancaleus*. Vallarsius verò *Machaleus*, ut etiam nonnulli *Maccaleus*, proxime accedentes ad lectionem i. partis, ubi habebatur *Μαμύθου*, *Machaleus*, quam lectionem videtur retinere voluisse et Arzer. supra memoratus. Omitto Petavium legentem *Aschartus*, quasi ex Hier-Euseb. Africanus alique apud Sync. *Ἀσχαλῆος*, *Aschaleus*, vel *Ἀσχαλῆος*, *Aschalius*. Medium omnium tenuisse dixeris Chorenensem nostrum legentem *Μαμύθου*, *Maschaleus*, quamvis vel ipsius codices non adeo inter se conveniant; ita ut reperitur etiam *Μαμύθου*, *Aschalius*.

392. Optime legit Vall. in Hier. juxta Eusebium nostrum *Tuthmosis*, ideoque non immerito rejecit in annot. variantes lectiones, dicens. 163. c. "Antea scribebatur *Thuthemosis*: minus adhuc bene penes Scaligerum *Thomosis*. Josepho lib. contra Apionem *Thmosis*, si ve *Θωδῆσις*, ex Manethone dicitur."

397. Item emendatius legit Vall. in Hier. pro Orthopoli cum Eusebio nostro in utraque parte, annos *LXIII*. quam Scal. *LXII*.

400. Interpres Arm. postquam observasset Syriae nomen juxta Eusebium in Gr. idioma te vocitatum, *σὺρῳ*, *Συρία*, adjicere voluit Armeniorum suorum gratia sequentia, *ἡ ἑὴ ἡσση*, qui sunt *Asorik*; nam sicut Assyrios, *Asoresdanjajk*, ita Syros, cum Syria, *Asorik* Armenii nuncupant, sicut et ab aliis hodie *Suriani* dicuntur; id quod Latinum reddere supervacuum profecto esset, nisi vellemus omnino codicis nostri fidem studiosis lectoribus patefacere. Quid vero de hoc loco disquirant Scal. et Vall. ipsi viderint.

401. Hier. *Amenophis*, juxta nempe i. Eusebii partem *αἰθιόπῃ*, seu *αἰθιόπῃ*, ut et Sync. *Αμενώφης*. Similiter habuerat et Josephus. Nihilominus vestigium codicis nostri hic tenere videtur Vallarsius, illud addendo in Hier. textu, seu *Amenoptes*. Posteriora vero quae in historico spatio dicta sunt, nec Eusebius novit, neque ipse Hier. apud Scal. illa, inquam, quae in editione Vallarsii leguntur: "quippe cujus statua usque ad adventum Christi, Sole oriente, vocem dare dicebatur". Quaeque frustra

defendenda suscepit ipse editor, cum ita prosequitur in annot. 165. e. » Quae hinc subsequuntur
» reliqua, *quippe cujus statua etc.* Scaliger re-
» pudiauit non sine ἀλαζονείᾳ, In excussis
» quiens, sequebantur quaedam nugatoria, quae
» a nobis, ut alia, illuc unde venerunt ire jus-
» simus. At verò quamquam illa et in Parmensi
» nostro, et in duobus Palatinis, aliisque non-
» nullis apud Pontacum mss. desiderentur, mi-
» nime nugatoria esse, aliorum codicum non
» exiguo numero, veterumque editionum, et
» cum primis Sichardinae auctoritas probat.
» Nec sane facti seu fabulae narrationem re-
» pudiauit Scaliger apud Pausaniam, qui post
» adhuc Christi adventum scripsit, atque id
» tamen ipsum in Attici loco laudato, se ait
» cum admiratione spectasse in ea statua, quae
» inquit, ἀνά πᾶσαν ἡμέραν ἀνίσχοντος ἡλίου
» βῶξ, quotidie oriente Sole, sonum edit α. Sed
» quid ad nos, cum id ad Eusebium minime
» spectet? spectabit fortasse ad Hieronymum, vel
» potius ad ejus amanuenses, qui voluerint quae-
» dam addere ab aliis auctoribus.

405. *Mirum quod Scaliger in Gr. Canone hunc Eusebii locum accurate a Syncello usurpatum ignoravit. Vallarsius ergo feliciter ante nos eum attigit. Verum res Aethiopum melius collocat in Lat. Scaliger cum Ms. Rav. anno Abr. 404. juxta ferè auctorem nostrum. Vallarsius multo ante, sc. anno 395. quod minime probandum.*

409. Sic etiam in 1. parte, ita quoque accurate legit in Hier. Scal. cum Ms. Rav. *Sphærus*; ut etiam Sync. in Gr. Σφαῖρος, *Sphaerus*, ubi Vall. mendose exhibet *Iphereus*, alii magis corrupte *Phereus* dixerunt. De annis verò hujus regis quamvis consentiant hic inter se lectiones, in superiore tamen libro auctor præmiserat *ἡ* xxii. neque aliter ex eodem legerat Sync. *κβ'*. Scaliger tamen dempsit numerum *β'*, servato solo *κ'*, ut Canonii morem gereret; idem fecit Vall. rectene, an secus, non statuo, ubi ipse dicit pag. 167. a. » cui numero *β'* notam, ut cum Eusebio consentirent Graeca, nos demimus α. Fugit enim Vallarsium, vel ipsam *κβ'*. lectionem Eusebii esse in prima parte, quam funditus evertere voluerat.

425. Variantes Hier. lectiones, eaeque decurtatae, ad normam Eusebii nostri restituendae sunt. Vall. enim haec tantum fert: „Amram genuit Mosen, cum esset annorum LXX“. Scal. eadem, praemissis tamen his, „Hoc anno natus Moyses“. Sed ne omnia, quae diverse habentur in lectione Hier. discutienda nobis sint, Lectores ipsos hortamur adire Latt. editt. Scal. et Vall. maximè de concordia annorum, qui saepenumero dissentiunt in lect. Arm. et Lat. imo etiam inter varios Hier. codices.

426. Si constet lectio Hier. » Epidaurus civitas condita est « , ut credimus, non leve mendum librarius Arm. admisit qui scripsit, *Էփօւրոս* pro *Էփիւրօս* : Item in sequentibus pro *Էփաւ պատմիկն*, factos, vel fuisse narrant, minus recte scriptum *Էփաւք պատմիկն*, facta narrantur. Ad haec deest in Codice nostro nomen *Epimethei*, quod apud Hier. legitur, quodque et in I. parte auctor adposuerat.

429. Ita constanter legebant et Arzer. et Sam. nostri. *Մամիլոս Տիւս ամս Շ* *Mamilus (vel Mamylus) alter*, ann. xxx. Qui Hier. ediderunt, dissentiunt. Vall. optime videtur habere, *Mamylus*, nec tamen novit *alterum*. Scal. *Mamitus*, tamen ne ille quidem *alterum* cognovit. Verum enim vero ipsa lectio *Mamitus* non minus supponit subaudiendum *alterum*, quandoquidem paulo ante fuerit alius rex *Mamylthus*, qui in Canone nostro supponitur ut *Mamylus* jam dictus, quamvis reapse *Mamylthus* ibi fuit. Utcumque sit, auctor ut in 1. parte unum *Mamithum*, alterum *Mamulum* nominaverat, idem et in Canone fecit, sed quasi vero idem nomen sit, *alterum* hic subdidit. Melius fortasse Arzer.

et Sam. jam citati, qui pro utroque idem no-
men repetunt, *Ἰωάννης*. Vide et dicta ad an.
Abr. 349.

430. Ut Phorbantis, ita et Orianni vitiose positi in titulo $\overline{\text{C}} \text{ L} \overline{\text{E}}$, revera habentur $\overline{\text{C}} \text{ L} \overline{\text{E}}$, in continuatione annorum, unde necesse fuit, ut restituerentur et in titulo; maximè quod facile confunditur $\overline{\text{E}}$ cum $\overline{\text{Z}}$. Verum Hier. utrumque regem singulis auget annis, Phorbanti videlicet tribuens annos xxxv. et Oro xxxviii. primam accurate Chronicorum Eus. partem imitatus, sive casu, sive de industria. Utrum enim Hieronymus quaedam ex illa parte transtulerit in Canonem, an ita hic legerit, nos latet. Id nobis affirmandum erit, auctorem nostrum ibidem aliorum usum auctoritate hic propriam protulisse sententiam, alioquin non pauca aliter in Canone, aliter in I . parte inveniuntur. Certe Africanus quoque $\lambda \zeta'$. 37. tantum annos Oro dedit, teste Syncello p. 57. D. Anonymus Eusebii eclogarius juxta quosdam praeferit $\lambda \varsigma'$. 36. secundum verò alios $\lambda \eta'$. 38. Medius itaque numerus $\lambda \zeta'$. 37. cum Africano hic auctori nostro placuit, ut Arm. lectio testatur.

436. Pro *Dimone* Hier. legit *Haemon*. Arzerunius nomen integrum dissimulavit, dicens: » alius Rex in Thessalia extitit «. Interea Scalhis, aut amplius legit in spatio historico *Hoc tempore*, quod nec Euseb. noster, neque Hier. apud Vall. novit. Id sane parvi momenti erit, sed quid dixeris, si hoc intervallo tria vel quatuor membra historica abunde nimis occurrant in variis Hier. editionibus, eaque paulo ante vel post collocata; quorum nullum auctor noster affirmare videtur. Inter haec illa de Hercule pericope » Hercules primus fertur Antaeum luctae vicisse certamine «, non solum Eusebio, verum etiam Hieronymo tribui posse non facile concedas velim, ob nimiam temporis inconvenientiam, quae propterea suadet hoc dictum amanuensi ignoto atque imperito vitio vertendum esse. Sed mirum quod Vall. cum anachronismum satis noverit, nihilo tamen minus illud peccatum contra rationem temporis non solum Hieronymo, sed etiam Eusebio tribuendum esse putavit, atque ut rem confirmaret, vide quae in adnot. ipse excogitaverit p. 174. 1. » Hercules Olympiacum certamen, Jairo iudice, hoc est, post annos ab hinc ferme trecentos sexaginta instituit: quod infra ipsemet Eusebius ad numerum dccc. non disflitetur. *Hercules in Libya occidit Antaeum. Hercules agone Olympiacum constituit, a quo usque ad primam Olympiadem supputantur anni 430.* Retulerit proinde huc ex aliorum, ut saepe facit, sententia, non sua: nam et verbo fertur, ad illud significandum utitur. Sanctus autem Prosper in Chronico integro ἀπλῶς, ac proprio sensu ait. *Anno (Servitutis) octagesimo secundo Hercules Antaeum luctae certamine superat*: qui error est manifestus «. Vereor ne ipse Vall. graviorem quam Prosper errorem commiserit, de incerto hoc loco, (ne dicam de Prospero huc translato) tamquam Eusebiano dimicans. Nos edocet Eusebius, haec vel similia repudianda. Vallarsius viderit, an Hieronymo, vel potius librariis ejus sint adscribenda; sicut etiam quae sequuntur, quae paulo aliter apud Scal. leguntur. » Trochilus primus fertur junxisse quadrigam. Hoc tempore Xanthus Triopa Lesbion condidit. Hoc tempore Cydon regnat in Creta: quae, inquam, cum non noverit Eusebius, si Hieronymo adscribas, non moleste feremus; tamen amanuensium Latinorum esse additamenta contra S. Interpretis sententiam suspicabimur. Quamquam plura se addidisse S. Doctor fateatur in praefatione, non tamen ante Trojanum bellum, quaeque ad Romanos potius spectant: consule, si vis, certissimam contestationem D. Interpretis; ex qua evidenter elicitur si non negatio absoluta, saltem suspicio magna de amplioribus lectionibus, quae de-

siderantur in Eusebio, occurrunt verò in variatis codicibus Hieronymi ante Trojae captivitatem. Sed tamen Vall. contrario pergit argumento, cum scilicet nihil interpolaverit S. Hier. in rebus antiquioribus, quicquid ergo cernitur in lectione ejus, ipsius Eusebii sit oportet. Ita sane poterat vir eruditus conjicere, si nihil vitii foret apud amanuenses Latt. quod tamen aliter se habere non semel vel ipse Vall. expertus est. Ac demum ita credere potuit, quamdiu Eusebio certo careret; deinceps verò omnis ambigua conjectura amandanda est, qua inter se digladiantur Vall. et Scal. de praemis locis sub futili nomine auctoris nostri.

460. Haec omnia paulo aliter digesta compariis variis in lectionibus Hier: sicut etiam Syncellus Eusebii eclogarius non pauca interpolavit; cujusque textum Graecum non sine interpolatione transcripserunt Scal. et Vall. more suo. Ut ut sit, summa de numeris concordia inter Eusebium nostrum et Syncellum, una voce legentes 15'. *Δξ.* suadet emendam esse Hier. lectionem XVII. et reponendum XVI. Idem velim intelligas de sequenti numero 14'. *Διβ.* qui concorditer in Arm. et Gr. observatur: quo discimus etiam apud Hier. substituendam esse XI. pro XII. Sed vide Vallarsii fidentiam; (hoc enim nec Syncellus quidem tentavit, qui multa tamen in Gr. perturbavit.) Syncellum enim transcripturus, accuratam ejus lectionem sui codicis duobus erroribus deturpavit, repositis 14'. et 13'. pro 15'. et 14'. quod nec S. Hieronymo gratum fore dixeris, sc. sic magis magisque confirmari errores librariorum Latt. pessima interpolatione Gr. textus constantissimi; id tamen non semel fecere ejusdem editores. Optime tamen idem Vall. in annot. subdit aliter haberi in genuina lectione Syncelli; quamvis et id minus feliciter perfecit, ubi ait p. 177. h. » Supputat Syncellus reges dumtaxat sexdecim, principes verò perpetuos tredecim ». Ubi verè faetur sexdecim reges a Syncello computari, illud tamen eum fugit, quod non de suo, sed auctore Eusebio id affirmat. At omnino falso pergit et testatur, quod Sync. principes *tredecim* recensuerit, nam ille constanter 14'. XI. *undecim* dixerat cum Eusebio. Interpres tamen ejus Latinus, Goar scilicet ad arbitrium restituere voluit in margine 17'. XIII. suamque mendosam emendationem in Lat. refundit, reddens *tredecim*, a quo sane Vall. deceptus est, ideoque omnis culpa in deceptorem ipsum conferenda est. Hactenus adversum eos qui corrumpunt fidem codicum; nunc pauca praeter morem dicamus de ipsa probitate auctoris nostri, de quo fortasse alii aliter sentientes codici manum intulerunt. Verum enim verò Eusebius ter statuit, sc. in 1. parte, in serie regum, et in sequenti continuatione canonis, *septemdecim* reges Atheniensium cum certis nominibus: quorum primus Cecrops, extremus Codrus. Item *tredecim* Principes usque ad mortem nominatim recensuit a Medone filio Codri usque ad Alcmeonem. Quod cum omnino firmatum esset, sine ulla dubitatione interpolant antiquarii Hier. Canonis praedictum locum, reponentes XVII. reges, nec tamen perturbarent numerum principum XII. cum debuissent eodem consilio restituere pro his quoque XIII. id demum tentavit Goar in Syncello suo, ut vidimus. Sed inaniter omnia, ideoque firmiter servanda praesens lectio 15'. XVI. et 14'. XI. Quoniam quoad primum numerum, non dicit auctor noster hoc in loco *sexdecim* omnino Atheniensium reges fuisse, sed totidem reges ordine succedaneo post Cecropem extitisse; quibus additus Cecrops, implet numerum alibi stabilitum *septemdecim*. Illud itaque dictum a *Cecrope*, assumpsit hic exclusive, ideoque XVI. computavit. Quoad verò secundum numerum, nec dixit neque somniavit Eusebius *undecim* dumtaxat Principes fuisse, sed cum praemissa nota usque ad primam Olympiadem. Verè enim cir-

490. Constans lectio Eusebii tum hic, tum in r. P. Arm. et Gr. suadet emendandam esse editionem Hier. habentem apud Vall. *Chencres*, et penes Scal. *Chenchres*; legendum autem est *Chencheres*, sicut etiam Sync. legebat *Χένχρης*. Item facile emendabis numerum xviii. in lectione Scal. ubi Vall. recte fert cum auctore nostro xvi. quem et Sync. transcriperat ις'. 16. p. 58. B. eumque Scal. in Gr. canone imitatus fuerat; omitte alteram Syncelli lectionem propria sententia xς'. 26. p. 120. E. Verum redundat interea illa apud Vall. pericope, quae certè a posteris relata fuit in textum Hier. » Iste est Pharo Chencres, qui contradixit per Mosen Deo, atque mari Rubro obrutus est. Post quem regnavit Aegyptiis Acherres Pharo: nam Pharoa cognomen est dignitatis «. ubi vel ipse Vallarsius sincere fatetur inconstantiam hujus

loci 183. b. "Quae hinc (ait) subsequitur *ῥήσις*, Iste est Pharo Chencres, etc. tota ad finem usque in Parmensi ms. desideratur, ut etiam in duobus Palatinis. Nec sane eam Scaliger novit (adde, qui plures, quam Vall. viderat codices): et veteres quidam editi libri ex parte tantum habent, sive priorem periocham usque ad verba *obrutus est*. Nihilominus instat Vallarsius, ut probet haec non minus Eusebii, quam Hieronymi esse: probat autem hoc argumento, quod "Quoad historiam (ait) concinunt quidem Eusebio Orosius, Theodoretus etc.: quasi vero non potuerit interpolator similia addere, ut reapse addidit; et quidem ea, quae certos auctores habebant.

498. Commodius emendabis ad normam auctoris nostri qui in utraque parte habet *Ascatades*, variantem Hier. lectionem depravatam, apud Vall. *Ascades*, penes Scal. *Astacadis*, apud alios *Ascatadis*, quibus omnibus jure fidem negat Vallarsius, ac solerter infert 187. a: "Rectissime apud Gobelinum Personam Cosmodr. act. III. cap. VIII. *Ascatades* legitur, quomodo *Ἀσκατάδης* habetur apud Syncellum. De numero annorum XL. omnes consentiunt praeter Syncellum ferentem propria sententia, vel juxta Africanum, *λθ'. xxxviii.*

505. Syncelli citatum locum ne forte putent lectores Eusebii verba ipsa prae se ferre, sed potius sensum aliquantulum cum nomine auctoris; audire lubeat et Latinam ejus interpretationem juxta Goarum: "Anno biformis Cecropis regis Atheniensium primi, quinto supra quadragesimum, Israelis ex Aegypto, Moyse duce, profectionem stupidus (*sic enim passim morietur Sync. Eusebium non sibi amicum*) Pamphili Eusebii assignat: eademque hallucinantibus ejus calculis anno ab Adam creato 3989. Aod autem 22. contingere debuerat. Parum curabimus Eusebianum calculum Syncello displicuisse; satis est, quod certam ejus supputationem hic habitam libaverit. Ubi nimis incaute (ut passim) deceptus est Scaliger, quippe qui ubi primum vidit Eusebium a Syncello nominari, illico conjecit integram auctoris nostri pericopem ab eo transcriptam fuisse, Quoniam verò in infinito, ut ajunt, modo verbum invenit apud Sync. usurpatum cum accusativo nominis casu, eclogarii illud opus esse credens, fidenter omnia sibi conciliavit ut vera Eusebiana, et restituit tantum verbo indicativi modi, nomineque casus recti, atque ita sine ulla haesitatione in suo Pseudo-Canone Graeco excudit his verbis. *Τῷ μὲν ἔτει Κρόπος τοῦ διφυοῦς πρώτου βασιλέως Ἀθηναίων ἡ ἐξ Αἰγύπτου πορεία τοῦ Ἰσραὴλ διὰ Μωσέως ἐγένετο*. Quae quò magis cohaerent Syncello (Syncelli enim certo verba sunt), eò magis abhorrent ab Eusebio; qui tantummodo *μὲν. xlv.* annum Cecropis praefixerat anno egressus Hebraeorum ex Aegypto; unde Syncellus expresse argumentum illud confecit, quo Scaliger offendit: nec mirum, cum ejusmodi sint non pauca inter selecta Scaligeri, eo quod minus credere voluerit Hieronymo certo ac fideli Interpreti, quam Syncello Eusebii ut putabat eclogario. Quod autem Hier. paulo liberius reddiderit auctoris verba, ideoque paululum discedat a lectione nostra, nihil vel parum interest.

506. Corrigenda est editio nostra Arm. habens *ἡμετέρας*, *ἐκτίσθη*, ubi Cod. habet *ἡμετέρας*, *ἐκλήθη* cum Syncello. De sequentibus, quae in Hier. potius promiscue occurrunt, haesitant vel ipsi critici. Itaque Vallarsius sic queritur de auctoritate Gr. contra Scaligerum, dicens. 194. f. "Si quae et nos adducimus ex Syncello propria Eusebii sunt verba, damus Scaligero, fideliter potuisse converti Latine, *Areopago nomen impositum est, et judiciorum locus constitutus*. Verum aliter videtur ab eo scriptum, ac ferme ut est apud Hesychium. *Ἀρείος πάγος τὸ ἐν Ἀθήναις δικαστήριον*

(vel *δικαστηρίου ὄνομα*) *κατέστη*. In reliquis quis Scaliger ipse vitiligit. Sed ne in aliorum nos litem immittamus, hoc tantum dicimus, quod sicut Scaliger plus aequo S. Interpretem laedere, sic et Vallarsius eundem nimis defendere videtur; nam certe librarii mendum inest Latt. editt. tum Scal. habentis, "Hoc tempore Areopagus nomen judicii constitutus. tum Vall. ferentis "Areopagus apud Athenas nomen judicii constituitur": quod malim ita scriptum a Hier. fuisse, "Arius pagus nomen sortitus, judicii locus (vel forum) constituitur"; alioquin tò nomen nihil certum sonaret. Quod autem Latinorum amanuensium culpa aliqua hic mutata fuerint, satis indicat illud, quod bene notavit Vall. "Pro Areopagus in veteri codice legi *Arius pagus* notatum Palatino Antiquario apud Salmasium: juxta nempe Gr. dialectum, quam et Arm. servavit.

507. Tabernaculi mentio nulla in hodiernis Hier. codicibus; librarii ejus Graeci vel Latini culpa intercidiisse dixeris.

508. Scaliger vult in Gr. legi *Διῶδαν*, quem et Bochartus in Chanaan lib. I. cap. 14. imitatus est, Phoeniciam insuper dialectum excogitans in vocibus *Dioda*, vel *Diuda*. Pro dissonantibus Latt. lectionibus jure haec profert Vall. 192. D. "Finit locus iste editoribus, aliisque magni nominis literatis crucem. Adeas velim quae disserit in sequentibus, haud secus ac Scal. p. 31. cccxcviii. Generaliter tamen adverte quod apud Sync. legitur *Διῶδαν*, apud Hier. vero *Desinaus*, ut habet Vall. vel *Desanaus* juxta Scal. quodque nomen bis occurrit penes S. Interpretem. Utrum nostra lectio *Desandas* plus sit valitura apud Criticos, adhuc ignoro. Ut ut sit, haesitant critici de altero quoque nomine *Heliensium*, quod diverse apud alios habetur. Syncellus praefert *Ἰλιών*, pro quo Scal. substituit *Ἰλιέων*, minus recte; emendatius itaque reposuit Goar in marg. *Ἡλιαίων*; sic enim in Eusebio Interpretem Arm. legisse arbitramur, cum reddiderit *Ἡλιούργον*, quod refertur in Gr. *Ἡλιαίων*, vel saltem *Ἡλιέων*. Ita profecto legisse putatur Hier. quum pluris facienda est ejus lectio quae est apud Scal. *Elensibus*, quam quae apud Vall. *Ilensibus*. Cappadocas vero Armenii *Kamirk* solent appellare, tamquam a *Gomer* vel *Gamir* filio Japhet oriundos.

508. Sicut Hier. *sed non Semelae filio*, pariter et Sync. negative legerat in Euseb. *οὐχὶ τοῦ ἐκ Σεμέλης, non a Semelae (filio)*. At Interp. noster absque negatione Eusebium attigit: quam lectionem anteferebam omnino duxit et Scaliger, cum abjici voluit adverbium *οὐχὶ* a lectione Sync. idem senserunt et alii inter Graecos; quod tamen aegre fert Vallarsius, qui ita pergit in annot. 196. D. "Porro autem etsi ipse dicitur Semelae filius Nonno, Cedreno, Malala, atque aliis, adnotante Schurzleischio, nihil dubium est tamen scriptum ab Eusebio quemadmodum et Syncellani codices ferunt *οὐχὶ τοῦ ἐκ Σεμέλης*. Ubi miror Vallarsii fiduciam, qua asserit dubitandum non esse, quin ita scripserit Eusebius. Commodius dixisset, *ita lectum ab Hier.* ut nos contendimus de contraria Interpretis nostri lectione; quam potissimum ad rem facere minime inficias ibit Vall. cum satis noverit Dionysum, qui et Bacchus ac Liber Pater vocatur, vini ebrietatisque antesignanum, Semelae Cadmi filiae partum apud fere omnes constanter haberi. Non aliter legerat et ipse Vall. apud Eusebium in ipso Canonis prooemio juxta translationem Hier: "Qui Semelem genuit, de qua pulcherrima proles, — Liber (Gr. *Διόνυσος*) condignam partu tulit edita frugem. Quae si advertisset vir criticus, dixisset potius, *nihil dubium est scriptum hic quoque ab Eusebio absque οὐχὶ*.

Quod si temporis inconvenientia eum offendit (quod tamen vix memorat), ipse viderit, ne forte locum habeat illud dictum ab eo non semel usurpatum, plura in Canone occurrere variis in temporibus juxta fidem variorum auctorum: et quidem aliter vel alter quoque Dionysus in sequentibus memorabitur. Praeternito ethnicorum fabulas, qui Bacchum bis natum confinxerunt, quasi vero geminas habuerit matres: nos taedet de profanis profana subtexere.

511. Quamvis desit certa lectio Gr. nullo tamen negotio elicitur ex Arm. hoc pacto. *Πρώτος Εβραίων ἀρχιερατεύσεν Ἀαρὼν ἀδελφὸς Μωσέως*. Quod diximus, ne quis decipiat loco Chron. Pasch. p. 62. A. ad sensum tantummodo pertinente. *Ἀαρὼν δ' ἀδελφὸς αὐτοῦ . . . πρῶτος Εβραίων Ἀρχιερεὺς κατέστη*: quamquam hoc tantum contentus fuerit Scal. in suo Gr. pseudo-canone, nec tamen sine interpolatione. Verum in hoc fragmento incerto non solum inverso ordine collocantur omnia, sed quoque minime occurrit verbum *ἀρχιερατεύσει* omnino necessarium, eo enim solo exactissime exprimi potest Arm. *ἡμετέρας*, ad syllabas pontificavit. Latine autem cum Hier. *Pontifex constitutus est*, altera oritur Gr. lectio Chron. Pasch. itaque malim ut lectio nostra ita exponeretur, *Pontifex factus est, Pontificatum sortitus est, Pontificatu functus est*, aut alia ejusmodi. Syncelli vero locum de Cranao integre ab Scaligero usurpatum scias velim, eumque ut sincerum Eusebii textum falsò ab eodem habitum. Idem intellige etiam de plurimis (ne dicam de omnibus) incertis fragmentis, quae nimirum nos pro sensu tantum citamus, absolutissima autem Eusebii auctoritate apud Scaligerum gaudent; quod semel dixisse satis sit, ne ubique eadem repetamus.

512. Arm. nunc habet *Crotopus*, ut Scal. nunc *Crotopas* cum 1. parte Eusebii. Vall. *Crothopus*. Numerum annorum *κα'. 21.* bene restituit Scal. ex 1. P. ope Anonymi eclogarii: quem praetermittens Vallarsius, ad Syncellum se contulit; videns tamen eum discrepare, dum legit, *καδ'. 24.* facile interpolandum duxit, restituto *κα'*. Ubi adverte ita signari locum citationis: "Ex Syncell. pag. 121. De industria nempe in obliquo casu, ne si recte nominasset, Syncell. ut alias consuevit, integre transcriptum putaretur.

520. Quod post multum laboris divinarunt editores Hier. de hac linea, quae ad Amphictyonem spectat, id sincere nos legimus apud auctorem nostrum: nec tamen novimus reliqua, quae habentur in dubia Hier. lectione de Dionysio qui hospitio à Semaco acceptus est; nisi quis eoquod similia legantur apud Syncellum quoque p. 125. D. certum habeat intercidiisse a nostro codice. Neque novit Eusebius noster alteram de Telegono apud Aegyptios regnante pericopem, cujus causam agunt contra se invicem Scal. et Vall. qui post multa haec adjicit p. 195. b. "Demum neque *αλογιστία* est, ut Scaliger nimis temere vocat, quod septimum ab Inacho Telegonum dicit, neque enim convinci veteris alicujus Scriptoris auctoritate potest: cumque ipsimet in diversa abeant, qui Inacho progeniem enarrant, Apollodorus et Pausanias, nec tamen Telegoni verbo tenus minerint, manifesto indicio est, Eusebium ab aliis, qui minime supersunt, Auctoribus haec accepisse. Eusebius sane, ut diximus, vix talia novit: undenam vero Hier. vel potius amanuenses ejus haec acceperint, Vallarsius viderit; verum enim verò tam promiscua est hoc intervallo lectio Lat. ut interea oblivioni traditum dixeris illud Eusebii nostri dictum *Danaidarum res*.

529. Sic quoque praemisera auctor in 1. P. cum Josepho, quo comprobatur lectio Scal. in Hier. *Armais*, haud secus in Gr. *Ἀρμαίς*

Solus ergo Vall. *Armeus*, dixit, minus recte: cui tamen suffragari videtur Sync. p. 58. legens quasi de persona auctoris nostri *Αρμες*; sicut et de sua, p. 123. *Αρμαίος*. De annis convenit apud omnes, excepto ipso Syncello, propriam sententiam praeferebat S. ix.

529. Variant Hier. lectiones; apud Scal. » E- » paphus filius Jonis Memphim condidit, quum » in secunda Aegypto regnaret ». et apud Vall. » Epaphus filius Jo et Jovis, Memphim con- » didit, cum Aegypto secundae regnavit ». quorum postrema magis ad nostram lectionem accedit. Illud vero, *Jone an Jonis* legas, nihil interest, cum etiam *Jo*, genitivi casus hic vicem gerat. Certum est tamen quod penes Scal. mendose legitur tantum *Jonis*, pro *Jo et Jo- vis*, quod advertere potuit Scal. vel ex Gr. fragmento pleniore quod apud Sync. legitur; quamquam is, sc. Syncellus, adjectivum *τῆς δευτέρας* ad *Ιού* referri voluerit, quod tamen Eusebius Aegypto adjunxerat, ut fidem faciunt ambo Interpp.

530. Manifestus est sensus Eusebii, quem saltem ex parte et Syncellus tenuit, quod scilicet idem ipse rex Erichthius vel Erichthonius in serie Atheniensium regum collocatus ille sit, cujus Homerus meminerit; hoc enim prodit nomen *Ἡμ. οὐδ' ὅς*: ideoque appositè è regione nominis ejusdem regis historia illa assignatur in codice nostro. Hieronymus tamen, vel potius ejus scriptores uno alterove anno haec differunt, hoc cum additamento, *his regnantibus fuit*; quasi verò alius sit Erichthonius rex ab Erichthonio Vulcani filio: verum neque editoribus Hier. placet ista lectio interpolata. Locus autem Homeri ab illis quoque citatus ita se habet in Boeotia.

Οἱ δ' ἄρ' Ἀθήνας εἶχον εὐκταίμενον πολίεθρον
Δῆμον Ερεχθίδος μεγαλήτορος, ὃν ποτ' Ἀθήνη
Θρέψε Διὸς θυγάτηρ, τέκε δὲ ζεῖδωρος ἄρουρα.
de quo loco vide Eustathium, atque alios interpretes.

532. Non immerito repudiat Vallarsius lectionem Scal. in Hier. *Callisto*: nec tamen ipse accuratior est, qui habet *Callistionis*; cum enim concedit foeminae hoc nomen fuisse, *Callistae* potius scriptum ab Hier. dixerim, quae lectio satis commode continetur apud Scal. si legas *ae*, pro *o*: quamvis non desunt, qui Gr. dialecto genitivum referant casum *Callistus*; quod tamen in rebus ignotis lectores vexat.

532. Ita accurate praefert etiam Scal. in Hier. *Castor*; ubi Vall. minus recte *Castoris*: omitto quaedam in textu redundantia apud Vall. quae nec auctor noster, neque Hier. ad fidem Scal. noverunt. Porro hunc locum totidem verbis jam praemisum in 1. P. consulas velim, ut conferas inter se quaeque vel leviter differunt. Ea vero, *Post quem Pelopidae* etc., immerito sejunxit Vall. a Castoris textu diversis characteribus, tamquam ad solum Eusebium pertinerent. Scal. solerter inter Castoriana retinuit.

534. Summa inter Interpretes utriusque linguae concordia refellit Gr. fragmentum Syncelli tamquam Eusebianum a Scal. venditatum. Ea vero, a calce hujus periochae apud Vall. lecta, non solum auctor noster non novit, sed ne certiores quidem Hier. codices noverunt. Dicit enim Roncallius, p. 159. b. » Mss. Rav. et » Caes. et Scal. non habent haec verba: cui da- » tum est regnum ejecto Danao, quae in pluribus » Mss. deesse notat Pontacus ». Idem forsitan dicendum de voculis *Post quem*, quae sub initium totius sermonis legerat Vall. Haec sane et similia non pauca nos edocent plura in codd. Hier. a librariis assuta, ideoque non mirum videtur, si identidem discrepat ab Eusebio nostrae lectionis.

538. Auctor in 1. P. habuerat *Ἀμύντας*, *Amyntas*, quaeque est lectio Hier. teste Vallarsio. Verumtamen Samuel noster cum Arzerunio legerat in Canone *Ἀμύντας*, *Amyntes*, vel

Amintes, haud secus ac Scal. in Hier. immo et Sync. in Gr. *Ἀμύντης*: ita profecto mallet ut et hic legeretur uniformiter aut *Ἀμύντας*, aut *Ἀμύντας*: librarius tamen nunc habet *Ἀμύντας*, nunc *Ἀμύντας*.

551. Jure reprehendit Scaligerum mira Interpretum Arm. et Lat. consonantia; cum enim hi ita rem expresserint, ut legerant in auctore suo, inaniter ergo Scal. satis longo Syncelli fragmento deceptus, temere aggressus est accusare Hieronymum negligentiae, eo quod Syncellanam lectionem non servaverit; nec ergo immerito coarguit ante nos Scaligerum vel ipse Vallarsius p. 210. l.

557. Redundat apud Vall. illa pericope p. 206. » Orithya Erechthei, qui et Erichthonius » dictus est, a Borea Thrace rapitur », superflua quidem, ut aliunde huc translata; quare nec apud Scal. cernitur, quem hac de causa gratis incusat Vall. p. 206. g. Audi Roncallium dicentem 162. f. » Hanc periocham omittunt Ms. » Rav. et Scal. Pontacus deesse testatur in plu- » ribus Mss. et delendum putat »: jure meritoque, cum nec Eusebius eam hic noverit.

561. Legebat ergo Interp. noster, *κατέσχε*, *spoliabat*, aut *κατέλγε*, *dissolvebat*, vel quid simile, hinc reddidit in Arm. *ἡμερῶν*, *spoliabat*: nisi dixeris legendum in cod. Arm. *ἡμερῶν* quod accedit ad Gr. *κατέδυνε*, vel potius ad Lat. *interficiebat*. Porro etiam Hieronymum juvat tum *κατέλγε*, tum, ut habetur apud Sync. *κατέδυνε*, *immolabat*, siquidem alterutrum potuit stylo liberiore exponere, *crudeli scelere interficiens*. Ubi tamen Scal. qui pro certo accipit Gr. textum, ita libere argumentatur contra Hier. 36. 546. dicens. » Graeca καὶ τοὺς παρο- » δέοντας κατέδυνε ξένους, praetereuntes im- » molans hospites. Nisi ita verteris, omnino, » quod praecipuum in hac historia est, ignora- » bitur, a Busiride homines non caesos, quod » commune est Sicariis, aut latronibus, sed » immolatos, quae immanitas illius propria » fuit ». Verum tamen ambo Interpp. non certam immolationem, sed solitam sicariorum immanitatem intellexerunt in Gr. quia fortasse aliter rem legerunt. Debuit Scal. primum demonstrare auctoritatem Gr. textus, antequam Interpretem culparet.

583. Anteferenda itaque lectio Vall. in Hier. *Belochus*, contra autem mendi coarguenda Scal. editio *Bolochus*. De nomine *Batossa*, quod apud Scal. legitur *Atossa*, penes vero Vall. *Actosa*, nihil certi proferre possumus, quum et in 1. P. omnino depravatam invenimus lectionem.

589. Sic accurate etiam Hier. in edit. Vall. *Raptus Europae*, ubi Scal. in interpolatam lectionem incidit » Hoc tempore rapta Europa ». 593. *Ἐμπνευστικὸν* artificem expressimus, ita tamen ut simul intelligatur *artisperitus*, *optimus magister* in arte musica; sicut etiam Gr. *μουσουργός*, musicae factor audit.

602. Emendatius itaque Vall. quoque in Hier. *Menophis*, quam Scal. *Menophes*. Syncellus ut p. 127. E. primae partis Chron. Euseb. vestigium tenuerat legens *Amenophis*, sic praesentem etiam lectionem retinuit p. 58. B. teste Scaligero, qui geminis locis diverso modo usus est.

608. *Ἐλεφαντοειδής*, *Balatores*, is in 1. P. nominatus fuerat ab Eusebio, ita etiam hic legit Scal. in Gr. *Βαλατορής*, juxta Syncellum; quamquam Goar praetulerit *Βαλετορής*. Praesentem verò lectionem constanter tenet etiam Arzerunius noster, cum habeat, *Ἐλεφαντοειδής*, *Balepares*. Itaque corrigenda lectio Hier. quae varia est, *Bellepares*, vel *Bellopares*; sicut et in excerptis Barbarolatinis apud Scal. *Beellepares*, vel *Belleroparus* dicitur.

611. Magis emendate legit Scal. in Hier. *pennatus*. Vall. mendose *prinnatus*, fortasse pro *pin-natus*, ut fert Roncall. Arm. juxta Gr. potest reddi, *volans*, vel *volatilis*, sive ad sensum *alatus*, *pennatus*.

618. *Ἐρεβετάρης*, *qorr* *ὑπερβύθου* *ἰκταρῆς*, ad verbum, *Cerberus quem Perinthus postea interfecit*, mendum manifestum: quare lego, *Ἐρεβετάρης*, *qorr* *ὑπερβύθου*. *Cerberus*, qui *Perinthus* vel *Pirithus* etc.

635. *Sub his*, ad verbum more nostro; quo comprobatur Gr. lectio *κατὰ τοὺς*; explicite reddita a Scal. in not. *tempore horum regum* sive *Heroum*: quique injuria infert dicens, » Hieronymus, *secundum quosdam*, longe à sententia ». Ubi nimis utique praeceptum fuit vir criticus in reprehendendo Hieronymo, ideoque ipse longè distat a veritate. Non enim S. Interpres illud *κατὰ τοὺς* expresserat *secundum quosdam*, sed pro sequentibus *ἔδοξε τισιν*, egregie dixerat *secundum quorundam opinionem*. Pro autem superioribus rite subjunxit, *hac aetate*. Verum enim verò deceptus Scaligerum dispositio vocum aliter habita in Lat. quam in Gr. quod tamen mirum in viro tam astuto, ne quid gravius more suo dicamus.

642. Hier. lectio decurtata a librariis, haec tantum fert apud Vall. » Bellum, quod sub » Eumolpo fuit ». etsi Scal. paulo plenius legat. » Bellum quod sub Eumolpo dicitur gestum, hoc tempore fuit ». Plenissima sane nostra lectio est. Verum Gr. textum Syncelli, qui nobis favet, minus recte dissecuit Goar. p. 129. postremam enim vocem *Ἀθήνησι* in sequentem transtulit periocham, eamque inverso ordine restituit in Lat. hocce modo. » Bellum in » Eumolpum (debuit reddere, *sub Eumolpo*), » a quo Eumolpidae. Res a Procné et Philo- » mela Pandionis filiabus *Athenis* gestae », quae vox *Athenis* in calce anterioris pericopae reponenda fuit.

649. *Ἡρᾶς* quod supponit pro Gr. *Μάντις*, ac- que sonat *Vates*, *augur*, *placita dictans*, ceti ad libitum vaticinator, atque eo sensu dixit Hier. *Divinus*.

658. Quum Gr. nomen *Προῖτος* diphthongum praeseferat, Hier. solito Latinorum more pro *oi* reposuit *oe*. Noster restituit *ae*, ac si fuerit *ou-y*. sic enim identidem reducitur in Arm. *oe*. Verum in 1. P. codex noster habuerat separatim per duas syllabas *Προῖτος*, atque hinc Arm. cod. ferebat, *ὑπερβύθου*, quam lectionem et Samuel servavit *ὑπερβύθου*, melius itaque hic in Arm. legerem *ὑπερβύθου*.

660. Nescio Graecusne, an Armenus codex hoc inverso ordine casus nominum exposuerit: alioquin juxta Sync. ac Hier. legendum fuit *Σταῖνον* *Ἰαμβινῶν* *ἡλικῆς* *ἔρ* *ὑπερβύθου*. *Tityus aequalis fuit Tantalo*. Sic enim et locus postulare videtur.

669. Fugit diligentiam Scaligeri praesens Syncelli locus tam Eusebio, quam Hieronymo conveniens; sicut etiam alterum de Cyrene fragmentum allatum. Vallarsius feliciter utrumque locum ante nos assequutus est. Verum hic animadvertas velim, quod non immerito coniecerit Schurzleischius Hieronymum legisse *τινὸς γυναικὸς*, pro *τῆς γυναικὸς*: idem ferè dixerim et de Interprete nostro. Nihilominus accepta etiam hodierna Syncelli lectione, nullo negotio potuerunt ambo Interpretes ita rem exprimere, ut praeferebant.

670. Ad rem facit Hieronymi lectio interpretatioque, » Gorgonis meretricis capite desecto, quae propter eximiam pulchritudinem » etc. eandem enim praefert sententiam et Gr. textus a Sync. allegatus. Itaque non adeo Interp. nostrum offendit Graeca vox *ἐταῖρα*, quum alibi commodius reddidit *ἡμέρα*, sc. *meretrix*, ut sonat; sed potius depravatam in Gr. lectionem attingit *ἔτερα*, id est, *altera*, fortasse cum altero quoque verbo, *quod aliam*, utentes intruserunt; ideoque coactus est ita rem exprimere, ut hodie legimus. Attamen Gorgonis fabula satis nota non permittit, ut sequentia de altera potius muliere, quam de ipsa sola intelligantur.

685. Quamvis ad verbum fere Eusebium

que potes, si vis, inter ejusmodi augmenta annumerare locum de Demophono iterato lectum in editt. Hier. » Menestheus . . . post quem » Athenis regnavit Demophon «. Vall. duobus in locis Demophoon.

838. Ita omnes lectiones cum superiore parte Chron. Euseb. ergo corrumpit conjectura Vallarsii dicentis 291. a. » Fortasse rectius in » Parmensi ms. juxta Graecum Pelagus dici- » tur, in reliquis tamen libris omnibus Pelas- » gus «, nam auctor jubet etiam in Gr. legi Πελάγος.

842. Arm. aequè potest exprimi *Teutaeus*, vel *Teuteus*, ut satis bene fert Scal. in Hier. Alii cum Vall. corrupte *Tauteus*, vel *Tauteus*, immo nonnulli magis corrupte *Tenteus*.

847. Sincera lectio expositioque Interpretis nostri non modicum criticis favere creditur, qui varia disserunt de lectione Hier. dubia, ea- que variata in diversis codd. Nobis sufficiat declarare, quod nobiscum facit edit. Scal. Trieri, ubi Pontacus fert *Triremi*, Vall. *Trirem* mendose. Omitto sequentia ab Hier. addita de Sirenis. Solummodo dubitabis de voce *ἡνέκλι* ab viro, siye *virum*, aut *qui surgit*, in Arm. lecta.

854. Annos hic praefertunt Oresti xv. Hieronymi editores; ne itaque facile credas excidisse eos annos a codice nostro, fidem fortasse facit Hier. ipse, qui nec praecedenti Mycenorum regi Aegystho, neque subsequenti Tisameno annos ullos assignavit: idem ergo et hic factum ab eo puto cum Eusebio nostro. Si Syncello credas, *ἔτη κγ'*, annos xxiii. Oresti dixit; alii nec iis contenti: unde et Vall. subdidit in annot. 294. h. » Syncellus Orestis annos ad viginti tres us- » que protrahit: eo autem magis exaggerant re- » centiores Chronologi, qui eum septuaginta » annis regnasse scribunt «. Certe auctor nos- ter in i. P. annos adscripserat lviii. Oresti, non huic tantum, sed una cum ejus successoribus.

857. Pro *ἡ περὶ*, mallet ut legatur cum Hier. *ἡ διὰ περὶ*: quamquam nec ejus exscriptores conveniant inter se; nam apud Scal. habetur, *Macarei*, a Pontaco et ab aliis *Macharei* dicitur. Solus itaque Vall. accurate, ut vide- tur, edidit *Macharei*; utinam ad fidem Codd. Lat. sed tamen vel ipse fatetur id ad normam Gr. a se interpolatum. » quod (inquirens) ex » Graecis, Schurzfleischio jubente castigamus » in *Macharei* «.

860. Aegrè fert Syncellus, quod Eusebius relicto τῶν lxx. calculo in Heli annis, Judaicam hic praetulerit traditionem, ideoque infert, p. 141. A. *ὁ καὶ Εὐσέβιος ἠκολούθησεν . . . καὶ οὐχ οὕτως ἐπαγγελλόμενος*. » quem (sc. Hebr.) » textum habentem annos xl. » et Eusebius » imitatus est, nec tamen ita pollicitus erat «. Verè quidem pollicitus erat auctor, ac multis declaraverat in i. P. septuaginta seniorum se lectionem imitaturum, nec tamen obesse putavit singularia quaedam discrimina; id enim in more est apud omnes eos, qui lxx. interpretum imitatores se profitentur, in rebus levissimis vel Judaico textui morem gerere; sicut et contra, qui Hebraicum voluerunt usurpare textum, non semel altero uti aequius duxerunt. Vallarsius tamen novo quidem consilio excusare vult auctorem nostrum. » Eusebius (inquirens. not. p. » 299. ad b.), ut vides, Hebraeorum numerum » praefert . . . quod Hebraeo archetypo fidelis- » sime adhaerere, semel propositum habuerit. » Hanc Auctoris nostri mentem neque Syncel- » lus assecutus est «. etc. Sed pace dixerim tan- ti viri; utinam ipse assequutus fuisset auctoris mentem, nec frustra novam sententiam excogi- tasset, quam se reperisse gloriatur, » contra receptam hactenus vulgo sententiam «. Verum nos ultro concedimus Vallarsio quicquid dixe- rit, cum non noverit superiorem Eusebii li- brum (etsi in eo minime excusandus, quod nec

nosse voluerit), ideoque aliter accepit obscurum locum in Praefatione Canonis occurrentem; de quo jam actum a nobis suo loco et alibi. Nunc veniamus ad Scaligerum altero hic vitio de more laborantem; quippe qui cum viderit Eusebium nominari a Syncello, hujus integrum tex- tum tamquam Eusebium hilariter in Cano- nem suum recipit, hoc modo. *Ἡλεὶ ἱερεὺς ἡγή- σατο τοῦ Ἰσραὴλ ἔτη κ'. κατὰ τοὺς δ' κατὰ δὲ τὸ Εὐβραϊκόν . . . ἔτη μ'*. Quae omnia Syn- celli sunt, Eusebium nominantis eo intervallo, ubi interpunctiones notavimus. Eusebius ta- men ipse tantum dixerat *Ἡλεὶ ἱερεὺς, ἔτη μ'*. In spatio verò historico haec adjecerat. *Τὸ Εὐβραϊκόν ἔχει μ'. ἔτη. τὸ δὲ τῶν δ' κ'. ἔπει*, ut patet ex lectione nostra, a quo non longe et Hier. abest. De more, inquam, Scal. hoc vitio labo- rat, etenim paulo ante, cum vidisset iterum nominari Eusebium a Syncello in illa pericope, p. 140. D. *Τὰ κατὰ Ἀφρικανὸν ἀπὸ Ἀδάμ ἕως τέλους τῶν Κριτῶν καὶ ἀρχῆς Ἡλεὶ τοῦ ἱε- ρέως ἔτη δαγβ'. κατὰ δὲ Εὐσέβιον τὸν Παμ- φίλου, δμδ'*. illico conjecit haec omnia his ver- bis ab auctore nostro prolata fuisse, atque hinc aequum duxit eadem transcribi in suo Pseudo- canone Graeco aliquantulum interpolata in hunc modum. *Ἀπὸ Ἀδάμ ἕως τέλους τῶν Κριτῶν, καὶ ἀρχῆς Ἡλεὶ τοῦ ἱερέως συνάγεται ἔτη δμδ'*. Adeo sane deceptus est vir solertissimus Eusebiano nomine, ut minime potuerit adverte- re calculum potius, quam verbum Eusebii cita- tum a Syncello fuisse. Minus quidem peccasset Scal. si non hac falsa conjectura ductus, iden- tidem objecisset Hieronymo plura in Canonis translatione praetermissa: nec enim Syncellum, sed Eusebium solum ante oculos habuerat S. Interpres; contra Scaliger Syncelli unius opus vidit. Denique notabis redundare apud Scal. edit. Lat. in calce hujus loci ea de Heli verba inaudita » Hebraei hunc tradunt esse Phineem «. quae jure repudiat Vall. vide utriusque adnota- tiones: namque tota quaestio est de lectione Hier. non Eusebii; quamvis critici supra memo- rati gratis Eusebii nomine certent.

864. Supplenda ad hunc annum de filiis Hec- toris verba; vide sub calce operis nostri in 4. inter errata corrigenda: ut supplevimus in folio.

869. *Ἡρακλεὺς ἡρώδης δμδ'*, sonat *Heracli- darum mors*, quamvis locus postulabat *descen- sus*, vel *reditus* in Peloponnesum. Consule, si vis, Scaligeri dicta pro elucidatione hujus histo- riae. p. 55. ubi tamen postquam dixisset: » Heraclidarum descensus: quando (nimirum) » Hyllus interfectus est ex provocatione certa- » minis, triginta annis post Illi eversionem, » (juxta) Diodor «, frustra subjungit, » Eu- » sebius libro priore: *κάδοδος Ὑλλου τοῦ πρεσ- » βυτέρου παιδὸς Ἡρακλέους* « etc.: quamvis enim favere haec possent nobis, reapse tamen fictitia sunt; nam ea, quae sub falso nomine Eusebii praemiserat Scal. in suis excerptis, hic iterum falso repetit tamquam certa Eusebiana: eodem animo pergit et in p. 58. ad dcccxviii. contra auctorem nostrum.

880. Totidem verbis et Hier. in edit. Vall. » Sylvius Aeneae filius «; ubi Scal. variat, le- gens » Sylvius Posthumus «.

889. Syncellus Eusebii eclogarius, aliqua, ut passim, de suo immiscuit, atque conjunc- tionem *καὶ* de propria sede deturbans (si libra- rius non erravit), alienum ita sensum reddidit, » Erechthidarum regnum desolutum est apud » Athenienses Atticorum denominatum, et ad » aliud genus translatum fuit «. Sed quum accurate consentiant inter se ambo Interpp. Arm. et Lat. commodius restituendum suggerunt Gr. textum hoc pacto, *ἡ τῶν Ερεχθιδῶν βασιλεία κατελύθη, καὶ ἡ τῶν Αττικῶν Ἀρχόντων βα- σιλεία* (vel *βασιλέων ἀρχή*) *μετήλθεν* etc. Quo irritus redditur Scal. discursus, quippe qui illaese arbitraturs Syncelli locum, post- quam tamquam verum Eusebium usurpas-

set in Canone suo Gr. haec tandem proponit in animadv. p. 56. ad dcccclxxxix. ibid. iv. » Quaeratur igitur à studiosis, an uspiam » Erechthidae vocati sint *βασιλεῖς Αττικοί*, » hoc est, reges a Cecrope ad Melanthum « etc. Haec objiciat Scal. non auctori nostro, sed Syncello, vel potius ejusdem amanuensis.

900. Celebris est locus, de quo inter se acriter digladiantur qui Hieronymi opera edide- runt, iidemque in ea inquisiverunt, quorum antesignanus Scaliger vir sagacissimus quò fi- dentius invehitur in S. Interpretem, eò mise- rius refellitur. Is enim in primis falsa con- jectura ductus, quasi verò genuinus Gr. textus erui posset ex prolixis verbis Chron. Pasch. p. 67. 68. cum Cedr. 51. etc. hoc fragmentum confectum collocavit in suo Gr. Pseudocanone. *Μετὰ τελευτὴν Ἡλεὶ τοῦ ἱερέως ἡ κίβωτος διαθήκης εἰς εἰκὼν Ἀμινάδαβ ποιεῖ ἔτη κ'*. His itaque suppositis certissime pro Eusebianis, quum vidisset Scaliger paulo aliter haberi Hier. lectionem Lat. ita in eum praeceps ruit. p. 57. dcccc. » *Mortuo Heli Sacerdote, Arca testa- » menti ab alienigenis possidetur*. Imo Heli » Sacerdos propter arcam testamenti ab alieni- » genis possessam, animi dolore moritur. i. » Samuel. iii. 18. Attentionem in interprete re- » quirimus, qui per properantiam praepostere » haec vertit: *Μετὰ τελευτὴν Ἡλεὶ τοῦ ἱε- » ρέως ἡ κίβωτος τῆς διαθήκης εἰς εἰκὼν Ἀμι- » νάδαβ ποιεῖ ἔτη κ'*. Post mortem Eli Sacer- » dotis Arca tes'amenti xx. annos facit in » domo Aminadab. i. Samuel. vii. i. In Grae- » cis ergo nulla mentio possessae arcae post » mortem Heli «. Nimius fortasse est vir criti- cus in arguendo, sed inepte, imò longe a verita- te. Graeca enim, quae Hier. in autographo Eu- sebii legebat, non ea sunt, quae Scaliger autu- mavit mera conjectura, ideoque fallaci, sed ista apud Syncellum lecta, quae aut eum praeterfu- gere, vel nescio quo animo posthabita sunt ab illo. *Τελευτήσαντος Ἡλεὶ* etc. ut vides inter fragmenta nostra pag. 141. Haec inquam sunt vera Eusebiana, quae totidem verbis lectionem nostram, ferè et Lat. exprimunt. Haec itaque, ea, quam Scal. requirit, attentione transtule- rat Hieronymus, nisi solummodo noluerit S. In- terpres restricte dicere nobiscum, *sub alienige- nis fuit*, sed magis politè dixerit *ab alienigenis possidetur*; quod idem hic sonat: attentionem itaque Hier. postulat ab Scaligero, ut verba sua pacato animo concipiat de arca non quasi nunc primum ab alienigenis possessa, sed potius tam- quam jam sub eorum potestatem redacta. Ve- rum Graeca ab Scal. ficta ipsum fecellerunt, quare et jure refellit eum Vallarsius, sicut etiam Hieronymus de Prato.

915. Hellenismum merum redolet interpre- tatio Arm. adhibens praepositionem *ων*, cum *νδιώρη* vel *υγιε*, pro *οἱ περὶ* etc. quod vix pos- test reduci ad syllabas in Lat. aliter risum vix tenerent lectores, si hic diceremus *apud*, vel *cir- ca*, *juxta*, *sub*. Commodius alibi Armeniaco potius more rem explicaverat Interp. noster, per articulum derivativum *κωρη*, quo inducitur qui- vis auctor cum suis asseclis; quamquam Graeci passim pro singulari auctore, eoque celebra- tissimo usurpent *οἱ περὶ*: quo sensu et Hier. in Lat. sola nomina auctorum exponenda satis du- xit; etiam si alibi alio quoque modo, nobis qui magis favet, expresserit. Vellem itaque pro Ar- meniis adnotari hic, ut illa *νδιώρη ων ἱρω- κτωρ*, *υγιε ων ἑρωσσονθελήκτωρ*, *κωρη* accipiant pro *ἑρωσσον υγιωσινωρη*, *ἑρω- σονθελήκτωρ υγιωσινωρη*, *ζωηκωρη υγιωσινωρη* etc. Porro illa apud Sync. vox promiscua *περικρατήσαντα*, nihil va- let, nisi legas cum Scal. *ὡς οἱ περὶ Κράτητα*. Adhaec magis emendate Scal. in Hier. *migra- tionis Jonicae tempore*, quam Vall. aliò cedens, vel confundens cum praemissis, *post emigratio- nem Jonicam*. Ubi et illud notabis, Syncellum

de suo addidisse hic vocem συγγραφέα, qua exurgit novus sensus minime probandus. » Philochorus Jonicae emigrationis scriptor «. Jurè itaque suppressit eam vocem Scal. cum suo articulo praepositivo τόν, et reposuit aptius ἐπί, quo admissio, genuinus coalescit textus. Uno tantum deliquit Scal. vel potius typographus qui de integro incepit sequentia Καθ' ἐν. Vallarsius alia agit contra Goarum et Scaligerum ad defensionem lectionis suae 311. D. Itidem, ubi cum auctore nostro in Arm. et Gr. etiam Hieronymus apud Vall. fert numerum CCXL. mendum fortasse codicis attigit Scal. legens inverso ordine CCLX. Praetermitto additamentum Syncellianum in calce hujus periochae, quod Scal. frustra tentavit pro Eusebiano venditare.

941. Eusebius noster haec tantum habuit, ad fidem cod. Arm. ἐκ φυλῆς Ιούδα Δαβὶδ, ἐστὶν μ'. De Hieronymo quid dicam, nescio, quandoquidem variant ejus codices, atque hinc ejus editores singuli singula sibi fragmenta Gr. adsciscere voluerunt; miro tamen ambitu. Scaliger enim, qui legit in Lat. » David primus ex tribu Juda regnavit apud Hebraeos ann. XL «, usurpavit pro Gr. textu Chron. Paschalis locum ex p. 68. C. » Εβραίων βασιλεὺς πρῶτος ἐκ φυλῆς Ιούδα Δαβὶδ ἐστὶν μ'. quod tamen omnino conveniens est non suae, sed potius Vallarsii lectioni, quae talis est: » Hebraeorum primus rex ex tribu Juda David annis XL «. At contra Vallarsius usus est altero Gr. loco ex Sync. p. 141. desumpto. Δαβὶδ ἐκ φυλῆς Ιούδα ἐβασίλευσεν ἐστὶν μ'. quod sane faveret Scaligero, non ita sibi. Hinc patet quod nec Scaliger Syncellum, neque Vallarsius Chron. Paschalem hoc spatio inspexerunt, ex quo factum est, ut unusquisque in unum solum eclogarium oculos deligens inutilem sibi syllogen collegerit. Ridiculum ergo comperitur Vallarsii de Scaligero dictum, in adnot. p. 320. ad d. » Graeca apud eundem liberius interpolata «. Namque plane aliter res se habet, ut patet ex iis quae jam diximus. Certe plura alibi Scal. liberius in Gr. interpolare solitus est, hic tamen eo sincere Gr. textu usus est, qui Vallarsium penitus fugit. Contra vero, jure poterat hic Scal. urgere Vallarsium, ejusdem verbis eum reprehendendo » Graeca apud Vallarsium liberius interpolata «, cum integer locus Syncelli pag. 141. (quem solum Vall. citat) ita se habeat. Δαβὶδ ὁ μέγας ἐν προφήταις καὶ βασιλεύσιν, υἱὸς Ιεσσαί, βηθλεεμίτης, ἐκ φυλῆς Ιούδα. οὗτος ἐβασίλευσε τοῦ Ισραὴλ ἐστὶν μ'. Quae si conferas cum excerptis Vall. perfectam interpolandi libertatem in eo deprehendes, imo et reprehendes.

947. Similia de Codro Syncellus. p. 142. 143. non tamen stricte Eusebii verbis; ita ut frustra tentasse dixeris editores Hieronymi Graeca exinde restituere posse. Ita ergo habet Sync. Πελοποννήσιοι ἐστράτευσαν ἐπ' Ἀθῆνας, οἷς ἐαυτὸν ἐξέδωκε διὰ χρησμὸν Κοδρος Μελάγδου. Καὶ οὐκ ἐτι βασιλεῖς, Ἀρχόντες δὲ διὰ βίου τοῖς Ἀθηναίοις καθίστατο. Ἀθηναίων μὲν ἐβασίλευσε Μελόδων ἐστὶν κ'. οὗτος πρῶτος ἐστὶν τῶν διὰ βίου λεγομένων Ἀρχόντων παρ' Ἀθηναίους. » Peloponnesii adversus Athenienses » bellum moverunt, quibus ex oraculi responso Codrus Melanthi (filius) se tradidit. » Neque ulterius reges, sed Principes ad vitam Atheniensibus statuebantur. Atheniensium XVIII. regnavit Melodon annis XX. is primus est Principum ad vitam nominatorum » apud Athenienses «.

964. Quamquam gratis dimicant inter se Val. et Scal. Eusebii nomine de Myrina condita, cum vix noverit id auctor noster, postremo tamen Vallarsius victor extitit, jure sequentia proferens contra Scal. in pag. 325. e. » Parmensis » ms. et vetustiores editiones hanc periocham » non habent. Scaliger, ut diximus, eam ante » conditum Cumanum refert, scilicet ad num. » DCCCLXXXIV. In Notis Hieronymum paulo

» iniquius reprehendit, quod non omnia veriterit omiseritque quod praecipuum erat » » παρὰ τῶν Συμύων λεγομένη. At Syncelli, » quod tam saepe monuimus, illa sunt, ut est » omnino par credere, non Eusebii verba «. Certe omnino pro doctissimo Vallarsio stat Eusebius ipse.

978. Manifesta librarii culpa non semel cod. Arm. fert *ῥαυλὲς τῆς*, Chalcedo, imo etiam ubi melius habetur in textu, in margine notatur *ῥαυλὲς τῆς* pro *ῥαυλὲς τῆς*, id est Graecis Carchedo, Latinis Carthago; ut locus postulat. De numero annorum subdito variant omnes omnino lectiones. Noster enim Interp. legebat *ρμγ'*. 143. Sync. *ρλγ'*. 133. Hier. *υμγ'*. 443. Ubi pro certo habebis aequiorem esse lectionem nostram, cui suffragatur Sync. quoad primam notam *ρ*. sicut et Hier. quoad secundam *μ*. ac demum in tertia *γ*. conciliantur feliciter.

984. Pro nobis stat Hier. lectio apud Scal. annos octo, ubi Vall. minus recte legit *opus annis 7*. quique ideo haec in annot. ambigua subjuxit 329. C. » Scaliger, consummavitque *annis octo*, praetermisso pressius ad Graecum » *opus*, quod nomen et nonnulli e suis mss. » agnoscebant. Sed et quod octo legit, pro *septem*, quos dumtaxat impensos operi non diffitetur, juxta ejusdem Syncelliani textus vestigia, et fidem est. Caeterum octo legit etiam » Prosper: atque ita potuit revera ab Eusebio » scribi «. Et quidem revera ita scripsit auctor noster, quodque commodius accipitur ab Scal. jure dicente. » Eusebius annum labentem pro » absoluto posuit «. Ut nihil dicam de Gr. Syncelli loco in Scaligeri animadversionibus allato, quem huc (ad annum Abr. 988) spectare putavit Vall. cum reapse ad superiorem librum ipsi ignotum referendus sit.

1001. His evenitur Scaligeri conjectura libere prolata. p. 61. ad DCCCXCVI. » *Homerum, atque Hierodum*. Sunt Hieronymi. Undenam verò divinarit vir acutissimus haec Eusebio deneganda fuisse, ac Hieronymo soli adscribenda, patefecit in sequentibus, ubi recenso Gellii de his rebus loco, ita demum concludit. » Atque » haec ex historia Latina Cassii, vel potius ex » Gellio, Hieronymus hic annotavit. Sed Eusebius vir Graecus res Graecorum sibi magis reservandas jubet, Latinas non paucas Latino Hieronymo, nec tamen omnes: quare facile resolves et alteram Scal. sententiam de sequenti loco qui ad Carthaginem spectat: » Putamus esse Hieronymi. Eusebius enim se primum auctorem declarat teste Arm. Interp.

1004. Pro *ῥαυλὲς τῆς* Amendis, mendosa librarii scriptione rescribo in sequentibus juxta P. r. *ῥαυλὲς τῆς* Σμένδης, cui fidem facit et Hier. in edit. Vall. licet Scaliger ut in Lat. legit *Semendis*, ita et in Gr. reposuit *Σμενδης*: qui sane minus peccasset, si non falso iterasset haec in animadv. 61. XIV. » *Semendis*. Ita etiam in Graecis prioris libri «: ibi tamen vel Graecum ex Syncello desumptum juxta accuratorem lectionem Goari *Σμένδης*, *Semendis* hucusque haberi observatum est. Sed arrogantius disserit idem Scal. de annis XIX. quos ipse solus mendose fert, pro XXVI. apud omnes habitis; sic enim impudenter profert loco citato: » Ibid. » ann. XIX. Dissentit (quasi Eusebius) primum ab Africano, qui habet *χς'*. deinde a se » ipso, qui totidem posuit in prioribus. VII » igitur annos *γνώσιμα* amputavit. Quae sane futilia sunt, cum Scal. minime advertens inconstantem suam lectionem, gratis contra se ipsum fertur veluti contra Eusebium.

1020. Aut pro *ῥαυλὲς* sing. *cujus*, legendum plur. *ῥαυλῶν*, quorum vel quarum, aut potius eo sensu accipiendum, sicut relativum vocis *ῥαυλὲς* ut patet ex Hier. quae, et Gr. οἷς apud Chron. Pasch. quibus, masc. gen. vel αἷς foem. juxta Epitom., et Scal. Illud verò *Ιουδαῖοι* ambo Interpp. legerunt *Ιούδα*. Pro vero altero *Ιουδαίων*

aequè potest reddi vox Arm. *յուդայական*, *յուդայական*, Judaeorum, ac Judaistarum, ubi Hier. posuit *Judae*, juxta Vall. vel *Judaeae* secundum Scal. Ut ut sit, Arm. Interp. in recto, alii in obliquo casu id exprimunt.

1025. Summa Interpretum concordia (cui nihil detrahit illud ex librariis Hier. praetermissum, in quarto anno regni *Phobam*) omnino reprimat liberam Scaligeri conjecturam, immò audaciam, qua Hieronymum negligentiae accusat, quasi vero decurtaverit D. Interpres Gr. textum Syncelli, quem ipse Scaliger ad Eusebium pertinere vellet. Itaque jure refutat Vallarsius Scaligerum, dicens. p. 341. f. » In notis » denuo calumniose multa ait fuisse abs Hieronymo praetermissa, quae certum est Syncellum exaggerasse de suo «.

1029. Ita etiam superiore in libro auctor nominaverat hunc regem *Επίτῳ*, *Epitus*, vel *Επίστῳ*, *Epistus* cum Diod. Sicul. ad quam lectionem fortasse referenda est Hieronymi editio apud Scal. *Aegipus*, et apud Vall. *Aegyptus*, sicut et pro annis XXIV. in codd. Hier. habitis, reponendi XXVI. juxta auctorem.

1100. In ipso suo aditu, continuata lectio Arm. cogere videtur codices Hier. variantes, ut premant vestigia sua. Itaque prophetiam Eliae una cum Elisaco, quam Vall. posuit anno Abr. 1108 vel 1109. Scaliger 1110 vel 1111. Ms. Rav. 1106. reponendam dixeris anno 1100 ad fidem nostrae lectionis.

1125. Optima Arm. lectio, quae multum favet Vallarsio; quippe qui repudiata Scaligeri editione minus recta *Diogenetus*, accurate restituit juxta utramque partem Eusebii nostri *Diognetus*; atque ut rem probaret, haec addidit p. 362. ad f. » Antea erat *Diogenetus*, quod nomen ad melioris notae mss. fidem, Graecum » que textum etiam in marmore Arundelliano, » emendavimus in *Diognetus*. » Sequenti anno in Arm. inseritur, *Eudomus*, sed in titulo melius habetur *Eudemus*.

1135. Consulto in Arm. cudimus *Acrapazes*, et in Lat. *Acrazapes*. Mira enim lectionum dissonantia est in barbaro hoc nomine regis Assyri. Eusebius noster superiore libro praescripserat. *Ἀκραζάκης* *Acrazanes*; nec aliter fere legerat Chorenensis noster *Ἀκραζάνης* *Acrazanis*: ad quos accedere videtur et codex Sync. *Agraganes*, aliis *Acragaris*; vel juxta Africanum *Acracarnes*. Nunc verò auctor noster ad fidem. cod. Arm. cum Arzerunio nostro praefert *Ἀκραζάκης* *Acrapazes*. ad quod referendum et illud Samuelis *Ἀκραζάκης*, mutato *ζ* in *τ*. Hier. autem praefert *Acrazapes*, ut habetur in edit. Vall. vel juxta Scal. *Ocrapazes*, vel perperam juxta alios *Acrapapes*, vel *Octozapes*. Interea autem quasi parva esset confusio in nomine dubio, » Jubet Schurzfleischius (adnotante » Vall. 363. a) inquiri, num hic sit *Asbazarath* » ille magus, qui memoratur II. Esr. v. 69.

1151. Suffragantur huic nomenclaturae praeter Auctorem ipsum in I. P. cum Diod. Siculo Syncellus apud Gr. et Samuel apud Arm. *Ἀριστόμηδης*, *aristomēdēs*. Similiter accurate legit et Vall. in Lat. edit. Hier. *Aristomedes*, et merito haec in adnot. addit. » Perperam legit » Scaliger *Aristodemus*, et in Graecis collectaneis *Ἀριστόδημος*, nec recte codices duo *Restomedes*, editi vetustiores *Aristhemedes*.

1221. Ubi primum redintegratur lectio Arm. laborant editiones Hier. ignoro enim quid causae fuerit, cur pro mensibus Sellum indefinitis ab auctore nostro memoratis, legatur apud Vall. *diebus* II. apud Scal. vero *dies tres*, quam lectionem ad Eusebium pertinere idem Scaliger falso putans, similiter in Gr. quoque Canone restituit. Quoniam vero vidit ferri non posse manifestum mendum, malignus atque iniquus in auctorem nostrum inventus est: haec enim habet annot. MCCXX. p. 66. » Hic dormitabat Euse-

ἡμεῖς, pro nimirum ἡμεῖς, vel iterum pro ἡμεῖς, ut habebis etiam paulo post, ubi mortem ejus memoraturus est auctor. Olymp. xx. Quod si de anachronismo dubitare quis velit, sciat etiam alios scriptores non convenire inter se de certa Midæ ætate; unde et diversis ætatibus juxta varietatem auctoritatum proditam rem fuisse dixeris, ut non semel occurrit in Canone: si tamen unus tantum sit Midas Phrygum rex appellatus.

1281. Quod dicit S. August. de Civit. Dei l. xviii. c. 31. » Tres prophetae de minori- bus, Abdias, Naum, Ambagum, nec sua » tempora dicunt ipsi, nec in Chronicis Euse- » bii, et Hieronymi quando prophetaverint, » invenitur: nos de Abdia, et Ambagum in- telligimus in Eusebio nostro, qui hic Naum commemoravit, quamvis non noverit Hier. prae- sentem locum integrum apud Scal. vel ex parte apud Vall.

1300. Pro *ῥερεννῦ*, Cherrenus, in animum inducimus legendum esse juxta Gr. Sync. *ῥερεννῦ*, vel *ῥερεννῦ*, *Χερρόνησος*, neque fidem habemus Scaligero, qui ad normam Lat. editionis Hier. voluit et in Gr. vulgari usu ut legeretur *Χερρόνησος*, quique gratis perturba- vit sedes vocum, postremo loco servans illud ἐν Σικελίᾳ, cum initio statim locum habere de- beat.

1302. Supervacuo tenet Scal. in Hier. qui et, et immerito hinc eadem adstruit in Gr. suo canone; ubi Vall. nobiscum, suffragantibus et Graecis auctoribus, legit continua serie *Numa Pompilius*. Sicut etiam accuratissime praeferat annos xli. juxta tum Canonem, tum antio- rem auctoris nostri librum, haud secus ac Sync. μ'. p. 168. E. solus ergo Scal. deviat a vero, non solum quod in Lat. mendose legerit xl. verum etiam (quod maximum est, ei tamen usitatissimum) quod in Gr. quoque restitu- rit μ'.

1305. Ultro licet concedamus Vallarsio am- plius haec legenti in Hier. Lat. editione, (quam- quam Scal. non noverit). » Manasses impius » Esaiam interfecit, statuamque suam posuit » quinque facies habentem ». Non possumus tamen aegre non ferre, quod studuerit incertis fragmentis, iisque non integris, Graecum quo- que reparare textum, falso credens Eusebii es- se haec dicta, cum vix probare queat ea Hiero- nymo potius adscribenda esse, quam ejus ex- scriptoribus; etenim teste Roncallio » Ms. Rav. » et plures alii apud Pontacum, et Scaliger » haec omittunt ».

1308. Juxta Arm. ex Gr. exprimendum erat in Lat. *Gongiarium*, sed Latinorum more vul- gatissimo *Congiarium* dico. *αυγουριον* ἀσσά- ρια verò est merus Hellenismus ad syllabas us- que; ad cujus explicationem refertur postrema vox Arm. *ἰνδῶν, asses*.

1308. *ἰεργεῖν* adnotat accurate Gr. vocem *δοσπράκιος* juxta duplicem significationem sc. *tes- taceus*, et *ficilis*, ita ergo legit Interp. noster. Hieronymus tamen legebat *σκύτινα*, et hinc reddebat *scorteos*. Verè enim *σκύτινος* Latinis est *scorteus*, seu *coriaceus*, *pelliceus*. Mirum, quod Sync. utramque utriusque Interpretis Arm. et Lat. lectionem praeferat *σκύτινα καὶ δοσπράκινα*, *scorteos* et *testaceos*, integriore procul dubio Eusebii codice usus, at Chron. Pasch. *δοσπράκινα* tantum nobiscum habuit, ubi tamen Interp. Lat. Du Cange Hieronymo morem gerens *scorteos* reposuit, sane contra fi- dem, cum debuisset auctorem suum exprimere habentem *testaceos*. Ad haec nota Syncelli tex- tum alio ordine ab eo digestum, consultò à nobis membratim de integro citari ad imitatio- nem Eusebii. Vallarsius assidua serie Syncel- lum transcripsit. Scaliger verò Chron. Pascha- lis locum potius sibi conciliandum duxit, non- nullis interpolatis, ex p. 94. D. E. ubi haec le- guntur. *Νουμῆς Πομπήλιος τετάρτῳ ἔτει*

τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἐν Ρώμῃ κτίζει τὸ Κα- πιτώλιον ἐκ θεμελίων. (Anno post) *Νουμῆς Πομπήλιος κογγάριον ἔδωκεν ἐν Ρώμῃ ἀσσά- ρια ξύλινα καὶ δοσπράκινα.* Denique quae in calce praesentis loci legit in Hier. Vallarsius, » nullum cum finitimis bellum gessit », ea paulo superius privatim ediderat Scal. et Graeco gratis textu adornare non dubitaverat, cum sint augmenta Hieronymi, non verba auctoris nostri teste cod. Arm.

1318. In i. Parte legebamur *ῥ. xxxv.* sed praesens Canonis calculus habetur etiam in Catalogo *ῥ. xxxvi.* nec aliter habuit et Sync. p. 191. C. λς'. 36. quamquam Vallarsii typo- graphus ediderit λβ'. 32. Mitto Herodotum, qui annos tribuerat huic regi μ'. 40. Verum hic Scaliger more suo ad normam Lat. Hier. *Lydo- rum quintus Gyges* etc. reposuit in Gr. *Λύδων ἑβασίλευσε* etc. Contra Vallarsius, qui legebat in Lat. *Post quem Gyges r.* etc. eo pacto et Gr. de suo restituit, *Μεθ' οὗ ἐ. Γυγίς* etc. mi- nus peccasset, si Syncellum non citasset ex pag. 191. cum nullum sit ibi vestigium vocum *Μεθ' οὗ*. De Scaligero minus solliciti sumus, cum ipse ubique quin Gr. auctorem citet, ad arbitrium suum rem conficiat.

1326. Lego *ῥερεννῦ* (pro *ῥερεννῦ* mani- festo calami lapsu), ut constanter habebatur etiam in i. P. Arm. et Gr. ad cujus normam restituenda et editio Hier. mutilata a librariis *Merres*, facile enim prima littera A, permixta fuit cum antecedenti voce *Dynastia*, aliis *Dynastiae*. Syncellus, qui p. 61. B. ex Eusebio legerat *Ἀμμερίς*, de suo *Ἀμάνης* dixit p. 153. c.

1326. His probatur lectio Hier. apud Vall. redundat itaque penes Scal. *junxitque*; postre- mum vero verbum *ῥερεννῦ* agnoscebatur, desi- deratur in omnibus Hier. editionibus.

1345. Sola editio Scal. cum Ms. Rav. rec- tam praesertit lectionem nobiscum, aliis cor- rupte ferentibus, *Nichepos*, *Nicopsos*, *Nechip- so*. Quae vero amplius de hoc rege legit Vallar- sius, vel ipso fatente » Scaliger respuit, nec in Parmensi quidem Ms. sunt », quibus adde et Ms. Rav. a Roncallio citatum. Pro *Lesbeis* au- tem irrepsit in Cod. nostrum *Libyes*, quod in- viti servavimus.

1351. Lectio Arm. satis commendare videtur Gr. textum a Sync. transcriptum; quem affir- mat et Suidas cum caeteris, atque ideo accura- te rem ab Interprete nostro expositam inveni- mus, ita ut placeat vel ipsis criticis, qui de lectione Hier. aliter sentiunt.

1360. Hoc dictum Eusebii luculenter de- monstrat etiam lectio Armeniacae interpretatio- nis in sacris libris, quippe quae ab optimo co- dice septuaginta seniorum transcripta. iv. Reg. xxi. 19. * *Ἰσραὴλ ἔσται ἐν ἡμέρῃ αὐτῇ ὡς ἡ ἡμέρα ἐν ἡμέρῃ* i. e. » Filius viginti » duo annorum Ammon, quum regnat, et duo- » decim annos regnavit in Jerusalem ». Minus ergo maturè objicit Scal. auctori nostro. p. 81. ad mcccxl. dicens: » Quis est ille codex Biblio- » rum lxx seniorum, qui soli Eusebio notus » fuerit, vetustissimis autem scriptoribus igno- » tus? », et caetera, quae gratis prosequitur, et Syncellum sibi tamquam socium adhibet. Fel- liciter tamen utrumque refellit Vallarsius p. 440. b. atque codicis Alexandrini auctoritate fi- dem Eusebii affirmat: adire ne pigeat locum ci- tatum magnopere commendabilem.

1362. Pro *ῥερεννῦ*, *Strandia*, legendum cum Sync. et Hier. *ῥερεννῦ*, *Στάγειρα*, *Sta- gira*.

1366. Frustra reposuit Scal. in Gr. *ἐκράτη- σεν*, sc. *obtinuit*, *potitus est*, pro accuratissima lectione Sync. *ἐτυράννησεν*, *tyrannidem exer- cuit*, juxta Eusebium, testantibus Arm. et Lat.

1375. His satis conciliatur, saltem ex parte, Gr. textus ab Scaligero usurpatus, ubi tamen cum paulo aliter reddiderit Hier. huc illuc agi-

tatur Scal. p. 80. ad mcccxliv. dicens. » Grae- » ca, καὶ ῥάβδον κατέσχεν. et *sceptrum te- » nuit, gestavit*. Hieronymi codex videtur ha- » buisse ῥάβδους, *fusces*, cum securibus scili- » cet, sed nec sic quidem constaret lectio. Nam » τὸ κατέσχεν ei notioni non convenit. Non » enim rex τὰς ῥάβδους κατέσχεν, sed Licto- » res. Videndum tamen, num ita legendum: » καὶ ῥάβδους κατέσχεν, quod videatur ita » Hieronymus legisse; videtur verum esse ». Quod tamen si constaret, numerus quoque apud Hier. extare debuisset: verum aliter certo certius judicaret Scal. si sciret Eusebium di- xisse *χρυσίους ῥάβδους*, teste lectione nostra.

1377. Justa quidem expositione usus Hiero- nymus, *Examii filium* Thaletem dixit; legerat enim in Gr. cum Sync. casum genitivum *Ἐξαμίου*. Ubi tamen Interp. Arm. legebat ablati- vum, ideoque disjunctum ἐξ *Ἀμίου*, et hinc oportuit ut redderet *ἰσθμίου*. In sequentibus summa inter Interpp. concordia apparet, ita ut vel ipsi Hieronymo placuerit uti nobiscum ver- bo *agnoscitur*, valde exacta ferè translatione ex Gr. *ἐγνωρίζετο* (quod sonat juxta Arm. *agno- scebatur*), quamquam alibi diverso modo La- tium exprimere soleret, *clarus habetur*, etc. Sed mirum quod praesens locutio Hier. displi- cuerit Vallarsio ex alio capite: dixit enim p. 444. c. » Pro *agnoscitur* mallet legere *nasci- tur* », eo quod hac Olympiade Thaletem natum alii auctores tradiderint. Sed quid, si Eusebius paulo aliter cum aliis senserit, vel generaliter tantum primordia ejus adnotaverit hac ætate? Quod si molestiam attulit vero erudito, tum ei optandum erat, ut non tam Latina Hier. edi- tio, quam Gr. textus legendus aliter esset.

1380. *Ἰσραὴλ ἔσται ἐν ἡμέρῃ αὐτῇ ὡς ἡ ἡμέρα ἐν ἡμέρῃ*, sicut ex aliis locis versionis nostrae patet, aut *Dodoneus di- vinator*, aut *Dodonea divinatrix* intelligitur; itaque videtur Interp. noster legisse in Eu- sebio *Δωδώνησφ τῷ* vel *τῇ μάντι*, quam juxta alios *Δωδώνης τῷ μαντείῳ*. Ut ut sit, gaudeant critici, cum viderint deesse apud auctorem nostrum illud *primum*, quod in codicibus Hier. supervacuo legitur; cujus causa hucusque cer- tabant inter se invicem editores ejus Latini sub grato nomine Eusebii nostri.

1384. Nescio an emendator sit habenda lec- tio haec nostra *Tymaeus* inter tot variantes Hier. editiones; quarum fidem sic expandit Vall. p. 449. c. » Rescribit Scaliger *Tyrthaeus*, quod » et nobis quidem probatur prae *Misthaeus*, » et *Mysteus*, et *Myrtaeus* et *Myrieus*, et » si qua alia sunt in antiquis libris nominum » commenta, quae nec Graecam originem sa- » piunt. Sane et Tyrtaeum vocat Plutarchus » in *Apophthegmatibus*, et Horatius de *Arte » Poetica* V. 402. *Tyrteusque mares animos » in Martia bella, Versibus exaeuit*: denique » Suidas, qui *Τηροῖος*, ait, *ἡκμαζε κατὰ τὴν » λέ. Ολυμπιάδα* ».

1385. Mallet ut legeretur juxta Hier. et Sync. *ῥερεννῦ*, pro *ῥερεννῦ*, quod habet codex Arm. Verum hic de alio capite, non immerito, queritur Vall. p. 449. f. dicens. » Apud Scal. » praepotero ordine primum Sinope, deinde Li- » para, tertio Cyrene recensentur ». Ipse ita- que Vall. tantum constanter hoc spatio vesti- gium tenet auctoris nostri.

1388. Accuratissimam attigit Vall. lectionem in Hier. eo nempe ordine vocum, quo Euse- bius noster procedit, ubi Scal. inverso ordine legerat » Apud Hebraeos prophetabat *Olda* » mulier ». Sed non satis mirari possum, quod Scal. genuinam in Gr. Syncelli editio- nem usurpavit, contra Vallarsius erravit, ubi sine causa haec sibi proposuit » *Ολδα γυνὴ » Εβραία προφητεύσεν*. Syncelli pag. 171. D. » et *Chronicon* Pasch. pag. 96 ». Bene con- sultuit paginam cod. Syncelli 171. sed debuit ejusdem paginae regionem B. transcribere, ubi certior occurrit textus, vel saltem *Chronicon*

Pasch. a se citatum describere, ubi item occurrit illud *παρ' Εβραίοις* ad normam Eusebii, haud secus ac Lat. Hier. Haec ideo plus aequo prosecuti sumus, ut pateat nos ubique Eusebium ipsum Graece loquentem solitos quaerere, alios passim quavis Graeca locutione contentos fuisse, etiam si (quod plerumque accidit) cum Eusebio minus conveniat.

1390. Inter variantes Hier. editiones *Prusia*, *Prusias*, *Prusina*, *Perusina*, prima tantum lectio ut *Prussia*, est anteferenda ad fidem Arm. et Gr. quamquam tum Scal. tum Vall. secundam retinere maluerint. Praetermitto Schurzleischium frustra contendente legi hic oportere *Perusia*, quae Etruriae urbs est notissima; cui erudite occurrit Vall. his verbis p. 450. i. » Minime diffidendum, Bithyniae civitatem ab Eusebio innui: sive autem illa sit » *Prusa Olympi*, sive alia cognominis sub Hy- » pio monte, sive demum *Prusias* ad Cium; » quaerant ii, quibus tantum otii suppete- » rit. Vide et Scal.

1391. Pro *Epidaur*, Vallars. *Epidamnus*. Scal. *Epidamnus*: emendatiorem eligent studiosi lectionem.

1402. Multa hic agitant viri critici de certo auctoris sensu, maxime secundum Hier. translationem decurtatam. Sed quid ad nos? Armenae editio ad amissum exprimit Gr. textum alatum, nisi quod desit ibidem verbum respondens illi Arm. *υφελθων*, contigit, occurrit, pro quo restituit Scal. parenthesis nota, *ειναι, fieri, esse*: et contra redundant quaedam ab eclogario adjecta, quae nos de more parenthesi intercludimus. His itaque interpolatis, quicquid dixerint critici, accipe Eusebium sibi constan- tem in Gr. et Arm.

1408. Resistit Scal. p. 85. ad *ΜΕΤΕΤΕΡΑ*. dicens: » Si primus tyrannus Siciliae, quid er- » go faciemus Phalarida, quem tot annis an- » tea tyrannidem Agrigentinorum arripuisse no- » tavit? Manifesta *αντιλογία*. Haec dixerat vir criticus primo animi ardore, quem tamen de industria sedavit in secunda operis editione, adjecta sequenti ratione pro auctore nostro. » Sed diversos auctores sequitur. Cui adde- » re potes et alteram excusationem maiorem ex Arm. interpretatione desumptam, ubi nimirum non ponitur adjectivum *πρωτος*, primus, sed adverbium *πρωτον*, primum, ex quo fortasse elicienda erit haec sententia tamquam verissima, » nunc primum coepit Panaetius tyrannidem exercere, sc. hoc tempore coepit: quod si constet, nullam patitur *αντιλογίαν*. De Phalaride verò de quo et infra, haec non contem- » nenda Scal. ad num. *ΜΕΤΕΤΕΡΑ*. » Melius (ait) » in hoc tempus confertur, quam supe- » rius *ΜΕΤΕΤΕΡΑ* (lege *ΜΕΤΕΤΕΡΑ*). Nam eum » floruisse Olympiade LII. scribit Suidas. »

1408. Quum *Νινυς* hic supponat pro urbe, non pro homine, (namque Ninus etiam junior dictus multo ante erat sub Arbace Medo) quo- modo defendi potest verbum Arm. *υποστρεψας*, quod interfectionem exprimit? Ad quod fortas- se dicendum esset, urbis nomine urbanos in- telligendos fere, ac si dictum fuerit *υποστρεψας* *την υποστρεψας*. Sed commodius dici potest eo verbo etiam eversionem aedificii signari, ut alibi, quasi *υποστρεψας* aut legendum esse in Arm. unius tantum litterae variatione *υποστρεψας*, sc. subvertit, solo aequavit: quo accu- rata Hier. lectio comparatur. Obstat tamen Scaligeri censura, qui sic animadvertit in inter- pretationem Hier. p. 85. ad *ΜΕΤΕΤΕΡΑ*. » Fortas- » se in Graeco conceptum fuit: *Κυαζάρης ο* » *Μηδός την Νινον αίρει, capit, expugnat.* » Nam procul dubio non subvertit. Sed haec » asserere, temerarium. Non raro imponunt » nobis conjecturae nostrae. Satis bene: ni- » hil nos certius addere possumus ob verbum Arm. ambiguum ferme, de quo et alibi verba faciemus. Sed ut vere subdit Scal., » supra

ΜΕΤΕΤΕΡΑ. idem gestum narratur, ubi Arm. apposite reddidit, *υποστρεψας* *την υποστρεψας*. *Niniven obsessam cepit*. Hier. *Ninum ca- pit*.

1409. Ita omnino omnes Canonis lectiones cum i. P. Jure itaque arguit Vall. p. 457. d. dicens. » Nugari videtur Schurzleischius, cum » in Graeco pro *Ψαμμουθης* *επερος*, legere ma- » vult uno verbo, nec uno tamen loco *Ψαμμου-* » *θης* *επερος*, quod alius Psammuthes non prae- » cesserit. At vero praecessit, qui cognominis » est Psammeticus. »

1412. Irrito labore refellit Scaliger id quod gratis auctori nostro imponit. » Mirum (in- » quiens. p. 85. ad *ΜΕΤΕΤΕΡΑ*) Graeca lectio » concipit, *Γκγ'. Ιουδαίων αιχμαλώτους λα-* » *βόν*, quae Hieronymus omisit, et merito. » Nullum enim hujus numeri vestigium extat » in scripturae contextu. Nec Eusebius talem somniaverat numerum, sed Scaliger falso ei adscripsit haec nescio a quo pseudoeclogario de- sumpta. Vallarsius iudicavit ex Cedreni pag. 91. ea mutuata fuisse, quod tamen vix constat, ut patet locum insipientibus. Verum hic quid dicturi essent critici, si scirent pro anno tertio *Joachim* ut apud Hier. legitur, repositum esse in canone nostro Eusebiano *annum decimum*, tam in spatio historico, quam in serie calculi? nam- que è regione x. anni ejusdem regis haec nar- rantur: nec aliter legerat et Samuel. Certè non pauca paulo superius vel inferius collocantur in edit. Hier. hoc intervallo; aliis si vacat, dimit- timus ut omnia inter se conferant.

1418. Vall. in Hier. minus recte, *Camerina*, cum omnes reliquae lectiones constanter praeferant *Camarina*. Scaliger contra, ut non novit in Lat. urbem, sic quoque de more Gr. restituit, expuncta probatissima voce *πόλις*. In sequen- tibus verò amplius de Massilia (in Arm. Massalia) fert editio Vallarsiana explicationem hanc, *civitas Galliae*, cujus nullum vestigium neque apud nos, neque penes Scal. sicut et altera illa linea quae apud Hier. legitur *Perinthus condita*, desideratur in nostra lectione. Utcumque sit, illud quoque hic notabis, nihil obesse nobis Scaligeri conjecturam, multis ab eo probatam, ver- bum scilicet *κτίζειν*, condere, passim ab auctore usurpari solere pro *ἀποικίζειν*, colonias deducere; id enim satis commode retineri po- test etiam in nostra dialecto, ut *κτίζει* dicatur non solum pro *κτίσσειν* *κτίσσειν*, *κτίσσειν*, *κτίσσειν*, verum etiam pro *κτίσσειν* *κτίσσειν*. alii viderint de Lat. verbo condere.

1419. Huc spectat Syncelli locus, p. 181. B. *Ο' μέντοι Εὐσέβιος τὸν Ἀστυάγην ἀπὸ τοῦ- δε τοῦ Σεδεκίου ἐστοιχείωσε βασιλεύσαντα ἐτη λθ'. ἢ τοὶ ἀπὸ ιβ'. ἐτους τοῦ Ναβουχοδονό- σορ ἕως τοῦ ἐ. ἐτους Νιργλίσσου.* (marg. *με- τὰ δὲ τὸ ὕστερον*) *τούτου τὸ ἐτος λογισάμε- νος ὁ ἐτος τῆς Κύρου βασιλείας ἐν τῷ Κανόνι οὗ- του.* Goaro interprete: » Eusebius porro As- » tyagem jam a Sedeciae temporibus regno po- » titum describit, (supple annis. 38) ab anno » nimirum Nabuchodonosor 12. ad quintum » usque Niriglesari: post ejus vero postremum » annum, digesto a se laterculo, regni Cyri pri- » mum ordinat. »

1424. Ambo Interpp. Arm. et Lat. legerant, et ambo reddiderant *υποστρεψας*, subvertit: postea verò exscriptores Lat. interpretationis Hier. reposuerunt *emundavit* ex industria, atque haec hodie interpolatio praevaluit in editionibus. Rem sic proponit Vallarsius post alios. » Sunt » (ait) alii Pontaco, itemque alii Scaligero lau- » dati mss. qui subvertit pro *emundavit* legant. » Ac sane Scaliger erudite, utramque lectionem » ab eodem Graeco verbo, sine accentuum api- » cibus, ut olim scribi consueverat, expres- » sam notat. Est enim *καθαίρει*, subvertit; » *καθαίρει*, emundat. Est etiam verosimilius » utroque sensu Hieronymum fuisse interpreta-

» tum, altera lectione ad libri oram adposita, » quam pro ejus verbo *subvertit*, alios postea, » quibus nota historia erat, supposuisse *emun-* » *davit*. Vera conjectura, imo et verissima, in eo, quod posteriorum quorundam ope inter- polata fuerit Lat. lectio *emundavit*, hodie vul- gata, qua et omnes ejus editores usi sunt, etiam si non ignorarent ab ipso interprete positum *subvertit*.

1424. Cod. Arm. nunc habet *υποστρεψας*, *Vaph- res*, nunc *υποστρεψας*, *Vaphar*, quomodo habe- tur etiam in Bibl. Arm. Jerem. XLIV. 30.

1426. Quamvis paulo prolixior fuerit Scaliger in Gr. fragmento, ad usum hujus loci hinc inde conquiendo, maxime a Josepho; non minus tamen juvat ejusdem labor ad explicandam, imo et emendandam lectionem nostram, quae aliter inutilis esset: namque satis compertum est pro *πλην τῶν φοινικῶν*, sc. praeter mortificas (le- ges), seu ad necem pertinentes, mendosissime lectum fuisse in apographo nostro, *πλην τῶν Φοινικῶν*, praeter *Phoenices*, vel *Puniceos*.

1428. Ubi Hier. exposite dixit, *certantibus in agone*, refragatur Scal. in animadv. dicens: » *Αγωνιζομένοις*, *certantibus*: nam superflua » vox *agone*. Nescio quid dicturus esset, si vi- disset Interpretem nostrum usurpasse verbum novum pulchre concinnatum ad normam Gr. *υποστρεψας*, quod non aliter explicari potest in Lat. nisi dixeris cum Hieronymo *certantibus in agone*; aliter vel Hellenismum exprimas oportet, *agonizantibus*, vel barbarismum *agonifi- cantibus*. Porro in his rebus Graecorum minus notis librario Armeniaco facile irrepsit mendum in vocibus *υποστρεψας*, et *υποστρεψας*, pro itaque priore lego *υποστρεψας*, vel *υποστρεψας*, vel *υποστρεψας*, posterioris verò loco facile substituo *υποστρεψας*, quasi *Tragodos* cum Gr. Latinis *Tragoedos*, vel *υποστρεψας*, ceu *Tragicos* sive *Tragi- cones*.

1433. Parum juvat illud Gr. fragmentum Syn- cellanum ab editoribus Hier. usurpatum. *Θαλῆς Μιλήσιος ἐκλειψεν ἡλίου σύμπασαν* (ita Goar. ubi Scal. legit *σύμβασαν*) *προείπεν*. sc. ad verb. » Thales Milesius defectionem solis inte- gram (ut sonat *σύμπασαν*, vel *futuram*, ut *σύμβασαν*) praedixit. »

1436. Totidem annos fert et canon Hierony- micus; quare subirascitur Scaliger auctori nostro, quod deviarit a vestigio Livii et Diony- sii Halicarn. qui tribuunt huic regi annos XLIV. Vallarsius contra defendit Eusebii calculum. Sed irritus est utriusque labor, cum reapse Eusebius superiore libro annos praemiserit *μκ. xlv.* ex quo patet minime fugisse eum tradi- tionem Livii cum Halicarnasseo, sed alios fortas- se auctores aequius duxisse sibi in canone imi- tandos.

1443. Probanda itaque lectio Scal. in Gr. *μετὰ τὸν ἐπ' Ἀρχεμόρων*, nec improbanda ejus- dem interpretatio explicite proposita in animadv. » post eum, qui in honorem Archemori cele- » bratus est: eadem enim sentire videtur et lectio nostra, ubi Goar minus recte ediderat apud Sync. *τῶν Ἐπαρχεμόρων*. Quod autem scribitur in cod. Arm. *επ.* sine scrupulo res- tituo *επ.*, ut postulat et subsequens casus *υποστρεψας* a passivo verbo regendus.

1445. Non immerito queritur Scal. hanc perio- chen variis captivitatis annis collocari apud va- riantes Hier. codices; alii ponunt, inquit, anno IX. alii XV. alii XVII. quorum postremum vel invitum ipse tenuit. Vallarsius anno post edidit. sc. XIX. noster denique codex altero post anno XX. » Sed » nullo modo recte (subdit Scal.). Nam Nabu- » chodonosor obiit trigesimo septimo anno de- » portationis Joiachin numero *ΜΕΤΕΤΕΡΑ*. Ita- » que (adjicit) nescio quid habebat in animo, » quum haec scriberet, Eusebius. Haec fortas- se jure objecisset vir criticus auctori nostro, si habuisset certum indicium constantioris ejus

quicquid dixerit ad praesentem locum p. 99. πρνι. sed minime concedit ei auctor noster illud dictum. » Tota haec periocha est Hieronymi ». Immo miror, quod id potuerit Scal. dicere cum vel ipse legerit similia saltem ad sensum occurrentia apud Gr. auctorem Syncellum, his verbis. p. 189. E. et 190. A. » Ἀπὸ δὲ Ρω-
» μύλου ἐπὶ τὸ κδ'. ἔτος Τερτυλλίου Σουπέρβου
» ἐτη μὲν γίνονται σκέ. ἢ τοὶ ἀπὸ τοῦ ιγ'. ἔτους
» αὐτοῦ, καὶ δ' ἐκτίσει Ρώμην. βασιλεῖς δὲ Ρω-
» μαίων ζ'. μεθ' οὗς λοιπὸν ὕπατοι, ἀρχαίμενοι
» ἀπὸ Κολλατίνου καὶ Βρούτου, εἴτα Διήμαρ-
» χοὶ καὶ Δικτάτορες. Μετ' οὗς πάλιν ὕπατοι
» πάντες διεγένοντο ἔτεσι νογ'. τοῦτ' ἔστιν
» ἀπὸ τοῦ διηπά. κοσμικοῦ ἔτους, ἕως τοῦ
» ευνδ'. καὶ δ' Γαῖος Ιούλιος Καίσαρ ἐμονάρ-
» χησε πρῶτος ». Haec inquam legerat, imo et
ad placitum exinde collegerat sequentia in suo
Gr. canone collocata, magis Eusebio nostro
cohaerentia, Ομοῦ βασιλεῖς Ρωμαίων ζ'. Μεθ'
οὗς λοιπὸν ὕπατοι ἀρχαίμενοι ἀπὸ Κολλατίνου
καὶ Βρούτου, εἴτα Διήμαρχει, καὶ Δικτάτορες,
μεθ' οὗς πάλιν ὕπατοι πάντες διεγένοντο ἔτεσι
νογ', ἕως Ιουλίου Καίσαρος πρῶτου μοναρχή-
σαντος. Vall. anteriora integre excerpit a Sync.
praeter postremum locum, quem de suo in Gr.
transfudit » ἕως Ιουλίου Καίσαρος, ὁ ἐμονάρ-
χησε πρῶτος ». Sed quia haec ad arbitrium
sunt composita, nos certa sola fragmenta in Gr.
retinimus, omissis incertis.

1505. Quod passim usurpat Scaliger illud
suum, *Hieronymi est*, utinam idem hic quoque
repeteret de inscriptione quae apud Hier. solum-
modo legitur, *Initium Consulum*, auctori sci-
licet nostro plane incognita. Ille tamen contra
conjecit, non solum *Consules* hic ab Eusebio
memoratos fuisse inscriptionis loco, verum
etiam (in quo valde sibi blanditus est Scaliger)
nomina quoque eorum omnium singulis annis
in sequentibus subtexenda in animo esse aucto-
ri: quae sane falsa conjectura gratis coegit Scal-
ligerum, ut in Graeco-Pseudo-Canone suo
omnes deinceps Consules nominatim recenseret
ex variis auctoribus. Satis bene eum urget hac
de re Vallarsius in praefatione, sicut etiam hic
obiter haec adnotavit. p. 49. b. dicens: » Per-
» stat in ea Scaliger opinione, quod Consules
» Canonis suo inseruerit Eusebius, cuius rei ar-
» gumenta Lectorem jubet repetere a priore li-
» bro Eusebii. Nos ad eum locum, quod est
» Libri huius Prooemium, ea nihil esse, hallu-
» cinari autem splendide Scaligerum demon-
» stravimus ». Certe Vallarsius alio ferè animo
acriter certat contra Scaligerum, quasi vero fal-
so conjecerit ille esse et priorem Librum ab Eu-
sebio conscriptum, (quod negat Vallarsius),
sed tamen si concessisset ei Vallarsius illam
certissimam sententiam, funditus evertisset al-
teram hic de consilibus omnino falsam. Siqui-
dem eo ipso primo libro (quem Vallarsius non
novit) aperte innuerat Eusebius noster describe-
re in suo opere Chronico nomina consulum,
maxime postsequentia aetatem Iulii Caesaris,
eaeque non in Canone, sed in calce ejusdem
primi libri, ubi lacuna laborat codex noster.
Consule locum p. 189. Quid verò sibi velint il-
la verba librorum Hier. hoc spatio adjecta
multis in codicibus. » Haec per tempora in
» ordinem, non per annum diriguntur (for-
» te, digeruntur) », alii viderint; lectio no-
stra solitam Canonis formam assidue praese-
fert. Editio Hier. maxime apud Scal. paulu-
lum mutasse videtur dehinc methodum, quod
non ad nos pertinet; nisi dixeris, eo quod di-
minuantur series in canone, sive causa virgu-
larum dehinc in paucitatem redactarum, trans-
formata quodammodo successio canonis vi-
deatur.

1522. Non Arm. librarii culpa potuit scri-
bi ἡ. pro ἡ. vel ἡ. in nomine ἡωρηίου, pro
ἡωρηίου, sed potius Graeci reponentis Δ pro
Α. Utcumque sit, ubi apographum nostrum

Gr. habuerat Τιβερίος Δάρκος (vel Δάρκιος)
Πούρος; Syncellus hodie praefert Πούρος Λάρ-
γιος, pro quo etiam in Vulg. edit. Hier. lecto
Largius, commodius restituit Scal. Δάρκιος.
Vallarsius adjecit in annot. 493. b. » Vera scrip-
tio est *Lartius* ». Quoniam verò desunt apud
Hier. duo alia cognomenta, merito fortasse sup-
plendum putavit Vall. cum subjunxit. » Nomen
» integrum *T. Lartius Flavius*. Norisius ex
» Anonymo *Rufum* vocat pro *Flavo*, quod idem
» sonat ». Quid vero sentiendum de nota T.
dissimulavit vir doctissimus, accipe ergo ab au-
ctore nostro *Tiberium*.

1531. Quis non corriget τὸ ἡωρηίου, in
ἡωρηίου, ut emendatius fert non solum editio
Hier. in canone, verum etiam codex noster li-
bro primo. De annis verò J. x. aequè habitis
in utraque lectione Arm. et Lat. quicquid di-
xerint viri critici, non multum laboramus. Il-
lud bene notabis, quod quanto certior est prae-
sens lectio *Xerxis transitus*, eo magis correctio-
nem meretur nomen *Alexandri* lectum in P. i.
pag. 152.

1534. Pro Diagorais, ceu Diagorianis Hier.
exponit *Diagoram et sectatores ejus*, quod
quamvis accedere videtur ad sententiam Arm.
articuli *Εὐα*, improbat tamen a criticis tam-
quam abhorrens a Gr. οἱ περὶ, ita ut Vallar-
sius quoque alibi Hieronymi fidelis defensor,
dixerit. p. 497. d. » Recte notatum Scaligero,
» Graeca οἱ περὶ Διαγόραν, ex notissimo idio-
» tismo vertenda fuisse, *Diagoras*, non *secta-*
» *tores* *Diagorae* ». Sed Scaligerum audiamus,
» Οἱ περὶ Διαγόραν (inquit p. 101. ad
» MDXXX), non sunt sectatores Diagorae, sed
» Diagoras ipse, ut et pueri sciunt, οἱ περὶ
» Σωκράτην, est Σωκράτης. Vertendum erat,
» Diagoras Phisicus Philosophus florebat ». Ubi
tria agit vir criticus nimis sibi confisus. In
primis enim supponit Graeca quae apud Sync.
leguntur, ad verbum Eusebium praesferre,
maximè in verbo ἡκμαζον, quod ideo vult red-
di *florebat* ad sensum, Eusebium tamen scrip-
serat ἐγνωνρίζοντο, ut patet ex utroque Inter-
prete. Arm. *ἡκμαζον*, exprimente, et Hier.
agnoscitur. Deinde arguit Hieronymum, quasi
vero sectatores tantum Diagorae memoraverit,
cum ille potius Diagoram praemisisset, et se-
ctatores secundo loco adjecerit. *Diagoras agno-*
scitur dicebat Hier. quod neque Scal. inficiari
potest, et *sectatores ejus Physici Philosophi*
adjunxerat, ut posset quodammodo satisfacere
Hellenismo οἱ περὶ. Quae tamen expositio si
hauseam fecerit Scaligero, inde vel pueris indo-
ctiorem haberi D. Interpretem quis ferat? Ita-
que pace dixerim graecantibus viri; illo fuit Hier-
onymus senior, fuit etiam Interpres Arme-
nus, qui ejusdem est aetatis, atque ideo anti-
quioris Hellenismi peritior esse debet. Sed ad
pueros etiam accedamus jubente Scaligero, si
hoc nomine vult intelligi novissimae aetatis au-
ctores Graecismum colentes, Glossarios, Gram-
maticos etc. Hi inquam omnes consentiunt illud
οἱ περὶ promiscue accipi solere tam pro una
persona (ea tamen celeberrima vel notissima,
quae etiam non habuerit, potuit tamen habe-
re assecras), quam pro ipsa persona cum suis
comitibus, sectoribus, etc. passim enim, in-
quiant, hac nota infertur caput cum membris,
dominus cum servis, magister cum discipulis,
auctor cujuslibet operis cum suis subscriptori-
bus: sicut et in sacris literis S. Paulus cum
Barnaba et Joanne Act. XIII. 13. ubi Arm. juxta
praesentem lectionem fert, *ἡωρηίου*, et Lat.
Paulus, et qui cum eo erant, etc. Quid ergo
puerile commisisse credantur Interpretes
Eusebii (ultra enim conjungo Armenum nostrum
cum Hieronymo), cum secundo hoc sensu non
minus usitato, eoque valde huic loco accommo-
dato, rem exprimi voluerint? aliter vel ipsi scie-
bant singulariter exponi posse hunc loquendi
modum, ut aliunde patet. Unum poterat dice-

re, vel potius debuerat confiteri Scaliger, quod
scilicet Latini destituti tali nota, quae omnino
respondeat illi οἱ περὶ, nunc omittunt, nunc
late reddunt in Lat. alioquin nomen singulare
nude sumptum nequit exprimere subtilem pa-
raphrasin, quae continetur sub dicto Gr. οἱ
περὶ, cui accedit ex parte Arm. *Εὐα*, quamvis
non semper.

1537. *Pugnam*, non *bellum* dicendum esse
ab Hier. contendit Scal. p. 101. satisfaciens for-
tasse viro critico Interp. noster, qui usurpavit
Εὐα, quae tamen vox per se aequè potest sumi
pro μάχη, *duellum*, pugna, ac πόλεμος, *guerra*,
bellum, itaque favet etiam Hieronymo.

1545. Si certum est Gr. fragmentum, In-
terp. Arm. primariam verbi ἐπιδείκνυμι signifi-
cationem, se ostendo, indico, specimen prae-
beo, in passivo sumptum, *appareo*, *clarus* vel
manifestus fio, expressit. Hieronymus secun-
dariam, quod est *documentum ingenii edo*, in
activo exposuit: neutrum placet Scaligero di-
centi, p. 102. ad MDXLV. » πρῶτον ἐπιδείξατο.
» Verte: *primum commissione fabulae certa-*
» *vit*; hoc enim est ἐπιδείξασθαι ». Sed nes-
cio an si ita late reddidissent vetusti interpre-
tes, a criticorum censura se eripere potuerint.

1550. Huc refertur sententia Eznici nostri
num. VI. » *Ἐγὼ δὲ οὐκ ἔφαθον ὅτι τῆς κρέας
τῆς βοῦς ἐσθίειν ἐστιν ἡμετέρας* ». Tauri carnem edere nutrimen-
tum est corpori; si tamen sanguinem quis
bibat, deperditur ».

1550. Vall. in Hier. mendose *Athenis*, pro
Atheis emendate lectum in edit. Scal. cui et
Vall. morem gerit in annot. 500. h. eaque est
firmissima auctoris nostri lectio.

1551. Promiscua codicis nostri lectio resti-
tuenda erit ad fidem Gr. Sync. et Lat. Hier. hoc
pacto. » *Ἐπεὶ οὖν ἡμεῖς τῆς κρέας τῆς βοῦς
ἐσθίειν ἐπιτρέψαμεν* ». quo admissio, nulla supererit discrepantia inter
Interpp. nisi quod noster metaphorice dixerit
ἐπιτρέψαμεν, pro *ἐπιτρέψαμεν*, quod fert Gr. et Lat.
alioquin *ἐπιτρέψαμεν* refunditur in Gr. ἔω, vel βρέ-
χω, atque ideo per se putatur inducere talem
historiam, qualem et aliis aetatibus a diversis
auctoribus proditam comperimus. Ut Tibull.
II. 5. » Multus et in terras deplueretque lapis »
et Liv. I. 36. » Nunciatum est, lapidibus pluvis-
se ». At verba Hier. et Sync. ad unicum lapi-
dem spectant, fortuito inquam decisum, quo
sensu sequentia refert Vall. in notis 501. d.
» Plinius lib. II. cap. 58. Celebrant Graeci Ana-
» xagoram Clazomenium Olympiadis septuage-
» simae octavae secundo anno praedixisse coe-
» lestium literarum scientia, quibus diebus sa-
» xum casurum esset e sole: idque factum in-
» terdiu in Thraciae parte ad Aegos flumen.
» Meminit ejus portenti Plutarchus quoque in
» Lysandro, et Diogenes Laertius in vita Anaxa-
» gorae, quo loco cum diceretur ἐπὶ ἀρχον-
» τος Διμήλου lapidem decidisse, Scaliger acu-
» te, siquid alias, verbum δέμυλον ad λίθον
» referri docuit, quod est, *lapidem instar dua-*
» *rum molarum*: nomen vero Archontis exci-
» disse ». His itaque morem gerentes dicen-
dum duximus hic verbum *ἐπιτρέψαμεν*, usur-
patum fuisse a nostro Interp. lata sententia seu
metaphorice, pro *cecidi ab alto*.

1553. Hunc Eusebii locum aliqua ex parte
usurpavit Syncellus, ex magna vero parte au-
ctor Chronici Paschalis usus est; ita ut et duo-
bus inter se collatis accuratam Gr. lectionem
emendari posse non dubitamus. Idem fere egerat
Scaliger, eumque Vallarsius descripserat, citato
solo Chron. Pasch. quasi inde tantum rem con-
fecerit Scal. Verum minus recte sibi concilia-
runt Scal. et Vall. pronomem masculini generis
κατ' αὐτόν, juxta auctorem Chron. Pasch. vix
advertentes, quod ille cum Mardocheum solum
memorasset, jure eo genere usus est: aliter de-
buisset reponere cum Sync. in foemin. κατ'
αὐτήν, ut postulabat nomen Esther primo lo-

eo praemissum, ut expresse reddiderat etiam Hier. eo itaque sensu dicitur etiam apud nos *ejus*, sc. *Estheri*, cujus nomine et totus liber inscribitur. Praeterea leviores apud varios discrepantias: solummodo abhorreo a libera Goari translatione, hujusmodi namque insolita nusquam Esdras scriptis suis praeteriisset. Praeterea observa, quod Eusebius i. P. pag. 92. juxta cod. Arm. dixerat. » Xerxis anni xx. » Sub quo ea, quae de Esther (narrantur), » peracta sunt. Artaxerxis anni xli. Hujus » tempore Esdras « etc. Quo putantur res Esther referri in dies Xerxis potius, quam Artaxerxis: quod videbatur aliquo modo confirmare et praesens locus Canonis in Cod. Arm. ubi linea illa, » Esther et Mardochei res « etc. incipiebat ex regione anni Abr. 1552. sive ultimo anno Xerxis. Verum quia tota periocha respondebat anno 1553. primo nempe anno Artaxerxis, illuc referri debere nihil dubitatur; ita ut potest dici, quod etiam in i. P. memoria Esther vitio librarii translata fuerit a diebus Artaxerxis in dies antecessoris sui Xerxis. Ut ut sit, propria sententia Eusebii ea est, quae post paulo Canon repraesentet, Esther nimirum floruisse sub Artaxerxe Mnemone, qui regnavit anno Abr. 1612.

1555. Integra linea in Cod. Arm. obscuritatem patitur ob defectum univocae vocis *ἡ ἐκκλησία*. lege itaque una cum illa hoc pacto. *ἡ ἐκκλησία ἡ ἐκκλησία ἡ ἐκκλησία ἡ ἐκκλησία ἡ ἐκκλησία*, etc. sicut et Lat. et Gr. editiones testantur. Graecam intellige lectionem apud Syncellum, loco citato eamque ab Scal. usurpatam, et apposite interpolatam augmento vocis necessariae *ποταμός*, ubi Vall. minus feliciter alterum Syncelli locum, ex p. 203. A. mutilum sibi conciliavit. *Κίμων ἐπ' Εὐρυμέδοντι ναυμαχίᾳ Πέρσας νικᾷ, καὶ πεζομαχίᾳ*.

1565. Dubitandi locus relictus est, an Hieronimus illud Gr. *Κλαρίων* juxta Sync. lectum (etiam si noster habuerit *Καλαρίων*) consulto ut Latinam vocem expresserit *clarior*, aut pro ultimo r. legendum sit Graeco more n. *Clarion*, vel saltem ad Latinorum casum *Clariorum*, quandoquidem Arm. et Gr. conveniunt in secundo casu pluralis numeri. Qui vero agon hoc nomine incerto intelligi debeat, sic disserit Vall. p. 505. a. » Ludos, qui saeculares dicti » sunt, dubio procul notat. Omnino autem, » inquit Schurzfleischius, scribere Eusebius » debuisset *Σαικλαρίων*, non *Κλαρίων*. Etsi » enim neque accurate Saeculares hi ludi vocentur, tamen eo nomine eos quoque commpellavit Valerius Antias apud Caesarinum » cap. xvii. « etc. Ut ut res se habeat, melius fecit Scal. exarans majusculo *Clarior* agon, quam Vall. ut adjectivum *clarior* Agon.

1572. Arm. *Jasib*. Hier. *Joasib*. Sync. *Elia-sib*. Scal. de suo restituit in Gr. *Ιακείμ*. *Jakim*. Verum ob decurtatam Hier. editionem intercidit et nomen Jaddus, ex quo sequens orationis pars Joanni ejus antecessori convenit, quasi verò is fuerit Alexandri diebus. Poterant editores ejus Scal. et Vall. facile animadvertere mendum ope Gr. textus Syncellani, quem incunctanter transcripserunt. Sed illi contra fecerunt; (in quo sane nimis arroganter se se gesserunt) mendum enim codicis Lat. in ipsum Gr. textum Syncellanum transfuderunt, expuncto nomine *Ιαδδοῦς*, contra omnem fidem ac historiam ab universis probatam, quum omnium consensu Alexandro aequalis sit Jaddus.

1580. In sequentibus tam Interp. Arm. quam Hier. ita constanter legerunt in autographo Eusebiano, ut omnino refellerint alienum sensum incerti Gr. fragmenti, quod confundit absurdè auctorem libri Machabaeorum cum Josepho, qua de re Vall. 507. b. » Graecus ipsum videtur » Josephum auctorem Machabaeorum historiae » confirmare: quod scio quidem de secundo li-

bro alias probatum expresse Eusebio lib. iii. » Hist. Eccl. cap. 10. Sunt et qui ipsi Hieronymo persuasum id putent, cui lib. ii. Dialog. » contra Pelagium. pag. 735. dicitur *Josephus Machabaeorum scriptor historiae*. Sed laudari ab eo librum Josephi *εἰς Μακκαβαίους*, sive, *de imperio rationis*, notatum est nobis eo loci: qui quidem liber elegantissimus e Machabaeo secundo expressus, incautis lectoribus in causam fuit, ut pro ipso Machabaeo secundo haberetur.

1580. Unius literae mutatione legimus in Arm. juxta Gr. et Lat. *Campanorum* *ῥωμῶν*, pro *ῥωμῶν*, *Carpanorum*. Caeterum hanc Canonis lineam quamvis ambo Graeci eclogarii transcripserint, sc. auctor Chron. Pasch. et Syncellus, ita tamen ut primus etiam ordinem verborum servaverit, ut vides in nostris excerptis; alter vero anteverterit illud *ἐν Ἰταλίᾳ*. quo minus accurate usi sunt editores Hier.

1584. Minus juvat pro Gr. fragmento locus Africani apud Sync. p. 205. B. *ὁ Πελοποννησίων καὶ Ἀθηναίων πόλεμος ἐπτακαίκοσας τῆς . . . συνέστη*, quo aliqua ex parte usus est Vall. Scaliger hoc modo interpolavit, *ὁ Πελοποννησιακὸς συνέστη πόλεμος*. Sed adhuc quarendus certus Eusebii Gr. textus.

1587. Noster legebat *Ὁλοίμιος* vel *Ὁλομῖος* ut nomen proprium; quo dato, et consequens verbum alio, quam ut par erat, sensu exprimendum fortasse duxit. Hieronymus quia legebat *ὁ λοιμός*, sc. *pestis*, ideo et verbum adjectivum simili sententia exposuit ad vestigium Thucydidis. Syncellus demum fert *ὁ λιμός*, sc. *fames, esuries*.

1593. Verba ferè, verbis reddidimus, ut potuimus, de certo sensu non ita certiores: itaque ignoramus, an cohaereat lectioni Interpretis nostri interpretatio Hier. *foedus percutiunt*, vel Goari idem dicentis *foedus ineunt*. Gr. verbum *ἐσπίασθαι* in textu Syncellano sonat ad verbum *salutati sunt*, sive ad sensum *amplexati in osculo pacis, familiariter excepti*; si tamen Interpres uterque sic omnino legerit. Certe nihil impedit quo minus dicamus, quod *ἡ ἐκκλησία* hic supponat pro signo pacis; nihilominus et in codd. Hier. vestigium lectionis nostrae fortasse requirendum est, idque ex praesenti loco in sequentia a librariis redactum hoc pacto. » Lacedaemonii ver sacrum destinantes « etc. Ubi haesitare videntur editores ejus, quo sensu hoc dictum ibidem locum habere possit.

1596. Quoniam Gr. *ἀποικίζω*, sonat in *coloniam deduco*, et *cogo migrare ex habitatione*, Interp. noster, secundum expressit sensum. Hieronymus melius primum tenere videtur; nisi dixeris et in Arm. intelligi debere, amotis incolis, novam ibi coloniam constituisse.

1597. Nobiscum sentit Scal. in Gr. fragmento citando ex eodem Syncelli loco, ubi Vall. alterum hunc locum aliqua ex parte usurpavit, ex p. 203. C. D. *Κατὰ τοῦτον τὸν ἐπικληθέντα Δαρεῖον Νόδον, ἡ Ἀθηναίων συμφορὰ γέγονεν ἐν Σικελίᾳ*. Ubi obiter nota Goarum utrobique pro *συμφορὰ* reposuisse *clades*, quo Hieronymum imitatus fuit: sed Gr. apprime id sonat, quod Arm. *ἡλῶ*. hoc est, *calamitas*, vel quodvis grave incommodum.

1605. Locus mancus ac incertus: ita ut si legas cum Hier. amplius a societate Atheniensium, tunc pro *Eubua* legendum *Euboea*: si vero cum Syncello legatur *Aegyptus*, tunc addendum etiam a *Persis*.

1610. Lege *ἡ ἐκκλησία*, supraddita mentione *Dynastiae XIX. Mendesium*, *ἡ ἐκκλησία*, juxta i. P. ut patet ex Canone Hier. ubi in Canone Arm. perpetuo continuat in titulo *Dynast. xviii. mendose*, et apud Hier. confusio est varia.

1612. Syncellus loco citato, descripturus praesentem Canonis locum, non neglexit nominare et

auctorem nostrum. *Εὐσέβιος φησί*, moxque verba ejus subjunxit. *Κατὰ τοῦτον* etc. Erravit itaque Scaliger, qui Syncello ipsi attribuens illa verba, *Κατὰ τοῦτον μοι δοκεῖ*, expunxit ex Gr. canone, initio ducto a sequentibus, *Κατὰ τὴν*. Mirum quod nec Latinam consuluit Hier. translationem, ubi occurrunt ea praecedentia ex persona Eusebii. Mitto, quod pro *Εσθήρ* Scal. legit *Εσθήρα*, ut magis expresse notaretur casus accusativus, sicut et pro verbo *ἐρμηνεύεται*, substituit nomen *ἐρμηνευταῖς*: quod etiamsi propius accedat ad lectionem nostram, affirmare nolumus; alioquin tunc superaddi vel subaudiri oportuit aliquod verbum, ut *καλεῖται*. In sequentibus sub conditione loquitur auctor tam in Arm. quam in Gr. Hieronymus tamen affirmative rem exponere voluit » ipse quippe est «, fortasse incertam Eusebii opinionem pro certa sententia habendam sibi duxit; quamquam obstat non pauci criticorum. Verum hic obiter nota Assuerum apud Arm. orientalium potius more *Arsciavir* appellari, quod minime expediret in Lat. refundi; sicut etiam Artaxerxem ab Armeniis *Ardasces* vocari.

1615. Bene admonet Vall. 519. C. de lectione Hier. discrepante. » Praestabat *regis* non men siluisse, quod nec est in Graeco (ad » de, *haud secus ac in Arm.*), neque esse » debet, ut et Scaligero notatum est «, ne forte cum Cyro Magno, is qui junior cognominatur, neque rex fuit, confunderetur. Poterat etiam addere Vall. omnino praestabat servare nomen *Persae*, apud Hier. desideratum. Sed quid vetat nos dicere, quod librorum lapsus vel sinistro consilio in Hier. codicibus pro *Persae* irrepserit *Regis*?

1617. Si concedatur (ut concedendum esse putamus), quod pro *Socrates*, *Isocrates* legendum sit, iisdem verbis ter hanc lineam descripsit auctor Chron. Pasch. locis citatis; quorum nec unum (quod valde miror) Vall. tetigit, quamquam easdem paginas non semel expendit, quocirca necesse ei fuit, ut ex Sync. p. 205. D. ad arbitrium novum textum conficeret.

1619. Pro *ἡ ἐκκλησία* fidenter lego *ἡ ἐκκλησία*, quum id calami manifesto errore accidere potuerit, ut *ἡ* pro *ἡ* ederetur: quid tamen de sequentibus dicendum sit, nescio. Id unum praestat dicere quod Interp. noster constanter legerit in suo apographo Graeco, *ὁ Γρύλλου καὶ Διοδορῆς παῖς*; quasi vero unus genitor, altera genitrix Xenophontis sint, idque legerit, inquam, singulari verbo *ἐγνωρίζετο*, quo totus sermo ad Xenophontem solum refertur. Hieronymus tamen legebat *Ξενοφῶν ὁ Γρύλλου, καὶ Κτησίης ἐγνωρίζοντο*, ut restituit Scal. ex Chron. Pasch. 135. A. ad normam Lat. edit. Hier. quamquam in Gr. edit. Du Cange hodie habeatur *Ὁρζυλάου*, pro *ὁ Γρύλλου*. Nihilominus neque Hier. lectio pro vera habita immunis est a censura Scaligeri contententis p. 122. ad *μδϞϞϞ*. Ctesiam anno tertio Olympiadis centesimae floruisse, ibique debere assignari ejus aetatem.

1626. Chron. Pasch. *οἱ καὶ Κέλτοι*, vel *Κέλται*. Syncellus nobiscum facit, absque articulo *οἱ*, quem et Vall. imitatus est, sicut et praecedentem lectionem Scal. retinuit. Ambo verò Scal. et Vall. cum Sync. legunt *Καπετωλίου*, sed pro nobis stat lectio Chron. Pasch. *Καπιτωλίου*.

1630. Tam Hieronymus, quam Interp. Arm. illud *τοῦ Κύπρου* legerunt conjunctim cum *βασιλείων*, quasi ab eo rectum, et hinc alterum verbum *ἐξέσσι* seorsum sumptum, non temere acceperunt (ut revera sonat) pro raptu mentis, sive insania, furore. Sed quia Diodorus Lib. xv. dixerat Evagoram a Persis devictum, omnibus in Cypro urbibus cecisisse, unius Salaminis dominio contentum, commodius dici potest, quod Eusebius etiam nomen *Κύπρου* adjunxerit verbo *ἐξέσσι*, tunc enim sen-

sus erit, *Cypro excessit*, ad imitationem Diodori. Ita ut quamquam defendi possit etiam mentis insania in Evagora ob malum perpesum, magis tamen expedit dicere, quod Gr. codex minus accurate exaratus, utrique Interpretum parum emendatam sententiam proposuerit. Hinc motus Scaliger (cui et Vall. hac in parte morem gessit), diverso ferè animo haec animadvertit, p. 123. *MDCCXXX.* » Hieronymus verbum ἐξέστην absolutè accepit, ut Marci III. 21. » quem locum habebat in animo, ἐλεγον γὰρ » ὅτι ἐξέστη. Dicebant enim, quod extra se » esset, quod sanae mentis non esset. At in » vulgari Latina interpretatione, quam correxit Hieronymus, dicebant enim, quoniam in » furorem versus est. Quae sunt eadem verba, » quae hic usurpat. His infert alias divinationes, quae ad nos non pertinent. Sed quid dicturus esset Scal. de Interprete nostro, qui nulla habita ratione interpretationis Arm. in Evang. Marc. *διετρεφέτω ἡ ψυχή, efferatus sit, in furorem redactus fuerit*, alia hic expressit ad sensum tantum accedentia, *ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἡλικίᾳ mente excessit, mente captus fuit*. Quo patet, geminos Interpretes simillimo Gr. apographo Eusebiano usos fuisse, atque eundem ferme sensum expressisse, absque ullo stratagemate a criticis excogitato: quod si non ita accurata iudicetur lectio eorum, omnis culpa in Graecum amanuensem conferenda erit.

1634. Deerat dehinc in codice continuatio aerae urbis conditae: nos tamen pro commoditate lectorum perpetuo tenuimus continuationem ejus, praetermissam, ni fallor, negligentia librarii.

1637. Ut ex parte juvat locus Chron. Pasch. citatus, ita ex altera parte saltem ad sensum juvare potest Syncelli locus, p. 206. A. *Ελίκη καὶ Βούρα πόλεις ἐν Ἀχαΐᾳ, ἥτοι Πελοποννήσῳ, καθεστῶσαν μεγάλῳ σεισμῷ*. Consule auctores apud Scal. citatos de hoc terraemotu.

1637. Eadem activo verbo dixit Sync. 206. B. *Πραειστίτους ἐνίκησαν Ρωμαῖοι*, quo loco ut certo fragmento usi sunt editores Hier. minus accurate. Ceterum tam Hier. quam Sync. suadent legendum in Arm. *ὑπεβύβαυον*, vel potius *ὑπεβύβαυον* pro *ὑπεβύβαυον*.

1640. Syncellus *Σωκράτης* legit, ut habebatur etiam apud nos paulo superius minus recte: pro quo ex Lat. restituit Scal. *Ισοκράτης*, ut nihil dicam de Vallarsio, qui emendationis nominis causa alienum sibi conciliavit textum ex Chron. Pasch. p. 133. *Ισοκράτης ὁ ῥήτωρ ἐγνωρίζετο*. cuius sedes propria jam supra statuta fuit.

1645. Sic accuratè fert etiam Sync. in Gr. *ἡ. XVIII.* una cum Hier. in Lat. juxta edit. Scal. *decimo octavo*, ubi Vall. uno plus edidit XIX. quamquam ambo editores Hier. malint cum Diod. annos *λθ'. XXXVIII.*

1647. Pro *ὑπεβύβαυον*, Nectanebiorum Hier. suadet legendum *ὑπεβύβαυον* Sebenitarum ad imitationem I. P. idque transferendum in dies antecessoris, sc. Nectanebi; quod tamen non facile concedere possumus: quamvis enim ita praemiseraut auctor superiore libro cum Manethone, hic tamen potuit aliter, ut non pauca, reponere. Adhaec nota, optimam lectionem codicis nostri *Τεός* quamvis sibi conciliaverit Scal. in Gr. verum in animadv. p. 123. ad *MDCCXLVIII.* diversa proponit, cum vellet improbare lectionem Hier. *Theo*: vide locum citatum.

1650. *U. L. L.* tam alter, quam adhuc potest verti, sed res postulat alterum dici, quamquam desit apud Hier. alter, librariorum fortasse culpa; quandoquidem praecesserat anterior *Nectanebus*, qui in I. P. pro diversitatis nota *Nectanebis*, sive, ut catalogus ferebat, *Nectinibus*, appellabatur. De annis vero hujus secundi Nectanebi etiamsi conveniat apud omnes Canonis lectiones cum Catalogo, necnon Africano

apud Sync. *ἡ. XVIII.* (solummodo in columna Canonis continuatur usque ad XIX.) superiore tamen libro auctor praemiseraut juxta Manethonem annos *ἡ. VIII.* tantum. Ubi nota redundare in Lat. edit. Scal. mentionem *XXXI Dynastiae*, quae Persis reservanda esset ad fidem I. P.

1652. Discrepat Hier. uno anno, ferens XVIII. sed consentit nobiscum Gr. *ιζ'*, sive integra voce apud Scal. *δέκα ἑπτά*. Itaque Hieronymo suffragatur solus Dionys. Halic. a Vallarsio citatus.

1653. Certe vix obviat Gr. fragmentum certum huic loco aptatum. Vallarsius tamen voluit aliqua excerpere ab illo Sync. loco satis prolixo. p. 202. B. Ut ut sit, ubi putatur (sola conjectura ex Latt. codd. desumpta) Hieronymum legisse in Gr. *ἐποδασμόν*, Interp. noster legerat amplius vel ejus loco *Ρωμαίων*. de qua voce nulla mentio apud Hier. nec apud Sync. ut nihil dicam de altera conjectura Scaligeri falsitatis coarguenda, cum judicavit haec etiam in prima parte ab auctore nostro jam tradita fuisse. Quod autem aliquo tempore colonia Romana translata fuerit in Persiam, vix dubitat qui scit multa vocabula eadem esse Persis ac Romanis, ut *Pater, Peder, Mater, Mader, Frater, Birader*. etc.

1662. Quum apud Hier. legatur, » Dion Syracusis interimitur, » ad ejus normam restituerunt ejusdem editores hoc fragmentum in Gr. *Δίων ἀναιρεῖται*. quod excerptum ab iis fuit ex Syncelli loco satis longo. p. 207. B. ὁ δὲ Δίων ἐπαγαστὰς μετ' Ἑλληνικῆς δυνάμεως, ἐκβάλλει Διονύσιον τῆς ἀρχῆς. αὐτὸς δὲ μετ' ὀλίγον ἀναιρεῖται. Quae falsò credidit Scal. a superiore Eusebii libro desumpta fuisse.

1664. Syncellus tantum dixit. p. 207. C. *Ἡρίνα ποιήτρια*. cui Vallarsius adjecit verbum *ἐγνωρίζετο*. quod textum ferè Eusebianum efficit, maxime si legas *Ἡρίνα*, ut multis placet; nec aliter legisse nostrum Interpretem dixerim, quamquam lectio nostra audit *Πίρνα*.

1668. Addit Hier. » Hucusque Manethos, » quod cohaeret cum Syncelli loco p. 62. B. *Μέχρι τῶνδε Μανεθῶς*. utrumque excerptum ex I. P. ubi luculentissimo Manethi testimonio auctor usus fuerat. Verum inter varia Gr. fragmenta ab editoribus Hier. hoc intervallo usurpata, quodammodo locum habere potest textus Sync. p. 204. *Οὗτος ὁ Ὀχρος εἰς Αὔγουστον ἐπιστρατεύσας... ἐκράτησεν Αἰγύπτου, φεύγοντος Νεκτανάβου, ὃς τινες, εἰς Αἰθιοπίαν*. etc. Postremum verò Nectanebi annum decimum nonum in serie canonis nostri habitum, non novit Hier. et reapse *ἡ. XVIII.* tantum ferebat in titulo etiam codex noster: itaque aut librario adscribas velim redundantem numerum, vel completis annis XVIII. Nectanebo assignatis, anno demum XIX. deturbatum a sede tibi persuadebis; ut non semel occurrit et in aliis regibus. Vide et adnot. 1650.

1678. Apographum nostrum promiscue praeferebat *Ἀρσησοχού*. non tantum hic, sed etiam in catalogo; unde et Arm. lectio magis corrupta *ὑπεβύβαυον*, pro *ὑπεβύβαυον*, ut restituit Scal. in Gr. *Ἀρσης τοῦ Ὀχού*. sed mirum quod Vall. retinuit corruptissimam lectionem Chron. Pasch. *Ἀρσιωχος*.

1670. vel 1672. Ut Eusebiana passim Hieronymo, ita et Hieronymiaca non semel auctori nostro adscribere solitus Scaliger, queritur hic de anno obitus Platonis, qui apud Hier. traditur. Concedamus itaque ei metachronismum biennii commissum sive abs Hier. sive a librariis ejus, quod nihil ad nos. Concedamus insuper rationi ab Scal. allatae. » Moritur enim (Plato) » anno primo Olymp. *α. VIII.* Diodor. Laert. vide » collectanea. Minime tamen ferre possumus, quod subdit. » In priori libro Eusebii *Ολυμπιάδι ρζ'*. frustra. Namque ipse potius Scal. frustra haec supponit tam in Canone, quam in

priori libro contineri, pro eo quod debuisset dicere. » Ita ego collegi in Pseudo-Eusebiana eclogae mea, *Ολυμπιάδι ρζ'*. frustra.

1686. Hier. *Ammon* dixit, ad fidem edit. Scal. vel juxta Vall. *Hammon*: praecedens itaque elementum *u. s.* ut apud nos legitur, vel redundavit in Arm. fortasse ex praepositione Gr. *εις*, vel contra intercidit apud Hier. sicut et pro *Ponion* legendum juxta alios *Paraetionum*.

1688. *Arpalum* dixit Hier. non *Attalum*. Nomen verò regionis constanter legerat nobiscum in *Asiam*; quod tamen receptiores editores voluerunt deflecti in *Atticam*, ut gratis sibi blanditur de facto Vallarsius. p. 535. C. » Rescripsimus in *Atticam*, ipso admonente in *Curis* » posterioribus Pontaco, cum antea perperam » in *Asiam* legeretur etiam apud Scaligerum, » cui tamen ipsa illa emendatio loci suboluit. Scaliger sanè cautius se gesserat; postquam enim dixisset. p. 127. ad *MDCCXI.* » Imo fugit ex Asia, non in *Asiam*, multisque id, ut sibi videbatur, probasset, subjunxit: » Secundum ea, » quae demonstravimus, scribendum erat in » *Atticam*. Sed quia omnes codices adversantur, » vulgatam lectionem mutare religio fuit.

1695. Hieronymus ita rem explicite in Latinum convertit: » Menander primam fabulam cognomento Orgen docens superat. Quod equidem ad rem facit: verum tamen cum *δράμα* non solum *fabulam*, sed quoque *acta praecclare gesta* aequè significare certum est, ut derivatum a *δράω, facio*; sicut etiam *δρῆν* apprime sonat *ira, iracundia*, non temere ad moralem sensum haec Interp. noster deflectisse videtur.

1698. Fideliter servavit Vall. in Gr. nomen *Ἀράβων* ab ipso Eusebio traditum, testantibus Interprete nostro, et Syncello: sed quia deerat apud Hier. ejus gratia dissimulavit et Scal. quem plus aequo secutus est etiam Goar Syncelli editor, cum adnotavit malle se id nomen expungi tanquam supervacaneum, in Latina verò interpretatione liberè reposuit *praedonum*. Contra autem Vallarsius minus recte legit in Gr. *Σαννιτών*, ut quodammodo accedat ad Lat. nomen. *Samnitum*, vel *Samnitarum*, et hinc repudiavit constantem Scaligeri lectionem, dicens. 538. d. » Caeterum et *Σαννιτών* vitiose Scaliger » pro *Σαμνιτών*, aut *Σαννιτών* retinuit. » Quid dixisset, si et in Arm. legisset *Saunitum*, vel *Savinitarum*, atque *Soniorum*, quasi *Savniorum*.

1702. Haec ita Syncellus de suo interpolavit. p. 218. A. *Ἡ τῶν Μακκαβαίων ἱστορικὴ γραφή τοὺς Ἑλλήνων βασιλεῖς ἀπὸ Ἀντιγόνου ἀριθμεῖ, ἣν Ἰωσήπος ἐγράψεν, ἥτις τῶν μὲν δεοπνεύστων οὐκ ἐστὶ, χρησίμη δὲ παντὶ πέφυκεν* quibus verbis pro Eusebianis uti Vallarsius non dubitavit; irrita ferè contentione. Melius Scaliger haec tantum ex parte usurpat pro Gr. fragm. *ἐντεῦθεν τὴν Ἑλλήνων βασιλίαν ἡ Μακκαβαίων ἀρχὴ καταριθμεῖσθαι ἀρχεται*.

1705. Scal. ut paulo aliter legerat in Hier. sic de more Graeca adstruxit. Vallarsius tamen propius ad nostram lectionem accedens, sic etiam non immerito usurpavit pro fragmento sequentia: *Συρίας καὶ Βαβυλωνίας, καὶ τῶν ἄνω τόπων πρῶτος Σελευκος Νικανὼρ ἐβασίλευσεν ἐτη λβ'*. Syncell. pag. 218. Quae non solum Canonis, verum etiam superiori auctoris nostri libro inservire nemo inficiabitur.

1710. Accedit ad sententiam auctoris Syncelli textus p. 219. A. *Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς ἐγνωρίζετο τρίτος νομοθέτης Ἀθήνησιν, οὗτος Ἀθηναίοις ἀποδοῦς τὴν δημοκρατίαν ἥλθεν εἰς Αἰγύπτου*: quo loco usi sunt et editores Hier. cum aliqua interpolatione. Quod si et nobis in animo esset quaedam mutare, facile Eusebii textum ita restituissemus. *Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς ἥλθεν πρὸς Πτολεμαῖον, ὁ ἀποδοῦς Ἀθήνησιν τὴν δημοκρατίαν*.

1726. Commodius ope Hieronymi emendarunt editores ejus textum Syncelli, qui cor-

rupte habebat in edit. Goari *τυράννους*, *tyran-*
nos, pro *Τυρρήνους*, *Tyrrhenos*, ut legerat et
verterat Hier. Ubi tamen apographum nostrum
habuit *Σαβινούς*, quod quò accommodatius est
sequenti de Sabinis dicto, eò magis auget sus-
picionem de vocabulorum confusione librario-
rum culpa.

1726. Juvat ex parte Syncelli locus, p. 218.
D. Σέλευκος ἐν ταῖς νέαις πόλεσιν Ἰουδαίους
συνέκρησεν Ἑλλήσιν. Hellenorum ceu Graeco-
rum mentio occurrit etiam apud Hier. quod ta-
men desideratur apud nos. Sed haec luculen-
ter a Josepho traduntur Antiq. xii. 3.

1734. Scal. omisit Gr. fragm. Vallarsius ex
parte transcripsit Syncelli verba p. 216. ad sen-
sum tantummodo accedentia. Οὐδὲν (sc. Φιλ-
άδελφος) τὴν Φάρον Ἀλεξάνδρου μεγαλο-
πρεπῶς ἀνέστησε διὰ Σωστράτου Δεξιφάνους
Κυδίου.

1760. Nemo eruditorum turbari potest pro-
pter dissonantiam Interpretum in voce *δεῖος*,
cujus loco Interp. Arm. *ζορεμωρ*, patrum
reposuit, Hier. *avunculum* dixit: nemo siquidem
ignorat Gr. dialectum utroque sensu accipi so-
lere; neque aliter ambiguitas tollitur, nisi adji-
ciatur explicatio ὁ πρὸς πατρός *δεῖος*, pro *pa-*
truo, ac ὁ πρὸς μητρός *δεῖος*, pro *avunculo*.
Uter vero Interpretum hic ad rem fecerit, testes
adducamus liceat vel ipsos editores Hier. maxi-
me Vallarsium fidelem D. Interpretis defensor-
em. Is ergo (post Scaligerum p. 136.) mani-
feste haec profert p. 551. b. » Quod in Graeco
» est *δεῖος*, praestabat transferri *Patruus*, uti
» Scaliger animadvertit: tametsi promiscue pro
» patris et pro matris fratre sumitur apud au-
» ctore bonos ». Hinc et Itali solent tam
patrum quam avunculum *Zio* vocitare, quod
procul dubio oritur e Gr. voce *δεῖος*. Haec non
potuerunt latere Goarum: ergo nescio quomodo
in Latina interpretatione Syncelli sui pro *δεῖος*,
quod constanter legit, reposuerit *filius*, quasi
vero legisset *υἱός*. Sed ex industria fortasse id
fecit Goar: quum enim Syncellus dixisset *pa-*
truus Oniae, mendum nominis *Oniae* (pro
Eleazaro) emendare volens, *filius* substituit;
sed certiore omnino reperisset lectionem, si pro
τοῦ Ονειού legisset juxta Eusebium τοῦ αὐτοῦ,
quo Eleazarus ipse inducitur. Ut ut sit, confu-
sa est hoc spatio Latina Goari expressio: ita ut
paulo ante eadem pag. 215. (referenda ad ann.
Abr. 1729.) ubi accurate legerat in Gr. ἀπὸ
Ωνειου παιδὸς Σίμωνος etc. miro lapsu scripsit
in Lat. *Antonio Simonis filio* etc.

1766. Gr. textum ad sensum apposuimus
juxta interpolationem Scaligeri; alias apud Sync.
pro *Parthis* ponitur generale nomen *Persa-*
rum.

1771. Auctor in x. P. annos scripserat *ἔξ-*
xxiv. eumque Sync. p. 218. imitatus fuerat,
ferens *κδ'*. quo motus Vall. haec adnotavit p.
551. a. » Sunt e recentioribus Chronologis,
» qui solos viginti quatuor regni annos Ever-
» getae tribuunt: verum ipse suorum anno-
» rum, quibus regnum obtinuit, fidejussor rex
» est in monumento Adulitano in fine, ubi
» vigesimum usque septimum notat. Puta eum,
» ut cum Eusebio conveniat, hoc ipso ineunte
» anno occubuisse ». Item pro Callinico in x.
P. Eusebii habentur anni *μ. xxr.* totidem prae-
fert etiam Sync. 226. d. sc. annos *κα'*. 21.

1774. Fugit Scaligerum Gr. textus verè Eu-
sebianus ex Syncello descriptus, quem Vallar-
sius feliciter equidem attigit, nimis tamen ne-
gligenter se gerens non animadvertit emendari
debere ab eo editionem suam Latinam *clx*
millia, atque restitui juxta edit. Scal. *cclx*. tot
enim millia conficiunt *μυρίαδες κς'*. xxvi. quam-
quam lectio nostra, una myriade inferior sit
ἑξ'. xxv. quae differentia a Graeco nostro
codice vel Armeno pendet.

1796. *Prima Maccabeorum historia*: Haec
pericope, convenit ut collocetur una et altera

linea inferius, e regione videlicet Ptolemaei
Philopatoris: *Prima* autem, ut patet, dicitur
historia quoad temporis dispositionem, ita ut
tertiū, ut nominatur, *Maccabeorum libri histo-*
riam indicet: quare Hier. dixit. » Ea quae in
» *iii.* Maccabeorum libro scripta sunt, sub hoc
» Ptolemaeo gesta referuntur ». de quo loco
frustra inter se altercantur Scal. et Vall. *Primi*
autem et *secundi* librorum *Macc.* histo-
riae sub nomine *secundae* occurrunt tibi pau-
lo post, ab anno Abr. 1830. usque ad 1885.
His solvitur et dubium auctoris praefationis in
i. Maccab. juxta edit. Arm. ubi sic habetur.

* Բայց զի առ անտիքաւ մեծն հռչեցելով՝
դառնին մակաբայցեացն իրս վարիւ ասե-
ին Եւսեբի, որ բառաւորն և աւելի ամբ-
արարէ և քան զանտիքոս եպիփանէս. այս
երրորդ մակաբայցեացն ճաշաւորի. զի առ
մեծն անտիքաւ հանգիսի պաղովտոս փիլո-
պատոր, առ որովք իրք երրորդ մակաբայցե-
ացն: Եւ թէ զիչոյ այսմ պատճառ, ոչ ունիմ
ասել. ևս զի և առ մահաւորն շմաւորն ասե-
լի երրորդ մակաբայցեացն իրս կատարել. և
յայտ է ՚ի գրոց աստի, զի առաջինն և ոչ
երկրորդ մակաբայցեացն հասուցանէ զպատմու-
թիւնս մինչև շմաւորն. կալցի զայս որ որպէս
և տիրութիւն, կամ գրչին տեսել, կամ կարգի
գրոցս փոփոխել || Դիտար. Եւ մակաբ: Ուր
վերջին բանն է ստոյգ, զի ըստ Եւսեբի՝ եր-
րորդ մակաբայցեացն պատմութիւն հռչի առա-
ջին՝ հայեցով ՚ի ժամանակն. իսկ առաջինն և
երկրորդն միանգամայն հռչն երկրորդ: Ո՛ր-
պէս և իցէ՝ աստի առեալ և եզեալ է ՚ի լու-
սանցս Եւսեբի այն բան, * երրորդ մակա-
բայցեցն երեւի աստ կատարել ||: Haec pro
Armenis lectoribus dicta a nobis scias velim.

1802. Series verborum Eusebii magis accu-
rate cernitur in decurtata lectione Chron. Pasch.
Αἱ παρθένοι ἐν Ρώμῃ ἀλοῦσαι κατωρύγησαν,
ubi intercidesse dixeris geminas voces *φοδοῖ* et
ζῶσαι, quas integerrime expressit Du Cange in
Lat. » Virgines Romae in stupro deprehensae,
vivae defossae sunt ».

1808. Ad sensum accedit Syncelli locus, p.
225. c. Vallarsio usurpatus, a Scaligero omis-
sus. Ἀντίοχος ὁ μέγας Πτολεμαίου, τὴν Ἰου-
δαίαν κρατοῦντος τοῦ Φιλοπάτορος, πολέμῳ
νικήσας αὐτὸν τὴν χώραν ἀφείλατο. Ubi Val-
larsius censuit illud τοῦ Φιλοπάτορος habere
locum τοῦ Philopatoris filius, quasi verò hac
divinatione reconcilari posset cum aliis scripto-
ribus praesens Eusebii locus. Verum tamen
quicquid alii dixerint, de ipso Philopatore au-
ctor loquitur: sic intellexerat etiam Syncellus,
atque ejusdem regis diebus haec aptaverat; nec
aliter expressit Goar in Latina ejus editione,
quamvis libera, vel potius obscura. » Antiochus
» magnus Ptolemaeo Philopatori Judaeam sibi
» vindicanti et armis victo memoratam abstulit
» regionem ».

1830. Consule dicta paulo superius ad annum
1796. de Maccabeorum libris. Hic autem audi
sequentia. Exacta succinctaque lectio Eusebii
nostri quò egregius commendat Hieronymi fide-
dem in officio quod fideli Interpreti convenit,
eò efficacius summae insolentiae Scaligerum ar-
guit, qui nempe falsa conjectura putans ita rem
fusiori stylo traditam ab Eusebio fuisse, ut au-
ctor Chronici Paschalis habuerat p. 144. B. sic
animadvertit p. 140. ad *μρcccxix*. » Longe
» plura sunt in Graecis Eusebii, quae in tria
» verba contraxit Hieronymus ». Mira viri criti-
ci confidentia, quae ad ingenium Scaligeri facit,
cui non immerito occurrit Vallarsius p. 563. a.
nisi is solum pro Chron. Pasch. Syncellum
nominaverit, cum dixit praeter alia. » Quis
» enim Scaligerum ea docuit Eusebii esse, quae
» Syncellus exaggerat? ».

1830. Iterum gravis agitur controversia in-
ter editores Hier. de tota hac pericope, ubi ite-
rum corrui Scaligeri conjectura de Eusebio,
etiam si aliter ejus sententia defendi possit.

Namque Scaliger, qui omnem lapidem moverat,
ut Graecum Eusebii textum restituere integrum
posset, atque ejus ope reprehendere D. Hiero-
nymum, id maxime hic tentavit. Itaque suppo-
nit in primis pro certo Eusebii textu futilem
suam eclogem; qua fretus contendit contra Hie-
ronymum, non solum falsum esse Simonem Sa-
cerdotio sibi comparando studuisse, (eo quod,
ait, non erat ex Sacerdotali stirpe), sed etiam
minime id ab Eusebio scriptum fuisse, qui est
suus Achilles: sic enim pergit p. 141. ad
μρcccxix. » Adde quod caput est, nun-
» quam venisse in mentem Eusebio, ut hoc scri-
» beret. Abest enim hoc comma à Graecis ejus
» (excerptoribus ejus puta). Quare quum Hie-
» ronymus in Epistola liminari (ceu praef. Can.)
» dicat se quaedam Eusebianis verbis inseruis-
» se, sciat Lector candidus, hoc illi infelicitate
» propter properantiam cessisse, in quibus ista
» sententia, quam huc infulsit, non postremo
» loco habenda est: adeo haec fidenter vir
criticus. Sed tamen velit nolit Scal. Eusebius
haec dixit, et ambo Interpretes fideliter expres-
serunt in Arm. et Lat.

1844. Olymp. cclii. Locus itaque Sigilli Gre-
gorii Armeniorum generalis Patriarchae hoc spa-
tio fuit in codice nostro vetusto: de quo egimus
in Praefatione nostra P. i. §. iii. et in margi-
ne hujus loci. Hic addo primum, quod praeter
propriis sigilli characteres in circuitu impres-
sos * *ՏՐ ԳՐԻԳՈՐ ԿԱԴԱՍ ՀԵՅՈՑ*.
DOMINUS GREGORIUS CATHOLICUS AR-
MENIORUM, in medio secunda manu per cala-
mum addita erant de novo duo anteriora voca-
bula minutis litteris *աւր ԳՐԻԳՈՐ*, *dominus*
gregorius juxta iconem Jesu Christi, omnino
sane abs re, quare omisa a nobis fuerunt: abs
re inquam, nam interpolator aut censuit iconem
illam esse ipsius Patriarchae, quod falsum est;
aut voluit majuscula elementa vulgo difficile le-
genda replicare per minutas litteras lectu faci-
les. Secundo Sigillum praesens juxta usum anti-
quorum aequè potest signare, quod auctor si-
gilli sit possessor libri tam ad nutum suum nu-
per scripti, quam jam antiquitus exarati, et
nunc demum a se acquisiti: secunda ergo si-
gnificatio, quae probabilior videtur nobis, ve-
tustatem codicis majorem lectori persuadebit.
Tertio (quod idem stabilire videtur,) si du-
bitetur quare hoc spatio potius quam sub ini-
tio vel calce codicis sigillum sit exaratum, ra-
tio adest opportuna ex antiquitate codicis de-
sumpta: siquidem possessor invenerat codicem
jam prae vetustate corrosum in principio ac in
fine; ne autem memoria possidentis oblivioni
traderetur, elegit locum sanum ac solidum ali-
quot pagellis ante finem, eumque tamquam
spatium liberum inter condensa Canonis spatia
historica: fortasse consulto etiam eligens situm
celebris epochae Maccabeorum m. annis post
Ilium captum; maxime tempus proprium, quo
Aristobulus signatur enarrationem librorum
Moysis Philometori exhibuisse; et id genus alia
motiva. Quarto sciant velim studiosi lectores me
oculatum testem esse, quod sigillum in ipso co-
dice proprio erat ea mensura, eoque rubro co-
lore, aliisque conditionibus, quas quoad fieri
potuit, cum rigore in nostra editione re-
praesentavimus.

1856. Hier. » in Hieropolitano pago civitatem
nominis sui condidit ». ubi subauditur *Oniam*
dictam, ut expresse habet Gr. *civitatem super-*
nominatam Oniae. Plena ergo lectio Arm. fert
sensum perfectum hoc modo: *Onias Oniae fi-*
lius Oniapolin condidit, vulgò Oniapolin di-
ctam, quae est Oniae civitas, in finibus Helio-
poleos.

1867. Similia Sync. p. 229. non tamen ad
amussim iisdem verbis. *Ο' τοῦ Βαλᾶ υἱὸς Ἀν-*
τιόχου τοῦ Επιφανῆς Ἀλεξάνδρου ἐν Πτολε-
μαίδι φιλωδεῖς Ἰωνάδην, δάροις καὶ στέφανοις
αὐτὸν ἐτίμησεν. Quo loco, non sine interpola-

thone, usi sunt et editores Hier. Idem Syncellus, qui annos 8. ix. huic regi tantum adscribit, consulto adjecit p. 232. A. » τινες δὲ ἐπὶ τῇ φασὶν αὐτὸν βασιλεύσαι, ἐν οἷς καὶ Εὐσεβίος. Veraciter omnino, sic enim accurate fert Canon auctoris nostri, quamquam apud Hier. menses insuper vii. addantur. Sed in Catalogo ωψυ β. h. ωψυυ β. legebamus, sc. ann. ix. et menses ix. sicut et apud Samuel nostrum ωψυ β. h. ωψυυ β. ann. ix. et menses x. quae omnia conveniunt cum statutis annis x. Sed nescio quid dicam de superioris libri calculo, sc. de annis 8. ix. xv.

1867. Lacunam numerorum quis tandem supplebit? Hieronymus ne, qui dixit: » ann. 668. » ut vero alii affirmant, 748 «, an Syncellus discrepans in numero priori, cum dixerit: » ann. 640. secundum vero alios 748 «?

1872. Quamquam inaniter laboraverit Scal. in restituendo Gr. fragmento p. 190. ab iis verbis Ιωνάδης πρὸς Ρωμαιοὺς etc, usque ad καὶ συγγένειαν, nec tamen ita impudenter, ut Vallarsius fecit, ridiculo certè modo. Namque manum attulit in eum Chron. Pasch. textum, p. 146. D. Ιωνάδης ἱερεὺς ὁμοῦ καὶ στρατηγός, κατὰ Ἰρκανῶν στρατηγίαν, Ἰρκανός μετωνομάσθη. ὃς καὶ πρεσβεύσας πρὸς Ρωμαιοὺς, δόγματι Συγκλήτου φιλιὰν πρὸς αὐτοὺς σπένδεται. Haec, inquam, quae ad Joannem Hyrcanum spectant, pro Jonathan absurdè usurpavit Vallarsius p. 577. mutato primo nomine in Ιωνάδης, expunctisque illis κατὰ Ἰρκανῶν, usque ad ὃς καὶ. Commodius poterat artem subtegere, si non laudasset pro auctore Chron. Pasch. pag. 146 «. ubi ea, quae recensuimus, habentur, quaeque convenient Eusebio infra Olymp. clix. Sicut etiam vel ipse Vallarsius ibidem integre haec repetiturus est p. 585.

1878. Inter superflua fragmenta mirum omnino videtur id, quod tam Goar Syncelli editor, quam Vall. exscriptor, retinuerint vocem υἱὸς filius, quum omnino pateat non solum auctoritate Eusebii vel Hieronymi, sed etiam sacrarum literarum firmissimo testimonio non filium Jonathae Simonem fuisse, sed fratrem; quisnam de hoc dubitabit? itaque instar miraculi mihi videtur silentium praedictorum criticorum; quippe qui res vel certissimas ad trutinam revocabant, hic mendum apertissimum vel non deprehenderunt, vel deprehendere noluerunt.

1879. Quae Scal. frustra usurpaverat in Gr. Τρύφων Αντίοχον Αλεξάνδρου παῖδα ἀποκτείνει, non recte conjecit Vall. desumpta fuisse ex his Syncelli verbis p. 232. Οὗτος (ὁ Δημήτριος) τὸν Τρύφωνα τὸν ἀνελόντα Ιωνάδην καὶ Αντίοχον τὸν υἱὸν Αλεξάνδρου, καὶ αὐτὸν βασιλεῖα Συρίας ἀνειπόντα, ἐκ Σίδης ἐλθὼν πολιορκεῖ εἰς Δαρὰ καταφυγόντα, καὶ κτείνει εἰς Ορδωσίαν, ἐξ ἧς διαχθεὶς εἰς πῦρ ἐναλλόμενος θνήσκει. Quo fretus ipse Vallarsius, ex his Syncellanis hoc fragmentum truncum decerpere tentavit. Τρύφων... ὁ ἀνελών... Αντίοχον τὸν υἱὸν Αλεξάνδρου... θνήσκει. Nonne figmenta potius, quam fragmenta Eusebiana haec dicenda sunt? Jure meritoque hoc iis accidit, qui omnia Eusebii Graeca aliorum ope reparari posse praeter rationem contendunt. Sed quid, quod praemissa iterum alibi usurpavit Vall. utrobique aequè abs re; ut nihil dicam de Scaligero, qui et alia non pauca quae cum Canone minime faciunt, libere congessit in suo Graeco Pseudo-Canone.

1885. Verè ad sensum accedit Sync. locus, p. 234. A. a Vallarsio usurpatus. Εἰς τοῦτου περιέχει ἡ πρώτη τῶν Μακκαβαίων: ubi vox πρώτη servat lectionem Hier. nostra fuit δεύτερα. Ordo vero verborum neutri Interpretum servit, quare sic locum restituit Scal. ἡ πρώτη τῶν Μακκαβαίων βίβλος εἰς τοῦτου περιέχει. Nec ita tamen credas velim certum Eusebii textum exsurrexisse, ut plus aequo sibi blanditus

est Scal. atque eo animo ductus libere in Hier. invehitur. Id unum nos non immerito affirmamus, eandem sententiam, aliis licet verbis, exprimi apud geminos Interpretes; ita tamen ut nobis faveat quodammodo Syncellus, Hieronymum magis juvat alter Eusebii locus in Demonst. Evang. Lib. viii. p. 245. Πρώτη καλουμένη τῶν Μακκαβαίων βίβλος εἰς τοῦτο τοῦ χρόνου κατέλυσε τὴν ἱστορίαν.

1889. Facile irrepsit in cod. Arm. mezatsav, magnus est factus, pro mergetsav, pulsus est.

1891. Constanter ergo legit Interp. Arm. sicut et Hier. in Gr. ἀλληλοφαγία, quae est mutua devoratio: etsi Goar in Syncello suo legerit ἀλληλοσφαγία, et consequenter reddiderit mutuis caedibus se confecerunt.

1893. Ιωνάνης Eusebio fuit ad fidem amborum Interpretum, pro quo eclogarius minus accuratus Ιωνάνης dixit. Litterae unius fortasse mendum putarem, si non essent alii, qui syllabam mutantem vellent ut legeretur Ιωνάδης, ut fert Scaliger non semel cum Casaubono; idem probare videtur et Eusebius infra ad annum 227. 1913. Accedit et Samuel noster, qui Joannem hunc Hyrcanum Ἰωνῆωβωδῆν nominavit, ceu Ιωνάδην.

1905. Ut ἡρῆλῆου probat semel illud Κυζικίος, saepius apud Scal. usurpatum, sic etiam ἡρῆλῆου, vel ἡρῆλῆου aliter Arm. interpretis dictum affirmat lectionem Syncelli Κυζικίος. Verum amplior est impraesentiarum lectio Hier. » ac rursus Grypus, superato » Cyziceno, eandem recepit. Cui suffragatur et Syncellus p. 292. E. ad sensum. Illud autem Gr. ἐκ διαδοχῆς, ad verbum ex successione apud Hier. aequivocum est, ita ut etiam vicissim potest significare, ac respicere ad dimicationem inter Cyzicenum et Grypum solos factam; ubi Interp. Arm. extendit rem etiam ad filium patri succedentem: utrumque sensum elicere possis etiam ex i. Parte p. 169. Porro nota novam dehinc Scaligeri deceptionem, qua deceptus crebrè intrudit in Gr. canonem suum epochas variarum gentium apud varios Gr. auctores memoratas, falso credens ab ipso Eusebio primum eas traditas fuisse, ab Hieronymo tamen neglectas. Nihil ergo Hieronymus neglexit, sed Eusebius fortasse peccavit, eo quod ea quae Scal. cupiebat, minime in canonem recepit. Contra verè Scal. statuit de illis quae in Lat. Canone leguntur, Cicero Arpini nascitur, etc. Hieronymi ea esse augmenta, non Eusebii. Quod si Fr. Fabricius in vita Cic. dixerit, » Patrem Cicerois ex regio Volscorum genere fuisse, in » Eusebii Chronicis legimus, » nihil miraberis. Integer enim Canon Hieronymiacus, quo solo usus fuit Fabricius, Eusebii nomen gerebat: deinceps verò ope Canonis nostri distincte innotescat oportet universis Chronographiae studiis, quae Eusebio, quae privatim Hieronymo tribuenda sint.

1944. His ergo tollitur suspicio Scaligeri dicentis. » Antiochia capta a Romanis... Haec » spicor esse Hieronymi, non Eusebii. » sapienter usus nunc fuit verbo suspicor, quod utinam et alibi usurpasset; hoc enim minuitur error, ut contra augetur per liberam sententiam Scaligero magis familiarem.

1974. Plenior sane est in se locus citatus ex Chron. Pasch. p. 150 A. B. Από πρώτου ἔτους τοῦ Γαίου Ιουλίου Καίσαρος... Αντισχεῖς τοὺς αὐτῶν χρόνους ἀριθμοῦσι. Quae totidem verbis transcripsit Scal. in suo Gr. canone. Vallarsius cum vidisset anteriora redundare, posteriorem partem tantum nobiscum accepit; sed quia Hier. dixerat, Ab hoc loco, supplevit Vall. de suo in Gr. ἐντεῦθεν: sed non in illa quidem voce indigemus, nisi dixeris intercidisse a codice nostro adverbium ωψυ. quod si concedis, locum habebit omnino textus Syncellanus. p. 243. C. Οἱ Αντισχεῖς ἐντεῦθεν ἀριθμοῦσι τοὺς αὐτῶν χρόνους. Sed haec leviora sunt. Illud majoris momenti

est, quod alii reponunt haec anno primo vel secundo Julii Caesaris, codex verò noster anno primo successoris ejus, sc. Augusti; quod ne putes recentioris exscriptoris esse culpam, affirmat Samuel noster.

1984. Tam Sync. quam Hier. persuadent hic vocatum intelligendum esse aliunde adductum, accitum, puta ἀπὸ Βαβυλώνος, a Babylone.

1986. Hellenismum ab Interprete Arm. observatum minime dubitavimus simili syntaxi in Lat. refundere, hoc enim palam fit certus Eusebii loquendi modus, quem praesefert etiam Gr. textus citatus. Hier. dixerat Latino magis more. » Augustus triumphavit pedestris certaminis triumpho. » cui tamen refragatur Scal. jubens auferri redundantem vocem certaminis, atque reddi, triumpho pedestri.

1987. Hier. melius, ut videtur, rem in duas divisit periochas, quo alteram prodit sententiam, cum augmento dicens: » Antonius Cleopatrae Arabiam dedit. Augusti et Antonii » tertiae dissensionis exordium, quod repudiata » sorore Caesaris, Cleopatram induxisset uxorem. »

1988. Convenit apud omnes de totidem annis in lectione canonis, juxta i. P. ex Porphyrio, exceptis nonnullis Latt. exscriptoribus, qui posuerunt cccxviii. At ipse Eusebius in catalogo jam dixerat ωψυ β. h. ωψυυ β. annos cccxvi. et menses vi. quem locum (praeter menses vi) imitandum sibi duxerunt S. Niceph. et auctor Chron. Pasch. necnon Samuel noster: ferunt enim annos σςς'. β. 296. Pro Gr. verò fragmento hujus loci satis duxit Scal. illa Africani verba, quae apud Sync. occurrunt. p. 245. D. Κλεοπάτρα αὐτὴν διεχρήσατο, cum sequentibus ibidem E. Μέχρι τοῦδε οἱ Λαγίδαι. Facile, inquam, his contentus fuit Scal. semel sibi persuadens, ubique ferè Africani verbis Eusebium usum fuisse, sed non semel ea conjectura deceptus est.

1991. Accurratissime sibi invicem cohaerent Arm. et Gr. Eadem Hieronymus diversa ratione computaverat, sed tamen depravata est ejus lectio apud quosdam, sicut et in editione Vallarsii habentis p. 624. » Censu Romae agitato, inventa » sunt civium Romanorum xl. centena, et » lxxiii. millia. » Ubi in annot. d. ait Vall. » In » Parmensi ms. ut et primo Palatino, inventa » sunt civium Romanorum mcccxxxiii. millia. » Apud Scaligerum xci. centena xliv. et milia, » id est 4164000. quam lectionem et numerum » Graeca apud Syncellum confirmant. »

1994. Optima lectio, probatissimaque interpretatio Armena non permittit nobis, ut morem geramus Hieronymo et Syncello negativum verbum usurpantibus ἀπόσας, renuit, recusavit: non sinit, inquam, ut dicamus intercidisse ex cod. Arm. negationem ἢ, siquidem vel ipsi editores Hier. etsi Latina lectione ducti sint ad credendum, quod Eusebius ipse negative rem exposuerit, contendunt tamen vix constare eam sententiam, sed potius affirmative loquutum esse mallent. En itaque satisfacit eis auctor per Interpretum nostrum: vide animadv. Scal. p. 168. et Vall. p. 626. e.

1995. Hunc de Cyzicenis locum probato Gr. fragmento donavit etiam Vall. Scaliger eo caruit. Quae verò divinat idem Scal. p. 169. de lectione Graeca aliter ab Hier. accepta, mera figmenta sunt, quandoquidem illa de choro, et fistula pericope integra solius Hieronymi est. Nunc ergo debuit Scal. dicere, id quod passim gratis dixerat, » Hieronymus ex historia Latina. » vel » Hieronymi sunt, non Eusebii. »

1995. Facillimo librarii Arm. lapsu pro Հայք Hajk, Armenii sive Armenii, irrepsit in cod. nostrum Հրէայք Hreajk, Judaei vel Judaeae; nec mirum quod Armenus ipse exscriptor magis in nomine, quod ad nationem suam pertinet, lapsus fuerit, quum ferè inauditum esset Armeniis Tiberium Augusti juxta suam in regionem

venisse; id tamen dixerat auctor juxta traditionem Romanorum: similia repetit et Syncellus ab aliis citatus. p. 249. D. Τιβέριος Ἀρμενίαν Ἀγούστῳ παραστήσατο: de quo loco expunxit Scal. nomen Ἀγούστῳ, subaudire tamen debuit eodem sensu aliquod pronomen.

1996. *Idem et Samariam*. Ita continuata serie fert etiam Chron. Pasch. loco citato, pro pronomine ὁ αὐτός, sed quia apud Hier. dissecatur sequens periocha, et seorsum post alia collocatur, quamobrem editores ejus interpolant et Gr. textum, reponentes de integro Ἡρώδης. Adde quod Vallarsius pro anteriori parte maluit usurpare illud Syncellianum ex p. 250. Ἡρώδης πόλλα καὶ μεγάλα ἔκτισεν ἐν Ἰερουσαλὴμ, quod nihil commendatius habet, sed potius praepostere digesta fert Eusebii verba. Sed de Hieronymi interpretatione ad examen ab editoribus ejus vocata, ipsos, si vacat, consule; nihil enim ad nos, cum Arm. et Gr. Chron. Pasch. inter se mire consentiant.

2011. Arm. constanter legit Ἀραιτῶν, *Persarum*. Hier. et Sync. Παιτῶν, de *Rhethis*. Ad eant velim lectores, quae disserit Scal. de his rebus. p. 173. ad *xxvi*. ubi inter alia dicit: „De Armenis ut una de Germanis triumphaverit, hoc nullis annalium monumentis confirmari potest“. et iterum audacius, „est hallucinatio Eusebii“. Nos persuasi sumus de Persis et Armeniis simul memoratis, quicquid alii dixerint.

2015. Eadem ex Cedreno usurpavit Scal. in Gr. minime advertens differentiam a nobis adnotatam parenthesi. Vallarsius qui nescivit unde haec Scaliger hausisset, pro anterioribus recurrit ad Syncelli locum. p. 251. B. ubi haec habentur, ἐγεννήθη ὁ Κύριος ἡμῶν καὶ Θεὸς Ἰησοῦς ὁ Χριστὸς ὁ μονογενὴς τοῦ Θεοῦ υἱὸς ἐν Βηθλεὲμ πόλει τῆς Ἰουδαίας. posteriora vero ex Scaligero transcripsit, falsò reputans eum haec a praemisso loco Sync. 251. excerptisse.

2015. Accuratissimum Eusebii nostri textum praeserunt auctores citati. Cedr. et Niceph. quibus et Scaliger usus est, unico tantum verbo interpolato, vel aliter lecto, sc. *σταλεις*, ubi Niceph. dixerat ἀποσταλεις, et Cedren. ἀπεσταλμένος: quorum omnia idem sonant, sc. *missus*, sicut etiam ὑπό apud Cedr. valet hic pro ἀπό penes Niceph. Longe ergò distat Vallarsius, qui neglectis his auctoribus, manum attulit illis Syncelli verbis. p. 251. D. (τάτης) τῆς κατὰ τὴν Ἰουδαίαν ἐπιγραφῆς ὑπὸ τῆς συγκλήτου βουλῆς Κυρίνιος ἐπιμελητὴς ἐξέπεμψε, (κατὰ τὸδε τὸ κοσμικὸν ἔτος), οὐσιῶν καὶ οἰκητόρων ἀναγραφὰς ποιοῦμενος. Haec itaque integra (exceptis tantum iis, quae parenthesis nota sunt inclusa) sincere transcripsit Vall. frustra nempe, relictis aliis auctoribus certum Eusebii textum exhibentibus; ita ut ei opus non esset Syncellano loco, ubi pauca Eusebio faverent. His itaque constitutis, accedamus ad Interpretes, qui ambo, sc. Arm. noster, et Lat. Hier. illud Gr. ὑπὸ τῆς συγκλήτου βουλῆς, ita acceperunt, ut per se sonat, sc. *ex consilio*, vel *consulto Senatus*: quod tamen Scaligero nimis hic scrupuloso displicuit; vertendum enim erat, ait, *a Senatu* tantum, eo usus argumento, quod quemadmodum Latinis idem est *Senatus consultum*, ac *Senatus* tantum, sic etiam apud Gr. συγκλήτος βουλή, idem sit, ac si tantum diceretur συγκλήτος, *Senatus*, vel solum βουλή, *consultum*, sive *consilium*. Quod sane certum est, cum utraque vox in recto concurrat casu, in obliquo tamen, (ut hic est genit. vel abl. casus) indiscriminatim potest accipi vox una ut junctim vel disjunctim cum altera, atque ideo indifferentiter sonare tam ita, ut veteres Interpp. expresserunt, quam aliter, ut Scal. vellet; cui morem gerunt et alii ex recentioribus Lat. interpretibus Syncelli, Cedreni, et Nicephori: eo animo interpolant et quidam minus cauti editores textum Hieronymiacum

(inter quos est et Vallarsius), legentes ex *Senatusconsulto*, praefixis et his edicente *Caesare*, quae quidem Eusebii non sunt, ut etiam Scal. fatetur, sed ex sacris litteris, vel ex aliis auctoribus desumpta; nihilominus facile subauditur in textu Eusebiano, tam in Gr. quam in Arm. cum Lat. si tamen firmiter teneatur lectio genuina *ex consilio senatus* missus; subintelligitur, inquam, in hac lectione *ab Augusto*, cujus consensu id consilium factum esse certum est, quod tamen non adeo faciliter elicitur, si dicas cum Scal. tantum *a Senatu*. Ipse tamen Scaliger certè nugari voluit, cum ex una parte Hieronymo vitio vertit, quod primam lectionem expresserit; ex altera verò Eusebio subirascitur, quasi verò Senatum solum auctorem census fecerit.

2016. Dissipat hinc omnem caliginem elucidat auctoritas Eusebii nostri, cum penitus liberat ab anxietate editores Hieronymi cum aliis criticis, qui hactenus haesitabant, Eusebiine sit Aera Christiana, quae in multis Lat. codicibus reperta, et in editis libris usurpata fuit. Nihil enim de ea apud auctorem nostrum; nec sane puto Hieronymo ipsi familiarem esse. Ita certe conjecerat etiam Vall. in annot. p. 635. a. „Laterculum (inquiens) annorum a Christo nato, tametsi post Pontacum et Scaligerum, aliosve vetustiores, qui hunc librum recensuerunt, retinemus, ut nequid receptum vulgo antea immutasse temere videamur: sentimus tamen non fuisse sive ab Eusebio, sive abs Hieronymo continua serie huic operi adpositum; haec enim annos numerandi ratio, auctore demum Dionysio Exiguo, post quintum a Christo nato saeculum inducta est. Re etiam vera in antiquioribus manu exaratis codicibus, cujusmodi est unus Amandinus Schelestratio laudatus, filum istud, si ve laterculum annorum Christi omnino non invenitur“. Quae cum certissima sint, miror Scaligeri errorem, qui vel in Gr. Canone usurpare Aera Christi non dubitavit; quo probavit ita rem ab ipso Eusebio traditam fuisse: probavit, inquam, nescio an lectoribus, an sibi ipsi; cum non adeo sibi constare videatur in animadv. p. 175. 176. Ut ut ipse crediderit, ipse viderit. Sed quod voluerit Gr. Canonem suum ea Aera adornari, satis bene cogitavit, ne quid fortasse deesset ad demonstrandum, quod omnino fictitius sit ille Canon Scaligerianus. Verum nec illud praetermittere volumus, opus nempe ipsum Eusebii, sc. Canonem temporum per singulos annos digestum, facilius edocere posteros ut continuata serie numerent annos a Christo nato ad comparationem calculi Eusebiani, imo etiam ut proferant Eusebii nomine hoc vel illud factum, tamquam hoc anno Christi juxta Eusebium venerit. Hinc plures auctores tam Graeci, quam Armeni, qui nec Dionysium Exiguum noverant pro auctore Aerae vulgaris, neque apud Eusebium viderant aliquod exemplum Aerae Christianae, varia de se ratione locaverunt certam continuationem annorum a Christo nato. Talis fuit aliquatenus Syncelli methodus, quam Theophanes ejus continuator in certam laterculi formam redegit. Similiter et Samuel noster toties citatus ex professo in hanc rem incubuit. Is enim cum statuisset sibi Canonem subnectere Armeniacum post Christum natum usque ad sua tempora, (anteriora enim Historiographico-Chronologico complexus erat), caput Canonis, seu primam columnam Epocha Christi adornavit, adjecta quinquenni Olympiade à regione, reliquas deinde columnas variis servavit regnis, ut singula saecula postulabant, maximè regibus Romanorum, Persarum, et Armeniorum, praeter spatia hinc inde historica.

2023. Sync. p. 253. c. cum generatim mentionem fecisset de sapientibus qui sub Augusto claruerunt, iis annumeraverat et Athenodorum

hoc pacto. *Ἐπὶ Καίσαρος Αὐγουστοῦ φιλόσοφοι ἡκμαζον ἐπίσημοι οὗτοι. Βιργίλιος, Σαλούστιος, Λίβιος, Ορτέσιος, Τερέντιος, Οράτιος, Ἀθηνόδωρος Ταρσεύς, καὶ Σιπρίων Ἀλεξανδρεύς. Horum ope textum Eusebianum confici posse falsò credidit Scal. hisce verbis. Ἀθηνόδωρος Ταρσεύς φιλόσοφος ἡκμαζεν. quem secutus est Vall. suppresso tamen gratis nomine φιλόσοφος, cui et alterum adjicere oportebat φυσικός, cum mutatione verbi in ἐγνωρίζετο.*

2025. Discrepat Hier. per *quinque modios*, pro nostra tamen lectione stant et Gr. eclogarii, etiam si non tam ad verbum, quam ad sensum Eusebium describentes: ut Sync. p. 253. D. (quem locum Vall. sibi ascivit) *Λιμός τε κατέσχε τὴν Ρωμαίων ἰσχυρός, ὥς πολλῶν δηναρίων τὸν μόδιον τοῦ σίτου παραδῆναι. et Cedr. p. 146. C. (cui Scal. adhaesit). Τότε καὶ λιμός ἐν Ρώμῃ γέγονεν, ὥς παραδῆναι τὸν μόδιον χρυσίνων κζ'.* in quibus certum est τὸν μόδιον supponere pro unico modio.

2029. Syncellum descripserunt in Gr. Scal. et Vall. ex pag. 253. D. *Ὁ αὐτός (sc. Αὐγουστός) τοὺς οἰκήτορας Ρώμης κατὰ πρόσωπον ἀριθμήσας, εὗρεν οἰκοῦντας αὐτὴν ἀνδρῶν μυριάδας ιγ' καὶ αλζ'.* Sed non multum favet. De varietate numerorum apud varias lectiones haeret aqua, ut ajunt. Sed audiamus quid breviter Vall. habeat p. 640. D. „Actum sequenti anno: si quidem numeres a Kalendis Januariis, quod tamen minime Eusebius facit. Ita fidejubes esse Augustus ipsemet in indice suo: Nuperrime. Lustrum. (egi) Conlega. Tiberio. Sext. Pompejo. Et Sext. Apulejo. Cos. Quo. Lustrum. Rom. Capitum. Quadragies Centum. Milia. Triginta. Et. Septem. (censa sunt). Quo loco Scaliger, Melius, ait, crediderim ipsi Augusto. Multum sane differunt 9370000, et 4137000, utique plus semisse. In Parmensi ms. *nonnagies cccxlx millia* dumtaxat sunt.“

2033. Parthorum nomen displicet hic Scaligero dicenti cum risu. p. 183. ad *mmxxiii*. „Ridiculum. Legendum de *Chattis*“. Sed quicquid dixerit, tam Hier. quam Interp. Arm. constanter legerant in Eusebio de *Parthis*.

2033. Tam Hier. quam Sync. amplius ferunt nomen *Κύμη, Cyme*, de quo ideo jure haesitabant viri critici; siquidem *tredecim* urbes praemittuntur ab auctore, numerus autem una cum *Cyme* exurgit quartusdecimus. Varii quidem variatim dijudicarunt, multi tamen in eo convenerunt, extrema nomina *Dia*, et *Hyrcania* promiscuè pro uno habenda esse, quasi *Diahyrcania*, quo fortasse consilio expunxerunt nonnulli nomen *Dia*, contenti altero tantum nomine *Hyrcania*, ut cernitur etiam in edit. Vall. Sed quid ad nos? Eusebius in nostra lectione totidem refert nomina, quot pollicitus erat. Interea verò pro *Τύμος, mēthm*, quod item habetur in Gr. Sync. et Arm. volunt alii ut cum Stephano et Strabone legamus *Τήμνος*, sicut et Hier. praefert *Temnus*. Pro nihilo igitur ducendum Scaligeri dictum. „In Graecis Eusebii (quo nomine se ipsum commendat, vel pessumdat Scal. in Gr. collect.) *Τίμνος* vitiose, ut apud Nicephorum Callistum.“

2039. Potest facili negotio mutari sedes vocum, et legi, si placet, cum Syncello et Hieronymo, *ἡρῆς ἡγεμονίᾳ φιλημένην ὑπὸ αὐτοῦ, quam et Caesaream Philippi nuncupavit.*

2044. Ad sensum praesentis loci (mitto et varia loca eodem sensu) apposite scribit Cedrenus, nominatim citans auctorem nostrum hoc pacto, p. 156. A. *Φησὶ δὲ Εὐσέβιος, ὅτι τῷ 16. ἔτει Τιβερίου βαπτίζεται ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, sc. ad verb. „Dicit autem Eusebius, quod xv. anno Tiberii baptizatur Dominus noster Jesus Christus.“* Scaliger tamen non minus nominis Eusebii, quam sermonis avidus, facile deceptus fuit Cedreni loco, eumque iisdem verbis in Graecum

suum canonem laeto animo transcripsit; frustra quidem, sententia enim, non ita verba Eusebii in Cedreno intelligenda erant: aliter neque Hier. neque Interp. Arm. illa hic legerunt. Adde, quod Cedreni dicta tam manifesta, ad omnia quae ab Eusebio de baptismo Christi tradita sunt, referri possunt, vel etiam extra canonem: non enim nova in iis sententia continetur, sed potius traditio Evangelica ubique auctori nostro commendanda praefertur. Verè Vallarsium fugit Cedreni locus, alioquin antecederet nos in Scaligero coarguendo. Ubi et illud advertas velim, quod nimis negligenter se gesserit Xylander Cedreni Interpres Lat. loco citato, p. 156. A. ita ut subsequencia Cedreni dicta, pariterque Josephi verba ab ipso ibidem recensa ea assidue contexerit in Lat. ac si omnia ab Eusebio dicta fuissent. Confer eodem in loco Gr. textum cum Lat. sermone Xylandri, ut facile mendum deprehendas; cave duces tibi eligas Lat. tantummodo interpretationem.

2045. Ferè pro certo habebis Interpretem nostrum tunc solum Gr. dialectum servasse *Χρῖς*, *Christus*, dum absolute proprii nominis more legerit *Χριστός*, tunc autem Armeniace expressisse *Օծեալի*, *Unctus* (ille), dum legerit tamquam nomen appellativum praepositivo articulo praeditum *Օ Χριστός*, maxime cum genitivo casu adjecto *Թո՛ւ Օծո՛ւ*: quae, ni fallor, observatio, sicut prudentissima comperitur, ita etiam in Lat. sermone a nobis exponenda fuit; quamquam non ita accurate, ob defectum articuli apud Latinos.

2048. Hier. cum Sync. uno minus, *in. xviii*. Nostram tamen lectionem constanter tenuit non solum Samuel Arm. *ԹՅ. xix*. verum etiam Cedrenus Gr. p. 15. B. 15. xix. quem et Scaliger in Gr. textu imitatus est: quod non advertens Vall. putavit eum ex Syncelli Ms. id hausisse, quasi verò editio Goari depravata fuerit; quae est conjectura incerta. Ut ut sit, vel ipso Vallarsio commendata fuit certa lectio auctoris nostri. Praeterea si eodem codice Syncelli usus sit Scal. quo Goar (ut ipse Goar contendit), nescio quomodo potuit pro nomine *Φλέγων* legere verbum *λέγει*, vitiose, sicut etiam omisit vocem *συναγαγών*: oscitanter dixeris legerat, si ve oculi eum fefellerunt; sed tamen lacunam adnotavit, quo probavit in codice ipso aliquod desse, vel mendum inesse. Goar ergo divinando certam lectionem enucleavit. Interim notabis ad praesentis loci sensum spectare dictum Zachariae Catholici Arm. auctoris ix. saeculi, in sermone ad sepulturam Domini: *Ո՛ւ ի Թե՛ ճասոնքը երկրի շարժեցաւ, այլ համարէն ողորտս տիեզերաց. Եւսեբի ժամաւ հաղաւիր ասէ, թէ բազում բազմաբար յարիւ ընդդէմսն* || h. e. « Non enim pars aliqua terrae » mota est, sed communis terrarum orbis. Eusebius Chronographus dicit, quod plures » Asiae urbes demersae sunt ».

2048. Quo autem fidentius animadvertit Scaliger tam in Hier. quam in Euseb. hoc intervallo, eo magis ridicula profert: nam praeter metachronismum a se cogitatum, sequentia etiam adjecit, quae adduxisse refellere est: » Porro (ait) hae omnes ingentes periochae » de passione Christi ex priore libro in hunc » Canonem traductae sunt ab Hieronymo, » quemadmodum et aliae. Nam *ԹՕ Խորիօն* » *Իստորիօն* non admodum capax ab Eusebio » relictum ab Hieronymo amplificatum est. » Possumus multas *periochάς* colligere, quae ab » Hieronymo, non ab Eusebio, huc conjectae » sunt (ex prima nempe Eusebii parte). Nam » Canon hic, ut alibi diximus, prioris libri » index erat duntaxat, non justa Chronographia. Numero *мссхл* tres periochae pertinebant ad priorem librum. In prima legimus: » *Nostra quoque supputatio iisdem temporibus* » *eam exhibuit*. In Graecis: *καὶ ὁ ἡμέτερος* » *δὲ κανὼν*. Noster autem Canon. Non ergo

» in Canone haec posita sunt ab Eusebio, neque » que profecto ad Canonem pertinent. Quid? » Eusebius in ipso Canone Canonem citasset? » Toto coelo errat vir criticus, gratis divinans ita et ita digestum opus totum ab Eusebio, cuius contrarium nunc primum auctor ipse edocet; ita ut nihil novi ipsi addere potuerimus, nisi solum affirmare fragilitatem humani iudicii, quod et ea, quae indubia videbantur, passim falsa reperiuntur. Verum ne quid grave a nobis proferatur, retorquant ipsi Lectores in dicentem, conclusionem Scaligeri praedicto loco habitam hoc pacto. » Quod igitur multa » sint in spatio historico huius Canonis, quae » Hieronymus, non Eusebius eo contulit (a » priore libro), accurate Lectori constare poterit: quae ideo nunc omisimus, ne videamur » *λῦχνον ἄπτειν ἐν μεσημβρίᾳ*: nunc tamen fatendum ei esset meridiana in luce etiam caecutiri posse.

2051. Haec partim ad verbum, partim ad sensum recollit et auctor Chronici Paschalis, p. 184. A. magis ad lectionem Hieronymi accedens: nam ambo referunt rem a Tiberio Senatui communicatam, Senatui non admississe: ubi Interp. Arm. pro Gr. *τῆς δὲ μὴ προσιεμένης*, in apographo suo legebat abs re, *τῇ δὲ μητρὶ Ἰεμένῃ*.

2052. Sync. p. 261. E. similia repetit, *γυναικα Μεμνίου Πηγούλου λαβών*, ubi Interp. Arm. si non expresse legit *Πηγούλου υιοῦ*, ipse tamen ita expressit, eo quod casus secundus proprii nominis in Gr. filium inducit: sic occurrit alibi quoque anno Abr. 2084. 2148., et fortassis aliquando verificatur, quia et pluralitas nominum saepe a patre, avo, aliisque maioribus provenit.

2052. Quis ferat Scaligeri opprobria, quibus auctorem nostrum insequitur dicens: » Anile delirium » etc. p. 188. ad *mmli*. quae recensere religio nobis erit. Satis erit dicere, quod somnium Eusebio adscriptum ipse insimulator subiit, cum Syncelli verba, ex p. 263. C. ab ipso in Pseudo priore suo libro usurpata Eusebio nostro adscribit, sicut etiam librarii lapsum auctori ipsi.

2053. Feliciter usurpaverat Scal. locum Chron. Pasch. a nobis citatum, sed frustra iterum transcribi voluit paulo post etiam haec ex Sync. p. 263. C. *Αγρίππας ἀνεδείξ τῶν δεσμῶν ὑπὸ Γαίου Καίσαρος βασιλεὺς Ἰουδαίων ἐκπέμψεται*: bis ergo eadem Scaliger ex duobus Gr. eclogariis repetit, nec tamen Eusebius tautologus fuit.

2055. Scaliger de more usurpans incertum vel etiam fictitium Gr. fragmentum pro certo Eusebiano, sic animadvertit p. 188. ad *mmlii*. » *Ἀλεξανδρέων δῆμος συνεπιδήμενος*. Alexandrinorum populus, impeto una facto: quo admissio, postponit Hier. interpretationem sic se habentem, *consentiente Alexandriae populo*, atque infert. » Nam Hieronymus putat *συνεπιδήμενος* esse *συνδέμενος*. Modestius dixisset, legisse alterum pro altero. Et revera *συνδέμενος* lectum tam abs Hier. quam ab Interprete nostro Armeno ferè pro certissimo habemus. Non repugnamus Scaligero dicenti paulò liberius haec exposita ab Hier. fuisse, nec tamen concedimus ut dicatur, ut dixit Scal. » neglecto Eusebianorum verborum ordine ». Sed potius eodem ordine congruisse affirmamus cum nostro Interprete, qui verba verbis ferè ubique reddere consuevit. Sed quidquid dixerit Scal. Graeco textu a se interpolato deceptus, de sensu nobiscum agit, dicens: » Eusebius » enim intelligit Alexandrinum populum una » cum Flacco vires et animos conjunxisse, ut » Judaeos perderent: an aliter et ambo Interpp. senserint, non video.

2055. *Ἐρῶν* evidenter probat lectionem Hier. vulgatam proficiscitur, minime verò alteram quae apud aliquos habetur mittitur, cui

diverso sane animo morem gerens Scaliger in animadv. p. 189. ad *mmlii*. dixit: » Ego » non dubito Eusebium scripsisse *στέλλεται*, » cuius interpretationem posuit Georgius, *ἀπεισι* » *σι*. Nos repetamus liceat, procul dubio Eusebius non scripsit *στέλλεται*; aliter Interp. Arm. Hellenismi cultor, ac nativo sermone locupletissimus, expressisset *անաբխ*, vel saltem *դիմ*. quia vero expressit *երթայ*, *ἀπεισι* potius cum Syncello legit in autographo Graeco. Quod si dixeris, nihil refert, cum idem fere sonet utrumque Gr. verbum, sicut etiam Scal. superaddidit. » *Ἀπιέναι* et *στέλλεσθαι* est *abire*, minime ergo debebat Scal. unum potius quam alterum Eusebio adscribi velle.

2057. *Menses viii*. constanter fert etiam Hier. in edit. Vall. ubi Scaliger quia legit *ix*. totidem etiam in Gr. reposuit, *θ'*. Certe et Josephus *menses octo* dixerat, sed adjectis etiam diebus viginti, quo reconciliantur omnes lectiones.

2064. In Lat. editionem nostram irrepsit *drachmis*, pro *didrachmis*; ut fert Cod. Arm. cui suffragatur et Gr. textus loco citato: solus ergo Hier. discrepat *drachmis*, pro *didrachmis*; quod tamen mendum non Hieronymo, sed librariis adscribendum, unde et Vall. adnotavit p. 664. ad e. » Pro sex *drachmis* verosimilius » habet Syncellus *ἑξ διδράχμων*, quae faciunt » drachmas duodecim: idque et Scaligero probatur magis, sex quod drachmarum venalis » modius caritatem annonae, non famem arguit ». Optime omnia; sed pro eo, quod dixit *verosimilius habet Syncellus*, tu reponere, *ita constanter habuerat Eusebius*, teste Interp. Arm. Graeca itaque omnino cohaerent nobis, excepto nomine *τοῦ σίτου*, *frumenti*, quod explicationis gratia Sync. adjecit.

2080. Quamvis erravit Scal. dicens de his, » Videntur esse Hieronymi », non tamen tamquam audax, (ut alias), accusandus, eo quod illud *videntur* eum timide dixisse significat.

2081. Fugit Scaligerum Gr. textus certissimus, quem Vall. feliciter attigit.

2083. *ἡ ζωνιὰρ ὑποπρηλζωλή*, vel *ob oves* dixeris, vel juxta Hier. in *expensas*; ubi autem Hier. dixit *centies centena millia*, Arm. *բիւր ե ζωνար*. *myriadem et mille*: quod erit *undecim millia*; si vero legas sine conjunctione *բիւր ζωνար*, *myrias mille*, erit *decem millies mille*, id est *centies centena millia*. Scaliger vult legi *μύρια μυριάδες*, vide apud eum, p. 196. 197.

2084. Hieronymus aliam hic sententiam exposuit. » Vespasianus plurimas urbes Judaeae capit ». Syncellus tamen nobiscum facit juxta accuratam lectionem Scal. maxime in voce *ἀνακτησόμενον*, sc. *instaurantem, reparantem*, directa ad Vespasianum, sicut et in Arm. habetur. Sed quia Goar corrupte legerat *ἀνακατησόμενος*, sc. *ira concitatus, exacerbatus*, ad Neronem id spectare vel invitum credidit; quo tamen admissio, nihil valent illa *πολλὰ τῆς Ἰουδαίας* proprio verbo carentia, sicut et reapse dissimulavit haec Goar in Lat. interpretatione in hunc modum exposita, » in quas Vespasianum belli Ducem iratus Nero expedit ».

2086. Si librarii error in Cod. Arm. non insit, Graeca ipsa ambigua fortasse Interpretem nostrum deceperunt. Itaque etiam si desit hodie Gr. textus integer, possumus tamen ope Chron. Pasch. divinare, quod illud *ἐγχειρίσας*, *manum imponens*, Interp. noster acceperit pro *operam dans, incipiens*. et hinc nomen *τίτῳ* sumpserit in sexto casu, quasi *cum Tito*. Felicius itaque Hieronymus, qui ut *ἐγχειρίσας* exposuit *commendans*, sic et dativo casu praefixit *Tito*.

2093. Hic sanè manifesto Gr. apographi mendum laboravit et ipse Interp. Arm. cum scriptum vidit *λιμός* pro *λοιμός*, quare *unq*, *famem reddidit*, pro *υρῶνδε* *βίβλη* (*υρῶνδε βιβλὴν* *δωδωκασίον*)

aliàs reddito, sc. *pestis, lues pestilentiae*, ut patet ex Lat. Hier. et Gr. Sync. Et quidem famis etiam si calamitas maxima sit, et mortifera, non ita tamen, ut juxta dicta quotidie decem et amplius hominum millia de medio tollere possit, quod pestilentia nullo fere negotio efficere potuit.

2095. *Χώρα* vox ambigua, aequè habita apud ambos Gr. eclogarios Eusebii, quum indifferenter significat *regionem* et *villam*, alteram Hier. alteram Interp. Arm. expresserunt, aequali ferè verisimilitudine, idque ambo plurali numero exponentes, unus *regiones vicinas*, alter *χωρὰς χωρῶν*, quamquam hodie singulariter in Gr. legatur, ut vidimus apud Cedr. et Sync. quod etiam si minus obesse videatur, dicendum tamen non injuria, Interpretem Arm. tunc jure *χωρῶν villas* potuisse reddere, si legisset in Gr. plur. *χωρῶν*; aliter sing. *χωρῶν, χωρῶν*, *regionem* potius exhibuisset; contrarium vero fortasse de Hier. ratiocinandum dicendum est.

2095. Pro *ἡλίου*, lego sine ulla haesitatione *ἡλίου*. Sic certe legerat et Samuel noster, librarii tamen ejus minus exacte reposuerunt *ἡλίου*, vel *ἡλίου*. quod confunditur cum successoris ejus nomine, qui *ἡλίου* ab omnibus dicitur. Confirmat sententiam lectio Hier. in edit. Vall. *Cletus*, quamvis apud Scal. juxta alios legatur *Anacletus*. Alioquin *ἡλίου*, *Linus*, jam supra memoratus fuerat anno Abr. 2082. Ubi adverte numerum ordinalem Pontificum Romm, exordium in Canone ducere ab eo qui statim in Petri locum suffectus est, non autem ab ipso Petro. Itaque *primus* post Petrum, ut aperte dixit Hier. fuit *Linus*, *ἡλίου*. *Secundus*, hinc dicitur *ἡλίου*, *Cletus*, de quo est sermo. *Tertius* in sequentibus nominetur *ἡλίου*, *Clemens*, etc. omitto alios qui volunt Clementem ipsum primum esse post Petrum. Haec enim non ad Canonem pertinent.

2097. *ἡλίου* in codice habebatur, pro *ἡλίου*. quod unius alteriusque elementi mutatione sine scrupulo restituo ex sequenti nomine foemin. gen. *ἡλίου*: ut patet etiam ex Hier. suffragatur quoad sensum et Syncellus p. 273. c. *Δομετιανός*... *Σεβαστήν ἀνηγόρευσε τὴν ἰδίαν γαμετήν*, quo loco usi sunt et editores Hier. pro Gr. fragm. Verum nota obiter *Domitianum*, ab Armeniis dici Graecorum more *Domitianus*, quod nomen certò nullus postulabit a nobis usque ad litteras in Lat. refundi.

2101. Quidquid dixerint viri critici de lectione Syncellana, constat omnino Eusebium scripsisse *ἄνδρον*, teste Arm. Interprete, qui simili voce composita dixit *ἡλίου*. quamquam hodie legatur *ἡλίου*. vox mutila.

2102. Curiosos omnino lectores reddat necesse est lectio Arm. *Parthenicus*, pro nomine *Domitianus* habito in Gr. et Lat. apud universos auctores cum Suetonio: nemo enim, ut puto, facile credere potest quod librarii lapsu pro *ἡλίου* *Domitianus*, irrepperit *ἡλίου* *Parthenicus*; praesertim quod etiam Samuel constanter ferat eandem lectionem in vetustiori Ms. (etsi recentiores decurtate mendoseque exaraverint *ἡλίου* *Parthenicus*; quod si constaret, Armenice dicendum erat potius *ἡλίου*, vel *ἡλίου*, quam *ἡλίου*: mitto quod nec ita ad rem faceret, quum sermo sit de nomine mensis.) Quid ergo? Si *Parthenicus* *Παρθενικός* accipiatur, ut sonat, sicut *Virginialis*, fortasse mensem declarat Octobrem prope Septembrem, quasi in vicinis signi Virginis in coelo. Si *Parthenicus* Domitiani cubicularius, idemque auctor mortis domini sui a Suetonio relatus intelligatur, aliqua hic desesse fatendum est ad historiam supplendam. Quo tamen concessio, melius suppleri posset locus alio modo; praesentia cum sequentibus

sic disponendo (ad mentem Suetonii). » Domitianus Dacis et Germanis his superatis, » Germanicus est nominatus: ideo duorum » mensium nomina mutata sunt, Septembris » (quo imperaverat) in Germanicum, et Octobris (quo natus erat) in Domitianum *Para*, » vel *Peri tis nikis*, *Παρά* vel *περί τῆς νίκης*, ex victoria, vel propter victoriam ». Unde librarii Graeci mendo fuerit *Παρθενικός*, sicut etiam poterat esse *Πρωτόνικος*, quasi princeps victor, et id genus: hoc ut expendant, aliis libenter relinquimus. Mihi placeat, si dixisset Eusebius, haec facta fuisse a Domitiano *Παρατονικός*, inconvenienter, inepte, absurde.

2109. Mira concordia inter Arm. et Gr. textum Chron. Pasch. quo et Vallarsius usus est. Scaliger aliqua ei immiscuit ex sequentibus Syncelli verbis, p. 273. D. Οὗτος μετὰ Νέρωνα δεύτερος Χριστιανὸς ἐδίωξε. καὶ Ἰωάννην τὸν θεολόγον ἀπολιν ἐν Πάτμῳ τῇ νήσῳ περιώρισεν. ἐνθα τὴν ἀποκάλυψιν ἔώρακεν, ὡς ὁ ἅγιος Εἰρηναῖος φησί. Quae si aliquatenus favere Eusebio putaverit Scaliger, sciat tamen Eusebium ipsum certissime verbis apud Chron. Pasch. repertis loquutum fuisse. Talis enim est, ut nobis videtur, Interpretatio Arm. ubi adeo Graeca elucet, ut etiam casus nominis *ἡλίου* merum Hellenismum praeseferat εἰς Πάτμον. De Hieronymi interpretatione editores ejus satis superque certant, atque varias varii critici conjecturas pronuntiant de illis Lat. verbis, quam *Iraeneus* interpretatur. Sed reducendus locus ad Graecum fontem: ubi verbum *δηλοῖ*, quod per se sonat, manifestat, patefacit, declarat, supponit pro refert, narrat, tradit, ut apposite reddidit noster *ἡλίου*, narrat, et Du Cange in Chron. Pasch. tradit, quam sententiam et Sync. expressit altero verbo *φησί*, dicit; ergo horum sensu accipiendum et Hieronymi verbum interpretatur, quamvis late sumptum. Verum hic nolumus praeterire quin reprehendamus illam Scaligeri hallucinationem, qua coniecit, immo statuit, Syncelli locum laudatum ex priori Eusebii libro desumptum fuisse, alterum verò (cui soli nos subscribimus) Chron. Pasch. textum a praesenti Canone. » In Graecis (ait p. 204. ad *μμεχ*) » ὡς Εἰρηναῖος δηλοῖ. Vel, ut in priore libro, » ὡς ἅγιος Εἰρηναῖος φησιν ». Quod sic accipe. Scaliger in suo Pseudo-Graeco-Eusebiano libro priore Syncellum pro Eusebio coluerat: utinam et auctorem Chron. Pasch. recoluisse in Canone sine interpolatione!

2110. Haec omnia accurate restituuntur ex duobus Gr. eclogariis, nec verò ex uno tantum, ut frustra tentarunt editores Hier. qui Syncellum tantum transcripserunt. Interea tamen pro nomine *Βρέττιος* (quod constanter fert Sync. nobiscum) aut antetulerunt lectionem Chron. Pasch. *Βρούτος*, vel potius interpolaverunt ad normam lectionis Hier. *Brutius*, reponentes *Βρούττιος*. In sequentibus, quum ambo Interpretes expresserint sororis filiam, id satis declarat, eos aut legisse in Gr. disjunctim, quasi *ἐξ ἀδελφῆς γεγονυῖαν* (ut habetur in Historia Eccl. ipsiusmet auctoris nostri altero opere. Lib. III. c. 19), aut ope loci citati eodem sensu accipiendum duxisse illud *ἐξ ἀδελφῆς*, quod apud Sync. legitur. Nec obstat, quod hoc nomen malint alii ut exprimitur per vocem *patruelis*; nam sicut *ἐξ ἀδελφῆς*, natum, sic *ἐξ ἀδελφῆς* natam indifferenter ex fratre ac sorore inducit. Goar in Syncello suo consobrinam dixit: si quis velit, adeat et animadv. Scal. p. 205. ad *μμεχ*.

2111. Non leviter peccavit Scal. legens in Gr. *διοσημεῖαι*, quo falsorum potius deorum prodigia, sive profana artificia Jovi adscripta inducerentur pro veris signis Dei veri, quod unum patefacere in animo habuerat Eusebius per vocem *διοσημεῖαι*, quae emendate legitur apud

Sync. cui ad syllabas usque cohaeret et Arm. vox *διοσημεῖαι*, aliter loco alterius dicendum foret *διοσημεῖαι*. Sed fortasse interpretatio Hier. indiscreta, » Multa signa atque portenta ». in eam interpolationem periculosam Scaligerum adduxit. In sequentibus malim cum Scal. ut legeretur *καθ' ὅλης*, quam cum Goaro *καθ' ὅλης*: quod autem desit in Arm. nomen adjectivum *διοσημεῖαι*, *διοσημεῖαι*, vel quid simile, (ut habetur apud Hier. toto juxta Gr.) vel librarii lapsus dixeris, vel potius in significatione substantivi *διοσημεῖαι* commodius subaudias.

2113. *Nerva*, Latina est nomenclatura; aliquin ab Armeniis juxta Graecos *Nervas* vocitatur.

2114. Deest Gr. textus, cujus avidissimus cum esset Vallarsius, miram interpolationem (ne quid gravius dicam) excogitavit; quippe qui libere usurpaverit hic locum Syncelli. ex p. 277. *Τραϊανὸν ἢ σύγκλητος θεὸν ἐψηφίσαντο*, solummodo nomine transmutato in *Νεροῦαν*, quod parenthesis nota reposuit. Sed melius fecisset, si illud fragmentum sine ulla variatione servasset alteri loco, ut proprio.

2121. Pro *Asia* habita apud Hier. in Cod. Arm. *Menesia* legitur, fortasse *Manisam* Asiae provinciam indicans, alias in Gr. fuit alia vox conjuncta ut *μὲν*, quamvis desit apud Syncellum, qui dixit ad sensum. p. 276. B. *Ἀσίας δ' πόλεις κατεπεσώθησαν*, *Ελαῖα*, *Μυρία*, *Πυράνη*, καὶ *Κύμη*. *Ελλάδος δ' Ὀπουντία καὶ Ὠρίτος*. ubi pro *δὲ*. videtur Hier. legisse *β' π.*

2124. Excepta explicatione ab interp. Arm. apposita, *ἡλίου*, reliqua verba eadem et numero fert etiam Gr. textus laudatus verè Eusebianus: de suo itaque ausus est Scal. initio addere *ἐν Ρώμῃ*, ad normam Lat. edit. Hieronymi: eodem animo interpolavit casum sextum *καρυνῶ*, ad imitationem Hier. *fulmine*, quasi verò non potuerit D. Interpres *fulmine* dicere Latino more pro *a fulmine*, quorum utrumque pro eodem hic valet: itaque tantum Interpreti Armeno datum est, ut vel casum eundem servaret cum Graeco. sc. *a fulmine*. Ut nihil dicam de ridiculo (ni fallor) examine Scaligeri ac Vallarsii invicem certantium, an fidem mercatur, nec ne, praesens historia, quae uno tantum, ajunt, fulminis ictu tam insigne aedificium in pulverem redactum indicare videtur: certè non ita aperte loquutus erat auctor, vel etiam si loquutus esset, de visibili jactura facile intelligeretur: nihilominus non adeo talis inopinatus casus nos movet, quum non desint exempla magnorum incendiorum, quae ab una scintilla principium duxerunt. Ut ut sit, Gr. verbum *διοσάει* apud Sync. sonat corruptum est, sive destructum, labefactum, ubi Goar placita explicatione dixit insigniter laesum. Mirum, quod Interp. noster *διοσάει* dixit, quod viventibus potius ignominiosam mortem subeuntibus, vel animalibus convenit, sed tamen non semel vidimus usurpatum id ab ipso Interprete pro et sensu casutibus; nisi, ut alibi diximus, malis legere *διοσάει*, vel intelligere *διοσάει*, eversum est, vel solo aequatum.

2130. Obscurus est in Arm. sensus, quia deest vox *partes*, vel *partem*, ubi Hier. dixit. penè totam civitatem.

2131. Ex his breviter excerpsit, immo mutilavit interpolavitque Syncellus p. 276. E. sequentia gratis pro certo fragmento ab aliis usurpata. *Ιουδαῖοι κατὰ Διβύην, καὶ Κυρήνην, καὶ Αἴγυπτον, καὶ Ἀλεξάνδρειαν, καὶ Θηβαΐδα, πολεμήσαντες πρὸς τοὺς συνοικούντας Ἕλληνας, διοσάεισαν*. Ubi nota nomen *Ἕλληνας*, ceu *Hellenos*, rite ab interprete nostro per *ἡλίου*, Graecos expressum, sicut apprimè sonat; nec tamen abs re judicatur Hieronymi expositio nunc *alienigenae*, nunc *gentiles*, secundum latam ejusdem nominis sententiam; siquidem Graeci antiqui, sive Helleni, gentiles ipsi erant,

quo sensu etiam apud Armenios non semel Ελληνες, Ἑλληνιστὴς Ethnici exprimuntur.

2131. Ἰουδαῖος, *Judex*, passim usurpatur pro *Praeses*, immo pro Gr. ἡγεμῶν, ut patet ex Armena interpretatione sacrarum literarum, sicut etiam hic ejusdem vocis locum tenet. *Procurator* Hieronymo dicebatur, cui minime concedit Scal. dicens, » ἡγεμῶν in Graecis. *Praefectus*, *Dux* «.

2132. Haec tantum hoc in loco legebat Interpres noster in Eusebio suo, Τραϊανὸς νόσῳ ἐπὶ τῇ Σελευσίᾳ. Sed quia in Catalogo praeferebat etiam nomen urbis ἡ Σελευκίᾳ, *Selenunte*, (vide superius p. 21.) utrumque locum simul citasse visus est Sync. p. 277. A. cum dixit. Τραϊανὸς νόσῳ τελευτᾷ κατ' Εὐσέβιον ἐν Σελευσίᾳ, (quibus infert idem Sync.) κατὰ δὲ ἄλλους ἐν Σελευκίᾳ τῆς Ἰσαυρίας δυσεντερίας. Ubi, ut dixi, anteriora Eusebii sunt, quamvis non eodem loco scripta ad fidem lectionis Armenicae verò quis neget aliunde adjecta fuisse ad arbitrium eclogarii, sc. Syncelli? verumtamen Hieronymus nos cogit ut dicamus, quod integra Syncelli verba recensita, ab ipso Eusebio tradita fuerint in canone, siquidem ad amissum eo cedit interpretatio Hier. Latina, sic habita: » Trajanus morbo in Selinunte perit, sive, » ut alibi scriptum reperimus, apud Seleuciam » Isauriae profluvio ventris extinctus est «. Quae sane accuratissime cohaerent cum Sync. loco citato; quod ut magis palam fiat, de verbo reducamus Graeca in Lat. hoc pacto. » Trajanus » morbo decedit secundum Eusebium in Selinunte. Secundum verò alios in Seleucia Isauriae dysenteria «. Nec aliud, ut vidimus, Hieronymus dixit, idque tam diligenter expressit, ut ex ipso Hieronymo corrigenda sit etiam Latina interpretatio Goari in suo Syncello, tam libera, quam praepostera, his verbis. » Trajanus dysenteriae labe percussus, Selinunte, » si Eusebio; sin aliis fides detur, Seleucia » Isauriae moritur «. Ubi vides non ita Goarum, ut Hieronymum Syncelli verba fideliter praesferre. His ita positus, facile concedendum dixeris excidisse a codice nostro ea, quae una voce ferunt Hier. et Sync. quod et nobis ultro fatendum esset, nisi obstare videretur ipsiusmet Syncelli modus loquendi, qui (ni fallor) demonstrat Eusebium tantum dixisse Trajanum in Selinunte diem obiisse; alteram verò sententiam, quae eundem fert in Seleucia Isauriae mortuum esse, apud alios auctores repertam fuisse ab ipso Syncello. Quod si constet, nihil mirum, quod eosdem auctores quos Syncellus inspexit, inspexit etiam Hier. et hinc eadem adiecit in Lat. Canone suo; sicut etiam haec in sequentibus idem Hier. addidit: »... extinctus est anno aetatis LXXXIII. mense IX. die IV. Ossa ejus in urbe auream collata, et in foro sub columna » posita: solusque omnium intra urbem sepultus » est «. Omitto infinita alia ab Hier. in rebus Romanorum addita, quae possunt occurrere etiam apud Graecos auctores, quamvis minime eorum Eusebius meminerit. Sed liberi sunt lectores, ut quam velint ex duabus sententiis oppositis, eam sibi eligant: nos non semel libavimus quamdam intimam affinitatem inter codices Hier. et Sync. (perraro saltem) visam, quae tacitae interpolationis in Gr. vel Lat. suspicionem mihi praebet, quam nullam esse valde aveo.

2133. Plus aequo invehitur Scaliger in Hier. propter Alexandriam labefactatam. Eusebius id dixerat. Tantum per hyperbolen videtur D. Interpres, *subversam* dixisse: certe non debuit vir criticus stricte illud accipere, quasi verò Alexandria funditus eversa, et clade deleta fuisset; sed Interpres noster litem sedabit.

2133. Si non certè, non ita tamen abs re conjecit Scal. p. 209. ad MCCCXXXIV. dicens: » Puto in Graecis fuisse Ἀδριανὸς τῶν Ἰουδαίων κρατεῖ τὸ δεύτερον κατὰ τῶν Παλαιῶν νεωτερισάντων. Nam (inquit) sem-

per τὸ κρατεῖν καὶ τὸ χειρώσασθαι, Hieronymus vertit *capere*, non, quod debebat, » *domare*, *subigere* «. Plenius itaque satisfacit Scaligero Interp. Arm. exprimens ἡγεμονίᾳ. ad verb. in obedientiam redegit, subegit, subiecit, parere coegit. Verum si constabit lectio τὸ δεύτερον, ut Hier. legebat, vertebaturque secundo, legendum erit etiam in Arm. unius litterae additione ἐκδύσει, pro ἐκδύσει: quod si concedimus, ad rem facit expositio Scaligeri, » nimirum prius sub Vespasiano (rebellantes), iterum sub Hadriano «. Sin verò ἐκδύσει, tertio, vel ter, tenendum sit, corruiť critici viri interpretatio.

2135. Satis bene confecit Gr. textum ex Sync. loco citato Scaliger; erravit tamen, quia omisit nomen καὶ Οἰνόμαος: ubi risum omnibus movet id quod Scaliger fecit, postquam enim erravit in eo nomine, dum Syncellum transcribit, oculis in ejus scripta defixis, accusat ipsum Syncellum, vel ejus codicem, ubi ait p. 211. » *Oenomaus*. Omissum est in Graeco eis culpa Georgii, aut librarii «. Dicendum erat, mea culpa. Quod qui neget, idem negabit unicum esse codicem Syncellianum, quo usus fuerat Scal. eumque postea in lucem Goarum edidisse, ut ipse editor contendit: neque enim dicere possumus id nomen a Goaro in editionem suam fuisse tacite insertum.

2136. Ubi nos diximus *bellum sustinuerunt*, ferè Armeniacis verbis, poteratque etiam dici, *bellum passi sunt*, vel *bello laboraverunt*, Scaliger vult ex Gr. reddi, *bello domiti*, non abs re; si tamen non iniquè reprehenderet Hieronymum, qui ut passim, latiore sensu procedit. » Bellum contra Sauromatas gestum «.

2140. Qui sit hujus loci sensus, paulo expressius Hier. voluit declarare, de quo mox iterum verba faciemus ad ann. 2145. Interim juvant geminae voces illae Syncellanae μυηθεὶς τὰ Ἐλευσίνια, ubi Scal. reposuit τὰ μυστήρια.

2140. Utcumque velit, legat nomen codici nostro incognitum Scaliger, qui p. 213. ad MCCCXLII. contendit pro *Grannio* ut apud Hier. legitur, legendum esse *Grannianus* ex epistola ipsiusmet Hadriani, et ex Hist. Eccl. auctoris nostri. Quod autem dixit pro λαμπρότατος, clarissimus vertendum esse, nobiscum facit. Hier. paraphrasi dixerat, *vir apprimè nobilis*, cum diversa constructione praesentis sermonis. Nomen vero *Minutii* confuse habitum in Arm. *Armonicos*, lego *Ar Minocios*, i. e. *Ad Minucium*.

2143. Ὑπερβολὴν, dirimit litem quae inter editores Hier. viget, quò enim evidentius probat lectionem Scaligeri *regius*, eò magis erroris arguit alteram apud Vall. *egregius*. Quod si nova dissonantia accidit inter sequentia Hieronymi augmenta, non ad nos ea pertinet.

2145. Qui satis perite intelligunt Arm. verba ad comparisonem Gr. tum hic, *καὶ ἐκ τῆς ἐκκλησίας*, tum paulo superius, *ἐκ τῆς ἐκκλησίας*, quasi sensus sit, *ἐκ τῆς ἐκκλησίας* ἡμεῖς, omnino accuratam coarperunt tam lectionem, quam expressionem Interpretis nostri. Verè enim is ut legerat juxta genuinum textum Gr. *μυηταὶ* vel *μυηθεὶς τὰ Ἐλευσίνια*, ita et rem in Armenum transtulit eo ferè modo, quo optaverat Scaliger ab Hier. expressum fuisse *visit*, vel *visens Eleusinia*; ubi tamen Hieronymus, aut potius ejusdem codex depravatus hodie fert *Eleusinam invisit*; quod nec Vallarsius tulit, quare haec erudite adnotavit p. 709. b. » Rescribendum omnino est *Eleusina*, vel *Eleusinia*, id est, mysteria: neque enim, ut ante nos monuit Salmasius, credibile est Hieronymum nescivisse distinguere inter τὴν Ἐλευσίνα, καὶ τὰ Ἐλευσίνια. Diximus hac de re alias ad librum (Hieronymi) de Illustribus » viris in Quadrato. Alii etiam ante nos docuerunt, quid sit Eleusina invisere, et quid ab

» initiari Eleusinis differat: hoc quippe est » prima mysteria accipere, illud in sacrarium » admitti καὶ ἐποπτεύειν, sacra invisere et » epopta fieri. Inter utramque ceremoniam » quinquennii saltem spatium intercedebat κατὰ νόμους. Neque adeo dubitandum videtur, quin Eusebius, sive Hieronymus utramque ab Hadriano observatam voluerint indicare, *μύησιν*, inquam, καὶ ἐπόπτευσιν, qui » post sexennium ab illa imitatione, hujus » suscepta mysteria memorant « etc. Sed haec ad alios pertinent. De Graeco fragmento quid dicam, haesito. Scaliger nostram utique lectionem ex parte reposuisse videtur. Syncellus totam pericopen tetigit, sed non adeo accurate: sic enim fert p. 278. c. Ἀδριανὸς παραχρῆμα ἐν Ἀθήναις μυηταὶ τὰ Ἐλευσίνια: ἐν δὲ καὶ ἤξεν ἀγῶνα, ἐπισκευάσας πολλὰ τῷ τόπῳ, καὶ βιβλιοθήκας σύστησάμενος.

2146. Lectio nostra corroborare visa est accusationem Vallarsii contra Scal. his verbis p. 708. e. » Pro arbitrio suo Scaliger *Eumenis* » nomen, quo hic Alexandriae Episcopus appellatur in libris plerisque omnibus tam editis, quam mss. Parmensi et tribus Palatinis, mutat in *Hymenaeum*, et in Graeco » etiam contra exemplarium Syncelli, et Nicéphori fidem, *Ἰμεναίον* rescribit «. Verum est haberi apud Sync. et Niceph. *Εὐμενῆς*, non tamen eos sibi duces habuit Scaliger, sed potius de more (quod toties diximus) Latinam suam lectionem, quam non variam ubique tenet, in Graecum refudit: uno verbo, in Lat. fidelis est semper Scal. (etiam si non semper illibatus.) contra in Gr. agit ad arbitrium.

2150. Totidem annos fert etiam Hier. apud Vall. nec aliter sequentis quoque temporis ratio postulat: male ergo Scaliger legit VIII. confundens certe cum ordinali numero, quod facilius typographi mendum dicerem, si non eundem errorem ex industria in Gr. Canonem suum refudisset, ἡ. VIII. quum Syncellus et alii constanter annos ferant δ', IV. cum Eusebio. Vallarsium miror, quod vix adverterit hoc Scaligeri vitium, quando in annot. varia de his rebus inquisiverit.

2153. *Sub Hygino*, spatium hoc historicum duobus annis praemisimus, ut res postulabat; quamvis codex exaraverat anno 2155.

2160. Ποιητῆς vox notissima apprimè sonat, ut patet, *factor*, *actor*; cujus generalis significationis gratia, non solum supponere potest passim pro omnium *Creatore*, summo nimirum omnium *opifce*, sed quoque pro quovis *artifice*, maxime pro *versificatore*, unde et Latinis *Poeta*: ultimo hoc verbo usus est hic Hier. noster generaliter, fortasse melius, dixit *ποιητὴς*, id est, *opifex*, *artifex*, sicut et caetera verba accurate ad imitationem Gr. vocum expressit. Hieronymi verò interpretatio paulo liberior censuram Scaligeri non effugit; vide, si placet, quid ille objiciat, et quid contra Vallarsius opponat.

2168. Scaliger more suo Graeca volens ad normam Lat. lectionis Hieronymi interpolare, maxime, ut passim, erravit, quum restituit *ἀπατεῶν*, id est, *deceptor*, *impostor*, quasi verò id aequivaleret verbo Hieronymiaco *praevaricator*. Eusebius tamen certissime dixerat *ἀφιλόσοφος*, ut patet ex Hellenismo in Arm. usurpato ad syllabas usque *ἐκ τῆς ἐκκλησίας*: idem haud obscure cernitur vel apud ipsum Hieronymum dicentem non *praevaricatorem* tantum, sed cum additione *Philosophiae*. Vocis autem Arm. inauditae *gulch* sensus ut helluo, liguritor, tum ex propria etymologia petitur, tum ex Gr. voce, *λίχνος* vel *λίχνος*, habita apud Sync. 279. E.

2180. Totidem annos fert et Hier. in editione Vallarsii, ubi Scaliger minus emendate uno minus legit, VII. pro VIII. Omitto Syncellum uno plus habentem θ'. IX. qui etiam pro *Soter*, *Sotericum* dicit.

2183. *Plurimum valet hic locus ad dirimendam controversiam, quae hactenus viget tam inter editores Hieronymi, quam apud Bollandistas aliosque criticos, eam scilicet, an Eusebiana tantum an etiam sua exposuerit Hieronymus his verbis Lat. Canonis. » Persecutione orta in Asia, Po- » lycarpus et Pionius fecere martyrium, quo- » rum scriptae quoque Passiones feruntur « Causa dubitandi quamvis ex alio fonte manabat, quod scilicet Pionius vel Poconius juxta probatam sententiam post Polycarpum sit sub Decio; altera tamen ratio accedebat ex auctoritate Syncelli, qui p. 280. C. hunc Canonis locum praesefere visus est, quin ullam de Pionio mentionem faceret. Sed quia nemo pro certo habebat, utrum Syncellus integre transcripserit, an potius excerpserit Eusebium, eumque ad sensumne, an ad verbum; quocirca quaestio adhuc erat incerta, atque pro utraque parte suus stabat Achilles. Nunc itaque primum omnino certiores omnes esse debent propter certissimum fidelissimum diligentissimique Interpretis nostri testimonium, de Pionio hic Eusebium nullatenus mentionem facere, sed ab Hieronymo adjectam fuisse; cuperem quidem Hieronymi librariorum id fecisse, ut S. Doctor excusari facile possit. Excusari inquam, non, quod ipse aliqua in Canone addiderit, (id enim vitio ei minime vertendum est, cum aperte in praefat. multa a se inserta fuisse dicat, quod et opus totum demonstrat) sed quod quae minus conveniunt, hic addiderit. Certe enim, sive Hieronymus sit, sive ejus interpolator, qui Pionium Polycarpo adjunxerit, erravit; imo eum decepit locus Histor. Eccl. Eusebii nostri Lib. IV. cap. XV. siquidem cum ibi post longam enarrationem martyrii S. Polycarpi, in calce ejusdem capituli obiter auctor mentionem etiam fecerit aliis de Martyribus qui Smyrnae (non tamen eodem anno), martyrium fortiter tolerarunt, in primis verò de celebratissimo S. Pionio presbytero, lector sibi persuasit Pionium Polycarpi socium in martyrio fuisse, et hinc aequum duxit in Canonem Latinum Pionii memoriam referre, nempe ubi de Polycarpo memorabatur. Haec satis noverit ii, qui acta Martyrum juxta traditionem Occidentalis simul ac Orientalis Ecclesiae inter se conferre velint.*

2186. Ita ferè sonant Arm. voces usurpatae ab Interprete nostro, ut auctorem suum explaret, in quo certe non erravit. Hieronymus Graeca dialecto contentus est, cum dixit » Halieutica miro splendore conscribit «. Porro satis nota est vox Gr. Ἀλιευτικὸς piscatorius, ex quo τὸ ἀλιευτικὸν opus, ceu commentatio Oppiani de piscatu, ἀλιευτική, Piscatus, ars piscatoria. Omitto criticorum verba, qui jurè fortasse contendunt Oppianum sub Antonine Caracalla floruisse, cui opus suum nuncupaverit, non autem sub M. Aur. Antonino Philosopho. Ut ut sit, nescio quomodo pro Πηληγιάννου Οππιανός irrepsit in Cod. nostrum Gr. vel Arm. Πηληγιάννου, Πιπιανός.

2188. Eusebium, ut vides, accurate transcripsit auctor Chron. Pasch. in tota hac historia, praeter aliquas voces, quae, quia interpolationi obnoxiae erant, nota parenthesis restitui-
mus: certe ad emendationem iuvat ex parte Syncelli locus p. 280. E. etiamsi breviter expositus vel ad sensum tantummodo accedens hoc modo.
Ταῖς Χριστιανῶν εὐχαῖς ὁ Ῥωμαίων στρατός
δίψῃ διαφθεῖσθαι μέλλον ἐν Κουάδοις περι-
σάζεται Θεοῦ ὕσαντος, καὶ τοὺς πολεμίους
Γερμανοὺς καὶ Σαυρομάτας σκηπτῷ διαφθεί-
ραντος, ὥς καὶ αὐτοὶ Ἀντωνῖνος ἐπιστέλλων
μαρτυρεῖ. Περτίνᾱξ ἡγήετο τοῦ στρατοῦ.

2192. Eadem sunt verba apud Sync. quae Interpres noster legerat in Eusebio, et verbum verbo reddiderat in Arm. nisi tantum ordo vocum aliquatenus differre videatur, quem ideo interpolare cum Scal. religio nobis censetur.

2194. Pro յիւրոմանէսիայ lego cum Graecis

et Latinis, 'ի ռոմանիայ, vel 'յրոմանիայ :
Sicut et in sequentibus legendura սփռնա vel
զմիւռնիա pro սառնա :

2196. Totidem annos fert et Hier. apud Vall. quamvis Scaliger uno minus legerit XII. medium tenet Eutropius ab eo laudatus, sc. annos XIII. cum mensibus VIII. qui tamen calculus jure tredecim annos in canone occupat.

2202. Constans haec lectio emendabit tibi editionem Hier. ubi x. tantum anni hodie leguntur, quod librarii (ui fallor) mendum etiam in Gr. Canonem suum Scaliger transferre non dubitavit; utinam Graecum consulisset eclogarium sibi amicissimum, sc. Syncellum, qui p. 282. omnino annos XII. ετη ιβ'. praefixerat cum auctore nostro. Certè Vallarsius voluit Syncello morem gerere, sed nescio quo lapsu (typographi crediderim) pro ιβ'. ιδ' ipse excudit: causa confusionis fuit praecedens numerus ordinalis ιδ'. Tandem ipse Vallarsius ultro anteferendum putavit calculum nostrum, quem Eusebii esse ignoravit, his verbis in annot. »Exinde de docti Chronologi annos solidos XII, diesque » x. praeterea supputant «.

2202. Textus est Eusebianus, quem ex Chron. Pasch. citavimus; expunge dumtaxat nomen *Ράμης*, eumque bis repetitum ab eclogario explicationis gratia. Scal. primum expunxit, secundo morem gessit; adde quod et alia supervacanea retinuit vel interpolavit. Adhaec pro *ὅλα* legendum erat *ἅλλα*, vel etiam *πύλλα*, quod tamen Scal. vix animadvertit. Juvat ex parte Syncelli locus, p. 282. B. *Τὰς ἐν τῷ Καπιτωλίῳ βιβλιοθήκας καὶ ἅλλα τούτου μέρη σκηπτὸς κατέφλεξεν.*

2204. Item accurate Eusebii textum descripsit auctor Chron. Pasch. si excipias additionem nominis *Ρόδου*, quod ut Eusebius non posuerat tamquam rem omnibus notam, ita et uterque Interpretis non habuit. Vallarsius itaque commendandus, qui Graeca eadem assequutus est. Contrā Scaliger reprehendendus, qui his relictis, Syn-cellum (non sine interpolatione) sibi ascivit ex p. 282. B. ubi legimus, *Τοῦ ἐν Ρόδῳ ἡλιακοῦ Κολοσσοῦ τὴν κεφαλὴν ἀφελών. Κόμοδος τὴν αὐτοῦ ἐστήσεν*. Haec inquam minus recte usurpavit Scaliger interpolavitque de more, quod ei concedimus; sed minime ferenda sunt quae absurdè animadversionis loco scripsit p. 226. ad m m c c v. dicens. » In Graecis Eusebii » *ἡλιακῷ Κολοσσῶ*, quod quare omiserit Hieronymus, caussam nullam video «. Nobis ergo liceat potius dicere. » In Graecis Eusebii » apud Chron. Pasch. haud secus ac in Lat. » Hier. et in Arm. nostra interpretatione, nulla » est mentio *ἡλιακοῦ*, quod quare Eusebio » adscripserit Scaliger, caussam nullam vidimus «.

2208. Eusebianum textum praesferre Syn-
cellus satis visus est, malim tamen ut pro
ἐνέπρησεν restitueretur διαφάρισεν, quod vel
digito demonstrat Arm. verbum *αυακλήντη*.
corrumpere, devastare, cuique ad sensum accedi-
turus modus loquendi Hieronymiacus, *solo coae-*
quatur.

2209. Accurata et plenior lectio nostra commendat Gr. fragmentum quoad omnia verba, praeter Βεστιανου, quod Βεστιλιανου legendum demonstrat, sicut etiam probat vulgatum Hier. *Vectiliani*; et hinc irritum reddit conatum criticorum, quorum postremus Roncallius dixerat. » Legendum *Vectiliani*, quod jam ante Vallarsium praenotaverunt Pontacus et Scaliger. » Omitto decurtatam expressionem Hier. ubi suppressa est significatio vocum αἰφνίδιον ἐπελεύσασθαι, ad amussim observata in Arm. յանկարծակի վախճանեցաւ.

2209. *Nimis obscura, immo depravata ac mutila est hic lectio codicis nostri, ita ut quaedam praeposterè collocata sint, quaedam mendose scripta, si non ab Interprete, certe a librariis. Sincera autem est omnino lectio in-*

terpretatioque Hieronymi, cui accurate cohaeret et Gr. textus, quem tamen accuratius praesferret Arm. interpretatio, si paucis interpolatis, sic legeretur * *Յաղաչէ զմա սինկկիսոսին կնոջ նորա սեբաստէ կոչէլ, և զորդի իւր կայր կայուցանէլ, պերտինաբա դիմադարձ լինէր՝ սակրով, և թէ ինքն իսկ բռնաբար ցայր հասաներ իշխանութեան: Պերտինաբա սպանաւ ՚ի պարտաւն: Alioquin promissa lectio codicis nostri aequè ferè faueret contrariis inter se sentiētiis Dionis, et Jul. Capitolini, de quibus sic agit Scal. in animadr. p. 227. in hunc locum. » *Pertinax obsecrare Senatū.* » Eusebii ex Dione: *οὕτε δὲ τὴν γυναῖκα » Αὐγουστταν, οὕτε τὸν υἱὸν Καίσαρα, καί- » περ Ξηρισσάμενων ἡμῶν, ποιῆσαι ἠδέλησεν.* » Ideo nullus nummus extat istius mulieris. » Adversus Dionem Jul. Capitolinus: *Eadem » die, qua Augustus est appellatus, et Flavia » Titiana uxor ejus Augusta est appellata.* » Cui melius credetur, quam Dioni ipsi, qui » interfuit ? « .*

2210. XVIII. Ita etiam Hier. ad fidem omnium fere codicum, excepto tantum Parmensi, quem XIX. ferre Vallarsius testatus est, sicut etiam auctor Chron. Pasch. 158. habuerat; cui morem gessit et Scal. in Gr. canone suo, quasi verò desit auctor Graecus, qui *III.* praeferat cum Eusebio, ut reapse Syncellus ita constanter habuit, quem et Vallarsius feliciter imitatus est.

2212. Supple ad imitationem Hier. » Theo-
» philus Caesariensis, Polycrates quoque, et
» Bacchilus « etc.

220. Constantissima lectio, quaeque numquam varia habetur in Gr. Sync. Μουσάδος, reprehendit primum variantes Hier. codices *Musanus*, *Musonius*, *Clusianus*, quorum omnia referenda sunt in lectionem nostram *Musianus*: secundo reprehendit Scaligerum restituentem in Gr. juxta lectionem suam minus correctam Μουσάδος. Sed alia de causa magis reprehendendus est; siquidem cum legerit vir criticus in quibusdam Hier. exemplaribus illud antiquariorum augmentum ab Eusebio inauditum: »Hoc anno Jobileum a majoribus invenimus celebratum«, nimis arroganter animadvertit in auctorem nostrum p. 229. sic rem concludens. »Est hallucinatio Eusebii: cui respondere potest omnis, qui verum Eusebium nostrum dehinc possidebit.

2227. Non Hieronymus tantum suadet ut legamus 'h բրիտանիա, pro 'h բարբարոսաց, sed etiam verbum praecedens Վարժանեցաւ minus recte regens casum ablativum, mendi eam vocem accusare visum est: adde auctoritatem Syncelli ad sensum haec dicentis, p. 283. D. Σευήρος εἰς Βρετανίαν ἐλθὼν, νόσῳ πολέμῳ τελευτᾷ, ἤρουν ἐπιληψία. Praeterea notabis apud Hier. praemissum nomen civitatis Eboraci, ad imitationem Catalogi nostri, ubi haec legebamus. Սերբոս վարժեցաւ յերուրա, հոս:

2228. Probatur itaque magis lectio Vallarsii in Hier. vii. quàm Scaligeri habentis tantum vi. Adjice suffragium Syncelli juxta Eusebium dicentis p. 284. Α. Ἀντωνίνος, ὁ ἐπικληθεὶς Καράκαλλος, υἱὸς ὧν Σεύηρου, ἐτῆ ζ'. Ubi obiter adverte quod in Arm. cum Gr. dicitur *Caracallus*, nos autem Latino more aliquando dixisse *Caracalla*.

2235. Desideratur apud nos *Ἀμφιθεατρὸν*, quod respondeat illi in Gr. apud Sync. *Ἡρασις*, et in Lat. apud Hier. *Vulcanaliorum*. Pro autem *ἀμφιδέστρον* explicite reposuit Interp. noster *locum circumspulatorium*, quod minus expedit refundere in Latinam nostram interpretationem, cum magis usitatum sit Romanis nomen ipsum *Amphitheatri*.

2255. *Edessam* sciant lectores in Arm.
 exprimi *Urha*; nec tamen offendiculo cuiquam
 id esse potest, quasi vero Interpretes noster no-
 men hodie alienigenis potius usitatum usur-

paverit. Vetustissima est talis nomenclatio apud Orientales, cum ea urbs ita appellata sit, ut quidam volunt, ubi primum condita fuit, atque hinc non semel occurrit id nomen etiam apud maiores nostros, praesertim verò (quod mire ad rem facit) eo nomine *Urba* usus fuit alter Armenus Interpres Historiae Ecclesiasticae Eusebii nostri, quinto ipso saeculo, sicut etiam Moses Chorenensis noster, ejusdem aetatis auctor, quem nostrum Interpretem esse contendimus.

2256. Ergo Eusebius habuit in lectione Interpretis nostri *Αντερος* vel *Αντηρος*, id enim satis prodit Arm. *անտերոս*, nec vero *Αντερος*, cui respondere debuisset *անտերոս*. Idem dicendum et de Hieronymo, qui procul dubio priori modo legerat expresseratque *Anterus*, quamvis postea librarii inseruerint aspirationem supervacaneam *Antherus*. Frustrum ergo recentiores editores tentarunt restituere in Hier. *Anteros*, ut fatetur Vallarsius, idque ante eum contenderat gratis Scal. p. 234. ad *MMCLIV*. sed hujus verba videntur magis facere adversus aspirationem *th*, quam et Eusebius noster rejiciendam docet.

2262. Historia haec tota, quae diversis lineis continetur, pertinet ad annum *սիף 4*, *համ սիף 4*. 2263, vel 2264 juxta systema auctoris nostri, quo Romae fundatio praefixa erat anno *սիף 4*. 1264. sic enim millesimus annus urbis conditae accuratè se habet: itaque late dixit auctor *sub initium* regni Philippi, pro anno *secundo* vel *tertio*, ad fidem nostri canonis cum Hier. in edit. Scal. vel pro *quarto* juxta editionem Vall. quamvis enim apud editores Hier. historia collocetur anno Philippi *secundo*, in *tertio* tamen, vel in *quarto* memoratur *Agon mille annorum*, qui annus est etiam *tertius Olympiadis cclvi*. juxta Scal. et *quartus* juxta Vall. apud nos verò *primus* annus sequentis *Olympiadis cclvii*. Hinc patet, quod cum jure accusare posset Scaliger editionem Latinam (eamque variatam), injuste librarium incuriam Hieronymo vitio vertit, dicens, p. 234. ad *MMCLXI*. » Quare hic millesimum » annum assignaverit, quum ad hunc numerum non pertineret, et iterum infra etiam » Agonis millenarii meminerit, quaerant alii. » Ita non raro Hieronymus alieno loco pone- » re gesta solet. Tu replica. » Ita non » raro Scaliger scribarum lapsus gratis S. » Interpreti obijcere solet. Alioquin debuisset culpae non Interpretem, sed Auctorem, sc. Eusebium; quem tamen fortasse non credidit tenuisse res Romanorum, et hinc ab Hier. haec addita fuisse. Sed virum criticum sua potius editio decepit, ubi spatium hoc historicum collocatur in medio interrupti canonis plenis lineis, sub anno Abr. *MMCLXI*. quum debuisset arctari in regione Canonis; tunc enim non facile credidisset haec stricte referenda esse ad annum praescriptum, sed potius ad annum *MMCLXIV*. ubi finem haberet spatium historicum; sicut revera fert Canon noster: cui aliqua ex parte suffragatur editio Vall. Id sane et ipse Scal. multis probaverat in animadv. loco citato, scilicet haec debere reponi nu-

mero *MMCLXIV*. Sed quia ipse ediderat integra verba anno *MMCLXI*. non immerito adjecit. » Triennii prochronismus. Quod autem in praesenti loco non desit mendum in variis Lat. codicibus, luculenter probant illa in sequentibus verba confusa. » Atlas mons » natali (sic in edit. Scal. ubi Vall. *Quadra-* » *gesimus missus natali*) Romanae urbis cu- » currit, et Agon mille annorum actus. Quae utcumque velint lectores, reducant ad vestigium auctoris nostri, quamquam servatis et quibusdam Hieronymo. Contra lectio Hier. fortasse accurata fuit in Gr. ex verbo *καίω*, unde reddidit *incensum*, ubi apographum nostrum habuit passivum verbi *καλέω*, quare reddit Arm. Interp. *հոչեցաւ*, vocatum, pro *սյրեցաւ*, quod bene habetur infra anno, *սիף 4*. 2269.

2269. Eadem aliis verbis Sync. p. 289. A. *Δέκιος δὲ τὴν ἀρχὴν διαδέξαμενος, δύο ἔτη, διὰ τὸ πρὸς Φίλιππον ἔχθος, πικρὸν ἦγειρε κατὰ Χριστιανῶν διωγμὸν*. Adde quae Vall. adnotavit, Hieronymum quoque affirmavisse Lib. de viris illustribus, cap. LIV. motam a Decio persecutionem » eo quod in religionem » Philippi desavisset, quem et interfecit. Sed clarius est testimonium Hier. de religione Philippi, in ipso Canone, ubi primo ejus anno haec addiderat. » Philippus Philippum » filium suum consortem regni facit, pri- » musque omnium ex Romanis Imperatoribus » Christianus fuit. Quae Hier. augmenta pro certo Eusebii textu gratis habuerunt alii: solummodo dicere debuerunt, quod certe id supponit et auctor noster tum hic, ubi de persecutione Decii agit, tum in Hist. Eccl. L. VI. c. 39.

2270. Graecorum more nominantur hi in Arm. *Ναύατος*, vel *Ναβάτιος*, et *Ναυστιάνος*.

2287. Locus obscurus, quia depravatus tum a librario Armeo, tum antea etiam a Graeco. Nota itaque Hieronymum commodius, nescio, an emendatius, legisse in Gr. *βρουχειον*, nomen loci ab aliis vocitatum *Προυχειον*, *Πυρουχειον*, *Βραχειον*, etc. atque adeo integrum locum sic exposuisse. » In Alexandria Bruchium, quod » per multos annos fuerat obsessum, tandem » capitur. Noster verò Interpres quomodo legerit in apographo suo, nos latet, cum desit nomen proprium, inque ejus locum succedat *externi agri*, *արտաքին անդամանք*: adde quod verba Armena tam possunt intelligi de hostibus suburbana Alexandriae obsidentibus, quam de altera calamitate superveniente, ita ut posset quis dicere lectum esse in Gr. *βρουχος*, quod est species locustarum, vel vermis genus, qui herbas et arborum frondes rodit. Sed id divinare est sine ratione, an in Arm. habeatur *թրթուր*, vel quid simile.

2303. Juxta Eusebium Carus dicitur in mesopotamia extinctus, vel mortuus, et Carinus occisus in *Cornacis praelio*. Hier. autem Carinum dicit praelio victum occisumque apud Margum, et de Caro ait: *super Tigrim castra ponens, fulmine ictus interit*. Ubi videtur Hier. aut alios Romanos auctores imitatus, aut confundentibus librariis Carum cum Cari-

no, pro proprio nomine *Κορνάκης*, vel *Κορνέας*, legisse *Κεραυνός*, sc. *fulmen*. Verum *Cornacis* nomen (quod et uni ex antiquis regibus Armeniae proprium est) etsi ignotum videatur aliis, notissimum tamen est in historia Armena, obiter quidem laudatum apud Choren. L. II. c. 76. at satis luculenter descriptum apud Samuelem hoc spatio totidem verbis. » *Կոռնակ սպարապետ մեծին խորանու. հորն արդամայ՝ տսեն յերկարեալ զամն հենացն ձկ. և ունեւ ՚ի ժամ մահուանն զայն և զսէլն և զհերս և զամամունն և զսորս թիւն մարմնոյ մանկու թեան. սա է հար զհարոս հոյսը. և սպանաւ. հարոս արգւնն իւրով (հարինս սիւ) ՚ի սպանեալսն ॥* id est ad verbum. » *Cornax* dux exercitus magni Chosrois patris » *Tiridatis* dicitur protraxisse annos vitae *CLX*. » atque tenuisse in hora mortis oculos, aures, » capillos, dentes, vimque corporis juven- » tis. Is percussit Carum Imperatorem, oc- » cisus autem fuit Carus cum filio (Carino) » in praelio, commisso videlicet contra Persas, quorum praefectus militiae erat *Cornax Armenius*.

2319. Ultimo hoc loco intercidit a codice nostro una sola pagina, quae requiritur ab anno Diocletiani XVII. usque ad vicennalia Constantini Magni, ubi finem toti operi impositurum se non obscure declaraverat auctor in principio operis: quodque affirmant omnes ferè, qui hac de re mentionem fecerunt. Supplebit ergo quod deest, potius Samuelis nostri, quam Hieronymi lectio; quum multa hic Hieronymiana, paucissima ut Eusebiana habenda sint. Quod autem Hieronymus abundet multis post medium Canonem, non est necesse id ut probemus, quum ipse S. Interpres jam id de se fassus sit.

2343. Traditio Ecclesiae Orientalis de Sacrosancta Synodo Nicaena congregata Anno Christi 318. juxta numerum SS. Patrum ejusdem Concilii, considerata est apud antiquos tamquam adumbrata in antiquo etiam testamento, ubi *Genes. xiv. 14.* refertur S. Patriarcha Abraam stipatus suis vernaculis 318. famosam illam victoriam de quinque regibus reportasse; sicut et nomen *Nicaea*, *Victoria* audit, ut *νίκη*, vel *νίκημα*, aut *victoriae largitrix*, ut *νικία*. Unde et Hymnus Arm. de eadem S. Synodo. » *Ո՛վ հրաշալի նախահարք միշտ յող. թողք ՚ի մարտի, որք դու մարեցալք ՚ի նիկեայ դու մար, դուք երջանիկ զխոսրացդ եղբաւ նից ॥* h. e. » O admirandi Patriarchae sem- » per victores in bello, qui congregati fuistis » in *Nicaeae* congressum, *cohortes* felicium » Speculatorum (sive Episcoporum) uno ver- » bo procedentium.

Interim multum mihi displicet Eusebium inter Patres Nicaenos annumeratum Canonem suum conclusisse aliquot annis ante ipsum S. Concilium Nicaenum; vereor enim non inconsulto id facere deliberasse, ne forte cogeretur veram de illo sententiam declarare contra Arianos, et Semiarianos, quibus, ut dicitur, plus aequo favebat: sed de his rebus fusè alii. (Hic reponendam Summam Chronologiae Eusebii vide in calce P. I. p. 196.)

Plura fortasse adhuc scitu digna, vel meliora oporteret addere praesentis operis celebratissimi dilucidandi gratia; verum nos satis, imo plusquam satis ducimus a nobis hactenus dicta, eaque imprimis directa ad demonstrandam fidem Interpretis Codicisque Armeni, fidelitatemque nostram in Latina ejus versione, et in seligendis Graecis fragmentis indubie Eusebio juvantibus. Reliqua momenta magis optanda aliis remittimus studiosis antiquitatis exploratoribus, quos optamus nostris laboribus ad meliora proficere.

Sane vicario aliquatenus munere, licet per omnia tibi impar, ut jusseras, providi illam Eusebii venerabilis Episcopi Constantinopolitani (lege, Caesariensis) de cunctis temporibus historiam. Sed in hoc fuit obtemperandi mora, quod instructu tuo, quia ipse non haberem hunc codicem, Romae reperi apud parentem nostrum vere sanctissimum Domnionem, qui procul dubio promptius mihi paruit in hoc beneficio, quod tibi deferendum indicavi.

In serie Epist. S. August. xxiv. vel xxxv. n. 3. Paulinus, et Therasia ad Alypium Episc.

I N D E X

NOMINUM RERUMQUE MEMORABILIUM IN UTRAQUE PARTE

CHRONICI EUSEBIANI

UNA CUM SUIS ADNOTATIONIBUS

I. partem Primam, II. Secundam; numerus adjunctus paginam notat.

A

- A**aron Pontifex. II. 59.
Abas rex Argivorum. I. 125. II. 65.
Abdamonus, vel Abdemonus Tyrus. I. 86. 87.
Abdon. v. Labdon.
Abgarius (secundus) rex Edessae. II. 165.
Abia rex Juda. I. 89. II. 87.
Abiathar pontifex. II. 83.
Abibalus rex Tyri. I. 85. 86.
Abidenus, vel Abydenus auctor citatus. I. 23-30. celebris ejus locus de successoribus Beli usque ad Ninum. 37-39. 68. 171.
Abimelech judex. I. 78. 82. II. 73.
Aborigines, Romanorum antiqui. I. 172. 173. et seqq.
Abraam, vel Abraham Patriarcha. I. 47. 52. 53. 68-74. II. 10. 35-43. 173.
Acastus princeps vel rex Athenarum. I. 129. II. 85.
Achab (Arm. Achaab) rex Israel. II. 89.
Achaz rex Juda. I. 89. II. 99.
Achencheres rex Aegypt. I. 104. item 111. II. 57.
Acheres rex Aegypt. I. 104. alter Achoris. I. 106. II. 123. v. et Athoris.
Achurardista. vide Atossa.
Acises rex Babyloniae. I. 21.
Acrazanes, vel Acrazapes, vel Acrapazes rex Assyriorum. I. 48. II. 93. 182.
Acrisius rex Argivorum. I. 125. II. 67.
Acta. Actis. v. Attica.
Adam primus homo. I. 54-61.
Adramel rex Assyr. et Babyl. I. 26.
Adrastus rex Sicyoniorum. I. 123. II. 73.
Adrianus, vel Hadrianus Imp. I. 146. II. 159.
Aedo Molossorum rex. II. 65.
Aegeus rex Athen. I. 128. II. 71.
Aegeus, vel Aeteus rex Colchicus. I. 46. II. 73.
Aegialea regio, sive Peloponnesus. I. 121. 122.
Aegialeus rex Sicyoniorum. ibid. et II. 35. 89.
Aeginaei, vel Aeginetae, qui mare obtinuerunt. I. 152. II. 117.
Aeglon, vel Aclon judex, qui deest in nonnullis exemplaribus τῶν LXX. I. 78. 82. II. 75. 180.
Aegydrus rex Sicyoniorum. I. 122. II. 41.
Aegyptus rex, a quo nomen regionis. I. 104. II. 61.
Aegyptus Mezraim (unde nomen loci vulg. Misir). I. 97.
Aegyptiorum fabulae. I. 3. Chronologia. 95-120. II. 19. v. et Dynastiae.
Aeneas rex Latinorum. I. 123. 128. 174-176. 183. II. 77.
alter Aeneas Sylvius. I. 177. 184. 186. II. 83.
Aenonomia, quae et Thessalia. I. 174.
Aeschylus poeta. II. 117. 119.
Aeschylus princeps Athen. I. 130. II. 97.
Aesopus fabulator. II. 111.
Aethiopes. I. 95. 96.
Aethiopiae incendium. I. 128. II. 57. 176.
Africanus chronographus. I. 51. 75-77. 94. II. 99. 121. 165.
Agamemnon Mycenaes. I. 42. 46. II. 75.
Agamestor princeps Athen. I. 130. II. 97.
Agapus prophetans de fame. II. 151.
Agathodaemon quasi successor Solis. I. 97.
Agelas vel Agelaus rex Corinth. unus et alter. I. 149. II. 83. 91.
Agemon rex Corinth. I. 149. 150. II. 95.
Agesilaus rex Lacedaem. I. 150. 151. II. 89.
Aggaeus propheta. I. 89. II. 113. 115.
Agon, et Agonistae. I. 131. II. 99.
Agrippa, vel Agrippas Sylvius rex Lat. I. 177. II. 91.
Agrippas Herodes, unus et alter. II. 21. 151-155.
Agys rex Lacedaem. I. 150. 151. II. 83.
Ajeropas rex Macedonum. I. 155.
Aladas. v. Altadas.
Alaparus rex Chaldaeorum. I. 7. 24.
Alba, vel Albula fl. i. e. Tiberis. I. 177. 183. 184.
Alba Longa civ. I. 181. 183. 184.
Albas Sylvius rex Lat. I. 177. 185. 186. II. 85.
Alcandra uxor Polybi Thuoris. I. 104. II. 75.
Alcemenes rex Laced. I. 149. 150. II. 97.
Alcetas rex Maced. I. 153.
Alcibiades dux. II. 121. 123.
Alcimus pseudopontifex. II. 137.
Alcmaeon rex Athen. I. 130. II. 99.
Alcmaeon poeta. II. 107.
Aletes rex Corinth. I. 149. II. 81.
Alexander I. et II. reges Maced. I. 153-154. II. 117. 125.
Alexander III. magnus, Macedo. I. 50. 93. 106. 113. 119. 140. 153. 159. II. 127.
Alexander Zabinas rex Syr. I. 167. 168. 170. II. 137.
Alexander fil. Alex. magni. I. 154.
Alexander Jannaeus rex Judaeorum. I. 94. II. 139.
Alexander Mammiae fil. Imp. II. 165.
Alexander Ptol. v. Ptolemaeus Alex.
Alexander Polyhistor citatus. I. 6. 8-23. 68. 171.
Alexander rex Corinth. I. 149. 150. II. 97.
Alexandra Messalina vel Salina regina Jud. I. 94. II. 141.
Alexandria civ. condita. I. 113. 119. II. 127.
Aliates vel Aliattes rex Lydorum. I. 49. II. 101.
Almelon rex Chald. I. 7. 24.
Alorus rex putatus Chaldaeorum, reapse Adam primus homo. I. 6. 8. 14. 23.
Altadas vel Aladas rex Assyr. I. 47. II. 49.
Amasias, vel Amesia rex Juda. I. 89. II. 93.
Amazones. I. 129. II. 75. 77. 81.
Ambri rex Israel. II. 89.
Amegalarus rex Chald. I. 7. 23.
Amenephtis rex Aegypt. I. 104.
Amenophis vel Amenophes rex Aegypt. unus et alter. etc. I. 104. 111. II. 51. 71. 89. 175. vide et Memnon.
Amenophthis rex Aegypt. I. 105. II. 53.
Amenpsinus, vel Amempsinus rex Chald. I. 7. 8.
Amenses regina Aegypt. I. 111.
Amilmarudochus, sive Ilmarudochus rex Chald. vel Babyl. I. 22. 30.
Amintas rex Assyr. I. 47. II. 61. 178.
Amintas vel Amyntes rex Maced. I. 153. alter, 154. II. 123.
Ammenemes vel Amenemes rex Aegypt. unus et alter, etc. I. 102. item 104. II. 73.
Ammenon rex Chald. I. 7. 24.
Ammeres rex Aegypt. I. 105. II. 105. 184.
Amophis, vel Amenophis rex Aegypt. I. 104.
Amos, sive Amon, rex Juda. I. 22. 89. II. 107. 185.
Amoses, vel Amosis rex Aegypt. I. 104. II. 49.

- Amphictyon*, vel *Amphictius rex Athen.* I. 128. II. 59. 177.
Amphion et Zethus. II. 63. 69.
Amram fil. Cahath. I. 74.
Amuhea, vel *Aroites filia Astyagis Medi, uxor Nabuchodrossori.* I. 22. 27. 34.
Amulius. v. *Aramulius.*
Amulius Sylvius. I. 178. 186. II. 97.
Amyntas. v. *Amintas.*
Amyrtaeus Saites rex Aegypt. I. 106. II. 123.
Anacreon lyricus. II. 115.
Anan rex Aegypt. I. 109.
Anaxagoras philosophus. II. 117. 119.
Anaximenes philos. II. 127.
Ancus Marcius rex Rom. I. 186. 187. II. 107.
Androgeus. II. 73.
Anebus rex Assy. I. 38.
Annidotus, sive *Idotion Oan monstrum.* I. 7. 24.
Annus Chaldaicus, et Aegyptiacus. I. 13. 14. 97. 98.
Anodaphus monstrum. I. 24.
Antaeus gigas. II. 73. 75.
Antigonus rex Asiae. I. 163. 170. II. 129.
Antigonus Gonatas rex Maced. I. 157. 160. qui et *Antiochus.* II. 131.
Antigonus Phuscus rex Maced. I. 158. 160. II. 133.
Antiochia condita. II. 129.
Antiochus Magnus. I. 165. 170. II. 133.
Antiochus Epiphanes. I. 91. 166. 170. II. 135.
Antiochus Eupator. I. 166. 170. II. 137.
Antiochus Soter. I. 164. 170. II. 131.
Antiochus Theos, vel Deus. I. 164. 170. II. 131.
Antiochus Cyzicenus vel Cyzicus. I. 167-170. II. 139.
Antiochus Grypus vel Grippus Philometor. I. 168-170. II. 139.
Antiochus Sidetes, vel Sideus. I. 166. 170. II. 139.
Antiochus Syracusanus scriptor. I. 181.
Antipater rex Maced. Annuus (ventus) dictus. 156. 157. 159. II. 131.
Antipater Ascalonita. II. 143.
Antoninus Caracallus vel Caracalla Imp. I. 147. II. 165.
Antoninus vel Antonius Pius Imp. I. 146. II. 161.
Antoninus vel Antonius consul. II. 143-145.
Aod Judex. I. 78. II. 65.
Apachnan rex Aegypt. I. 109.
Aphidas rex Athen. I. 129. II. 77.
Aphophis rex Aegypt. I. 103.
Aphosis rex Aegypt. I. 109.
Apia regio, quae et Peloponnesus. I. 122. II. 37.
Apis deus Aegypt. I. 100. II. 43. 45. 47.
Apis rex Sicyon. I. 122. II. 37. 47.
Apollinaris Hierapol. episc. II. 163.
Apollodorus scriptor. I. 6. 10. II. 81.
Apollonius Tyaneus. II. 155.
Arabes potiti Babyloniae. I. 20. v. et *Saunites.*
Aralius, qui et Amyrus rex Assy. I. 47. II. 41.
Aram pater Syrorum. I. 53.
Aramulius, vel Aramulius Sylvius rex Lat. I. 177. 185. 186. II. 93.
Arbaces Medus destructor imperii Assyriorum. I. 43. 47. 48. 49. II. 95.
Arbelus I. rex Assy. I. 38.
Arbelus II. rex Assy. pater Nini. I. 38.
Arcas, a quo Arcadia. II. 61.
Archelaus rex Lacedaem. I. 150. 151. II. 91.
Archelaus rex Maced. unus et alter. I. 153. II. 121. 125.
Archelaus rex Jud. II. 147.
Archilochus auctor. II. 81.
Archippus princeps Athen. I. 129.
Archles rex Aegypt. I. 104.
Arctius poeta. II. 99. (ibid et *Artinus.*) 183.
Ardius, vel Ardysus I. rex Lydorum. I. 49. II. 97.
Ardius II. rex Lyd. 50. II. 105.
Ardumusanus f. Senecherim. I. 21.
Areopagus condita vel vocata. II. 59. 177.
Argeus vel Argaeus rex Maced. I. 153. alter 154. II. 105. 123.
Argia ab Argo. I. 125.
Argivorum regnum. I. 124-126. II. 15. 43.
Argonautae. I. 46. 48. II. 71.
Argus, vel Argum, Argos, Argi, regia Argivorum. I. 104. 112. 125.
Argus rex Argivorum. I. 125. II. 49.
Argus omnia cernens. II. 55.
Aridaeus. v. *Philippus Arid.*
Arri, vel Araetae qui sint? II. 147. 192.
Ariphron princeps Athen. I. 125. II. 95.
Aristarchus auctor. II. 81. poeta. 119.
Aristides philosophus. II. 159.
Aristobulus sacerdos et rex Jud. I. 94. II. 139.
Aristobulus Jud. philosophus. II. 135.
Aristomedes rex Corinth. I. 149. 150. II. 93. 182.
Aristophanes poeta. II. 121.
Aristoteles philosophus. I. 179. II. 125. v. et *Battus.*
Arius rex Assy. I. 47. II. 39.
Arius haeresiarcha. II. 171.
Armachales fl. pars Euphratis. I. 27.
Armais, qui et Danaus rex Aegypt. I. 104. 111. 112. II. 61. 178.
Armamitres, vel Armamithes, vel Amramithes rex Assy. I. 47. II. 43.
Armenia, ubi sedit arca Noe, sive Xisuthri. I. 18. 24. 25. 31.
Armesis, vel Ammesis. v. *Ramesses.*
Arphaxad pater Chaldaeorum. I. 53. 64-70.
Arsaces rex Parthorum, unde Arsacidae. I. 166. 167. II. 131. alter 139.
Arses rex Persarum. I. 50. 93. 106. 112. II. 127. 189.
Artaxerxes Longimanus rex Pers. I. 50. 106. II. 119-121.
Artaxerxes Mnemon rex Pers. I. 50. 93. II. 123.
Artaxerxes Ochus. v. *Ochus.*
Artemo haereticus. II. 169.
Articas rex Medorum. I. 49.
Asa rex Juda. I. 88. II. 87.
Ascanius Euryleon rex Lat. I. 176. 181. 183. 184. 186. II. 77. (alii, Euryleon frater Ascanii. I. 179.)
Ascatades rex Assy. I. 47. II. 59. 177.
Aseth rex Aegypt. I. 109.
Asianorum et Syrorum reges. I. 162-170.
Asordan rex Assy. et Babyl. I. 20. 21.
Assur conditor Ninive. I. 53.
Assyrii, ut Chaldaei, et Babylonenses. I. 4. 20. 21. 53. ut *Syri.* I. 5. (qui Armeniis dicuntur *Asorik*, vel *Asuri*; alii, *Suriani.*)
Assyriorum (qui Arm. Asorestanii) regnum, regesque. I. 37-48.
Astyages rex Medorum. I. 49. II. 109. 111.
Athenas. v. *Minerva.*
Athenae (quae et Diadae) conditae. II. 57. 176.
Atheniensium regnum et principatus. I. 127-130. II. 15. 16. 105.
Athenodorus philos. II. 147.
Athletae ab Aethleo. I. 132.
Athoris rex Aegypt. I. 104. (in *Gr.*) II. 57. 176. idem *Athoyis.* I. 111.
Athotis rex Aegypt. medico-chirurgus. I. 99.
Atlas (sub Cecrope). I. 127. II. 53. 55.
Atossa, vel Batossa, sive Achurardista regina Assyriae, secunda Semiramis dicta. I. 47. II. 63. 178.
Attica, olim Acta. II. 45. 57. ab *Actis* vel *Atthis.* 59.
Atticae regnum, sive Atheniensium. I. 126. 127.
Atticus Platonius. II. 163.
Avarim fl. Aegypt. I. 108. datur et *Aurais nomen loci in Aegypto.* 109.
Aventius, vel Aventinus rex Lat. I. 177. 185. 186. II. 93.
Augustus (Gr. Sebastus. i. e. colendus) Octavius, vel Octavianus Imp. I. 51. 92. 94. 119. 120. 144. II. 143-149.
Aureola regina. I. 157. 158.
Automenes rex Corinth. I. 149. 150.
Axerdis rex Assy. vel Syr. et Aegypt. I. 26. 27.
Azarias propheta. II. 93.
Azarias, sive Ozias rex Jud. II. 95.

B

- Baasa rex Israel.* II. 89.
Babius f. Beli rex Assy. I. 38.
Babylonia urbs. I. 18. sub diversis dominiis. 19. 20. restauratur. 28. 33-35. primum a *Nembrode* condita. 53. 28.
Babylonia descripta. I. 9. 10.
Babylonii, qui et Chaldaei, Assyriique. I. 4-20. 26-37. II. 9. 12.
Bacches vel Bacchis rex Corinth. unde Bacchidae. I. 149. II. 89.
Bacchus. v. *Dionysus.*
Bacchylides poeta. II. 119. 121.
Balaeus vel Baleus I. Xerxes dictus, rex Assy. I. 47. II. 43.
Balaeus II. rex Assy. I. 47. II. 47.
Balatores vel Balepaers rex Assy. I. 47. II. 65. 178.
Balatorus rex Tyri. I. 36.
Balla, vel Baal rex Tyri. I. 36.
Banon rex Aegypt. I. 108.
Basilides haeresiarcha. II. 161.
Batossa. v. *Atossa.*
Battus Aristoteles conditor Cyreneos. II. 99. 107.
Belesis, vel Belesius rex Babyl. qui et Ninus secundus. I. 47.
Belimus rex Assy. I. 45.
Belochus I. rex Assy. I. 47. 126. II. 45.
Belochus II. rex Assy. I. 47. II. 63.
Belus, qui et Nembroth, vel Nembrod, honoratus ut Deus. I. 12. variis nominibus vocatur apud varias gentes. 12. primum conditor *Babylonis.* 28. templum suum. 33.

Belus, non est Nini pater, sed proavus antiquus. I. 37-39. et si vulgo teneatur ut pater Nini. 40. 121. 122. II. 171.
Berenice regina Aegypt. I. 117.
Berosus, vel Berossus Chaldaeus auctor citatus. I. 6. 9-29. 31-35.
Biophis rex Aegypt. I. 100.
Bitis rex Aegypt. I. 97.
Bnon rex Aegypt. I. 103.
Bocchoris rex Aegypt. I. 105. II. 97.
Bóchus rex Aegypt. I. 100.
Booz f. Salmon. I. 76.
Boreas Thrax. II. 65.
Borsipus, vel Borsipenarum urbs. I. 35.
Bosporus unde nomen sumpserit? II. 43. 57.
Brettius scriptor. II. 155. 194.
Brutus, primus Consul Rom. I. 188. 189. 190.
Busalossorus. v. Nabupalsar.
Busirus vel Busiris tyrann. II. 62. 178.
Byzantium conditum. II. 105.

C

Cacus, sc. Malus fil. Vulcani. I. 182.
Cadmus et Phoenix. II. 63.
Cadmus Phoenix auctor litteraturae Graecae. I. 3.
Caechous, vel Cechous, vel Chous rex Aegypt. I. 100.
Cahath f. Levi. I. 74.
Cáin. I. 55.
Cainan f. Enos. I. 57. 59. 61.
Cajus Jul. v. Julius Caj. Caes.
Cajus, vel Gajus Caligula. I. 145. II. 151.
Callias scriptor. I. 180.
Calpetus vel Capetus. v. Epistus.
Calpetus, vel Carpentus rex Lat. I. 177. 185. 186.
Cambyses rex Pers. et Babyl. I. 22. 50. 92. 96. 106. II. 115. 186.
Candaules rex Lydorum. I. 49. II. 103.
Canon Chronicus divisus a prima parte Chronologiae. I. 5.
Cappadoces iudem ac Gimmeri (Arm. Kamirk. al. Cimmeri.) I. 46. II. 7.
Captivitas Judaeorum. I. 89. et seqq. II. 111. 115.
Capys, vel Capis rex Lat. I. 177. 185. 186. II. 87.
Caranus rex Maced. I. 152. 153. II. 97.
Cares mare obtinent. I. 152. II. 101.
Carmania (Arm. Grman) regio Persiae (al. Germania Orientalis.) I. 30. 36.
Carnii Sacerdotes apud Sicyonios. I. 123.
Carthago (Gr. et Arm. Carchedo) condita a Tyriis. I. 85-88. II. 83. 85. 93. 182.
Carus, et Carinus Impp. II. 169. 197.
Cassander rex Maced. I. 155. 159. II. 129.
Cassius Longinus scriptor. I. 171.
Castor chronographus. I. 39. 121. 124. 127. 171. 189. II. 43. 61. 79.
Castor et Pollux. v. Dioscoridae.
Cecrops Diphyes rex Athen. I. 125-127. II. 57.
Cecrops alter. I. 128.
Celeus rex Eleusinae. II. 65.
Cencenis rex Aegypt. I. 99.
Cencheres rex Aegypt. I. 111. v. et Chenchères.
Centauri et Lapithae. II. 73. 180.
Cephalio historicus. I. 43-47. 171. 178.
Ceravvus. v. Seleucus, et Ptolemaeus.
Cerdon haeresiarca. II. 161.
Ceres (Gr. et Arm. Demetra). II. 63.
Chalus rex Assyr. I. 38.
Chaldaei, qui et Arphaxadei. I. 53.
Chaldaeorum fabulae. I. 4. 8. 12-14. Chronologia. 6-37.
Cham f. Noe. I. 53. 98.
Chanicles, rex Laced. I. 151.
Charidemus sacerdos Carnii. I. 122. 124.
Charops princeps Athen. I. 130. 188. II. 99.
Chebron rex Aegypt. I. 104. 111. II. 49.
Chelcias Pontifex Jud. II. 107.
Chenchères rex Aegypt. I. 111. (et 104. Gr.) II. 59. 176.
Cheops artifex. I. 101.
Cherres vel Cheres rex Aegypt. I. 104. II. 59.
Chilo sapiens. II. 113.
Chireus, aut Chereus, vel Echyreus rex Sicyoniorum. I. 123. II. 59.
CHRISTUS, sive Unctus (Hebr. Messias). v. Jesus Christus.
Chronus, Χρόνος, Tempus. I. 16.
Chus, qui et Aethiops pater Nembrodis. I. 53.
Ciaxares. v. Cyaxares.
Cimon dux. II. 119.

Claudius Imp. I. 145. II. 151. alter. 169.
Cleanthes philosophus. II. 131.
Clemens Alexandrinus citatus. I. 77. 89. II. 111. 115. 163.
Cleopatra I. regina Aegypt. I. 115. 116.
Cleopatra II. regina Aegypt. ultima. I. 51. 117-120. II. 143-145. 191.
Cochebas seditiosus. II. 161.
Codrus rex Athen. I. 129. II. 81. 83. 182.
Coenus vel Coentus rex Maced. I. 152. 153. II. 97.
Commodus Imp. I. 147. II. 163.
Comosbelus, vel Chomasbelus rex Chald. I. 19.
Constantini M. Imp. Vicennalia. I. 51. 95. 190. 194. II. 171.
Consules Romani. I. 5. 188-194. II. 117. 187.
Corax rex Sicyon. I. 123. II. 63.
Corinthiorum reges. I. 148-150. II. 17. 111.
Corinthus condita. II. 59.
Cornax Dux Arm. II. 169. 197.
Coroebus victor primus in stadio Olymp. I. 130-133. II. 99.
Cranaus (Arm. Caranus) rex Athen. I. 128. II. 59.
Crates auctor. II. 81.
Crates tyrannus. II. 115.
Crates comicus. II. 119.
Cratinus comicus. II. 119.
Cres, a quo Creta. II. 37. 41.
Crescens Cynicus. II. 162.
Criasus rex Argiv. I. 125. II. 53.
Crocodilus. I. 102.
Croesus rex Lydorum. I. 50. II. 111. 113.
Cronus. v. Saturnus.
Crotopas vel Crotopus rex Argiv. I. 125. II. 59. 177.
Curetes. II. 37. 41. 57.
Ctesias, vel Ctesies Cnidius historicus. I. 42. 44. 45.
Cyaxares rex Med. I. 49. II. 107. 109.
Cyclopes. I. 39.
Cydnus fl. Tarsi. I. 26.
Cynaethon poeta. II. 99.
Cyprii, qui mare obtinuerunt. I. 151.
Cypsellus Tyrannus. I. 148. 149. II. 107.
Cyrene in Libya condita. II. 67.
Cyrus Persa potitur Babyloniae. I. 22. 30. 35. et Mediae. 49. destruit regnum Lydorum. 50. fundat imperium Persarum. 50. jubet institutionem templi Jerosol. 90-92. II. 113-115.
Cyrus Xenophontis. II. 123.

D

Daedali, vel Dedali fabula. II. 71. 75.
Daesius, vel Desius nomen mēsis. I. 16. 24.
Danae mater Persei. I. 45. 47. II. 63.
Danaus rex Argivorum. I. 123. 125. II. 61. vide et Armais.
Daniel propheta. II. 109. 111.
Daonus pastor rex Chald. I. 17. 24.
Dardanus Dardaniae conditor. II. 61.
Darius I. Hystaspis f. rex Persarum. I. 50. 89-93. 106. II. 115.
Darius II. Nothus. I. 50. 93. 106. II. 121.
Darius III. I. 50. 93. 106. 113. II. 127.
David rex et propheta. I. 48. 76. II. 83.
Debbora, et Barac. I. 78. 81. II. 69.
Decius Imp. II. 167.
Dejoces, vel Dioeces rex Medorum. I. 49. II. 103.
Delphini fabula. II. 109.
Demetrius Obsessor aut Poliorcetes rex Asiae etc. I. 157. 159. 163. 170. II. 129.
Demetrius Soter rex Asiae. I. 166. 170. II. 137.
Demetrius f. Demetrii, Nicanor vel Nicator Sidirites dictus. I. 166. 170. II. 139.
Demetrius obsessor rex Maced. I. 155. II. 129.
Demetrius Pulcher rex Maced. I. 157. 158. 160. II. 131.
Demetrius Phalereus. II. 129.
Democritus philosophus. II. 117. 121. 123.
Demophon rex Athen. I. 128. II. 75.
Demosthenes Rhetor. II. 125.
Dercylus (Drusus) rex Assyr. I. 48. II. 81.
Δεὺς, sive Ζεὺς, ut Belus. I. 12. v. Jupiter.
Diagoras philosophus atheus. II. 117. 187.
Dictator (Arm. Dicator, ut Orator). I. 188. II. 117.
Dido Tyria Carthaginis conditrix. I. 88. II. 83. 85.
Dii reges Aegyptiorum. I. 97.
Diluvium universale juxta Chaldaeos. I. 15-18. 24. 25. 52. et juxta sacras literas. 52. 62.
Diluvium Deucalionis. I. 52. 128. II. 57.
Diluvium Ogygi. I. 52. 126. II. 47. 173.

Diocletianus Imp. II. 169.
Diodorus Siculus scriptor. I. 40-43. 95. 148. 150. 151. 171. 183-187.
Diogenes Cynicus. II. 123.
Diognetus princeps Athen. I. 129. II. 91. 182.
Dionysius Alexandrinus scriptor. II. 167.
Dionysius Chalcidensis scriptor. I. 180.
Dionysius Halicarnasseus scriptor. I. 172-183. 187. 188.
Dionysius tyrannus in Sicilia. II. 123. 125. alter junior. II. 125.
Dionysus, vel Dionysius, id est Bacchus, f. Semeles. I. 45. 47. 128.
 II. 59. 63. 65. 67. 69. 177. 178.
Dionysus novus. v. Ptolemaeus Dionysus.
Diopolitani dicuntur etiam Diospolitani. II. 173.
Dioscoridae vel Dioscuri, sc. Castor et Pollux. II. 71.
Dius (vel Dion) scriptor Phoenix. I. 85. 86.
Dodoneus divinator, vel Dodonea divinatric. II. 107. 184.
Domitianus Imp. I. 146. II. 155.
Dorithus vel Dorysthus rex Laced. I. 149. 150. II. 87.
Draco legislator. II. 109. 159.
Duces Thessalorum. I. 161-162.
Dynastiae (sive potestates, dominationes) Aegyptiorum. I. 99-106. II. 13. 14. 35.

E

Echetognomon nomen portarum. I. 27.
Ector, vel Hector, f. Priami. I. 46.
Edoreschus, vel Edorranchus, aut Evedoranchus rex Chald. I. 7. 24.
Egestratus vel Aegystratus rex Laced. I. 150. 151. II. 83.
Eginei. v. Aiginaei.
Elam, unde Elamitae Persae, et urbs Elamais. I. 53.
Eleazarus pontifex. II. 129. 131.
Eleusina, et Eleusinae res. II. 159. 195.
Eliakim rex Juda. II. 109.
Elias propheta. II. 91.
Elibus rex Babyloniae. I. 21.
Ellanicus Lesbii scriptor. I. 44.
Elon. v. Aeglon.
Empedocles philosophus. II. 119. 121.
Eneubulus, vel Enabulus monstrum. I. 24.
Eneugamus monstrum. I. 24.
Enoch. I. 57. 59. 61.
Enos. I. 57. 59. 61.
Epidauros (mendose Aegyptus) condita. II. 55. 175.
Epigoni. II. 75. 180.
Epistus, vel Epitus rex Lat. (qui Latinis, Capetus, mendose Aegipus, vel Aegyptus.) I. 177. 185. 186. II. 87. 182.
Epopus rex Sicyon. I. 123. II. 63.
Erasistratus medicus. II. 133.
Eratosthenes auctor. II. 81.
Eratus, vel Erastus rex Sicyon. I. 122. II. 49.
Erechtheus fil. Pandionis rex Athen. I. 128. II. 65.
Eretri, qui mare obtinuerunt. I. 152. sive Aneiretri. II. 117.
Erichthonius vel Erichtheus fil. Vulcani, rex Athen. I. 128. II. 61. 178.
Erichthonius f. Dardani. II. 63.
Erychiston fil. Cecropis. II. 59.
Erythrea Sybilla. II. 101.
Esdras scriba et propheta. I. 5. 90. 92. II. 119.
Esebon, vel Jesebon iudex. I. 78. 82. II. 75.
Esther regina. I. 92. II. 119. 123. 187. 188.
Ethobalus Phoenix, vel Tyrius sacerdos. I. 36.
Eva. I. 55.
Evagoras rex Cypri. II. 123. 188. 189.
Evander ex Palantia. I. 174.
Eudemus, aut Eudamus aut Eudomus rex Corinthi. I. 149. II. 91.
Evenius rex Chald. I. 20.
Evenus poeta. II. 119.
Evilumarudochus, vel Ilmarudochus rex Babyl. I. 22. 35.
Eumelus poeta. II. 99. et Eumeles. 101.
Eumolpus, unde Eumolpidae. II. 65.
Economus rex Laced. I. 150. 151.
Eupalmes, aut Eupales rex Assy. I. 48. II. 83.
Euphrates fl. Armenis Arazani. I. 9.
Euphrates philosophus. II. 155.
Euripides poeta. II. 119. 121. 123.
Euristheus rex Argiv. vel Mycen. I. 125. II. 71. 81.
Europa, nomen mulieris. I. 128. II. 63. 69.
Europs rex Sicyon. I. 122. II. 35.
Euryleon. v. Ascanius.
EUSEBIUS PAMPHILI Episcopus Caesariensis in Palaestina. Praefatio

sua generalis in Chronicon opus bipartitum. I. 1-5. ubi Christum verum Deum ac Dominum esse asserit. 3. Chronologiam incipit post egressum Adam ex Paradiso. 54. 55. et producit usque ad vicennialia Constantini M. 190. 194. agit in tota Parte prima de XV. regnis, capitibus quinque. 195. prooemium in Canonem. II. 24. Canon. 35. imitatur LXX. interp. 173. 181. Summa totius chronologiae suae. I. 196. vide et praef. editoris.
Exordium libri, opus incerti auctoris. II. 4-8.
Ezecias, vel Ezekia rex Jud. I. 20. 22. 89. II. 101.
(Eznicus auctor Arm. V. saec.) II. 176. 180. 187.

F

Fabius scriptor Rom. I. 183.
Felix procurator Judaeae. II. 153.
Festus praeses Jud. II. 153. v. et *Phaestus*.
Flaccus praefectus Aegypt. II. 151.
Flavius Jos. v. Iosephus.
Florus praeses Jud. II. 153.

G

Gallus, et Gallienus Impp. II. 167.
Ganymedis raptus. II. 67.
Gedeo Iudex. I. 78. 82. II. 71.
Gimmeri, Armenis Camirk, sunt Cappadoces. I. 46. II. 81. (alii Cimmeri sunt varii.) originem habuere a Gamer, vel Gomer filio Japheth. II. 7.
Gonga species radicis vescibilis. I. 10.
Gordianus Imp. II. 167.
Gorgonae fabula. II. 67. 178.
Gotholia vel Gotolia regina Jud. I. 89. II. 91.
Gotoniel, vel Gothoniel iudex. I. 78. 82. II. 63.
Graeci antiquitate destituti. I. 3. post Olympiadem constitutam certa habetur historia eorum. II. 98. invadunt Ciliciam. I. 21. 26. dicti sunt Helleni. II. 57. et Jones. 67. 176.
Graecorum tempora, sive Chronographia. I. 120-170. Litterae eorum primum XVI. deinde XXIV. II. 123.
(Gregorii patriarchae Arm. Sigillum). II. 134. 135. 191.
(Gregorii Naricensis locus de Samaritanis). II. 183.
Gyges rex Lydorum. I. 50. II. 103.

H

Hadrianus. v. Adrianus.
Hebdomades Danielis. II. 121.
Heber, unde Hebraei. I. 53. 66-70.
Hebraica lectio biblicorum triformis, Judaica, Samaritana, et Graeca טִּבְרִי לXX. I. 55-73. 95.
Hebraeorum Chronologia. I. 51-95. II. 10-12. 21.
Hecatosylon (Arm. centum columnae) Romae. II. 167.
Helena rapt. II. 71. 73. 75. 179.
Heli sacerdos. I. 78. 82. II. 77. 79. 181.
Heliopolis Sipparenorum. I. 16. 24.
Hellanicus vel Ellanicus historiographus. I. 44. II. 117.
Helleni, sive Elleni, sc. Graeci ab Elleno f. Deucalionis. II. 57.
Hephaestus, vel Ephestus. v. Vulcanus.
Heraclidae (Herculani) in Argia. I. 124. 126. 129. 148. 149. II. 77. 181.
Heraclitus philosophus. II. 117. 119.
Heratosthenes, vel Herasthenes scriptor. I. 182.
Hercules, (Gr. et Arm. Heracles,) heros. I. 29. 34. 45. 48. 132. 133. in Italiam venit. 174. 182. varia de eo dicta. II. 59. 71. 73. 75. 83. 85. 175. 177. templum suum in Tyro. I. 87.
Hercules f. Alex. Maced. I. 154.
Herodes I. Ascalonita. I. 92. 94. II. 145-147.
Herodes II. Tetrarcha. II. 21. 149.
Herodotus scriptor. I. 44. 99. 101. 107. II. 119. 121.
Herophila Sybilla. II. 105.
Hesiodus poeta. II. 97.
Hieron tyrannus. II. 119.
Hieronymi praefatio in Canonem Eusebii. II. 1-3. vide et *Praef. nostram.* cum adnot. Canonis.
Hierosolyma condita. I. 109.
Hippocentaurus, vel Sirenes. I. 11.
Hippocrates medicus. II. 121.
Hippopotamus. I. 99.
Hiromus rex Tyri. I. 36. 37. v. et *Hyromus*.

Homerus poeta citatur. I. 104. 128. II. 30. tempus suum incertum.
I. 273. II. 81.
Hortus pensilis, unus ex septem mirificis rebus. I. 28. 34.
Horus. v. Orus.
Hyccusin (i. e. reges pastores, vel captivi) nomen datum ab Aegyptiis Josepho cum suis. I. 109.
Hydra. II. 73.
Hylas. I. 46.
Hypparchus et Hippias tyranni. II. 115.
Hypsipylis res. II. 71.
Hyrcanus dux et pontifex, qui et Joannes, vel Jonathes f. Simeonis.
I. 94. II. 139. 191.
Hyrcanus alter, sacerdos et rex. I. 94. II. 143.
Hyrcanus f. Josephi ducis. II. 135.
Hyromus rex Tyri. I. 85-87. v. et *Hiramus.*

I

Jacob patriarcha. I. 74. II. 43-47.
Jacobus frater domini dictus. II. 151. 153.
Jaddus, vel Jatdus pontifex. II. 121. 127. 188.
Jair Judex. I. 78. 81. II. 73.
Japheth f. Noe. I. 53.
Jared f. Malael. I. 57. 59. 61.
Icarus f. Daedali. II. 71.
Idaei Dactyli, vel Digi. I. 129. 131. II. 63.
Idotion monstrum marinum, idem quod Annidotus Oan. I. 7.
Jebosthe natus regnante Saul. I. 84.
Jechonia rex Juda. I. 89.
Jephthai, vel Jephthae. I. 78. 82. II. 75.
Jeremias propheta. I. 90. 91. II. 107. 109.
Jeroboam rex Israelitarum. II. 85. alter. 95.
Jesebon. v. Esebon.
Jesse pater David. I. 76.
Jesu f. Nave, sive Josue. I. 76-83. II. 61.
Jesu vel Jesus f. Josedeceh. II. 115.
Jesu vel Josue Jason. II. 135.
JESUS CHRISTUS D. N. nascitur. I. 92. 94. II. 145. 147. et patitur. 149. 193.
Jesus vel Jesu (fil.) Sirach. II. 133.
Jeu rex Israel. II. 91.
Ilium ab Ilio conditum. II. 69.
Ilium captum, i. e. Troja capta. I. 175. et seqq. II. 75. 180. 183.
Ilmarudochus rex Chald. I. 25. v. et *Evilumarudochus.*
Imperatores Romani. I. 190. II. 21.
Inachus rex Argivorum. I. 122. 124. II. 43.
Inachus rex Sicyoniorum. I. 123. II. 71.
Insula nova exorta. II. 153.
Jo Inachi filia, quae et Isis. II. 43. 57. *Promethei filia.* 55. 59.
Joachaz rex Juda. I. 89. II. 109. alter rex Israel. II. 93.
Joachim I. et II. reges Juda. I. 22. 89. 91.
Joannes Baptista. II. 149.
Joannes Apost. et Evang. II. 157.
Joas rex Juda. I. 89. II. 91. alter Israel. II. 93.
Joatham rex Juda. I. 89. II. 99.
Jobel, aut Jobeleus, vel Jubilaeus. i. e. spatium 2. annorum. II. 36. 37.
Jodochus, vel Evedochus monstrum. I. 24.
Joede, vel Jodae pontifex. II. 91. 121.
Jonathan vel Jonathes fr. Maccabei. I. 94. II. 137. 191.
Jonathes vel Joannes Hyrc. v. Hyrcanus.
Jonus, vel Jon, a quo Jones. sc. Graeci. I. 128. II. 67. et 7. *Javan. Iouxy.*
Joram rex Juda, alter Israel. II. 91.
Josaphat rex Juda. I. 89. II. 89.
Josephus Patriarcha. I. 103. 122. 125. II. 47-51.
Josephus dux Judaeae. II. 133. 135.
Josephus Flavius Hebraeus scriptor citatur. I. 31-37. 51. 84-88. 94. 107-112. II. 121. 151. 153. 155.
Josia vel Josias rex Juda. I. 22. 89. II. 107. 109.
Josue. v. Jesu.
Iphitus instaurator agonis. I. 132. II. 99. 189.
Irenaeus citatus. II. 157. 194.
Isaacus patriarcha. I. 74. II. 39-43.
Isaias vel Esajas propheta. I. 20. II. 101.
Isis Aegypti. I. 96. 97.
Isocrates rhetor. II. 123. 188. 189.
Israel reges. II. 12.
Italia antiqua. I. 173. etc.
Italus rex, unde Itali. I. 173. 181.
Juda Macabeus vel Maccabaeus. I. 91. 94. II. 137.
Judae reges. II. 11. 20.

Judaeorum captivitas. I. 22.
Judaicus textus bibliorum, et calculus. I. 56-73.
Judicum libri calculus. I. 78-83. II. 11.
Judith quo sit tempore? II. 115. 187.
Julius Cajus Caesar. I. 94. 118. 120. 188-190. II. 143.
Julius f. Ascanii, unde familia Julia. I. 184.
Jupiter, vel Juppiter (Gr. Arm. Zeus, etc.) ut Belus. I. 12. II. 57.
Jovis templum in Tyro. I. 86. *Argi pater.* I. 125. (et *Pelopsis.* 132.)
Justinus philos. martyr. II. 161.
Justus Tiberiensis scriptor. II. 155.
Ixion rex Corinthi. I. 149. II. 83.

K

Κρόνος, Saturnus. I. 16.

L

Labdon, vel Abdon Judex. I. 78. 82. II. 75. 180.
Labossorachus vel Labeserachus rex Babyl. I. 30. 35.
Labotas vel Labotes rex Laced. I. 149. 150. II. 85.
Lacedaemoniorum reges. I. 150. 151. II. 17.
Lacedaemonii, qui mare obtinuerunt. I. 152. II. 117.
Lambares vel Labaris rex Aegypti, Labyrinthi auctor. I. 102.
Lamech f. Mathusalae. I. 58. 59. 62.
Lampares vel Lamperes aut Lampereus rex Assyri. I. 48. II. 69. 179.
Lamprides rex Assyri. I. 48. II. 65.
Lanchari, nomen loci in Chaldaea. I. 8.
Laomedon rex Sicyon. I. 123. II. 65.
Laosthenes rex Assyri. I. 48.
Lapis pluens vel cadens. II. 119. 187.
Lapis loquax. v. Memnon.
Latinus, unde Latini. I. 174. 183.
Latinus Sylvius. I. 177. 185. 186. II. 81.
Leaenae meretricis magnanimitas. II. 115.
Leonides Origenis pater martyr. II. 165.
Lesbii, qui mare obtinuerunt. I. 152. (at II. 105. *Libyes mendose.*)
Leucippus rex Sicyon. I. 122. II. 45.
Levi f. Jacob. I. 74.
Libyes deficiunt ab Aegyptiis. I. 100.
Linus magister Herculis. II. 71.
Lorentum, vel Laurentum. I. 176.
Lot. I. 73.
Lucullus dux Rom. II. 141.
Lud, unde Lydi. I. 53.
Luna importune aucta. I. 100.
Lycurgus legislator Laced. I. 48. 129. 130. 132. II. 95. 97.
Lydi, qui mare obtinuerunt. I. 151. II. 77.
Lydorum reges. I. 49. II. 18.
Lynceus rex Argiv. I. 125. II. 63.
Lysias Quietus praeses Jud. II. 159.
Lysimachus rex Maced. I. 156. 159. II. 129.

M

Macabeus, vel Macchabaeus. v. Juda.
Maccabeorum libri. I. 93. 94. II. 131. 135. 139. 190. 191.
Macedonum reges. I. 153-160. II. 17. 18.
Machchaleus vel Manchaleus rex Assyri. I. 47. II. 53. 174.
Maeones, qui mare obtinuerunt. I. 151.
Magi reges Pers. et Aegypti. I. 106. II. 115.
Magnesia condita. II. 83.
Malachias (i. e. Angelus) propheta. I. 89. II. 115. 186.
Malael, vel Malaleel f. Cainan. I. 57. 59. 61.
Malus. v. Cacus.
Mamilus vel Mamylyus rex Assyri. I. 47. II. 55. 174. 175.
Mamithus vel Mamythus rex Assyri. I. 47. II. 51. 174. 175.
Manasses rex Juda. I. 22. 89. II. 103.
Manchaleus. v. Machchaleus.
Mandaues, vel Maudaces, vel Medidus rex Medorum. I. 49.
Manes Aegyptiorum. I. 4. 97.
Manethus, vel Manetho scriptor. I. 97-112. 171. II. 75. 189.
Manichaeorum secta. II. 169.
Marathonius rex Sicyon. I. 123. 128. II. 57. 176.
Marathus vel Marathius vel Marathion rex Sicyon. I. 123. II. 57.
Marcaja, vel Omorca mulier fabulosa. sc. Mare. I. 12.
Marcus Evangelista. II. 131.
Mardocheus. vide in Esther.
Mare. I. 12.
Mare rubrum. I. 28.

Maris domini. v. Thalassocratores.
Mareri nomen mensis Arm. i. 16. 24.
Matathias vel Matthias f. Assamoni. i. 91. 93. ii. 137.
Mathusala vel Mathusalem. i. 57. 59. 61.
Matthanas. v. Sedecias.
Maximinus Imp. ii. 167.
Medi (Arm. Mari) Babylonem capiunt. i. 20. origo eorum. 46. reges ipsorum. i. 49. ii. 19.
Media regio Medorum. i. 46.
Media Colchica, vel Medea Colchis. i. 46. ii. 73.
Medo, vel Medon princeps Athenarum. i. 129. ii. 83.
Medus Mediae filius. i. 46.
Megacles princeps Athen. i. 129. ii. 89.
Megasthenes (Μεγασθένης, i. e. potentissimus) scriptor. i. 29. 34.
Melampus divinator. ii. 67.
Melanthus rex Athen. i. 129. ii. 79.
Meleager rex Maced. i. 156. 159. ii. 131.
Meles rex Lydorum. i. 50. ii. 101.
Melestheus. v. Menestheus.
Meletus condita. ii. 69.
Memes, vel potius Menes, juxta Herodotum Mina, aut Minas rex Aegypt. i. 99.
Memnon f. Tithoni, dux Assyrr. i. 42. 46. ii. 75.
Memnon Amenophis, lapis loquax putatus. i. 104. ii. 53. statua sua nempe. 174. 175.
Memphis regia Aegypt. i. 99. ii. 47. 61.
Memphres rex Aegypt. i. 104. ii. 51.
Mempses, vel Semempses rex Aegypt. i. 99.
Menander Ephesius scriptor. i. 86.
Menander vel Meander philos. et poet. ii. 127. 129. 189.
Mendea Colchorum urbs, quae et Medea, aut Madea. i. 45.
Mendesius caper Deus Aegypt. i. 100.
Menelaus Mycenaeus. i. 47.
Menelaus pseudopontifex. ii. 135. 137.
Menes. v. Memes.
Menestheus vel Melestheus rex Athen. i. 128. ii. 75.
Mephramuthoses rex Aegypt. i. 111.
Mephres rex Aegypt. i. 111.
Merbalus rex Tyri. i. 36.
Merodach Baladan rex Babyl. i. 20. 21.
Messana, olim Mamertina, in Sicilia conditur. ii. 47.
Messapus, vel Mesappus rex Sicyon. i. 122. 126. ii. 47.
Metellus consul. ii. 131.
Mezraim (vel Mesdraim. vulg. Misir) Aegyptus. i. 97.
Midas vel Mydas (Arm. Minas) rex Phrygum. ii. 69. 101. 103. 179. 183.
Minas. v. Memes.
Minerva. (Gr. et Arm. Athenas.) ii. 45. 57.
Minos legislator, rex Cretae. i. 128. ii. 65. 71. 75. 180.
Minotaurus dux ejus. ii. 73. 180.
Miridus nomen viri non confundendum cum numero Myriade. i. 96.
Mithridates. i. 164.
Mitraeus vel Mithraeus rex Assyrr. i. 46. 47. ii. 73.
Mnevis, dux Aegypt. i. 100.
Morges (vel Amorges), unde Morgetes. i. 173. 181.
Mortales reges Aegypt. i. 4. 97.
Moses, vel Moses propheta legislator et dux. i. 47. primus hagiographus. 54. 55. 75-83. 104. 123. 125. ii. 55-61.
(Moses Chorenensis Arm. auctor Saec. V. interpres Chron. Eusebii creditus.) i. praef. vii. viii. 29. 39. 90. ii. 197.
Mundi creatio secundum Chaldaeos. i. 11-13.
Musianus scriptor. ii. 165. 196.
Musicus f. Euctei. ii. 57.
Muthes rex Aegypt. (si non sit idem cum Psammuthes.) i. 106.
Mycenarum imperium. i. 125.
Myspharmuthosis rex Aegypt. i. 104. ii. 53.
Mysphragmuthosis, vel potius Misphragmuthosis rex Aegypt. i. 109.

N

Naasson f. Aminadab. i. 76. 78.
Nabodenus, vel Nabonedus, vel Nabonedochus rex Chald. aut Babyl. i. 22. 30. 36.
Nabonassar rex Chald. i. 6.
Nabucodrossorus rex Assyrr. et Babyl. sive Chald. i. 22. 27-36. ii. 109. idem Nabuchodonosor.
Nabupalsar, vel Nabopolassar, aut Busalossorus, rex Assyrr. et Babyl. putatus Sardanapallus. i. 22. 27. pater Nabuchodonosori. 31. 32.
Nachor. i. 68-71.
Nadab, vel Nabad rex Israel. ii. 89.

Nahum, (Arm. Navum) propheta. ii. 101. 184.
Naxei, qui mare obtinuerunt. i. 152.
Nebroth, vel Nebrod, vel Nembrod, aut Nemrodes, qui etiam Belus. i. 37-39. 53.
Nechao rex Aegypt. unus et alter. i. 106. ii. 105. 109.
Nechepsos rex Aegypt. i. 106. ii. 105.
Nectanebes vel Nectanebus rex Aegypt. i. 106. ii. 123.
Nectanebus ultimus rex Aegypt. i. 106. 112. ii. 125. 189.
Neemias vel Nehemia dux Hebr. i. 50. 93. ii. 121.
Neglisarus, vel Niglissaris, vel Neriglisarus, aut Neriglasarus rex Chald. aut Babyl. i. 22. 30. 35.
Nephercheres rex Aegypt. i. 105. ii. 89.
Nepherites rex Aegypt. unus et alter. i. 106. qui et Ephirites. ii. 123.
Neptunus (Gr. et Arm. Bosidon). i. 122.
Nergilus rex Assyrr. i. 26.
Nero Imp. Rom. i. 145. ii. 153.
Nerua Imp. Rom. i. 146. ii. 155.
Nerus mensura temporis apud Chald. i. 6. 19. 23.
Nicandrus vel Nicander rex Laced. i. 151.
Nicomedia condita. ii. 103. 131.
Niebais vel Niebes rex Aegypt. i. 99.
Nilus fl. Aegypt. fabula de eo. i. 100.
Ninive, vel Ninue, vel Ninus urbs, passim Ninya a nobis dicta. i. 27. 53. ii. 35. 101. etc. non est confundenda cum Nisibi. 173.
Ninus rex Assyrr. non est filius Beli, sed Arbeli ex posteris Beli. i. 38. 39. etsi vulgo filius Beli credatur. 40. 41. 44. 47. ii. 35. 173. 185.
Ninus minor. i. 40. vide et Belesis.
Ninus, vel Ninya urbs. v. Ninive. (huc respicit illud. ii. 109.)
Ninyas Zames rex Assyrr. i. 41. 44. 47. ii. 37.
Niobe mater Argi. i. 125. et Phoronei, atque Apis. 126. ii. 45.
Nitocris regina Aegypt. celebris. i. 101.
Noe, vel Noachus, aut Nochus, a Chaldaeis Xisuthrus dictus. i. 14. 25. 31. 59. 60. 62. filii Noe. i. 53.
Nomus (lex, et regio Aegyptiorum). i. 103.
Novatus, et Novatianus haeret. ii. 167.
Numa Pompilius rex Rom. i. 186. 187. ii. 103.
Numitor rex Lat. i. 178. 186.

O

Oan monstrum fabulosum. i. 7. 10. 11. 24.
Obed f. Booz. i. 76.
Ochozia rex Juda. i. 89.
Ochozia rex Israel. ii. 91. alter rex Juda. 91.
Ochthovis, vel Achthus rex Aegypt. i. 102.
Ochus rex Persarum. i. 50. 93. 106. 112. qui et Artaxerxes Ochus ii. 125.
Octavianus. v. Augustus.
Odacon monstrum. i. 7.
Odiartes rex Lydorum. i. 50.
Oedipos. ii. 71.
Oenotrus, vel Oenotria. i. 173. 174.
Ogygus Eleusinae conditor. i. 125. 126. ii. 45. v. et Diluvium Ogygi.
Olda prophetissa. ii. 107. 184.
Olympiades Graecorum. i. 131-148. ii. 99. et deinceps. Olympiades, ut Olympionici. luctae, ut luctatores. i. 1.
Olympias mater Alex. Maced. i. 154. 155.
Onias pontifex. ii. 127. 129. 133. 135. filius, et civitas Onias. 137. 190.
Ophrataeus rex Assyrr. i. 48. ii. 89.
Ophratanes, vel Ophatanes rex Assyrr. i. 48. ii. 89.
Oraculum ad Peloponnesios, et Helios. i. 132.
Ored, vel Orech, vel Arach urbs. i. 53.
Orestarum rex. i. 152.
Orestes rex Maced. i. 153. ii. 123.
Origenes. ii. 165. 167.
Orpheus Thrax. ii. 71.
Orthopolis rex Sicyon. i. 122. ii. 53.
Orus, vel Horus f. Osiridis et Isidis. i. 97. alter, rex Aegypt. i. 104. item 111. ii. 55.
Osee rex Israel. ii. 99.
Osiris Saturni successor. i. 97. 102.
Osochor rex Aegypt. i. 105. ii. 91.
Osorthos vel Osorthon rex Aegypt. i. 105. ii. 93. alter, Osorthon Hercules dictus. i. 105. ii. 97.
Othius, vel Othineus, melius o Thineus, rex Aegypt. i. 101.
Otiartes rex Chald. (mendose apud Sync. Ardatus). i. 8. 15.
Oxyartes rex Bactrianorum. i. 154.
Oxyntes rex Athen. i. 129.
Ozia rex Juda. i. 89. v. et Azarias.

P

Panaetius tyrannus. II. 109.
Pandion rex Athen. I. 128. II. 63. alter. 128. II. 69.
Paniasius poeta. II. 117.
Pannias rex Assy. I. 48. II. 69.
Pantaenus Stoicus. II. 165.
Pantheon fulmine laesum. II. 159.
Paradisi terrestris status. I. 54.
Parmenides philosophus. II. 119. 121.
Parthenicus nomen mensis, aliis Domitianus. II. 155. 194.
Pastores reges Aegypti (Joseph, et fratres) I. 103. 108-110. II. 43.
Pauli Apostoli locus de 450. annis Judicium examinatur. I. 77-80.
acta sua et martyrium. II. 153.
Paulus Samosatenus haeret. II. 167. 169.
Pausanias rex Maced. I. 153. 154. II. 123.
Pautibiblon, vel Pantibiblon urbs Chald. I. 7. 24.
Pegasi fabula. II. 67.
Pelasgi, qui mare obtinuerunt. I. 151. II. 81.
Pelasgi Graeci in Italia. I. 172-174.
Pelagus rex Sicyon. I. 123. II. 75.
Pelops, unde Pelopidae. I. 125. II. 65. 67. 69.
Pelopidarum imperium. *ibid.*
Peloponnesus, sive Aegialea, vel Apia. I. 121. 122. 125.
Perdiccas rex Maced. I. 152. 153. alter, *ibid.* tertius 154. *vide et* II. 101. et 119. et 125.
Periander tyrannus. II. 107.
Peritiades rex Assy. I. 48. II. 87.
Persarum reges. I. 50. II. 19.
Perseus rex Maced. I. 158. 160. II. 135.
Perseus f. Danais. I. 45. 47. II. 65. 67.
Pertinax, et Severus Imp. I. 147. II. 165. 196.
Petrus Apostolus. II. 151. 153. et primi ejus successores. 194.
Petubastis rex Aegypt. I. 105. II. 95.
Peucetius, et Peucetii. I. 173.
Phaceus vel Phacee rex Isr. unus et alter. II. 97. 99.
Phaestus vel Festus rex Sicyon. I. 123. II. 73.
Phalaris tyrannus. II. 107. 109.
Phalassar, qui et Theglathphalassar rex Assy. II. 99.
Phalec f. Heber. I. 67-70.
Pharao nomen regum Aegypt. II. 174.
Pharsina (al. Marsina) uxor Alex. Maced. I. 154. 155.
Phasis fl. I. 45.
Phaunus f. Pici. I. 182.
Pherecides historicus. II. 113. *item*. 119.
Pherecles princeps Athen. I. 129. vel *Phereclus* II. 93.
Phidias statuarius. II. 213.
Philammon Delphius. II. 71.
Philippus I. rex Maced. I. 153. II. 107.
Philippus II. pater Alex. M. I. 153. 154. II. 125.
Philippus III. Aridaeus frater Alex. I. 113. 154. II. 127.
Philippus IV. I. 157. 158. 160. II. 133.
Philippus V. Pseudo-Philippus. I. 159. 160. II. 137.
Philippus Imp. Rom. II. 167. 197.
Philippus rex Syriae. I. 169. 170.
Philippus tetrarcha. II. 149.
Philo Judaeus. II. 151.
Philochorus auctor. II. 81.
Phiops rex Aegypt. I. 110.
Phlegon scriptor. I. 171. II. 149.
Phocei, qui mare obtinuerunt. I. 151.
Phoenices, qui mare obtinuerunt. I. 150. II. 91.
Phoenicum commentaria. I. 34. 36. 84-85.
Phoenix et Cadmus. II. 63.
Phorbas rex Argiv. I. 125. II. 55.
Phorbas princeps Athen. I. 129. II. 89.
Phoroneus rex Argiv. I. 125. II. 45.
Phraortes (vel Aphraartes) rex Medorum. I. 49. II. 107.
Phrixus in fabula velleris aurei. II. 65. 67.
Phryges vel Phrygii, qui mare obtinuerunt. I. 150. II. 95.
Phua rex Assy. II. 97.
Phuscus. v. Antigonus Phuscus.
Picus f. Saturni. I. 182.
Pilatus Pontius. II. 149. 151.
Pindarus lyricus. II. 207. 209.
Pionius presbyter martyr. II. 359.
Pisces monstrosi ac fabulosi. I. 7. 12. petrificati. 62.
Pisistratus tyrannus. II. 111. 113.
Pittacus sapiens, luctator. II. 109.
Plato philosophus. I. 3. 126. II. 45. 121. 123. 125. 176. 189.

Plato comicus. II. 119.
Plemnaeus rex Sicyon. I. 122. II. 51.
Plinius Secundus. II. 157.
Plutarchus philosophus. II. 153. 159.
Polemon philosophus. II. 131.
Polybus vel Polybius rex Sicyon. I. 122. II. 69. v. et *Thuoris*.
Polycarpus Episc. Martyr. II. 163. 196.
Polyhistor. v. Alexander Polyhistor.
Polyphales, vel Polyphides rex Sicyon. I. 123. II. 73.
Pompejus dux Rom. I. 94. 170. II. 141. 143.
Porphyrus philosophus citatus. I. 113-119. 131. 154-159. 171. II. 97. (quem cum Hesiodo confundens fortasse, poetam facit Vardan. 98.)
Priamus rex Trojae. I. 42. 46. II. 73.
Pritanis vel Prytanis rex Laced. I. 150. 151. (πρύτανις, ἡγεμὼν, ut princeps. II. 183.)
Probus Imp. Rom. II. 169.
Procles Sylius rex Lat. I. 178. 186. II. 95.
Procles rex Laced. I. 150. 151.
Proetus vel Proitus rex Argiv. I. 125. II. 67. 178.
Prometheus. I. 19. 127. II. 51. 55.
Protagoras sophista. II. 121.
Prymnis vel Prymnes rex Corinthi. I. 149. II. 87.
Psammetichus rex Aegypt. I. 106. II. 107. alter, qui et *Psammuthes* *ibid.* et II. 109. 185. alter, *Psammuthes*. I. 107. II. 123.
Psammus rex Aegypt. I. 105. II. 97. 183.
Psnaches rex Aegypt. I. 105. II. 91.
Psusennes, vel nus, rex Aegypt. I. 105. II. 87. alter, (*Psosennes*). *ibid.* et II. 91.
Ptolemaeus I. rex Aegypt. Lagi fil. I. 93. 113. 120. II. 127-129.
Ptol. II. Philadelphus. I. 56. 93. 113. 120. II. 129. 131.
Ptol. III. Evergetes. I. 93. 114. 120. II. 131.
Ptol. IV. Philopator. I. 93. 114. 120. II. 133. 190.
Ptol. V. Epiphanes. I. 93. 114. 120. II. 133.
Ptol. VI. Philometor. I. 93. 114. 120. II. 135.
Ptol. VII. Evergetes novus dictus. I. 114. 120. II. 137.
Ptol. VIII. Physcon et Soter dictus. I. 115. 120. II. 139.
Ptol. IX. Alexander. I. 115. 120. II. 141.
Ptol. X. Philadelphus secundus. I. 120. II. 141.
Ptol. XI. Dionysus novus, et Philadelphus tertius dictus. I. 96. 117. 120. II. 141.
Ptol. ultimus, frater Cleopatrae. I. 118.
Ptolemaeus Aloritanus rex Maced. I. 153. 154. II. 125.
Ptolemaeus Ceraunus rex Maced. I. 156. 157. 159.
Ptolemaeus Triphon. I. 165.
Pyramides Aegypti. I. 99. 101.
Pyrrhus rex Epiri et Maced. I. 155. 159. II. 129.
Pyrrhus occisus ab Oreste. II. 77.
Pythagoras philosophus. I. 22. 26. II. 115. 117. 119.

Q

Quadratus apostolorum auditor. II. 159.

R

Ragau, vel Rheu f. Phalec. I. 68-70.
Ramesses Sethos (vel Armeses, aut Ammesis, qui et Aegyptus rex Aegypti.) I. 104. 111-112. *item* *Ramesses Miamun*. I. 111.
Rampses rex Aegypti. I. 104. II. 69.
Rhodus condita. II. 47.
Rhodii, qui mare obtinuerunt. I. 151. II. 91.
Rinna, vel Erinna poetria. II. 125. 189.
Roboam vel Rhoboam rex Juda. I. 88. II. 85.
Romanorum Chronographia. I. 171-194. II. 16. *colonia in Persia, vel Hyrcania*. II. 125. 189.
Romulus vel Romylus, et Remus vel Romus. I. 134. *Romulus condit Romam*. I. 178-187. II. 99. 101. *millesimus annus Romae conditae*. 167.
Roxane uxor Alex. Maced. I. 154.

S

Sabbacon vel Sabacon Aethiops rex Aegypt. I. 105. II. 101.
Sadoc pontifex et propheta. II. 83.
Saites rex Aegypt. I. 103.
Saites regio, vel Sethrois (mendosè, Methrois). I. 108.
Sala f. Arphaxad. I. 53. 65-70.
Salmanasar rex Chald. II. 101. 183.

Salmon f. Naason. I. 76.
 Salomon (Arm. Solomon) rex sapiens, auctor templi Jerosol. I. 48.
 85-87. 129. II. 83.
 Samaria urbs, Sebaste dicta. II. 139. 147.
 Samaritae. sc. custodes. II. 101. 183.
 Samaritarum (vel Samaritanorum) litterae antiquae in Pentateucho,
 et calculus differens a Judaeis. I. 56-73.
 Samegar judex. I. 78. (et 82. not. Arm.) II. 179.
 Samites, qui mare obtinuerunt. I. 152.
 Sammuges rex Assy. I. 21.
 Sampson, vel Samson. I. 78. 82. II. 77.
 Samuel propheta et judex. I. 78. 82. II. 79.
 (Samuel presbyter Aniensis eclogarius Eusebii. I. praef. x. et pas-
 sim in fragm. Arm. et adnot.)
 Sappho et Alceus poetae. II. 109.
 Sara, vel Sarra. I. 73.
 Saracus rex Assy. I. 27.
 Sardanapallus, vel Sardanapales, Thonnus Coneolerus, velut Nabu-
 palar pater Nabucodrossori, ultimus rex Assyriorum. I. 22. 27. 41-
 43. 46. 48. II. 95.
 Sardiartes vel Sadiartes rex Lydorum. I. 50.
 Sarus mensura temporis apud Chald. I. 6. 14. 23.
 Saturnius, unde Saturnia. I. 174.
 Saturnus (Gr. et Arm. Cronus). I. 16. 19. 24. 26. 97.
 Saul quot annis regnavit? I. 83.
 Saunites vel Sonii, sc. Samnites Arabes. II. 127. 189.
 Scipio Publius. II. 139.
 Sebastus, v. Augustus.
 Sebichos vel Sebichus rex Aegypt. I. 105. II. 103.
 Sedecias, sive Matthanas rex Juda. I. 89. II. 109. 111.
 Seleucus Nicanor vel Nicator rex Asiae. I. 156. 163. 170. II. 129.
 Seleucus Callinicus. I. 164. 170. II. 133.
 Seleucus Ceraunus, i. e. fulmen, vel Ira dictus. I. 164. 170. (dicitur
 itidem Alexander. I. 165.) II. 133.
 Seleucus alter. I. 165. 170. II. 135.
 Sem f. Noe, et posteri ejus. I. 53. 63-69.
 Semidei Aegyptiorum. I. 4. 97.
 Semiramis regina Assy. I. 20. 34. 41. 44. 47. II. 36. Semiramis secun-
 da. v. Atossa.
 Senecheribus vel Sinecherib, aut Senecherim, Sennacherim, Sineche-
 rim rex Assy. I. 20-22. 26. II. 101.
 Septuaginta virorum versio, et calculus. I. 56-73. II. 131.
 Series Regum. II. 9-22.
 Seruch. I. 68-71.
 Servilius Tullus rex Rom. I. 186. 187.
 Sesochris gigas rex Aegypt. I. 100.
 Sesonchosis, vel Sesonchoris rex Aegypt. I. 102.
 alter Sesunchusis I. 105. II. 93.
 Sesorthus rex Aegypt. medicus ut alter Aesculapius, et architectus
 scriptorque. I. 100.
 Sesostris procerus, famosus rex Aegypt. quasi secundus post Osirim. I.
 102.
 Seth f. Adam. I. 57. 59. 61.
 Sethos vel Sethosis rex Aegypt. I. 104. II. 65. v. et Ramesses. alter,
 Sethmosis. I. 111. idem ac Thmosis.
 Severus Imp. Rom. II. 165. (scribitur et pro Vero Severus. 163.)
 Sibyllae verba de turris opificio. I. 18. v. et Erythrea. Herophila.
 Sicilia. I. 176. et seqq.
 Sicyon rex Sicyoniorum. I. 123. II. 67.
 Sicyoniorum regnum. I. 120-124. II. 13. 79.
 Silitis vel Salatis rex Aegypt. (quasi idem cum Saide, sive Josepho pa-
 triarcha.) I. 108.
 Simon, vel Simeon fr. Macab. I. 94. II. 139.
 Simon Justus pontifex. II. 129.
 Simon pontifex a Sirach laudatus. II. 133.
 Simon Cleopae f. II. 155.
 Simonides lyricus. II. 115. 117.
 Sinope (vel Sidon corrupte). II. 107. 184.
 Siparenorum, vel Sipparenorum urbs in Chaldaea. I. 16. 18. 24. 27.
 Sirach. v. Jesus Sirach.
 Sirenes. v. Hippocentaurus.
 Sisithrus. v. Xisuthrus.
 Smendis rex Aegypt. I. 105. II. 85. (scribitur et Amendis. nam u. u.
 s. a. aliquando confunduntur.)
 Sogdianus rex Pers. I. 220.
 Sol, quasi Vulcani successor. I. 97.
 Solon philosophus. I. 3. II. 109. 159.
 Sophocles poeta. II. 119. 121. 123.
 Sosakim rex Aegypt. II. 87.
 Sosares, vel Zosares, vel Sosmares rex Assy. I. 48. II. 67.
 Sosarmus rex Assy. I. 48. II. 71.
 Sosarmus rex Medorum. I. 49.
 Sossus mensura temporis apud Chald. I. 6. 23.

Sosthenes rex Maced. I. 156. 160. II. 131.
 Sostratus Cnidius, auctor Phari in Alexandria. II. 131.
 Soter. v. Antiochus. et Demetr. et Ptol.
 Sotio philosophus. II. 149.
 Sparethus rex Assy. I. 47. II. 55.
 Sparta condita. II. 49.
 Spartorum res. II. 69. 179.
 Speusippus philos. II. 123. 127.
 Sphaerus rex Assy. I. 47. vel Spherus. II. 53.
 Sphynx. II. 71.
 Stadium. v. Olympiades.
 Stephinathis rex Aegypt. I. 105. II. 105.
 Stesichorus poeta. II. 109.
 Sthenelus rex Argiv. I. 125. II. 61.
 Suphis rex Aegypt. scriptor. I. 101.
 Sylvius f. Aeneae. I. 177. 184. 186. II. 77.
 Symeo. v. Simon.
 Symmachus interpres. I. 83.
 Syri a Syro. II. 53. 174. (vide et Assyrii.)
 Syrorum reges post Alex. Maced. I. 162-170. II. 20.

T

Tabulae generationum ante et post Diluvium. I. 63-66.
 Tacellothis vel Tachelotis rex Aegypt. I. 105. II. 95.
 Tacitus Imp. Rom. II. 169.
 Tantalus Phryx. II. 67.
 Taracus Aethiops rex Aegypt. I. 105.
 Tarquinius Priscus rex Rom. I. 186. 187. II. 109.
 Tarquinius Superbus rex Rom. ibid. et. II. 113.
 Tarsus, vel Tharsis urbs conditur. I. 21. 26.
 Tauri sanguis exitiosus. II. 119. 187.
 Tautanus, vel Tautames vel Teutamus rex Assy. I. 42. 46. 48. II. 75.
 180.
 Telchin vel Telchinus rex Sicyon. I. 122. II. 37.
 Telchines et Caryatae. II. 45. 47.
 Teleclus rex Laced. I. 149. 150.
 Telestes rex Corinth. I. 149. 150. II. 97.
 Templum Hierosolymitanum a Salomone conditur. I. 48. 79-92. re-
 stauratur a Zorobabel. I. 50. 89-92. II. 115. ultimo evertitur. II. 155.
 Tempus, et temporis ratio fugit humanam facultatem. I. 2-4.
 Terebo urbs in confiniis Arabiae. I. 28.
 Tertullianus citatus. II. 151. 157.
 Teutaeus vel Teuteus rex Assy. I. 48. II. 77. 181.
 Teutamus. v. Tautanus.
 Thalassocratores. i. e. Maris dominium tenentes, variis ex gentibus.
 I. 151. 152.
 Thales scriptor. I. 171. alter Philosophus. II. 107. 111. 113. 184-186.
 Thara pater Abrahae. I. 52. 68-71.
 Thelxion rex Sicyon. I. 122.
 Themistocles. II. 119.
 Theognis poeta. II. 113.
 Theophrastus, philos. II. 127.
 Theopompus rex Laced. I. 151.
 Thersippus princeps Athen. I. 129. qui et Tersippus. II. 87.
 Theseus I. 128. II. 65. 73. 180.
 Thespius, vel Thespius Atheniensis. I. 48. 130.
 Thessalus, a quo Thessalia (Gr. Arm. etiam Thettalia dicta). I. 5.
 II. 45.
 Thineus rex Assy. I. 48. II. 77. scribitur et o Thineus.
 Thmosis rex Aegypt. I. 109.
 Thmotosis rex Aegypt. I. 111. v. et Tuthmosis.
 Thola judex. I. 78. 82. II. 73.
 (Thomas Arzerunius eclogarius Eusebii. I. 1. et passim in fragm.
 Arm. et adnot.)
 Thonus Concolerus. v. Sardanapalus.
 Thraces, qui mare obtinuerunt. I. 152. II. 87.
 Thucydides historicus. II. 121.
 Thuoris, qui et Polybus rex Aegypt. I. 104. II. 75.
 Thurimachus rex Sicyon. I. 122. 125. II. 41.
 Thymoetes vel Thimoetes rex Athen. I. 129. II. 79.
 Thyphon frater Osiridis. I. 97.
 Tiberius vel Tiberinus rex Lat. I. 177. 185. 186. unde Tiberis fl. no-
 minatur. II. 91.
 Tiberius Imp. I. 94. 144. II. 149-151.
 Tigris flumen, quod et Teglathes vel Declath. I. 9.
 Timaeus Siculus scriptor. I. 182.
 Tímios (sc. Honoratus, ut nomen,) vel Tímios. I. 108.
 Titan, vel Titanus, vel Titanes. I. 19. 26.
 Titus Imp. Rom. I. 146. II. 155.
 Tityus aequalis Tantalos. II. 67.

Tomyris regina Messagetarum. II. 115.
 Tragoedi a trago (hyrcō) accepto dicti. II. 111. 185.
 Trajanus Imp. I. 146. II. 155. 195.
 Trapezon, vel Treapazus condita. II. 99.
 Triopas, vel Triopus rex Argiv. I. 125. 128. II. 57.
 Triphaena regina Aegypt. I. 127.
 Troja, quae et Ilium. I. 275. unde Trojani Italiam adeuntes. ibid. et seqq. vide et Ilium.
 Trous, vel Troes, a quo Trojani. II. 67.
 Tryphon dux Syriae. II. 139. 191.
 Tullus Hostilius vel Sylvius rex Rom. I. 186. 187. II. 105. 107.
 Turrus Babylonica. I. 18. 25. 67.
 Tuthmosis rex Aegypt. I. 104. II. 53. 174.
 Tyrimmas, vel Tirimmas rex Maced. I. 152. 153. II. 99.
 Tyrus urbs. I. 36. II. 71.
 Tyri Sacerdotes, iudices, reges. I. 36. 87. 88.
 Tyrrhenus, unde Tyrrhenia. I. 174.

V

Valentinus haeresiarcha. II. 161.
 Vaphres, (qui et Vaphar juxta Arm.) rex Aegypt. I. 106. II. 111. 185.
 Vavenephis, vel Uvenephis rex Aegypt. I. 99.
 Ventus Annuus, sive Ετησία. I. 156.
 Verus et Antoninus Imp. I. 147.
 Vespasianus Imp. I. 145. II. 153.
 Vibetis, vel Ubienthes rex Aegypt. I. 100.
 Ulysses (Gr. et Arm. Odysseus) I. 179. 180. II. 77.
 Unctus Dei (Hebr. Messias). v. Jesus Christus.
 Unctus apud Daniele memoratus. II. 145.

Usaphais rex Aegypt. I. 99.
 Vulcanus (Gr. et Arm. Hephaestus). I. 97. 128.

X

Xanthius Boeotius. II. 79.
 Xenagoras scriptor. I. 180.
 Xenocrates philos. II. 127.
 Xenophanes philos. et poeta. II. 115.
 Xenophon historicus. II. 123. 125.
 Xerxes I. rex Persarum. I. 50. 106. II. 117.
 Xerxes II. rex Pers. II. 106.
 Xerxes Balaeus rex Assyri. I. 47. II. 43.
 Xisuthrus, vel Sisuthrus, decimus rex putatus Chaldaeorum, id est Noe. I. 8-18. 24-25.

Z

Zacharias propheta. I. 98. II. 113. 115.
 Zames aut Zameis. v. Ninyas.
 Zeno philosophus. II. 119. 121. 131.
 Zethus. v. in Amphion.
 Ζεύς. v. Jupiter.
 Zeus et Phoroneus. I. 173.
 Zeuxippus rex Sicyon. I. 121. 123. II. 77. 79.
 Zmerdis magus rex Persarum. I. 50.
 Zoroaster, vel Zoroastres magus, rex Bactrianorum. I. 40. II. 36.
 Zorobabel dux Judaeorum. II. 113. 115.
 Zosares. v. Sosares.

Errata

P. I.

Corrigenda

pag.	lin.	5.	vixit Noe adhuc
59.	1.	27.	si jugiter
82.	1.	13.	Gothoniel ... ann. LXXX. (mendum antiquum, quod mo- leste fert Syncell. castigatum a nobis in not. Arm. ver- bis Asolici; cui favet et Canon: itaque repone)
103.	1.	23.	Apophis

vixit Noe sub filiis
 (aut) si junctim
 Գոթոնիէլի ամբ Խ. Ա. Ա. Gothonieli ann. XL. Alieni-
 շաղկապն է աւովգայ ամբ Զ. genarum et Aod ann. LXXX.
 Apophis

P. II.

28.	lin.	36.	de Aegypto
51.	Gr.	361.	ἔτει τυγχάνει
54.	ann.	27.	Φορβας ամբ Ը
55.		430.	Phorbas annis xxx. (ita et Cod. in titulo.)
58.		27.	Հինեցաւ
65.		608.	Palebares
66.		64.	Կեկրոփս ամբ Խ:
67.		670.	Cecrops an. XLIV. (ita et cod. in tit.)
79.		888.	Sacerdotes constituti
85.		988.	praesentem, ut
85.		1020.	duobus tribubus, quorum
97.		1231.	M. talentis
104.		27.	Հինեցաւ
105.		1345.	Libyes. (ita et cod.)
107.		1359.	Psammetichus
107.		1391.	Dyrrachilum (Arm. Dyrrachilon)
117.		1517.	Pythagoras
120.		27.	Հինեցաւ
130.		27.	Անտիոնոս Գոնատոս
131.		1738.	Antiochus Gonatas (ita et cod. qui tamen se se corri- git in sequentibus.)
131.		1752.	Pithyniae
158.		not.	σύγκλητος
176.	ad ann.	481.	in primo quoque libro. Աթովքիս.
194.	ad ann.	2109.	Iraeneus

de Aegypto
 ἔτη τυγχάνει
 Փորբաս ամբ Ը:
 Phorbas annis xxxiv. (ut habetur in serie columnae.)
 Հինեցաւ
 Palebares
 Կեկրոփս ամբ Խ:
 Cecrops ann. XL. (sic in columna propria.)
 Sacerdotes Carnii constituti
 praesentem, templique aedificium, ut
 duabus tribubus, quarum
 M. talentis argenti
 Հինեցաւ
 Lesbii. (ut in P. I.)
 Psammetichus
 Dyrrachilum (Gr. Dyrrachion)
 Pythagoras
 մահ (համարով)
 Անտիոնոս Գոնատոս
 Antigonos Gonatas
 Bithyniae
 σύγκλητος
 in primo quoque libro, p. 103. in Gr. juxta Sync. in ad-
 not. 7. et p. 111. in Arm. Աթովքիս, Athoyis. pro
 Աթովքիս, Athoris.
 Irenaeus

THE CHRONICLE

Published weekly, except on Sundays and public holidays, at the office of the Editor, 10, Abchurch Lane, London, E.C. 4.

X

The Editor is not responsible for the opinions or views expressed by the contributors, or for the accuracy of the information received from any source. The Editor is not responsible for the loss of or damage to any property or for any injury to persons or animals.

Y

The Editor is not responsible for the opinions or views expressed by the contributors, or for the accuracy of the information received from any source. The Editor is not responsible for the loss of or damage to any property or for any injury to persons or animals.

The Editor is not responsible for the opinions or views expressed by the contributors, or for the accuracy of the information received from any source. The Editor is not responsible for the loss of or damage to any property or for any injury to persons or animals.

The Editor is not responsible for the opinions or views expressed by the contributors, or for the accuracy of the information received from any source. The Editor is not responsible for the loss of or damage to any property or for any injury to persons or animals.

THE CHRONICLE

Published weekly, except on Sundays and public holidays, at the office of the Editor, 10, Abchurch Lane, London, E.C. 4.

The Editor is not responsible for the opinions or views expressed by the contributors, or for the accuracy of the information received from any source. The Editor is not responsible for the loss of or damage to any property or for any injury to persons or animals.

The Editor is not responsible for the opinions or views expressed by the contributors, or for the accuracy of the information received from any source. The Editor is not responsible for the loss of or damage to any property or for any injury to persons or animals.

THE CHRONICLE

The Editor is not responsible for the opinions or views expressed by the contributors, or for the accuracy of the information received from any source. The Editor is not responsible for the loss of or damage to any property or for any injury to persons or animals.

The Editor is not responsible for the opinions or views expressed by the contributors, or for the accuracy of the information received from any source. The Editor is not responsible for the loss of or damage to any property or for any injury to persons or animals.

2 parts in one
51 EAAaa + 17/199

1st edition in the
Armenian
(by J. B. Aucher,
Machitarist scholar)

[Eusebius]